

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

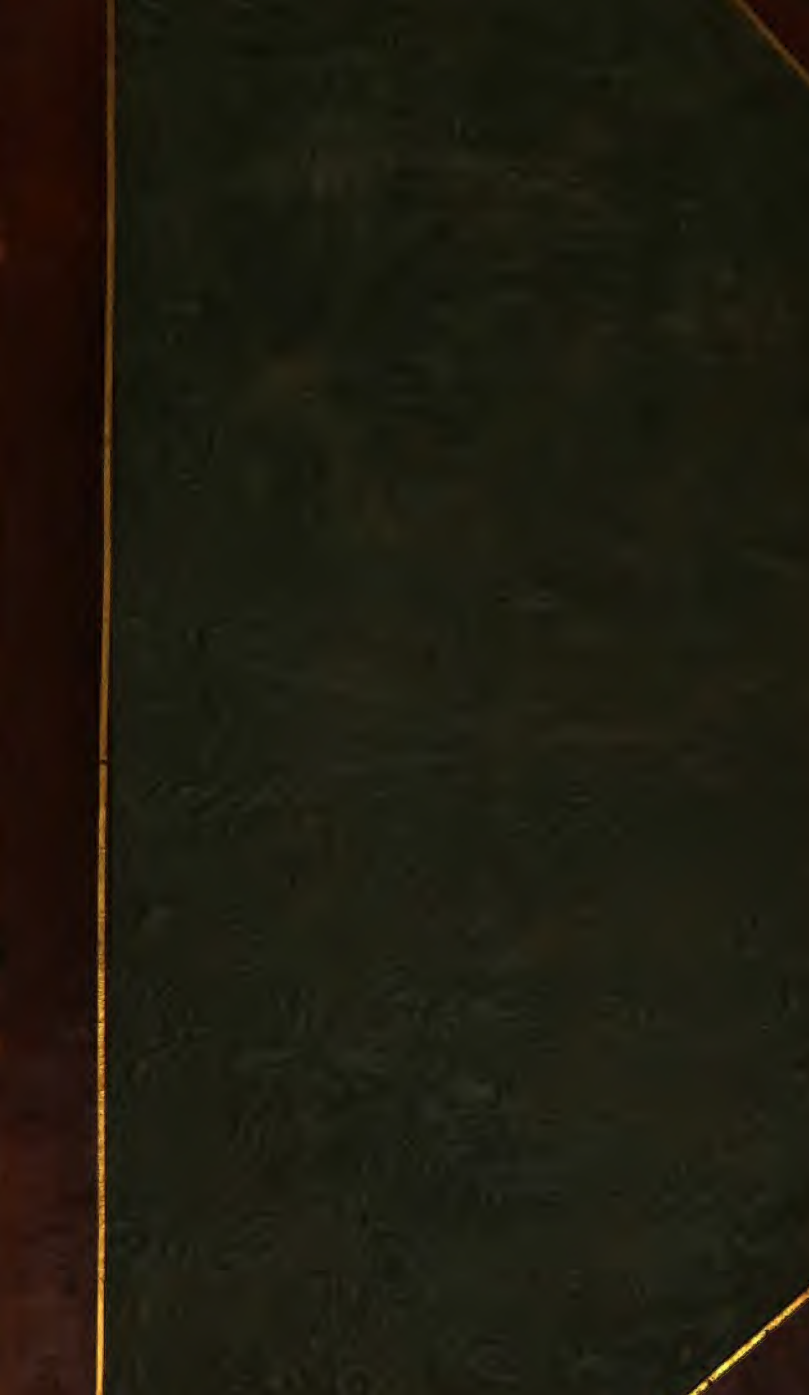
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

F. PARSONS
F. 12. 13. 13.
Union-street,
New-Bedford.

HARVARD COLLEGE
LIBRARY

GIFT OF THE
GRADUATE SCHOOL
OF EDUCATION

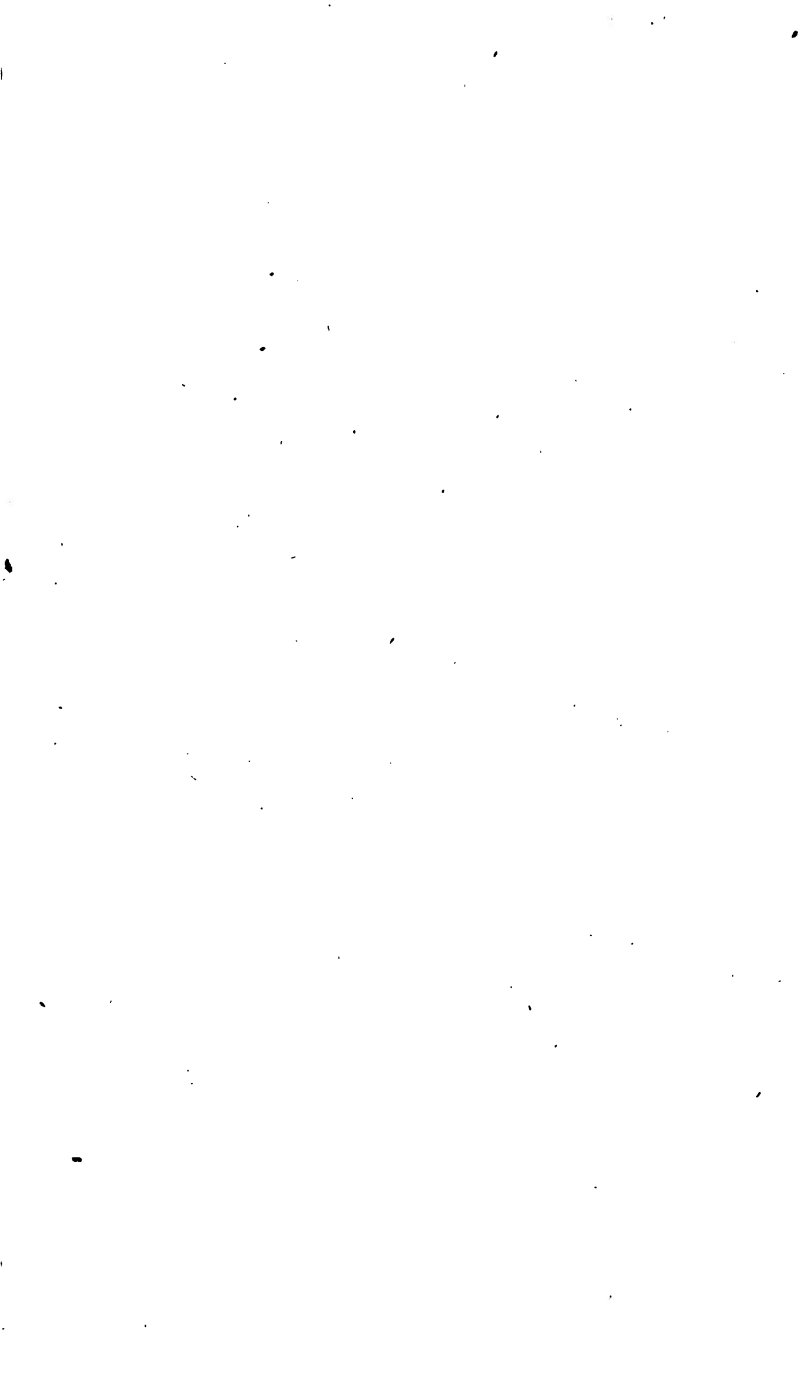

3 2044 102 772 597

g

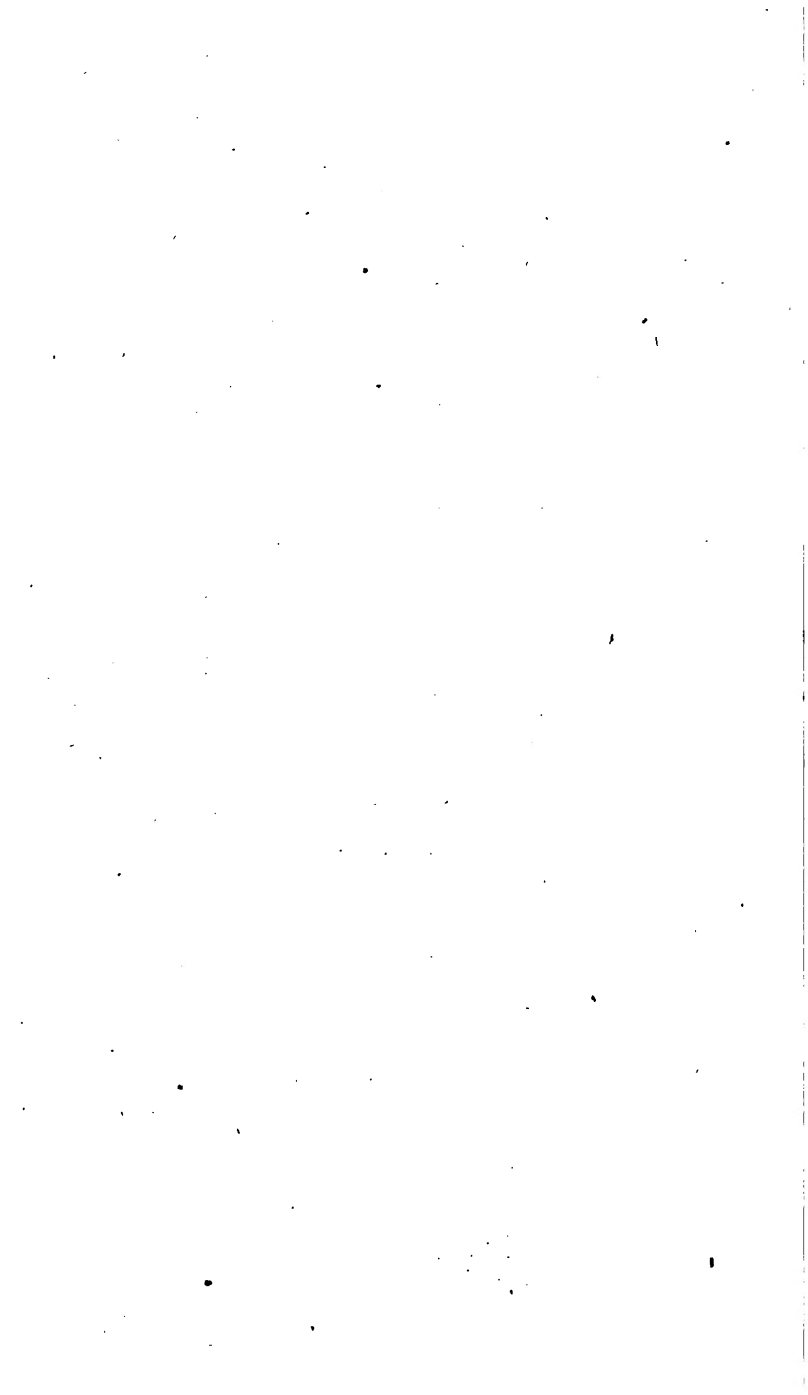
45

Dean's Stereotype Edition.

THE
GREEK READER,

BY
FREDERIC JACOBS,
PROFESSOR OF THE GYMNASIUM AT GOTHA, AND EDITOR OF THE ANTHOLOGIA.

WITH
IMPROVEMENTS, ADDITIONAL NOTES, AND
CORRECTIONS,
BY DAVID PATTERSON, A.M.

TENTH NEW YORK, FROM THE NINTH GERMAN EDITION,
CORRECTED AND IMPROVED,
WITH
NUMEROUS NOTES, ADDITIONS, AND ALTERATIONS,
NOT IN ANY FORMER EDITION,
BY PATRICK S. CASSERLY, T.C.D.

PRINCIPAL OF THE CHRESTOMATHIC INSTITUTION, AND AUTHOR OF
"A NEW LITERAL TRANSLATION OF LONGINUS."

NEW YORK:
W. E. DEAN, PRINTER AND PUBLISHER, 2 ANN STREET,
COLLINS, KEESE & CO., 254 PEARL STREET.

.....

1838.

EducT 1118.38.472
v

HARVARD COLLEGE LIBRARY
GIFT OF THE
GRADUATE SCHOOL OF EDUCATION

28 Jan 1927

ENTERED,
According to the Act of Congress, in the year 1836, by
WILLIAM E. DEAN,
In the Clerk's office of the District Court of the Southern District of
New York.

STEREOTYPED BY F. F. RIPLEY,
NEW YORK.

TO
CHARLES ANTHON, L.L.D.,

JAY-PROFESSOR OF THE GREEK AND LATIN LANGUAGES, AND OF ARCHEOLOGY AND
ANCIENT GEOGRAPHY, AND RECTOR OF THE GRAMMAR SCHOOL,
IN COLUMBIA COLLEGE, NEW YORK.

SIR,

In being permitted to dedicate this new edition of "THE GREEK READER" to you, a degree of importance must henceforward be attached to the work, to which the humble labours of the Editor could lay no intrinsic claim.

Any book, how unimportant soever it may appear, when honoured with the approbation of one of the first classical scholars of the age, cannot ever afterwards fail,—like bullion, comparatively valueless in itself, until stamped with the sanction of the reigning executive,—to pass current, among the standard literature of the country.

It thence, in some measure, becomes what the historian of the Peloponnesian war so prophetically called his inimitable production,

κτῆμά τε ἐς αἰί.

To whom then could this little volume,—intended for the special use of American youth,—with more propriety be dedicated, than to him, whose extensive researches, splendid talents, and elaborate productions, have formed a new era in American literature,—have excited the grateful admiration of one hemisphere, and commanded the deferential regard of the other?

With every sentiment of respect for your multifarious and solid acquirements,—of wonder at the vast extent of your untiring industry,—and of thankfulness for the improvement and pleasure, so often derived from the perusal of your truly valuable works,

I have the honour to remain, Sir,

Your much obliged and obedient servant,

PATRICK S. CASSERLY.

*Chrestomathic Institution,
Feb. 23, 1836.*

PREFACE

TO THE FIRST NEW YORK EDITION.

THE present work has been compiled from the "Elementarbuch der griechischen Sprache für Anfänger und Geübtere von Friedrich Jacobs," which has superseded every other work of the kind in Germany. The Elementarbuch is published in four volumes, 12mo. with extensive marginal notes, and a lexicon of the words contained in the work. The first of these four volumes consists of the miscellaneous matter which is inserted in this work from the beginning to the historical and biographical selections. The second volume of the Elementarbuch, which is entitled "Attica," contains portions of Plutarch's Lives, Xenophon's History, Thucydides, the Orators, and Herodotus. The third volume is named "Socrates," and is composed of selections from the Greek philosophers,—Xenophon, Plato, Stobæus's extracts, and Plutarch. The fourth volume is devoted to poetical extracts, embracing specimens of the gnomic, epic, pastoral, and lyric poetry of the Greeks.

It will be perceived, that the whole of the Elementarbuch would be too extensive a course for the present condition of our classical schools. Too narrow limits, however, ought not to be assigned to the studies of the youth whose annual exhibitions are ever reminding us how rapidly they are advancing in the career of classical literature. Under these impressions the whole of the first volume of the Elementarbuch, Plutarch's Lives from the second volume, and some of the extracts from Homer from the fourth volume, have been selected to compose the present work. The compilation is such as not only to afford the learner a series of progressive lessons, but also to improve his taste, correct his judgment, and, above all, to inspire him with a relish for the history of the most distinguished and most cultivated people of that age.

The first part of the present work is arranged according to the order of the inflections in the Grammar, and is designed immediately to exercise the learner on the principles and rules which are therein taught him. This part is succeeded by a few choice fables and apophthegms, which are selected to suit the acquirements of the learner, and to interest his attention. Further to promote these purposes, and also to make him acquainted with new terms, the selections in natural history have been compiled. As the mythology of the Greeks is so much interwoven with their history, it has been deemed expedient to introduce a few pages on that subject. These are properly followed by some of Lucian's mythological dialogues, which admirably ridicule the superstitious notions of the Greeks. The geographical and biographical sections are next introduced,—the former, if perused with good maps, will communicate to the reader much useful information, the latter will serve as an introduction to Grecian history, and both of them will advance him in his knowledge of the language. The work is closed with a few extracts from Homer, which are sufficient to inspire the reader with a desire to peruse the whole of that divine poet.

The text has been collated with the most approved editions, and has been corrected where faulty. All the important notes of the Elementarbuch have been translated; but those which were considered to be obvious to the learner have been omitted to give place to more useful matter. Another important change has been introduced into this work. Many of the notes in the Elementarbuch are merely references to the principles and rules in Buttman's Greek Grammar, —a book used in few or none of the schools and colleges in this country. In the present work these references have been thoroughly discussed and illustrated. Every opportunity has also been embraced to explain the government of the moods and tenses, and thence to fix their genuine signification. The adverbs and conjunctions, which have long been obstacles in the course of the learner, and which have been so little understood in their power and import, have, in this work, been traced to their source, and thence an attempt has been made to fix their radical meanings, and their power. In the lexicon which closes the work, the inflections of the nouns and regular verbs, have, in general, been omitted. However, where any anomaly exists in verbs, either with respect to their significations or their forms, such irregularity has been invariably discussed at length. Where the radical meaning of a word was omitted in the German edition, such an omission has been always supplied in the present work.

Due attention has also been bestowed on the correction of the press, and the editor hopes that few typographical errors will be found in the work.

The *Greek Reader*, thus prepared, the editor commits to the judgment of the admirers of Grecian literature, and hopes that his attempts to facilitate the acquisition of the Greek language, will be successful, and merit a share of public patronage.

New York, September 7th, 1827.

PREFACE

TO THE SECOND NEW YORK EDITION.

THE rapid sale of the former edition of the Greek Reader, has assured the Editor that his exertions to supply a useful introductory school-book have not been entirely unsuccessful. In the present edition, the text has been repeatedly compared with the best editions of the works from which it has been extracted, and has undergone several important corrections.

The notes have been written altogether anew; and such alterations and improvements have been made, as the Editor's experience in the use of the work had suggested. The most of them refer to the correct use of the moods and tenses, and to the power and primary signification of the particles; since it is only by a thorough comprehension of these, that the pupil can hope to attain a knowledge of such a language as the Greek.

Great additions have been made to the Lexicon, both in the number of words and in their various significations. This part of the work has been compared with the original German edition, and corrected by Mr. Lutz, a profound and accomplished scholar from the University of Gottingen. By these means the Editor hopes he has considerably enhanced the utility of the Greek Reader, and has increased its claims to the patronage of those engaged in the instruction of youth.

That the object of the Notes to this work may be distinctly understood, the Editor states, that they have been compiled, not to supersede the observations and instructions of teachers, but rather to serve as a clew to them. Until the pupil shall have acquired a tolerable facility in the business of translation, his teacher ought to serve, in a great measure, both as a Grammar and a Dictionary. Unless this plan be pursued, the pupil will be surrounded with difficulties; and from the slowness of his progress and irksomeness of the labour, he will be finally discouraged. The success of this plan has been fully tested by the Editor, and his zeal for the cultivation of classical learning will plead his excuse for offering in this place these observations.

New York, January, 1829.

PREFACE

TO THE STEREOTYPE EDITION.

IN bringing forth this Stereotype edition of the Greek Reader, it may not be irrelevant to state the grounds on which it is presumed to possess stronger claims on the patronage of our Classical Institutions, than any hitherto published.

As a matter of *primary* importance, the text has undergone a careful and an accurate revision throughout. *Secondly*, much attention has been given to the elucidation of the different parts of speech; particularly in the twelve first sections under the head of the Declensions of Nouns, Pronouns, and Adjectives; as well as under that of the Conjugations of Verbs, both Regular and Irregular.

By thus familiarly explaining the comparison and agreement of adjectives, the anomalies of substantives, and the various moods and tenses of verbs, not only is the parsing, but the translation, rendered more attainable by the youthful student:—and when it is considered, that the Greek Reader is one of the first books usually put into the hands of boys, at the most respectable Academies in the country, these unassuming, but useful additions cannot be deemed either inappropriate or inconsiderable. For, every teacher of experience is aware, that on the difficulty or facility with which the juvenile aspirant crosses the threshold of language, not unfrequently depends his future pleasure or disgust, failure or success, in posterior studies; and that consequently the path should be strewn with flowers, not thorns.

This explanatory process is continued, until the pupil is considered firmly grounded in all the parts of speech, but especially in the verbs.

Thirdly, some few inaccuracies in the formation or derivation of verbs, introduced or overlooked by former Editors, have been corrected. *Εἰδώς*, which had been given as a participle from *οἶδα*, and *βιούς*, as the participle pres. of *βίωω*, may be adduced as examples.

Fourthly, in the LEXICON heretofore appended to the work, an entire change has been effected:—the proper names being now given separately in an INDEX or NOMENCLATURE; with a more detailed account of each person or place: while the remaining, and by far the more important part, retained under its former title, has been considerably improved and enlarged, in the following particulars, viz.:—1st, by giving the principal moods and tenses of the more necessary and anomalous verbs:—2dly, by introducing the derivation of every word, needful to the youthful student:—and 3dly, by assigning, in various instances, meanings better adapted to the sense of the text.

The wonder should be, why these improvements had not been long since introduced into this popular work, not that they are now, for the first time, inserted. From the lamentable deficiency heretofore existing with regard to the principal moods and tenses, the student was obliged to have recourse to large and unwieldy Lexicons, or depend

on the constant and never-ceasing aid of his teacher:—and this, in a large school, must ever be productive of much inconvenience and interruption; and is, at best, of a precarious nature.

This glaring deficiency in all anterior editions, and the despair of rendering the Lexicon, attached to the work, sufficiently copious for the wants of the student, most probably induced the Editors of the last Boston edition to dispense with the Lexicon of common names altogether. But here, like the *wise* men described in Horace, while avoiding one error, they fall into a greater. A boy commencing Greek Reader cannot be expected to possess the discrimination, the patience or the tact, requisite to enable him to consult a large and detached Lexicon, either with benefit to himself or credit to his teacher: whereas if there be a suitable Lexicon attached to the work, containing every thing essential for the pupil, he will not only study with greater facility, higher pleasure, and more profit, but be fully qualified, after he will have gone through this, to enter on the study of a more advanced author, and a more ponderous Lexicon.

With regard to the numerous derivations introduced in this edition, it is anticipated, that no advocate of sound learning will contest their utility. And although some of these may, to a casual observer, appear fanciful or far-fetched, still when it is recollected, that the very strangeness of a radix will very commonly imprint the meaning of both primitive and derivative more indelibly on the mind, than any other operation, these additions must unquestionably produce a salutary effect.

Fifthly, various portions of the work have been explained or elucidated by notes, or *literal* translations; wherever a word or paragraph occurs, likely to create any difficulty to the learner. Those on Plutarch—in compliance with an intimation, expressed to the Publisher, by one of the ablest scholars, and most sagacious critics* of the Western World—are more numerous than all the rest. These are generally marked with an asterisk (*), or an obelisk (†).

A few parallel passages and original notes have been interspersed.

On the whole, it is to be hoped, that—notwithstanding some errors may have escaped all the care and diligence of the Editor—the present edition has been brought still nearer to perfection than any yet published in the U. States. This last observation will doubtless be received *cum grano salis* by the learned Gentlemen who superintended the last Boston edition, so confidently announced, as “the *most* correct American edition hitherto published.”

In conclusion, if aught has been contributed towards the promotion of Classical studies in this rising Republic, by the humble labours of the present Editor, it is mainly due to the enterprise of the spirited Publisher, Mr. Dean, to whom our Cis-atlantic Literati are already under so many obligations.

P. S. C.

New York, Feb. 23, 1836.

---

* Professor Anthon.

GREEK READER.

I. FIRST DECLENSION.

1. Ἡ μέθη μικρά¹ μανία ἐστί.²—Πολλάκις βραχεῖα³ ἡδονὴ μακρὰν τίκει⁴ λύπην.—Φίλει⁵ παιδείαν, σωφροσύνην, φρόνησιν, ἀλήθειαν, οἰκονομίαν, τέχνην, εὐσέβειαν.—Βίων ἔλεγε⁶ τὴν φιλαργυρίαν εἶναι⁷ μητρόπολιν⁸ πάσης⁹ κακίας.—Οὐ πενία λύπην ἐργάζεται,¹⁰ ἀλλ'¹¹ ἐπιθυμία.—Ὡς συμπόσιον χωρὶς ὁμιλίας, οὕτως πλοῦτος χωρὶς ἀρετῆς οὐδὲν¹² ἡδονῆς ἔχει.¹³

1. Μικρά, an adjec. fem. nom. sing. from μικρός, μικρά, μικρόν.—μακρὰν, in the next line, is also an adjec. fem. accus. sing. from μακρός, μακρά, μακρόν.—2. ἐστί, 3. sing. pres. indic. of εἰμί.—3. βραχεῖα, an adjec. fem. nom. sing. from βραχὺς, βραχεῖα, βραχύ.—4. τίκει, 3. sing. pres. indic. of τίκτω.—5. φέλει, 2. sing. imperat. pres. of φιλέω.—6. ἔλεγε, used to say, 3. sing. imperf. indic. of λέγω.—7. was, εἶναι, infin. of εἰμί, the accus. with the infin.—8. μητρόπολιν, accus. sing. from μητρόπολις.—9. πάσης, gen. sing. fem. from πᾶς, πᾶσα, πᾶν.—10. ἐργάζεται, 3. sing. pres. of ἐργάζομαι.—11. ἀλλ', for ἀλλά.—12. οὐδὲν, nom. sing. neut. from οὐδεὶς, οὐδέμια, οὐδέν.—13. ἔχει, 3. sing. pres. indic. of ἔχω.

2. Αἱ κτήσεις¹ τῆς ἀρετῆς μόναι βέβαιαί εἰσιν.²—Ἡ παιδεία ἐν μὲν ταῖς εὐτυχίαις κόσμος ἐστίν,³ ἐν δὲ ταῖς ἀτυχίαις καταφυγή.—Πασῶν⁴ τῶν ἀρετῶν ἡγεμῶν ἐστίν⁵ ἡ εὐσέβεια.—Προσέκει⁶ τοῖς ἀθληταῖς τὸ σῶμα αἰεὶ γυμνάζειν.—Κλεινότατον⁷ ἦν⁸ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἄγαλμα Διὸς,⁹ Φειδίου ἔργον.—Μετὰ τὸν Αἰνείου θάνατον, Ἀσκάnios τὴν βασιλείαν παρέλαβεν.¹⁰—Ὁ Αἰνός παῖς ἦν¹¹ Ἐρμοῦ καὶ Μούσης Οὐρανίας.—Ἡ Ἰωνικὴ φιλοσοφία ἤρξατο¹² ἀπὸ Θαλοῦ, ἡ Ἰταλικὴ ἀπὸ Πυθαγόρου.

1. Κτήσεις, nom. plu. of κτήσις.—2. εἰσιν, 3. plu. pres. indic. of εἰμί.—3. ἐστίν, 3. sing. pres. indic. of εἰμί;—formed from ἐστί by adding ν. Before a vowel, this ν may be assumed,—in verbs, by all third persons, terminating in ε or ι, and—by dative plurals, ending in ι, as: πᾶσιν εἶπεν ἐκείνος, otherwise πᾶσι and εἶπε. The Ionics, however, omit this letter even before a vowel; while the poets use it before a consonant to effect a position.—4. πασῶν, gen. plu. fem. of πᾶς, πᾶσα, πᾶν.—5. προσέκει, 3. sing. pres. indic. of προσέχω, it is incumbent upon wrestlers, or wrestlers should.—6. κλεινότατον, adjec. nom. neut. sup. of κλεινός, κλεινός, κλεινόν.—7. ἦν, 3. sing. imperf. indic. of εἰμί.—8. Διὸς, gen. sing. of Ζεὺς from the obsolete nom. Δις.—9. παρέλαβεν, 3. sing. 2. aor. indic. act. of παραλαμβάνω.—10. ἤρξατο, 3. sing. 1. aor. indic. mid. of ἔρχω.

3. *Νουμᾶς Πίστειως καὶ Τέρμονος*¹ *ἱερὸν ἰδρύσατο*.²
—*Ἡ νέα Καρχηδὼν*³ *κτίσμα ἐστὶν Ἀσδρούβα*,⁴ *τοῦ δεξαμένου*⁵ *Βάρκαν, τὸν Ἀννίβα πατέρα*.⁶—*Τὸ τάλαντον τὸ Βαβυλώνιον*⁷ *δύο καὶ ἑβδομήκοντα μᾶς Ἀττικᾶς δύναιται*.⁸—*Ἐπὶ κορυφῇ τῆς ἄκρας Σουνίου*⁹ *ναὸς ἐστὶν Ἀθηνᾶς Σουνιάδος*.¹⁰

1. *Πίστειως*, gen. sing. from *Πίστις, Fides*.—*Τέρμονος*, gen. sing. from *Terminus*. *Fides* and *Terminus*, names of Roman divinities.—2. *ἰδρύσατο*, 3. sing. 1. aor. mid. of *ἰδρύω*.—3. *New Carthage*, a town in Spain, now *Carthagena*.—4. *Ἀσδρούβα*, the Doric gen. from *Ἀσδρούβας*. This Doric gen. was retained in proper names. *Ἀννίβα*, in the next line, is another example.—5. *δεξάμενος*, *who succeeded*, particip. 1. aor. mid. of *δέχομαι*.—6. *πατέρα*, accus. sing. of *πατήρ*, gen. *πατήρος*, by syncope, *πατρός*.—7. The same as: *τὸ Βαβυλώνιον τάλαντον*; the article is repeated to point out with greater precision the relation between the nouns; the participle of *εἰμι* or *γίνομαι* is understood.—8. *δύναιται*, *is worth*, 3. sing. pres. indic. of *δύναμαι*.—9. *Σουνίου*, gen. sing. of *Σούνιον*.—10. *Σουνιάδος*, gen. sing. of *Σουνιάς*.

II. SECOND DECLENSION.

1. *Ὁ θυμὸς ἀλόγιστος*.¹—*Ὁ πλοῦτος θνητὸς*,¹ *ἡ δόξα ἀθάνατος*. *Ὁ λόγος τῆς ψυχῆς εἰδωλὸν ἐστὶ*.—*Δειλὸν ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν*.¹—*Ὁ Πήγασος ἵππος ἦν*² *πτηνός*.—*Ἡ Αἴγυπτος δῶρόν*³ *ἐστὶ τοῦ Νείλου*.—*Μὴ κατόκνει*⁴ *μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι*⁵ *πρὸς τοὺς διδάσκειν*⁶ *τι χρήσιμον ἐπαγγελλομένους*.⁷—*Οἱ Ἡρακλέους ἔκγονοι κατῆλθον*⁸ *εἰς τὴν Πελοπόννησον*.

1. *ἐστὶ* understood.—2. *ἦν*, *was*, 3. sing. imperf. indic. of *εἰμί*.—3. *δῶρόν*. According to ancient tradition, the Delta was formed by the mud and sand washed down from the upper parts of Egypt.—4. *μὴ κατόκνει*, 2. sing. imperat. pres. of *κατοκνέω*, *do not neglect*.—5. *πορεύεσθαι*, infin. pres. of *πορεύομαι*, *to go*.—6. *διδάσκειν*, infin. pres. of *διδάσκω*.—7. *πρὸς τοὺς ἐπαγγελλομένους*, particip. pres. of *ἐπαγγέλλομαι*, *to those who promise*.—8. *κατῆλθον*, 3. plu. 2. aor. indic. of *κατέρχομαι*.

2. *Οἱ Αἰγύπτιοι τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην θεοὺς εἶναι*¹ *λέγουσιν*.²—*Ὁ Ἄρης μισεῖ*³ *τοὺς κακοὺς*.—*Οἱ Πυγμαῖοι τοῖς γεράνοις πολεμοῦσιν*.⁴

1. *εἶναι*, infin. pres. of *εἰμί*, the construction is *οἱ Αἰγύπτιοι λέγουσιν τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην εἶναι θεοὺς*, accus. with the infin.—2. *λέγουσιν*, 3. plu. pres. of *λέγω*.—3. *μισεῖ*, 3. sing. pres. indic. of *μισέω*.—4. *πολεμοῦσιν*, 3. plu. indic. pres. of *πολεμέω*.

3. *Λύκω καὶ ἵππῳ συννόμῳ ἐστὸν*.¹ *λέαινα δὲ καὶ λέων οὐ τὴν αὐτὴν*² *ἴασιν*.³—*Ἡ ὀργὴ καὶ ἡ ἀσυνεσία, δύω μεγίστῳ*⁴ *κάκῳ, πολλοὺς*⁵ *ἀπώλεσαν*.⁶—*Ὁ Ζεῦξις ἐποίησεν*⁷ *Ἴπποκένταυρον, ἀνατρέφουσιν*⁸ *παιδίῳ Ἴπποκενταύρῳ διδύμῳ, κομιδῇ νηπίῳ*.

1. *ἑσάν*, 3. dual pres. indic. of *εἶμι*.—2. *τὴν αὐτὴν*, sc. *ἰδόν*, *the same way*, or *together*.—3. *ἰασιν*, 3. plu. pres. indic. of *εἶμι*, *to go*, distinguished by the accent from *εἶμι*, *to be*.—4. *μεγίστω*, nom. dual. from *μέγιστος*, sup. of *μέγας*, *μεγάλη*, *μέγα*.—5. *πολλοὺς*, accus. plu. from *πολύς*, *πολλή*, *πολύ*.—6. *ἀπώλεσαν*, 3. plu. 1. aor. indic. of *ἀπόλλυμι*.—7. *ἐποίησαν*, 3. sing. 1. aor. indic. of *ποιέω*.—8. *ἀνατρέφουσιν*, particip. pres. from *ἀνατρέφω*.

4. *Οἱ τὰ ἄκρα τοῦ Ἀθω ἐνοικοῦντες¹ μακροβιώτατοι εἶναι λέγονται.²—Πολλάκις ἀνθρώπων ὀργὴ νόον ἐξεκάλυψε³ κρυπτόμενον.⁴—Κάτοπτρον εἶδους⁵ χαλκὸς ἐστ',⁶ οἶνος δὲ νοῦ.⁷—Ἀνδρὸς⁷ οἶνος ἔδειξε⁸ νόον.*

1. *οἱ ἐνοικοῦντες*, *those who inhabit*, particip. pres. of *ἐνοικέω*.—2. *λέγονται*, 3. plu. pres. indic. pass. of *λέγω*.—3. *ἐξεκάλυψε*, 3. sing. 1. aor. indic. from *ἐκκάλπτω*.—4. *κρυπτόμενον*, accus. particip. pres. pass. of *κρύπτω*.—5. *εἶδους*, gen. sing. from *εἶδος*.—6. *ἐστ'* for *ἐστί*, the construction is *χαλκὸς ἐστὶ κάτοπτρον εἶδους*. The mirrors of the ancients were made of metal.—7. *ἀνδρός*, gen. sing. from *ἀνὴρ*. The regular gen. of *ἀνὴρ* is *ἀνέρος*, which by syncope becomes *ἀνρός*, and this again, by epenthesis of *δ* forms *ἀνδρός*: because the Greeks, in the same word, never place *ρ* immediately after *ν*.—8. *ἔδειξε*, usually *reveals*, 3. sing. 1. aor. indic. of *δείκνυμι*.

5. *Ἐν Ἐρυκί¹ τῆς Σικελίας,² Ἀφροδίτης νεὸς ἐστὶν ἅγιος, ἐν ᾧ³ πολὺ⁴ πλῆθος περισσευόντων τρέφεται⁵.—Πτολεμαῖος ὁ φιλοπάτωρ, κατεσκεύασεν⁶ Ὀμήρων νεών.—Αἰροῦνται⁷ οἱ λαγὼ ὑπὸ ἄλωπέκων,⁸ τοτὲ⁹ μὲν δρόμῳ, τοτὲ δὲ τέχνῃ.—Ἐν τῇ Σάμῳ τῇ Ἡρᾷ πλείστους¹⁰ ταῶς ἔτρεφον,¹¹ καὶ ἐπὶ τοῦ νομίσματος τῶν Σαμίων ταῶς ἦν.¹²*

1. *Ἐρυκί*, dat. sing. from *Ἐρυξ*.—2. *πολεῖ* understood.—3. *ᾧ* from *δς*, *ῆ*, *δ*.—4. *πολὺ πλῆθος*, *a great many*.—5. *τρέφεται*, 3. sing pres. indic. pass. of *τρέφω*.—6. *κατεσκεύασεν*, *erected*, 3. sing. 1. aor. indic. of *κατασκευάζω*.—7. *αἰροῦνται*, 3. plu. pres. indic. pass. of *αἰρίω*.—8. *ἀλωπέκων*, gen. plu. of *ἀλώπηξ*, *ἀλώπεκος*.—9. *τοτὲ μὲν*—*τοτὲ δὲ*, *sometimes—sometimes*. The adverbs *μὲν* and *δὲ* are sometimes employed to mark a distinction or opposition between certain things by way of antithesis. When there is an enumeration of several particulars, *μὲν* is always joined with the first, and *δὲ* with all the succeeding, except the last.—10. *πλείστους*, accus. plu. of sup. *πλείστος*, *η*, *ον*, from *πολύς*.—11. *ἔτρεφον*, 3. plu. imperf. indic. of *τρέφω*.—12. *ἦν*, *was*, 3. sing imperf. indic. of *εἶμι*.

III. THIRD DECLENSION.

1. *Ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἐστίν.—Ὁ δειλὸς τῆς πατρίδος¹ προδότης ἐστίν.—Ἀδωνις ἔτι παῖς ὢν,² Ἀρτέμιδος χόλῳ ἐν θήραις ὑπὸ σὺδς³ ἐπλήγη.⁴—Πρόκνη ἐγένετο⁵ ἀηδῶν, Φιλομήλα χελιδὼν, Τηρεὺς ἐγένετο⁶ ἔποψ.—Ὁ ἐλέφας τὸν δράκοντα ὀρώσδει.⁷—Γλαῦκος, ἔτι νήπιός ὑπάρχων,⁸ μῦν⁹ διώκων,⁹ εἰς μέλιτος πίθον πεσὼν¹⁰ ἀπέθανεν.¹¹*

1. Παρτίδος, gen. sing. of παρτίς.—2. ὦν, *being*; i. e. *while yet*; particip. pres. of εἶμι. This participle is thus distinguished from ὦν, gen. plu. of εἶς, ἡ, ἃ ὦν, the participle, is marked with a lenis, or soft breathing, followed by a grave, while ὦν, the genitive plural, is marked with an aspirate, or rough breathing, surmounted by a circumflex.*—3. σός, gen. sing. of σός.—4. ἐπλήγη, 3. sing. 2. aor. indic. pass. of πλήσσω.—5. ἐγένετο, 3. sing. 2. aor. indic. mid. of γίνομαι.—6. ὁρῶδεις, 3. sing. indic. pres. of ὁρῶδω.—7. ἐπάρχων, particip. pres. ἐπάρχω, *being*.—8. μόν, accus. sing. of μόν.—9. διώκων, pres. particip. of διώκω, *pursuing*.—10. πεσὼν, particip. 2. aor. of πίπτω instead of ἔπεσε καὶ ἀπέθανεν, *fell and died*.—11. ἀπέθανον, 3. sing. 2. aor. indic. active of ἀποθνήσκω.

2. Διεσπάσαντο¹ τὸν Πενθέα αἱ Μαινάδες, καὶ αἱ Θοῤ᾽ται τὸν Ὀρφέα, καὶ τὸν Ἀκταίονα αἱ κύνες.²—Οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες³ θεῶν εἰκόνες εἰσίν.—Τὴν Ἰταλίαν ἔκησαν⁴ πρῶτοι Αὔσονες αὐτόχθονες.—Ἀπαντες⁵ οἱ λέοντές εἰσιν ἄλκιμοι.

1. Διεσπάσαντο, 3. plu. 1. aor. indic. mid. of διασπάω, *tore into pieces*.—2. κύνες nom. plu. of κύων, gen. κυνός, not κύονος, the *o* being thrown out by syncope.—3. ἄνδρες, nom. plu. of ἀνὴρ, ἀνδρός.—4. ἔκησαν, 3. plu. 1. aor. indic. act. of οἰκίσω.—5. ἄπαντες, nom. plu. mas. of ἅπας, ἅπασα, ἅπαν.

3. Σταγόνες ὕδατος¹ πέτρας κοιλαίνουσιν.²—Ὁ ὄρυξ ἐστὶν ἡδύφωνος καὶ μαχητικός.—Οἱ Φοῖνικες τῷ Ἡρακλεῖ ὄρυγας ἔθνον.³—Οἱ πέριδικες ἐν τῇ Ἀττικῇ εὐφωνοί, οἱ δὲ ἐν Βοιωτίᾳ ἰσχνόφωνοι ἦσαν.⁴—Ἡ παροιμία λέγει,⁵ παλίμπαιδας τοὺς γέροντας γίγνεσθαι.—Παλαιὸς μῦθος λέγει, τοὺς Μυρμιδόνας ἐκ μυρμηκῶν⁶ ἄνδρας γεγονέναι.⁷

1. ὕδατος, gen. sing. of ὕδωρ, from the old nom. ὕδαρς.—2. κοιλαίνουσιν, 3. plu. pres. indic. act. of κοιλαίνω.—3. ἔθνον, 3. plu. imperf. indic. act. of θέω.—4. ἦσαν, 3. plu. imperf. indic. of εἶμι.—5. λέγει, 3. sing. pres. indic. act. of λέγω.—6. μυρμηκῶν, gen. plu. of μύρμηξ, μυρμήκος.—7. γεγονέναι, perf. infin. mid. of γίνομαι, *became*, the accus. with the infin.

4. Οἱ Νομάδες τῶν Λιβύων¹ οὐ ταῖς ἡμέραις,² ἀλλὰ ταῖς νυξὶν ἀριθμοῦσιν.³—Περίανδρος ἐρωτηθεὶς,⁴ τί μέγιστον⁵ ἐν ἐλαχίστοι, εἶπε, φρένες⁶ ἀγαθαὶ ἐν σώματι ἀνθρώπου.—Γνώμη κρείσσω⁷ ἐστὶν ἢ ῥώμη χειρῶν.⁸—Εὐωδία καὶ μῦρον γυνὴν αἰτία⁹ θανάτου.—Γυναιξὶ¹⁰ κόσμον ἢ σιγὴ φέρει.¹¹—Χαλεπὸν ἐστὶ λέγειν πρὸς γαστέρα, ὧτα¹² οὐκ ἔχουσιν.¹²

1. The Nomades of the Libyans, instead of the Libyan Nomades.—2. ταῖς ἡμέραις, by the days.—3. ἀριθμοῦσιν, 3. plu. pres. indic. of ἀριθμέω.—4. ἐρωτηθεὶς,

* Although, with every deference to the high authority of Professor Anthon, and of the Lexicons generally, the participle is marked with a *grave*, it must not be concealed, that Thiersch, Buttman, Moore, and others, mark it with an *acute*.

The distinction between the participle and pronoun is, however, sufficiently marked by the *lenis* of the one, and the *aspirate* of the other.—*Edici*.

particip. 1. aor. pass. of ἐρωτάω, *being asked*.—5. μέγιστον, sup. of μέγας.—6. φρένες, nom. plu. of φρήν, φρενός.—7. κρείσσων, sup. of ἀγαθός.—8. χειρῶν, gen. plu. of χεῖρ, χειρός.—9. with αἰτία, the word ἐστὶ is understood.—10. γυναιξί, dat. plu. of γυνή, which takes its gen. γυναικός, from the old nom. γυναῖξ.—11. φέρει, 3. sing. pres. indic. of φέρω.—12. ὄτα, accus. plu. of οὖς, ὠτός.—13. ἔχουσιν, particip. pres. of ἔχω.

5. Ἡ φαιστος τῷ πόδε¹ χλωδὸς ἦν.—Ἡ Μήδεια γράφεται² τῷ παιδὲ δεινὸν ὑποβλέπουσα³ ἔχει⁴ δὲ ξίφος ἐν χειρὶ· τῷ δὲ ἀθλίῳ καθήστον⁵ γελῶντε, ⁶ μηδὲν⁷ τῶν μελλόντων εἶδότε, ⁸ καὶ ταῦτα⁹ ὀρῶντε¹⁰ τὸ ξίφος ἐν ταῖν χειροῖν τῆς μητρός.

1. τῷ πόδε, accus. dual, of ποῦς, ποδός, *in the feet*.—2. γράφεται, 3. sing. pres. indic. pass. of γράφω, *is painted*.—3. ὑποβλέπουσα, particip. pres. act. of ὑποβλέπω.—4. ἔχει, 3. sing. pres. indic. of ἔχω.—5. καθήστον, sit, 3. dual, indic. pres. of κάθημαι.—6. γελῶντε, dual, of γελῶν, particip. pres. γελῶ, *laughing*.—7. μηδὲν, μηδεμία, μηδὲν.—8. εἶδότε, *knowing*, dual of εἰδώς,* particip. of εἶδω.—9. καὶ ταῦτα, *though*.—10. ὀρῶντε, particip. dual of ὀρώ, ὀράω.

IV. CONTRACTED DECLENSIONS.

1. Ἡ φρόνησις μέγιστόν¹ ἐστὶν ἀγαθόν.—Ἡ φύσις ἄνευ μαθήσεως τυφλόν,² ἡ δὲ μάθησις ἄνευ φύσεως ἐλλιπές.³—Πόλεως ψυχὴ οἱ νόμοι.³—Οὐκ ἐστὶν οὐδὲν⁴ κρεῖσσον ἢ νόμοι πόλει.—Ἀρίστιππος ἔφη⁵ πρὸς τὸν ἀδελφόν· μέμνησο,⁶ ὅτι τῆς μὲν διαστάσεως σὺ ἤρξω,⁷ τῆς δὲ διαλύσεως ἐγώ.

1. μέγιστόν, nom. sing. neu. sup. of μέγας, μέζων, μέγιστος.—2. χρῆμά ἐστιν, understood.—εἰς, understood.—4. οὐδὲν, is used instead of τί, after a negative.—5. ἔφη, 3. sing. imperf. indic. act. of φημί.—6. μέμνησο, 2. sing. imperat. perf. of μνησκαί.—7. ἤρξω, 2. sing. 1. aor. indic. mid. of ἄρχω, governing διαστάσεως in the gen.

2. Ἡ ὑδραυλὶς ἐστὶν εὖρημα Κτησιβίου, Ἀλεξανδρέως,¹ κουρέως τὴν τέχνην.²—Ομοποιούντων³ ἀδελφῶν συμβίωσις παντὸς τείχους ἰσχυροτέρα.—Ἡθους βᾶσανός ἐστὶν ἀνθρώποις χρόνος.—Πελίαν, τὸν Ποσειδῶνος καὶ Τυροῦς υἱόν, ἵππος ἔθρεψεν.⁴—Ἀπόλλων, ὁ Διὸς καὶ Ἀητοῦς παῖς, ὅτε τὸν Πύθωνα κατετόξευσεν,⁵ ἦλθεν⁶ εἰς Δελφοὺς καὶ παρέλαβε τὸ μαντεῖον τῆς Γῆς.—Αἰδοῦς παρὰ πᾶσιν ἄξιος ἔση,⁸ εἰς πρῶτον ἄρξης στυτὸν αἰδεῖσθαι.

1. Ἀλεξανδρέως, gen. sing. of Ἀλεξάνδρεος.—2. τὴν τέχνην, *by trade*.—3. ὁμοποιούντων, gen. plu. of ὁμοποιῶν, particip. pres. act. of ὁμοποιέω.—4. ἔθρεψεν, 3. sing.

* See Lexicon at the end of the book, under εἶδω.

1. aor. indic. act. of *τρέφω*.—5. *κατετόξευσεν*, 3. sing. 1. aor. indic. act. of *κατατοξέω*.—6. *ἦλθε*, put for *ἤλυθε*, by syncope, 3. sing. 2. aor. indic. of *έρχομαι*.—7. *ἔσθι*, 2. sing. 1. fut. indic. of *εἰμί*.

3. *Οἱ ὄφεις τὸν ἰὸν ἐν τοῖς ὁδοῦσιν ἔχουσιν*.¹—*Ὁ Παρνασσὸς μέγα καὶ σύσκιον ὄρος ἐστίν*.—*Ἐν Βοιωτίᾳ δύο εἰσὶν ἐπίσημα ὄρη, τὸ μὲν² Ἑλικὼν καλούμενον³, ἕτερον δὲ Κιθαιρῶν*.—*Ὁ Νεῖλος ἔχει παντοῖα γένη ἰχθύων*.—*Κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἀεὶ φέρει*.⁴—*Αἰμὸς μέγιστον ἄλγος ἀνθρώποις ἔφν*.⁵—*Ξίφος τιτρώσκει⁶ σῶμα, τὸν δὲ νοῦν λόγος*.—*Δημήτριος ὁ Πολιορκήτης βία ἤρει⁷ τὰς πόλεις, κατασείων τὰ τεῖχη, Τιμόθεος δὲ πείθων⁸*.—*Ἐγένετο κατὰ τοὺς Τιβερίου χρόνους ἀνὴρ τις Ἀπίκιος, ἀφ' οὗ⁹ πλακούντων γένη πολλὰ Ἀπίκια ὀνομάζεται*.¹⁰—*Τίμα¹¹ τοὺς γονεῖς*.—*Αἰακὸς τὰς κλεῖς τοῦ ἄδου φυλάττει*.¹²—*Οἱ πολύποδες¹³ ἔλλοχῶσι¹⁴ τοὺς ἰχθύς*.—*Ἀνάχαρσις τὴν ἄμπελον εἶπε¹⁵ τρεῖς φέρειν βότρυς· τὸν πρῶτον, ἥδονῆς· τὸν δεύτερον, μέθης· τὸν τρίτον, ἀηδίας*.

1. *ἔχουσιν*, 3. pers. plu. pres. indic. of *έχω*.—2. *τὸ μὲν*, the one. See II. 5. 9.—3. *καλούμενον*, nom. neu. particip. pres. pass. of *καλέω*.—4. Plural nouns of the neuter gender, nom. case, generally take after them verbs of the sing.—5. *έφν*, is, 3. sing. 2. aor. indic. of *φύω*.—6. *τιτρώσκει*, 3. sing. pres. indic. act. of *τιτρώσκω*.—7. *ἤρει*, 3. sing. imperf. indic. act. of *αἰρέω*.—8. *πείθων*, particip. pres. act. of *πείθω*, by persuasion.—9. *ἀφ' οὗ*, for *ἀπὸ οὗ*, gen. mas. of *ὅς, ἡ, ὃν*, from whom.—10. *ὀνομάζεται*, 3. sing. pres. indic. pass. of *ὀνομάζω*.—11. *τίμα*, contracted for *τίμας*, 2. sing. pres. imperat. act. of *τιμάω*.—12. *φυλάττει*, 3. sing. pres. indic. act. of *φυλάττω*.—13. *πολύποδες*, nom. plu. of *πολύπους, πολύποδος*.—14. *ἔλλοχῶσι*, 3. plu. pres. indic. act. of *ἔλλοχάω*.—15. *εἶπε*, 3. sing. 2. aor. indic. act. of *έπω*.

V. EXAMPLES IN ALL THE DECLENSIONS.

1. *Πόνος¹ εὐκλείας πατήρ*.—*Εὐκλειαν ἔλαβον² οὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων*.—*Ψυχῆς νοουσούσης³ ἐστὶ φάρμακον λόγος*.—*Χαλεπὸν⁴ τὸ γῆράς ἐστιν ἀνθρώποις βάρος*.—*Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος παῖς ἦν Ἰναχος, ἀφ' οὗ⁵ ποταμὸς ἐν Ἀργεὶ Ἰναχος καλεῖται*.⁶—*Οὔτε⁷ τὸν ἄρρωστον ὠφελεῖ⁸ ἢ χρυσῇ κλίνῃ, οὔτε τὸν ἀνόητον ἢ ἐπίσημος εὐτυχία*.

1. *Πόνος*, *ἐστὶ* understood.—2. *ἔλαβον*, 3. plu. 2. aor. from *λαμβάνω*.—3. construed thus, *λόγος ἐστὶ φάρμακον ψυχῆς νοουσούσης*, particip. pres. *νοῶν, οὔσα, ὄν*, from *νοστέω*.—4. construed thus, *τὸ γῆράς ἐστι τοῖς ἀνθρώποις βάρος χαλεπόν*.—5. See IV. 3. 13.—6. *καλεῖται*, 3. sing. pres. indic. pass. of *καλέω*.—7. *οὔτε—οὔτε*, neither—nor.—8. *ὠφελεῖ*, 3. sing. pres. indic. of *ὠφελέω*.

2. Οἱ τέττιγες σιτοῦνται¹ τῆς δρόσου.—Δόξα καὶ πλοῦτος ἄνευ συνέσεως οὐκ² ἀσφαλέα κτήματα.—³ Ἀγαθοκλέους³ ἐκλειοπότης, πάντα ἐν Σικελίᾳ μεστὰ ἦν στάσεως καὶ ἀναρχίας.

⁴ Ἐκ νεφέλης φέρεται⁴ χιόνος μένος⁵ ἡδὲ χαλάξης,

Βροντῇ δ' ἐκ λαμπρᾶς ἀστεροπῆς φέρεται,

⁶ Ἐξ ἀνέμων δὲ θάλασσα ταράσσεται.⁶—⁷ Ἡ τῶν βροτῶν φύσις καὶ νόσων ἦττων,² καὶ γήρως, καὶ ἡ μοῖρα ἀπαραίτητος.

1. σιτοῦνται, 3. plu. indic. mid. con. for σιτέονται, from σιτέομαι.—2. οὐκ, Est understood.—3. ἐκλειοπότης, gen. sing. of ἐκλειοπότης particip. perf. mid. of ἐκλείπω.—4. φέρεται, 3. sing. indic. pres. pass. from φέρω.—5. μένος χιόνος, the power of the snow, i. e. the abundance: thus also, Est hederæ vis. Hor.—6. ταράσσεται, 3. sing. pres. pass. indic. of ταραύσω.

3. Ἄργος ὁ πανόπτης ὀφθαλμούς εἶχεν¹ ἐν παντὶ τῷ σώματι.—Κλεάνθης ἔφη, τοὺς ἀπαιδεύτους² μόνῃ τῇ μορφῇ τῶν θηρίων διαφέρειν.³—⁴ Ἀνάχαρσις ὄνειδιζόμενος⁴ ὅτι Σκύθης ἦν, εἶπε, τῷ γένει, ἀλλ' οὐ τῷ τρόπῳ.⁵—⁶ Ἐξῆν⁶ καὶ τῷ Ἀχιλλεῖ ζῆν⁷ καὶ βασιλεύειν⁸ τῶν Μυρμιδόνων, καὶ τῷ Νέστορι ἐν Πύλῳ ἐν εἰρήνῃ ἄρχειν,⁹ καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ οἴκοι μένειν,¹⁰ ἢ παρὰ Καλυβοῖ ἐν ἄντρον καταρῶντι καὶ κατασκήνῳ, ἀγῆρῳ ὄντι¹¹ καὶ ἀθανάτῳ· ἀλλ' οὐχ' εἴλετο¹² ἀθάνατος εἶναι, ἀργὸς ὢν, καὶ μηδὲν¹³ χρώμενος¹⁴ τῇ ἀρετῇ.—¹⁵ Δεῖ¹⁵ τοὺς νέους κοσμοτότητι χρῆσθαι¹⁶ ἐν πορείᾳ καὶ σχήματι* καὶ περιβολῇ.—¹⁷ Ἡρακλῆς τῇ χολῇ τῆς Αἰγυπτίας ὕδρας τοὺς ὀϊστοὺς ἔβαψεν.¹⁷—¹⁸ Ἀκρίσιος τὴν ἐαυτοῦ θυγατέρα Δανάην μετὰ τοῦ παιδὸς Περσέως ἐν λάρνακι εἰς θάλασσαν ἐβίβησεν.¹⁸ ἢ δὲ λάρναξ προσηνέχθη¹⁹ Σερίφῳ τῇ νήσῳ.

1. εἶχεν, 3. sing. imperf. indic. of ἔχω.—2. Accus. construed with the infin.—3. διαφέρειν, infin. pres. of διαφέρω.—4. ὄνειδιζόμενος, particip. pres. pass. of ὀνειδίζω.—5. εἰμὶ Σκύθης is understood. All other people except the Greeks were anciently called barbarians.—6. ἐξῆν, 3. sing. imperf. of ἔξεστι.—7. ζῆν, infin. pres. of ζάω. The Attics contract αἰς into ῆς, αἶ into ῆ, and αἶν into ῆν, in the four verbs ζάω, πεινάω, διψάω, and χράσμαι.—8. βασιλεύειν, infin. pres. of βασιλεύω, with the gen.—9. ἀρχειν, infin. pres. of ἄρχω.—10. μένειν, infin. pres. of μένω.—11. ὄντι, particip. ὦν from εἰμί, is not rendered here.—12. εἴλετο, 3. sing. 2. aor. mid. of αἰρέω, he chose.—13. μηδὲν, μηδεῖς, μηδεμία, μηδέν.—14. χρώμενος, particip. pres. of χράσμαι, μηδὲν χρώμενος, without exercising.—15. δεῖ, verb impers., τοὺς νέους, you must.—16. χρῆσθαι, infin. pres. of χράσμαι.—17. ἔβαψεν, 3. sing. 1. aor. of

* Might not σχῆματι, in this passage, be considered equivalent to the *habitus oris* of Livy, lib. 2. cap. 61. when describing the demeanor of Ap. Claudius, on his trial before the people? It can therefore be translated—"expression of countenance."—Edit.

βάπτω.—18. ἔρριψε, 3. sing. 1. aor. of ῥίπτω.—19. προσηνέχθη, 3. sing. 1. aor. pass. of προσφέρω.

4. Ποθεῖ¹ ἄνθρωπος νύκτα μεθ'² ἥλιον, καὶ λιμὸν μετὰ κόρον, καὶ δίψαν μετὰ μέθην· κἂν³ ἀφέλῃς⁴ αὐτοῦ τὴν μεταβολὴν, λύπην τὴν ἡδονὴν ποιεῖς.⁵—Ἡρακλῆς ἔλαβε παρὰ Ἑρμοῦ μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλλωνος δὲ τόξα, παρὰ Ἡφαίστου δὲ θώρακα χρυσοῦν, παρὰ δὲ Ἀθηνᾶς πέπλον.—Ω Ζεῦ, καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ Ἀπόλλων, δότε⁶ μοι ἀρετὴν ψυχῆς, καὶ ἡσυχίαν βίου, καὶ ζωὴν ἀμεμπτον, καὶ εὖελπιν θάνατον.

1. ποθεῖ, 3. sing. pres. indic. act. of ποθέω.—2. μεθ' for μετὰ, on account of the following vowel.—3. κἂν for καὶ ἰάν.—4. ἀφέλῃς, 2. sing. subj. 2. aor. act. of ἀφαίρω.—5. ποιεῖς, 2. sing. pres. indic. act. of ποιεῖω.—6. δότε, 2. plu. 2. aor. imperat. act. of δίδωμι.

5. Ξέρξου ἐν Ἑλλάδι πολεμοῦντος,¹ ἡ αὐτοῦ μήτηρ ἰδόκει² ἐν ὀνείροις ἰδεῖν³ δύο γυναῖκες, μεγέθει πολὺ ἐκπρεπεστάτα,⁴ κάλλει ἀμώμω, καὶ κασιγνήτα τοῦ αὐτοῦ γένους, Ἀσίαν καὶ Ἑλλάδα.—Φίλιππος γενόμενος⁵ κριτῆς δυεῖν πονηροῖν, ἐκέλευσε⁶ τὸν μὲν φεύγειν⁷ ἐκ Μακεδονίας, τὸν δὲ ἕτερον διώκειν.⁸

1. πολεμοῦντος, gen. sing. particip. pres. of πολεμέω.—2. ἰδόκει, 3. sing. imperf. indic. act. of δοκέω.—3. ἰδεῖν, 2. aor. infin. act. of εἶδω.—4. ἐκπρεπεστάτα, fem. accus. dual, sup. of ἐκπρεπής.—5. γενόμενος, particip. 2. aor. of γίνομαι.—6. ἐκέλευσε, 3. sing. 1. aor. indic. act. of κελεύω.—7. φεύγειν, infin. pres. of φεύγω.—8. διώκειν, particip. infin. act. of διώκω.

6. Κολάζονται¹ ἐν ἄδου πάντες οἱ κακοὶ, βασιλεῖς, δοῦλοι, σατράπαι, πένητες, πλούσιοι, πτωχοί.—Αἱ Φόρκου θυγατέρες γραῖαι ἦσαν² ἐκ γενετῆς, ἕνα³ τε ὀφθαλμὸν καὶ ἕνα ὀδόντα εἶχον,⁴ τρεῖς οὖσαι,⁵ καὶ ταῦτα⁶ παρὰ μέρος ἀλλήλαις ὥπασαν.⁷—Κλεάνθης εἰς δσπρακα καὶ βοῶν ὠμοπλάτας ἔγραφεν⁸ ἅπερ⁹ ἤκουε¹⁰ παρὰ τοῦ Ζήνωνος ἀπορίᾳ κερμάτων, ὥστ' ὠνήσασθαι¹¹ χάριτα.

1. Κολάζονται, 3. sing. pres. indic. pass. of κολάζω.—2. ἦσαν 3. plu. imperf. indic. of εἶμι.—3. ἕνα, accus. mas. of εἷς, μία, ἓν.—4. εἶχον, 3. plu. imperf. indic. act. of ἔχω.—5. οὖσαι, nom. fem. plu. of ὤν. particip. pres. of εἶμι.—6. καὶ ταῦτα, and these.—7. ὥπασαν, 3. plu. 1. aor. indic. act. of ὠπάζω.—8. ἔγραφεν, 3. sing. imperf. indic. act. of γράφω.—9. ἅπερ, accus. neu. plu. of ὅσπερ, ἥπερ, ὅσπερ.—10. ἤκουε, 3. sing. imperf. indic. act. of ἀκούω.—11. ὠνήσασθαι, 1. aor. infin. mid. of ὠνέμαι.

7. Θεὸς ἐκάστοι ὁπλὸν τι ἔνειμε,¹ λέουσιν ἄλκην καὶ

ταχύτητα, ταύροις κέρατα, μελίσσαις κέντρα, ἀνδρὶ λόγον καὶ σοφίαν.—Χείρων ὁ Κένταυρος τὸν Ἀχιλλέα, παῖδα ἔτι ὄντα,² ἔτρεφε³ σπλάγχνοις λεόντων καὶ σύων ἀγρίων, καὶ ἄρκτων μυελοῖς, καὶ καρτερόν ἔθηκε⁴ καὶ ποδώκη.—Ζήνων ἔφη, δεῖν⁵ τὰς πόλεις κοσμεῖν⁶ οὐκ ἀναθήμασιν, ἀλλὰ ταῖς τῶν οἰκούντων ἄρεταῖς.—Ἡ Λερναῖα ὕδρα εἶχεν ὑπερμέγεθες σῶμα, κεφαλὰς δὲ ἑννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μέσην ἀθάνατον.

1. *ἔνιμι*, 3. sing. 1. aor. indic. act. of *νέμω*.—2. *ὄντα*, accus. mas. sing. of *ὄν*, particip. pres. of *εἰμί*.—3. *ἔτρεφε*, 3. sing. imperf. indic. act. of *τρέφω*.—4. *ἔθηκε*, 3. sing. 1. aor. indic. act. of *τίθημι*.—5. *δεῖν*, infin. pres. of *δεῖ*.—6. *κοσμεῖν*, pres. infin. act. of *κοσμέω*.—7. *οἰκούντων*, gen. plu. mas. pres. particip. of *οἰκέω*.

VI. ADJECTIVE.

1. Ἐγγὺς Ἰταλίας κεῖται¹ ἡ Σικελία, νῆσος εὐδαίμων καὶ πολυάνθρωπος.—Βραχὺς ὁ βίος,² ἡ δὲ τέχνη μακρά.—Βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς.—Κέρδος αἰσχρόν, βαρὺ κειμήλιον.—Τὸ μέλλον ἀσαφές.—Κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακόν.—Τὸν ἀμαθῆ πλούσιον Διογένης πρόβατον εἶπε χρυσόμαλλον.

1. *κεῖται*, sing. pres. indic. of *κείμεναι*.—2. *βίος*, *life*, and *βίος*, *a bow*, being both mas. and 2nd dec., are thus distinguished by the accents; *βίος*, *life*, has the acute accent on the first syllable, and *βίος*, *a bow*, has the grave accent on the last.

2. Τυραννὶς χοῦμα μὲν σφαλερόν, πολλοὶ¹ δὲ αὐτῆς ἐρασταὶ εἰσιν.—Τυφλὸν² ὁ πλοῦτος.—Πιστὸν ἡ γῆ, ἄπιστον ἡ θάλασσα.—Καλὸν ἡσυχία.—Καλὸν ἡ ἀλήθεια καὶ μόνιμον.

Τὰ μέγαλα δῶρα³ τῆς τύχης ἔχει φόβον,
Καὶ τὸ πάνυ λαμπρόν οὐκ ἀκίνδυνον κυρεῖ,²
Οὐδ' ἀσφαλὲς πᾶν ὕψος ἐν θνητῷ γένει.

1. *πολλοί*, nom. plu. mas. of *πολύς*.—2. *ἐστι χοῦμα*, understood.—3. *κυρεῖ*, 3. sing. pres. indic. of *κυρίω*.

3. Κρεῖττον ἐστὶ μετ' ὀλίγων ἀγαθῶν πρὸς ἅπαντας τοὺς κακοὺς, ἢ μετὰ πολλῶν κακῶν πρὸς ὀλίγους ἀγαθοὺς μάχεσθαι.¹—Οὐδὲν ὀργῆς ἀδικώτερον.²—Πόλεμος ἐνδοξος εἰρήνης αἰσχρᾶς αἰρετώτερος.³—Βίων ἔφη, δεῖν τὸν ἀγαθὸν ἄρχοντα, παυόμενον⁴ τῆς ἀρχῆς, μὴ πλουσιώτερον, ἀλλ' ἐνδοξότερον γεγονέναι.

—Οὐδὲν κτῆμα σοφίας τιμώτερόν ἐστιν.—Σοφία πλοῦτου κτῆμα τιμώτερον.—Παρά Ταράησσιος νεωτέρῳ πρεσβυτέρου καταμαρτυρεῖν⁵ οὐκ ἔξεστιν.—Δόξα ἀσθενῆς ἀγκυρα, πλοῦτος ἐτι ἀσθενεστέρα.—² Αρετῆς οὐδὲν χρῆμα σεμνότερον, οὐδὲ βεβαιότερόν ἐστιν.

1. μάχεσθαι, infin. pres. mid. of μάχομαι.—2. δδίκωτερον, nom. sing. neu. comp. of δδίκος. *δργῆς, ἰλαν unger*, the order is, οὐδὲν (ἐστίν) δδίκωτερον δργῆς. After the comparative, ἡ, ἰλαν, is often omitted, and the genitive used instead of the nominative.—3. αἰρετώτερος, nom. mas. sing. comp. of αἰρετός. The order is, πόλεμος ἰνδοξος (ἐστίν) αἰρετώτερος αἰσχροῦς εἰρήνης.—4. παύμενον, retiring from, accus. sing. particip. pres. mid. of παύομαι.—5. καταμαρτυρεῖν, infin. pres. act. of καταμαρτυρέω, governing πρεσβυτέρου in the genitive.

4. Πολλὰ τῶν ζώων ἀναιμά ἐστι, καθόλου δέ, ὅσα¹ πλείους² πόδας ἔχει τεττάρων.—Χαλεπὸν τὸ ποιεῖν,³ τὸ δὲ κελεῦσαι ῥάδιον.—Οὐδὲν γλύκιον τῆς πατρίδος.—Οὐκ ἐστίν οὐδὲν μητρὸς ἥδιον τέκνοις.—Κρείσσων οἰκτιροῦ φθόνος.—Χρῆ σιγᾶν,⁴ ἡ κρείσσωνα σιγῆς λέγειν.⁵—Διὰ τοῦτο δύο ὦτα⁶ ἔχομεν,⁷ στόμα δὲ ἓν, ἵνα πλείω μὲν ἀκούωμεν,⁸ ἥττονα δὲ λέγωμεν.—Τὸ κενὸν ἐν τῷ βίῳ πλείον ἐστὶ⁹ τοῦ συμφέροντος.¹⁰—¹¹ Ἀρχε¹¹ σαυτοῦ μηδὲν ἥττον¹¹ ἢ τῶν ἄλλων.—Στέργε μὲν τὰ παρόντα,¹³ ζῆτει δὲ τὰ βελτίω.¹⁵—Οἱ τῶν τελετῶν μετέχοντες¹⁶ περὶ τῆς τοῦ βίου τελευτῆς ἡδίους¹⁷ τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν.

1. ὅσα, nom. plu. neu. of ὅσος, ὅση, ὅσων.—2. πλείους, contracted for πλείονας, accus. plu. mas. of πόλες, πλείων, πλείονες.—3. ποιεῖν, pres. infin. act. of ποίω, and κελεῦσαι, 1. aor. infin. act. of κελεύω, are both the nom. to ἐστὶ understood.—4. σιγᾶν, infin. pres. act. of σιγᾶω.—5. λέγειν, infin. pres. act. of λέγω.—6. ὦτα, accus. plu. of οὖς, ὠτός.—7. ἔχομεν, 1. plu. pres. indic. of ἔχω.—8. ἀκούωμεν, 1. plu. pres. subj. act. of ἀκούω.—9. πλείον ἐστίν, *is more abundant*.—10. συμφέροντος, gen. sing. particip. pres. of συμφέρω.—11. ἄρχε, 2. sing. imperat. pres. act. of ἄρχω.—12. ἥττον, accus. neu. sing. comp. of ἰσχυρός or κακός.—13. τὰ παρόντα κατὰ ἰθου¹³ hast, accus. neu. plu. particip. pres. of παρίημι.—14. ζῆτει, contracted from ζῆτει, 2. sing. imperat. pres. act. of ζητέω.—15. βελτίω, contracted, βελτίονα, βελτίονα, βελτίω, accus. neu. plu. comp. of ἀγαθός.—16. μετέχοντες, nom. mas. plu. particip. pres. of μετέχω, governing τελετῶν in the gen.—17. ἡδίους, contracted from ἡδίωνας, ἡδίοας, ἡδίους. The order is, οἱ μετέχοντες τῶν τελετῶν ἔχουσιν τὰς ἐλπίδας ἡδίους περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ βίου, “than the uninitiated,” understood.

5. Ὁ μέλας οἶνός ἐστι θρεπτικώτατος, ὁ δὲ λευκός, λεπτότατος.—Ἡ Βακτριανὴ χώρα εὐδαιμονεστάτη ἐστὶ καὶ εὐφορωτάτη.—Πρεσβύτατον τῶν ὄντων,¹ Θεός· ἀγέννητος γάρ· κάλλιστον, κόσμος·ποίημα γὰρ Θεοῦ· μέγιστον, τόπος· πάντα γὰρ χωρεῖ·² τάχιστον, νοῦς· διὰ παντός γὰρ τρέχει· ἰσχυρότατον, ἀνάγκη·

κρατεῖ γὰρ πάντων· σοφώτατον, χρόνος· ἀνευρίσκει γὰρ πάντα. * Ο κροκόδειλος ἐξ ἐλαχίστου γίγνεται μέγιστος· τὸ μὲν γὰρ ὦν οὐ μείζον ἐστὶ χηρείου,⁵ αὐτὸς δὲ γίγνεται καὶ ἐπτά καὶ δέκα πῆχυς.— Ο τῶν πλείστων βίος⁶ μελλησμῶ παραπόλλυται.⁷

Κάλλιστον τὸ δικαιοτάτον· ῥαστόν¹⁰ θ'⁸ ὑγιαίνειν,⁹
 " Ἡδιστον δὲ τυχεῖν¹¹ ὧν τις ἕκαστος ἐρᾷ.

— Ο θάνατος κοινὸς καὶ τοῖς χειρίστοις¹² καὶ τοῖς βελτίστοις¹³ οὔτε τοὺς πονηροὺς ὑπερορᾷ,¹⁴ οὔτε τοὺς ἀγαθοὺς θαυμάζει.¹⁵

1. τῶν ὄντων, of beings, gen. mas. plu. pres. particip. of εἶμι, all the neuter adjectives in this sentence, agree with χρῆμα, understood.—2. χωρεῖ, 3. sing. pres. indic. act. of χωρεῖω.—3. κρατεῖ, 3. sing. pres. indic. act. of κρατέω, governing πάντων, in the gen.—4. ἀνευρίσκει, 3. sing. pres. indic. of ἀνευρίσκω.—5. ὦς, understood.—6. When one substantive governs another, each having its article, the article of the governing noun is commonly placed first, then the article with the noun governed, and lastly the governing noun itself.—7. παραπόλλυται, 3. sing. pres. indic. pass. of παραπόλλυμι.—8. θ' for τε.—9. ὑγιαίνειν, indic. pres. act. of ὑγιαίνω.—10. ῥαστόν, nom. neu. sing. sup. of ῥάδιος, ῥᾶν, ῥῆτος.—11. τυχεῖν, 2. aor. infin. act. of τυγχάνω, the order is, τυχεῖν (τούτων) ὧν, those things which.—12. χειρίστοις, dat. plu. mas. sup. of κακός, χείρων, χείριστος.—13. βελτίστοις, dat. plu. mas. sup. of ἀγαθός, βελτίων, βέλτιστος.—14. ὑπερορᾷ, 3. sing. cont. pres. indic. of ὑπεροράω.—15. θαυμάζει, 3. sing. pres. indic. act. of θαυμάζω, *not through veneration spares*.

6. Ἡ γῆ σφαιροειδής ἐστὶ καὶ ἐν μέσῳ κεῖται.— Οἱ πλοῦσιοι πολλάκις ὑφ' ἡδονῆς διηνεκοὺς μὴ συνίενται¹ τῆς εὐτυχίας.— Ἐπαμινώνδας πατρὸς ἦν² ἀφανοῦς.— Πάντα ἐκ τῆς ἐπιμελείας, καὶ τῆς διαρκοῦς φροντίδος, καὶ τῆς σπουδῆς τῆς ἀνελλιποῦς κρείττονα γίγνεσθαι³ δύναται.⁴— Ὀμηρος τοῖς ἥρωϊν ἀπλῆν καὶ πᾶσιν ὁμοίαν δίαίταν ἀποδέδωκε.⁵— Διονύσιος ὁ τύραννος τὸ Ἀπόλλωνος ἄγαλμα περιεσύλησε,⁶ χρυσοῦς βοστρύχους ἔχον, καὶ τὴν παρακειμένην⁷ αὐτῷ χρυσὴν τράπεζαν ἀφεῖλεν.⁸— Σωκράτης ἰδὼν⁹ μειράκιον πλούσιον καὶ ἀπαίδευτον, ἰδοῦ, ἔφη, χρυσοῦν ἀνδράποδον.

1. συνίενται, 3. plu. pres. ind. mid. of συνίημι, with the gen.—2. ἦν, sc. νῆος.—3. γίγνεσθαι, infin. pres. of γίγνομαι.—4. δύναται, 3. sing. pres. indic. of δύναμαι. See IV. 3. 6.—5. ἀποδέδωκε, 3. sing. perf. indic. of ἀποδίδωμι.—6. περιεσύλησε, 3. sing. 1. aor. indic. of περισύλω.—7. παρακειμένην, particip. pres. παράκειμαι.—8. ἀφεῖλεν, 3. sing. 2. aor. indic. of ἀφαίρω.—9. ἰδὼν, particip. from εἶδον, poet. ἶδον, 2. aor. indic. act. of εἶδω.

7. Τὰ ὄρη πόρρωθεν ἀεροειδῆ φαίνεται¹ καὶ λεῖα, ἐγγύθεν δὲ τραχέα.— Οὐ κρείττον,² πενιχρὸν μὲν, ἀσφαλῇ δὲ καὶ ἀδεᾶ βίον ἀσπᾶσασθαι,³ ἢ πλοῦσιον καὶ

ἐπικίνδυνον;—² Ἐλευθέρου ἀνδρὸς ἔστιν,⁴ αἰὲν ἀληθὴς⁵ λέγειν.—Νικοκρέων ὁ Κύπριος τετράκερων ἔλαφον εἶχεν.—⁶ Ἐν τινι ναυῷ Διὸς τρίκερω καὶ τετράκερω πρόβατα ἦν.—⁷ Ἀριστοτέλης ἔφη,⁸ τῆς παιδείας τὰς μὲν ῥίζας εἶναι πικράς, γλυκεῖς δὲ⁹ τοὺς καρπούς.—Τρεῖς εἰσι δικασταὶ καθ' ἄδου, οἱ τοὺς εὐσεβεῖς καὶ πόνηρούς διακρίνουσιν.¹⁰—Λεινὸν ἔστι, τοὺς χεῖρους⁹ τῶν βελτιόνων ἄρχειν.¹⁰

1. φαίνεται, appear, 3. sing. indic. pres. of φαίνομαι. See IV. 3. 6.—2. αἰ κρείττον, scil. ἐστίν.—3. ἀσπίσασθαι. (infinit.) to choose, from ἀσπίζομαι.—4. ἔστιν ἀνδρὸς, it is the duty of a man.—5. ἀληθὴς, for τὰ ἀληθῆ.—6. ἔφη, used to say, 3. sing. imperf. indic. act. of φημί.—7. μὲν—δὲ. See II. 5. 9.—8. διακρίνουσιν, 3. plu. pres. indic. of διακρίνω.—9. χεῖρους, comp. of κακός.—10. ἄρχειν, (accus. with the infinit.) to rule, ἄρχω, with the gen.

8. Ἀνάχαρσις κρεῖττον¹ ἔλεγεν, ἓνα φίλον ἔχειν πολλοῦ ἄξιον, ἢ πολλοὺς μηδενὸς ἄξιους.—Ἡ μυῖα, ἐξάπους οὖσα, τοῖς μὲν τέσσαρσι² βαδίζει³ μόνοις, τοῖς δὲ προσθίοις δυοὶ ὥς χερσὶ χρῆται.⁴—Πύρρος ἐν Ἰταλῷ ἐπολέμησεν⁵ ἔτη δύο καὶ μῆνας τέσσαρας.—Φιλῆμων ὁ κωμικὸς ἔγραψε⁶ δράματα ἑπτὰ καὶ ἑννεήκοντα, βιώσας⁷ ἔτη ἑννέα καὶ ἑννεήκοντα.—⁸ Ἀννων, ὁ πρεσβύτερος, ἐκ τῆς Λιβύης ἐπέρασε⁸ μεγάλην δύναμιν εἰς Σικελίαν, πεζῶν μυριάδας πέντε, ἵππεῖς δὲ ἑξακισχιλίους, ἐλέφαντας δὲ ἐξήκοντα.—Τοὺς Σῆρας ἱστοροῦσι⁹ μέχρι τριακοσίων ζῆν ἐτῶν, καὶ τοὺς Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιοῦν¹⁰ λόγος.¹¹

1. κρεῖττον, accus. neu. sing. comp. of ἀγαθός, it was better, εἶναι, understood.—2. τέσσαροι, dat. plu. of τέσσαρες, πόσι, understood.—3. βαδίζει, 3. sing. pres. indic. act. of βαδίζω.—4. χρῆται, 3. sing. pres. indic. of χράομαι.—5. ἐπολέμησεν, 3. sing. 1. aor. indic. act. of πολεμέω.—6. ἔγραψε, 3. sing. 1. aor. indic. act. of γράφω.—7. βιώσας, 1. aor. indic. act. particip. of βίωω.—8. ἐπέρασε, 3. sing. 1. aor. indic. act. of περάω.—9. ἱστοροῦσι, 3. plu. pres. indic. act. of ἱστορέω.—10. βιοῦν, pres. infin. act. of βίωω.—11. λόγος, there is a report, ἐστίν, understood.

9. Ἀργανθώνιος, ὁ Ταρτησσίων βασιλεὺς, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη βιωσά¹ λέγεται.—Κτησίβιος συγγραφεὺς ἑκατὸν εἰκοσιτεσσάρων ἐτῶν² ἐν περιπάτῳ ἐτελεύτησεν.³—Ὁ Πλάτων ἐτελεύτησε³ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, βιούς⁴ ἔτος ἐν πρὸς τοῖς ὀγδοήκοντα.—Σιλουτίου ἐνὸς δέοντα⁵ τριάκοντα ἔτη βασιλεύσαντος,⁶ Αἰνείας, υἱὸς αὐτοῦ ἐνὶ πλείῳ⁷ τριάκοντα ἐτῶν τὴν δυναστείαν εἶχεν.—Οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖς Ἀθηναίοις βοηθήσοντες⁸ ἐν τρι-

σὶν ἡμέραις καὶ τοσαύταις νυξὶ διακόσια καὶ χίλια
στάδια διήλθον.⁹

1. βιώσαι, 1. aor. infin. act. of βιδω.—2. ἐτῶν, the word expressing quality or circumstance is put in the genitive.—3. ἐτελεύτησεν, died, 3. sing. 1. aor. indic. of τελευτάω.—4. βιοῦς, particip. 2. aor. indic. act. of βιδω; more properly of βίωμι, or βιώσκει. In the last Boston Edition—"the most correct American Edition hitherto published"—this is called the particip. pres. !—5. δέοντα, particip. δέων, from δέω, with the genitive.—6. Σιλουῖον βασιλεύσαντος, βασιλεύσας particip. 1. aor. act. of βασιλεύω, *Silvius having reigned*.—7. πλείω from πλείων.—8. βοηθήσαντες, βοηθήσαν, particip. fut. βοηθέω.—9. διήλθον, 3. plu. 2. aor. indic. act. of διέρχμαι.

VII. PRONOUN.

1. Δημήτριός τις εἶπε τῷ Νέρωνι· σὺ μὲν ἀπειλεῖς¹
ἐμοὶ τὸν θάνατον, σοὶ δὲ ἡ φύσις.²—Διδύμων ἀδελφῶν
εἰς ἐτελεύτησε· σχολαστικὸς οὖν ἀπαντήσας³ τῷ ζῶν-
τι⁴ ἡρώτα⁵ σὺ ἀπέθανες⁶ ἢ ὁ ἀδελφός σου;—Τί τοῦτ'⁷
ἐστίν, ὦ γύναι, ὅτι ἐμὲ ἀπολιποῦσα⁸ ἄστυδε θαμίζεις;
οὐκ ἔστι τοῦτο σωφρονεῖν⁹ οὐχ οὕτω¹⁰ δέ σε ὁ πατήρ
σου ἐμοὶ εἰς γάμον παρέδωκεν.¹¹

1. ἀπειλεῖς, 2. sing. pres. indic. of ἀπειλέω.—2. φύσις, scil. ἀπειλεῖ σέθεν, it.—3. ἀπαντήσας, particip. 1. aor. of ἀπαντάω.—4. ζῶντι particip. of ζάω, *the survivor*.—5. ἡρώτα, 3. sing. imperf. indic. of ἐρωτάω.—6. ἀπέθανες, 2. aor. indic. of ἀποθνήσκω.—7. τοῦτ' for τοῦτο.—8. ἀπολιπὼν, ἀπολιποῦσα, ὄν, particip. 2. aor. of ἀπολείπω.—9. σωφρονεῖν, infin. pres. of σωφρονέω.—10. οὕτω οὕτω, *not on this condition*.—11. παρέδωκεν, for παρέδωκε, 3. sing. 1. aor. indic. act. of παραδίδωμι.

2. Σχολαστικὸς ἀπορῶν,¹ τὰ βιβλία αὐτοῦ ἐπί-
πρασκε,² καὶ γράφων³ πρὸς τὸν πατέρα ἔλεγε.⁴ σύγ-
χαιρε⁵ ἡμῖν, πάτερ· ἥδη γὰρ ἡμᾶς τὰ βιβλία τρέφει.⁶
—Ἐν Αἰάτμῃ τῆς Καρίας σκόρπιοι εἶναι λέγονται, οἱ
τοὺς μὲν πολίτας σφίσι παίουσιν⁷ εἰς θάνατον, τοὺς
δὲ ξένους ἡσυχῇ.—Κορῶναι ἀλλήλαις εἰσὶ πιστόταται
καὶ πάνν σφόδρα ἀγαπῶσι⁸ σφάς.

1. ἀπορῶν, particip. pres. ἀπορέω, *who was in want* (of money).—2. πινράσκω.—3. γράφω.—4. λέγω.—5. σύγχαίρε, imperat. συγχαίρω.—6. τρέφω. See IV. 3. 6.—7. παίω.—8. ἀγαπάω.

3. Ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης ἐρωτηθεὶς¹ ὑπὸ τινος, τί
ἐστὶ πολέμιον ἀνθρώποις; αὐτοί, ἔφη,² ἑαυτοῖς.—Ὁ
Ζεὺς τὴν Ἀθηνᾶν ἔφυσεν³ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς.—
Οὐδεὶς⁴ ἐλεύθερος ἑαυτοῦ μὴ κρατῶν.⁵—Νόμος οὗτος
Περσικὸς, ὅταν εἰς ἀγροὺς ἐλάβῃ⁶ ὁ βασιλεὺς, πάν-
τες Πέρσαι, κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἕκαστος, δῶρα

αὐτῷ προσκομίζουσιν.⁷—Σχολαστικὸς οἰκίαν πωλῶν,⁸ λίθον ἀπ' αὐτῆς εἰς δεῖγμα⁹ περιέφερε.¹⁰—Κριτῆς ὢν,¹¹ αἰ ταῦτά¹² περὶ τῶν αὐτῶν γίγνωσκε,¹³ οὐδὲν πρὸς χάριν ποιῶν.¹⁴—Ψυχῆς ἐπιμελοῦ¹⁵ τῆς σεαυτοῦ.—Βούλου¹⁶ ἀρέσκειν¹⁷ πᾶσι, μὴ σαυτῷ μόνον.—Πάντων μάλιστα σαυτὸν αἰσχύνου.¹⁸

1. ἐρωτηθεῖς, 1. aor. pass. particip. of ἐρωτάω.—2. φημί.—3. ἔφυσεν, 1. aor. of φύω.—4. Οὐδεὶς, scil. ἐστὶ.—5. κρατῶν, particip. pres. κρατέω.—6. ἐλαβὼν, 3. sing. pres. subjun. of ἐλαύνω.—7. προσκομίζουσιν, 3. plu. pres. of προσκομίζω.—8. πωλῶν, particip. pres. of πωλέω.—9. εἰς δεῖγμα, as a sample.—10. περιέφερε, 3. sing. imperf. of περιφέρω.—11. ὢν particip. pres. of εἰμί, if thou art.—12. ταῦτα for τὰ αὐτά.—13. γίγνωσκε, pres. imperat. of γινώσκω.—14. ποιέω.—15. ἐπιμελοῦ, imperat. of ἐπιμελόμαι, with the genit.—16. βούλου, imperat. of βούλομαι, be desirous.—17. ἀρέσκω.—18. αἰσχύνου, imperat. of αἰσχύνωμαι.

VIII. REGULAR VERB IN Ω.

Active.

1. Οἱ πονηροὶ εἰς τὸ κέρδος μόνον ἀποβλέπουσιν.¹—“Οσοὶς μὴ κολάζει τὰ πάθη,² αὐτὸς ὑπ' αὐτῶν κολάζεται.—Πᾶσα δύναμις καὶ πᾶς πλοῦτος ὑπέκει τῇ ἀρετῇ.—“Οταν τινὰ θέλωσιν οἱ θεοὶ σώζεσθαι, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀνασπῶσι³ βαράθρων.—Οὐδὲν τῆς εὐμορφίας ὄφελος⁴ ὅταν τις μὴ φρένας ἔχῃ.—Εὖ θνήσκεις, ὅταν σοὶ τὸ χρεὼν ἔλθῃ.⁵—Τῆρης, ὁ βασιλεὺς, ἔλεγεν, ὅποτε σχολάζοι καὶ μὴ στρατεύοιτο,⁶ τῶν ἱπποκόμων οἶεσθαι⁷ μηδὲν⁸ διαφέρειν.⁹—“Αγησίλαος ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις μάλιστα παρ' ἀνθρώποις εὐδοκιμοίῃ,¹⁰ εἰ λέγοι, εἶπε, τὰ ἄριστα, πράττει δὲ τὰ κάλλιστα.—“Αγὺς ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις ἐλεύθερος διαμένει, θανάτου καταφρονῶν, ἔφη.

1. ἀποβλέπουσιν, look only to, from ἀποβλέπω.—2. τὰ πάθη, his passions, nom. plu. of τὸ πάθος.—3. The construction is: ἀνασπῶσι (ἀνασπάω) αὐτὸν καὶ (even) ἐξ αὐτ. βαρ.—4. The construction is: οὐδὲν ὄφελος, scil. ἐστὶ, no advantage arises.—5. ἔλθῃ, 2. aor. subjun. of ἔρχομαι.—6. στρατεύοιτο, optat. pres. mid. of στρατεύομαι.—7. οἶεσθαι, infin. of οἶομαι, that he thought himself.—8. μηδὲν, in nothing.—9. διαφέρειν (with the genit.) τῶν ἱπποκόμων.—10. εὐδοκιμοίῃ. Attic dialect for εὐδοκιμοῖ, 3. sing. pres. optat. of εὐδοκίμω.

2. Θάπτουσιν οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς νεκροὺς ταριχεύοντες,¹ Ῥωμαῖοι δὲ καίοντες.—“Ανθρώποι τὸν θάνατον φεύγοντες, διώκουσιν.²—Φίλιππος τοὺς Ῥωμαίους εἵκαζε τοῖς Ἑρμαῖς, στόμα μόνον ἔχουσιν.³

1. *ἀνθρώπους*, understood.—2. *αὐτὸν*, understood.—3. *ἔχουσιν*, dat. plu. mas. pres. particip. of *ἔχω*, for *οἱ ἔχουσιν*. The *Hermæ* were statues of Mercury, which the Athenians had at the doors of their houses. They were of a cubical form, and surmounted by a head of Mercury.

3. *Διονύσιος ὁ Σικελὸς περὶ τὴν ἰατρικὴν¹ ἐσπούδασε,² καὶ αὐτὸς ἰᾶτο,³ καὶ ἔτεμνε, καὶ ἔκαιε, καὶ τὰ λοιπά.⁴—Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης ἐστασιαζέτην⁵ ἔτι παῖδε ὄντε.—Θησεὺς τὴν Ἀριάδην ἐν Νάξῳ κατέλιπε⁶ καὶ ἐξέπλευσε.⁷ Διόνυσος δὲ αὐτὴν ἀπήγαγεν.⁸—Ἡ γλῶσσα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγεν.—Ἐπρώτευσεν ἡ Λακεδαιμῶν τῆς Ἑλλάδος⁹ εὐνομία καὶ δόξη χρόνον¹⁰ ἐτῶν πεντακοσίων, τοῖς Λυκούργου χρωμένῃ¹¹ νόμοις.*

1. *ιατρικὴν, τέχνην*, understood.—2. *ἐσπούδασε*, 3. sing. 1. aor. indic. act. of *σπουδάζω*.—3. *ἰᾶτο*, 3. sing. imperf. indic. mid. of *ἰάομαι*.—4. *καὶ τὰ λοιπά*, *and so forth*; *ἵπποι*, understood.—5. *ἐστασιαζέτην*, 3. pers. dual, imperf. indic. act. of *στασιάζω*.—6. *κατέλιπε*, 3. sing. 2. aor. indic. act. of *καταλείπω*.—7. *ἐξέπλευσε*, 3. sing. 1. aor. indic. act. of *ἐκπλέω*.—8. *ἀπήγαγεν*, Att. for *ἀπήγεν*, 3. sing. 2. aor. indic. act. of *ἀπάγω*.—9. *Ἑλλάδος*, gen. governed by *ἐπρώτευσεν*.—10. *χρόνον*, for *a period*, the noun expressing duration of time, is put in the accusative.—11. *χρωμένῃ*, nom. fem. sing. pres. particip. of *χράομαι*, and governs *τοῖς νόμοις* in the dat.

4. *Ὁ Διογένης¹ ἔλεγεν, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι κύνες τοὺς ἐχθροὺς δάκνουσιν, ἐγὼ δὲ τοὺς φίλους, ἵνα σώσω.²—Μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσῃς, κοινὴ γὰρ ἡ τύχη, καὶ τὸ μέλλον ἀόρατον.—Κἂν³ μόνος ᾗς,⁴ φαῦλον μῆτε λέξης, μῆτε ἐργάσῃ⁵ μηδέν.—Αἰδοῦς⁶ παρὰ πᾶσιν ἄξιος ἔσῃ, ἐὰν πρῶτον ἄρξῃς⁷ σαυτὸν αἰδεῖσθαι.⁸*

1. A philosopher of Sinope, to whom the epithet *κύων* was given.—2. *σώσω*, 1. sing. 1. fut. indic. act. of *σώζω*.—3. *κἂν*, for *καὶ εἰν*.—4. *ᾗς*, 2. sing. pres. subj. of *εἰμί*.—5. *ἐργάσῃ*, 2. sing. 1. aor. sub. mid. of *ἐργάζομαι*.—6. *αἰδοῦς*, gen. sing. contracted of *αἰδῶς*, and governed in the gen. by *ἄξιος*.—7. *ἄρξῃς*, 2. sing. 1. aor. subj. act. of *ἄρχω*.—8. *αἰδεῖσθαι*, infin. pres. contracted, of *αἰδέομαι*.

5. *Ἀδύνατον¹ ἄνευ τῆς τῶν οὐρανίων θεωρίας γεωγραφῆσαι.—Χαλεπὸν τὸ ποιεῖν, τὸ δὲ κελεῦσαι ῥᾶδιον.—Διογένης λύχνον μεθ' ἡμέραν ἄψας,² ἄνθρωπον, φησί, ζητῶ.—Οἱ Λάκωνες τὴν τῆς παλαιᾶς διαίτης σκληρότητα καταλύσαντες,³ ἐξώκειλαν⁴ εἰς τρυφήν.—Ὁ Θησεὺς μετὰ τὴν Αἰγέως τελευτὴν συνοικίσας⁵ τοὺς τὴν Ἀττικὴν κατοικοῦντας εἰς ἓν ἄστυ, ἓνα δῆμον ἀπέφηγεν.⁶*

1. *ἴστί*, understood.—2. *ἄψας*, nom. mas. particip. 1. aor. indic. act. of *ἄπτω*.

—3. καταλύσαντες, nom. mas. plu. particip. 1. aor. indic. act. of καταλύω.—4. ἐξώκειλαν, 3. plu. 1. aor. indic. act. of ἐξοκέλλω.—5. συνοικίας, nom. mas. sing. particip. 1. aor. act. of συνοικίζω.—6. ἀπέφηνεν, 3. sing. 1. aor. act. of ἀποφαίνω.

6. Τὸ καλῶς ἀποθανεῖν¹ ἴδιον τοῖς ἀγαθοῖς ἢ φύ-
σις ἀπένειμεν.²—Οὐπώποτε ἐγὼ κατὰ τὴν Ἀττικὴν
ὑπέμεινα³ τοσοῦτον χειμῶνα.—Ἐξ οὗ⁴ φιλοσοφεῖν ἐπε-
νόησας, σεμνός⁵ τις ἐγένου καὶ τὰς ὀφρῦς ὑπὲρ τοὺς
κροτάφους ἐπῆρας.⁶—Ἄρτι μοι τὴν ἄλλω διακαθήραν-
τι⁷ ὁ δεσπότης ἐπέστη⁸ καὶ ἐπῆνει⁹ τὴν φιλεργίαν.¹⁰
—Κάδμος ἀποκτείνει δράκοντα, τῆς Ἀρείας κρήνης
φύλακα, καὶ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ σπείρει· τούτων δὲ
σπαρέντων,¹¹ ἀνέτειλαν¹² ἐκ γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι.—
Ἀφροσύνης¹³ ἐστὶ τὸ κρῖναι κακῶς τὰ πράγματα.—
Οὔτε πῦρ ἱματίῳ περιστεῖλαι¹³ δυνατόν, οὔτε αἰσχρὸν
ἀμάρτημα χρόνῳ.

1. ἀποθανεῖν, infin. 2. aor. of ἀποθνήσκω, the order is: ἡ φύσις ἀπένειμεν τοῖς ἀγα-
θοῖς ἴδιον, (as a peculiar privilege,) τὸ καλῶς ἀποθανεῖν.—2. ἀπένειμεν, 3. sing. 1.
aor. indic. act. of ἀπονέμω.—3. ὑπέμεινα, 1. sing. 1. aor. indic. act. of ὑπομένω.—
4. ἐξ οὗ, χρόνον, understood; from the time that.—5. σεμνός τις ἐγένου, (2. sing.
2. aor. mid. of γίγνομαι,) thou hast become quite formal and supercilious.—6.
ἐπῆρας, 2. sing. 1. aor. act. of ἐπαίρω.—7. διακαθήραντι, dat. sing. 1. aor. particip.
act. of διακαθαίρω.—8. ἐπέστη, 3. sing. 2. aor. of ἐπίστημι.—9. ἐπῆνει, 3. sing. im-
perf. indic. of ἐπαινέω.—10. ἐμήν, understood.—11. σπαρέντων, gen. absolute,—
having been scattered, or sown,—particip. 2. aor. pass. of σπείρω.—12. ἀφροσύ-
νης ἐστὶ, is a mark of folly.—13. περιστεῖλαι, 1. aor. infin. act. of περιστέλλω.

7. Σχολαστικὸς μαθὼν¹ ὅτι ὁ κόραξ ὑπὲρ τὰ δια-
κόσια ἔτη ζῇ, ἀγοράσας κόρακα εἰς ἀπόπειραν ἔτρεφεν.
—Φιλεῖ τῷ κάμνοντι² συγκάμνειν Θεός.—Οὐκ ἂν δύ-
ναιο³ μὴ καμῶν⁴ εὐδαιμονεῖν.—Ὁ Ἡρακλῆς τὸ ῥόπα-
λον, ὃ ἐφόρει, αὐτὸς ἔτεμεν⁵ ἐκ Νεμέας.—Δημοσθένους
εἰπόντος πρὸς τὸν Φωκίωνα, ἀποκτενοῦσι⁶ σε Ἀθη-
ναῖοι ἐὰν μανῶσι,⁷ ναί, εἶπεν, ἐμὲ μὲν, ἐὰν μανῶσι,
σὲ δὲ, ἐὰν σωφρονῶσιν.

1. μαθὼν, 2. aor. particip. act. of μαθάνω.—2. κάμνοντι, particip. pres. act. of
κάμνω, in the dat. governed by συγκάμνειν.—3. δύναιο, 2. sing. pres. opt. of δύνα-
μαι; οὐ δύναιο ἔν: a milder form of denial than οὐ δύνησθ, and used for it.—4.
καμῶν, 2. aor. particip. act. of κάμνω; μὴ καμῶν, for εἰ μὴ κάμνοις.—5. ἔτεμεν, 3.
sing. 2. aor. of τέμνω.—6. ἀποκτενοῦσι, 3. plu. 2. fut. of ἀποκτείνω.—7. μανῶσι, 3.
plu. 2. aor. subj. pass. of μαίνομαι.

8. Πλάτων λουδοροῦμενος¹ ὑπὸ τινος, λέγε, ἔφη,
κακῶς, ἐπεὶ καλῶς² οὐ μεμάθηκας.³—Ὁ καλὸς καὶ
ἀγαθὸς ἀνὴρ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ὑποτέταχε⁵ τῷ διοι-
κοῦντι⁶ τὰ ὅλα, καθάπερ οἱ ἀγαθοὶ πολῖται τῷ νόμῳ

τῆς πόλεως.—Τὸν εὐτυχοῦντα⁷ χρη⁸ σοφὸν πεφυκέναι.⁹
 —Σχολαστικὸς κατ' ὄναρ δοκῶν¹⁰ ἥλον πεπατηκέναι,¹¹
 τὸν πόδα ὑπαρ περιεδήσατο.¹² ἕτερος δὲ μαθὼν τὴν
 αἰτίαν, ἔφη, διὰ τί γὰρ¹³ ἀνυπόδητος καθεύδεις;—
 Βίον ὁ σοφιστὴς ἰδὼν φθονερὸν σφόδρα κεκυφότα,¹⁴
 εἶπεν· ἢ τούτῳ μέγα κακὸν συμβέβηκεν,¹⁵ ἢ ἄλλῳ μέγα
 ἀγαθόν.—Οἱ πρὸς τὴν δόξαν κεχηγνότες¹⁶ σπανίως ἐν-
 δοξοὶ γίνονται.—Εἰρήκασι¹⁷ τινες, τὸν ἥλιον λίθον
 εἶναι καὶ μύδρον διάπυρον.—Δαίδαλος, ἀρχιτέκτων
 ὢν, ἐν Κρήτῃ κατεσκεύασε Λαβύρινθον, πεφευγὼς¹⁸
 ἐξ Ἀθηναίων ἐπὶ φόνῳ.

1. λοιδορούμενος, particip. pres. pass. of λοιδορῶ.—2. καλῶς, scil. λέγειν.—κακῶς λέγειν, is used in a double sense,—to speak inaccurately, and to calumniate,—to both of these significations καλῶς λέγειν is opposed.—3. μεμάθηκας, 2. sing. perf. indic. act. of μαθάνω.—4. τὴν αὐτοῦ γνώμην, his opinion. The possessives of the third person (ὁς, σφέτερος) are but little used. Instead of them, use is made of the genitives of the pronoun αὐτός, as τὰ χρήματα αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτῶν, his, her, their property.—5. ὑποτίταχε, 3. sing. perf. of ὑποτάσσω.—6. τῷ διοικοῦντι (διοικέω) to the governor of.—7. τὸν εὐτυχοῦντα (εὐτυχέω) the happy man.—8. χρη with the accus. as oportet, must.—9. πεφυκέναι, infin. perf. of φύω, and used for εἶναι.—10. κατ' ὄναρ δοκῶν, who thought in a dream.—11. πεπατηκέναι, perf. infin. of πατέω.—12. περιεδήσατο, 3. sing. 1. aor. indic. mid. of περιδέω.—13. διὰ τί γὰρ, no wonder, for why:—no wonder, understood.—14. κεκυφότα, accus. mas. perf. particip. of κύπτω.—15. συμβέβηκε, 3. sing. perf. indic. act. of συμβαίνω.—16. κεχηγνότες, nom. plu. particip. perf. act. of χαίνω.—17. εἰρήκασι, 3. plu. perf. act. of εἶρω.—18. πεφευγὼς, see the Lexicon, attached to this work.

9. Ἀταλάντῃ ἐπεφύκει¹ ὠκίστῃ τοὺς πόδας.—
 Ἐπέπνεον οἱ ἄνεμοι, καὶ ἐπεφρίκει² ὁ πόντος, καὶ ὁ
 ἄφρὸς τοῦ ὕδατος ἐξηνθήκει³.—Δημοσθένῃς πρὸς
 κλέπτῃν εἰπόντα, οὐκ ἤδειν⁴ ὅτι σὸν ἐστίν, ὅτι δέ, ἔφη,
 σὸν οὐκ ἐστίν ἤδεις.—Τῆς τῶν παιδῶν τελευτῆς προσ-
 αγγελθείσης⁵ Ἀναξαγόρα εἶπεν, ἤδειν αὐτοὺς θνη-
 τοὺς γεννήσας.⁶—Ὁ χρήσιμ' εἰδὼς, οὐκ ὁ πολλ' εἰδὼς
 σοφός.

1. ἐπεφύκει, 3. sing. pluperf. act. of φύω, used for ἦν.—2. ἐπεφρίκει, 3. sing. pluperf. act. of φρίττω.—3. ἐξηνθήκει, 3. sing. pluperf. act. of ἐξανθέω.—4. ἤδειν, see Lexicon under εἶδω.—5. gen. absolute.—6. ἤδειν γεννήσας, I knew that I begat them. Certain verbs take after them a participle, in cases where we should use a verb with that.

2. Middle.

1. Θεόκριτος ἐρωτηθεὶς, διὰ τί οὐ συγγράφει, ὅτι,
 εἶπεν, ὥς μὲν βούλομαι, οὐ δύναμαι, ὥς δὲ δύναμαι, οὐ
 βούλομαι.—Πάντων μάλιστα σαντὸν αἰσχύνεο.¹—

Οὐκ ἄμυσθον τὸ εὖ ποιεῖν,² κὰν³ μὴ παραχοῆμα τῆς εὐεργεσίας ἢ ἀντίδοσις φαίνεται.—Οὐ τὸ πένεσθαι αἰσχρόν,⁴ ἀλλὰ τὸ διὰ αἰσχρὰν αἰτίαν πένεσθαι, ὄνειδος.⁴—Τὸν ὀργιζόμενον νόμιζε τοῦ μαινομένου χρόνῳ διαφέρειν.⁵—Ἀντίγονος ὑποχωρῶν⁶ ποτὲ τοῖς πολέμοις ἐπερχομένοις, οὐκ, ἔφη, φεύγειν, ἀλλὰ διώκειν τὸ συμφέρον ὀπίσω κείμενον.—Οἱ πάλαι⁷ Ἀθηναῖοι ἀλουργῇ ἡμπεύχοντο⁸ ἱμάτια, ποικίλους δὲ ἐνέδυνον⁹ χιτῶνας.—Ἐρωτήσαντός τινος τὸν Ἀνταλκίδαν, πῶς¹⁰ ἂν τις μάλιστα ἀρέσκοι τοῖς ἀνθρώποις; εἰ ἥδιστα μέν, ἔφη, αὐτοῖς διαλέγοιτο, ὠφελιμώτατα δὲ προσφέροιτο.

1. αἰσχύνεω, Ionic form for αἰσχύνω. —2. ἔστιν understood. —3. κὰν for καὶ ἐάν. —4. αἰσχρόν and ὄνειδος scil. ἔστι. —5. The construction is: νόμιζε τὸν ὀργιζόμενον διαφέρειν τοῦ μαινομένου τῷ χρόνῳ, *only in respect of the duration of the time*. —6. ὑποχωρῶν, ὑποχωρεῖν. —7. οἱ πάλαι, scil. ὄντες, for οἱ παλαιοί. An adverb placed between an article and its substantive, acquires the signification and force of an adjective. —8. ἡμπεύχοντο, ἀμπεύχω. This verb is one of a few which have a double augment, i. e. both before and after the preposition. —9. ἐνέδυνον, from ἐνδύνω. —10. πῶς ἂν τις ἀρέσκοι, *how any one might please*.—πῶς τις ἀρέσκει without ἂν: *how does any one please*.

2. Γεγόναμεν ἅπαξ· δις δ' οὐκ ἔστι¹ γενέσθαι.—Ἔοικεν² ὁ βίος θεάτρῳ.—Αἱ καμηλοπαρδάλεις κατὰ τὴν ῥάχιν κύρτωμα παρεμφερὲς ἔχουσι καμήλῳ, τῷ δὲ χρώματι καὶ τῇ τριχώσει παρδάλεσιν εἰκόασιν.—Δεδοί-
κασιν³ αἱ μέλισσαι οὐ τοσοῦτον⁴ τὸ κρύος, ὅσον⁴ τὸν ὄμβρον.—Οὐκ ἀκήκοας,⁵ ὥς οἱ τέττιγες ὄντες ἀνθρω-
ποι τὸ παλαιὸν,⁶ εἰς ὄρνιθας μετέβαλον;⁷—Ἐλπίς ἐργηγορότος⁸ ἐνύπνιον.⁹—Πίνδαρος εἶπε, τὰς ἐλπίδας εἶναι ἐργηγορότων ἐνύπνια.

1. γεγόναμεν and γενέσθαι from γίνομαι, οὐκ ἔστι, for ἔξεστι, *we cannot*. —2. εἶκω. —3. δεδοίκασι, 3. plu. perf. mid. of δέιδω. —4. τοσοῦτον—ὅσον—*so much—as*. —5. ἀκούω. —6. ὄντες τὸ παλαιὸν, *which were formerly*. —7. μεταβάλλω. —8. ἐργηγορότος, gen. sing. particip. of ἐγρήγορα, *I wake, I am awake*, perf. mid. from ἐγείρω. —9. ἐνύπνιον scil. ἔστιν.

3. Δημόναξ ἐρωτηθεὶς, πότε ἤρξατο¹ φιλοσοφεῖν, ὅτε, ἔφη, καταγιγνώσκειν ἑμαυτοῦ ἤρξάμην.—Ἀρίστιππος ἔφη πρὸς τὸν ἀδελφόν, μέμνησο,² ὅτι τῆς μὲν διασπά-
σεως σὺ ἤρξω, τῆς δὲ διαλύσεως ἐγώ.—Φιλόξενος, ὁ γαστρίμαργος, ἐπιμεμφόμενος τὴν φύσιν, ἠΰξατο³ γε-
ράνου τὴν φάρυγγα ἔχειν.—Κῦρος ὁ μέγας Πυθάρχῳ τῷ Κυζικηνῷ, φίλῳ ὄντι, ἐχαρίσατο⁴ ἐπτά πόλεις.

1. ἤρξατο, 3. sing. 1. aor. mid. of ἄρχω.—2. μένησο, 2. sing. imperat. perf. pass. of μινύσκω.—3. ἤϊσατο, 3. sing. 1. aor. mid. of εἰσχωμαι.—4. ἐχαρίσατο, 3. sing. 1. aor. mid. of χαρίζομαι.

4. Λόγισαι πρὸς ἔργον.—Διογένης¹ πρὸς τὸν ἐνσείσαντα αὐτῷ δοκὸν, εἶτα εἰπόντα, φύλαξαι,² πλήξας³ αὐτὸν τῇ βακτηρίᾳ, εἶπε, φύλαξαι.—Τοιοῦτος⁴ γίγνου περὶ τοὺς γονεῖς, οἷους⁵ ἂν εὖξαι⁶ περὶ σεαυτὸν γενέσθαι τοὺς σεαυτοῦ παῖδας.—Λέγεται Ἰὼ ἢ Ἰνάχου⁷ εἰς βοῦν μεταμορφωθείσα, τὸν Βόσπορον νήξασθαι⁸ καὶ δοῦναι⁹ τῷ πορθμῷ τὸ ὄνομα.—Σχολαστικὸς κολυμβᾶν βουλόμενος, παρὰ μικρὸν⁹ ἐπνίγη.¹⁰ ὤμοσεν¹¹ οὖν μὴ ἄψασθαι¹² ὕδατος, ἐὰν μὴ πρῶτον μάθῃ¹³ κολυμβᾶν.

1. The construction is: Διογένης εἶπε πρὸς τὸν (to a person) ἐνσείσαντα δοκὸν αὐτῷ.—2. φύλαξαι, 2. sing. 1. aor. imperat. mid. of φυλάσσω.—3. πλήξας αὐτὸν, having struck him a blow.—4. Τοιοῦτος—οἷους, such—as.—5. εὖξαι⁶ ἂν, I should wouldst wish.—6. ἢ Ἰνάχου, scil. θυγάτηρ.—7. νήξασθαι, 1. aor. mid. infin. of νήχομαι.—8. δοῦναι, 2. aor. infin. δίδωμι.—9. παρὰ μικρὸν, almost.—10. ἐπνίγη, 2. aor. pass. πνίγω.—11. ὤμοσεν, ὅμνυμι.—12. ἄψασθαι, 1. aor. mid. infin. of ἅπτομαι, with the gen.—13. μάθῃ, μαθάνω.

5. Γραῦν τινά φασί¹ μόσχον μικρὸν ἀραμένην,² καὶ τοῦτο καθ' ἡμέραν³ ποιοῦσαν λαθεῖν⁴ βοῦν φέρουσαν.—Μίλων, ὁ ἐκ Κρότωνος ἀθλητής, ταῦρον ἀράμενος ἔφερε διὰ τοῦ σταδίου μέσου.—Λεύκουλλος ὁ Ῥωμαίων στρατηγός, ὁ τὸν Μιθριδάτην καὶ Τιγράνην καταγωνισάμενος, πρῶτος διεκόμισεν εἰς Ἰταλίαν τὸν κέρασον.

1. φασί, 3. plu. pres. indic. of φημί.—2. ἀραμένην, 1. aor. particip. mid. of ἀρᾶω.—3. καθ' (κατὰ) ἡμέραν, daily.—4. λαθεῖν φέρουσαν, insensibly carried. Sometimes that which in signification would be the chief verb, is made a participle, and depends on another verb, which itself takes the place of an adverb.

6. Ἐπειδὴ θεοὶ σωτῆρες κυμάτων καὶ κινδύνου ἐμὲ ἐξείλοντο,¹ ἐπ' ἐργασίαν τρέπομαι, καὶ βαδιοῦμαι² ἐν τῷ ἀγρῷ διατρίβων.—Λεωνίδης ἀκούσας τὸν ἥλιον ἐπισκιάζεσθαι τοῖς Περσῶν τοξεύμασι, χάριεν,³ ἔφη, ὅτι καὶ ὑπὸ σκιᾷ μαχούμεθα.⁴—Θεόκριτος ἐρωτηθεὶς ὑπὸ ἀδολέσχου, ὅπου αὐτὸν αὖριον ὄψοιτο;⁵ ἔφη, ὅπου ἐγὼ σὲ οὐκ ὄψομαι.

1. ἐξείλοντο, 3. plu. 2. aor. indic. mid. of ἐξαιρέω.—2. βαδιοῦμαι, Attic. for βαδίσουμαι, from βαδίζω—διατρίβων, to live.—3. ἐστὶ, understood.—4. μαχούμεθα, 2. fut.—5. ὄψοιτο, 3. sing. 1. fut. optat. of ὁρᾶμαι.

3. *Passive.*

1. Ἐπὶ τῆς κολακείας, ὥς ἐπὶ μνήματος αὐτὸ μόνον¹ τὸ ὄνομα τῆς φιλίας ἐπιγέγραπται.—Ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν παρόντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διατετάραγμα² τὴν γνώμην, καὶ ὑπότρομός εἰμι, καὶ ἡ γλῶττα μοι πεπεδημένη ἔοικε, καὶ ἐπιλέλησμαι³ τὸ προοίμιον τῶν λόγων, ὃ παρεσκευασάμην.

Εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμεθα,⁴

Ἡ δ' εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει.

1. αὐτὸ μόνον τὸ ὄνομα, *only the name itself*.—2. διατετάραγμα, *I am disturbed*, 1. sing. perf. pas. of διαταράσσω.—3. ἐπιλέλησμαι, 1. sing. per. pass. of ἐπιλανθάνω. This per. pas. is generally used in a middle sense, as here.—4. λελείμεθα, *though we are in want of*, 1. plu. per. pass. indic. of λείπω.—5. δ', *yet*.

2. Οὐδεμία ἔτι τῶν πόλεων ἀκέραιός ἐστιν, ἥτις οὐχ ὁμόρους ἔχει τοὺς κακῶς ποιήσοντας, ὥς τετμηθῆναι¹ μὲν τὰς χώρας, πεπορθῆναι² δὲ τὰς πόλεις, ἀναστάντους δὲ γεγενῆσθαι³ τοὺς οἴκους τοὺς ἰδίους, ἀνεστράφθαι⁴ δὲ τὰς πολιτείας, καὶ καταλελυθῆναι τοὺς νόμους.—Ἄνθρωπος ὢν, μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης.—Μέμνησο ὅτι θνητὸς εἶς.—Εὐριπίδης ἐν Μακεδονίᾳ τέθαιπται.⁵

1. τετμηθῆναι, per. infin. pass. of τέμνω.—2. πεπορθῆναι, per. infin. pass. of πορθεῖω.—3. γεγενῆσθαι, per. infin. pass. of γίγνομαι.—4. ἀνεστράφθαι, per. infin. pass. of ἀναστρέφω.—5. τέθαιπται, 3. sing. per. pass. of θάπτω.

3. Ὁ Σαρδανάπαλος ἐκεῖνος, ὃ τὸ σῶμα ἐντετριμμένος,¹ καὶ τὴν χαίτην διαπεπλεγμένος,² καὶ ἐν πορφύρῃσι κατορωρυγμένος,³ καὶ ἐν βασιλείοις κατακεκλεισμένος, οὐδὲν ἄλλο ἐδίωκεν ἢ εὐδαιμονίαν καὶ ἡδονήν.—Οἱ Πυθαγορικοὶ ἔλεγον, ἐνδεδέσθαι⁴ τῷ σώματι τὰς ἀνθρώπων ψυχὰς τιμωρίας χάριν.—Τυφὼν, Γῆς υἱὸς καὶ Ταρτάρου, μεμιγμένην⁵ εἶχε φύσιν ἀνδρὸς καὶ θηρίου.

1. ἐντετριμμένος, particip. perf. pass. of ἐντρίβω.—2. διαπεπλεγμένος, particip. perf. pass. of διαπλέκω: τὸ σῶμα and τὴν χαίτην are put in the accus.—3. κατορωρυγμένος, particip. perf. pass. of κατορύσσω.—4. ἐνδεδέσθαι, infin. perf. pass. of ἐνδέω.—5. μεμιγμένην, particip. perf. pass. of μίγνυμι.

4. Τοῦ μὲν ἀνθρώπου ἡ καρδία τῷ μαῖζῳ τῷ λαιῷ προσήρτηται,¹ τοῖς δὲ ἄλλοις ζώοις ἐν μέσῳ τῷ στήθει

προσπέπλασται.¹—'Ρωμαίων αἱ πολλαὶ γυναῖκες τὰ αὐτὰ ὑποδήματα φορεῖν τοῖς ἀνδράσιν εἰθισμέναι εἰσίν.²—Σοφοκλῆς μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν, ἔτι παῖς ὢν, περὶ τρόπαιον γυμνὸς ἀθλημιμένος³ ἐχόρευσεν.—Διογένης ἰδὼν ποτὲ γυναῖκας ἀπ' ἐλαίας ἀπηγγονισμένας,⁴ εἶθε γάρ, ἔφη, πάντα τὰ δένδρα τοιοῦτον καρπὸν ἤνεγκεν.—Οἱ περὶ τὸν Θεμιστοκλέα Ἕλληνες διεσπαρμένοις⁵ τοῖς Πέρσαις συνεπλέκοντο.—Τὸ εἰμαρμένον⁶ διαφυγεῖν ἀδύνατον.—Ζήνων δοῦλον ἐμαστίγου⁷ ἐπὶ κλοπῇ· τοῦ δὲ εἰπόντος· εἵμαρτό⁸ μοι κλέψαι· καὶ δαρῆναι,¹⁰ Ζήνων ἔφη.—Ἐν τοῖς Δράκοντος νόμοις μία ἅπασιν ὥριστο¹¹ τοῖς ἁμαρτάνουσι ζημία, θάνατος.—Οἱ Γίγαντες ἠκόντιζον εἰς οὐρανὸν πέτρας καὶ δρυὺς ἡμμένας.¹²

1. προσήρηται, 3. sing. perf. indic. pas. of προσάπτω.—2. προσπέπλασται, 3. sing. perf. indic. pass. of προσπλάττω.—3. εἰθισμέναι εἰσίν, 3. plu. perf. indic. pass. of ἔθιζω. The order is: *Many Roman women were accustomed to wear sandals, of the same sort (τὰ αὐτὰ) as the men.*—4. ἀθλημιμένος, δαίψω.—5. ἀπηγγονισμένας, ἀπαγγονίζω.—6. διεσπαρμένοις, διασπείρω.—7. εἰμαρμένον, μέρομαι, τὸ εἰμαρμένον used substantively.—8. ἐμαστίγου, μαστιγῶ.—9. εἵμαρτό, 3. sing. pluperf. pass. of μέρομαι.—10. δαρῆναι, infin. 2. aor. pass. of δέρω. Zeno affirmed that the universe was subject to absolute necessity. On this doctrine rested the appeal made by the slave.—11. ὥριστο, ὀρίζω.—12. ἡμμένας, particip. perf. pass. of ἄπτω.

5. Πυθαγόρας πρῶτον ἑαυτὸν φιλόσοφον ὠνόμασεν· οἱ δὲ παλαιότεροι σοφοὶ ὠνομάσθησαν.—Πυθαγόρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας² καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ὤφθη³ ἐν Μεταπόντι καὶ ἐν Κρότωνι.—Οἱ εὐεργέται τῶν ἀνθρώπων ἀθανάτων τιμῶν ἠξιώθησαν.⁴—Ἦν Ἀθηναίοις ποτὲ πάτριον, ἡγεῖσθαι⁵ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοῖς τυράννοις ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀνταγωνίζεσθαι. Οὗτος ὁ νόμος ἤρξατο μὲν ἀπὸ Μιλτιάδου, ἤκμασε⁶ δὲ ἐπὶ Θεμιστοκλέους, κατέβη δὲ εἰς Κίμωνα, ἐφυλάχθη⁷ δὲ ὑπὸ Περικλέους, καὶ ἐθαυμάσθη⁸ ὑπὸ Ἀλκιβιάδου.—Πτολεμαῖος, ὁ Μακεδονίας βασιλεὺς, ὑπὸ Γαλατῶν ἐσφάγη,⁹ καὶ πᾶσα ἡ Μακεδονικὴ δύναμις κατεκόπη¹⁰ καὶ διεφθάρη.¹¹—Δοῦρις ὁ Σάμιός φησι, Πολυσπέρχοντα, τὸν Μακεδόνων στρατηγόν, εἰ μεθυσθεῖν,¹² καίτοι πρεσβύτερον ὄντα, ἐν δείπνῳ ὀρχεῖσθαι.—Αἱ τιθῆναι ἐμπτύουσι τοῖς παιδίοις, ὥς μὴ βασκανθῶσιν.¹³

1. ὠνόμασεν, 3. sing. 1. aor. of ὀνομάζω.—2. τῆς αὐτῆς ἡμέρας, on the same day.—

3. ὤφθη, ὤπω.—4. ἡξιώθησαν, ἀξίω, with the genitive.—5. ἡγείσθαι, ἡγεομαι, (the Athenians stood at one time at the head of the Grecian States).—6. ἡκμασε, ἀκμάζω.—7. ἐφυλάχθη, φυλάττω.—8. ἐθανύμασθη, θανυμάζω.—9. ἐσφάγη, σφάττω.—10. κατεκόπη, 2. aor. pass. of κατακόπτω.—11. διεφθάρη, 2. aor. pass. of διαφθείρω.—12. μεθύσθαι, 3. sing. opt. 1. aor. of μεθύσκομαι.—13. βασκανθῶσιν, 3. plu. 1. aor. subj. of βασκαίνω.

6. Νέος ὢν ὁ Πλάτων οὕτως ἦν αἰδήμων καὶ κόσμιος, ὥστε μηδέποτε ὀφθῆναι¹ γελῶν ὑπεράγαν.—Λόγος τις ἐστὶ, 'Ροδίους ὑσθῆναι² χρυσῶ, χρυσῇ ἐπ' αὐτοὺς τοῦ Διὸς νεφέλην ῥήξαντος.³—'Ηρόδοτος λέγει, ἐπὶ 'Ατνος διὰ λιμὸν εὗρεθῆναι⁴ τὰς παιδιάς.—'Αριάδνην οἱ μὲν φασὶν ἀπάγξασθαι⁵ ἀπολειφθεῖσαν⁶ ὑπὸ τοῦ Θησεῦς, οἱ δὲ εἰς Νάξον κομισθεῖσαν⁷ Διονύσῳ γαμηθῆναι.⁸—'Ηρακλῆς ἐν Θήξαις τραφεῖς⁹ καὶ παιδευθεῖς καὶ μάλιστα ἐν τοῖς γυμνασίοις διαπονηθεῖς περιβόητος ἐγένετο.—'Απόλλων καταδικασθεῖς ἐπὶ τῇ τῶν Κυκλώπων θανάτῳ κάξοστρακισθεῖς¹⁰ διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατεπέμφθη ἐς γῆν, καὶ ἐθήτευσεν ἐν Θετταλίᾳ, παρ' 'Αδμήτῳ καὶ ἐν Φρυγίᾳ παρὰ Λαομέδοντι.—Πόνου μεταλλαχθέντος¹¹ οἱ πόνοι γλυκεῖς.

1. ὀφθῆναι, infin. 1. aor. pass. of ὤπω.—2. ὑσθῆναι, ἔω.—3. The construction is: τοῦ Διὸς ῥήξαντος, ῥήγνυμι, gen. absol. νεφέλην χρυσῇ ἐπ' αὐτούς.—4. εὗρεθῆναι, εὑρίσκω.—5. ἀπάγξασθαι, ἀπάγγω.—6. ἀπολειφθεῖσαν, ἀπολείπω.—7. κομισθεῖσαν, κομίζω.—8. γαμηθῆναι, γαμέω.—9. τραφεῖς, nom. particip. 2. aor. pass. of τρέφω.—10. κάξοστρακισθεῖς, for καὶ ἐξοστρακισθεῖς.—11. μεταλλαχθέντος, μεταλλάσσω, πόνου, gen. absolute.

7. "Ο μέλλεις¹ πράττειν, μή πρόλεγε· ἀποτυχὼν γὰρ γελασθήσῃ.²—Βασιλεὺς ὢν, σκόπει,³ ὅπως οἱ βέλτιστοι μὲν τὰς τιμὰς ἔξουσιν, οἱ δὲ ἄλλοι μηδὲν⁴ ἀδικηθήσονται.⁵—Αἰδοῦ⁶ σαυτὸν, καὶ ἄλλον οὐκ αἰσχυνθήσῃ.—"Απαντὰ δόκει ποιεῖν ὥς μηδένα λήσων.⁷ καὶ γὰρ εἰάν παραυτίκα κρύψῃς,⁸ ὕστερον ὀφθήσῃ⁹.

1. δ μέλλεις, what you are about.—2. γελασθήσῃ, 2. sing. 1. fut. pass. of γελάω.—3. σκόπει, see *ihat*.—4. μηδὲν, more expressive than μή, in nothing.—5. ἀδικηθήσονται, ἀδικέω.—6. αἰδοῦ, 2. sing. pres. imperat. contr. of αἰδέομαι.—7. λήσων, 1. fut. particip. act. from λήθω, obsolete: for which λανθάνω.—8. κρύψῃς, scil. τοῦτο, what thou dost.—9. ὀφθήσῃ, 2. sing. 1. fut. indic. pass. of ὤπω.

8. "Υλας ὁ Θειοδάμαντος παῖς, ἐν Μυσίᾳ ἀποσταλεις¹ ὑδρεύσασθαι, διὰ κάλλος ὑπὸ Νυμφῶν ἡρπάγη.²—Σοφοκλῆς ὁ τραγωδοποιός, ῥᾶγα σταφυλῆς καταπιὼν³ ἀπεπνίγη.—'Ηφαιστος ἐρρίφη⁴ ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐξ οὐρανοῦ, ὅθεν χωλὸς ἐγένετο.—Σχολαστικὸς ἰατρῶ

συναντήσας,⁵ ἐκρύβη.⁶ πυθομένου δέ τινος τὴν αἰτίαν, ἔφη, καιρὸν ἔχω⁷ μὴ ἀσθενήσας, καὶ αἰσχύνομαι εἰς ὄψιν ἐλθεῖν τοῦ ἰατροῦ.—Λέγεται,⁸ τὸν Κινέαν, ἐπεὶ τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀρετὴν κατενόησε, τῷ Πύρρῳ εἰπεῖν ὡς ἡ σύγκλητος αὐτῷ βασιλέων πολλῶν συνέδριον φανείη.⁹—Συγκρινομένων τῶν τριῶν ἡπείρων πρὸς ἀλλήλας, μεγίστη μὲν φανείη ἂν ἡ Ἀσία, εἶτα ἡ Λιβύη, τελευταία δὲ ἡ Εὐρώπη.

1. ἀποσταλεις, 2. aor. pass. particip. of ἀποστέλλω.—2. ἡράγη, 2. aor. indic. pass. of ἀρπάζω.—3. καταπιών, particip. 2. aor. indic. act. of καταπίνω.—4. ἐρρίφη, 3. sing. 2. aor. indic. pass. of ῥίπτω.—5. συναντήσας, συναντάω.—6. ἐκρύβη, 3. sing. 2. aor. indic. pass. of κρύπτω.—7. καιρὸν ἔχω μὴ ἀσθενήσας, for χρόνον ἔχω ὅτε σὺκ ἡσθήνησα, it is a long time that I have not been sick.—8. The construction is: λέγεται τὸν Κινέαν εἰπεῖν τῷ Πύρρῳ, ἐπεὶ.—9. φανείη, ἐφάνην, φαίνομαι.

IX. CONTRACT VERBS.

1. Active.

1. ‘Ο φθονέων ἑαυτὸν ὡς ἐχθρὸν λυπέει.¹’ Ἀγαθοῖσιν ὁμίλει.—Θάρσος σὺν λόγῳ² αἶνεε, τὸ δὲ μετὰ ἀλογίης³ ὃν ἀποστύγει.—Πολλοὶ δοκέοντες ἑαυτοὺς φιλέειν, οὐκ ἀληθῶς φιλεοῦσιν.—Μηδενὶ φθόνει.—Νόει, καὶ τότε πράττε.

1. The construction is: λυπέει ἑαυτόν. The first four sentences of this paragraph are from Ionic writers, the verbs are therefore free of contraction.—2. θάρσος σὺν λόγῳ, courage united with wisdom.—3. μετὰ ἀλογίης, Ionic, for ἀλογίας.

2. ‘Η Φωκίωνος γυνὴ ἐρωτηθεῖσα,¹ διὰ τί μόνη τῶν ἄλλων² οὐ φορεῖ χρυσοῦν κόσμον, ἔφη, ὅτι αὐτάρκης κόσμος μοί ἐστιν ἢ τοῦ ἀνδρὸς ἀρετή.—‘Ο οἶνος τὸν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν ποιεῖ, τὸν τὰς ὀφρυῶν αἶροντα συμπείδει γελᾶν, τὸν δ’ ἀσθενῇ τολμᾶν τι, τὸν δειλὸν θρασεῖν. ‘Η συνήθεια κόρον γεννᾷ· οἰκοῦντες γῆν ζητοῦμεν θάλασσαν, καὶ πλείοντες³ πάλιν περισκοποῦμεν τὸν ἄγρὸν.—Οἱ πλεονεκτοῦντες πολεμοῦσιν αἰεί, τὸ ἐπιβουλεύειν καὶ φθονεῖν⁴ ἐμφυτον ἔχοντες.—Καυσιανοὶ τοὺς μὲν γεννωμένους θρηνοῦσι, τοὺς δὲ τελευτήσαντας μακαρίζουσιν.

Οἶνον γὰρ εὐροῖς⁵ ἂν τι πρακτικώτερον ;
‘Ορᾶς ; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε

**Πλουτοῦσι, διαπραττουσι, νικῶσιν δίκας,
Εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.**

1. ἐρωτηθεῖσα, 1. aor. particip. pass. fem. of ἐρωτάω.—2. τῶν ἄλλων, scil. γυναικῶν.—3. πλείοντες. The verbs πλέω, πνέω, βίω, τρέω, χέω, do not suffer contraction, except into *αι*.—4. τὸ ἐπιβουλεύειν and τὸ φθενεῖν. The infinitive with the article, and sometimes without it, is often used instead of a noun.—5. εἴ ποῖς, εἴρισκω, *ay*, couldst thou well find.

3. Αἰσχύλος, ὡς λέγουσι, τὰς τραγαδίας μεθύων ἐποίει.—² Ὀρφεὺς ᾄδων¹ ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα.—Οἱ Σαρδῶοι τοὺς ἤδη γεγηρακότας² τῶν πατέρων ῥοπάλοις ἀνῆρουν.³—Οἱ ἄνθρωποι τὸ παλαιὸν⁴ ἐν ἀντροῖς ὤκουν.⁵—Τὴν Σικελίαν τὸ παλαιὸν ταμεῖον τῆς Ῥώμης ἐκάλουν οἱ Ῥωμαῖοι.

1. ᾄδων, singing, i. e. by his song.—2. γεγηρακότας, γηράσκω.—3. ἀνῆρουν, 3. plu. contr. imperf. indic. act. of ἀναιρέω.—4. τὸ παλαιὸν, anciently, being used adverbially.—5. ὤκουν, οἰκέω.

4. Ὁ μηδὲν ἀδικῶν οὐδενὸς δεῖται¹ νόμου.—Κυβερνήτου νοσοῦντος, ὅλον συμπάσχει τὸ σκάφος.—Σχολαστικὸς ναυαγεῖν μέλλων² πινακίδας ἤτει,³ ἵνα διαθήκας γράφῃ· τοὺς δὲ οἰκέτας ὁρῶν ἀλγοῦντας διὰ τοῦ κινδύνου, ἔφη, μὴ λυπεῖσθε, ἐλευθερῶ⁴ γὰρ ὑμᾶς.—Οὐ μόνος ὁ πλοῦτος τυφλός, ἀλλὰ καὶ ἡ ὁδηγοῦσα αὐτὸν τύχη.—Τὴν Ἀχιλλέως ἀσπίδα⁵ Ὀμηρος ἐποίησε⁶ φέρουσιν ὅλον τὸν οὐρανόν, καὶ γεωργοῦντας, καὶ γαμοῦντας, καὶ δικαζομένους καὶ πολεμοῦντας.

1. δεῖται, δέομαι, with the genit.—2. ναυαγεῖν μέλλων, naufragium facturus, being on the point of suffering shipwreck.—3. ἤτει, αἰτέω.—4. ἐλευθερῶ. Slaves were often emancipated by their masters in their wills.—5. The construction is: Ὀμηρος ἐποίησε, described, τὴν ἀσπίδα, &c.

5. Ὁ Βάκχος καὶ Ἀθηναῖος καλεῖται ἀπὸ τοῦ πατήσαι τὰς σταφυλὰς ἐν ληνῷ.—Ὁ Θαλῆς λέγεται πρῶτος ἀστρολογῆσαι.—² Ἐν Μακεδονίᾳ οὐκ ἔθος ἦν κατακλίνεσθαι³ τινα ἐν δείπνῳ, εἰ μὴ τις ἔξω λίνων ἢν ἄγριον κεντήσειεν.⁴—⁵ Ἐπίκουρος ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις πλουτήσειεν; οὐ τοῖς οὐσι⁶ προστιθείς,⁷ ἔφη, τῆς δὲ χρείας τὰ πολλὰ περιτέμνων.—Σχολαστικὸς ἱατρῶ συναντήσας, συγχώρησόν μοι, εἶπε, καὶ μὴ μοι μέμψη, ὅτι οὐκ ἐνόησα.—Μηδέποτε φρονήσης ἐπὶ σεαυτῷ μέγα, ἀλλὰ μηδὲ καταφρονήσης σεαυτοῦ.—Πλάτων τὴν φιλοσοφίαν θανάτου μελέτην ἐκάλεσεν.

1. καί, *also*.—2. κατακλίνεσθαι τινα, accus. with the infinit. The ancients usually *reclined* at their meals.—3. κενθήσαι, for κεντήσαι. This provincial or Æolic form of the Opt. 1st. aor. act. -εια, -εας, -ειε, is more common than the regular form.—4. τοῖς οὔσι, τὰ ὄντα, *that which one has*.—5. προστιθείς, προστίθηναι.

6. Ὡ παῖ, σιώπα· πολλ' ἔχει σιγή καλὰ.—Μὴ κακοῖς ὁμίλει· θεοὺς τίμα· τὰ σπουδαῖα μελέτα· μὴ ψεύδου.—Γελᾷ ὁ μωρὸς κἂν τι μὴ γελοῖον ᾗ.²—Ὁ Σαλμωνεὺς ἀντιξερωντᾶν ἐτόλμα τῷ Διὶ.—Καλὸν τὸ γηρᾶν, καὶ τὸ μὴ γηρᾶν καλόν.—Νικίας οὕτως ἦν φιλόπονος, ὥστε πολλάκις ἐρωτᾶν τοὺς οἰκέτας, εἰ ἡρίστηκεν.³—Ἀναξαγόρας πρὸς τὸν δυσφοροῦντα, ὅτι ἐπὶ ξένης τελευτᾷ, πανταχόθεν, ἔφη, ὁμοία ἐστὶν ἢ εἰς ἄδου⁴ κατὰξασις.

1. πολλ' for πολλά.—2. ᾗ, subjunc. pres. εἰμί, and governed by κἂν.—3. ἡρίστηκεν, ἀριστάω.—4. εἰς ἄδου, δῶμα understood.

7. Οἱ πολὺποδες ἔλλοχῶσι τοὺς ἰχθῦς τὸν τρόπον τοῦτον¹ ὑπὸ ταῖς πέτραις κάθηνται,² καὶ ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐκείνων³ μεταμορφοῦσι χροίαν, καὶ πέτραι εἶναι δοκοῦσιν. Οἱ τοίνυν ἰχθῦς προσνέουσιν,⁴ οἱ δὲ πολὺποδες αὐτοὺς ἀφυλάκτους ὄντας⁵ περιβάλλουσι ταῖς ἑαυτῶν πλεκτάναις.—Ἰππειον Ποσειδῶνα τιμῶσιν Ἕλληνες καὶ θύουσιν αὐτῷ ἐπὶ Ἰσθμῷ.—Οἱ Κόλχοι τοὺς νεκροὺς ἐν βύρσαις θάπτουσι, καὶ ἐκ τῶν δένδρων ἐξαρτῶσιν.—Ἀναξαγόραν τὸν Κλαζομένιον φασὶ μὴ γελῶντά ποτε ὀφθῆναι, μήτε μειδιῶντα.—Διογένης ἰδὼν ποτὲ μειράκιον ἐρυθριῶν, θάρρει, ἔφη, τοιοῦτον ἐστὶ τῆς ἀρετῆς τὸ χρῶμα.—Οἱ ἄνθρωποι οὐδὲ τὸν ἄερα τοῖς ὄρνεσι εἶων⁶ ἐλεύθερον.

1. τὸν τρόπον τοῦτον, *in the following manner*.—2. κάθηνται, κάθημαι.—3. ἐκείνων, scil. τῶν πετρῶν.—4. προσνέουσιν, not contracted.—5. ἀφυλάκτους ὄντας, *when they are off their guard*.—6. εἶων, contracted from εἶαον, 3. plu. imperf. indic. act. of εἶω.

8. Μάτρις ὁ Ἀθηναῖος, ὃν ἐξίω¹ χρόνον,² οὐδὲν ἔσιτειτο ἢ μνηστῆρος ὀλίγον, οἶνου δὲ καὶ τῶν ἄλλων πάντων ἀπείχετο,⁴ πλὴν ὕδατος.—Ὀδυσσεὺς τὸν Κῦκλωπα μεθύσαντα ἐξετύφλωσεν.—Ὀμηρος τὸν οἶνον ἀπογυιοῦν λέγει.—Βέξαιον οὐδὲν ἐστὶν ἐν θνητῶν βίῳ βιοῖ γὰρ οὐδεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον.⁵

1. ἐξίω, 3. sing. 2. aor. indic. act. of βίωω, or rather βίωμι.—2. ὃν χρόνον, *so*

long as.—3. οὐδὲν ἢ, nothing else than.—4. ἀπέχεται, ἀπέχω.—5. ἐν τρέπον for τοῦτον τὸν τρόπον, after the manner, ἐν προαίρεται, which he proposes.

2. Middle.

infinitive

1. Μᾶλλον εὐλαβοῦ νόγον ἢ κίνδυνον.—Παρά Ἀντιόχῳ τῷ Μεγάλῳ¹ προσαγορευθέντι,¹ ἐν τῇ δειπνῇ, πρὸς ὅπλα ὠρχοῦντο² οὐ μόνον οἱ βασιλέως φίλοι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς.—Οἱ Ταραντῖνοι³ ἔβουλεύοντο⁴ ποιεῖσθαι Πύρρον ἡγεμόνα, καὶ καλεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον.—Ἐμπεδοκλῆς τὴν βασιλείαν αὐτῷ διδομένην παρητήσατο,⁵ τὴν λιτότητα δηλονότι πλέον ἀγαπήσας.—Φίλους μὴ ταχὺ κτῶ.⁶—Ἀάμπις, ὁ ναύκληρος, ἐρωτηθεὶς, πῶς ἐκτέησατο τὸν πλοῦτον; οὐ χαλεπῶς, ἔφη, τὸν μέγαν, τὸν δὲ βραχύν ἐπιπόνως.—Οὕτω πειρῶ⁷ ζῆν, ὥς⁸ καὶ ὀλίγον καὶ πολὺν χρόνον βιωσόμενος.—Ἡδέως μὲν ἔχε⁹ πρὸς ἅπαντας, χρῶ⁸ δὲ τοῖς βελτίστοις.—Εἰ σὺ ἐθεάσω ἅπερ ἐγώ,⁹ εὖ οἶδα ὅτι οὐκ ἂν ἐπαύσω γελῶν.—Πάντων ἔστιν ἡδιστον καὶ λυσιτελέστατον, πιστοὺς ἅμα καὶ χρησίμους φίλους κτᾶσθαι ταῖς εὐεργεσίαις.

1. προσαγορευθέντι—surnamed—dat. sing. 1. aor. pass. particip. of προσαγορεύω.—2. ὠρχοῦντο, ὠρχομαι.—3. παρητήσατο, παραιτέομαι.—4. κτῶ, contr. for κτάω, 2. sing. imperat. of κτάομαι.—5. πειρῶ, πειράομαι.—6. ὥς βιωσόμενος, as if you would live.—7. ἡδέως μὲν ἔχε, ἔχειν with an adverb means to be.—8. χρῶ, χρέομαι.—9. ἅπερ ἐγώ, scil. ἰδεασάμεν.

3. Passive.

1. Οἱ μὴ κολάζοντες τοὺς κακοὺς βούλονται ἀδικεῖσθαι τοὺς ἀγαθοὺς.—Οἱ καλῶς ἀγωνισάμενοι τῶν Λακεδαιμονίων καὶ ἀποθανόντες θαλλοῖς ἀνεδοῦντο.¹—Κλεάνθης διεβοήθη ἐπὶ φιλοπονίᾳ· πένης γὰρ ὢν, νύκτωρ μὲν ἐν τοῖς κήποις ἦντλει,² μεθ' ἡμέραν δὲ ἐν τοῖς λόγοις ἐγυμνάζετο.—Κόλαζε τὰ πάθη, ἵνα μὴ ὑπ' αὐτῶν τιμωρῇ.—Ἰππόλυτος ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἐτιμᾶτο καὶ ἐν λόγοις ἦν.—Όταν αἱ μέλισσαι σκιρτήσωσιν ἢ πλανηθῶσιν, οἱ σμηγουργοὶ κροτοῦσι κρότον³ τινὰ ἐμμελῆ, ὅπως ἀκούουσιν αἱ μέλισσαι ὑποστρέφουσιν.—Ἀγάθων ἔφη, τὸν ἄρχοντα τριῶν δεῖν μεμνήσθαι.⁴ πρῶτον μὲν, ὅτι ἀνθρώπων ἄρχει· δεύτερον, ὅτι κατὰ νόμους ἄρχει· τρίτον, ὅτι οὐκ ἀεὶ ἄρχει.—Παρ' Ἐν-

δοῖς ὁ τεχνίτου πηρώσας χεῖρα ἢ ὀφθαλμόν, θανάτω ζημιούται.—Φινεύς ὁ μάντις τὰς ὄψεις πεπηρωμένος ἦν πηρωθῆναι δέ φασιν αὐτὸν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προύλεγε⁵ τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα.—Πλάτων πρὸς τινα τῶν παιδῶν, μεμαστίγωσο⁶ ἄν, ἔφη, εἰ μὴ ὠργιζόμεν.

1. ἀνεδοῦντο, ἀναδέω.—2. ἦντλει, ἀντλέω.—3. κροτοῦσι κρότον, *make a noise*.—4. μεμνήσθαι, μιμνήσκω, with the genit. τριῶν.—5. προύλεγε for προέλεγε.—6. μεμαστίγωσο, Ion. and poet. for ἱμεμαστίγωσο, 2. sing. pluperf. pass. indic. of μαστίγω.

X. VERBS IN μι.

1. Active.

1. Ζεὺς παντα τίθησιν, ὅπη θέλει.—Τί τὸν νεκρὸν ὁ κωκυτὸς ὀνίνησι;—Λέοντα νοσοῦντα οὐδὲν ἄλλο ὀνίνησι φάρμακον, εἰ μὴ¹ βρωθεῖς² πίθηκος.—Χίλων ἐρωτηθεῖς, τί χαλεπώτατον;³ τὸ γινώσκειν ἑαυτὸν, ἔφη· πολλὰ⁴ γὰρ ὑπὸ φιλαυτίας ἕκαστον ἑαυτῷ προστιθέναι μάτην.—Σόλων τοῖς ἐν Πρυτανείῳ σιτουμένοις μάζαν παρέχειν κελεύει, ἄρτον δὲ ταῖς ἐορταῖς προσπαρατιθέναι.

1. εἰ μὴ, *except*.—2. βρωθεῖς, βιβρώσκω.—3. τί, scil. ἐστί.—4. The construction is: ἕκαστον γὰρ προστιθέναι (accus. with the infinit.) ἑαυτῷ πολλὰ ὑπὸ φιλαυτίας.

2. Τοῦτον τὸν νόμον ὁ Θεὸς τέθεικεν, εἴ τι ἀγαθὸν θέλεις, παρὰ σεαυτοῦ λαβέ.—Οἱ παλαιοὶ τοῖς ἀποθανοῦσιν¹ ὀβολὸν εἰς τὸ στόμα κατέθηκαν.—Ῥάδιον ἐξ ἀγαθοῦ θεῖναι κακόν, ἢ ἐκ κακοῦ ἐσθλόν.—Ἀθηνᾶ ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι τὴν τῆς Γοργόνης κεφαλὴν ἀνέθηκεν.—Νόμος ἐστὶ Θηβαϊκός, ὅτι οὐκ ἔξεστιν ἀνδρὶ Θηβαίῳ ἐκθεῖναι παιδίον.—Φασὶ τοὺς Φοῖνικας οὐκ ἐξ ἀρχῆς εὐρεῖν² τὰ γράμματα, ἀλλὰ τοὺς τύπους³ μεταθεῖναι μόνον.—Ἀντίγονος, ὁ βασιλεύς, Διόνυσον πάντα⁴ ἐμμεῖτο, κισσὸν περιτιθεῖς τῇ κεφαλῇ ἀντὶ διαδήματος, καὶ θύρσον ἀντὶ σκήπτρου φέρων.—Λυκοῦργον, τὸν θέντα Λακεδαιμονίοις νόμους, μάλιστα θαυμάζω καὶ σοφώτατον εἶναι ἡγοῦμαι.

1. ἀποθανοῦσιν, dat. plu. particip. 2. aor. act. of ἀποθνήσκω.—2. εὐρεῖν, εὐρίσκω.—3. τοὺς τύπους scil. αὐτῶν.—4. πάντα, *in all things*.

3. Εἰ ἀηδὼν ἤμην,¹ ἐποίουν ἄν τὰ² τῆς ἀηδόνος· εἰ

κύκνος, τὰ τοῦ κύκνου· νῦν δὲ λογικός εἰμι, ὑμνεῖν με δεῖ τὸν Θεόν· τοῦτό μου τὸ ἔργον ἐστίν.—Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, εἰς κοίρανος ἔστω, εἰς βασιλεύς.—Ἐὰν ᾗς φιλομαθής, ἔσῃ πολυμαθής.—Οἱ Λουσιτανοὶ παιᾶνας ᾄδουσιν, ὅταν ἐν μάχῃ ἐπίωσι³ τοῖς ἀντιτεταγμένοις.⁴—Εὐκολὸν ἔφασκεν ὁ Βίων τὴν εἰς ἄδου ὁδὸν καταμύοντας γὰρ αὐτὴν ἰέναι.—Μαρίου μὲν τὸν πατέρα οὐκ ἴσμεν,⁵ αὐτὸν δὲ θαυμάζομεν διὰ τὰ ἔργα

1. ἤμην for ἦν. It is borrowed from the middle voice, but has the significance of the active voice.—2. τὰ, scil. ἔργα.—3. ἐπίωσι, ἔπειμι from εἰμι.—4. ἀντιτεταγμένοις, ἀντιτάσσω.—5. ἴσμεν, by syncope for ἴσαμεν, 1. plu. indic. pres. of ἴσθμι.

4. Ὁ Τάνταλος ἐν τῇ λίμνῃ αὐτοῦ ἐστήκεν.—Τριπτολέμῳ μὲν ἱερὰ καὶ βωμοὺς ἀνέστησαν,¹ ὅτι τὰς ἡμέρους τροφὰς ἡμῖν ἔδωκεν· τῷ δὲ τὴν ἀλήθειαν εὐρόντι² τίς ὑμῶν βωμὸν ιδρύσατο ;—Ἀριστῶντι³ Διογένει ἐν ἀγορᾷ οἱ περιεστῶτες⁴ συνεχῆς ἔλεγον· κύον, κύον· ὁ δέ, ὑμεῖς, εἶπεν, ἐστὲ κύνες, οἱ με ἀριστῶντα περιεστήκατε.—Οὐδὲ⁵ τὸν ἀέρα οἱ ἄνθρωποι τοῖς ὄρνεσι εἰὼν ἐλεύθερον, παγίδας καὶ νεφέλας ἰστάντες.—Τὸν Κρόνον λέγουσι τοὺς καθ' ἑαυτὸν ἀνθρώπους ἐξ ἀγρίας διαίτης εἰς βίον ἡμέρον μεταστῆσαι.⁶

1. ἀνέστησαν, scil. ἄνθρωποι.—2. The construction is: τίς δὲ ὑμῶν ιδρύσατο βωμὸν τῷ εὐρόντι τὴν ἀλήθειαν.—3. ἀριστῶντι, the contr. form of ἀριστάωντι, the dat. sing. particip. pres. act. of ἀριστάω.—4. περιεστῶτες, the abridged form of περιεστηκότες.—5. οὐδὲ, not even.—6. The construction is: λέγουσι, τὸν Κρόνον μεταστῆσαι τοὺς καθ' ἑαυτὸν ἀνθρώπους, the men of his time.

5. Οὐδὲν τῶν μὴ καλῶν δίδωσι Θεός· ἀλλ' ἐστὶ ταῦτα δωρεὰ τύχης ἀλόγου.—Ἀπλῆν Ὁμηρος θεοῖς δίαιταν ἀποδίδωσιν.—Δίδου παρρησίαν τοῖς εὖ φρονοῦσιν.—Τένθης τις δακτυλήθρας ἔχων ἤσθιε τὸ ὄψον, ἢ ὥς θερμοτάτον¹ ἀναδιδοίῃ τῇ γλώττῃ.—Ἡ φύσις τὰ δάκρυα ἔδωκεν ἡμῖν παραμυθίαν ἐν ταῖς τύχαις.—Προμηθεύς, Ἰαπέτου υἱός, τὸ πῦρ τοῖς ἀνθρώποις ἔδωκεν.—Οἱ Φοῖνικες τοῖς Ἕλλησι τὰ γράμματα παραδεδώκασιν.—Φασὶν Εὐριπίδην, Σωκράτη, ἀποδόντα τι Ἡρακλείτου σύγγραμμα, ἔρεσθαι, τί δοκεῖ ; τὸν δὲ² φάναι, ἃ μὲν συνῆκα, γενναῖα, οἶμαι δὲ καὶ ἃ μὴ συνῆκα.³

1. ὥς θερμότατον, as warm as possible.—2. τὸν δὲ for τοῦτον δέ.—3. οἶμαι δέ, scil. γενναῖα εἶναι.

6. Ὁ οἶνος μέτριος μὲν ληφθεὶς¹ ῥώννυσι, πλείων δὲ παρίησιν.— Ἡ πλαστικὴ² δείκνυσι τὰ εἶδη τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐνίοτε καὶ τῶν θηρῶν.— Ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ.³— Οὐδὲν θαλάσσης ἀπιστότερον· πλοῦτον γὰρ διδοῦσα, αὐτὸν πάλιν ἀφαιρεῖται, καὶ μετ' αὐτοῦ ἀφαιρεῖται τὰς ψυχὰς· καὶ τις⁴ ἀναχθεὶς μετὰ πολλῶν χρημάτων, ἢ συγκατέδυ τοῖς χρήμασιν⁵ ἢ ἀπεσώθη⁶ γυμνός.— Ἡ σαλαμάνδρα, ὥς φασι, διὰ τοῦ πυρὸς βαδίζουσα κατασβέννυσι τὸ πῦρ.

1. ληφθεὶς, nom. sing. 1. aor. pass. particip. of λαμβάνω.—2. Ἡ πλαστικὴ scil. τέχνη.—3. ἔφυ translated as ἐστί.—4. καὶ τις, and many a one.—5. ἢ συγκατέδυ τοῖς χρήμασιν for ἢ κατέδυ σὺν τοῖς χρήμασι.—6. ἀπεσώθη, 1. aor. pass. of ἀποσώζω.

2. Middle.

1. Ὅτε εἴλε τὴν Θηβαίων πόλιν Ἀλέξανδρος ἀπέδοτο¹ τοὺς ἐλευθέρους πάντας.— Ἡρακλεῖ ἡ ἀρετὴ τὴν προσηγορίαν ἔθετο· Ἡρακλῆς γὰρ προσηγορεύθη, ὅτι δι' Ἡραν κλέος ἔσχευ.— Ὁ νόμος λέγει· ὁ μὴ κατέθου, μὴ λάμβανε.— Ξενοφῶντι θύοντι ἤκε τις ἐκ Μαντινείας ἄγγελος, λέγων, τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τὸν Γρύλλον, τεθνάναι·² κακεῖνος³ ἀπέθετο μὲν τὸν στέφανον, διετέλει δὲ θύων· ἐπεὶ δὲ ὁ ἄγγελος προσέθηκε καὶ ἐκεῖνο, ὅτι νικῶν τέθηκε, πάλιν ὁ Ξενοφῶν ἐπέθετο τὸν στέφανον.— Ἡρακλῆς χειρῳσάμενος τὸν λέοντα,⁴ τὴν μὲν δορὰν ἡμφιέσατο,⁵ τῷ χάσματι δὲ ἐχρήσατο κόρυθι.⁶— Οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Πειραῖα ἐμπόριον ἐν μέσῳ τῆς Ἑλλάδος κατεστήσαντο.— Κακὸν οὐδὲν φύεται ἐν ἀνδρὶ, θεμέλια⁷ θεμένῳ τοῦ βίου σωφροσύνην καὶ ἐγκράτειαν.

1. ἀπέδοτο, ἀποδίδωμι, (in the Middle sense, he sold.)—2. τεθνάναι, the shortened form of τεθνηκέναι.—3. κακεῖνος for καὶ ἐκεῖνος.—4. τὸν λέοντα. The Nemean lion.—5. ἡμφιέσατο, 1. aor. of ἀμφιέννυμι. In some cases, the augment precedes the preposition.—6. κόρυθι, as a helmet.—7. θεμέλια, as a foundation.

2. Ἀρετὴ, κὰν¹ θάνη τις, οὐκ ἀπόλλυται.— Ἐν Τήνῳ κρήνη ἐστίν, ἧς τῷ ὕδατι² οἶνος οὐ μίγνυται.— Ὅσον ἐν πολέμῳ σίδηρος δύναται, τοσοῦτον ἐν πολιτείαις ἰσχύει λόγος.— Οὐκ ἂν δύναιο³ μὴ καμῶν εὐδαιμονεῖν.— Οἱ Ἀθηναῖοι ἐψηφίσαντο, Αἰγινητῶν ἐκάστωι τὸν μέγαν ἀποκόψαι τῆς χειρὸς δάκτυλον τῆς δεξιᾶς, ἵνα δόρυ μὲν βαστάζειν μὴ δύνωνται, κώπην δὲ ἐλαύ-

νειν δύνωνται.—Μέγα κακὸν τὸ μὴ δύνασθαι φέρειν κακόν.¹—Σχολαστικὸς οἰκίαν πριάμενος, τῆς θυρίδος προκύψας, ἤρώτα τοὺς παριόντας, εἰ πρέπει αὐτῷ ἡ οἰκία.—Τὰ Τέμπη χωρὸς ἐστὶ κείμενος μεταξὺ τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὀσσης.

1. *κἂν* for *καὶ ἐὰν* (*ἂν*) construed with the subjunctive, *θάνη, θνήσκω*.—2. *ἧς τῇ ὕδατι, with the water of which*.—3. *οὐκ ἂν δύναίτο* for *οὐ δύνηται*.—4. The construction is: *τὸ μὴ δύνασθαι φέρειν κακόν* (the whole clause is the subject or nominative,) *ιστὶ μέγα κακόν*.

3. Passive.

1. Ἐωράκαμεν¹ ἀνθρώπους οἱ καὶ κυνῶν θανάτῳ καὶ ἵππων αἰσχυρῶς ὑπὸ λύπης διετέθησαν.—Δάφνιν τὸν βουκόλον λέγουσι τεχθέντα² ἐκτεθῆναι ἐν δάφνῃ, ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα ἔλαβεν.—Οἱ ἐστιῶντες τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου³ τῶν φίλων,⁴ τὸ μέλλον παρατεθῆσεσθαι τῶν τραγημάτων περιεχρύσουν.—Τοῦ Καρανίου ἐν Μακεδονίᾳ γάμους ἐστιῶντος, τοῖς συγκεκλημένοις εὐθέως⁵ ἐδόθησαν φιάλαι ἀργυραῖ, ἐκάστῳ μία, δωρεά.—Ἡρακλῆς τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον διώξας μετὰ κραυγῆς εἰς χιόνα πολλήν, παρειμένον⁶ ἐνεβρόχισεν.⁷

1. *ἑωράκαμεν, ὥρῳ*.—2. *τεχθέντα, after his birth, τίκτω*.—3. *Φιλίππου scil. υἱόν*.—4. We must render this passage as if it stood thus, *Οἱ φίλοι Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου, ἐστιῶντες αὐτόν, περιεχρύσουν τὸ μέλλον παρατεθῆσεσθαι, what was to be set before him*.—5. *εὐθέως, immediately, at the beginning of the feast*.—6. *παρειμένον, παρήμι*.—7. *ἐνεβρόχισεν, ἐμβροχίζω*.

2. Πλάτων πρὸς Ἀρίστιππον εἶπε· σοὶ μόνῳ δέδοται καὶ χλαμύδα εὖ φορεῖν καὶ ῥάκος.¹—Πυθαγόρας ἔλεγε, δύο ταῦτα ἐκ τῶν θεῶν² τοῖς ἀνθρώποις δεδοσθαι κάλλιστα, τό τε ἀληθεύειν καὶ τὸ εὐεργετεῖν.—Ταῖς Μούσαις λέγουσι παρὰ Διὸς τὴν γραμμάτων εὐρεσιν δοθῆναι.³—Ὁ οἶνος εἰς τὴν ἱατρικὴν χρησιμώτατος· πολλάκις γὰρ τοῖς ποτοῖς φαρμάκοις κεράννυται.—Νεῶς ἐν Ῥώμῃ δείκνυται οὐ πρόσω τῆς ἀγορᾶς, ἐν ᾧ αἱ εἰκόνες τῶν Τρωϊκῶν θεῶν⁴ κεῖνται.

1. *χλαμὶς* denotes here the robe of the people of rank, *ῥάκος, the dress of the poor, to know how to demean thyself with decorum, either in poverty or in riches*.—2. *ἐκ τῶν θεῶν* for *ὑπὸ τῶν θεῶν*.—3. The construction is: *λέγουσι, τὴν γραμμάτων εὐρεσιν δοθῆναι ταῖς Μούσαις παρὰ Διὸς*.—4. *τῶν Τρωϊκῶν θεῶν*.—The images of the gods saved by Æneas from the flames of Troy, and brought to Rome.

XI. SOME IRREGULAR VERBS.

1. Κρεῖττον¹ εἰς κόρακας ἢ εἰς κόλακας ἐμπεσεῖν.² οἱ μὲν γὰρ νεκρούς, οἱ δὲ ζῶντας ἐσθίουσιν.—³ Ἀπέκει-
ρεν ἡμῶν ἡ χάλαζα βαρέως ἐμπεσοῦσα τὰ λήϊα, καὶ
λιμοῦ φάρμακον οὐδέν.—Εἰπόντος τινὸς τῶν στρατιω-
τῶν πρὸς Πελοπίδαν, ἐμπεπτώκαμεν εἰς τοὺς πολε-
μίους, τί μᾶλλον,³ εἶπεν, ἢ εἰς ἡμᾶς ἐκεῖνοι;—Νῖνος
Σεμίραμιν ἔγημε,⁴ τὴν ἐπιφανεστάτην ἀπασῶν τῶν
γυναικῶν, ὧν⁵ παρειλήφαμεν.—⁶ Ὁ Κάτων φησὶν, αὐτὸς
πλείονας εἰληφέναι πόλεις, ὧν⁶ διήγαγεν ἡμερῶν ἐν
Ἰσηρίᾳ.—Πολὺς ὁ χειμῶν· πάντα ἡ χιὼν κατείληφε,
καὶ λευκανθίζουσιν οὐχ οἱ λόφοι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ
κοῖλα τῆς γῆς.—⁷ Ω δαῖμον, ὅς με εἰληχας,⁷ ὥς πονη-
ρὸς εἶ, καὶ λυπεῖς,⁸ ἀεὶ τῇ πενίᾳ συνδέων.⁸

1. κρεῖττον, scil. ἐστί.—2. ἐμπεσεῖν, ἐμπίπτω.—3. τί μᾶλλον, why, ἡμεῖς εἰς αὐτοὺς,
understood.—4. ἔγημε, γαμέω.—5. ὧν παρειλήφαμεν, of whom we have heard.—
6. ὧν ἡμερῶν, for τῶν ἡμερῶν δὲ διήγαγεν, by attraction.—7. ὅς με εἰληχας, (λαγχάνω)
who has received me by lot. Men were thought to be assigned by lot to fate.
—8. With λυπεῖς, and συνδέων, supply μέ.

2. Εἰς τοῦτό τινες ἀνοίας¹ ἐληλύθασιν,² ὥσθ' ὑπει-
λήφασι, τὴν μὲν ἀδικίαν ἐπονείδιστον μὲν εἶναι, κερδα-
λέαν δὲ, τὴν δὲ δικαιοσύνην, εὐδόκιμον μὲν, ἀλυσιτελῆ
δέ.—³ Ἐὰν τὰ παρεληλυθότα μνημονεύης, ἀμείνων καὶ
περὶ τῶν μελλόντων βουλεύσῃ.—Μαρσύας εὐρῶν³ αὐ-
λοῦς, οὓς ἔρριπεν Ἀθηνᾶ, ἦλθεν εἰς ἔριν περὶ μουσι-
κῆς Ἀπόλλωνι.—Σχολαστικὸς βουλόμενος περάσαι
ποταμόν, ἀνῆλθεν ἐς τὸ πλοῖον ἔφιππος· πυθομένου⁴ δὲ
τινος τὴν αἰτίαν, ἔφη, σπουδάζειν.⁵—Γαλατῶν στρα-
τιὰ Μακεδονίαν καὶ Θεσσαλίαν ἐπέδραμε,⁶ καὶ πολλὰ
ληηλατοῦντες⁷ εἰς τὴν Ἀσίαν διέβησαν.

1. εἰς τοῦτο ἀνοίας, to such a pitch of folly.—2. ἐληλύθασιν, ἔρχομαι.—3. εὐρῶν,
ἐρίσκω.—4. πυθομένου τινος, the genitive absolute.—5. σπουδάζειν, that he was in
haste.—6. ἐπέδραμε, ἐπιτρέχω.—7. ληηλατοῦντες agrees with στρατιῶται, implied in
στρατιὰ.

3. Μακαριώτατον ἐν ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα ἀποθα-
νεῖν.—⁸ Ὁ Ἑλλήσποντος ἐκλήθη⁸ ἀπὸ τῆς Ἑλλης ἐν
αὐτῇ θανοῦσης.—Περικλῆς τοὺς ἐν Σάμῳ τεθνηκότας
ἐγκωμιάζων ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀθανάτους ἔλεγε γεγονέ-
ναι, καθάπερ τοὺς θεούς.—Τεθνάναι πολὺ κρεῖττον ἢ

δι' ἀκρασίαν τὴν ψυχὴν ἀμαυρῶσαι.—'Ηρακλῆς τυ-
χὼν ἀθανασίας καὶ διαλλαγεῖς² "Ηρα, τὴν ἐκείνης θυ-
γατέρα "Ηθην ἔγημεν.—Τὸ κάλλος ἢ χρόνος ἀνήλω-
σεν,³ ἢ νόσος ἐμάρανεν⁴ ἢ δὲ τῆς ἀρετῆς κτῆσις συγγη-
ράσκει.—Τίς οὐκ οἶδεν, οἷα ἔπαθεν ὁ Προμηθεύς,
διότι καθ' ὑπερβολὴν φιλάνθρωπος ἦν ;—Δίκαια δρᾶ-
σας συμμάχου τεύξῃ θεοῦ.

1. ἐκλήθη, καλέω.—2. διαλλαγεῖς, διαλλάσσω.—3. ἀνήλωσεν, ἀναλίσκω.—4. ἐμάρανεν, μαράινω.

4. Πολλὰ λυπηρὰ ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει.—'Ανὴρ
σοφὸς τὰς ἐν βίῳ συμφορὰς ῥᾶον οἶσει¹ τῶν ἄλλων.²—
Μέγιστον μὲν καὶ θεοῦ³ μόνον τὸ ἀναμάρτητον· γεν-
ναίων δέ, μετὰ τὸ ἀμάρτημα ὡς τάχιστα ἀνενεγκεῖν.⁴
—Θάμυρις κάλλει διενεγκὼν καὶ κιθαροδία, περὶ μου-
σικῆς ἤρισε Μούσαις.—"Οτε οἱ Γαλάται κατέδραμον⁵
τὴν Ἰωνίαν καὶ τὰς πόλεις ἐπόρθουν, ἐν Μιλήτῳ Θεσ-
μοφορίων ὄντων, καὶ συνηθροισμένων γυναικῶν ἐν τῷ
ιερῷ, ὃ βραχὺ τῆς πόλεως ἀπέχει, μέρος τι τῶν βαρ-
βάρων διῆλθεν εἰς τὴν Μιλησίαν, καὶ ἐξαπινάϊως ἐπι-
δραμόν⁶ εἶλε τὰς γυναῖκας.—'Η Σφίγξ, Οἰδίποδος τὸ
αὐτῆς αἶνιγμα εὐρόντος, ἐκ σκοπέλου ἑαυτὴν ῥίψασα
ἀνεῖλεν.—'Αδμήτου μέλλοντος⁷ θανεῖν, "Αλκηστις εἶλε-
το ὑπὲρ αὐτοῦ θάνατον.—Λέγεται ὅτι ὁ Λερναῖος ὄφις
πεντήκοντα κεφαλὰς εἶχε, σῶμα δὲ ἓν· καὶ ὁπότε⁸
'Ηρακλῆς ἀφέλοιτο⁹ κεφαλὴν μίαν, δύο ἀνεφύοντο.

1. οἶσει, φέρω.—2. τῶν ἄλλων, governed by ῥᾶον.—3. θεοῦ, scil. ἔργον,—the same word is to be construed with γενναίων.—4. ἀνενεγκεῖν, ἀναφέρω.—5. κατέδραμον, κατατρέχω.—6. ἐπιδραμόν, particip. nom. neu. 2. aor. of ἐπιτρέχω.—7. 'Αδμήτου μέλλοντος θανεῖν, when Admetus was at the point of death.—8. ὁπότε, as often as.—9. ἀφέλοιτο, ἀφαιρέομαι.

5. Γλαῦκος, ὁ Σισύφου υἱός, ὑφ' ἵππων κατεβρώ-
θη.¹—Φασὶν Ἀκταίωνα μὲν ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν κα-
ταβρωθῆναι· πολλοὶ δὲ ὑπὸ κολάκων καὶ παρασίτων
καταβιβρώσκονται.—Κύνος ὑπ' Ἀχιλλέως πληγεῖς²
λίθῳ οὐκ ἐτρώθη³· ὅθεν ἄτρωτος γεγονέναι λέγεται.—
Μίνως, ὁ Κρήτης βασιλεὺς, Δαίδαλον καὶ Ἰκαρον κα-
θεῖρξε.⁴ Δαίδαλος δὲ ποιήσας πτερόγας προσθετὰς
ἐξέπτῃ⁵ μετὰ τοῦ Ἰκάρου. 'Ο δὲ Ἰκαρος τελευτᾷ ἐν
τῷ πελάγει· ὅθεν ἀπ' ἐκείνου Ἰκάριον πέλαγος ἐκλήθη.⁶

—Φρίξος μαθὼν ὅτι ὁ πατήρ αὐτὸν μέλλει θύειν,¹ λαβὼν τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ καὶ ἀναβὰς σὺν αὐτῇ ἐπὶ κριόν, διὰ τῆς θαλάσσης ἀφίκετο εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον.

1. καταβρώθη, καταβιβρώσκω.—2. πληγείς, πλήσσω.—3. ἐτρώθη, τιτρώσκω.—4. καθεῖρε, καθείργω.—5. ἐξέπη, ἐξίπταμαι.—6. ἐκλήθη, καλέω.—7. μέλλει θύειν, *was going to sacrifice him*.

6. Μηδέποτε μηδὲν αἰσχρὸν¹ ποιήσας ἔλπιζε λήσειν· καὶ γὰρ ἂν τοὺς ἄλλους λάβης, σαυτῷ γε συνειδήσεις.—Πύρρος ἐπεὶ συμβαλὼν τοῖς Ῥωμαίοις δις ἐνίκησε, πολλοὺς τῶν φίλων καὶ ἡγεμόνων ἀπολέσας, ἂν ἔτι μίαν, ἔφη, μάχην Ῥωμαίους νικήσωμεν,² ἀπολώλαμεν.³—Θεμιστοκλῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκπεσὼν, πλούσιος γενόμενος, πρὸς τοὺς παῖδας εἶπεν· ὦ παῖδες, ἀπωλόμεθα ἂν,⁴ εἰ μὴ ἀπολώλειμεν.

1. μηδέποτε ἔλπιζε λήσειν ποιήσας μηδὲν αἰσχρὸν, *for αἰσχρὸν τί*.—2. μάχην, νικάω τινὰ μάχην, *to conquer one in a battle*. The verb here governs two accusatives.—3. ἀπολώλαμεν, ἀπόλλυμι.—4. ἀπωλόμεθα, *we were going to ruin*. With ἂν, *we had gone to ruin*.

7. Οὐδεὶς ἀνθρώπων ἡξιώθη τοῖς θεοῖς ὀμιλεῖν, πλὴν ὅσοι¹ μετεσχῆκασιν² κάλλους.—Πέλοψ γὰρ τούτου χάριν ἀμεινοσύνης μετέσχε, καὶ Γανυμήδης, καὶ ἄλλοι τινές.—Ὁ Θησεὺς τὴν Ἑλένην ἡρπασε, Πειρίδου παραλαβὼν κοινωνοῦντα,³ καὶ μεγίστην ἔσχεν αὐτῷ χάριν τῆς συμμαχίας ταύτης. Ἡ γὰρ Ἑλένη πλεῖστον μέρος μετέσχηκε κάλλους.—Δαναὸς ἐξ Αἰγύπτου φυγὼν⁴ Ἄργος κατέσχευ.

1. πλὴν ὅσοι, *except those who*.—2. μετεσχῆκασιν, μετέχω, with the genit.—3. κοινωνοῦντα, *as a participator*, from κοινωνέω.—4. φυγὼν, φεύγω.

XII. MISCELLANEOUS EXAMPLES OF THE VERBS.

1. Οἱ Πέρσαι θύουσι πυρί, καὶ ἐπιφοροῦντες αὐτῷ τὴν πυρὸς τροφήν, λέγουσι· πῦρ, δέσποτα,¹ ἔσθιε.—Οἱ Αἰγύπτιοι θηρία τιμῶσι, καὶ οἱ αὐτῶν θεοὶ ἀποθνήσκουσι, καὶ πενθοῦνται, καὶ δείκνυνται τάφοι θεῶν.—Τοῖς μὲν διὰ τοῦ ἡλίου² πορευομένοις ἔπεται κατ' ἀνάγκην σκιά· τοῖς δὲ διὰ τῆς δόξης βαδίζουσιν ἀκολουθεῖ φθόνος.—Τὸ ἐσθίειν πολλὰ τοὺς μὲν λογισμοὺς ἐξαιρεῖ, καὶ τὰς ψυχὰς ποιεῖται βραδυτέρας, ὀργῆς δὲ καὶ

σκληρότητος ἐμπίμπλησιν.³—'Ο 'Αθάμας, δυναστεύων Βοιωτίας, ἐκ Νεφέλης τεκνοῖ μὲν παῖδα Φρίξον, θυγατέρα δὲ Ἑλλην· αὐτοῖς δὲ Ἰνώ γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ Λέαρχος καὶ Μελικέρτης ἐγένοντο.

1. voc. sing. of δεσπότης.—2. διὰ τοῦ ἡλίου, towards the sun.—3. ἐμπίμπλησιν, with the genitive.

2. 'Αριστοφάνης λέγει περὶ τοῦ Περικλέους, ὅτι ἥσ-τραπτεν, ἐξορῶντα, ξυνεκύκα¹ τὴν Ἑλλάδα.—'Εν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ εἰς ἀνῆρ, ὁ Περικλῆς, ἐξώρ-θου τὴν πόλιν, καὶ ἀνίστη, καὶ ἀντετάττετο καὶ τῷ λοιμῷ καὶ τῷ πολέμῳ.

1. ξυνεκύκα, συγκεκώ.

3. 'Αλέξανδρος ὅτε ἐνίκησε Δαρεῖον, ἀπέστειλε¹ τοῖς Ἑλλήσι θεὸν αὐτὸν ψηφίσασθαι.—'Ηρα δύο δράκον-τας ἀπέστειλεν, ἀναλώσοντας² Ἡρακλέα, ἔτι βρέφος ὄντα. 'Ο δὲ παῖς οὐ καταπλαγείς ἐκατέρα τῶν χειρῶν τὸν αὐχένα σφίγγας, ἀπέπνιξε τοὺς δράκοντας.—Κό-νων τῇ περὶ Κνίδον ναυμαχίᾳ νικήσας Λακεδαιμονίους, ἐκατόμβην θύσας, πάντας Ἀθηναίους εἰστίασε.³—Τίς λοιμὸς ἢ σεισμὸς τοσαύτας πόλεις ἐκένωσεν, ἢ τοσαῦτα γένη ἀνθρώπων ἠφάνισεν⁴ ἢ κατέδυσεν, ὅσα⁵ ἢ τῶν βασιλέων φιλοτιμία ;—'Αθηνᾶ Κάδμω βασιλείαν κατεσκεύασε· Ζεὺς δὲ ἔδωκεν αὐτῇ γυναῖκα Ἀρμονίαν, καὶ πάντες θεοί, καταλιπόντες τὸν οὐρανόν, ἐν τῇ Καδμείᾳ⁶ τὸν γάμον εὐωχούμενοι ἀνύμνησαν.—'Ο Ξέρξης τῷ στρατοπέδῳ ἔπλευσε μὲν διὰ τῆς ἡπείρου, ἐπόρευσε δὲ διὰ τῆς θαλάσσης, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ζεύξας, τὸν δὲ Ἀθω διορύξας.

1. ἀπέστειλε, ἀποστέλλω.—2. ἀναλώσοντας, ἀναλίσκω.—3. εἰστίασε, ἐστιάω.—4. ἠφάνισεν, ἀφάνίζω.—5. ὅσα, as, the correlative of τοσαῦτα.—6. ἐν τῇ Καδμείᾳ. Cadmea was the name of the citadel of Thebes.

4. 'Ο Ζεὺς τοῖς θεοῖς ἀπειλήσας, ἦν¹ ἐβελήσω, ἔφη, ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σειρᾶν καθήσω,² ὑμεῖς δ', ἦν ἀποκρεμασθέντες βιάζησθέ με, μάτην πονήσετε· οὐ γὰρ δὴ καθελκύσετε· εἰ δ' ἐγὼ ἐβελήσαιμι, οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τὴν γῆν ἅμα καὶ τὴν θάλασσαν συναρτήσας μετεωριῶ.—Πυθαγόρας ὁ Σάμιος πρῶτος ἐν τοῖς Ἑλ-

λησιν ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ὅτι τὸ μὲν σῶμα τεθνήξεται,² ἡ δὲ ψυχὴ ἀναπτᾶσα⁴ οἰχήσεται ἀθάνατος καὶ ἀγήρως. — Ἐμπεδοκλῆς τὴν τῶν Ἀκραγαντίνων τρυφὴν ἰδὼν, ἔλεγεν· Ἀκραγαντῖνοι τρυφῶσι μὲν ὡς αὐρίον ἀποθανοῦμενοι,⁵ οἰκίας δὲ κατασκευάζονται ὡς πάντα τὸν χρόνον βιωσόμενοι.— Ἡρακλῆς τὴν Ἡσιόνην ἰδὼν κῆτει ἐκκειμένην, ὑπέσχετο⁶ σῶσειν αὐτήν, εἰ τὰς ἵππους τοῦ Λαομέδοντος λήψεται.⁷

1. ἦν (ἰὰν, ἂν) with the subjunctive.—2. καθῆσω, καθίημι.—3. τεθνήξεται, θνήσκω, the third or paulopost future places what is past or concluded, in the future.—4. ἀναπτᾶσα, ἀνίπτωμαι.—5. ὡς ἀποθανοῦμενοι, as if they were to die.—6. ἐπέσχετο, ἐπισχέομαι.—7. λήψεται, λαμβάνω.

5. Τὸ Ἀλώεωσ παῖδε, ἀτασθάλω ὄντε, δίκας ἐτισάτην,¹ ἢ² κλίμακα ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἐποιοησάσθην.—Πολλὰ ἦσαν³ ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις θεῶν ἀγάλματα, ὧν τὰ μὲν δι' ἐκπληξιν ἐσεβάσθη, τὰ δὲ⁴ διὰ τὸ κάλλος ἐπηνέβη.⁵—Μηδέποτε⁶ ἐπὶ μηδενὸς⁷ εἶπης, ὅτι ἀπώλεσα αὐτὸ, ἀλλ' ὅτι ἀπέδωκα· τὸ παιδίον ἀπέθανεν· ἀπεδόθη· τὸ χωρίον ἀφηρέθη·⁸ οὐκοῦν καὶ τοῦτο ἀπεδόθη.— Ἀκταίων τραφεῖς παρὰ Χείρωνι, κυνηγὸς ἐδιδάχθη,⁹ καὶ ὕστερον κατεβρώθη¹⁰ ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν.

1. ἐτισάτην, τίω.—2. ἢ, because.—3. ἦσαν. This is contrary to usage, the singular of the verb being generally used after a plural nominative neuter.—4. τὰ μὲν, some of which;—τὰ δὲ, others.—5. ἐπηνέβη, ἐπαινέω.—6. Μηδέποτε . . . εἶπης. In negative prayers and commands, μή takes the present tense or the aorist, with this rule, viz. That with the present it takes only the imperative mode, with the aorist only the subjunctive, as μή με βάλλε, or μή με βάλῃς.—7. ἐπὶ μηδενός, of any thing whatever.—8. ἀφηρέθη, ἀφαιρέω.—9. ἐδιδάχθη, was taught hunting.—10. κατεβρώθη, καταβιβρώσκω.

6. Τὰ χρήματα τοῖς πλουσίοις ἡ τύχη οὐ δεδώρηται, ἀλλὰ δεδάνεικεν.— Ἀλεξάνδρου ἡ σκηνὴ πολυτελὴς ἦν· χρυσοὶ γὰρ κίονες διειληφέσαν αὐτήν, καὶ τὸν ὄροφον¹ διάχρυσος ἦν, καὶ ἐκπεπόνητο² ποικίλμασι πολυτελέσι. Καὶ πρῶτοι μὲν Πέρσαι πεντακόσιοι περὶ αὐτήν εἰστήκεισαν, πορφυρεῆς καὶ μελίνας ἡσθημένοι³ στολάς· ἐπ' αὐτοῖς⁴ δὲ τοξόται χίλιοι, φλόγινα⁵ ἐνδευκότες καὶ ὕσγινοσαφῇ.

1. τὸν ὄροφον, scil. κατὰ.—2. ἐκπεπόνητο for ἐξεκπεπόνητο.—3. ἡσθημένοι, ἰσθῆαι.—4. ἐπ' αὐτοῖς, after these.—5. φλόγινα, scil. ἐσθῆματα.

7. Γνωθί¹σαντόν· μὴ πολλὰ λάλει· τὸν τελευτηκότα μακάριζε· τοὺς πρεσβυτέρους σέβου· ἢ γλῶσσά σου μὴ προτρεχέτω τοῦ νοῦ·² θυμοῦ κράτει· ἀδικοῦμενος διαλλάσσου, ὑβριζόμενος δὲ τιμωροῦ.—Φίλων παρόντων καὶ ἀπόντων μέμνησο.

Αγάπα τὸν πλησίον· νόμῳ πείθου· Θεοὺς σέβου· γονεῖς αἰδοῦ· ἄρχε σεαυτοῦ· πρόνοιαν τίμα· κακίας ἀπέχου· χρόνου φείδου· ὄρα τὸ μέλλον· σοφοῖς χρῶ.³—Λαβὼν ἀπόδος· τὸ συμφέρον θηρῶ· ἐπὶ ῥώμης μὴ καυχῶ· κακοῖσι μὴ προσομίλει ἀνδράσιν, ἀλλ' αἰ τῶν ἀγαθῶν ἔχου· Θεοὺς δείδιδι· ἐπίορκον μὴ ἐπόμνυθι.

Μίνως.⁴ Ὁ μὲν ληστής οὗτος ἐς τὸν Πυριφλεγέθοντα ἐμβεβλήσθω·⁵ ὁ δ' ἱερόσυλος ὑπὸ τῆς Χιμαίρας διασπασθήτω· ὁ δὲ τύραννος ὑπὸ τῶν γυνῶν κειρέσθω τὸ ἦπαρ·⁶ ὑμεῖς δὲ οἱ ἀγαθοὶ ἅπιτε ἐς τὸ Ἡλύσιον πεδῖον, καὶ τὰς μακάρων νήσους κατοικεῖτε, ἀνθ' ὧν⁷ δίκαια ἐποιεῖτε κατὰ τὸν εἶον.

1. γνώθι, γινώσκω.—2. τοῦ νοῦ, the genitive is governed by the preposition *pro* in composition.—3. χρῶ, χρᾶμαι, with the dative.—4. Μίνως, the judge of the lower world here pronounces sentence upon certain souls.—5. ἐμβεβλήσθω, ἐμβάλλω.—6. τὸ ἦπαρ, κατὰ understood.—7. ἀνθ' ὧν, for *ἀντὶ τούτου*, *ὅτι*, for *ἐκείν*.

8. Σωκράτης ἔλεγε, τοὺς μὲν ἄλλους ἀνθρώπους ζῆν, ἵνα ἐσθίοιεν,¹ αὐτόν δὲ ἐσθίειν, ἵνα ζῷῃ.²—Ὁ αὐτὸς ἡξίου τοὺς νέους συνεχῶς κατοπτρίζεσθαι, ἵν', εἰ μὲν καλοὶ εἶεν, ἄξιοι³ γίγνοιτο· εἰ δὲ αἰσχροί, παιδείᾳ τὴν δυσειδεῖαν ἐπικαλύπτειν.—Σόλων ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν μὴ γίγνοιτο ἀδίκημα ἐν τῇ πόλει, εἶπεν, εἰ ὁμοίως ἀγανακτοῖεν οἱ μὴ ἀδικοῦμενοι τοῖς ἀδικουμένοις.⁴—Πυθαγόρας ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν οἰνόφλυξ τοῦ μεθύειν παύσαιτο, εἰ συνεχῶς, ἔφη, θεωροῖ⁵ τὰ ὑπ' αὐτοῦ πρασσόμενα.—Ἀνάχαρσις ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις μὴ μεθύσκοιτο, εἰ, ἔφη, ὁρᾷ τοὺς μεθύοντας οἷα ποιοῦσι.—Θεόπομπος πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα, πῶς ἂν τις ἀσφαλῶς τηροῖ τὴν βασιλείαν, εἰ τοῖς μὲν φίλοις, ἔφη, μεταδιδοίῃ παρρησίας δικαίας, τοὺς δὲ ἀρχομένους κατὰ δύναμιν μὴ περιορᾷ ἀδικουμένους.

Εὐαγόρας τοσοῦτον ταῖς τοῦ σώματος καὶ ταῖς τῆς ψυχῆς ἀρεταῖς διήνεγκεν, ὥστε, ὅποτε⁶ μὲν αὐτὸν ὀρᾷεν οἱ τότε βασιλεύοντες, ἐκπλήττεσθαι καὶ φοβεῖσθαι περὶ

τῆς ἀρχῆς· ὁπότε δὲ εἰς τοὺς τρόπους ἀποβλέψαιεν, οὕτω σφόδρα πιστεύειν, ὥστε καὶ εἰ τις ἄλλος τολμῶν περὶ αὐτοὺς ἐξαμαρτάνειν,⁷ νομίζειν Εὐαγόραν αὐτοῖς ἔσεσθαι βοηθόν.—Οἱ ποιηταὶ τοιοῦτους λόγους περὶ τῶν θεῶν εἰρήκασιν, οὓς οὐδεὶς ἂν περὶ τῶν ἐχθρῶν τολμήσειε λέγειν.

1. ἵνα ἐσθίωεν.—2. ζῶν, the Attic form of the optative.—3. ἔξιοι, scil. τοῦ κἀλ-
λους.—4. The construction is: εἰ οἱ μὴ δδικοῦμενοι ἀγανακτοῖεν ὁμοίως τοῖς δδικοῦμένοις,
just as the injured.—5. θεωροῖν, the Attic form of the optative, for θεωροῖ.—
6. ὅποτε, as often as; with the optative.—7. The construction is: ὥστε νομίζειν
καὶ εἰ τις ἄλλος τολμῶν περὶ αὐτοῦς ἐξαμαρτάνειν, to commit an offence against them.

9: Εὐκλείδης ὁ Σωκρατικός, ἀκούσας τοῦ ἀδελφοῦ λέγοντος· ἀπολοίμην,¹ εἰ μὴ σε τιμωρησαίμην, ἐγὼ δέ, εἶπεν, εἰ μὴ σε φιλεῖν ἡμᾶς² πείσαιμι.—Εἰ τις τὸν τῆς εὐκλείας ἔρωτα ἐκθάλοι ἐκ τοῦ βίου, τί ἂν ἔτι ἀγαθὸν ἡμῖν γένοιτο, ἢ τίς ἂν τι λαμπρὸν ἐργάσασθαι ἐπιθυμήσειεν;—Τῷ αὐτῷ φουσήματι τὸ μὲν πῦρ ἀνακαύσει-
ας ἂν,³ καὶ μείζον ποιήσειας ἐν βραχεῖ, καὶ τὸ τοῦ λύχ-
νου φῶς ἀποσβέσειας.⁴—Μάλιστα ἂν εὐδοκιμοίης, εἰ φαίνοιο ταῦτα μὴ πράττων, ἃ τοῖς ἄλλοις ἂν πράττου-
σιν ἐπιτιμῶν.—Εἰ ἅπαντες μιμησαίμεθα τὴν Λακε-
δαιμονίων ἀργίαν καὶ πλεονεξίαν, εὐθὺς ἂν ἀπολοίμεθα·
εἰ δὲ τοῖς τῶν Αἰγυπτίων χρῆσθαι νομίμοις βουλευθείη-
μεν εὐδαιμόνως ἂν τὸν βίον διατέλοιμεν.

1. ἀπολοίμην, ἀπόλλυμι.—2. ἡμᾶς for ἡμέ.—3. ἀνακαύσειας ἂν, thou canst kindle.—
4. ἀποσβέσειας, ἀποσβέννυμι.

10. Σωκράτης λέγει τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διαφέ-
ρειν, καθόσον οἱ μὲν ζῶσιν, ἵν' ἐσθίωσιν, αὐτὸς δὲ ἐσ-
θίει ἵνα ζῇ.—Θεῶρει ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ τὰς σαντοῦ
πράξεις, ἵνα τὰς μὲν καλὰς ἐπικοσμῇς, τὰς δ' αἰσχρὰς
καλύπτῃς.—Ὁ Πίττακος τῷ μεθύοντι, εἰ ἂν ἀμάρτη,
διπλῇν ζημίαν ἔθηκεν, ἵνα μὴ μεθύοιεν οἱ πολῖται.—
Τὸν οἶνον ἦν πίνῃ τις μετρίως, τὸ σῶμα ὤνησε,¹ τὴν
δὲ ψυχὴν οὐκ ἔβλαπεν· ἦν δὲ πίνῃ πρὸς ὑπερβολήν, καὶ
ἤδη μεθύσκηται, αἰσχρὰ πάσχει, καὶ γελοῖον θέαμα
τοῖς ἄλλοις παρέχει.—Ἀπόλλων ἠτήσατο² παρὰ τῶν
Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἀδμητος μέλλῃ τελευτᾶν, ἀπολυ-
θείη τοῦ θανάτου,³ ἂν ἐκουσίως τις ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσ-
κειν ἔληται.⁴—Πομπηίου καὶ Καίσαρος διαστάντων,⁵

ὁ Κικέρων ἔφη, γινώσκω ὃν φύγω, μὴ γινώσκων¹ πρὸς ὃν φύγω.—Οἱ δραπεταὶ κἂν μὴ διώκωνται, φοβοῦνται, οἱ δὲ ἄφρονες, κἂν μὴ κακῶς πράττωσι, ταράττονται.

Οἱ Κρηῖτες τοὺς παῖδας μαρθάνειν τοὺς νόμους κελεύουσι μετὰ τινος μελοδίας, ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυχαγωγῶνται, καὶ εὐκολώτερον αὐτοὺς τῇ μνήμῃ παραλαμβάνωσιν.—Διογένης ἰδὼν τοξότην ἀφυῆ, παρὰ τὸν σκοπὸν ἐκάθισεν, εἰπὼν, ἵνα μὴ πληγῶ.

—Χωρὶς τῶν ἀναγκαίων κακῶν
αὐτοὶ παρ' αὐτῶν ἕτερα προσπορίζομεν
λυπούμεθ', ἣν πτάρη² τις ἦν εἶπη κακῶς,
ὀργιζόμεθ' ἣν ἴδῃ τις ἐνύπνιον, σφόδρα
φοβούμεθ' ἣν γλαυξ ἀνακράγη, δεδοίκαμεν.

1. τὸν οἶνον, instead of ὁ οἶνος, ἦν τις πλὴν μετρίως αὐτὸν ὤνησε (is wont to strengthen) τὸ σῶμα.—2. ἤτῃσιν, αἰρέω.—3. τοῦ θανάτου governed by the preposition ἐκ in composition.—4. ἔλθῃ, αἰρέω.—5. διαστάντων, διςτημι, genitive absolute.—6. μὴ γινώσκων, wíthout knowing.—7. πτάρη, πταίρω. Sneezing was, according to circumstances, sometimes taken for a good omen, sometimes for a bad one.

11. Ἐδιδάχθη Ἡρακλῆς ἀρματηλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος· παλαίειν δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀντολύκου· τοξεύειν δὲ ὑπὸ Εὐρύτου· ὀπλομαχεῖν δὲ ὑπὸ Κάστορος· κιθαρωδεῖν δὲ ὑπὸ Αἰνίου· οὗτος δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ κιθάρᾳ πληγεὶς¹ ἀπέθανεν· ἐπιπλήξαντα γὰρ αὐτὸν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινεν.

Πυθαγόρας λέγεται παρεγγυᾶν τοῖς μαθηταῖς, τοὺς πρεσβυτέρους τιμᾶν, μὴ ὀμνύναι θεοῦς, ἀνομία πολεμεῖν, φυτὸν ἡμέρον μῆτε φθείρειν, μῆτε σίνεσθαι, μνήμην ἀσκεῖν, ἐν ὀργῇ μῆτε τι λέγειν, μῆτε πράσσειν.—Χείλων, εἰς τῶν ἐπτὰ σοφῶν, προσέταττε, γλῶττης κρατεῖν,² μὴ κακολογεῖν τοῖς πλησίον, γῆρας τιμᾶν, ζημίαν αἰρεῖσθαι μᾶλλον ἢ κέρδος αἰσχροῦν, ἀτυχοῦντι μὴ ἐπιγελαῖν, νόμοις πείθεσθαι.

Κάδμον φασὶ τὸν Ἀγήνορος³ ἐκ Φοινίκης ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀποσταλῆναι⁴ πρὸς ζήτησιν τῆς Εὐρώπης, ἐντολὰς λαβόντα, ἢ τὴν παρθένον ἀγαγεῖν, ἢ μὴ ἀνὰ κάμπτειν εἰς τὴν Φοινίκην.—Μὴ δυνάμενον δὲ ἀνευρεῖν, ἀπογνῶναι,⁵ τὴν ἐς οἶκον ἀνακομιδὴν, καὶ κατὰ τινα χρησμὸν κτίσαι τὰς Θήβας. Ἐνταῦθα δὲ κατοι-

κήσαντα γῆμαι⁶ μὲν Ἀρμονίαν, γεννῆσαι δὲ ἐξ αὐτῆς Σεμέλην, καὶ Ἰνώ, καὶ Ἀυτονόην, καὶ Ἀγαύην.

1. πληγείς, πλῆσσω.—2. κρατεῖν, with the genitive.—3. τὸν Ἀγῆνορος scil. υἱόν.—4. ἀποσταλῆναι, ἀποστέλλω.—5. ἀπογνῶναι, (ἀπέγνω) ἀπογιγνώσκω.—6. γῆμαι, (ἐγμ) γαμέω.

12. Λέγεται Ἐμπεδοκλῆς εἰς τοὺς κρατῆρας τῆς Αἵτνης ἐνάλασθαι,¹ καὶ ἀφανισθῆναι, βουλόμενος τὴν περὶ αὐτοῦ φήμην βεβαιῶσαι, ὅτι γεγόνοι θεός.² ὅστερον δὲ γνωσθῆναι, ἀναρρίπισθείσης αὐτοῦ³ μιᾶς τῶν κρηπίδων· χαλκῶς γὰρ εἶθιστο⁴ ὑποδεῖσθαι.

Τὸ μὲν ἐγκαλέσαι καὶ ἐπιτιμῆσαι ῥᾷδιον· τὸ δὲ,⁵ ὅπως τὰ παρόντα βελτιῶ γένηται, συμβουλευσαι, τοῦτ' ἔμφορος συμβούλου ἔργον.—Θεὸν μὲν νοῆσαι χαλεπὸν, φράσαι δὲ ἀδύνατον· τὸ γὰρ ἀσώματον σώματι σημῆναι ἀδύνατον.

Οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Ἐριχθόνιον ἐκ τῆς γῆς ἀναδοθῆναι⁶ φασι, καὶ τοὺς πρῶτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι· οἱ Θηβαῖοι δὲ ἐξ ὄφews ὀδόντων ἄνδρας ἀναβεβλαστηκέναι⁷ λέγουσιν.—Οἱ Νάξιοι μυθολογοῦσι τὸν Διόνυσον παρ' αὐτοῖς τραφῆναι⁸ καὶ διὰ τοῦτο τὴν νῆσον αὐτῇ γεγονέναι προσφιλεστάτην.

Λόγος ἐστὶ Δῆλον τὴν νῆσον, πρὶν μὲν ἀνθρώποις φανῆναι τὸν Ἀπόλλωνα, τῷ πελάγει κρύπτεσθαι, φανέντος δὲ τοῦ Θεοῦ ἀναδραμεῖν⁹ ἐκ τῶν βυθῶν καὶ στήναι ἐν μέσοις τοῖς κύμασιν.

1. ἐνάλασθαι, ἐναλάμην, ἐνάλλομαι.—2. ὅτι γεγόνοι, translated as the indicative.—3. ἀναρρίπισθείσης μιᾶς τῶν κρηπίδων, the genitive absolute.—4. εἶθιστο, εἰθίζω.—5. The construction is: τὸ δὲ συμβουλευσαι ὅπως τὰ παρόντα βελτιῶ γένηται τοῦτ' scil. ἐστὶ.—6. ἀναδοθῆναι, ἀναδίδωμι.—7. ἀναβεβλαστηκέναι, ἀναβλαστάνω.—8. τραφῆναι, τρέφω.—9. ἀναδραμεῖν, ἀνατρέχω.

13. Ἀναξαγόρας λέγεται ἀσεβείας κριθῆναι,¹ διότι τὸν ἥλιον μύδρον ἔλεγε διάπυρον· ἀπολογησαμένου δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ Περικλέους,² πέντε ταλάντοις ζημιωθῆναι καὶ φυγαδευθῆναι.—Σχολαστικὸς νοσοῦντα ἐπισκεπτόμενος, ἠρώτα περὶ τῆς ὑγείας· ὁ δὲ οὐκ ἠδύνατο³ ἀποκριθῆναι· ὀργισθεὶς οὖν, ἐλπίζω, ἔφη, κάμει⁴ νοσήσειν, καὶ ἐλθόντι σοὶ μὴ ἀποκρινεῖσθαι.—Λέγεται, τὴν Χίμαιραν τραφῆναι μὲν ὑπὸ Ἀμισωδάρου, γεννηθῆναι δὲ ἐκ Τυφῶνος καὶ Ἐχίδνης.

Ξέρξης ὡς ἐπύθετο⁵ τὸν Ἑλλήσποντον ἐξεῦχθαι,⁶ καὶ τὸν Ἄθω διεσκάφθαι,⁷ προῆγεν ἐκ τῶν Σάρδεων.—Ο Πλάτων τοῖς μεθύουσι συνεβούλευε κατοπτρίζεσθαι· ἀποστήσεσθαι⁸ γὰρ τῆς τοιαύτης ἀσχημοσύνης.⁹

Καὶ ζῶν ὁ φαῦλος καὶ θανὼν κολάζεται.¹⁰—Οἱ δελφῖνες ἀνασκιρτῶντες χειμῶνα ἐπιόντα¹¹ μηνύουσιν.—Οἱ περὶ τὴν Σαλαμῖνα διατρίβοντες Ἀθηναῖοι, θεωροῦντες τὴν Ἀττικὴν πυρπολουμένην, καὶ τὸ τέμενος τῆς Ἀθηνᾶς ἀκούοντες κατεσκάφθαι,¹² δεινῶς ἠθύμουν.¹³

Δαίδαλος πρῶτος ἀγαλμάτων τὰ σκέλη διαβεβηκότα,¹⁴ καὶ τὰς χεῖρας διατεταμένας¹⁵ ποιῶν, ζῶντα ἀγάλματα κατασκευάζεσθαι ἐλέγετο. Οἱ γὰρ πρὸ αὐτοῦ τεχνῖται κατασκεύαζον τὰ ἀγάλματα τοῖς μὲν ὄμμασι μεμνκότα, τὰς δὲ χεῖρας ἔχοντα καθειμένας,¹⁶ καὶ ταῖς πλευραῖς κεκολλημένας.¹⁷

1. κριθῆναι, κρίνω, with the genitive.—2. ἀπολογησάμενον Περικλέους, the genitive absolute.—3. In the three verbs βούλομαι, *I will*, δύναμαι, *I am able*, and μέλλω, *I am about*; the Attics often prefix the *temporal* instead of the *syllabic* augment; as ἠβούλομην, ἠδυνάμην, ἠμελλον.—4. καὶ ἐγὼ καὶ ἐμεῖ.—5. ἐπύθετο, πυνθάνομαι.—6. ἐξεῦχθαι, ζεύγνυμι.—7. διεσκάφθαι, διασκάπτω.—8. ἀποστήσεσθαι, ἀφίστημι, with the genitive.—9. ἀσχημοσύνης, scil. τῆς μέθης.—10. The construction is: ὁ φαῦλος κολάζεται καὶ ζῶν καὶ θανὼν.—11. ἐπιόντα, ἔπειμι.—12. κατεσκάφθαι, κατασκάπτω.—13. ἠθύμουν, ἀθυμῶ.—14. διαβεβηκότα, *stretched out as for walking*, διαβαίνω.—15. διατεταμένας, διατείνω.—16. καθειμένας, καθίημι.—17. κεκολλημένας, κολλᾶω.

14. Βασκάνου τινὸς ἐσκυθρωπακότος,¹ ὁ Βίων, ἡ τούτῳ, ἔφη, κακὸν γέγονεν ἢ ἄλλῳ ἀγαθόν.—Ο αὐτὸς πρὸς τὸν² τὰ χωρία κατεδηδοκότα,³ τὸν μὲν Ἀμφιάραον, ἔφη, ἡ γῆ κατέπιε, σὺ δὲ τὴν γῆν.—Τὸν Μίνω βεβασίλευκότα νομιμώτατα, καὶ μάλιστα δικαιοσύνης πεφροντικότα,⁴ δικαστὴν καθ' ἅδου ἀποδεδείχθαι⁵ λέγουσι.—Τὰ παιδιά, ἄχρι γένηται τετταράκοντα ἡμερῶν, ἐργηγορότα⁶ μὲν οὐ γελᾷ οὐδὲ δακρύει, ὑπνοῦντα δὲ ἀμφοτέρα.⁷

Λάμαχος ἐπετίμα τινὶ τῶν λοχαγῶν ἀμαρτάνοντι· τοῦ δὲ φήσαντος, μηκέτι τοῦτο ποιήσῃς, οὐκ ἔστιν,⁸ εἶπεν, ἐν πολέμῳ δις ἀμαρτάνειν.—Δημοσθένης λοιδορουμένου τινὸς αὐτῷ, οὐ συγκαταβαίνω εἶπεν, εἰς ἀγῶνα, ἐν ᾧ ὁ ἡττώμενος τοῦ νικῶντός⁹ ἐστὶ κρείττων.

Εἴ τις οἶεται τερπνότερον εἶναι τὸν ἐν-ἄστει βίον τοῦ ἐν ἀγροῖς, ἐνθυμηθῆτω πρὸς ἑαυτόν, οἷον¹⁰ μὲν ἐστὶ

βότρους ὄρᾱν ἐξ ἀμπέλου κρεμαμένους, οἶον δὲ ἰδεῖν
 λήϊα Ζεφύρων αὖραις κινούμενα, οἶον δὲ ἀκοῦσαι βο-
 ῶν μυκωμένων καὶ προβάτων βληχωμένων, οἶον δὲ
 θεάμα¹¹ δαμάλεις σκιρτῶσαι καὶ ἔλκουςαι γάλα· ἐμοὶ
 γὰρ δοκεῖ τὰ ἐν τοῖς θεάτροις δεικνύμενα μηδὲν¹² εἶναι
 πρὸς τὴν ἀπ' ἐκείνων ἡδονήν.

Μυθολογοῦσι τὴν Δήμητραν, μὴ δυναμένην εὑρεῖν
 τὴν θυγατέρα, λαμπάδας ἐκ τῶν κατὰ τὴν Αἴτην
 κρατήρων ἀναψαμένην, ἐπελθεῖν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς
 οἰκουμένης, τῶν δ' ἀνθρώπων τοὺς μάλιστα ταύτην
 προσδεξαμένους εὐεργετῆσαι, τὸν τῶν πυρῶν καρπὸν
 ἀντιδωρησαμένην.

Τοῦ Κρόνου τὰ ἐαυτοῦ τέκνα κατεσθίοντος,¹³ ὁ Ζεὺς,
 κλαπεῖς¹⁴ ὑπὸ τῆς 'Ρέας καὶ ἐς τὴν Κρήτην ἐκτεθείς,
 ὑπ' αἰγὸς ἀντράφη.¹⁵—'Ο 'Ικαρος, ὁ τοῦ Δαιδάλου
 υἱός, τακέντος¹⁶ αὐτῷ τοῦ κηροῦ, καὶ τῶν πτερῶν πε-
 ριρρύντων,¹⁷ εἰς τὸ πέλαγος ἐνέπιπτεν.

1. βασκάνου ἐσκυθρωπακός (σκυθρωπάζω), genitive absolute.—2. πρὸς τὸν, to one.
 —3. κατεδιδόκετα, κατέδω.—4. πεφροντικέτα, φροντίζω, with the genitive.—5. απο-
 δεδεῖχθαι, ἀποδείκνυμι.—6. ἐγρηγορέτα, ἐγείρω.—7. ἀμφότερα scil. ποιεῖ.—8. οὐκ ἔστι,
 it is not permitted.—9. τοῦ νικῶντος, governed by κρείττων.—10. οἶον, how pleas-
 ant it is.—11. οἶον θέαμα, what a pleasant spectacle.—12. μηδὲν πρὸς, nothing in
 comparison to, τὴν ἀπ' ἐκείνων ἡδονήν, the pleasure arising from those things.—
 13. τοῦ Κρόνου κατεσθίοντος, the genitive absolute.—14. κλαπεῖς, ἐκλάπην, κλέπτω.—
 15. ἀντράφη, ἀνατρέφω.—16. τακέντος, τέκω.—17. περιρρύντων, περιρρέω.

FABLES AND ANECDOTES.

I. ÆSOP'S FABLES.

1. *The Wolf.* (No. 219. Hauptmann's ed.)

Λύκος ἰδὼν ποιμένας ἐσθίοντας ἐν σκηνῇ πρόβατον, ἐγγὺς προσελθὼν, ἡλίκος, ἔφη, ἂν ἦν¹ θόρυβος, εἰ ἐγὼ τοῦτο ἐποίουν!

2. *The Lioness.* (No. 216.)

Λέαινα, ὄνειδιζομένη ὑπὸ ἀλώπεκος, ἐπὶ τὸ² διὰ παντὸς ἓνα τίκτειν,—ἓνα, ἔφη, ἀλλὰ λίοντα.

3. *The Fly and the Ox.* (No. 214).

Κώνωψ ἐπὶ κέρατος βόως ἐκαθέσθη³ καὶ ἠΰλει⁴ εἶπε δὲ πρὸς τὸν βοῦν, εἰ βαρὺ⁵ πρὸς τὸν τένοντα, ἀναχωρήσω. Ὁ δὲ ἔφη, οὔτε ὅτε ἤλθες ἔγνων, οὔτε ἐὰν μένης μελήσει μοι.

4. *The Peasant and the Serpent.* (No. 170.)

Γεωργὸς χειμῶνος ὥρα ὄφιν εὐρὼν ὑπὸ κρύους πεπηγότα,⁴ τοῦτον λαβὼν ὑπὸ κόλπου κατέθετο.⁵ Θερμάνθεις⁶ δὲ ἐκεῖνος, καὶ ἀναλαβὼν τὴν ἰδίαν φύσιν, ἐπλήξε τὸν εὐεργέτην.

5. *The Fox and the Grapes.* (No. 156.)

Βότρυας πεπείρους ἀλώπηξ κρεμαμένους⁷ ἰδοῦσα, τούτους ἐπειρᾶτο καταφαγεῖν. Πολλὰ δὲ καμνοῦσα καὶ μὴ δυνηθεῖσα ψαῦσαι, τὴν λύπην παραμυθουμένη, ἔλεγεν, δμφορακες ἔτι εἰσίν.

1. The particle *ἂν* gives to the indic. imperf., the force of the subjunctive or potential mood. It is here expressed with *ἦν*, and understood with *ἐποίουν*;—*what an uproar would there be, were I doing this!*—2. The construction is: *ἐπὶ τὸ τίκτειν*, *for bringing forth*, *ἓνα* scil. *ἐκόνον*, *διὰ παντός* scil. *χρόνον*, *in all her life-time*.—3. *καθίζομαι*.—4. *πῆγνυμι*.—5. *κατατίθημι*.—6. *θερμαίνω*.—7. *κρεμάννυμι*.

6. *The Kid and the Wolf.* (No. 139.)

"Εριφος ἐπὶ τινος δώματος ἑστώς, ἐπειδὴ λύκον παριόντα εἶδεν, ἐλοιδορεῖ καὶ ἐσκώπτει αὐτόν. Ὁ δὲ λύκος ἔφη· ὦ οὗτος, οὐ σύ με λοιδορεῖς, ἀλλὰ ὁ τόπος.

7. *The boy bathing.* (No. 311.)

Παῖς λουσάμενος ἐν ποταμῷ ἐκιδύμενε πνιγῆναι καὶ ἰδὼν τινα παροδίτην, ἐπεφώνει, βοήθησον. Ὁ δὲ ἐμέμφετο τῷ παιδὶ τὴν τολμηρίαν. Τὸ δὲ παιδίον λέειπεν· ἀλλὰ νῦν μοι βοήθησον, ὕστερον δὲ σῶθέντι μέμφου.

8. *The Dog and the Fox.* (No. 212.)

Κύων θηρευτικὸς λέοντα ἰδὼν, τοῦτον ἐδίωκεν· ὡς δὲ ἐπιστραφεὶς ἐκείνος ἐβρυχήσατο, ὁ κύων φοβηθεὶς εἰς τὰ ὀπίσω ἔφυγεν. Ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη αὐτόν ἔφη· ὦ κακὴ κεφαλὴ, σὺ λέοντα ἐδίωκες, οὗτινος οὐδὲ τὸν βρυχηθμὸν ὑπήνεγκας;

9. *The Wolf and the Lamb.* (No. 229.)

Λύκος ἄμνον ἐδίωκεν. Ὁ δὲ εἰς ναὸν κατέφυγε. Προσκαλουμένου δὲ τοῦ λύκου τὸν ἄμνον, καὶ λέγοντος, ὅτι θυσιάσει αὐτόν ὁ ἱερεὺς τῷ θεῷ, ἐκείνος ἔφη πρὸς αὐτόν· ἀλλ' αἰρετώτερόν μοί ἐστι θεῷ θυσίαν εἶναι, ἢ ὑπὸ σοῦ διαφθαρῆναι.

10. *The Ass in the Lion's Skin.* (No. 259.)

Ὁνος δορὰν λέοντος ἐπενδυθεὶς⁸ λέων ἐνόμιζετο πᾶσι, καὶ φυγὴ μὲν ἦν ἀνθρώπων, φυγὴ δὲ ποιμνίων. Ὡς δὲ ἄνεμος βιαιότερον πνεύσας ἐγύμνου¹⁰ αὐτόν τοῦ προκαλύμματος, τότε πάντες ἐπιδραμόντες ξύλοις καὶ ῥοπάλοις αὐτόν ἔπαιον.

11. *The Woman and the Hen.* (No. 24.)

Γυνὴ τις χήρα ὄρνιν εἶχε, καθ' ἐκάστην ἡμέραν ὦδον αὐτῇ τίκτουσαν. Νομίσασα δέ, ὡς, εἰ πλείους τῇ ὄρνιθι κριθὰς παραβάλοι, δις τέξεται τῆς ἡμέρας,

8, The same as ἱσσηκώς.—9, ἐπενδύω.—10, γυμνῶ.

τοῦτο πεποίηκεν. Ἡ δὲ ὄρνις πιμελής γενομένη οὐδ' ἀπαξ τῆς ἡμέρας τεκεῖν ἠδύνατο.

12. *The Birds and the Peacock.* (No. 53.)

Τῶν ὀρνίθων βουλομένων ποιῆσαι βασιλέα, ταῶς ἑαυτὸν ἡξίου¹¹ διὰ τὸ κάλλος χειροτονεῖν. Αἰρουμένων δὲ τοῦτον τῶν ἄλλων, ὁ κολοιδὸς ὑπολαβὼν ἔφη· ἀλλ' εἰ, σοῦ βασιλεύοντος, ὁ αἰτὸς ἡμᾶς καταδιώκειν ἐπιχειρήσει, πῶς ἡμῖν ἐπαρκέσεις;

II. ANECDOTES OF PHILOSOPHERS.

Zeno.

1. Ζήνων δοῦλον εἰς ἀγοπῇ ἑμιστίγῳ. Τοῦ δὲ εἰπόντος, εἰμαστό¹ μοι κτεῖσθαι, καὶ δαρεῖναι, ἔφη.—

2. Πρὸς τὸ φλυαροῦν μεράκιον, διὰ τοῦτο, εἶπε, διὸ ὧτα ἔχομεν, στόμα δὲ ἓν, ἵνα πλείω μὲν ἀκούωμεν, ἥττονα δὲ λεγώμεν.—3. Νεανίσκου πολλὰ λαλοῦντος,

Ζήνων ἔφη, τὰ ὧτά σου εἰς τὴν γλῶσσαν συνεκρούηται.

—4. Ζήνων, Ἀντιγόνου πρέσβεις Ἀθήναζε πέμψαντος, κληθεὶς ὑπ' αὐτῶν σὺν ἄλλοις φιλοσόφοις ἐπὶ δεῖπνον, κάκεινων παρὰ πότον σπενδόντων ἐπιδείκνυσθαι τὴν αὐτῶν πολυμαθίαν, αὐτὸς εἰσιγα. Τῶν δὲ πρεσβέων ζητούντων, τί ἀπαγγεῖλωσι περὶ αὐτοῦ πρὸς Ἀντίγονον; τοῦτ' αὐτό, ἔφη, ὃ βλέπετε, φιλόσοφον εἶναι ἐν Ἀθήναις σιγᾶν ἐπιστάμενον.

§ 1. Diog. Laert. VII. 23. § 2. ib. § 3. ib. 21. § 4. Stob. Floril. XXXIII. p. 214.

Aristotle.

5. Ἀριστοτέλης ὄνειδιζόμενός ποτε, ὅτι πονηρῶν ἀνθρώπων ἐλεῆμυδον¹ ἔδωκεν, οὐ τὸν τρόπον, ἔφη, ἀλλὰ τὸν ἀνθρωπὸν ἡλέησα.—6. Τοὺς Ἀθηναίους ἐφασκεν² εὐσηκῆναι πυροὺς καὶ νόμους· ἀλλὰ πυροῖς μὲν χρῆσθαι, νόμοις δὲ μή.—7. Πρὸς τὸν καυχώμενόν, ὡς ἀπὸ μεγάλης πόλεως εἶη, οὐ τοῦτο, ἔφη, δεῖ σκόπεῖν;

11. ἑαυτὸν ἡξίου . . . . . χειροτονεῖν, *deemed himself worthy of being elected.*

1. from μεῖρομαι.—2. The definite article is sometimes used for τίς, τί.—3. συμφέτω.—4. φημί.

ἀλλ' εἴ τις μεγάλης πατρίδος ἄξιός ἐστιν.—8. Ἐρωτηθεῖς, πῶς ἂν προκόπτοιν οἱ μαθηταί, ἔφη, ἐὰν τοὺς προέχοντας διώκοντες, τοὺς ὑστεροῦντας μὴ ἀναμένωσιν.—9. Ἐρωτηθεῖς, πῶς ἂν τοῖς φίλοις προσφεροίμεθα, ἔφη, ὥς ἂν εὐξαίμεθα αὐτοὺς ἡμῖν προσφέρεισθαι.—10. Ἀριστοτέλης, ἐνοχλούμενος ὑπὸ ἀδολέσχου, καὶ κοπτόμενος ἀπὸ ποίῃς τισὶ διήγησιν, πολλάκις αὐτοῦ λέγοντος, οὐ θαυμαστόν ὃ τι λέγω; οὐ τοῦτο, φησί, θαυμαστόν, ἀλλ' εἴ τις πόδας ἔχων σὲ ὑπομένει.

§ 5—9. Diog. Laert. V. 17—21. § 10. Plutarch. II. p. 503. B.

Plato.

11. Πλάτων θρασυκόμενον ἰδὼν τινα πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, οὐ παύσῃ, μεῖράκιον, εἶπε, τούτου καταφρονῶν, δι' ὃν μέγα φρογνεῖν ἄξιοις;—12. Πλάτων ὀργιζόμενός ποτε τῇ οἰκῇ, ἐπιστάντος Ξενοκράτους, λαβὼν, ἔφη, τοῦτον, μαστίγωσον· ἐγὼ γὰρ ὀργίζομαι.

§ 11. Stobæus, LXXVII. p. 456. § 12. Id. XX. p. 174.

Socrates

13. Πρὸς Ἀλκιβιάδην εἰπόντα, οὐκ ἀνεκτὴ ἡ Ξανθίππῃ λαισσοῦσά, οὐ καὶ σύ, εἶπε, χηνῶν βοώντων ἀνέχη;—14. Ἡ Ξανθίππῃ ἔφη, μυρίων μεταβολῶν τὴν πόλιν καὶ αὐτοὺς κατὰσχουσῶν, ἐν πάσαις ὁμοιον τὸ Σωκράτους πρόσωπον θεάσασθαι, καὶ προϊόντος ἐκ τῆς οἰκίας, καὶ ἐπανιόντος.

§ 13. Diog. Laert. II. 36. § 14. Id. § 15. Stob. CVI. p. 570.

Diogenes.

15. Διογένης πρὸς τὸν εἰπόντα, κακὸν εἶναι τὸ ζῆν, οὐ τὸ ζῆν, εἶπεν, ἀλλὰ τὸ κακῶς ζῆν.—16. Διογένης ὁ Σινωπεύς, ὁ κήρων ἐπικαλούμενος, παντὶ τόπῳ ἐχρητο εἰς πάντα, ἁριστῶν τε καὶ καθεύδων, καὶ διαλεγόμενος. Βακτηρίᾳ ἐπηρείσατο ἀσθενήσας· ἔπειτα μέντοι καὶ διαπαντὸς ἐφόρει αὐτήν. Καὶ πῆραν ἐχομίσατο, ἔνθα αὐτῇ τὰ σιτία ἦν. Ἐπιστείλας δέ τινα οἰκίδιον αὐτῇ προνοήσασθαι, καὶ βραδύνοντος, πίθον

5. i. e. ὅτι τις.—6. αὐτοῦς, her family and property.—7. κατέχω.—8. for all sorts of occasions.—9. ἐπερίδω.—10. scil. ἐκείνον ᾧ τοῦτο ἐπέτειλε.

τινὰ ἔσχευ οἰκίαν.—17. Διογένης ἡγίκα ἀπέλιπε τὴν πατρίδα, εἰς αὐτῷ τῶν οἰκετῶν ἠκολούθει, ὄνομα Μάνης· ὃς οὐ φέρων τὴν μετ' αὐτοῦ διατρεῖν, ἀπέδρα.¹¹ Προτρεπόντων δέ τινων ζητεῖν αὐτόν, ἔφη, οὐκ αἰσχρόν ἐστι, Μάνην μὲν μὴ δεῖσθαι Διογένης, Διογένην δὲ Μάνους·¹² 18. Θεασάμενός ποτε παιδίον ταῖς χειρσὶ θάλλον, ἐξέροίμην τῆς πῆρας τὴν κοτύλην, εἰπὼν, παιδίον με νενίκηκεν εὐτελείᾳ. Ἐξέβαλε δὲ καὶ τὸ τρυβλίον, ὁμοίως παιδίον θεασάμενος, ἐπειδὴ κατέαξε¹³ τὸ σκεῦος, τῷ κοίλῳ ἄρτω τὴν φακὴν ὑποδεχόμενον.—19. Αὐχνον μεθ' ἡμέραν ἄψας, ἄνθρωπον, ἔφη, ζητῶ.—20. "Οτε ἄλους¹⁴ καὶ πωλούμενος ἤρωτήθη, τί οἶδε ποιεῖν, ἀπεκρίνατο, ἀνδρῶν ἄρχειν· καὶ πρὸς τὸν κήρυκα, κήρυσσε, ἔφη, εἴ τις ἐθέλει δεσπότην αὐτῷ πρίασθαι.—21. "Ελεγε τῷ Ξενιάδῃ, τῷ πριαμένῳ αὐτόν, δεῖν πείθεσθαι αὐτῷ, εἰ καὶ δοῦλος εἴη· καὶ γὰρ ἰατρός ἢ κυβερνήτης εἰ δοῦλος εἴη, πείσθηνα¹⁵ δεῖν αὐτῷ.—22. Μοχθηροῦ τινος ἀνθρώπου ἐπιγράψαντος ἐπὶ τὴν οἰκίαν· μηδὲν εἰσίστω¹⁶ κακόν· ὁ οὖν κύριος τῆς οἰκίας, ἔφη, ποῦ εἰσέλθοι ἄν;—23. (Εκ τοῦ βαλανείου ἐξιὼν, τῷ μὲν πυθομένῳ, εἰ πολλοὶ ἄνθρωποι λοῦνται, ἠρνήσατο· τῷ δέ, εἰ πολὺς ὄχλος, ὡμολόγησεν)—24. Πρὸς τοὺς ἐρπύσαντας ἐπὶ τὴν τράπεζαν μῦς, ἰδοὺ, φησί, καὶ Διοφάνης παρασίτους τρέφει.—25. Πρὸς τὸν πυθόμενον, ποία ὥρα δεῖ ἀριστᾶν, εἰ μὲν πλούσιος, ἔφη, ὅταν θέλῃ, εἰ δὲ πένης, ὅταν ἔχη.—26. Πλάτωνος ὀρισσάμενου,¹⁷ ἄνθρωπός ἐστι ζῶον δίπουν, ἄπτερον, καὶ εὐδοκίμου¹⁸ντος,¹⁹ τίλας¹⁸ ἀλεκτρυόνα εἰσήνεγκεν¹⁹ εἰς τὴν σχολὴν αὐτοῦ καὶ ἔφη, οὗτός ἐστιν ὁ Πλάτωνος ἄνθρωπος.—27. Διογένης ἄσωτον ἦτει μνᾶν τοῦ δὲ εἰπόντος, διὰ τί τοὺς μὲν ἄλλους τριώβολα, ἐμὲ δὲ μνᾶν αἰτεῖς; ἔφη, παρὰ μὲν τῶν ἄλλων ἐλπίζω πάλιν λαβεῖν, παρὰ δὲ σοῦ οὐκέτι.—28. Ἀττικοῦ τινος ἐγκαλοῦντος αὐτῷ, διότι Λακεδαιμονίους μᾶλλον ἐπαινῶν, παρ' ἐκείνοις οὐ διατρίβει· οὐδὲ γὰρ ἰατρός, εἶπεν, ὑγείας ὧν ποι-

11. ἀποδιδράσκω.—12. κατάγνυμι.—13. ἀλίσκομαι.—14. These words are to be rendered as if they stood thus: δεῖν γὰρ (that the sick or voyagers) πεισθῆναι, καὶ ἰατρῷ ἢ κυβερνήτῃ, εἰ καὶ δοῦλος εἴη ὁ ἄνθρωπος.—15. εἰσίστημι.—16. Plato having defined.—17. And having obtained approbation for this definition.—18. τίλας, scil. Διογένης.—19. εἰσφέρειν.

ητικός, ἐν τοῖς ὑγιαίνουσι τὴν διατριβὴν παιεῖται.—29. Διογένης τὴν εἰς Ἀθήνας ἐκ Κορίνθου, καὶ πάλιν εἰς Κόρινθον ἐκ Θηβῶν μετάβασιν αὐτοῦ παρέβαλε ταῖς τοῦ βασιλέως,²⁰ ἔαρος μὲν ἐν Σούσοις, καὶ χειμῶνος ἐν Βαβυλῶνι, θέρους δ' ἐν Μηδία διατρίβειν.

§ 16. Diog. Laert. VI. 55. § 17. Ib. 22. § 18. Ælian. V. H. 13. 28. § 19. Diogen. Laert. VI. 37. § 20. Diog. Laert. VI. 41. § 21. Ib. VI. 29. § 22. Ib. VI. 30. § 23—27. Diog. Laert. VI. 40. § 28. Stob. Flor. Tit. 15. p. 152. § 29. Ib. Tit. 13. p. 146. § 30. Plutarch. T. II. p. 78. D.

Antisthenes.

30. Ἀντισθένης ποτὲ ἐπαινούμενος ὑπὸ πονηρῶν, ἀγωνιῶ, ἔφη, μὴ τι κακὸν εἰργασμαι.—31. Ἐρωτηθεὶς, τί αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας, ἔφη, τὸ δύνασθαι ἑαυτῷ ὁμιλεῖν.—32. Ἐρωτηθεὶς, τί τῶν μαθημάτων ἀναγκαιότατον, ἔφη, τὸ κακὰ ἀπομαθεῖν.—33. Συνεβούλευεν Ἀθηναίοις, τοὺς ὄνους ἵππους ψηφίσασθαι. Ἀλογον δὲ ἡγουμένων, ἀλλὰ μὴν καὶ στρατηγοί, φησί, γίνονται παρ' ὑμῶν, μηδὲν μαθόντες, μόνον δὲ χειροτονηθέντες.²¹—34. Αἰρετώτερον εἶπεν εἶναι, εἰς κόρακας ἐμπεσεῖν ἢ εἰς κόλακας· τοὺς μὲν γὰρ ἀποθανόντος τὸ σῶμα, τοὺς δὲ ζῶντος τὴν ψυχὴν λυμαίνεσθαι.

§ 31—34. Diog. Laert. VI. 5—8. § 35. Stob. Flor. Tit. p. 149.

Aristippus.

35. Ἀρίστιππος ἐρωτηθεὶς, τί αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας, ἔφη, τὸ δύνασθαι πᾶσι θαρρόντως ὁμιλεῖν.—36. Ἐρωτηθεὶς ποτε, τί πλεον ἔχουσιν οἱ φιλόσοφοι, ἔφη, ἂν πάντες οἱ νόμοι ἀναιρεθῶσιν, ὁμοίως βιώσομεν.²²—37. Ἐρωτηθεὶς ποτε, τίνι²³ διαφέρει ὁ σοφὸς τοῦ μὴ σοφοῦ, ἔφη, εἰς ἀγνώτα τόπον τοὺς δύο γυμνοὺς ἀπόστειλον, καὶ εἶση. ✱ 38. Ἐρωτηθεὶς, τίνι διαφέρουσιν οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδευτῶν, ἔφη, ὥπερ οἱ δεδαιμάσμενοι ἵπποι τῶν ἀδαιμάστων.—39. Ἐρωτηθεὶς, τίνα ἐστίν, ἃ δεῖ τοὺς παῖδας μανθάνειν, ἔφη, οἷς ἄνδρες γενόμενοι χρήσονται.—40. Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος, τί αὐτοῦ ὁ υἱὸς ἀμείνων ἐσται παι-

20. The king of Persia.—21. It was the custom at Athens to elect annually ten generals; one from each tribe.—22. *we* (the philosophers) *would live in like manner*, as if the laws existed.—23. *in what*.

δευθείς, καὶ εἰ μὴδὲν ἄλλο, εἶπεν, ἐν γοῦν τῷ θεάτρῳ οὐ καθεδήσεται²⁴ λίθος ἐπὶ λίθῳ.²⁵—41. Συνίσταντός τινος αὐτῷ υἱόν, ἤτησε²⁶ πεντακοσίας δραχμάς· τοῦ δὲ εἰπόντος, τοσούτου δύναιμαι ἀνδράποδον ὠνήσασθαι, πρῶν,²⁷ ἔφη, καὶ ἔξεις δύο.—42. Τοῦ θεράποντος ἐν ὁδῷ βαστάζοντος ἀργύριον, καὶ βαρυνομένου, ἀπόχεε, ἔφη, τὸ πλεόν, καὶ ὅσον δύνασαι βάσταζε.—43. Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Διονυσίου, διὰ τί οἱ μὲν φιλόσοφοι ἐπὶ τὰς τῶν πλουσίων θύρας ἔρχονται, οἱ δὲ πλούσιοι ἐπὶ τὰς τῶν φιλοσόφων οὐκ ἐτι, ἔφη, ὅτι οἱ μὲν ἴσασιν ὧν δέονται, οἱ δὲ οὐκ ἴσασι.—44. Διογένης ποτὲ λάχανα πλύνων Ἀρίστιππον παριόντα ἔσχωψε καὶ ἔφη· εἰ ταῦτα²⁸ ἔμαθες προσφέρεσθαι, οὐκ ἂν τυράννων αὐλὰς ἐθεράπευες· ὁ δέ, καὶ σύ, εἶπεν, εἴπερ ἦδεις ἀνθρώποις ὁμιλεῖν, οὐκ ἂν λάχανα ἔπλυνες.—45. Εἰς Κόρινθον αὐτῷ πλεοντί ποτε, καὶ χειμαζομένῳ, συνέβη ταραχθῆναι²⁹ πρὸς οὖν τὸν εἰπόντα, ἡμεῖς μὲν οἱ ἰδιῶται οὐ δεδοίκαμεν, ὑμεῖς δὲ οἱ φιλόσοφοι δειλιᾶτε· οὐ γὰρ περὶ ὁμοίας, ἔφη, ψυχῆς ἀγωνιῶμεν ἕκαστοι.³⁰

§ 36—46. Diog. Laert. II. 69—80.

Solon. Gorgias.

46. Σόλων ἀποβαλὼν υἱὸν ἐκλαυσεν. Εἰπόντος δέ τινος πρὸς αὐτόν, ὡς οὐδὲν προὔργου ποιεῖ κλαίων, δι' αὐτὸ γὰρ τοι τοῦτο,³¹ ἔφη, κλαίω.—47. Γοργίας ὁ Λεοντίνος ἐρωτηθεὶς, ποίᾳ διαίτῃ χρώμενος εἰς μακρὸν γῆρας ἦλθεν, οὐδὲν οὐδέποτε, ἔφη, πρὸς ἡδονὴν οὔτε φαγών, οὔτε δρᾶσᾶς.—48. Γοργίας ἤδη γηραιὸς ὑπάρχων, ἐρωτηθεὶς, εἰ ἡδέως ἀποθνήσκει, μάλιστα, εἶπεν· ὥσπερ γὰρ ἐκ σαπροῦ καὶ ῥέοντος οἰκιδίου ἀσμένως ἀπαλλάττομαι.—49. Ὁ αὐτὸς ἐπὶ τέρματι ὧν τοῦ βίου, ὑπ' ἀσθενείας καταληφθεὶς, κατ' ὀλίγον εἰς ὕπνον ὑπολισθαίνων ἔκειτο. Εἰ δέ τις αὐτόν τῶν ἐπιτηδείων ἤρετο, τί πράττοι ; ὁ Γοργίας ἀπεκρίνατο· ἡδὴ με ὁ ὕπνος ἄρχεται παρακατατίθεσθαι τῷ ἀδελφῷ.³²

§ 47, 48. Stob. Flor. Tit. 121. p. 611. § 49. Stob. T. 99. p. 546. § 50. Ib. T. 117. p. 598.

24. καθίζομαι.—25. the seats in the theatres were of stone.—26. αἰτέω.—27. πρίαμαι.—28. pointing at the vegetables.—29. ταρασσώ.—30. we, the philosophers, and you, the unlearned.—31. δι' αὐτὸ τοῦτο.—32. Death.

Pittacus. Xenophon.

50. Πιττακὸς ἀδίκηθεὶς ὑπὸ τινος καὶ ἔχων ἐξουσίαν αὐτὸν κολάσαι, ἀφῆκεν, εἰπὼν, συγγνώμη τιμωρίας ἀμείνων· τὸ³³ μὲν γὰρ ἡμεῖρον φύσεως ἐστί, τὸ δὲ³⁴ θνητῶδους.—51. Γρύλλος, ὁ Ξενοφῶντος υἱός, ἐν τῇ μάχῃ περὶ Μαντίνειαν ἰσχυρῶς ἀγωνισάμενος ἐτελεύτησεν. Ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ καὶ Ἐπαμινώνδας ἔπεσε. Τηνικαῦτα δὴ καὶ τὸν Ξενοφῶντα φασὶ θύειν ἐστεμμένον·³⁵ ἀπαγγελλέντος δὲ αὐτῷ τοῦ θανάτου τοῦ παιδός, ἀποστεφανώσασθαι· ἔπειτα μαθόντα ὅτι γενναίως,³⁶ πάλιν ἐπιθέσθαι³⁷ τὸν στέφανον. Ἐνιοὶ δὲ οὐδὲ δακρυῦσαι φασὶν αὐτόν, ἀλλὰ γάρ, εἰπεῖν, ἦδεν θνητὸν γεγεννηκώς. X

§ 50. Stob. T. 19. pag. 169. § 51. Diog. Laërt. II. 54. 55.

III. ANECDOTES OF POETS AND ORATORS.

52. Ἀνακρέων δωρεὰν παρὰ Πολυκράτους λαβὼν πέντε τάλαντα, ὡς ἐφρόντισεν ἐπ' αὐτοῖς δυοῖν νυκτοῖν ἀπέδωκεν αὐτά, εἰπὼν· μισῶ δωρεὰν ἣτις ἀναγκάζει ἀγρυπνεῖν.—53. Σιμωνίδης ἔλεγεν, ὅτι λαλήσας μὲν πολλάκις μετενόησε, σιωπήσας δὲ οὐδέποτε.—54. Αἰσχύλος ὁ τραγικὸς ἐκρίνετο ἀσεβείας ἐπὶ τινι δράματι. Ἐτοίμων οὖν ὄντων Ἀθηναίων βάλλειν αὐτὸν λίθοις, Ἀμεινίας ὁ νεώτερος ἀδελφός, διακαλυψάμενος τὸ ἱμάτιον, ἔδειξε τὸν πῆχυν ἔρημον τῆς χειρός. Ἐτυχε δὲ ἀριστεύων¹ ἐν Σαλαμῖνι ὁ Ἀμεινίας, ἀποβεβληκώς τὴν χεῖρα, καὶ πρῶτος Ἀθηναίων τῶν ἀριστείων ἔτυχεν.² Ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ δικασταὶ τοῦ ἀνδρός τὸ πάθος, ὑπεμνήσθησαν³ τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ ἀφῆκαν τὸν Αἰσχύλον.—55. Φιλόξενος παραδοθεὶς ὑπὸ Διονυσίου ποτὲ εἰς τὰς λατομίας, διὰ τὸ φαυλίζειν τὰ ποιήματα αὐτοῦ, καὶ ἀνακληθεὶς,⁴ ἔπειτα πάλιν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν αὐτῶν ἐκλήθη. Μέχρι δὲ τινος⁵ ὑπομείνας ἀνέστη. Πυθομένου δὲ τοῦ Διονυσίου, ποῖ δὴ σὺ,⁶ εἰς τὰς λατο-

33. scil. τὸ συγγινώσκειν.—34. τὸ τιμωρεῖσθαι.—35. στέφω.—36. scil. ἀτίθασε.—37. ἐπιτίθηναι, here observe the force of the middle voice in ἐπιτίθεται and ἀποστεφανώσασθαι.

1. ἔτυχε ἀριστεύων, a circumlocution for ἀρίστευσε.—2. He was the first of the Athenians who gained the prize for bravery.—3. ὑπομνήσκω.—4. ἀνακλητέω.—5. scil. χρόνον.—6. scil. ἔρχω.

μίας, εἶπεν.—56. Σοφοκλῆς, ὁ τραγωδοποιός, ὑπὸ τοῦ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος ἐπὶ τέλει τοῦ βίου παρανοίας κρινόμενος, ἀνέγνω⁷ τοῖς δικασταῖς Οἰδίπουν τὸν ἐπὶ Κολωνῷ, ἐπιδεικνύμενος διὰ τοῦ δράματος, ὅπως τὸν νοῦν ὑγιαίνει· ὥς τοὺς δικαστὰς τὸν μὲν ὑπερθαυμάσαι, καταψηφίσασθαι δὲ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μανίαν.)—57. Φιλήμων, ὁ κωμικός, ἐπτά πρὸς τοῖς ἐννεήκοντα ἔτη βιούς, κατέκειτο μὲν ἐπὶ κλίνης ἡρεμῶν· θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ παρεσκευασμένα αὐτῷ⁸ σῦκα κατεσθίοντα, ὥρμησε μὲν εἰς γέλωτα, καλέσας δὲ τὸν οἰκέτην, καὶ σὺν πολλῷ καὶ ἁθρόῳ γέλῳτι εἰπὼν, προσδοῦναι τῷ ὄνῳ ἀκράτου⁹ ῥοφεῖν, ἀποπνιγείς ὑπὸ τοῦ γέλωτος ἀπέθανεν.—58. Φιλήταν λέγουσι τὸν Κῶον λεπτότατον γενέσθαι τὸ σῶμα. Ἐπεὶ τοίνυν ἀνατραπήναι¹⁰ ῥάδιος ἦν ἐκ πάσης προφάσεως, μολίβδου, φασί, πεποιημένα εἶχεν ἐν τοῖς ὑποδήμασι πέλματα, ἵνα μὴ ἀνατρέποιτο ὑπὸ τῶν ἀνέμων, εἰ ποτε σκληροὶ κατέπνεον.—59. Φιλιππίδης ὁ κωμικοποιός, φιλοφρονουμένου τοῦ βασιλέως αὐτὸν Λυσιμάχου, καὶ λέγοντος, τίνοσ σοὶ μεταδῶ τῶν ἐμῶν; οὗ¹¹ βούλει,¹² φησὶν, ὦ βασιλεῦ, πλὴν τῶν ἀπορρήτων.—60. Ἰσοκράτης, ὁ ῥήτωρ, νεανίου τινὸς λάλου σχολάζειν αὐτῷ βουλομένου, διττοὺς ἤτησε μισθούς. Τοῦ δὲ τὴν αἰτίαν πυθόμενου, ἕνα,¹³ ἔφη, μὲν, ἵνα λαλεῖν μάθῃς, τὸν δ' ἕτερον, ἵνα σιγᾷς.—61. Λυσίας τινὶ δίκην ἔχοντι λόγον συγγράψας ἔδωκεν· ὁ δὲ πολλάκις ἀναγνούς,¹⁴ ἤκε πρὸς τὸν Λυσίαν ἀθυμῶν καὶ λέγων, τὸ μὲν πρῶτον αὐτῷ διεξιόντι θαυμαστὸν φανῆναι τὸν λόγον, αὐθις δὲ καὶ τρίτον ἀναλαμβάνοντι παντελῶς ἀμβλὺν καὶ ἄπρακτον· ὁ δὲ Λυσίας γελάσας, τί οὖν, εἶπεν, οὐχ ἅπαξ¹⁵ μέλλεις λέγειν αὐτὸν ἐπὶ τῶν δικαστῶν;

§. 52. Stob. T. 91. p. 508. n. 511. § 53. Plutarch. II. p. 515. D. § 54. Ælian. V. H. 5, 19. § 55. Stob. T. 13. p. 145. § 56. Lucian. T. VIII. p. 129. § 57. Lucian. T. VIII. p. 129. § 58. Ælian. V. H. 9. 14. § 59. Plut. T. II. p. 508. C. § 60. Stob. T. 36. p. 218. § 61. Plutarch. T. II. p. 504. C.

7. ἀναγινώσκειν.—8. scil. τῷ Φιλήμονι.—9. scil. οἶνον, the ancients drank undiluted wine with the dessert.—10. ἀνατρέπω, the infinitive governed by ῥάδιος.—11. The question is asked by the genitive τίνοσ, and answered by the same case οὗ.—12. βούλομαι, οἶμαι, and ὁψομαι have a Att. instead of ῃ in the second person singular.—13. scil. μισθὸν αἰτέω.—14. ἀναγινώσκω.—15. Once only.

IV. ANECDOTES OF PRINCES AND STATESMEN.

62. Χαρίεντως ὁ βασιλεὺς Ἀρχέλαος, ἀδολέσχου κουρέως περιβαλόντος αὐτῷ τὸ ὠμόλινον, καὶ πυθομένου, πῶς σε κείρω, βασιλεῦ; σιωπῶν, ἔφη.—63. Ὁ νεώτερος Διονύσιος ἔλεγε πολλοὺς τρέφειν σοφιστάς, οὐ θαυμάζων ἐκείνους, ἀλλὰ δι' ἐκείνων θαυμάζεσθαι βουλόμενος.

§ 62. Plut. T. II. p. 509. A. § 63. Ib. 176. C.

Philip, King of Macedonia.

64. Φίλιππος ἔλεγε, κρεῖττον εἶναι στρατόπεδον ἐλάφων, λέοντος στρατηγοῦντος, ἢ λεόντων, ἐλάφου στρατηγοῦντος.—65. Φίλιππος, ὁ Ἀλεξάνδρου πατὴρ, Ἀθηναίους μακαρίζειν ἔλεγεν, εἰ καὶ ἕκαστον ἐνιαυτὸν αἰρεῖσθαι δέκα στρατηγοὺς εὐρίσκουσιν· αὐτὸς γὰρ ἐν πολλοῖς ἔτεσιν ἓνα μόνον στρατηγὸν εὐρηκέναι, Παρμενίωνα.—66. Φίλιππος ἐρωτώμενος, οὐστinas μάλιστα φιλεῖ, καὶ οὐστinas μάλιστα μισεῖ, τοὺς μέλλοντας,² ἔφη, προδιδόναι μάλιστα φιλῶ, τοὺς δ' ἤδη προδεδωκότας μάλιστα μισῶ.—67. Νεοπτόλεμον, τὸν τῆς τραγηδίας ὑποκριτὴν, ἤρετό τις, τί θαυμάζοι τῶν ὑπ' Αἰσχύλου λεχθέντων, ἢ Σοφοκλέους, ἢ Εὐριπίδου; οὐδὲν μὲν τούτων, εἶπεν, ὁ δ' αὐτὸς ἐθεάσατο ἐπὶ μείζονος σκηνῆς Φίλιππον ἐν τοῖς τῆς θυγατρὸς Κλεοπάτρας γάμοις πομπεύσαντα, καὶ τρισκαιδέκατον θεὸν ἐπικληθέντα, τῇ ἐξῆς³ ἐπισφαγέντα ἐν τῇ θεάτρῳ, καὶ ἐρρίμμενον.⁴—68. Τριῶν Φιλίππῳ προσαγγελθέντων εὐτυχημάτων ὑφ' ἓνα καιρὸν, πρώτου μὲν, ὅτι τεθρίππῳ νενίκηκεν Ὀλύμπια⁵ δευτέρου δέ, ὅτι Παρμενίων ὁ στρατηγὸς μάχῃ Λαρδανεῖς ἐνίκησε· τρίτου δ', ὅτι ἄρρεν αὐτῷ παιδίον ἀπεκύησεν Ὀλυμπιάς· ἀνατείνας ἐς οὐρανὸν τὰς χεῖρας, ὦ δαῖμον, εἶπε, μέτριόν τι τούτοις ἀντίθεος ἐλάττωμα! εἰδὼς ὅτι τοῖς μεγάλοις εὐτυχήμασι φθονεῖν πέφυκεν⁶ ἡ Τύχη.—69. Ἐν Χαιρωνείᾳ τοὺς Ἀθηναίους μεγάλη νίκη ἐνίκησε Φίλιππος.

1. Used for ὄτι.—2. Philip refers to the traitors among the nations against whom he was carrying on war.—3. scil. ἡμέρα.—4. ῥίπτω.—5. scil. ἀγωνίσματα, to conquer at the Olympic games was considered the highest honour.—6. πέφυκεν, is wont.

Ἐπαρθείς δὲ τῇ εὐπραγίᾳ, ὄρετο⁸ δεῖν αὐτὸν ὑπομνησκεσθαι, ὅτι ἄνθρωπός ἐστιν, καὶ προσέταξέ τινι παιδὶ τοῦτο ἔργον ἔχειν. Τρεῖς δὲ ἐκάστης ἡμέρας ὁ παῖς ἔλεγεν αὐτῷ· Φίλιππε ἄνθρωπος εἶ.

§. 64. Stob. T. 52. p. 366. § 65. Plut. T. II. p. 177. C. § 66. Stob. T. 52. p. 366. § 67. Stob. T. 96. p. 532. § 68. Plut. T. II. p. 105. A. § 69. Ælian. V. H. 8, 15.

Alexander.

70. Ὁ Ἀλέξανδρος Διογένει εἰς λόγους ἐλθὼν, οὕτω κατεπλάγῃ⁹ τὸν βίον καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀνδρός, ὥστε πολλάκις αὐτοῦ μνημονεύων¹⁰ λέγειν, εἰ μὴ Ἀλέξανδρος ἦμην,¹¹ Διογένης ἂν ἦμην.—71. Ἀλέξανδρος μόνον ἐκέλευε Λύσιππον εἰκόνας αὐτοῦ δημιουργεῖν· μόνος γὰρ οὗτος κατεμήνυε τῷ χαλκῷ τὸ ἥθος αὐτοῦ καὶ συνεξέφερε τῇ μορφῇ τὴν ἀρετὴν· οἱ δὲ ἄλλοι τὴν ἀποστροφὴν τοῦ τραχήλου, καὶ τῶν ὀμμάτων τὴν ὑγρότητα μιμῆσθαι θέλοντες, οὐ διεφύλαττον αὐτοῦ τὸ ἀρρενωπὸν καὶ λεοντῶδες.—72. Ἀλέξανδρος Ἀναξάρχου περὶ κόσμων ἀπειρίας ἀκούων ἐδάκρυε, καὶ τῶν φίλων ἐρωτήσαντων αὐτόν, τί δακρύει, οὐκ ἄξιον, ἔφη, δακρύειν, εἰ κόσμων ὄντων ἀπείρων, ἐνὸς οὐδέπω κύριοι γεγόναμεν ;

§ 70. Plut. T. II. p. 331. F. § 71. Ib. p. 335. B. § 72. Ib. p. 466. C.

Successors of Alexander.

73. Πτολεμαῖόν φασι τὸν Λάγου,¹² καταπλουτίζοντα τοὺς φίλους αὐτοῦ ὑπερχαίρειν· ἔλεγε δέ, ἄμεινον εἶναι πλουτίζειν ἢ πλουτεῖν.—74. Ἀντίγονος πρὸς τινα μακαρίζουσιν αὐτὸν γραῦν, εἰ ἤδεις, ἔφη, ὧ μῆτερ, ὅσων κακῶν μεστὸν ἐστὶ τουτὶ¹³ τὸ ράκος, δείξας τὸ διάδημα, οὐκ ἂν ἐπὶ κοπρίας κείμενον αὐτὸ ἐβάστασας.—75. Ἀντίγονος ὁ βασιλεύς, ἐρωτήσαντος αὐτόν τοῦ υἱοῦ, πηνίκα μέλλουσιν ἀναζευγνύειν, τί δέδοικας, εἶπε, μὴ μόνος οὐκ ἀκούσης τῆς σάλπιγγος ;

§ 73. Ælian. V. H. 13, 13. § 74. Stob. T. 47. p. 344. § 75. Plut. T. II. p. 506. C.

7. ἐπαίρω.—8. οἶμαι.—9. κατακλῆσω.—10. μνημονεύων. In the construction with ὥστε, the *nominative* is joined with the infinitive, if the first clause require it.—11. for ἦν. The next ἦμην is equivalent to εἶναι ἥθελον.—12. scil. υἱόν.—13. τουτὶ for τοῦτο, *this here*, conveying the idea that the person points to the thing.

Alexander of Pheræ.

76. Ἀλέξανδρος, ὁ Φεραίων τύραννος, θεώμενος τραγῶδον, (ἐμπαθέστερον διετέθη πρὸς τὸν οἶκτον) ἀναπηδήσας οὖν ἐκ τοῦ θεάτρου ἀπιὼν ὤχετο,¹⁴ δεινὸν εἶναι λέγων, εἰ τοσοῦτους ἀποσφάξας πολίτας,¹⁵ ὁφθῆσεται τοῖς Ἐκάβης καὶ Πολυξένης πάθεισιν ἐπιδάκρυον.

§ 76. Plut. T. II. p. 334. A.

Ctesus.

77. "Οτε Κροῖσος ἤρχε Λυδῶν, τὸν ἀδελφὸν μεθ' αὐτοῦ κατέστησεν ἄρχοντα. Προσελθὼν δέ τις τῶν Λυδῶν, ὃ βασιλεῦ, εἶπε, πάντων ἐπὶ γῆς καλῶν ὁ ἥλιος ἀνθρώποις αἰτίος ἐστι, καὶ οὐδὲν ἂν εἴη τῶν ἐπὶ γῆς, μὴ τοῦ ἡλίου ἐπιλάμποντος· ἀλλ' εἰ θέλουσι δύο ἥλιοι γενέσθαι, κίνδυνος πάντα συμφλεχθέντα διαφθαρῆναι.¹⁶ Οὕτως ἓνα μὲν βασιλέα δέχονται Λυδοί, καὶ σωτῆρα πιστεύουσιν εἶναι, δύο δὲ ἅμα οὐκ ἂν ἀνάσχοιντο.

§ 77. Stob. T. 45. p. 323.

Themistocles.

78. Θεμιστοκλῆς ἔτι μειράκιον ὢν ἐν πότοις ἐκυλινδεῖτο· ἐπεὶ δὲ Μιλτιάδης στρατηγῶν ἐνίκησεν ἐν Μαραθῶνι τοὺς βαρβάρους, οὐκ ἔτι ἦν¹⁷ ἐντυχεῖν ἀτακτοῦντι Θεμιστοκλεῖ. Πρὸς δὲ τοὺς θαυμάζοντας τὴν μεταβολὴν ἔλεγεν, οὐκ ἔᾶ με καθεύδειν οὐδὲ ῥαθυμεῖν τὸ Μιλτιάδου τρόπαιον.—79. Ἐρωτηθεὶς δέ, πότερον Ἀχιλλεὺς ἐβούλετ' ἂν εἶναι ἢ Ὀμηρος; σὺ δὲ αὐτός, ἔφη, πότερον ἤθελες ὁ νικῶν ἐν Ὀλυμπιάσιν ἢ ὁ κηρύσσων τοὺς νικῶντας εἶναι;—80. Θεμιστοκλῆς πρὸς τὸν Εὐρυβιάδην τὸν Λακεδαιμόνιον ἔλεγέ τι ὑπεναντίον, καὶ ἀνέτεινεν αὐτῷ τὴν βακτηρίαν ὁ Εὐρυβιάδης. Ὁ δέ, πάταξον μὲν, ἔφη, ἀκουσον δέ. "Ἦιδει¹⁸ δέ, ὅτι ἃ μέλλει λέγειν,¹⁹ τῷ κοινῷ λυσιτελεῖ.—81. Σεριφίου τινὸς πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ὥς οὐ δι' αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν ἐνδοξὸς ἐστίν, ἀληθῆ λέγεις, εἶπεν, ἀλλ' οὐτ'

14. ἀπιὼν ὤχετο, he hastened away.—15. without feeling compassion, understood.—16. διαφθείρω, κίνδυνος scil. ἐστίν.—17. οὐκ ἔτι ἦν (for ἔην) it was impossible.—18. εἶδω.—19. ἃ μέλλει λέγειν, what he was going to say.

ἂν ἐγὼ Σερίφιος ὢν ἐγενόμην ἐνδοξος,²⁰ οὔτε σύ, Ἀθηναῖος.²¹—82. Πρὸς δὲ Σιμωνίδην ἐξαιτούμενόν τινα κρίσιν οὐ δικαίαν, ἔφη, μήτ' ἂν ἐκεῖνον γενέσθαι²² ποιητὴν ἀγαθόν, ἄδοντα παρὰ μέλος, μήτ' αὐτὸν ἄρχοντα χρηστόν, δικάζοντα παρὰ τὸν νόμον.—83. Ἀπείκαζεν αὐτὸν ταῖς πλατάνοις, αἷς ὑποτρέχουσι²³ χειμαζόμενοι, γενομένης δὲ εὐδίας τίλλουσιν²⁴ οἱ παρερχόμενοι καὶ κολοῦουσιν.

§ 78, 79. Plutarch. T. II. p. 184. § 80. Ælian. V. H. 13, 40. § 81. Plut. T. II. p. 185. C. § 82. Ib. p. 183. D. § 83. Ib. p. 185. E.

Epaminondas.

84. Ἐπαμινώνδας ἓνα εἶχε τρίβωνα· εἰ δέ ποτε αὐτὸν ἐδωκεν εἰς γναφεῖον, αὐτὸς ὑπέμενεν οἴκοι δι' ἀπορίαν ἑτέρου.—85. Ἐπαμινώνδας, ὁ Θηβαῖος, ἰδὼν στρατόπεδον μέγα καὶ καλόν, στρατηγὸν οὐκ ἔχον, ἡλίκον, ἔφη, θηρίον, καὶ κεφαλὴν οὐκ ἔχει.—86. Ἐλεγε²⁵ πρὸς Πελοπίδαν, μὴ πρότερον ἀπαλλάττεσθαι τῆς ἀγορᾶς²⁶ ἡμέρα, πρὶν ἢ φίλον τοῖς ἀρχαίοις τινὰ προσπορίσαι νεώτερον.—87. Τὸν Ἐπαμινώνδαν ὁ Σπίνθαρος ἐπαινῶν, ἔφη, μήτε πλείονα γινώσκοντι, μήτε ἐλάττονα φθεγγομένῳ ῥαδίως ἐντυχεῖν ἑτέρῳ.

§ 84. Ælian. V. H. 5, 5. § 85. Stob. T. 52. p. 365. § 86. Ælian. V. H. 38. § 87. Plut. T. II. p. 39. B.

Pelopidas and other Commanders.

88. Πελοπίδας, ἀνδρείου στρατιώτου διαβληθέντος²⁷ αὐτοῦ, ὡς βλασφημήσαντος αὐτόν, ἐγὼ τὰ μὲν ἔργα, ἔφη, αὐτοῦ βλέπω, τῶν δὲ λόγων οὐκ ἤκουσα.—89. Ἰφικράτης τὸ στράτευμα οὕτως ἔφασκε δεῖν συντετάχθαι,²⁸ ὡς ἐν σῶμα· θώρακα μὲν ἔχον τὴν φάλαγγα, χεῖρας δὲ τοὺς ψιλοὺς, πόδας δὲ τοὺς ἱππέας, κεφαλὴν δὲ τὸν στρατηγόν.—90. Ὁ Περικλῆς ἐν τῇ λοιμῇ τοὺς παῖδας ἀποβαλὼν, ἀνδρείοτατα²⁹ τὸν θάνατον

20. for εἰ Σερίφιος ἦν, οὐκ ἂν ἐγενόμην ἐνδοξος.—21. scil. ὡς ἐνδοξος ἐγένετο ἂν.—22. for ὅτι μήτε ἐκεῖνος γένοιτο ποιητὴς ἀγαθὸς εἰ ἄδοι παρὰ μέλος, the lyric poets used to chant their own verses and accompany themselves on the lyre.—23. scil. ἄνθρωποι.—24. scil. αὐτῶν τὰ φέλλα.—κολοῦουσιν, scil. αὐτὰς.—25. he advised.—26. Young citizens went daily to the market-place, where both public and private business used to be transacted.—27. διαβάλλω.—28. συντάσσω.—29. used adverbially, manfully.

αὐτῶν ἤνεγκε, καὶ πάντας Ἀθηναίους ἔπεισε τοὺς τῶν φιλότατων θανάτους εὐθυμότερον φέρειν.—91. Ὀδυρομένων τῶν μετὰ Φωκίωνος μελλόντων ἀποθνήσκειν, εἶπεν ὁ Φωκίων, εἴτα³⁰ οὐκ ἀγαπᾷς, Θούδιππε, μετὰ Φωκίωνος ἀποθνήσκων.³¹

§ 88. Stob. T. 40. p. 238. § 89. Ib. 52. p. 366. § 90. Æli. V. H. 9, 6. § 91. Ib. 13, 41.

V. ANECDOTES OF SPARTANS.

92. Ἄγις ὁ βασιλεὺς ἔφη, τοὺς Λακεδαιμονίους μὴ ἐρωτᾶν, ὅποσοι εἰσὶν, ἀλλὰ ποῦ εἰσὶν οἱ πολέμοι; καὶ ἐρωτῶντός τινος, πόσοι εἰσὶ Λακεδαιμόνιοι, ὅσοι,¹ ἔφη, ἱκανοὶ τοὺς κακοὺς ἀπερύκειν.—93. Δημάρατος, ἀνθρώπου τινὸς πονηροῦ, κόπτοντος αὐτὸν ἀκαίροις ἐρωτήμασι, καὶ δὴ τοῦτο πολλάκις ἐρωτῶντος, τίς ἄριστος Σπαρτιατῶν, ἔφη, ὁ σοὶ ἀνομοιότατος.—94. Πλειστῶναξ, ὁ Πανυσανίου, Ἀττικοῦ τινος ῥήτορος τοὺς Λακεδαιμονίους ἀμαθεῖς ἀποκαλοῦντος, ὀρθῶς, ἔφη, λέγεις· μόνοι γὰρ τῶν Ἑλλήνων ἡμεῖς οὐδὲν κακὸν μεμαθήκαμεν παρ' ὑμῶν.—95. Ἀγησίπολις, ὁ Κλεομβρότου, εἰπόντος τινός, ὅτι Φίλιππος ἐν ὀλίγαις ἡμέραις Ὀλυνθον κατέσκαψε, μὰ τοὺς θεοὺς, εἶπεν, ἄλλην τοιαύτην² ἐν πολλαπλάσιον χρόνῳ οὐκ οἰκοδομήσει.—96. Χαρίλαος ἐρωτηθεὶς, διὰ τί τοὺς νόμους ὁ Λυκοῦργος οὕτως ὀλίγους ἔθηκεν, ὅτι, ἔφη, τοῖς ὀλίγα λέγουσιν ὀλίγων καὶ νόμων ἐστὶ χρεία.

§ 92. Stob. T. 7. p. 29. § 93. Plut. T. II. p. 216. C. § 94. Ib. p. 231. D. § 95. Plut. T. II. p. 215. B. § 96. Ib. p. 232. B.

97. Ἀθηναίου τινὸς πρὸς Ἀνταλκίδαν εἰπόντος, ἀλλὰ μὴν ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ Κηφισσοῦ πολλάκις ὑμᾶς ἐδιώξαμεν, ἡμεῖς δὲ οὐδέποτε, εἶπεν, ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ Εὐρώτα.—98. Ὁ αὐτός, σοφιστοῦ τινος μέλλοντος ἀναγινώσκειν ἐγκώμιον Ἡρακλέους, ἔφη, τίς γὰρ αὐτὸν πέγει;—99. Ἀρχίδαμος πρὸς τὸν ἐπαινοῦντα κιθαρῳδὸν, καὶ θαυμάζοντα τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ᾧ λῆσσε

30. εἴτα (also) gives the question a greater force.—31. certain verbs govern a participle, in cases where we should use a verb with *that*.

1. as many as—τοὺς κακοὺς, *the cowards*.—2. scil. πόλιν.

ἔφη, ποῖον γέρας παρὰ σοῦ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἔσται, ὅταν κίθαρωδὸν οὕτως ἐπαινῇς.—100. Ταῖς θυγατρᾶσιν αὐτοῦ ἱματισμὸν πολυτελῆ Διονυσίου τοῦ τυράννου Σικελίας πέμπσαντος, οὐκ ἐδέξατο, εἰπὼν, φοβοῦμαι μὴ περιθέμεναι αἱ κόραι φανῶσί μοι αἰσχυραί.—101. Ἀρχίδαμος, ὁ Ἀγησιλάου, καταπελτικὸν βέλος³ ἰδὼν, τότε πρῶτως ἐκ Σικελίας κομισθέν, ἀνεβόησεν, ὃ Ἡράκλεις, ἀπόλωλεν ἀνδρὸς ἀρετά.⁴

§ 97. 98. Plat. T. II. p. 192. C. § 99. Ib. p. 218. C. § 100. Ibid. E. § 101. Ib. p. 219. A.

102. Ἀγησίλαος (παρακαλούμενός ποτε ἀκοῦσαι τοῦ τὴν ἀηδόνα μιμουμένου, παρητήσατο, φήσας αὐτῆς⁵ ἀκήκοα πολλάκις.—103. Κατηγοροῦσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι Ἀγησιλάου τοῦ βασιλέως, ὡς ταῖς συνεχέσι καὶ πυκναῖς εἰς τὴν Βοιωτίαν ἐμβολαῖς καὶ στρατείαις τοὺς Θηβαίους ἀντιπάλους τοῖς Λακεδαιμονίοις κατασκευάσαντος. Διὸ καὶ τετρωμένον⁶ αὐτὸν ἰδὼν ὁ Ἀνταλκίδας, καλὰ, ἔφη, τὰ διδασκάλια παρὰ Θηβαίων ἀπολαμβάνεις, μὴ βουλομένους αὐτούς, μηδ' εἰδότες μάχεσθαι διδάξας.—104. Ἀνὴρ εἰς Λακεδαίμονα ἀφίκετο Κεῖος, γέρων ἥδη ὢν, τὰ μὲν ἄλλα⁷ ἀλαζών, ἡδεῖτο⁸ δὲ ἐπὶ τῷ γήρῳ, καὶ διὰ ταῦτα τὴν τρίχα, πολλὰν οὔσαν, ἐπειρᾶτο βαφῇ ἀφανίζειν· παρελθὼν οὖν εἶπεν ἐκεῖνα ὑπὲρ ὧν καὶ ἀφίκετο. Ἀναστάς οὖν ὁ Ἀρχίδαμος, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεύς, τί δ' ἄν, ἔφη, οὗτος ὑγιὲς εἴποι, ὃς οὐ μόνον ἐπὶ τῇ ψυχῇ τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ περιφέρει ;

§ 102. Plat. T. II. p. 212. F. § 103. Id. Vit. Lysurg. c. 13. § 104. Stob. T. 12. p. 140. Ælian. V. H. 7, 20.

105. Ἐλεγεν ὁ Κλεομένης, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεύς, κατὰ τὸν ἐπιχώριον τρόπον,⁹ τὸν Ὀμηρον Λακεδαιμονίων εἶναι ποιητὴν, ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγοντα, τὸν δὲ Ἡσίοδον τῶν Εἰλώτων,¹⁰ λέγοντα, ὡς χρὴ γεωργεῖν.—106. Λυκοῦργος, ὁ Λακεδαιμόνιος, πηρωθεὶς

3. A catapultic missile—a missile to be shot from a catapult.—4. for ἀρετή. The Doric dialect was commonly used in Sparta.—5. αὐτῆς, *itself*, the real nightingale.—6. τιτρώμενον.—7. in other respects,—and besides.—8. for αἰδοόμενος.—9. i. e. with Laconic point and brevity.—10. The Helots, the slaves of the Spartans, principally took care of the cultivation of the lands. The expression refers to that poem of Hesiod's, entitled, *Works and Days*.

ὑπό τινος τῶν πολιτῶν ὀφθαλμῶν τὸν ἕτερον, καὶ παραλαβὼν τὸν νεανίσκον¹¹ παρὰ τοῦ δήμου, ἵνα τιμωρῇσαιτο, ὅπως αὐτὸς βούληται, τοῦτου¹² μὲν ἀπέσχετο, παιδεύσας δὲ αὐτόν, καὶ ἀποφήνας ἄνδρα ἀγαθόν, παρήγαγεν εἰς τὸ θέατρον.¹³ Θαυμαζόντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων, τοῦτον μέντοι λαβὼν, ἔφη, παρ' ὑμῶν ὑβριστὴν καὶ βίαιον, ἀποδίδωμι ὑμῖν ἐπιεικῇ καὶ δημοτικόν.—107. Περσῶν τὴν Ἑλλάδα λεηλατούντων, Πανσανίας, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων στρατηγός, ἀπὸ Ξέρξου πεντακόσια τάλαντα χρυσίου λαβὼν, ἔμελλε προδιδόναι τὴν Σπάρτην. Τῶν δὲ ἐπιστολῶν μεσολαβηθεῖσων,¹⁴ Ἡγησίλαος, ὁ πατὴρ τοῦ προειρημένου, περὶ τῶν συμβεβηκότων¹⁵ ἀκούσας, τὸν υἱὸν μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς χαλκιοίκου συνεδίωξεν Ἀθηνᾶς, καὶ τὰς θύρας τοῦ τεμένους¹⁶ πλὴν τοῖς ἐμφράξας, μετὰ τῆς γυναικὸς τὴν εἴσοδον ἐφρούρησε, καὶ λιμῶ τὸν προδότην ἀνείλεν, ὃν ἡ μήτηρ αἶρᾶσα ὑπὲρ τοὺς ὁδοὺς ἐρύσινεν.¹⁷

§ 105. Ælian. V. H. 13. 19. § 106. Stob. Tit. 19. p. 169. § 107. Ib. Tit. 38. p. 228.

108. Ὁ Βρασίδας μῦν τινα συλλαβὼν ἐν ἰσχάσι, καὶ δηχθεὶς,¹⁷ ἀφῆκεν εἶτα πρὸς ἑαυτόν, ὦ Ἡράκλεις, ἔφη, ὡς οὐδὲν ἔστιν οὐτῶ μικρόν, οὐδ' ἀσθενές, ὃ μὴ ζήσεται, τολμῶν ἀμύνασθαι!—109. Ὁ Λεωνίδας, ὁ Λακεδαιμόνιος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τριακόσιοι, τὸν μαντευόμενον αὐτοῖς θάνατον εἶλοντο ἐν Πύλαις, καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εὖ καὶ καλῶς ἀγωνισάμενοι τέλους ἔτυχον εὐκλεοῦς, καὶ δόξαν ἑαυτοῖς ἀθάνατον ἀπέλιπον, καὶ φήμην ἀγαθὴν δι' αἰῶνος.—110. Λέγοντός τινος, ἀπὸ τῶν οἰστευμάτων τῶν βαρβάρων οὐδὲ τὸν ἥλιον ἰδεῖν ἔστιν.¹⁸ οὐκοῦν, ἔφη, χαρίεν, εἰ ὑπὸ σκιᾷ αὐτοῖς μαχεσόμεθα.—111. Βουλόμενος ἤδη τοῖς πολεμίοις ἐπιτίθεσθαι, τοῖς στρατιώταις παρήγγειλεν ἀριστοποιεῖσθαι, ὡς ἐν ᾧδου δειπνοποιησομένου.

§ 108. Plut. T. II. p. 79. E. § 109. Ælian. V. H. 3, 25. § 110. Plut. T. II. p. 225. B. § 111. Ib. p. 225. C.

11. the author of the deed.—12. scil. τοῦ τιμωρῆσθαι.—13 where the people used to assemble on public business.—14. μεσολαβῶ.—15. συμβαίνειν, of these circumstances.—16. as a traitor could not be buried in his native land.—17. δάκνω.—18. ἔστιν for ἔξεστιν, they could not.

Spartan Women.

112. Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες, ὅσαι ἐπυνθάνοντο τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐν τῇ μάχῃ κείσθαι, αὐταὶ ἀφικόμεναι,¹⁹ τὰ τραύματα αὐτῶν ἐπεσκόπουν, τὰ τε ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὀπισθεν.²⁰ Καὶ, εἰ ἦν πλείω τὰ ἐναντία,²¹ αἶδε γανρούμεναι τοὺς παῖδας εἰς τὰς πατρῶας ἔφερον ταφάς· εἰ δὲ ἐτέρως εἶχον τῶν τραυμάτων, ἐνταῦθα αἰδοῦμεναι καὶ θρηγοῦσαι, καὶ, ὥς ἐνι μάλιστα,²² λαθεῖν σπεύδουσαι, ἀπηλλάττοντο, καταλιποῦσαι τοὺς νεκροὺς ἐν τῇ πολυανδρίᾳ θάψαι, ἢ λάθρα εἰς τὰ οἰκεῖα ἡρία ἐκόμιζον αὐτούς.—113. Λάκαινα γυνή, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἐν παρατάξει χωλωθέντος καὶ δυσφοροῦντος ἐπὶ τοῦτῳ, μὴ λυποῦ, τέκνον, εἶπε· καθ' ἕκαστον γὰρ βῆμα τῆς ἰδίας ἀρετῆς ὑπομνησθήσῃ.²³—114. Γοργώ, ἡ Λακεδαιμονία, Λεωνίδου γυνή, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἐπὶ στρατεῖαν πορευομένου, τὴν ἀσπίδα ἐπιδιδούσα, εἶπεν· ἦ ταύταν, ἢ ἐπὶ ταύτα.²⁴—115. Εἰπούσης τινός, ὥς ἔοικε, ξένης πρὸς Γοργώ, τὴν Λεωνίδου γυναικα, ὥς²⁵ μόναι τῶν ἀνδρῶν ἄρχετε ὑμεῖς αἱ Λάκαιναι, μόναι γὰρ ἔφη, τίκτομεν ἄνδρας.

§ 112. Æli. V. H. 12, 21. § 113, 114. Stob. Tit. 7. p. 88. § 115. Plut. Vit. Lycurg. c. 14.

116. Ἡ Βρασίδου μήτηρ, Ἀργιλεωνίς, ὥς ἀφικόμενοί τινες εἰς Λακεδαίμονα τῶν ἐξ Ἀμφιπόλεως²⁶ εἰσῆλθον πρὸς αὐτήν, ἠρώτησεν, εἰ καλῶς ὁ Βρασίδας ἀπέθανε, καὶ τῆς Σπάρτης ἀξίως; Μεγαλυνόντων δὲ ἐκείνων τὸν ἄνδρα, καὶ λεγόντων, ὥς οὐκ ἔχει τοιοῦτον ἄλλον ἢ Σπάρτη, μὴ λέγετε, εἶπεν, ὦ ξένοι· καλὸς μὲν γὰρ ἦν καὶ ἀγαθὸς ὁ Βρασίδας, πολλοὺς δ' ἄνδρας ἡ Λακεδαίμων ἔχει ἐκείνου κρείττονας.—117. Λάκαινά τις ἐκπέμψασα τοὺς υἱοὺς αὐτῆς πέντε ὄντας ἐπὶ πόλεμον, ἐν τοῖς προὔτοις εἰστήκει, παραδοκοῦσα, τί ἐκ τῆς μάχης ἀποβήσοιτο· ὥς δὲ παραγενόμενός τις πυθομένης ἀπήγγειλε, τοὺς παῖδας ἅπαντας τετελευτη-

19. to the field of battle.—20. scil. ὄντα.—21. on the breast.—22. ὥς ἐνι μάλιστα, as much as possible. In this phrase ἐνι stands for ἐνεστιν.—23. ὑπομνήσκω.—24. Doric dialect for ταύτην and ταῦτη, either bring it back or come back upon it.—25. ὥς and ὅτι, that.—26. Amphipolis, where Brasidas fell in the Peloponnesian war.

κέναι, ἀλλ' οὐ τοῦτο ἐπνυθόμην, εἶπε, κακὸν ἀνδράποδον, ἀλλὰ τί πράσσει ἡ πατρίς. Φήσαντος²⁷ δέ, ὅτι νικᾷ, ἀσμένῃ τοίνυν, εἶπε, δέχομαι καὶ τὸν τῶν παιδῶν θάνατον.

§ 116. Plut. Vit. Lycurg. c. 25. § 117. Plut. T. II. p. 241. C.

118. Λακῶν τρωθεῖς ἐν πολέμῳ, καὶ βαδίζειν οὐ δυνάμενος, τετραποδιστὶ ὤδευεν· αἰσχυνομένῳ δ' αὐτῷ ἐπὶ τῷ γελοίῳ, ἡ μήτηρ, καὶ πόσῳ βέλτιον, ὦ τέκνον, εἶπε, μᾶλλον ἐπὶ τῇ ἀνδρείᾳ γεγηθέναι ἢ αἰσχύνεσθαι ἐπὶ γέλῳτι ἀνοήτῳ!—119. Σεμνυνομένης γυναικὸς τινος Ἰωνικῆς²⁸ ἐπὶ τινι τῶν ἐαυτῆς ὑφασμάτων ὄντι πολυτελεῖ, Λάκαινα ἐπιδείξασα τοὺς τέσσαρας υἱοὺς ὄντας κοσμιωτάτους, τοιαῦτα ἔφη δεῖν εἶναι τὰ τῆς καλῆς καὶ ἀγαθῆς γυναικὸς ἔργα, καὶ ἐπὶ τοῦτοις ἐπαίρεσθαι καὶ μεγαλαυχεῖν.—120. Γοργῷ, ἡ βασιλέως Κλεομένους θυγάτηρ, Ἀρισταγόρου τοῦ Μιλησίου παρκαλοῦντος αὐτὸν ἐπὶ τὸν πρὸς βασιλέα²⁹ πόλεμον ὑπὲρ Ἰῶνων, ὑπισχνουμένου χρημάτων πλῆθος, καὶ ὁσῶι ἀντέλεγε, πλείονα προστιθέντος, καταφθερεῖ σε, ὦ πάτερ, ἔφη, τὸ ξενύλλιον, ἐὰν μὴ τάχιον αὐτὸν τῆς οἰκίας ἐκβάλῃς.—121. Τὸν δὲ Ἀρισταγόραν ὑπό τινος τῶν οἰκετῶν ὑποδούμενον θεασαμένη, πάτερ, ἔφη, ὁ ξένος χεῖρας οὐκ ἔχει.

§ 118. Plut. T. II. p. 241. F. § 119. Ib. D. § 120. Ib. 240. D. § 121. Ibid.

VI. MISCELLANEOUS ANECDOTES.

122. Ὁ Ζεῦξις, αἰτιωμένων αὐτὸν τινῶν, ὅτι ζωγραφεῖ βραδέως, ὁμολογῶ, εἶπεν, ἐν πολλῷ χρόνῳ γράφειν, καὶ γὰρ εἰς πολὺν.—123. Οἱ ἔφοροι¹ Ναυκλείδην, τὸν Πολυβιάδου, ὑπερσαρκοῦντα τῷ σώματι, καὶ ὑπέρπαχυν διὰ τρυφὴν γενόμενον, εἰς τὴν ἐκκλησίαν κατήγαγον, καὶ ἠπέλιθσαν αὐτῷ φυγῆς προστίμησιν, ἐὰν μὴ τὸν βίον, ὃν ἐβίου τότε, τοῦ λοιποῦ² μεθαρμόσῃται· φέρειν γὰρ αὐτοῦ τὸ εἶδος καὶ τὴν τοῦ σώματος διάθε-

27. scil. αὐτοῦ.—28. the Ionians were remarkable for their effeminacy and love of show.—29. Darius, the king of the Persians.

1. Spartan magistrates to whom the preservation of the constitution and the censorship of manners were committed.—2. scil. χρόνον.

σιν αἰσχύνην, καὶ τῇ Λακεδαιμόνι καὶ τοῖς νόμοις.—
124. Δημάδης, ὁ ῥήτωρ, ληφθεὶς αἰχμάλωτος ἐν τῇ
κατὰ Χαιρώνειαν μάχῃ ὑπὸ Φιλίππου, καὶ συσταθεὶς³
αὐτῷ, ἐκείνου παρὰ πότον σεμνυνομένου,⁴ ποῦ ἢ εὐγέ-
νεια καὶ ὑπεροχὴ τῆς Ἀθηναίων πόλεως, ἔγνωσ ἄν,
ἔφη, τὴν τῆς πόλεως δύναμιν, εἰ Ἀθηναίων μὲν Φί-
λιππος, Μακεδόνων δὲ Χάρης ἐστρατήγει.)

§ 122. Plut. T. II. p. 94. F. § 123. Ælian. V. H. 14, 7. § 124.
Stob. Tit. 52. p. 365.

125. Σιμωνίδης ὁ τῶν μελῶν ποιητής, Πausanίου
τοῦ βασιλέως⁵ τῶν Λακεδαιμονίων μεγαλαυχουμένου
συνεχῶς ἐπὶ ταῖς αὐτοῦ πράξεσι, καὶ κελεύοντος ἐπαγ-
γεῖλαι τι αὐτῷ σοφὸν μετὰ χλευασμοῦ,⁶ συνεῖς αὐτοῦ
τὴν ὑπερηφανίαν, συνεβούλευε μεμνήσθαι, ὅτι ἄνθρω-
πὸς ἐστίν.—126. Θηραμένης ὁ γενόμενος Ἀθήνησι
τῶν τριάκοντα τυράννων, συμπεσοῦσης τῆς οἰκίας, ἐν
ᾗ μετὰ πλειόνων ἐδείπνει, μόνος σωθεὶς, καὶ πρὸς πάν-
των εὐδαιμονιζόμενος, ἀναφωνήσας μεγάλη τῇ φωνῇ,
ὦ τύχη, εἶπεν, εἰς τίνα με καιρὸν ἄρα φυλλάττεται ;
μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον καταστρεβλωθεὶς ὑπὸ τῶν
συντυράννων ἐτελεύτησεν.

§ 125, 126. Plut. T. II. p. 105.

127. Μενεκράτους τοῦ ἱατροῦ, ἐπεὶ κατατυχὼν ἐν
τισὶν ἀπεγνωσμέναις⁷ θεραπαίαις, Ζεὺς ἐπεκλήθη,
φορτικῶς ταύτῃ χρωμένου τῇ προσωνυμίᾳ, καὶ δὴ πρὸς
τὸν Ἀγησίλαον ἐπιστεῖλαι τολμήσαντος οὕτω, Μενε-
κράτης Ζεὺς βασιλεῖ Ἀγησιλάῳ χαίρειν· οὐκ ἀνα-
γνοὺς⁸ τὰ λοιπὰ ἀντέγραψε, Βασιλεὺς Ἀγησίλαος
Μενεκράτει ὑγιαίνειν.* 128. Μενεκράτης, ὁ ἱατρός,
εἰς τοσοῦτον προῆλθε τυφου,¹⁰ ὥστε ἑαυτὸν ὀνομάζειν
Δία. Εἰστίᾳ ποτὲ μεγαλοπρεπῶς ὁ Φίλιππος¹¹ καὶ
δὴ καὶ τοῦτον ἐπὶ θοίνην ἐκάλεσε, καὶ ἰδίᾳ κλίνην αὐ-
τῷ ἐκέλευσε παρεσκευάσθαι, καὶ κατακλιθέντι θυμια-

3. συνίστημι.—4. καὶ λέγοντος may be supplied, the power of which is included
in σεμνυνομένου.—5. properly only the general, and guardian of the king in his
minority.—6. The construction is: κελεύοντος μετὰ χλευασμοῦ.—7. ἀπογινώσκω,
in some desperate cures; properly by his treatment of some desperate diseases.
—8. ἐπικαλῶ.—9. ἀναγινώσκω, with the infinitives χαίρειν and ὑγιαίνειν let εἶχοναι
be construed.—10. so far in his presumptuous vanity.—11. the king of Mace-
donia.

τήριον παρέθηκε, καὶ ἐθυμιάτο αὐτῷ· οἱ δὲ λοιποὶ εἰσ-
τιῶντο, καὶ ἦν μεγαλοπρεπὲς τὸ δεῖπνον. Ὁ τοίνυν
Μενεκράτης τὰ μὲν πρῶτα ἐνεκαρτέρει, καὶ ἐχαίρει τῇ
τιμῇ· ἐπεὶ δὲ κατὰ μικρὸν ὁ λιμὸς περιῆλθεν αὐτόν,
καὶ ἠλέγχετο, ὅτι ἦν ἄνθρωπος, καὶ ταῦτα¹² εὐήθης,
ἐξαναστὰς ἀπιὼν ὤχετο, καὶ ἔλεγεν ὑβρίσθαι, ἐμμελῶς
πάνυ τοῦ Φιλίππου τὴν ἄνοιαν αὐτοῦ ἐκκαλύψαντος.

§ 127. Plut. T. II. p. 213. A. § 128. Ælian. V. H. 12. 51.

129. Θράσυλλος τις παράδοξον ἐνόησε μανίαν.
Ἀπολιπὼν γὰρ τὸ ἄστυ¹³ καὶ κατελθὼν εἰς τὸν Πει-
ραιᾶ, καὶ ἐνταῦθα οἰκῶν, τὰ πλοῖα τὰ καταίροντα ἐν
αὐτῷ πάντα ἑαυτοῦ ἐνόμιζεν εἶναι, καὶ ἀπεγράφετο
αὐτά, καὶ αὖ πάλιν ἐξέπεμπε, καὶ τοῖς περισωζομένοις
καὶ εἰσιοῦσιν εἰς τὸν λιμένα ὑπερέχαιρε. Χρόνους δὲ
διετέλεσε πολλοὺς συνοικῶν¹⁴ τῷ ἀρρώσθηματι τούτῳ.
Ἐκ Σικελίας δὲ ἀναχθεὶς, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, παρέδωκεν
αὐτὸν ἰατρῷ ἰάσασθαι, καὶ ἐπάύσατο¹⁵ τῆς χάσου οὕτως.
Ἐμμένητο¹⁶ δὲ πολλάκις τῆς ἐν μανίᾳ διατρίβης, καὶ
ἔλεγε, μηδέποτε ἡσθῆναι¹⁷ τοσοῦτον, ὅσον τότε ᾤδετο
ἐπὶ ταῖς μηδὲν αὐτῷ προσηκούσαις ναυσὶν ἀποσωζομέ-
ναις.—130. Τίμων, ὁ μισάνθρωπος, εὐημερήσαντα
ιδὼν τὸν Ἀλκιβιάδην, καὶ προπεμπόμενον ἀπὸ τῆς ἐκ-
κλησίας ἐπιφανῶς, οὐ παρῆλθεν, οὐδ' ἐξέκλινεν, ὥσπερ
εἰδῶθαι τοὺς ἄλλους,¹⁸ ἀλλ' ἀπαντήσας καὶ δεξιωσάμε-
νος, εὖ γ', ἔφη, ποιεῖς αὐξόμενος, ὦ παῖ· μέγα γὰρ
αὐξή κακὸν ἅπασι τούτοις.¹⁹

§ 129. Ælian. V. H. IV. 25. § 130. Plut. Vit. Alcib. T. I. p. 199. C.

131. Σώστρατος, ὁ αὐλητής, ὄνειδιζόμενος ὑπὸ τι-
νος ἐπὶ τῷ²⁰ γονέων ἀσήμεν εἶναι, εἶπε, καὶ μὴν διὰ
τοῦτο ὥφειλον μᾶλλον θαυμάζεσθαι, ὅτι ἀπ' ἐμοῦ τὸ
γένος ἄρχεται.—132. Ψάλτης Ἀντιγόνῳ ἐπεδείκνυτο
τοῦ δὲ βασιλέως πολλάκις λέγοντος, τὴν νήτην ἐπίσ-
φιγξον, εἶτα πάλιν, τὴν μέσην, ὅδε ἀγανακτήσας, ἔφη·

12. and in addition to this.—13. ἄστυ, Athens, by way of eminence.—14. συνοικῶν for ἔχων τὸ ἀρρώστημα, or οὕτως ἀρρώστων.—15. scil. ὁ Θράσυλλος.—τῆς χάσου is governed by παύεσθαι.—16. μινῆσκω, with the genitive.—17. ἡδομαι.—ἐπὶ ταῖς ναυσὶν ἀποσωζομέναις, the same as ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῶν νηῶν τῶν μηδὲν αὐτῷ προσηκουσῶν.—18. scil. παρελθεῖν καὶ ἐκκλίνειν.—19. to all these, now surrounding and admiring you.—20. ἐπὶ τῷ εἶναι, because he was.

μή γένοιτό σοι, οὕτω κακῶς, ὥ βασιλεῦ, ὡς ἐμοῦ ταῦτα ἀκριβοῦν μᾶλλον.

§ 131. Stob. Tit. 84. p. 493. § 132. Ælian. V. H. 9, 36.

133. Ἡ Φωκίωνος γυνή ἐρωτηθεῖσα, διὰ τί μόνη τῶν ἄλλων ἐν συνόδῳ οὐ φορεῖ χρυσοῦν κόσμον, ἔφη, ὅτι ἀντάρκης κόσμος μοι ἐστὶν ἢ τοῦ ἀνδρὸς ἀρετή.

—134. Θεανώ, ἡ Πυθαγορική φιλόσοφος, ἐρωτηθεῖσα,

τί πρέπον εἶη γυναικί, τὸ τῷ ἰδίῳ, ἔφη, ἀρέσκειν ἀνδρί.

—135. Στρατονίκη, ἡ Σελεύκου γυνή, φαλακρὰ οὖσα, τοῖς ποιηταῖς ἀγῶνα προὔθηκε²¹ περὶ ταλάντου,²² ὅστις ἂν ἄμεινον ἐπαινέσαι αὐτῆς τὴν κόμην.

§ 133, 134. Stob. Tit. 72. p. 443. § 135. Lucian. T. VI. p. 31.

VII. NATURAL HISTORY.

Syrian Sheep.

1. Ἐν τῇ Συρίᾳ τὰ πρόβατα τὰς οὐράς ἔχει τὸ πλάτος πῆχεως, τὰ δὲ ὄτα αἱ αἰγες σπιθαμῆς καὶ παλαιστῆς· καὶ ἐνίαι συμβάλλουσι τὰ ὄτα κάτω ἀλλήλοις.

§ 1. Aristot. Hist. An. VIII. 28.

The Elephant.

2. Ὁρῶδεϊ ὁ ἐλέφας κεράστην κριὸν καὶ χοίρου βοήν. Οὕτω τοίνυν, φασί,¹ καὶ Ῥωμαῖοι τοὺς σὺν Πύρρῳ τῷ Ἡπειρώτῃ ἐτρέψαντο ἐλέφαντας,² καὶ ἡ νίκη σὺν τοῖς Ῥωμαίοις λαμπρῶς ἐγένετο.—3. Τῷ ἐλέφαντι ὁ μυκτήρ ἐστὶ μακρὸς καὶ ἰσχυρὸς· καὶ χρῆται αὐτῷ ὥσπερ χειρί· λαμβάνει γὰρ τούτω, καὶ εἰς τὸ στόμα προσφέρεται τὴν τροφήν, καὶ τὴν ὑγρὰν καὶ τὴν ξηράν, μόνον τῶν ζώων.³—4. Οἱ ἐλέφαντες μάχονται σφοδρῶς πρὸς ἀλλήλους, καὶ τύπτουσι τοῖς ὀδοῦσι σφᾶς αὐτούς· ὁ δὲ ἡττηθεὶς δουλοῦται, καὶ οὐχ ὑπομένει τὴν τοῦ νικήσαντος φωνήν. Διαφέρουσι δὲ καὶ τῇ ἀνδρείᾳ οἱ ἐλέφαντες θανμαστὸν ὅσον.⁴

§ 2. Ælian. Hist. An. I. 38. § 3. Aristot. Hist. An. I. 11. § 4. Ib. IX. 1.

21. i. e. προέθηκε.—22. in which the prize was a talent for him.

1. οὕτω, by this circumstance, φασί, as they say.—2. scil. ὄντας, which were in the army of Pyrrhus king of Epirus.—3. ἀπὸ πάντων τῶν ζώων, of all animals.—4. θανμαστὸν ὅσον, resembles the Latin *mirum quantum*, i. e. so much that it is to be wondered at, i. e. to a wonderful degree.

5. Οἱ ἐλέφαντες ζῶσιν ἔτη πλείω τῶν διακοσίων. Τῶν δὲ Λιβυκῶν⁵ οἱ Ἰνδικοὶ μείζους τέ εἰσιν καὶ ῥωμαλεώτεροι. Ταῖς γοῦν προβοσκίσιν ἐπάλλεῖς⁶ καθαίρουσι, καὶ δένδρα ἀνασπῶσι πρόρριζα, διανίστάμενοι εἰς τοὺς ὀπιθθίους πόδας. Τοσοῦτον δὲ εἰσιν εὐτιθάσσει⁷ τοι καὶ θυμόσοφοι, ὥστε καὶ λιθάζειν ἐπὶ σκοπὸν μανθάνουσι, καὶ ὀπλοῖς χρῆσθαι, καὶ νεῖν.—6. Ἐν Ῥώμῃ ποτὲ πολλῶν ἐλεφάντων προδιδασκομένων στάσεις⁸ τινὰς ἴστασθαι παραβόλους, καὶ κινήσεις δυσελίκτους ἀνακνυκλεῖν,⁹ εἰς ὃ δυσμαθέστατος αὐτῶν, ἀκούων κακῶς ἐκάστοτε,¹⁰ καὶ κολαζόμενος πολλάκις, ὥφθη νυκτὸς αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς τὴν σελήνην τὰ μαθήματα μελετῶν.—7. Ἄλλος τις ὑπὸ τῶν παιδαρίων προπηλακισθεὶς ἐν Ῥώμῃ, τοῖς γραφείοις τὴν προβοσκίδα κεντούντων, ἓνα αὐτῶν συλλαβὼν καὶ μετέωρον ἐξάρας, ἐπίδοξος ἦν¹¹ ἀποτυμπανίσειν· κραυγῆς δὲ τῶν παρόντων γενομένης, ἀτρέμα πρὸς τὴν γῆν πάλιν ἀπαρτίδαστο, καὶ παρῆλθεν, ἀρκοῦσαν ἡγούμενος δίκην τῷ τῆλικούτῳ¹² φοβηθῆναι.—8. Περὶ δὲ τῶν ἀγρίων καὶ αὐτόνομων ἐλεφάντων ἄλλα τε θαυμάσια καὶ τὰ¹³ περὶ τὰς διαβάσεις τῶν ποταμῶν ἱστοροῦσι· προδιαβαίνει γὰρ ἐπιδούς ἑαυτὸν¹⁴ ὁ νεώτατος καὶ μικρότατος· οἱ δὲ ἑστέροι¹⁵ τῶτες ἀποθεωροῦσιν,¹⁶ ὥς, ἂν ἐκείνος ὑπεραίρῃ τῷ μεγέθει τὸ ῥεῦμα, πολλὴν τοῖς μείζουσι πρὸς τὸ θαρρῆν περιουσίαν τῆς ἀσφαλείας¹⁷ οὔσαν.

§ 5. Strabo XV. p. 705. B. C. § 6, 7, 8. Plut. T. II. p. 968.

9. Ἡ θῆρα τῶν ἐλεφάντων τοιαύδε ἐστίν· ἀναβάντες¹⁴ ἐπὶ τινὰς τῶν τιθασῶν καὶ ἀνδρείων διώκουσι,¹⁵ καὶ ὅταν καταλάβωσι, τύπτειν προστάττουσι τοῦτοις ἕως ἂν ἐκλύσωσι. Τότε δὲ ὁ ἐλεφαντιστὴς ἐπιπηδήσας κατευθύνει τῇ δρεπάνῳ ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα τιθασσέβεται καὶ πειθαρχεῖ. Ἐπιβεβηκότος¹⁶ μὲν οὖν τοῦ ἐλεφαντιστοῦ ἅπαντες πρᾶεῖς εἰσιν· ὅταν δ' ἀποβῇ οἱ

5. The construction is: οἱ Ἰνδικοὶ εἰσι μείζους τῶν Λιβυκῶν.—6. to perform difficult and complicated movements.—7. at every trial.—8. videbatur.—9. for a child.—10. ἄλλα τε . . καὶ τὰ, not only other wonderful things, but also those. When τί precedes καί, the former signifies not only, the latter, but also.—11. scil. τῷ ποταμῷ.—12. that is, ἀπὸ τῆς γῆς θεωροῦσιν, from the bank.—13. a great abundance of security, i. e. complete security.—14. scil. οἱ θηραταί.—15. scil. τοὺς ἀγρίους.—16. ἐπιβαίνω.

μέν,¹⁷ οἱ δ' οὐ· ἀλλὰ τῶν εξαγριουμένων τὰ πρόσθια σκέλη δεσμεύουσι σειραῖς, ἵν' ἡσυχάζωσιν.

§ 9. Aristot. Hist. An. IX. 1.

The Rhinoceros.

10. Ἔστι ζῷον, ὃ καλεῖται μὲν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος¹⁸ ῥινόκερος ἀλκῇ δὲ καὶ βία παραπλήσιον ἐλέφαντι, τῷ δὲ ὕψει ταπεινότερον. Τὴν μὲν δορὰν ἰσχυροτάτην ἔχει, τὴν δὲ χροὰν πυξοειδῆ. Ἐπὶ δ' ἄκρων τῶν μυκτῆρων φέρει κέρας τῷ τύπῳ σιμόν, τῇ δὲ στερεότητι σιδήρῳ παρεμφερές. Τοῦτο περὶ τῆς νομῆς αἰεὶ διαφερόμενον ἐλέφαντι, τὸ μὲν κέρας πρὸς τινα τῶν μειζόνων πτερῶν θήγει, συμπεσὸν δ' εἰς μάχην τῷ προειρημένῳ θηρίῳ,¹⁹ καὶ ὑποδύνον ὑπὸ τὴν κοιλίαν ἀναρρήττει τῷ κέρατι, καθάπερ ξίφει, τὴν σάρκα. Ὅταν δὲ ὁ ἐλέφας, φθάσας τὴν ὑπὸ τὴν κοιλίαν ὑπόδυσιν, τῇ προβοσκίδι προκαταλάβηται τὸν ῥινόκερον, περιγίγνεται ῥαδίως, τύπτων τοῖς ὀδοῦσι, καὶ τῇ βίᾳ πλεον ἰσχύων.

§ 10. Diodor. Sic. III. 35.

The Hippopotamus.

11. Ὁ καλούμενος ἵππος²⁰ τῷ μεγέθει μὲν ἐστὶν οὐκ ἐλάττων πηχῶν πέντε, τετράπους δ' ὢν καὶ δίχηλος παραπλησίως τοῖς βουσί, τοὺς χαυλιόδοντας ἔχει μείζους τῶν ἀγρίων ὤν, τρεῖς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ὦτα δὲ καὶ κέρκον καὶ φωνήν²¹ ἵππῳ παρεμφερεῇ, τὸ δ' ὅλον κύτος τοῦ σώματος οὐκ ἀνόμοιον ἐλέφαντι, καὶ δέρμα πάντων σχεδὸν τῶν θηρίων ἰσχυρότατον. Ποτάμιον ὑπάρχον καὶ χερσαῖον, τὰς μὲν ἡμέρας ἐν τοῖς ὕδασι διατρίβει, τὰς δὲ νύκτας ἐπὶ χώρας κατανέμεται τὸν τε σῖτον καὶ τὸν χόρτον· ὥστε εἰ πολύτεκνον ἦν τοῦτο τὸ ζῷον, καὶ κατ' ἐνιαυτὸν ἔτικτεν, ἐλυμαίνετο ἂν ὁλοσχερῶς τὰς γεωργίας τὰς κατ' Αἴγυπτον.

§ 11. Diodor. Sic. I. 35.

17. scil. πρᾶξις, εἰσι.—18. from his peculiarity.—19. scil. τῷ ἐλέφαντι.—20. scil. ποτάμιος, the hippopotamus.—21. scil. ἵχει. The datives ἵππῳ, and afterward ἐλέφαντι, are used elliptically, the whole being put for the particular parts to which the comparison refers.

The Camel.

12. Αἱ κάμηλοι ἴδιον ἔχουσι παρὰ τὰ ἄλλα τετράποδα τὸν καλούμενον ὕβον ἐπὶ τῷ νώτῳ διαφέρουσι δὲ αἱ Βάκτραι τῶν Ἀραβίων· αἱ μὲν γὰρ δύο ἔχουσιν ὕβους, αἱ δ' ἓνα μόνον. Ἡ κάμηλος κῦει μὲν δέκα μῆνας, τίκτει δὲ αἰεὶ ἐν μόνον. Ζῇ δὲ χρόνον πολὺ πλείω ἢ πεντήκοντα ἔτη.

§ 12. Aristot. H. An. II. 1.

The Ape with a Dog's head.

13. Οἱ ὀνομαζόμενοι κυνοκέφαλοι τοῖς μὲν σώμασιν ἀνθρώποις δυσειδέσι παρεμφερεῖς εἰσὶ, ταῖς δὲ φωναῖς²² μυγμοὺς ἀνθρωπίνους προΐενται. Ἀγριώτατα δὲ ταῦτα τὰ ζῶα καὶ παντελῶς ἀτιθάσσευτά ἐστιν.

§ 13. Diodor. Sic. III. 35.

The Crocottas.

14. Ὁ λεγόμενος παρὰ Αἰθίοψι κροκόττας μεμυμένην ἔχει φύσιν κυνὸς καὶ λύκου, τὴν δὲ ἀγριότητα φοβερωτέραν ἀμφοτέρων· τοῖς δὲ ὁδοῦσι πάντων ὑπεράγει. Πᾶν γὰρ ὅστων μέγεθος²³ συντρίβεται ῥαδίως, καὶ τὸ καταποθὲν²⁴ διὰ τῆς κοιλίας πέττει παραδόξως.

§ 14. Diodor. Sic. III. 35.

The Fox.

15. Οἱ Θραῖκες ὅταν παγέντα²⁵ ποταμὸν διαβαίνειν ἐπιχειρῶσιν, ἀλώπεκα ποιοῦνται γνώμονα τῆς τοῦ πάγου στερότητας. Ἡσυχῇ γὰρ ὑπάγουσα παραβάλλει τὸ οὖς· κἂν μὲν αἰσθηται ψόφῳ τοῦ ῥέυματος ἐγγὺς ὑποφερομένου,²⁶ τεκμαιρομένη μὴ γεγονέναι διὰ βάθους²⁷ τὴν πῆξιν, ἀλλὰ λεπτήν καὶ ἀβέβαιον, ἵσταται, κἂν ἑᾷ τις,²⁸ ἐπανέρχεται· τῷ δὲ μὴ ψοφεῖν²⁹ θάρρους διῆλθεν.

§ 15. Plutarch. T. II. p. 968. F.

22. these words are added merely to make an antithesis with τοῖς μὲν σώμασι.—

23. the same as πάντα καὶ τὰ μέγιστα δευᾶ.—24. particip. 1. aor. pass. of καταπίνω.

—25. πῆγνυμι.—26. instead of τὸ ῥέυμα ἐγγὺς ὑποφέρεσθαι.—27. that is, βαθύαν.—

28. and if none hinder.—29. that is, εἰ δὲ ὁ ποταμὸς τῷ μὴ ψοφεῖν θάρρους ἐμποιεῖ αὐτῇ, instead of εἰ δὲ μὴ ψοφεῖ ὁ ποταμός.

The Stag.

16. Των ἐλάφων αἱ θήλειαι μάλιστα τίκτουσι παρὰ τὴν ὁδόν, ὅπου τὰ σαρκοβόρα θηρία μὴ πρόσεισιν· οἱ δὲ ἄρρενες, ὅταν αἰσθωνται βαρεῖς ὑπὸ πιμελῆς καὶ πολυσαρκίας ὄντες ἐκτοπίζουσι, σῶζοντες αὐτοὺς τῇ λανθάνειν, ὅτε τῇ φεύγειν οὐ πεποίθασιν.

§ 16. Plutarch. T. II. p. 971. E.

The Hedge-Hog.

17. Ἡ τῶν χερσαίων ἐρίων περὶ τῶν σκυμνίων πρόνοια πάννυ γλαφυρά ἐστι. Μετοπώρου γὰρ ὑπὸ τὰς ἀμπέλους ὑποδυόμενος, καὶ τοῖς ποσὶ τὰς ῥάγας αποσεύσας τοῦ βότρου χαμᾶζε, καὶ περικυλισθεῖς, ἀναλαμβάνει³⁰ ταῖς ἀκάνθαις· εἶτα καταδύς εἰς τὸν φωλεόν, τοῖς σκύμνοις χρῆσθαι, καὶ λαμβάνειν ἀπ' αὐτοῦ ταμιευομένοις³¹ παραδίδωσι. Τὸ δὲ κοιταῖον αὐτῶν ὁπᾶς ἔχει δύο, τὴν μὲν πρὸς νότον, τὴν δὲ πρὸς βορέαν βλέπουσαν· ὅταν δὲ προαίσθωνται τὴν διαφορὰν τοῦ ἀέρος, ἐμφράσσουσι τὴν³² κατ' ἄνεμον, τὴν δὲ ἐτέραν ἀνοίγουσιν.

§ 17. Plut. T. II. p. 971. F.

The Dog.

18. Πύρρος, ὁ βασιλεύς, ὁδεύων ἐνέτυχε κυνὶ φρουροῦντι σῶμα πεφονευμένου, καὶ πυθόμενος τρίτην ἡμέραν ἐκείνην³³ ἄσιτον παραμένειν καὶ μὴ ἀπολιπεῖν, τὸν μὲν νεκρὸν ἐκέλευσε θάψαι, τὸν δὲ κύνα μεθ' ἑαυτοῦ κομίζειν. Ὀλίγαις δὲ ὕστερον ἡμέραις ἐξέτασις ἦν τῶν στρατιωτῶν, καὶ πάροδος,³⁴ καθημένου τοῦ βασιλέως, καὶ παρῆν ὁ κύων ἡσυχίαν ἔχων· ἐπεὶ δὲ τοὺς φονέας τοῦ δεσπότητος παριόντας εἶδεν, ἐξέδραμε³⁵ μετὰ φωνῆς καὶ θυμοῦ ἐπ' αὐτούς, καὶ καθυλάκτει πολλάκις μεταστρεφόμενος εἰς τὸν Πύρρον· ὥστε μὴ μόνον ἐκείνην δι' ὑποψίας, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς παροῦσι τοὺς ἀνθρῶ-

30. scil. τὰς ῥάγας.—31. that is, καὶ ταμιεῖσθαι, to divide them with each other.—32. scil. οὖσαν ὁπῆν.—33. now for three days, or, that this was now the third day.—34. the soldiers marched by in procession before the king, i. e. a parade.—35. ἐκτρέχω.

πους γενέσθαι.³⁶ διὸ συλληφθέντες εὐθύς καὶ ἀνακρινόμενοι, μικρῶν τινων τεκμηρίων ἔξωθεν προσγενομένων, ὁμολογήσαντες τὸν φόνον, ἐκολάσθησαν.

§ 18. Plut. T. II. p. 969. C.

X 19. Λυσίμαχος κύνα εἶχεν Ὑρκανόν. Οὗτος νεκρῷ τε μόνος παρέμεινεν αὐτῷ, καὶ καιομένου τοῦ σώματος ἐνδραμὼν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐπέρριψε.³⁷ Τὰ δ' αὐτὰ καὶ τὸν Ἀστὸν δρᾶσαι λέγουσιν, ὃν Πύρρος, οὐχ ὁ βασιλεύς, ἀλλ' ἑτερός τις ιδιώτης, ἔθρεψε· ἀποθανόντος γὰρ αὐτοῦ, περὶ τὸ σῶμα διατρίβων, καὶ περὶ τὸ κλινίδιον αἰωρούμενος ἐκφερομένου,³⁸ τέλος εἰς τὴν πυρὰν ἀφῆκεν ἑαυτὸν καὶ συγκατέκαυσε.³⁹—Φασὶ τὸν πρωτεύοντα κύνα τῶν Ἰνδικῶν εἰσαχθέντα πρὸς Ἀλέξανδρον, ἐλάφου ἀφιεμένῳ καὶ κάπρου καὶ ἄρκτου, ἡσυχίαν ἔχοντα κεῖσθαι, καὶ περιορᾶν· ὀφθέντος δὲ λέοντος εὐθύς ἔξαναστῆναι καὶ διακονίσσθαι, καὶ φανερόν εἶναι⁴⁰ αὐτοῦ ποιούμενον ἀνταγωνιστήν, τῶν δὲ ἄλλων ὑπερφρονοῦντα πάντων.

§ 19. Plut. T. II. p. 970. C. F.

The Raven.

20. Ὁ κόραξ ὁ ἤδη γέρον, ὅταν μὴ δύνηται τρέφειν τοὺς νεοττοὺς, ἑαυτὸν αὐτοῖς προτείνει τροφήν· οἱ δὲ ἐσθίουσι τὸν πατέρα. Καὶ τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν φασὶ τὴν γένεσιν λαβεῖν, τὴν λέγουσαν· κακοῦ κόρακος κακὸν ὦόν.

§ 20. Ælian. Hist. Anim. 3, 43.

The Pelican.

21. Φασὶ τοὺς πελεκᾶνας τὰς ἐν τοῖς ποταμοῖς γενομένας κόγχας ὀρύττοντας κατεσθίειν· ἔπειτα ὅταν πληθὸς εἰσφορήσωσιν αὐτῶν, ἔξεμειν, εἰθ' οὕτως τὰ μὲν κρέα ἐσθίειν τῶν κογχῶν, τῶν δὲ ὀστράκων μὴ ἄπτεσθαι.

§ 21. Aristot. Mirab. Ausc. c. 13.

36. The construction is: ὥστε τοὺς ἀνθρώπους (ἐκείνους τοὺς στρατιώτας) μὴ μόνον ἐκείνῳ (τῷ βασιλεῖ), ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς παροῦσι δι' ἐποψίας (ἐπόπτους) γενέσθαι.—37. scil. τῇ πυρῇ.—38. scil. τοῦ νεκροῦ.—39. συγκατακαίω.—40. The participle is used after φανερός and δῆλος, and the adjective is commonly rendered in English by its adverb.

The Ostrich.

22. Οἱ στρουθοκάμηλοι μέγεθος ἔχουσι νεογενεῖ καμήλῳ παραπλήσιον· τὰς δὲ κεφαλὰς πεφρικθίας θριξὶ λεπταῖς, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς μεγάλους, καὶ κατὰ τὴν χροάν μελानας. Μακροτράχηλον δ' ὑπάρχον,⁴¹ ὅυγχος ἔχει βραχὺ παντελῶς, καὶ εἰς ὃς συνηγμένον.⁴² Ἐπτέρωται⁴³ δὲ ταρσοῖς μαλακοῖς καὶ τετριχωμένοις, καὶ δυσὶ σκέλεσι στηριζόμενον, καὶ ποσὶ διχήλοις, χερσαῖον ἅμα φαίνεται καὶ πτηνόν. Διὰ δὲ τὸ βάρος οὐ δυνάμενον ἐξᾶραι καὶ πέτεσθαι, κατὰ τῆς γῆς ὠκέως ἀκροβατεῖ, καὶ διωκόμενον ὑπὸ τῶν ἱππέων τοῖς ποσὶ τοὺς ὑποπίπτοντας λίθους οὕτως εὐτόνως ἀποσφενδονᾷ πρὸς τοὺς διώκοντας, ὥστε πολλάκις καρτεραῖς πληγαῖς αὐτοὺς περιπίπτειν.

§ 22. Diodor. Sic. II. 50.

The Magpie.

23. Κουρεὺς τις ἐργαστήριον ἔχων ἐν Ῥώμῃ πρὸ τοῦ τεμένους, ὃ καλοῦσιν Ἑλλήνων ἀγοράν, θαυμαστόν τι χρῆμα⁴⁴ πολυφώνου κίττης ἔτρεφεν, ἣ ἀνθρώπου ῥήματα καὶ θηρείους φθόγγους ἀνταπεδίδου, καὶ ψόφους ὀργάνων, μηδενὸς ἀναγκάζοντος, ἀλλ' αὐτὴν ἐθίζουσα, φιλοτιμουμένη μηδὲν ἄρρητον ἀπολιπεῖν, μηδὲ ἀμίμητον. Ἐτυχε δὲ τις ἐκεῖ τῶν πλουσίων ἐκκομιζόμενος ὑπὸ σάλπιγξι πολλαῖς, καὶ γενομένης ὥσπερ εἶωθε,⁴⁵ κατὰ τὸν τόπον ἐπιστάσεως, εὐδοκιμοῦντες οἱ σαλπιγκταὶ καὶ κελευόμενοι, πολὺν χρόνον ἐνδιέτριψαν. Ἡ δὲ κίττα μετὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀφθογγος ἦν καὶ ἀναυδος. Τοῖς οὖν πρότερον αὐτῆς θαυμάζουσι τὴν φωνὴν τότε θαῦμα μείζον ἢ σιωπὴ παρείχεν· ὑποψία δὲ φαρμάκων ἐπὶ τοὺς ὁμοτέχνους ἦσαν.⁴⁶ οἱ δὲ πλείστοι τὰς σάλπιγγας εἰκαζον ἐκπληῆσαι τὴν ἀκοήν, τῇ δ' ἀκοῇ συγκατεσβέσθαι τὴν φωνήν. Ἦν δὲ οὐδέτερα τούτων, ἀλλ' ἄσκησις, ὡς εἰκεν· ἄφνω γὰρ

41. scil. ζῶον.—42. συνάγω, collected to a point.—43. πτερώ.—44. a circumlocution for κίτταν θαυμασίως πολυφώνον.—45. as was usual.—46. they thought that other barbers had through envy made the bird dumb by means of sorcery.

αὐθις ἀφῆκεν,⁴⁷ οὐδὲν τῶν συνήθων καὶ παλαιῶν μιμημάτων ἐκείνων ἀλλὰ τὰ μέλη τῶν σαλπίγγων, αὐταῖς⁴⁸ περιόδοις φθεγγομένη, καὶ μεταβολὰς πάσας διεξιούσα.

§ 23. Plut. T. II. p. 973. B. C.

The Crocodile.

24. Ο Κροκόδειλος ἐξ ἐλαχίστου γίνεται μέγιστος, ὥς ἂν ὡς μὲν τοῦ ζώου τίκτοντος⁴⁹ τοῖς χηνείοις παραπλήσια, τοῦ δὲ γεννηθέντος αὐξομένου μέχρι πηχῶν ἐκαίδεκα. Τὸ δὲ σῶμα θαυμαστῶς ὑπὸ τῆς φύσεως ὠχύρωται. Τὸ μὲν γὰρ δέρμα αὐτοῦ πᾶν φολιδωτὸν ἐστι καὶ τῇ σκληρότητι διαφέρων, ὁδόντες δὲ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν⁵⁰ ὑπάρχουσι πολλοί, δύο δὲ οἱ χαυλιόδοντες, πολὺ τῷ μεγέθει τῶν ἄλλων διαλλάττοντες. Σαρκοφαγεὶ δὲ οὐ μόνον ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ζῶων τὰ προσπελάζοντα τῷ ποταμῷ. Πλήθος δ' αὐτῶν ἀμύθητόν ἐστι κατὰ τὸν Νεῖλον καὶ τὰς παρακειμένας λίμνας, ὥς ἂν πολυγόνων τε ὄντων καὶ σπανίως ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀναιρουμένων. Τοῖς μὲν γὰρ ἐγχωρίων τοῖς πλείστοις νόμιμόν ἐστιν ὥς θεὸν σέβεσθαι τὸν κροκόδειλον· τοῖς δ' ἄλλοφύλοις ἀλυσιτελής ἐστιν ἡ θῆρα παντελῶς, οὐκ οὔσης ἐδωδίμου τῆς σαρκός. Ἄλλ' ὅμως τοῦ πλήθους τοῦτου φρομένου κατὰ τῶν ἀνθρώπων,⁵¹ ἡ φύσις κατεσκεύασε μέγα βοήθημα. Ὁ γὰρ καλούμενος Ἰχνεύμων παραπλήσιος ὢν μικρῇ κυνί, περιέρχεται τὰ τῶν κροκοδείλων ὡς συντρίβων, τίκτοντος τοῦ ζώου παρὰ τὸν ποταμόν.—25. Ὁ κροκόδειλος ἔχει ὀφθαλμοὺς μὲν ὑός, ὁδόντας δὲ μεγάλους καὶ χαυλιόδοντας κατὰ λόγον⁵² τοῦ σώματος· γλῶσσαν δὲ μόνον θηρίων οὐκ ἔφυσεν· οὐδὲ τὴν κάτω κινεῖ γνάθον, ἀλλὰ τὴν ἄνω⁵³ γνάθον προσάγει τῇ κάτω· ἔχει δὲ ὄνυχας καρτεροὺς, καὶ δέρμα

—47. ἀφῆκεν may be considered as governing φωνήν, or perhaps better, the accusatives οὐδὲν and τὰ μέλη which follow, and then αὐτὰ will be understood with φθεγγομένη.—48. εὖν is understood, which is commonly the case before αὐτός.—49. the construction is: τοῦ ζώου τίκτοντος ὡς παραπλήσια τοῖς χηνείοις, to which the following member in the genitive absolute τοῦ δὲ γεννηθέντος αὐξομένου corresponds.—50. in both jaws, the upper and under.—51. κατὰ τῶν ἀνθρώπων, to the hurt of man.—52. in proportion.—53. adverbs are converted into adjectives by the junction of the article.

λεπιδωτὸν ἄρρήκτον ἐπὶ τοῦ ^ὑν~~π~~του τυφλὸν δὲ ἐν ὕδα-
τι, ἐν δὲ τῇ αἰθρία ὀξυδερχέστατον.

§ 24. Diodor. Sic. I. 35. § 25. Herodot. II. 68.

The Ephemeron.

26. Περὶ τὸν Ὑπανιν ποταμὸν τὸν περὶ Βόσπορον
τὸν Κιμμέριον, γίγνεται ζῶον περωτὸν, τετράπουν.
Ζῇ δὲ τοῦτο καὶ πέτεται ἐξ ἐωθινοῦ μέχρι δείλης·
καταφερομένου δὲ τοῦ ἡλίου, ἀπομαραίνεται, καὶ ἅμα
δυομένῳ ἀποθνήσκει, βιοῦν ἡμέραν μίαν· διὸ καὶ
καλεῖται Ἐφήμερον.

§ 26. Aristot. Hist. An. V. 19.

Bees. Geese.

27. Θαύματος ἄξια τὰ⁵⁴ τῶν Κρητικῶν μελισσῶν, καὶ
τὰ τῶν ἐν Κιλικίᾳ χηνῶν. Ἐκεῖναι μὲν γὰρ ἀνεμῶδές
τι μέλλουσαι κάμπτειν ἀκρωτήριον, ἐρματίζουσιν ἐαν-
τάς, ὑπὲρ τοῦ μῆ⁵⁵ παραφέρεσθαι, μικροῖς λιθιδίοις.
Οἱ δὲ χῆνες τοὺς ἀετοὺς δεδοικότες,⁵⁶ ὅταν ὑπερβάλλω-
σι τὸν Ταῦρον, εἰς τὸ στόμα λίθον εὐμεγέθη λαμβά-
νουσιν, οἷον⁵⁷ ἐπιστομίζοντες αὐτῶν καὶ χαλινούντες
τὸ φιλόφωνον καὶ λάλον, ὅπως λάθωσι σιωπῇ παρελ-
θόντες.

§ 27. Plut. T. II. p. 967. B.

Of some Marine Animals.

28. Τῆς νάρκης ἡ δύναμις οὐ μόνον τοὺς θιγόντας⁵⁸
αὐτῆς ἐκπῆγνυσιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς σαγήνης βαρύτη-
τα ναρκώδη ταῖς χερσὶ τῶν ἀντιλαμβανομένων ἐμπολεῖ.
Ἐνιοὶ δὲ ἱστοροῦσι, πεῖραν αὐτῆς ἐπιπλέον λαμβάνον-
τες, ἂν ἐκπέσῃ⁵⁹ ζῶσα, κατασκεδαννύντες ὕδωρ ἄνωθεν,
αἰσθάνεσθαι τοῦ πάθους⁶⁰ ἀνατρέχοντος ἐπὶ τὴν χεῖ-
ρα, καὶ τὴν ἀφὴν ἀμβλύνοντος, ὥς ἔοικε, διὰ τοῦ ὕδατος
τρεπομένου⁶¹ καὶ προπεπονθότος.⁶²—29. Ὁ πινοτήρας

54. *The customs, or habits.*—55. *That they may not, &c.* The infinitive is used as a neuter substantive, not only singly, but in connexion with phrases provided with an article. In this way a preposition may be used, where otherwise only a conjunction would be admitted.—56. *δειδω.*—57. *as it were.*—58. *θιγγάνω.*—59. *scil. τοῦ ὕδατος.*—60. *the torpidity.*—61. *because the water is changed in its nature by the contact of the fish, and seems to assume its properties.*—62. *προπάσχω.*

ζῶον ἐστὶ καρκινῶδες, καὶ τῇ πίνῃ σύνεστι, καὶ πυλωρεῖ τὴν κόγχην προκαθήμενος,⁶³ ἔῶν ἀνευγμένην⁶⁴ καὶ διακεχηνυῖαν,⁶⁵ ἄχρι προσπέσῃ τι τῶν ἀλωσίμων αὐτοῖς ἰχθυοῖν· τότε δὲ τὴν σάρκα τῆς πίνης δακὼν παρῆλθεν· ἡ δὲ ~~συνέκλεισε~~ τὴν κόγχην, καὶ κοινῶς τὴν ἄγραν ἐντὸς ἔρκους γενομένην κατεσθίουσιν.

§ 28. Plut. T. II. p. 978. C. § 29. Ib. p. 980. B.

The Pilot-fish and the Whale.

30. Ὁ καλούμενος Ἡγεμὼν ἀεὶ σύνεστιν ἐνὶ τῶν μεγάλων κήτων, καὶ προνήχεται, τὸν δρόμον ἐπευθύνων, ὅπως οὐκ ἐνσχεθήσεται⁶⁶ βράχεσιν, οὐδὲ εἰς τέναγος ἢ τινα πορθμὸν ἐμπεσεῖται δυσέξοδον. Ἐπεταὶ γὰρ αὐτῷ τὸ κῆτος, ὥσπερ οἶακι* ναῦς, παραγόμενον⁶⁷ εὐπειθῶς· καὶ τῶν μὲν ἄλλων ὁ, τι ἂν παραλάβῃ τῷ χάσματι ζῶον ἢ σκάφος ἢ λίθον, εὐθὺς διέφθαρται⁶⁸ καὶ ἀπόλωλε, πᾶν ἐμβεβυθισμένον· ἐκείνο δὲ⁶⁹ γιγνώσκον, ἀναλαμβάνει τῷ στόματι καθάπερ ἄγκυραν ἐντός.⁷⁰ Ἐγκαθεύδει γὰρ αὐτῷ, καὶ τὸ κῆτος ἐστήκεν ἀναπαυομένου⁷¹ καὶ ὀρμεῖ· προελθόντος⁷² δὲ αὐτοῦ ἐπακολουθεῖ, μήτε ἡμέρας, μήτε νυκτὸς ἀπολείπομενον, ἢ⁷³ ῥέμβεται καὶ πλανᾶται· καὶ πολλὰ⁷⁴ διεφθάρη,⁷⁵ καθάπερ ἀκυβέρνητα πρὸς γῆν ἐξενεχθέντα.⁷⁶

§ 30. Plutarch. T. II. p. 980. F.

The Tortoise.

31. Θαυμαστὴ ἡ τῆς χελώνης περὶ τὴν γένεσιν καὶ σωτηρίαν τῶν γεννωμένων ἐπιμέλεια. Τίττει μὲν γὰρ ἐκβαίνουσα τῆς θαλάττης πλησίον· ἐπὶ πλάττει δὲ μὴ

63. *it keeps guard, as it were, over the muscle, sitting before it.*—64. ἀνοίγω.—65. διαχαίνω.—66. ἐνέχω.—67. καὶ παράγεται.—68. διαφθείρω.—69. ἐκεῖνο δὲ, scil. τὸ ζῶον, τὸν ἡγεμόνα.—70. as the anchor, when it is weighed, is kept in the ship.—71. scil. τοῦ ἡγεμόνος.—72. scil. αὐτοῦ.—73. otherwise, when he is remote from him.—74. scil. κήτη.—75. διαφθείρω.—76. ἐκφίρω.

* οἶαζ, properly the handle of the rudder, often used for the rudder itself. It would appear, from many passages in classic writers, that some ships had two, or even more, rudders. See Rob. Antiq. of Greece, b. 4. ch. 15. Diodorus speaks of several hundred vessels, each provided with one rudder in the stern, and the other in the prow:—and Herodotus, lib. 2. cap. 96., describing the vessels used by the Egyptians in navigating the Nile, says: *πηράλιον δὲ ἓν ποιῶνται, they have one rudder &c.*,—thereby implying that other ships had two. Yet perhaps after all, that—like the elegant Addison, who compared his muse to a horse and a ship at the same time—the good old sage of Chæronea was a little confused in his figures of speech, when composing this passage. But then Plutarch wrote much on various subjects, and

δυναμένη, μηδὲ χερσεύεν πολὺν χρόνον, ἐντίθησι τῇ ψάμμῃ τὰ ὠά, καὶ τὸ λειότατον ἐπαμᾶται τῆς θινὸς αὐτοῖς καὶ μαλακώτατον· ὅταν δὲ καταχώσῃ καὶ ἀποκρύψῃ βεβαίως, οἱ μὲν λέγουσι τοῖς ποσὶν ἀμύττειν καὶ καταστίζειν τὸν τόπον, εὖσημον ἐαυτῇ ποιοῦσαν, οἱ δέ, τὴν θήλειαν ὑπὸ τοῦ ἄρρενος τρεπομένην, τύπους ἰδίους καὶ σφραγίδας ἐναπολείπειν. “Ο δὲ τούτου θαυμασιώτερόν ἐστιν, ἡμέραν ἐκφυλάξασα τεσσαρακοστήν (ἐν τοσαύταις” γὰρ ἐκπέττεται καὶ περιρῶρήγνυται τὰ ὠά) πρόσσεισι, καὶ γνωρίσασα τὸν ἐαυτῆς ἐκάστη θησαυρόν, ὥς οὐδεὶς χρυσίου θήκην ἄνθρωπος, ἀσμένως ἀνοίγει καὶ προθύμως.

§ 31. Plutarch. T. II. p. 982. B.

The Magnet. Nitre.

32. Ἡ λίθος, ἣν Εὐριπίδης μὲν μαγνήτιν ὠνόμασεν, οἱ δὲ πολλοὶ ἥρακλειάν, οὐ μόνον αὐτοὺς τοὺς δακτυλίους ἄγει τοὺς σιδηροῦς, ἀλλὰ καὶ δύναμιν ἐντίθησι τοῖς δακτυλίοις, ὥστε δύνασθαι ταύτην⁷⁸ τοῦτο ποιεῖν ὅπερ ἡ λίθος, ἄλλους ἄγειν δακτυλίους· ὥστ’ ἐνίοτε ὄρμαθὸς μακρὸς πάνυ σιδηρῶν δακτυλίων ἐξ ἀλλήλων ἤρτηται,⁷⁹ πᾶσι δὲ τοῦτοις ἐξ ἐκείνης τῆς λίθου ἡ δύναμις ἀνήρτηται.—33. Ἐν τῇ Ἀσκανίᾳ λίμνῃ οὕτω νιτρῶδές ἐστι τὸ ὕδωρ, ὥστε τὰ ἱμάτια οὐδενὸς ἐτέρου ῥύμματος προσδεῖσθαι· κἂν πλείω χρόνον ἐν τῷ ὕδατι ἐάσῃ τις, διαπίπτει.⁸⁰

§ 32. Plato, T. IV. p. 186. ed. Bip. § 33. Aristot. Mirab. Ausc. c. 54.

VIII. MYTHOLOGY.

Mythological Notices.

1. Ὁ οὐρανὸς χαλκοῦς ἐστι τὰ¹ ἔξω. Ὑπερβάντι² δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ νώτου γενομένῃ φῶς τε λαμπρότερον φαίνεται, καὶ ἥλιος καθαρώτερος, καὶ ἄστρα διαυγέστερα, καὶ χρυσοῦν τὸ δάπεδον. Εἰσιόντι δέ, πρῶτον

⁷⁷. scil. *ἡμέραις*.—⁷⁸. that is, τὰ *ἀνά*. When these are contracted, the neuter ends in *ον* as well as in *ο*.—⁷⁹. *ἀρτάω*.—⁸⁰. scil. *αὐτά*.

1. τὰ *ἔξω*, as to the parts without; τὰ agrees with *μέρη* understood, and governed by *κατά*.

μὲν οἰκοῦσιν αἱ Ὠραι· πυλωροῦσι γάρ· ἔπειτα δέ, ἡ Ἴρις, καὶ ὁ Ἑρμῆς, ὄντες ὑπηρεταὶ καὶ ἀγγελιαφόροι τοῦ Διός. Ἐξῆς δὲ τοῦ Ἡφαίστου τὸ χαλκεῖον, ἀνάμεστον ἀπάσης τέχνης·³ μετὰ δέ,⁴ αἱ τῶν θεῶν οἰκίαι, καὶ τοῦ Διὸς τὰ βασίλεια, ταῦτα πάντως περικαλλῇ τοῦ Ἡφαίστου κατασκευάσαντος. Οἱ δὲ θεοὶ παρὰ Ζηνὶ καθήμενοι εὐωχοῦνται,⁵ νέκταρ πίνοντες καὶ ἀμβροσίαν ἐσθίοντες. Πάλαι μὲν οὖν καὶ ἀνθρώποι συνεισιτιῶντο, καὶ συνέπινον αὐτοῖς, ὁ Ἰξίωv καὶ ὁ Τάνταλος· ἐπεὶ δὲ ἦσαν ὑβρισταὶ καὶ λάλοι, ἐκεῖνοι μὲν ἔτι καὶ νῦν κολάζονται, ἄβατος δὲ τῇ θνητῶν γένει καὶ ἀπόρρητος ὁ οὐρανός.

§ 1. Lucian. de Sacrif. § 8. T. III. p. 73. ed. Bip.

2. Οἱ θεοὶ οὔτε σῖτον ἔδουσιν, οὔτε πίνουσιν οἶνον, ἀλλὰ τὴν ἀμβροσίαν παρατίθενται, καὶ τοῦ νέκταρος μεθύσκονται, μάλιστα δὲ ἡδονταὶ σιτοῦμενοι τὸν ἐκ τῶν θυσιῶν καπνὸν αὐτῇ κνίσσῃ⁶ ἀννηγεμένον,⁷ καὶ τὸ αἷμα τῶν ἱερείων, ὃ τοῖς βωμοῖς οἱ θύοντες περιχέουσι.—3. Θυσίας ἄλλοι ἄλλας⁸ τοῖς θεοῖς προσάγουσι· βοῦν μὲν ὁ γεωργός, ἄρνα δὲ ὁ ποιμήν, καὶ αἶγα ὁ αἰπόλος· ὁ δὲ τις λιβανωτὸν ἢ πόπανον· ὁ δὲ πένης ἰλάσκεται τὸν θεὸν φιλήσας μόνον τὴν αὐτοῦ δεξιάν.

§ 2. Lucian. Icaromen. T. VII. p. 40. § 3. Id. de Sacrifice. § 12. T. III. p. 77.

4. Οἱ πλάσται τὸν μὲν Δία ἀναπλάττουσι γενειήτην καὶ σκῆπτρον ἔχοντα, Ποσειδῶνα κυανοχαίτην, τὴν Ἀθηνᾶν παρθένον καλὴν, γλαυκῶπιν, αἰγίδα ἀνεζωσμένην,⁹ κόρυν φέρουσαν, δόρυ ἔχουσαν, τὴν Ἥραν λευκώλενον, εὐῶπιν, εὐείμονα, βασιλικήν, ἰδρυμένην ἐπὶ χρυσοῦ θρόνου, Ἀπόλλωνα μειράκιον γυμνὸν ἐν χλαμυδίῳ, τοξότην, διαβεβηκότα τοῖς ποσὶν ὥσπερ θεόντα.—Ἐκαστος τῶν θεῶν τέχνην τινὰ ἔχει ἢ θεοῖς ἢ ἀνθρώποις χρησίμην. Ὁ Ἀπόλλων μαντεύεται· ὁ Ἀσκληπιὸς ἰάται· ὁ Ἑρμῆς παλαίειν διδάσκει· ἡ Ἀρτεμις μαιεύεται· οἱ Διόσκουροι τοὺς ἐν θαλάσῃ

3. of all kinds of works of art.—4. farther on.—5. these words are borrowed from Homer, whence the poetic form Ζηνὶ for Διὶ.—6. αὐτῇ κνίσσῃ is governed by σὺν.—7. ἀναφέρω.—8. some one sacrifice, and some another.—9. δρεζώνουμι.

χειμαζομένους ναύτας σώζουσιν, ἄλλοι δὲ ἄλλα τοιαῦτα ἐπιτηδεύουσιν.

5. Τοὺς Διὸς ἐκγόνους φασὶ γενέσθαι, θεὰς μὲν, Ἀφροδίτην καὶ Χάριτας, πρὸς δὲ ταύταις Εἰλείθυιαν, καὶ τὴν ταύτης συγγενὴν Ἀρτεμιν, καὶ τὰς προσαγορευομένας Ὠρας, Εὐνομίαν τε καὶ Δίκην, ἔτι δ' Εἰρήνην. Θεοὺς δέ, Ἡφαιστον καὶ Ἄρεα καὶ Ἀπόλλωνα, πρὸς δὲ τούτοις Ἑρμῆν. — Τούτων δὲ ἐκάστῳ μυθολογοῦσι τὸν Δία τῶν ἐνρεθέντων ὑπ' αὐτοῦ καὶ συντελουμένων ἔργων τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τιμὰς τῆς εὐρέσεως ἀπονεῖμαι, βουλούμενον αἰώνιον αὐτοῖς περιποιῆσαι μνήμην παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις. Παραδοθῆναι δὲ τῇ μὲν Ἀφροδίτῃ τὴν τε τῶν παρθένων ἡλικίαν, ἐν οἷς χρόνοις δεῖ γαμῆν αὐτάς, καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν, τὴν ἔτι καὶ νῦν ἐν τοῖς γάμοις γινομένην μετὰ θυσιῶν καὶ σπονδῶν, ὥς ποιοῦσιν ἄνθρωποι τῇ θεῇ ταύτῃ. Ταῖς δὲ Χάρισι δοθῆναι τὴν τῆς ὄψεως κόσμησιν, καὶ τὸ κατάρχειν εὐεργεσίας, καὶ πάλιν ἀμείβεσθαι ταῖς προσηκούσαις χάρισι τοὺς εὐποιήσαντας.

6. Εἰλείθυιαν δὲ λαβεῖν¹⁰ τὴν περὶ τὰς τικτούσας ἐπιμέλειαν, καὶ θεραπείαν τῶν ἐν τῇ τίκτειν κακοπαθουσῶν.¹¹ διὸ καὶ τὰς ἐν τοῖς τοιοῦτοις κινδυνευούσας γυναῖκας ἐπικαλεῖσθαι μάλιστα τὴν θεὸν ταύτην. Ἀρτεμιν δὲ φασιν εὐρεῖν τὴν τῶν νηπίων παιδίῳν θεραπείαν, καὶ τροφὰς τινὰς ἀρμοζούσας τῇ φύσει τῶν βρεφῶν ἀφ' ἧς αἰτίας καὶ Κουροτρόφον αὐτὴν ὀνομάζεσθαι. Τῶν δὲ ὀνομαζομένων Ὠρῶν ἐκάστη δοθῆναι τὴν ἐπώνυμον τάξιν¹² τε καὶ τοῦ βίου διακόσμησιν, ἐπὶ τῇ μεγίστῃ τῶν ἀνθρώπων ὠφέλειᾳ· μηδὲν γὰρ εἶναι μᾶλλον δυνάμενον εὐδαίμονα βίον παρασκευάσαι τῆς Εὐνομίας, καὶ Δίκης, καὶ Εἰρήνης.

7. Ἀθηνᾶ δὲ προσάπτουσι τὴν τε τῶν ἐλαιῶν ἡμέρωσιν καὶ φυτείαν παραδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ καρποῦ τούτου κατεργασίαν· πρὸς δὲ τούτοις τὴν τῆς ἐσθῆτος κατασκευὴν, καὶ τὴν τεκτονικὴν τέχνην, ἔτι δὲ πολλὰ τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπιστήμαις εἰσηγήσασθαι τοῖς ἀνθρώποις· εὐρεῖν δὲ καὶ τὴν τῶν αὐ-

10. scil. μυθολογεῖται.—11. scil. γυναικῶν.—12. an occupation corresponding with her name.

λῶν κατασκευήν, καὶ τὴν διὰ τούτων συντελουμένην μουσικὴν, καὶ τὸ σύνολον πολλὰ τῶν φιλοτέχνων ἔργων, ἀφ' ὧν Ἐργάνην αὐτὴν προσαγορεύεσθαι.

8. Ταῖς δὲ Μούσαις δοθῆναι παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν τῶν γραμμάτων εὕρεσιν, καὶ τὴν τῶν ἐπῶν σύνθεσιν, τὴν προσαγορευομένην ποιητικὴν. Ἡφαιστον δὲ λέγουσιν εὕρετὴν γενέσθαι τῆς περὶ τὸν σίδηρον ἐργασίας ἀπάσης, καὶ τῆς περὶ τὸν χαλκὸν καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον, καὶ τῶν ἄλλων ὅσα¹³ τὴν ἐκ τοῦ πυρὸς ἐργασίαν ἐπιδέχεται. Τὸν Ἀρην δὲ μυθολογοῦσι πρῶτον κατασκευάσαι πανοπλίαν, καὶ στρατιώτας καθοπλίσαι, καὶ τὴν ἐν ταῖς μάχαις ἐναγώνιον ἐνέργειαν εἰσηγήσασθαι, φονεύοντα τοὺς ἀπειθοῦντας τοῖς θεοῖς.

9. Απόλλωνα δὲ τῆς κιθάρας εὕρετὴν ἀναγορεύουσι, καὶ τῆς κατ' αὐτὴν μουσικῆς· ἔτι δὲ τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην ἐξενεγκεῖν, διὰ τῆς μαντικῆς τέχνης γινομένην,¹⁴ δι' ἧς τὸ παλαιὸν συνέβαινε θεραπείας τυγχάνειν¹⁵ τοὺς ἀρρώστούοντας· εὕρετὴν δὲ καὶ τοῦ τόξου γενόμενον, διδάξαι τοὺς ἐγχωρίους τὰ περὶ τὴν τοξείαν. Απόλλωνος δὲ καὶ Κορωνίδος Ἀσκληπιὸν γεννηθέντα, καὶ πολλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς τῶν εἰς ἱατρικὴν μαθόντα, προσεξευρεῖν τὴν τε χειρουργίαν, καὶ τὰς τῶν φαρμάκων σκευασίας, καὶ ῥιζῶν δυνάμεις, καὶ καθόλου προβιβάσαι τὴν τέχνην ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ὡς ἀρχηγὸν αὐτῆς καὶ κτίστην τιμᾶσθαι.

10. Τῷ δ' Ἐρμῇ προσάπτουσι τὰς ἐν τοῖς πολέμοις γινομένας ἐπικηρουκείας καὶ διαλλαγὰς καὶ σπονδάς. Φασὶ δ' αὐτὸν καὶ μέτρα καὶ σταθμὰ, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐμπορίας κέρδη πρῶτον ἐπινοῆσαι, καὶ τὸ λάθρα τὰ τῶν ἄλλων σφετερίζεσθαι. Εἰσηγητὴν δ' αὐτὸν καὶ παλαίστρας γενέσθαι, καὶ τὴν ἀπὸ τῆς χελώνης λύραν ἐπινοῆσαι. Διόνυσον δὲ μυθολογοῦσιν εὕρετὴν γενέσθαι τῆς ἀμπέλου, καὶ τῆς περὶ ταύτην ἐργασίας, ἔτι δ' οἰνοποιίας, καὶ τοῦ πολλοὺς τῶν ἐκ τῆς ὀπώρας καρπῶν ἀποθησαυρίζειν.

§ 5—10. Diod. Sicul. L. V. 72, 73.

13. instead of, τῶν ἄλλων ἀπάντων &c.—14. in internal diseases, which were considered to be the effect of the anger of the gods, and therefore could be comprehended only by prophetic talents.—15. συνέβαινε τυγχάνειν, a circumlocution for οἱ ἀρρώστοι ἐντέγγανον θεραπείας.

11. Αἱ Μοῦσαι Διὸς καὶ Μνημοσύνης θυγατέρες εἶναι λέγονται. Ἑσίοδος τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀποφαίνεται οὕτως·

Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλεια τε, Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ', Ἑρατώ τε, Πολύμνια τ', Οὐρανίη τε,
Καλλιόπη θ', ἥ σφέων¹⁶ προφερεστάτη ἐστὶν ἀπα-
σέων.

§ 11. Diod. Sic. IV. 7.

* * * * *

12. Ὁ πολὺς ὄμιλος, οὓς ἰδιώτας οἱ σοφοὶ καλοῦσιν, Ὀμήρῳ τε καὶ Ἑσίοδῳ πειθόμενοι, τόπον τινὰ ὑπὸ τῇ γῇ πάνυ βαθὺν Ἀθὴν ὑπεκλήφασιν, μέγαν τε καὶ πολύχωρον τοῦτον εἶναι, καὶ ζοφερόν καὶ ἀνήλιον. Βασιλεύειν δὲ τοῦ χάσματος ἀδελφὸν τοῦ Διὸς, Πλούτωνα κεκλημένον. Περιρρέεισθαι δὲ τὴν χώραν αὐτοῦ ποταμοῖς μεγάλοις τε καὶ φοβεροῖς, καὶ ἐκ μόνων τῶν ὀνομάτων· Κωκυτοὶ γάρ, καὶ Πυριφλεγέθοντες, καὶ τὰ τοιαῦτα¹⁷ κέκληνται. Τὸ δὲ μέγιστον,¹⁸ ἡ Ἀχερουσία λίμνη πρόκειται, πρώτη δεχομένη τοὺς ἀπαντῶντας, ἣν οὐκ ἐνὶ διαπλευσαι, ἢ παρελθεῖν, ἄνευ τοῦ πορθμέως. Πρὸς δὲ αὐτῇ τῇ καθόδῳ, καὶ πύλῃ, οὔσῃ Ἀδαμαντίνῃ ἀδελφιδοῦς τοῦ βασιλέως Αἰακὸς ἐστὶ, τὴν φρουρὰν ἐπιτετραμμένος,¹⁹ καὶ παρ' αὐτῇ κύων τρικέφαλος. Περαιωθέντας δὲ τὴν λίμνην λειμῶν ὑποδέχεται μέγας, καὶ ποτόν μνήμης πολέμιον. Αἰθήρης γοῦν διὰ τοῦτο ὀνόμασται. Ὁ μὲν οὖν Πλούτων καὶ ἡ Περσεφόνη δυναστεύουσιν, ὑπηρετοῦσι δ' αὐτοῖς Ἑριννύες, καὶ Φόβοι, καὶ Ἑρμῆς. Δικασταὶ δὲ κάθηνται δύο, Μίνως τε καὶ Ραδάμανθης, Κρῆτες ὄντες, καὶ υἱοὶ τοῦ Διὸς. Οὗτοι δὲ τοὺς μὲν ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν καὶ δικαίους πέμπουσιν εἰς τὸ Ἥλύσιον πεδῖον, τῷ ἀρίστῳ βίῳ συνεσομένους· τοὺς δὲ πονηροὺς ταῖς Ἑριννύσι παραδόντες, εἰς τὸν τῆς κολάσεως χῶρον ἐκπέμπουσιν.

§ 12. Lucian. de Luctu. § 2. T. VII. p. 206.

13. Ὁ Κέρβερος, ὁ τοῦ ἄδου φρουρός, εἶχε τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλὰς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ

16. for αἰτῶν.—17. scil. ὀνόματα.—18. but what is the most important. Used absolutely.—19. ᾧ ἡ φρουρά ἐπιτέτραπται, from ἐπιτρέπω.

τοῦ νώτου παντοίων ὄψεων κεφαλᾶς.—14. Ὁ Τάρταρος τόπος ἐστὶν ἐρεβώδης ἐν ἄδου, τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα, ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ.

§ 13. Apollodor. Bibl. II. 5. 12. § 14. Ibid. I. 1. 13.

IX. MYTHOLOGICAL NARRATIONS.

I. APOLLO AND DIANA.

1. Αἰτώ, ἡ τοῦ Κοίου θυγάτηρ, κατὰ τὴν γῆν ἄπασαν ὑφ' Ἡρας ἡλαύνετο, μέχρις εἰς Αἴηλον ἐλθοῦσα, γεννᾷ πρώτην Ἀρτεμιν· ὑφ' ἧς μαιωθεῖσα, ὕστερον Ἀπόλλωνα ἐγέννησεν.—Ἀρτεμις μὲν οὖν, τὰ περὶ θήραν¹ ἀσκήσασα, παρθένος ἔμεινεν· Ἀπόλλων δέ, τὴν μαντικὴν μαθὼν παρὰ τοῦ Πανός, ἦκεν εἰς Δελφοὺς, χρησμοδοῦσης τότε Θέμιδος. Ὡς δὲ ὁ φρουρῶν τὸ μαντεῖον Πύθων ὄφρις ἐκώλυεν αὐτὸν παρελθεῖν ἐπὶ τὸ χάσμα,² τοῦτον ἀνελὼν³ τὸ μαντεῖον παραλαμβάνει.

§ 1. Apollod. Bibl. I. 4. 1.

2. Ἀπόλλων Ἀδμήτῳ, τῷ βασιλεῖ τῶν Φερῶν ἐν Θεσσαλίᾳ, ἐθήτευσε, καὶ ἠτήσατο παρὰ Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἀδμητος μέλλῃ τελευτᾶν, ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, ἃν ἐκουσίως τις ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν ἔληται. Ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τοῦ θνήσκειν ἡμέρα, μήτε τοῦ πατρός, μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν θελόντων, Ἀλκηστis, ἡ αὐτοῦ ἄλοχος, ὑπεραπέθανε.⁴ Καὶ αὐτὴν πάλιν ἀνέπεμψεν ἡ Κόρη· ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχесάμενος τῷ Θανάτῳ.

§ 2. Apollod. I. 9. 15.

3 Ἀπόλλων καὶ Ποσειδῶν, τὴν Λαομέδοντος ὕβριν πειράσαι θέλοντες, εἰκασθέντες ἀνθρώποις, ὑπέσχοντο⁵ ἐπὶ μισθῷ τειχεῖν τὸ Πέργαμον· τοῖς δὲ τειχίσασιν τὸν μισθὸν οὐκ ἀπέδιδου. Διὰ τοῦτο Ἀπόλλων μὲν λοιμὸν ἔπεμψε, Ποσειδῶν δὲ κῆτος, ὃ τοὺς ἐν τῷ πεδίῳ συνήρπαζεν ἀνθρώπους. Χρησμῶν δὲ λεγόν-

1. τὰ περὶ θήραν, the chase, and whatever belongs to it.—2. to the chasm, over which the tripod stood.—3. that is, ἀνείλε καί.—παραλαμβάνει, stands instead of παρέλαβε.—4. ὑπεραποθνήσκω.—5. ἐπισχέομαι.

των, ἀπαλλαγὴν ἔσσεσθαι τῶν συμφορῶν, ἐὰν προθῇ Λαιομέδων Ἡσιόνην τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, βορὰν τῷ κῆτει, οὗτος προὔθηκε, ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης πέτραις προσαρτήσας αὐτήν. Ταύτην ἰδὼν ἐκκειμένην Ἡρακλῆς, ὑπέσχετο σῶσειν αὐτήν, εἰ τὰς ἵππους παρὰ Λαιομέδοντος λήψεται, ἃς ὁ Ζεὺς ποινὴν τῆς Γανυμήδους ἀρπαγῆς ἔδωκεν αὐτῷ· δώσειν δὲ Λαιομέδοντος εἰπόντος, κτείνας τὸ κῆτος Ἡσιόνην ἔσωσε. Μὴ βουλομένου δὲ τὸν μισθὸν ἀποδοῦναι, Ἡρακλῆς αὐτὸν ἀπέκτεινε, καὶ τὴν πόλιν εἶλεν.

§ 3. Apollod. II. 5. 9.

4. Τάνταλος μὲν Διὸς ἦν παῖς, πλούτῳ δὲ καὶ δόξῃ διαφέρων, κατῴκει τῆς Ἀσίας περὶ τὴν νῦν ὀνομαζομένην Παφλαγονίαν. Διὰ δὲ τὴν εὐγένειαν, ὥς φασι, φίλος ἐγένετο τῶν θεῶν ἐπὶ πλεῖον. Ὑστερον δὲ τὴν εὐτυχίαν οὐ φέρων, καὶ μετασχὼν κοινῆς τραπέζης καὶ πάσης παρρησίας, ἀπήγγελλε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παρὰ τοῖς ἀθανάτοις ἀπόρρητα. Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ζῶν ἐκολάσθη, καὶ τελευτήσας αἰωνίου τιμωρίας ἤξιώθη, καταχθεὶς εἰς τοὺς ἀσεβεῖς.—Τοῦτου δ' ἐγένετο Πέλοψ υἱὸς καὶ Νιόβη θυγάτηρ. Αὕτη δ' ἐγέννησεν υἱοὺς ἑπτὰ, καὶ θυγατέρας τὰς ἴσας,⁶ εὐπρεπεῖα διαφερούσας. Ἐπὶ δὲ τῷ πλήθει τῶν τέκνων μέγα φροντιστομένη, πλεονάκεις ἐκαυχᾶτο, καὶ τῆς Αἰτωλίδος ἑαυτὴν εὐτεκνοτέραν ἀπεφαίνετο. Εἰθ' ἡ μὲν Αἰτωλὶς χολωσάμενη, προσέταξε τῷ μὲν Ἀπόλλωνι, κατατοξεῦσαι τοὺς υἱοὺς τῆς Νιόβης, τῇ δ' Ἀρτέμιδι, τὰς θυγατέρας. Τοῦτων δ' ὑπακουσάντων τῇ μητρί, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν κατατοξευσάντων τὰ τέκνα τῆς Νιόβης, συνέβη αὐτὴν ὑφ' ἑνα καιρὸν ὀξέως ἅμα εὐτεκνον καὶ ἄτεκνον γενέσθαι.—5. Νιόβη δὲ Θήβας ἀπολιπούσα, πρὸς τὸν πατέρα Τάνταλον ἦκεν εἰς Σίπυλον τῆς Ἀσίας· κακεῖ Διὶ εὐξαμένη, τὴν μορφήν εἰς λίθον μετέβαλε, καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν.

§ 4. Diod. Sic. IV. 74. § 5. Apollod. III. 5, 6.

6. Ἀκταίων, Αὐτονόης καὶ Ἀρισταίου παῖς, τρα-

6. τὰς ἴσας, that is, τοσάδτας, as many daughters.

φείς παρὰ Χείρωνι, κυνηγός⁷ ἐδιδάχθη, καὶ ὕστερον (κατεβρώθη) ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν. Καὶ τοῦτον ἐτελεύτησε τὸν τρόπον, ὅτι τὴν Ἀρτεμιν λουομένην εἶδε. Καὶ φασί, τὴν θεὸν παραχρῆμα αὐτοῦ τὴν μορφήν εἰς ἔλαφον ἀλλάξαι, καὶ τοῖς ἐπομένοις αὐτῷ πεντήκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν λύσσαν, ὅφ' ὧν κατὰ ἄγνοιαν ἐβρώθη· ἀπολομένου δὲ Ἀκταίωνος, οἱ κύνες ἐπιζητοῦντες τὸν δεσπότην, κατωρύνοντο, καὶ ζήτησιν ποιοῦμενοι, παρεγένοντο ἐπὶ τὸ τοῦ Χείρωνος ἄντρον, ὃς εἰδῶλον κατεσκεύασεν Ἀκταίωνος, ὃ καὶ τὴν λύπην αὐτῶν ἔπαυσεν.

§ 6. Apollod. III. 4. 4.

7. Ἀσκληπιδὸς Ἀπόλλωνος παῖς ἦν καὶ Κορωνίδος. Τοῦτον, τῆς αὐτοῦ μητέρος ἀποθανούσης, ἔτι βρέφος ὄντα, πρὸς Χείρωνα τὸν Κένταυρον ἤνεγκεν Ἀπόλλων, παρ' ᾧ καὶ τὴν ἰατρικὴν καὶ τὴν κυνηγετικὴν τρεφόμενος ἐδιδάχθη. Καὶ γενόμενος χειρουργικός, καὶ τὴν τέχνην ἀσκήσας ἐπὶ πολὺ, οὐ μόνον ἐκώλυε τινὰς ἀποθνήσκειν ἀλλ' ἀνῆγειρε καὶ τοὺς ἀποθανόντας. Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς, μὴ λαβόντες οἱ ἄνθρωποι θεραπείαν παρ' αὐτοῦ, βοηθῶσιν ἀλλήλοις, ἐκεράνωσεν αὐτόν· καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθεὶς Ἀπόλλων κτείνει Κύκλωπας, τοὺς τὸν κεραυνὸν Διὶ κατασκευάσαντας. Ζεὺς δὲ ἐμέλλησε ρίπτειν αὐτόν εἰς Τάρταρον· δεηθείσης δὲ Ἀητοῦς, ἐκέλευσεν αὐτόν ἐνιαυτὸν ἀνδρὶ θητεῦσαι. Ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Φεράς πρὸς Ἀδμητον, τὸν Φέρητος, τοῦτω λατρεύων ἐποίμαине, καὶ τὰς θηλείας βόας πάσας διδυματόκους ἐποίησεν.

§ 7. Apollod. III. 10. 3.

II. BACCHUS.

1. Ζεὺς Σεμέλης ἐρασθεὶς συνωμίλησεν αὐτῇ. Ἡ δέ, κατανεύσαντος αὐτῇ Διὸς πᾶν τὸ αἰτηθὲν ποιήσκειν, αἰτεῖται τοιοῦτον αὐτόν ἐλθεῖν, οἷος ἦλθε μνηστευόμενος Ἡραν. Ζεὺς δέ, μὴ δυνάμενος ἀνανεῦσαι, παραγίγνεται εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἄρματος, ἀστρα-

7. κυνηγός ἴσθι τὴν κυνηγετικὴν.

παῖς ὁμοῦ καὶ βρονταῖς, καὶ κεραυνὸν ἱησι. Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλιπούσης, ὁ θεὸς τὸ αὐτῆς βρέφος ἐκ τοῦ πυρὸς ἀρπάσας, ἐνέκρωσε τῇ μηρῇ. Κατὰ δὲ τὸν χρόνον τὸν καθήκοντα Διόνυσον γεννᾷ Ζεὺς, λύσας τὰ ῥάμματα, καὶ δίδωσιν Ἑριῇ· ὁ δὲ κομίζει πρὸς Ἰνὼ καὶ Ἀθάμαντα, καὶ πείθει τρέφειν ὡς κόρην.

2. Ἀγανακτήσασα δὲ Ἥρα, μανίαν αὐτοῖς ἐνέβαλε. Καὶ Ἀθάμας μὲν τὸν πρεσβύτερον παῖδα Λιάρχον, ὡς ἔλαφον θηρεύσας, ἀπέκτεινεν· Ἰνὼ δὲ, τὸν Μελικέρτην εἰς πεπυρωμένον λέβητα ῥίψασα, εἴτα βαστάσασα, μετὰ νεκροῦ τοῦ παιδὸς ἤλατο κατὰ βυθῶν· καὶ Λευκοθέα μὲν αὐτῇ καλεῖται, Παλαίμων δὲ ὁ παῖς, οὕτως ὀνομασθέντες ὑπὸ τῶν πλεόντων· τοῖς χευμαζομένοις γὰρ βοηθοῦσιν. Ἐτέθη δὲ ἐπὶ Μελικέρτῃ ἄγων τῶν Ἰσθμίων, Σισύφου θέντος.

§ 1, 2. Apollodor. III. 4. 3.

3. Λυκοῦργος, παῖς Δρύαντος, Ἡδωνῶν βασιλεύων, οἱ Στρυμόνα ποταμὸν παροικοῦσιν, ἐξέβαλε Διόνυσον σὺν ταῖς Βάκχαις εἰς Θράκην ἐλθόντα. Καὶ Διόνυσος μὲν εἰς θάλασσαν πρὸς Θέτιν, τὴν Νηρέως, κατέφυγε, Βάκχαι δὲ ἐγένοντο αἰχμάλωτοί, καὶ τὸ αὐτῷ συνεπόμενον Σατύρων πλῆθος. Αἱ δὲ Βάκχαι ἐλύθησαν ἐξαίφνης, Λυκοῦργον δὲ μανίαν ἐνεποίησε Διόνυσος. Ὁ δὲ μεμηνώς Δρύαντα τὸν παῖδα, ἀμπέλου νομίζων κλῆμα κόπτειν, πελέκει πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ ἀκρωτηριάσας ἑαυτὸν, ἐσωφρόνησε. Τῆς δὲ γῆς ἀκάρπου μενούσης, ἔχρησεν ὁ θεός, καρποφορήσειν αὐτήν, ἂν θανατωθῇ Λυκοῦργος. Ἡδωνοὶ δὲ ἀκούσαντες, εἰς τὸ Παγγαῖον αὐτὸν ἀπαγαγόντες ὄρος, ἔδησαν· κάκει κατὰ Διονύσου βούλησιν ὑφ' ἵππων διαφθαρεῖς ἀπέθανεν.

§ 3. Apollod. III. 5. 1.

4. Διελθὼν δὲ Θράκην, καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἅπασαν, στήλας ἐκεῖ στήσας, ἦκεν εἰς Θήβας, καὶ τὰς γυναῖκας ἠνάγκασε καταλιπούσας τὰς οἰκίας βακχεύειν ἐν τῷ Κιθαιρῶνι. Πενθεὺς δέ, Ἐχίονος υἱός, παρὰ Κάδμου εἰληφώς τὴν βασιλείαν, διεκώλυε ταῦτα γίνεσθαι, καὶ

παραγενόμενος εἰς Κιθαιρῶνα, τῶν Βακχῶν κατάσκοπος, ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγάτης κατὰ μανίαν ἐμελείσθη. Ἐνόμισε γὰρ αὐτὸν θηρίον εἶναι.

§ 4. Apollod. III. 5. 2.

5. Βουλόμενος δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον διακομισθῆναι, Τυρῶνῶν ληστρικὴν ἐμισθώσατο τριήρη· οἱ δὲ αὐτὸν ἐνθήμενοι, Νάξον μὲν παρέπλεον, ἠπείγοντο δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπεμπολήσοντες. Ὁ δὲ τὸν μὲν ἰστὸν καὶ τὰς κώπας ἐποίησεν ὄφεις, τὸ δὲ σκάφος ἐπλησε κισσοῦ καὶ βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ ἐμμανεῖς γενόμενοι, κατὰ τῆς θαλάσσης ἔφυγον, καὶ ἐγένοντο δελφῖνες.

§ 5. Apollod. III. 5. 3.

6. Ἰκάριος τὸν Διόνυσον, εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐλθόντα, ὑπεδέξατο, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ κλῆμα ἀμπέλου. Καὶ τὰ περὶ τὴν οἰνοποιίαν μανθάνων, καὶ τὰς τοῦ θεοῦ δωρήσασθαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖται πρὸς τινὰς ποιμένας, οἱ γευσάμενοι τοῦ ποτοῦ, καὶ χωρὶς ὕδατος δι' ἡδονὴν ἀφειδῶς ἐλκύσαντες, πεφαρμάχθαι νομίζοντες, ἀπέκτειναν αὐτόν. Μεθ' ἡμέραν δὲ νοήσαντες,¹ ἔθαψαν αὐτόν. Ἡριγόνῃ δὲ τῇ θυγατρὶ, τὸν πατέρα μαστευούσῃ, κύων συνήθης, ὄνομα Μαίρα, ἣ τῷ Ἰκαρίῳ συνείπετο, τὸν νεκρὸν ἐμήνυσε· κακέϊνῃ² ὀδυρομένη τὸν πατέρα, ἐαυτὴν ἀνήρτησεν.

§ 6. Apollod. III. 14. 7.

III. MERCURY.

1. Ἑρμῆς, Μαΐας καὶ Διὸς υἱός, ἔτι ἐν σπαργάνοις ὢν, ἐκδύς, εἰς Πιερίαν παραγίγνεται, καὶ κλέπτει βόας, ἃς ἔνεμεν Ἀπόλλων. Ἴνα δὲ μὴ φωραθεῖ ὑπὸ τῶν ἰχνῶν, ὑποδήματα τοῖς ποσὶ περιέθηκε, καὶ κομίσας εἰς Πύλον, εἰς σπήλαιον ἀπέκρυψε. Καὶ ταχέως εἰς Κυλλήνην ὤχετο, καὶ εὗρίσκει πρὸ τοῦ ἄντρου νεμομένην χελώνην. Ταύτην ἐκκαθάρας, εἰς τὸ κύτος χορδὰς ἐντρίνας, λύραν εὔρε καὶ πλήκτρον.— Ἀπόλλων δὲ

1. scil. τὸ παραγμένον.—2. that is, καὶ ἐκείνη.

τὰς βόας ζητῶν, εἰς Πύλον ἀφικνεῖται, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἀνέκρινεν. Οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παῖδα ἐλαύνοντα ἔφασκον, οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν, ποῖ ποτε ἤλᾳθησαν,¹ διὰ τὸ μὴ εὐρεῖν ἵχνος δύνασθαι. Μαθὼν δὲ ἐκ τῆς μαντικῆς τὸν κεκλοφότα,² πρὸς Μαῖαν εἰς Κυλλήνην παραγίγνεται, καὶ τὸν Ἑρμῆν ἡτιᾶτο· ἡ δὲ ἀπέδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις.] Ἀπόλλων δὲ αὐτὸν τὸν παῖδα πρὸς Δία κομίσας, τὰς βόας ἀπῆτει. Διὸς δὲ κελεύοντος ἀποδοῦναι, ἤρνεϊτο. Μὴ πείθων δέ, ἄγει τὸν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον, καὶ τὰς βόας ἀποδίδωσιν.— Ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Ἀπόλλων, ἀντιδίδωσι τὰς βόας. Ἑρμῆς δὲ ταύτας νέμων, σύριγγα πηξάμενος ἐσύριζεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ ταύτην βουλόμενος λαβεῖν, τὴν χρυσὴν ῥάβδον ἐδίδου αὐτῷ, ἣν ἐκέκτητο³ βουκολῶν, καὶ τὴν μαντικὴν ἐδιδάξατο αὐτόν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκα ἑαυτοῦ καὶ θεῶν ὑποχθονίων τίθησιν.

§ 1. Apollod. L. III. 10. 2.

IV. MINERVA

1. Κέκρωψ αὐτόχθων, συμφυὲς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος, καὶ τὴν γῆν πρότερον λεγομένην Ἀκτὴν, ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. Ἐπὶ τούτου, φασίν, ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαβέσθαι, ἐν αἷς ἔμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἕκαστος. Ἦκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ πλήξας τῇ τριαίνῃ, κατὰ μέσθην τὴν ἀκρόπολιν ἀνέφηνε θάλασσαν,¹ ἣν νῦν Ἐρεχθίδαι καλοῦσι. Μετὰ δὲ τοῦτον ἦκεν Ἀθηνᾶ, καὶ ἐφύτευσεν ἐλαίαν ἣ νῦν ἐν τῇ Πανδροσίῳ² δεικνύται. Γεοργείης δὲ ἔριδος ἀμφοῖν περὶ τῆς χώρας, Ἀθηνᾶν καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς, κριτὰς ἔδωκε θεοὺς τοὺς δώδεκα. Καὶ τούτων δικαζόντων, ἡ χώρα τῆς Ἀθηνᾶς ἐκρίθη, Κέκροπος μαρτυρήσαντος, ὅτι πρῶτον τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσεν. Ἀθηνᾶ μὲν οὖν ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθήνας· Ποσειδῶν δέ, θυνμῷ ὀργισ-

1. ἐλαύνω.—2. κλέπτω.—3. κτάμαι.

1. What is here called a sea, was properly a well, which contained salt water.—2. a chapel of the temple of Minerva on the Acropolis.

Θεῖς, τὸ Θριάσιον πεδῖον ἐπέκλυσε καὶ τὴν Ἀττικὴν ὕφαλον ἐποίησεν.

§ 1. Apollod. L. III. 14. 1.

2. Ἦν παρὰ Θηβαίοις μάντις Τειρεσίας, Εὐήρους καὶ Χαρικλοῦς νύμφης, γενόμενος τυφλὸς τοὺς ὀφθαλμούς. Οὗ περὶ τῆς πηρώσεως καὶ μαντικῆς λόγοι λέγονται διάφοροι. Ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ τῶν θεῶν φασὶ τυφλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις, ἃ κρύπτειν ἤθελον, ἐμήνυνεν· ἄλλοι δέ, ὑπὸ Ἀθηναῶς αὐτὸν τυφλωθῆναι, ὅτι αὐτὴν γυμνὴν ἐν λουτρῷ εἶδε. Χαρικλοῦς δὲ δεομένης τὴν θεόν, (ἣν δὲ προσφιλεῖς τῇ Ἀθηναῇ ἢ Χαρικλῷ) ἀποκαταστήσαι πάλιν τοὺς ὀφθαλμούς, μὴ δυναμένη τοῦτο ποιῆσαι, τὰς ἀκοὰς διακαθάρασα, πᾶσαν ὀρνίθων φωνὴν ἐποίησε συνιέναι, καὶ σκῆπτρον αὐτῇ ἐδώρῃσατο, ὃ φέρων ὁμοίως τοῖς βλέπουσιν ἐβάδιζεν.

§ 2. Apollod. L. III. 6, 7.

V. HERCULES.

1. Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα.

Δεύτερον, ἐν Λέρνη πολυαύχενον ἔκτανεν ὕδραν.

Τὸ τρίτον αὐτ' ἐπὶ τοῖς Ἑρμιάνθιον ἔκτανε κάπρον.

Χρυσόκερων ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγρευσε τέταρτον.

Πέμπτον δ', ὄρνιθας Στυμφαλίδας ἐξεδίωξεν.

Ἑκτον, Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστῆρα φαεινόν.

Ἑβδομον, Αὐγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηνεν.

✱ Ογδοον, ἐκ Κρήτηθε πυρίπνοον ἤλασε² ταῦρον.

Εἵνατον, ἐξ Θρήκης Διομήδεος ἤγαγεν ἵππους.

Γηρυόνου, δέκατον, βόας ἤλασεν ἐξ Ἑρυνθείης.

Ἐνδέκατον, κύνια Κέρβερον ἤγαγεν ἐξ Αἰδαο.³

Δωδέκατον δ', ἤνεγκεν ἐς Ἑλλάδα χρύσεια μήλα.

§ 1. Anal. Vet. Poet. T. II. p. 475.

2. Ἡρακλέα μυθολογοῦσιν ἐκ Αἰδὸς γενέσθαι. Οὗτος, ῥώμῃ σώματος πολὺ τῶν ἀπάντων διενέγκας, ἐπῆλθε τὴν οἰκουμένην, κολάζων μὲν τοὺς ἀδίκους,

1. that is, ἐπὶ τοῖς τοῖς ἔθλοις.—2. ἐκ Κρήτηθε, equivalent to ἐκ Κρήτης.—3. for ἄδου.

ἀναιρῶν δὲ τὰ τὴν χώραν ἀοίκητον ποιοῦντα θηρία·
πᾶσι δ' ἀνθρώποις τὴν ἐλευθερίαν περιποιήσας, ἀή-
τητος μὲν ἐγένετο καὶ ἄτρωτος, διὰ δὲ τὰς εὐεργεσίας
ἀθανάτου τιμῆς ἔτυχε παρ' ἀνθρώποις.

§ 2. Diodor. Sic. V. 76.

3. Ἡρακλέος παιδὸς ὄντος ὀκταμηνιαίου, δύο δράκον-
τας ὑπερμεγέθεις Ἡρα ἐπὶ τὴν αὐτοῦ εὐνὴν ἔπεμψε,
διαφθαρῆναι τὸ βρέφος θέλουσα. Ἐπιβοωμένης δὲ
Ἀλκμήνης Ἀμφιτρύωνα, Ἡρακλῆς διαναστάς ἄγχων
ἐκατέραις ταῖς χερσὶν αὐτοὺς διέφθειρεν.—4. Εὐρύσ-
θεὺς ἐπέταξε τῷ Ἡρακλεῖ τοῦ Νεμέου λέοντος τὴν δο-
ρὰν κομίζειν. Τοῦτο δὲ ζῶον ἦν ἄτρωτον, ἐκ Τυφῶ-
νος γεγεννημένον. Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὸν λέοντα,
καὶ εἰς τὴν Νεμέαν ἀφικόμενος, τὸν λέοντα ἐτόξευσε
πρῶτον. Ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα, τῷ ῥοπάλῳ
ἐδίωκε. Φυγόντος δὲ τοῦ λέοντος εἰς ἀμφίστομον
σπήλαιον αὐτοῦ, Ἡρακλῆς τὴν ἐτέραν ἀποκοδόμησεν
εἴσοδον, διὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ, καὶ
περιθεὶς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ, κατέσχευεν ἄγχων, ἕως
ἐπνίξε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκόμιζεν εἰς Μυ-
κήνας.—5. Ἐκτον ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῷ τὰς Στυμφα-
λίδας ὄρνιθας ἐκδιῶξαι. Ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ, πόλει
τῆς Ἀρκαδίας, Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη, πολλῇ
συνηρεφῆς ὕλη. Εἰς ταύτην ὄρνεις συνέφυγον ἄπλε-
τοι. Ἀμυχανοῦντος οὖν Ἡρακλέος, πῶς ἐκ τῆς ὕλης
τὰς ὄρνιθας ἐκβάλῃ, χάλκεα κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ
Ἀθηναῖα, παρ' Ἡφαίστου λαβοῦσα. Ταῦτα κρούων
ἐπὶ τινος ὄρους τῇ λίμνῃ παρακειμένου, τὰς ὄρνιθας
ἐφόβει. Αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι, μετὰ
δέους ἀνίπταντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς
ἐτόξευσεν αὐτάς.

§ 3. Apollod. II. 4. 8. § 4. Ib. II. 5. 1. § 5. Ib. II. 5. 6.

6. Λιβύης ἐβάσίλευε παῖς Πωσειδῶνος, Ἀνταῖος,
ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν ἀνῆρει. Τούτῳ
δὲ παλαίειν ἀναγκαζόμενος Ἡρακλῆς, ἄράμενος ἄμμα-
σι μετέωρον ἀπέκτεινε· ψάλλοντα γὰρ γῆς ἰσχυρότατον
συνέβη γίγνεσθαι. Διὸ καὶ Γῆς τινες ἔφασαν τοῦτον

εἶναι παῖδα.—7. Μετὰ Λιβύην Ἡρακλῆς Αἴγυπτον διεξήει.⁴ Ταύτης ἐβασίλευε Βούσιρις, Ποσειδῶνος παῖς. Οὗτος τοὺς ξένους ἔθνευ ἐπὶ βωμῷ Διός, κατὰ τι λόγιον. Ἐννέα γὰρ ἔτη ἀφορία τὴν Αἴγυπτον κατέλαβε. Θράσιος δὲ ἐλθὼν ἐκ Κύπρου, μάντις τὴν ἐπιστήμην, ἔφη, τὴν ἀφορίαν παύσεσθαι, ἐὰν ξένον ἄνδρα τῇ Αἰὶ σφάξωσι κατ' ἔτος. Βούσιρις δὲ ἐκείνον πρῶτον σφάξας τὸν μάντιν, πάντας τοὺς κατιόντας ξένους ἔσφαζε. Συλληφθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο· τὰ δὲ δεσμὰ διαρρήξας, τὸν τε Βούσιριν, καὶ τὸν ἐκείνου παῖδα Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινεν.

§ 6, 7. Apollod. II. 5. 11.

8. Μεταστάντος δὲ Ἡρακλέους εἰς θεοὺς, οἱ παῖδες αὐτοῦ, φυγόντες Εὐρυσθέα, ἦλθον εἰς Ἀθήνας, καὶ καθεσθέντες⁵ ἐπὶ τὸν Ἑλέου βωμόν, ἠξίουں βοηθεῖσθαι. Εὐρυσθέως δὲ ἐκείνους ἐκδιδόναι λέγοντος, καὶ πόλεμον ἀπειλοῦντος, οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐκδιδόντες αὐτοὺς πόλεμον πρὸς αὐτὸν ὑπέστησαν.⁶ Καὶ τοὺς μὲν παῖδας αὐτοῦ ἀπέκτειναν· αὐτὸν δὲ Εὐρυσθέα φεύγοντὰ ἐφ' ἄρματος κτείνει διώξας Ὑλλος, καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν ἀποτεμών, Ἀλκμήνῃ δίδωσιν· ἡ δὲ κερκίσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυξεν αὐτοῦ.

§ 8. Apollodor. II. 8. 1.

VI. EXPEDITION OF THE ARGONAUTS.

1. Φρίξον, τὸν Ἀθάμαντος, μυθολογοῦσι, διὰ τὰς ἀπὸ τῆς μητριᾶς ἐπιβουλὰς ἀναλαβόντα τὴν ἀδελφὴν Ἑλλην, φυγεῖν ἐκ τῆς Ἑλλάδος. Περαιουμένων δὲ αὐτῶν¹ κατὰ τινα θεῶν πρόνοιαν ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπὶ κριοῦ χρυσομάλλου, τὴν μὲν παρθένον ἀποπεσεῖν εἰς τὴν θάλασσαν, ἣν ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντον ὀνομασθῆναι· τὸν δὲ Φρίξον εἰς τὸν Πόντον πορευθέντα κατενεχθῆναι² μὲν πρὸς τὴν Κολχίδα, κατὰ τέ τι λόγιον θύσαντα τὸν κριόν, ἀναθεῖναι τὸ δέρας

4. διέξειμι.—5. καθίζω.—6. for οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐξέδοσαν, ἀλλὰ πόλεμον ὑπέστησαν.

1. αὐτῶν, Phrixus and Helle.—2. καταφέρω.

εἰς τὸ τοῦ " Ἀρεος ἱερὸν. Μετὰ δὲ ταῦτα βασιλεύοντι τῆς Κολχίδος Αἰήτη χρησμὸν ἐκπεσεῖν, ὅτι τότε καταστρέψει τὸν βίον, ὅταν ξένοι καταπλεύσαντες τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἀπενέγκωσι. Διὰ δὴ ταύτας τὰς αἰτίας, καὶ διὰ τὴν ἰδίαν ὀμότητα καταδείξαι θύειν τοὺς ξένους, ἵνα διαδοθείσης τῆς φήμης εἰς ἅπαντα τόπον περὶ τῆς Κόλχων ἀγριότητος, μηδεὶς τῶν ξένων ἐπιβῆναι τολμήσαι³ τῆς χώρας.

§ 1. Diod. Sic. IV. 47.

2. Τῷ Πελῖα, τῆς Ἰώλκου ἐν Θεσσαλίᾳ βασιλεῖ, ἐθέσπισεν ὁ θεός, τὸν μονοσάνδαλον φυλάξασθαι. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἡγνῶει τὸν χρησμὸν· ὕστερον δὲ αὐτὸν ἔγνω.⁴ Τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυσίαν, ἄλλους τε πολλοὺς ἐπὶ ταύτῃ, καὶ τὸν Ἰάσωνα μετεπέμψατο. Ὁ δὲ πόθῳ γεωργίας ἐν τοῖς χωρίοις διατελῶν, ἔσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν. Διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἀναυρον, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπολέσας ἐν τῷ ῥεῖθρῳ πέδιλον. Θεασάμενος δὲ Πελίας αὐτόν, καὶ τὸν χρησμὸν συμβαλὼν, ἠρώτα προσελθὼν, τί ἂν ἐποίησεν ἐξουσίαν ἔχων,⁵ εἰ λόγιον ἦν αὐτῷ πρὸς τινος φονευθήσεσθαι τῶν πολιτῶν; Ὁ δὲ ἔφη, τὸ χρυσόμαλλον δέρας προσέταττον ἂν⁶ φέρειν αὐτῷ. Τοῦτο Πελίας ἀκούσας, εὐθύς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτόν. Τοῦτο δὲ ἐν Κόλχοις ἦν, ἐν Ἀρεος ἄλσει κρεμᾶμενον ἐκ δρυός, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος ἀϋπνου.—Ἐπὶ τοῦτο πεμπόμενος Ἰάσων, Ἀργὸν παρεκάλεσε τὸν Φρίξου· κακείνος, Ἀθηναῖς ὑποθεμένης,⁷ πεντηκόντορον ναῦν κατεσκεύασε, τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Ἀργῶ· κατὰ δὲ τὴν πρῶραν ἐνήρμοσεν Ἀθηναῖ φωνῇεν φηγοῦ τῆς Δωδωνίδος ξύλον· ὥς δὲ ἡ ναὺς κατεσκευάσθη, χρωμένῳ⁸ ὁ θεὸς⁹ πλεῖν ἐπέτρεψε, συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος.

§ 2. Apollod. I. 9. 16.

3. Here a distinction must be made between *τολμήσαι* and *τολῆσαι*.—4. *γινώσκω*.—5. *τί ἂν ἐποίησεν, what he would do*.—*ἐξουσίαν ἔχων* for *εἰ ἐξουσίαν ἔχει*, *suppose he had the power*.—6. *I would command*.—7. *by the advice of Minerva*.—8. *scil. Ἰάσωνι*.—9. *ὁ θεός, the oracle*.

3. Οὗτοι ναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἀναχθέντες κα-
ταντῶσιν εἰς τὴν τῆς Θράκης Σαλμυδησσόν, ἔνθα
ᾤκει Φινεὺς μάντις, τὰς ὄψεις πεπηρωμένος. Τοῦτον
οἱ μὲν Ἀγήνορος εἶναι λέγουσιν, οἱ δὲ Ποσειδῶνος
υἷόν· καὶ πηρωθῆναι φασὶν αὐτόν, οἱ μὲν ὑπὸ θεῶν,
ὅτι προὔλεγε¹⁰ τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα, οἱ δέ,
ὑπὸ Βορέου καὶ τῶν Ἀργοναυτῶν, ὅτι, πεισθεὶς μητ-
ρυῖ,¹¹ τοὺς ἰδίους ἐτύφλωσε παῖδας. Ἐπεμψαν δὲ
αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοί. Πτερωταὶ δὲ ἦσαν
αὗται, καὶ ἐπειδὴ τῷ Φινεῖ παρετίθετο τράπεζα, ἐξ
οὐρανοῦ καθιπτάμεναι, τὰ μὲν πλείονα ἀνήρπαζον,
ὀλίγα δὲ ὅσα¹² ὁσμῆς ἀνάπλεα κατέλειπον, ὥστε μὴ
δύνασθαι προσενέγκασθαι.¹³ Βουλομένοις δὲ τοῖς
Ἀργοναύταις τὰ περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν, ὑποθήσεσθαι
τὸν πλοῦν ἔφη, τῶν Ἀρπυιῶν αὐτόν ἐὰν ἀπαλλάξωσιν.
Οἱ δὲ παρέθεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδεσμάτων. Ἀρπυι-
αι δὲ ἐξαίφνης σὺν βοῇ καταπτᾶσαι¹⁴ τὴν τροφὴν ἤρπα-
ζον. Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες, Ζήτης καὶ
Κάλαῖς, ὄντες πτερωτοί, σπασάμενοι τὰ ξίφη, δι' ἀέ-
ρος ἐδίωκον. Ἦν δὲ ταῖς Ἀρπυίαις χρεὼν τεθνάναι
ὑπὸ τῶν Βορέου παίδων· τοῖς δὲ Βορέου παισὶ, τότε
τελευτήσκειν, ὅτε ἂν διώκοντες μὴ καταλάβωσι.¹⁵ Διω-
κομένων δὲ τῶν Ἀρπυιῶν, ἡ μὲν εἰς ποταμόν τινα ἐμ-
πίπτει, ἡ δὲ ἑτέρα μέχρις Ἐχινάδων ἤλθε νήσων, αἱ
νῦν ἀπ' ἐκείνης Στροφάδες καλοῦνται· ἐστράφη γάρ,
ὥς ἤλθεν ἐπὶ ταύτας, καὶ γενομένη κατὰ τὴν ἡϊόνα,
ὑπὸ καμάτου πίπτει σὺν τῷ διώκοντι. Ἀπολλώνιος¹⁶
δὲ ἕως Στροφάδων νήσων φησὶν αὐτὰς διωχθῆναι, καὶ
μηδὲν παθεῖν, δοῦσας¹⁷ ὄρκον, τὸν Φινέα μηκέτι ἀδι-
κῆσειν.

§ 3. Apollod. I. 9. 21.

4. Ἀπαλλαγεῖς δὲ τῶν Ἀρπυιῶν Φινεὺς, ἐμήνυσε
τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις, καὶ περὶ τῶν Συμπληγά-
δων ὑπέθετο πετρῶν τῶν κατὰ τὴν τοῦ Πόντου εἴσοδον.

10. προὔλεγε.—11. his second spouse Idea, who is here called μηρυῖα in rela-
tion to his children of the first marriage.—12. ὅσα ἀνάπλεα, so much that it
was full, i. e. quite full.—13. προσφέρω.—14. καθιπτamai.—15. scil. τὰ διωκόμενον.
—δτε ἂν for ἔταν.—16. the author of an epic poem on the expedition of the
Argonauts.—17. δίδωμι.

Ἦσαν δὲ ὑπερμεγέθεις αὗται, συγκρουόμεναι δὲ ἀλλήλαις, ὑπὸ τῆς τῶν πνευμάτων βίας, τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον. Ἐφέρετο δὲ πολλή μὲν ἀπ' αὐτῶν ὁμίχλη, πολὺς δὲ πάταγος· ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πετεινοῖς δι' αὐτῶν εἰσεῖν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφεῖναι πελειάδα διὰ τῶν πετρῶν, καὶ ταύτην εἰ μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν, διαπλεῖν καταφρονούντας· εἰ δὲ ἀπολομένην, μὴ πλεῖν βιάζεσθαι. Ταῦτα ἀνήγοντο ἀκούσαντες, καὶ, ὥς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφιασιν ἐκ τῆς πρῶρας πελειάδα· τῆς δὲ ἱπταμένης, τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἢ σήμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπεθέρισεν. Ἀναχωρούσας οὖν ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας, μετ' εἰρεσίας ἐντόνου, συλλαβομένης Ἡρας, διῆλθον, τὰ ἄκρα¹⁸ τῶν ἀφλάστων τῆς νηὸς περικοπέισης. Αἱ μὲν οὖν Συμπληγάδες ἔκτοτε ἔστησαν· χρεῶν γὰρ ἦν αὐταῖς, νηὸς περαιωθείσης, στήναι παντελῶς.

§ 4. Apollod. I. 9. 22.

5. Οἱ δὲ Ἀργοναῦται παραπλεύσαντες Θερμῶδοντα καὶ Κάυκασον, ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἤλθον. Οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστὶ γῆς. Καθορμισθείσης δὲ τῆς νηὸς, ἦκε πρὸς Αἰήτην Ἰάσων, καὶ τὰ ἐπιταγέ¹⁹τα ὑπὸ Πελίου λέγων, παρεκάλει δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ· ὁ δὲ δώσειν ὑπέσχετο,²⁰ εἰ μὴ τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος καταξεύξῃ· ἦσαν δὲ ἄγριοι παρ' αὐτῷ οὗτοι ταῦροι δύο, μεγέθει διαφέροντες, δῶρον Ἡφαίστου, οἱ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στομάτων ἐφύσων. Τούτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπετάσσετο σπεῖρειν²¹ δράκοντος ὀδόντας· εἶχε γὰρ λαβὼν παρ' Ἀθηνᾶς τοὺς ἡμίσεις ὧν²² Κάδμος ἔσπειρεν ἐν Θήβαις.

§ 5. Apollod. I. 9. 23.

6. Ἀποροῦντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, πῶς ἂν δύναιτο τοὺς ταύρους καταξεύξαι, Μήδεια αὐτοῦ ἔρωτα ἴσχει·

18. for τῶν ἄκρων περικοπέντων.—19. ἐπιτάττω.—20. ἐπισχύνεμαι.—21. the construction is: ἐπετάσσετο αὐτῷ ζεύξαντι τούτους (when he had yoked them) σπεῖρειν ὀδόντας δράκοντος.—22. εἶχε λαβὼν, a more definite expression than εἴληφε.—ὧν for τούτων οὗς. When the noun, either in the genitive or dative, to which the relative refers, is without a demonstrative, as οὗτος or ἐκεῖνος, the relative, otherwise in the accusative, is put in the same case with the noun by *Attraction*.

ἦν δὲ αὐτὴ θυγάτηρ Αἰήτου καὶ Ἰδυίας τῆς Ὠκεανοῦ, φαρμακίς. Δεδοικυῖα δέ, μὴ πρὸς τῶν ταύρων διαφθαρεῖ, κρύφα τοῦ πατρὸς συνεργήσκειν αὐτῇ πρὸς τὴν κατὰ ζευξιν τῶν ταύρων ἐπηγγείλατο, καὶ τὸ δέρας ἐγχειριεῖν,²³ ἂν ὁμόσῃ αὐτὴν ἔξειν γυναῖκα, καὶ εἰς Ἑλλάδα σύμπλουν ἀγάγηται. Ὁμόσαντος δὲ Ἰάσονος, φάρμακον δίδωσιν, ᾧ καταζευγνύναι μέλλοντα²⁴ τοὺς ταύρους ἐκέλευσε χρῆσαι τὴν τε ἄσπίδα, καὶ τὸ δόρυ, καὶ τὸ σῶμα· τούτῳ γὰρ χρισθέντα, ἔφη, πρὸς μίαν ἡμέραν μήτε ὑπὸ πυρὸς ἀδικηθήσεσθαι, μήτε ὑπὸ σιδήρου. Ἐδήλωσε δὲ αὐτῇ, σπειρομένων τῶν ὁδόντων, ἐκ γῆς ἄνδρας μέλλειν ἀναδύεσθαι ἐπ' αὐτὸν καθωπλισμένους, οὓς ἐπειδὴν ἀθρόους θεάσεται, ἐκέλευσε βάλλειν εἰς μέσον λίθους ἀποθεν· ὅταν δὲ ὑπερτοῦτου μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε κτείνειν αὐτούς.

§ 6. Apollod. I. 9. 23.

7. Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας, καὶ χρισάμενος²⁵ τῷ φαρμάκῳ, παραγενόμενος εἰς τὸ τοῦ νεῷ ἄλσος, ἐμάστευσε τοὺς ταύρους, καὶ σὺν πολλῇ πυρὶ ὁρμήσαντας αὐτούς κατέζευξε. Σπείροντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὁδόντας, ἀνέτελλον ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἑνοπλοι· ὁ δέ, ὅπου πλείονας ἑώρα,²⁶ βάλλων ἐξ ἀφανοῦς λίθους πρὸς αὐτούς, μαχομένους πρὸς ἀλλήλους²⁷ πρόσσιών, ἀνήρει. Κατεζευγμένων δὲ τῶν ταύρων, οὐκ ἐδίδου τὸ δέρας Αἰήτης· ἐβούλετο δὲ τὴν τε Ἀργῶ καταφλέξει, καὶ κτείνειν τοὺς ἐμπλέοντας. Φθάσασα δὲ Μῆδεια, τὸν Ἰάσωνα νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας ἤγαγε, καὶ τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσασα τοῖς φαρμάκοις, μετὰ Ἰάσονος ἔχουσα τὸ δέρας ἐπὶ τὴν Ἀργῶ παρεγένετο. Συνείπετο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀψυρτος. Οἱ δὲ νυκτὸς μετὰ τούτων ἀνήχθησαν.

§ 7. Apollod. I. 9. 23.

8. Πελίας δέ, ἀπογνοὺς²⁸ τὴν ὑποστροφὴν τῶν Ἀργοναυτῶν, Αἴσωνα, τὸν Ἰάσονος πατέρα, κτείνειν ἤθε-

23. the Attic future inf. of ἐγχειρίζω.—24. καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν μέλλοντα καταζευγνύναι τοὺς ταύρους, τούτῳ χρῆσαι, &c.—25. χρῆσαι, to anoint any thing, χρῆσασθαι, to anoint one's self.—26. imperf. ind. of ὁράω, Attic for ὄρα.—27. They were quarrelling about the stones, not knowing whence they came.—28. ἀπογινώσκω.

λεν· ὁ δέ, αἰτησάμενος ἑαυτὸν ἀνελεῖν, θυσίαν ἐπιτε-
λῶν, ἀδεῶς ταύρου αἷμα σπασάμενος ἀπέθανεν. Ἡ δὲ
Ἰάσονος μήτηρ, ἐπαρασαμένη Πελία, νήπιον ἀπολι-
ποῦσα παῖδα Πρόμαχον, ἑαυτὴν ἀνήρτησε· Πελίας δὲ
καὶ τὸν καταλειφθέντα παῖδα ἀπέκτεινεν αὐτῆς. Ὁ
δὲ Ἰάσων κατελθὼν, τὸ μὲν δέρας ἔδωκε· περὶ ὧν δὲ
ἡδίκηθη²⁹ μετελθεῖν ἐθέλων, καιρὸν ἐξεδέχετο. Καὶ
τότε μὲν ἐς Ἴσθμὸν μετὰ τῶν ἀριστείων πλεύσας ἀνέ-
θηκε τὴν ναῦν Ποσειδῶνι· αὐτὸς δὲ Μήδειαν παρακα-
λεῖ ζητεῖν, ὅπως Πελίας αὐτῷ δίκας ὑποσχῇ.³⁰ Ἡ δὲ
εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Πελίου παρελθοῦσα πείθει τὰς
θυγατέρας αὐτοῦ, τὸν πατέρα κρεουργῆσαι καὶ καθε-
ψῆσαι, διὰ φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγγελλομένη ποιήσκειν
νέον· καί, τοῦ πιστεῦσαι χάριν, κριὸν μελίσασσα καὶ
καθεψήσασσα ἐποίησεν ἄρνα. Αἱ δὲ πιστεύσασαι, τὸν
πατέρα κρεουργοῦσι καὶ καθεψοῦσιν. Ἀκαστος δὲ
μετὰ τῶν τὴν Ἰωλκὸν οἰκούντων τὸν πατέρα θάπτει,
τὸν δὲ Ἰάσονα μετὰ τῆς Μηδείας τῆς Ἰωλκοῦ ἐκ-
βάλλει.

§ 8. Apollod. I. 9. 27.

VII. MISCELLANEOUS FABLES.

1. Ὀρφεύς, Καλλιόπης Μούσης καὶ Οἰάγρου υἱός,
ἄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα. Ἀποθανούσης
δὲ Εὐρυδίκης, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, δηχθείσης¹ ὑπὸ
ῥφews, κατῆλθεν εἰς ἄδου,² καὶ Πλούτωνα ἔπεισεν
ἀναπέμψαι αὐτήν. Ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιήσκειν,
ἂν μὴ πορευόμενος Ὀρφεύς ἐπιστραφῇ, πρὶν εἰς τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ παραγενέσθαι. Ὁ δὲ ἀπιστῶν ἐπιστρα-
φεῖς ἐθεάσατο τὴν γυναῖκα· ἣ δὲ πάλιν ὑπέστρεψεν.

§ 1. Apollod. I. 3. 2.

2. Πολλοὶ τῶν ποιητῶν φασί, Φαέθοντα τὸν Ἥλιον
μὲν υἱόν, παῖδα δὲ τὴν ἡλικίαν ὄντα, πείσαι τὸν πα-
τέρα, μίαν ἡμέραν παραχωρῆσαι τοῦ τεθρίππου. Συγ-
χωρηθέντος δὲ αὐτῷ τούτου, τὸν μὲν Φαέθοντα ἐλαύ-
νοντα τὸ τέθριππον, μὴ δύνασθαι κρατεῖν τῶν ἡνιῶν,

²⁹. that is, περὶ τῶν ἀδικημάτων, ἃ ἡδίκηθη ὑπὸ τοῦ Πελίου.—³⁰. ὑπόσχω.

1. δάκνω.—2. scil. δῶμα.

τοὺς δὲ ἵππους καταφρονήσαντας τοῦ παιδὸς ἐξενεχθῆ-
ναι³ τοῦ συνήθους δρόμου· καὶ τὸ μὲν πρῶτον⁴ κατὰ
τὸν οὐρανὸν πλατωμένους ἐκπυρῶσσι τοῦτον, καὶ ποι-
ῆσαι τὸν νῦν γαλαξίαν καλούμενον κύκλον· μετὰ δὲ ταῦ-
τα, πολλὴν τῆς οἰκουμένης κατακαίειν χώραν. Διὸ καὶ
τὸν Δία ἀγανακτήσαντα ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις, κεραυ-
νῶσαι μὲν τὸν Φαέθοντα, ἀποκαταστήσαι δὲ τὸν Ἥλι-
ον ἐπὶ τὴν συνήθη πόρεϊαν. Τοῦ δὲ Φαέθοντος πε-
σόντος πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ νῦν Πάδου καλουμένου
ποταμοῦ, τὸ δὲ παλαιὸν⁵ Ἡριδανοῦ προσαγορευομέ-
νου, θρηνηῆσαι μὲν τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ τὴν τελευτήν,
διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς λύπης μετασχηματισθῆναι
τὴν φύσιν, γενομένας αἰγείρους. Ταύτας δὲ κατ' ἐνι-
αὐτὸν κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν δάκρυον ἀφιέναι, καὶ τοῦ-
το πηγνύμενον ἀποτελεῖν τὸ καλούμενον ἤλεκτρον.

§ 2. Diodor. Sic. V. 23.

3. Προμηθεύς, Ἰαπετοῦ καὶ Ἀσίας υἱός, ἐξ ὕδατος
καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ,
λάθρα Διός, ἐν νάρθηκι⁵ κρύψας. Ὡς δὲ ἦσθετο⁶
Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ τῷ Κανκάσῳ ὄρει τὸ σῶμα
αὐτοῦ προσηλῶσαι. Τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν.
Ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς πολλῶν ἐτῶν
ἀριθμὸν διετέλεσε. Καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς
ἐφιπτάμενος, τὸ ἦπαρ αὐτοῦ ἐνέμετο, αὐξάνόμενον διὰ
νυκτός. Καὶ Προμηθεὺς μὲν πυρὸς κλαπέντος⁷ δίκην
ἔτινε ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν ἔλυσεν.

§ 3. Apollod. I. 7. 1.

4. Προμηθέως δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος
βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων, γαμεῖ Πύρραν,
τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, ἣν ἔπλασαν οἱ θεοὶ
πρώτην γυναῖκα. Ἐπεὶ δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλκοῦν
γένος ἠθέλησεν, ὑποθεμένου Προμηθέως, Δευκαλίων
τεκτηνάμενος λάρνακα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος, εἰς
ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη. Ζεὺς δὲ πολὺν ὑετὸν

3. ἐκφέρω.—4. Sometimes the article τὸ, with whatever it is attached to, be-
comes adverbial.—5. νάρθηξ, *ferula*, a reed with a spongy pith, which was used
for tinder. In such a reed Prometheus stole the fire from heaven.—6. αἰ-
σθάνομαι.—7. κλαίπτω.

ἀπ' οὐρανοῦ χέας, τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν· ὥστε διαφθαρῆναι πάντας ἀνθρώπους, ὀλίγων χωρίς, οἳ συνέφυγον εἰς τὰ πλησίον⁸ ὑψηλὰ ὄρη. Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἑννέα καὶ νύκτας ἴσας,⁹ τῇ Παρνασσῷ προσίσχει, κακεῖ τῶν ὄμβρων παῦλαν λαβόντων, ἐκβάς ἔθυσσε Διὶ Φυξίῳ. Ζεὺς δὲ πέμπσας Ἑρμῆν πρὸς αὐτόν, ἐπέτρεπεν αἰτεῖσθαι ὃ τι βούλεται· ὁ δὲ αἰρεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. Καί, Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῆς αἴρων ἔβαλε λίθους, καὶ οὓς μὲν ἔβαλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο· οὓς δὲ Πύρρα, γυναῖκες. "Οθεν καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομάσθησαν¹⁰ ἀπὸ τοῦ λᾶας, ὁ λίθος.

§ Apollod. I. 7. 2.

5. Σαλμωνεὺς διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐκολάσθη. "Ἐλεγε γὰρ ἑαυτὸν εἶναι Δία, καὶ τὰς ἐκείνου ἀφελόμενος θυσίας, ἑαυτῇ προσέτασσε θύειν· καὶ βύρσας μὲν ἐξηραμμένας¹¹ ἐξ ἄρματος μετὰ λεβήτων χαλκῶν σύρων, ἔλεγε βροντᾶν· βάλλων δὲ εἰς οὐρανὸν αἰθομένας λαμπάδας, ἔλεγεν ἀστράπτειν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κεραυνώσας, τὴν κτισθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ πόλιν καὶ τοὺς οἰκήτορας ἠφάνισε πάντας.

§ 5. Apollod. I. 9. 7.

6. Βῆλος ὁ Αἰγύπτου βασιλεὺς, παῖδας εἶχε διδύμους Αἰγυπτον καὶ Δαναόν. Αἰγύπτῳ μὲν ἐγένοντο παῖδες πεντήκοντα, θυγατέρες δὲ Δαναῷ πεντήκοντα. Στασιασάντων δὲ αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς ἀρχῆς ὕστερον, Δαναὸς τοὺς Αἰγύπτου παῖδας δεδοικῶς, ὑποθεμένης Ἀθηνᾶς αὐτῷ, ναῦν κατεσκεύασε πεντηκόντορον, καὶ τὰς θυγατέρας ἐνθάδε μὲν ἔφυγεν εἰς Ἄργος. Οἱ δὲ Αἰγύπτου παῖδες καὶ αὐτοὶ¹² εἰς Ἄργος ἐλθόντες, παρεκάλουν τὸν Δαναόν, τῆς τε ἔχθρας παύσασθαι, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ γαμεῖν ἡξίουν. Δαναὸς δέ, ἅμα μὲν ἀπιστῶν αὐτῶν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δὲ καὶ μνησικακῶν περὶ τῆς φυγῆς, ὠμολόγει τοὺς

8. scil. ὅτα. The adverb is converted into an adjective by being joined with the article.—9. as many, τοσαύτας.—10. οἱ οὕτως γεγενημένοι, scil.—11. ξηραίνω.—12. likewise.

γάμους, καὶ διεκλήρου τὰς κόρας. Ὡς δὲ ἐκληρώσαντο τοὺς γάμους, ἐστίασας ἐγχειρίδια δίδωσι ταῖς θυγατράσιν· αἱ δὲ κοιμωμένους τοὺς νυμφίους ἀπέκτειναν, πλην Ὑπερμνήστρας. Αὕτη δὲ Λυγκέα διέσωσε· διὸ καθεύδρας αὐτὴν Δαναὸς ἐφρούρει. Αἱ δὲ ἄλλαι τῶν Δαναοῦ θυγατέρων τὰς μὲν κεφαλὰς τῶν νυμφίων ἐν τῇ Λέρνῃ κατώρυξαν, τὰ δὲ σώματα πρὸ τῆς πόλεως ἐκήδευσαν. Καὶ αὐτὰς ἐκάθησαν Ἀθηνᾶ τε καὶ Ἑρμῆς, Διὸς κελεύσαντος. Δαναὸς δὲ ὕστερον Ὑπερμνήστραν Λυγκεῖ συνώκισε· τὰς δὲ λοιπὰς θυγατέρας εἰς γυμνικὸν ἀγῶνα τοῖς νικῶσιν ἔδωκεν.¹³

§ 6. Apollod. II. 1. 4.

7. Μίνως θαλασσοκρατῶν ἐπολέμησε στόλῳ τὰς Ἀθήνας, καὶ Μέγαρα εἴλε, Νίσου βασιλεύοντος, τοῦ Πανδίοнос. Ἀπέθανε δὲ ὁ Νίσος διὰ θυγατρὸς προδοσίαν. Ἐχοντι γὰρ αὐτῷ πορφυρέαν ἐν μέσῃ τῇ κεφαλῇ τρίχα, (ἧς ἀφαιρεθείσης αὐτὸν μοῖρα ἦν τελευτᾶν) ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Σκύλλα, ἐρασθεῖσα Μίνωος, ἐξείλε τὴν τρίχα κοιμωμένη. Μίνως δέ, Μεγάρων κρατήσας ἀπέπλευσε, καὶ τὴν Σκύλλαν, τῆς πρύμνης τῶν ποδῶν ἐκδήσας, ὑποβρύχιον ἐποίησεν.

§ 7. Apollod. III. 15. 8.

8. Σφίγγα μυθολογοῦσι, θηρίον δίμορφον, παραγενομένην εἰς τὰς Θήβας, αἰνιγμα προτιθέναι τῷ δυναμένῳ λῦσαι, καὶ πολλοὺς ὑπ' αὐτῆς δι' ἀπορίαν ἀναιρεῖσθαι. Ἦν δὲ τὸ προτεθὲν ὑπὸ τῆς Σφιγγός· τί ἐστὶ τὸ αὐτὸ¹⁴ δίπουν, τρίπουν, καὶ τετράπουν·

ἀλλ' ὁπόταν βαίνειν πλείστοισι πόδεσσι,

ἐνθα¹⁵ μένος γυίοισιν ἀφανρότατον πέλει αὐτοῦ. Ἀπορουμένων δὲ τῶν ἄλλων, ὁ Οἰδίπους ἀπεφήνατο, ἄνθρωπον εἶναι τὸ προβληθέν·¹⁶ νήπιον μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπάρχοντα, τετράπουν εἶναι· αὐξήσαντα δέ, δίπουν· γηράσαντα δέ, τρίπουν, βακτηρίᾳ χρώμενον διὰ τὴν ἀσθένειαν. Ἐνταῦθα τὴν μὲν Σφίγγα ἐαυτὴν κατακρημνίσαι, τὸν δὲ Οἰδίπουν γῆμαι τὴν ἀγνοουμένην

13. Danaus appointed games, at which his daughters were assigned to the victors as prizes.—14. What creature, the same, is two-footed, &c.—15. for τέτι.—16. προβάλλω.

ὕφ' ἑαυτοῦ μητέρα,¹⁷ τῷ λύσαντι¹⁸ ἔπαθλον προτιθεμένην.

§ 8. Diodor. IV. 64.

9. Ἑλένη, Ἀήδας καὶ Τυνδάρεω θυγάτηρ, ὥς δὲ ἄλλοι λέγουσι, Διὸς, κάλλει ἦν διαπρεπής. Παρεγένοντο δὲ εἰς Σπάρτην ἐπὶ τὸν αὐτῆς γάμον πολλοὶ τῶν βασιλευόντων Ἑλλάδος. Τούτων ὁρῶν τὸ πλῆθος Τυνδάρεως, ἐδεδοίκει¹⁹ μὴ, κριθέντος ἐνός, στασιάσωσιν οἱ λοιποί, ἐξορκίζει τοὺς μνηστῆρας βοηθήσειν, ἐὰν ὁ προκριθεὶς νυμφίος ὑπὸ ἄλλου τινὸς ἀδικῇται περὶ τὸν γάμον, καὶ αἰρεῖται τὸν Μενέλαον νυμφίον, καὶ τὴν βασιλείαν τῆς Σπάρτης αὐτῷ παραδίδωσιν. /

§ 9. Apollod. III. 10. 8.

10. Ἡ Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος ἐγέννησε, τὸν Ἀχιλλέα. Ἀθάνατον δὲ θέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυβοῦσα²⁰ τῆς νυκτός, ἐφθείρεν ὃ ἦν αὐτῷ θνητὸν πατρῶον²¹ μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχριεν ἀμβροσίᾳ. Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας, καὶ ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρός, ἐβόησε· καὶ Θέτις, κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν τελειῶσαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα, πρὸς Νηρείδας ὤχετο. Κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεὺς. Ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγχνοις λεόντων καὶ συῶν ἀγρίων καὶ ἄρκτων μυελοῖς.

§ 10. Apollod. III. 13. 6.

11. Αἰακός, ὁ Διὸς ἔκγονος, τοσοῦτον διήνεγκεν,²² ὥστε γενομένων αὐχμῶν ἐν τοῖς Ἕλλησι, καὶ πολλῶν ἀνθρώπων διαφθαρέντων, ἐπειδὴ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς ὑπερέβαλεν, ἦλθον οἱ προεστῶτες τῶν πόλεων ἰκετεύοντες αὐτόν, νομίζοντες διὰ τῆς εὐγενείας καὶ τῆς εὐσεβείας τῆς ἐκείνου τάχιστ' ἂν εὐρέσθαι, παρὰ τῶν θεῶν τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγὴν. Σωθέντες δὲ καὶ τυχόντες ἀπάντων ὧν ἐδεήθησαν, ἱερὸν ἐν Αἰγίνῃ κατεστήσαντο κοινὸν τῶν Ἑλλήνων,²³ οὐπερ

17. Jocasta, the spouse of Laius.—18. τῷ λύσαντι, to him who should solve the riddle.—19. δέδοικα, has the power of a present, and ἐδεδοίκειν, that of an imperfect.—20. ἐγκρύπτω.—21. that is, τὸ θνητὸν αὐτοῦ μέρος, τὸ ἀπὸ τοῦ πατρὸς.—22. διαφέρω.—23. In the name of all the Greeks.

ἐκείνος ἐποιήσατο τὴν εὐχὴν. Καὶ κατ' ἐκείνον μὲν τὸν χρόνον ἕως ἣν μετ' ἀνθρώπων, μετὰ καλλίστης δόξης ὧν διετέλεσεν· ἐπειδὴ δὲ μετέλλαξε τὸν βίον, λέγεται παρὰ Πλούτωνι καὶ Κόρη²⁴ τιμὰς μεγίστας ἔχων παρεδρεῦεν ἐκείνοις.—Τούτου δὲ παῖδες ἦσαν Τελαμῶν καὶ Πηλεὺς. Ὡν ὁ μὲν ἕτερος μεθ' Ἡρακλέους ἐπὶ Λαομέδοντα στρατευσάμενος, τῶν ἀριστεύων²⁵ ἔτυχε· Πηλεὺς δὲ ἐν τῇ μάχῃ τῇ²⁶ πρὸς Κενταύρους ἀριστεύσας, καὶ κατὰ πολλοὺς ἄλλους κινδύνους εὐδοκιμήσας, Θέτιδι, τῇ Νηρέως, θνητὸς ὧν ἀθανάτῳ, συνῳκήσε· καὶ μόνου τούτου φάσι τῶν προγεγενημένων ὑπὸ θεῶν ἐν τοῖς γάμοις ὑμέναιον ἄσθῆναι.²⁷ Τούτοις δ' ἐκατέροις, Τελαμῶνος μὲν Αἴας καὶ Τεῦκρος ἐγεννήθη, Πηλέως δ' Ἀχιλλεύς. Οἱ²⁸ μέγιστον καὶ σαφέστατον ἔλεγχον ἔδοσαν τῆς αὐτῶν ἀρετῆς. Οὐ γὰρ ἐν ταῖς αὐτῶν πόλεσιν ἐπρώτευσαν μόνον, οὐδὲ ἐν τοῖς τόποις, ἐν οἷς κατόικουν· ἀλλὰ στρατείας τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ τοὺς Βαρβάρους γενομένης, καὶ πολλῶν μὲν ἐκατέρωθεν²⁹ ἀθροισθέντων, οὐδενὸς δὲ τῶν ὀνομαστῶν ἀπολειφθέντος, ἐν τούτοις τοῖς κινδύνοις Ἀχιλλεύς μὲν ἀπάντων διήνεγκεν, Αἴας δὲ μετ' ἐκείνον ἡρίστευσε. Τεῦκρος δὲ τῆς τε τούτων συγγενείας ἄξιός, καὶ τῶν ἄλλων οὐδενὸς χείρων γενόμενος, ἐπειδὴ Τροίαν συνεξέϊλεν,³⁰ ἀφικόμενος εἰς Κύπρον Σαλαμίνα κατόικισεν.

§ 11. Isocrat. Laud. Euag. c. 5. 7.

12. Θησεύς, ὁ Αἰγέως, Λαπίθαις σύμμαχος γενόμενος, καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ Κενταύρους τοὺς διφυεῖς, οἱ καὶ τάχει καὶ ῥώμῃ καὶ τόλμῃ διέφερον, τούτους μάχῃ νικήσας, εὐθὺς μὲν τὴν ὕβριν αὐτῶν ἔπαυσεν, οὐ πολλῷ δ' ὕστερον τὸ γένος³¹ ἐξ ἀνθρώπων ἠφάνισεν. Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους οἱ Ἀθηναῖοι τῷ Μινωταύρῳ, τῷ ἐν Κρήτῃ τραφέντι, δασμὸν ἀπέστειλαν δις ἑπτὰ παῖδας, οὓς ἰδὼν³² ἀγομένους,

24. that is, τῇ Περσεφόνῃ.—25. namely, Hesione, the daughter of Laomedon.—26. When the qualification of the substantive comes after, the article is usually repeated for emphasis, or clearness.—27. ἔδω.—28. οἱ (for οὗτοι) stands as *qui* in the beginning of a clause, instead of a demonstrative pronoun.—29. on the side, both of the Greeks and Barbarians.—30. συνεξέϊλεν.—31. scil. τῶν Κενταύρων.—32. οὓς ἰδὼν, for ὡς εἶδε τοὺς.

οὕτως ἡγανάκτησεν, ὥσθ' ἡγήσατο, κρείττον εἶναι τεθνάναι, ἢ ζῆν αἰσχροῶς, ἄρχων τῆς πόλεως τῆς οὕτως οἰκτρὸν τοῖς ἐχθροῖς φόρον ὑποτελεῖν ἡναγκασμένης. Σύμπλους δὲ γενόμενος, καὶ κρατήσας τῆς φύσεως³³ ἐξ ἀνδρὸς καὶ ταύρου μεμιγμένης, τοὺς μὲν παῖδας τοῖς γονεῦσιν ἀπέδωκε, τὴν δὲ πατρίδα οὕτως δεινοῦ προστάγματος ἤλευθέρωσεν.

§ 12. Isocrat. Encom. Helen. c. 13.

X. MYTHOLOGICAL DIALOGUES.

I. JUPITER AND MERCURY.

(Lucian. Deor. Dial. III.)

Ζεύς. Τὴν τοῦ Ἰνάχου παῖδα οἶσθα, τὴν καλὴν, ὧ Ἐρμῇ; Ἐρμ. Ναί, τὴν Ἰὼ λέγεις. Ζ. Οὐκέτι παῖς ἐκείνη ἐστίν, ἀλλὰ δάμαλις. Ἐ. Τεράστιον τοῦτο· τῷ τρόπῳ δ' ἐνηλλάγη; Ζ. Ζηλοτυπήσασα ἡ Ἥρα μετέβαλεν αὐτήν· ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι δεινὸν ἐπιμεμηχάνηται² τῇ κακοδαίμονι· βουκόλον τινὰ πολυόμματον Ἀργὸν τοῦνομα ἐπέστησεν, ὃς νέμει τὴν δάμαλιν, ἄϋπνος ὢν. Ἐ. Τί οὖν ἡμᾶς χρηὶ ποιεῖν; Ζ. Καταπτόμενος³ ἐς τὴν Νεμέαν (ἐκεῖ δέ που ὁ Ἀργὸς βουκολεῖ) ἐκείνον μὲν ἀπόκτεινον, τὴν δὲ Ἰὼ διὰ τοῦ πελάγους ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀπαγαγών, Ἰσιν ποίησον. Καὶ τολοιπὸν⁴ ἔστω θεὸς τοῖς ἐκεῖ,⁵ καὶ τὸν Νεῖλον ἀναγέτω,⁶ καὶ τοὺς ἀνέμους ἐπιπεμπέτω, καὶ σωζέτω τοὺς πλέοντας.

II. VULCAN AND JUPITER.

(Lucian. D. D. VIII.)

Ἡφ. Τί με, ὦ Ζεῦ, δεῖ ποιεῖν; ἦκω¹ γάρ, ὥς ἐκέλευσας, ἔχων τὸν πέλεκυν ὀξύτατον,² εἰ καὶ λίθους

33. φῶσις signifies here a creature, a monster.

1. τῷ, Attic for τίνι.—2. ἐπιμεμηχάνηται, from ἐπιμηχανάσθαι.—3. καθίπταμαι.—4. used adverbially, μέρος τοῦ χρόνου being understood.—5. that is, τοῖς Αἰγυπτίοις.—6. ἀναβαίνειν ποιεῖτω, they ascribe to Isis the overflowing of the Nile which fertilizes Egypt.

1. ἦκω, I have come.—2. that is, σὺν τῷ πελέκει καὶ τοῦτω ὀξύτατω;—ὀξύτατον to be rendered ἅλις ὄξυν ὄντα, sharp enough were it even necessary, &c.

δέοι μᾶ πλεγγῇ διατεμεῖν. Ζ. Εὖγε, ὦ Ἥφαιστε. Ἀλλὰ διέλε³ μου τὴν κεφαλὴν ἐς δύο κατενεγκὼν. Ἥφ. Πειρᾶ μου, εἰ μέμνηνα; Πρόσταττε δ' οὖν τάληθές, ὅπερ θέλεις σοι γενέσθαι. Ζ. Διαιρεθῆναί μοι τὸ κρανίον· εἰ δὲ ἀπειθήσεις, οὐ νῦν πρῶτον ὀργιζομένου πειράσῃ μου· ἀλλὰ χρή καθικνεῖσθαι παντὶ τῇ θυμῷ, μηδὲ μέλλειν· ἀπόλλυμαι γὰρ ὑπὸ τῶν ὠδύνων, αἱ μοι τὸν ἐγκέφαλον ἀναστρέφουσιν. Ἥφ. Ὁρα, ὦ Ζεῦ, μὴ κακὸν τι ποιήσῳμεν· ὅξυς γὰρ ὁ πέλεκυς ἐστὶ, καὶ οὐκ ἀναιμωτὶ, οὔτε κατὰ τὴν Εἰλείθυιαν μαϊώσεται σε Ζ. Κατένεγκε μόνον, ὦ Ἥφαιστε, θαρρῶν· οἶδα γὰρ ἐγὼ τὸ συμφέρον. Ἥφ. Ἀκὼν μὲν, κατβίσω δέ· τί γὰρ χρή ποιεῖν, σοῦ κελεύοντος;—Τί τοῦτο; κόρη ἔνοπλος;—μέγα, ὦ Ζεῦ, κακὸν εἶχες ἐν τῇ κεφαλῇ· εἰκότως γοῦν ὀξύθυμος ἦσθα, τηλικαύτην ὑπὸ τῇ μήνιγγι παρθένον ζωογονῶν, καὶ ταῦτα ἔνοπλον· ἢ που στρατόπεδον, οὐ κεφαλὴν ἐλελήθεις ἔχων· ἢ δὲ πηδᾶ, καὶ πυρὶ ῥιχίζει, καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει, καὶ τὸ δόρυ πάλλει, καὶ ἐνθουσιᾶ· καὶ τὸ μέγιστον, καλὴ πάνυ καὶ ἀκμαία γεγένηται ἤδη ἐν βραχεῖ· γλαυκῶπις μὲν, ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ τοῦτο ἡ κόρυς.⁴ Ὡστε, ὦ Ζεῦ, μαίωτρά μοι ἀπόδος ἐγγυήσας ἤδη αὐτήν. Ζ. Ἀδύνατα αἰτεῖς, ὦ Ἥφαιστε· παρθένος γὰρ αἰεὶ θέλει μένειν. Ἐγὼ γοῦν, τό γε ἐπ' ἐμοί, οὐδὲν ἀντιλέγω. Ἥφ. Τοῦτ' ἐβουλόμην· ἐμοὶ λεγῆσει τὰ λοιπά· καὶ ἤδη συναρπάσω αὐτήν. Ζ. Εἴ σοι ῥάδιον, οὕτω ποιεῖ· πλὴν οἶδα, ὅτι ἀδυνάτων ἐρᾷς.

III. JUPITER, ESCULAPIUS, HERCULES.

(Lucian. D. D. XIII.)

Ζ. Παύσασθε, ὦ Ἀσκληπιέ καὶ Ἡράκλεις, ἐρίζοντες πρὸς ἀλλήλους ὥσπερ ἄνθρωποι. Ἀπρεπῇ γὰρ ταῦτα καὶ ἀλλότρια τοῦ συμποσίου τῶν θεῶν. Ἥρ. Ἀλλὰ ἐθέλεις, ὦ Ζεῦ, τουτονὶ¹ τὸν φαρμακέα προκα-

3. διαπύω.—4. Bluish green eyes were reckoned a blemish in a female, as giving a stern look—κοσμεῖ καὶ τοῦτο, sets off, or becomes, even this.

1. Among the Attics, and in the familiar style, the demonstratives, for the sake of greater strength, append to all their forms what is called the demonstrative i.—τουτονί, this here.

τακλίνεσθαι μου ; 'Ασκ. Νῆ Δία, καὶ ἀμείνων γάρ εἰμι. 'Ηρ. Κατὰ τί, ὧ ἐμβρόντητε ;² ἢ διότι σε ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν, ἃ μὴ θέμις ποιοῦντα, νῦν δὲ κατ' ἔλεον αὐτίς ἀθανασίας μετείληφας ; 'Ασκ. 'Επιλέλῃσαι γὰρ καὶ σύ, ὧ "Ηρακλες, ἐν τῇ Οἴτῃ καταφλεγείς, ὅτι μοι ὄνειδίζεις τὸ πῦρ ; 'Ηρ. Οὐκουν³ ἴσα καὶ ὅμοια βεβίωται ἡμῖν· ὃς Διὸς μὲν υἱὸς εἰμι, τοσαῦτα δὲ πεπόνηκα, ἐκκαθαίρων τὸν βίον, θηρία καταγωνιζόμενος, καὶ ἀνθρώπους ὑβριστὰς τιμωρούμενος. Σὺ δὲ ῥιζοτόμος εἶ, καὶ ἀγύρτης, νοσοῦσι μὲν ἴσως ἀνθρώποις χρησίμους ἐπιθήσειν⁴ τῶν φαρμάκων, ἀνδρῶδες δὲ οὐδὲν ἐπιδεδειγμένος. 'Ασκ. Εὖ λέγεις, ὅτι σου τὰ ἐγκαύματα ἰασάμην, ὅτε πρῶτον ἀνῆλθες ἡμίφλεκτος, ὑπ' ἀμφοῖν διεφθαρμένος τὸ σῶμα, τοῦ χιτῶνος, καὶ μετὰ τοῦτο, τοῦ πυρός. 'Εγὼ δέ, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, οὔτε ἐδούλευσα ὥσπερ σύ, οὔτε ἔξαινον ἔρια ἐν Λυδία, πορφυρίδα ἐνδεδυνκώς, καὶ παιόμενος ὑπὸ τῆς 'Ομφάλης χρυσῇ σανδάλῳ, ἀλλ' οὐδὲ μελαγχολήσας ἀπέκτεινα τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα. 'Ηρ. Εἰ μὴ πᾶνση λοιδороούμενός μοι, αὐτίκα μάλα εἴσῃ, ὥς οὐ πολὺ σε ὀνήσει ἡ ἀθανασία, ἐπεὶ ἀράμενός σε, ῥίψω ἐπὶ κεφαλὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε μηδὲ τὸν Παιήονα ἰάσασθαι σε, τὸ κρανίον συντρίβέντα. Ζ. Πάυσασθε, φημί, καὶ μὴ ἐπιταράττετε ἡμῖν τὴν συνουσίαν, ἣ ἀμφοτέρους ἀποπέμψομαι ὑμᾶς τοῦ συμποσίου. Καίτοι εὐγνωμον, ὧ "Ηρακλες, προκατακλίνεσθαι σου τὸν 'Ασκληπιόν, ἅτε καὶ πρότερον ἀποθανόντα.

2. this word has a double meaning, *struck with thunder*, and *mad, phrensied, hair-brained*.—3. οὐκουν, with the accent on the first syllable, has a negative signification. Would not οὐκουν, with an ironical, and, perhaps in this place, somewhat of an interrogative meaning, be more in Lucian's satirical manner?—So then our lives have been similar!—4. ἐπιθήσειν τῶν—the Greek idiom requiring ἐπιτιθεῖναι τὰ φάρμακα, it has been conjectured by the late learned Walker, of Trinity College, Dublin, that the text is corrupt, and that it stood originally—χρήσιμος ἐπιθεῖναι τῶν φαρμάκων,—“*useful for the application of drugs*.”—[Edit.]

IV. JUNO AND LATONA.

(Lucian. D. D. XVI.)

Ἡρ. Καλὰ μὲν γάρ, ὦ Ἀητοῖ, καὶ¹ τὰ τέκνα ἔτεκες τῇ Διὶ. Ἀητ. Οὐ πᾶσαι ὦ Ἡρα, τοιοῦτους τίκτειν δυνάμεθα, οἷος ὁ Ἡφαιστός ἐστιν. Ἡρ. Ἀλλ' οὗτος μὲν ὁ χωλός, ὅμως χρήσιμός γε ἐστί, τεχνίτης ὢν ἄριστος, καὶ κατακεκόσμηκεν ἡμῖν τὸν οὐρανόν· οἱ δὲ σοὶ παῖδες,² ἡ μὲν αὐτῶν ἀρρήνικη (πέρα τοῦ μέτρου,) καὶ ὄρειος, καὶ τὸ τελευταῖον, ἐς τὴν Σκυθίαν ἀπελθούσα, πάντες ἴσασιν οἷα ἐσθίει,³ ξενοκτονοῦσα, καὶ μιμουμένη τοὺς Σκύθας αὐτοὺς, ἀνθρωποφάγους ὄντας. Ὁ δ' Ἀπόλλων προσποιεῖται μὲν πάντα εἰδέναι, καὶ τοξεύειν καὶ καθαρίζειν, καὶ ἰατρὸς εἶναι, καὶ μαντεύεσθαι, καὶ καταστησάμενος ἐργαστήρια τῆς μαντικῆς,⁴ τὸ μὲν ἐν Δελφοῖς, τὸ δ' ἐν Κλάρῳ, καὶ ἐν Διδύμοις, ἐξαπατᾷ τοὺς χρωμένους αὐτῇ λοξὰ ἀποκρινόμενος, ὡς ἀκίνδυνον εἶναι τὸ σφάλμα. Καὶ πλουτεῖ μὲν ἀπὸ τοῦ τοιοῦτου· πολλοὶ γάρ οἱ ἀνόητοι καὶ παρέρχοντες αὐτοὺς καταγοητεύεσθαι· πλὴν οὐκ ἀγνοεῖται γε ὑπὸ τῶν συνετωτέρων τὰ πολλὰ τερατευόμενος·⁵ αὐτὸς γοῦν ὁ μάντις ἡγνῶει, ὅτι φονεύσει μὲν τὸν ἐρώμενον τῇ δίσκῳ, οὐ προεμαντεύσατο δέ, ὡς φεύξεται αὐτὸν ἡ Λάφνη, καὶ ταῦτα οὕτω καλὸν καὶ κομήτην ὄντα. Ὡστε οὐχ ὀρῶ καθότι καλλιτεκνοτέρα τῆς Νιόβης ἔδοξας. Ἀητ. Ταῦτα μέντοι τὰ τέκνα, ἡ ξενοκτόνος, καὶ ὁ ψευδόμεαντις, οἶδα, ὅπως λυπεῖ σε, ὀρώμενα ἐν τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα, ὅταν ἡ μὲν ἐπαινῇται ἐς τὸ κάλλος, ὁ δὲ καθαρίζῃ ἐν τῇ συμποσίῳ θαυμαζόμενος ὑφ' ἀπάντων. Ἡρ. Ἐγέλασα,⁶ ὦ Ἀητοῖ· ἐκεῖνος θαυμαστός, ὃν ὁ Μαρσύας, εἰ τὰ

1. αὐτὴ καλὴ οὖσα καὶ τέκνα καλὰ ἔτεκες, this is said with irony. The conjunction γὰρ may refer to such a phrase as εἰκότως ἐπὶ τῷ φανερῷ εἰ understood.—
2. The nominative frequently stands before distributive clauses for the genitive, thus τῶν δὲ τῶν παιδῶν ἡ μὲν ἀρρήνικη. This figure is called Anacoluthon, where the end does not grammatically correspond with the beginning.—
3. *quali (quam nefando) victu utatur*. Juno would say ἐσθίει κρέα ἀνθρώπων, but from her horror at the deed, she expresses it with greater force by a circumlocution.—4. *ἐργαστήρια τῆς μαντικῆς, oracle shops, in derision*—5. that is, οἱ συνετωτέροι οὐκ ἀγνοοῦσιν ὅτι τὰ πολλὰ τερατεύεται.—6. *I must laugh—or, I cannot forbear laughing.*

δίκαια αἱ Μοῦσαι δικάσαι ἤθελον, ἀπέδειρεν ἄν, αὐτὸς κρατήσας τῇ μουσικῇ; νῦν δὲ κατασοφισθεὶς ἄθλιος ἀπόλωλεν, ἀδίκως ἀλούς·¹ ἡ δὲ καλὴ σου παρθένης οὕτω καλὴ ἐστίν, ὥστε ἐπεὶ ἔμαθεν ὀφθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀκταίωνος, φοβηθεῖσα μὴ ὁ νεανίσκος ἐξαγορεύσῃ τὸ αἶσχος αὐτῆς, ἐπαφῆκεν αὐτῇ τοὺς κύνας. *Λητ. Μέγα, ὦ Ἥρα, φρονεῖς, ὅτι ξύνει τῇ Αἰτ, καὶ συμβασιλεύεις αὐτῇ, καὶ διὰ τοῦτο ὑβρίζεις ἀδεῶς· πλὴν ἀλλ' ὀψομαι σε μετ' ὀλίγον αὖθις δακρύουσαν, ὅποταν σὲ καταλιπὼν ἐς τὴν γῆν κατίῃ, ταῦρος ἢ κύκνος γενόμενος.*

V. JUNO AND JUPITER.

(Lucian. D. D. XVIII.)

Ἥρ. Ἐγὼ μὲν ἡσυχυνόμην ἄν, ὦ Ζεῦ, εἴ μοι τοιοῦτος ἦν υἱός, θῆλυς οὕτω καὶ διεφθαρμένος ὑπὸ τῆς μέθης· μίτρα μὲν ἀναδεδεμένος τὴν κόμην, τὰ πολλὰ δὲ μαινομέναις γυναιξὶ συνών, ἀβρότερος αὐτῶν ἐκείνων, ὑπὸ τυμπάνοις καὶ αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις χορεύων· καὶ ὅλως παντὶ μᾶλλον ἐοικώς, ἢ σοὶ τῇ πατρί. Ζ. Καὶ μὴν οὗτός γε ὁ θηλυμίτρης, ὁ ἀβρότερος τῶν γυναικῶν, οὐ μόνον, ὦ Ἥρα, τὴν Λυδίαν ἐχειρώσατο, καὶ τοὺς κατοικοῦντας τὸν Τρωῶλον ἔλαβε, καὶ τοὺς Θρᾷκας ὑπηγάγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπ' Ἰνδοὺς ἐλάσας τῇ γυναικείῳ τούτῳ στρατιωτικῇ, τοὺς τε ἐλέφαντας εἴλε, καὶ τῆς χώρας ἐκράτησε, καὶ τὸν βασιλέα πρὸς ὀλίγον ἀντιστῆναι τολμήσαντα, αἰχμάλωτον ἀπήγαγε· καὶ ταῦτα ἅπαντα ἐπραξεν, ὀρχούμενος ἅμα, καὶ χορεύων, θύρσοις χρώμενος κιττίνοις, μεθύων, ὡς φῆς, καὶ ἐνθεάζων. Εἰ δέ τις ἐπεχείρησε λοιδορῆσασθαι αὐτῷ, ὑβρίσας ἐς τὴν τελετήν, καὶ τοῦτον ἐτιμωρήσατο, ἢ καταδήσας τοῖς κλήμασιν,² ἢ διασπασθῆναι ποιήσας ὑπὸ τῆς μητρὸς³ ὥσπερ νεβρόν. Ὁρᾷς ὡς ἀνδρεῖα ταῦτα, καὶ οὐκ ἀνάξια τοῦ πατρὸς; εἰ δὲ παιδιὰ καὶ τρυφὴ πρόσεστιν αὐτοῖς, οὐδεὶς φθόνος· καὶ μάλιστα

7. that is, *κατὰ τοὺς*.

1. The antithetical clause *οὐ δὲ οὐκ ἀλόγων* is understood.—2. like *Lycurgus* in Thrace.—3. like *Pentheus* in Thebes.

εἰ λογίσαιτό τις, οἷός⁴ ἂν νήφων οὗτος ἦν, ὅπου ταῦτα μεθύων ποιεῖ.

VI. MERCURY AND MAIA.

(Lucian. D. D. XXIV.)

Ἑρμ. Ἔστι γάρ τις, ὃ μῆτερ, ἐν οὐρανῷ θεὸς ἀθλιώτερος ἐμοῦ; Μαῖ. Μὴ λέγε, ὃ Ἑρμῆ, τοιοῦτον μηδέν. Ἑρμ. Τί μὴ λέγω, ὃς τοσαῦτα πράγματα ἔχω, μόνος κόμνων, καὶ πρὸς τοσαύτας ὑπηρεσίας διασπώμενος; ἔωθεν μὲν γὰρ ἐξαναστάντα σαίρειν τὸ συμπόσιον δεῖ· καὶ διαστρώσαντα τὴν κλισίαν,¹ εἶτα εὐθετήσαντα ἕκαστα, παρεστάναι τῇ Διὶ, καὶ διαφέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτοῦ, ἄνω καὶ κάτω ἡμεροδρομοῦντα· καὶ ἐπανελθόντα ἔτι κεκαυμένον παρατιθέναι τὴν ἀμβροσίαν. Πρὶν δὲ τὸν νεώνητον τοῦτον οἶνοχόον ἤκειν, καὶ τὸ νέκταρ ἐγὼ ἐνέχεον. Τὸ δὲ πάντων δεινότατον, ὅτι μηδὲ νυκτὸς καθεύδω μόνος τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δεῖ με καὶ τότε τῇ Πλούτῳ ψυχαγωγεῖν, καὶ νεκροπρμπὸν εἶναι, καὶ παρεστάναι τῇ δικαστηρίῳ. Οὐ γὰρ ἱκανά μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα, ἐν παλαίστραις εἶναι, καὶ ταῖς ἐκκλησίαις κηρύττειν, καὶ ῥήτορας ἐκδιδάσκειν, ἀλλ' ἔτι καὶ νεκρικὰ συνδιαπράττειν μεμερισμένον. Καίτοι τὰ μὲν τῆς Ἀΐδας τέκνα παρ' ἡμέραν ἕκαστος ἐν οὐρανῷ ἢ ἐν ᾄδου εἰσὶν· ἐμοὶ δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ ταῦτα κάκεῖνα ποιεῖν ἀναγκαῖον. Καὶ οἱ μὲν Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης, ἐκ γυναικῶν δυστήνων γενόμενοι, εὐωχοῦνται ἀφρόντιδες· ὁ δὲ Μαΐας τῆς Ἀτλαντίδος, διακονοῦμαι αὐτοῖς. Καὶ νῦν ἄρτι ἤκοντά με ἀπὸ Σιδῶνος παρὰ τῆς Ἀγήνορος θυγατρὸς, ἐφ' ἣν πέπομφέ με ὀψόμενον ὅ τι πράττει ἢ παῖς, μηδὲ ἀναπνεύσαντα, πέπομφεν αὐτίς ἐς τὸ Ἄργος ἐπισκεψόμενον τὴν Δανάην· εἰτ' ἐκεῖθεν, ἐς Βοιωτίαν, φησί, ἐλθὼν, ἐν παρόδῳ τὴν

4. how brave and manly.

1. The learned Walker, following the text of Reitzius and Hemsterhius, reads διαστρώσαντα τὴν ἐκκλησίαν, *after having laid, or arranged, the seats, in the assembly-room.* The reading in our text, which has been hitherto followed in all the editions published in this country, does not seem expressive of the author's meaning.—[Edit.]

Ἀντιόπην ἰδέ. Καὶ ὅλως ἀπηγόρευκα ἤδη. Εἰ γοῦν μοι δυνατὸν ἦν, ἡδέως ἂν ἡξίωσα πεπραῶσθαι,² ὥσπερ οἱ ἐν γῇ κακῶς δουλεύοντες.³ Μαῖ. "Εα ταῦτα, ὦ τέκνον· χρή γὰρ πάντα ὑπηρετεῖν τῷ πατρί, νεανίαν ὄντα· καὶ νῦν, ὥσπερ ἐπέμφθης, σόβει ἐς Ἀργος, εἴτα ἐς τὴν Βοιωτίαν, μὴ καὶ πληγὰς βραδύνων λάβῃς· ὀξύχολοι γὰρ οἱ ἐρῶντες.

VII. ZEPHYR AND NOTUS.

(Lucian. Dial. Marin. XV.)

Ζέφ. Οὐ πρόποτε πομπὴν ἐγὼ μεγαλοπρεπεστέραν εἶδον ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἀφ' οὗ γε εἰμί, καὶ πνέω. Σὺ δὲ οὐκ εἶδες, ὦ Νότε; Νότ. Τίνα ταύτην λέγεις, ὦ Ζέφυρε, τὴν πομπήν; ἢ τίνες οἱ πέμποντες ἦσαν; Ζέφ. Ἡδίστου θεάματος ἀπελείφθης, οἷον οὐκ ἂν ἄλλο ἴδοις ἔτι. Νότ. Παρὰ τὴν ἐρυθρὰν γὰρ θάλασσαν εἰργαζόμεν· ἐπέπνευσα δέ τι καὶ μέρος τῆς Ἰνδικῆς, ὅσα παράλια τῆς χώρας.¹ οὐδὲν οὖν οἶδα ὧν λέγεις. Ζέφ. Ἀλλὰ τὸν Σιδώνιον Ἀγήνορα οἶδας; Νότ. Ναί· τὸν τῆς Εὐρώπης πατέρα· τί μὴν; Ζέφ. Περὶ αὐτῆς ἐκείνης διηγῆσομαί σοι. Νότ. Μῶν ὅτι ὁ Ζεὺς ἐραστής ἐκ πολλοῦ τῆς παιδός; τοῦτο γὰρ καὶ πάλαι ἠπιστάμην. Ζέφ. Οὐκοῦν τὸν μὲν ἔρωτα οἶσθα· τὰ μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη ἄκουσον. Ἡ μὲν Εὐρώπη κατεληλύθει ἐπὶ τὴν ἡϊόνα παίζουσα, τὰς ἡλικιώτιδας παραλαβοῦσα· ὁ Ζεὺς δὲ, ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτὸν, συνέπαιζεν αὐταῖς, κάλλιστος φαινόμενος· λευκὸς τε γὰρ ἦν ἀκριβῶς, καὶ τὰ κέρατα εὐκαμπής, καὶ τὸ βλέμμα ἡμερος. Ἐσκίρτα οὖν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς ἡϊόνος, καὶ ἐμυκάτο ἡδιστον, ὥστε τὴν Εὐρώπην τολμῆσαι καὶ ἀναβῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ τοῦτ' ἐγένετο, δρομαῖος μὲν ὁ Ζεὺς ὤρμησεν ἐπὶ τὴν θάλασσαν φέρων αὐτήν, καὶ ἐνήχετο ἐμπεσών· ἡ δὲ πάνυ ἐκπλαγεῖσα² τῷ πράγματι, τῇ λαιᾷ μὲν εἶχετο τοῦ κέρατος, ὥς μὴ ἀπολισθάνοι· τῇ ἐτέρᾳ δὲ ἠνεμωμένον τὸν πέπλον

2. *πεπλάσσω*.—3. At Athens, slaves who were treated very harshly, could demand to be sold to another master.

1. that is, τὰ παράλια μέρος τῆς Ἰνδικῆς χώρας.—2. *ἐκπλήττω*.

συνεῖχεν. Νότ. 'Ηδὺ τοῦτο θέαμα, ὦ Ζέφυρε, εἶδες, καὶ ἐρωτικόν, νηχόμενον τὸν Δία, φέροντα τὴν ἀγαπωμένην. Ζέφ. Καὶ μὴν τὰ μετὰ ταῦτα ἡδῖω παραπολύ, ὦ Νότε· ἡ γὰρ θάλασσα εὐθὺς ἀκύμων ἐγένετο, ἡμεῖς δὲ πάντες ἡσυχίαν ἄγοντες παρηκολουθοῦμεν. Ἐρωτες δὲ παραπετώμενοι μικρὸν ὑπὲρ τὴν θάλασσαν, ὡς ἐνίστε ἄκροις τοῖς ποσὶ ἐπιπαύειν τοῦ ὕδατος, ἡμένας τὰς δᾶδας φέροντες, ἦδον ἅμα τὸν ὑμέναιον. Αἱ Νηρηίδες δὲ ἀναδῦσαι παρίππενον ἐπὶ τῶν δελφίνων, ἐπικροτοῦσαι, ἡμίγυμνοι αἱ πολλαί· τό τε τῶν Τριτῶνων γένος, καὶ εἴ τι ἄλλο μὴ φοβερὸν ἰδεῖν τῶν θαλασσίων, ἅπαντα περιεχόρευε τὴν παιῖδα· ὁ μὲν γὰρ Ποσειδῶν ἐπιβεβηκὼς ἄρματος, παροχουμένην τε καὶ τὴν Ἀμφιτρίτην ἔχων, προῆγε γεγηθώς, προοδοιπορῶν νηχομένῃ τῇ ἀδελφῇ. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τὴν Ἀφροδίτην δύο Τρίτωνες ἔφερον, ἐπὶ κόγχῃς κατακειμένην, ἄνθη παντοῖα ἐπιπάττουσαν τῇ νύμφῃ. Ταῦτα ἐκ Φοινίκης ἄχρι τῆς Κρήτης ἐγένετο. Ἐπεὶ δὲ ἐπέβη τῇ νήσῳ, ὁ μὲν ταῦρος οὐκέτι ἐφαίνεται· ἡμεῖς δὲ ἐμπεσόντες, ἄλλος ἄλλο τοῦ πελάγους μέρος διεκνυαίνομεν. Νότ. ὦ μακάριε Ζέφυρε τῆς θεάς! Ἐγὼ δὲ γρύπας, καὶ ἐλέφαντας, καὶ μέλανας ἀνθρώπους ἐώρων.

VIII. THE CYCLOPS POLYPHEMUS AND NEPTUNE.

(Lucian. Dial. Mar. II.)

Κυκ. ὦ πάτερ, οἷα πέπονθα ὑπὸ τοῦ καταράτου ξένου, ὃς μεθύσας ἐξετύφλωσέ με, κοιμώμενῳ ἐπιχειρήσας. Ποσ. Τίς δὲ ὁ ταῦτα τολμήσας, ὦ Πολύφημε; Κυκ. Τὸ μὲν πρῶτον Οὐτὶν ἑαυτὸν ἀπεκάλει· ἐπεὶ δὲ διέφυγε, καὶ ἔξω ἦν βέλους, Ὀδυσσεὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη. Ποσ. Οἶδα ὃν λέγεις, τὸν Ἰθακήσιον· ἐξ Ἰλίου δ' ἀνέπλει. Ἀλλὰ πῶς ταῦτ' ἐπραξεν, οὐδὲ πάνυ εὐθαρσῆς ὢν; Κυκ. Κατέλαβον ἐν τῷ ἄντρῳ, ἀπὸ τῆς νομῆς ἀναστρέψας, πολλοὺς τινας, ἐπιβουλεύοντας δηλονότι τοῖς ποιμνίοις· ἐπεὶ γὰρ ἐπέθηκα

τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα (πέτρα δὲ ἔστι μοι παμμεγέθης) καὶ τὸ πῦρ ἀνέκαυσα, ἐναυσάμενος δ' ἔφερον δένδρον ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐφάνησαν ἀποκρύπτειν αὐτοὺς πειρώμενοι· ἐγὼ δὲ συλλαβὼν αὐτῶν τινας, ὥσπερ εἰκὸς ἦν, κατέφαγον, ληστὰς ὄντας. Ἐνταῦθα ὁ πανουργότατος ἐκεῖνος, εἴτε Οὔτις, εἴτε Ὀδυσσεὺς ἦν, δίδωσί μοι ποιεῖν φάρμακόν τι¹ ἐγχείας, ἥδ' ὃ μὲν καὶ εὖοσμον, ἐπιβουλότατον δέ, καὶ ταραχωδέστατον· ἅπαντα γὰρ εὖ-θὺς ἐδόκει μοι περιφέρεσθαι πιόντι, καὶ τὸ σπήλαιον αὐτὸ ἀνεστρέφετο, καὶ οὐκέτι ὅλως ἐν ἐμαυτῇ ἤμην·² τέλος δὲ ἐς ὕπνον κατεσπάσθην. Ὁ δὲ, ἀποξίνας τὸν μοχλόν, καὶ πυρώσας γε προσέτι, ἐτύφλωσέ με καθεύδοντα· καὶ ἀπ' ἐκείνον τυφλὸς εἰμί σοι,³ ὦ Πόσειδον. Ποσ. Ὡς βαθὺν κοιμήθης, ὦ τέκνον, ὅς οὐκ ἐξεθόρες μεταξὺ τυφλούμενος. Ὁ δ' οὖν Ὀδυσσεὺς πῶς διέφυγεν; οὐ γὰρ ἂν, εὖ οἶδ' ὅτι, ἐδυνήθη ἀποκινῆσαι τὴν πέτραν ἀπὸ τῆς θύρας. Κυκ. Ἀλλ' ἐγὼ ἀφεῖλον, ὥς μᾶλλον αὐτὸν λάβοιμι ἐξιόντα· καὶ καθίσας παρὰ τὴν θύραν ἐθήρων τὰς χεῖρας ἐκπετάσας, μόνᾳ παρεῖς τὰ πρόβατα ἐς τὴν νομήν, ἐντειλάμενος τῇ κριῶ, ὅποσα ἐχρῆν πράττειν αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. Ποσ. Μανθάνω, ὑπ' ἐκείνοις⁴ ὅτι γε ἔλαθεν ὑπεξελθὼν σε. Ἀλλὰ τοὺς ἄλλους γε Κύκλωπας σ' ἔδει ἐπιβοήσασθαι ἐπ' αὐτόν. Κυκ. Συνεκάλεσα, ὦ πάτερ, καὶ ἦκον· ἐπεὶ δὲ ἤροντο τοῦ ἐπιβουλεύσαντος τοῦνομα· κἀγὼ ἔφην, ὅτι Οὔτις ἐστί, μελαγχολᾶν οἰηθέντες με, ἔχοντο ἀπιόντες. Οὕτω κατεσοφίσάτο με ὁ κατάρατος τῇ ὀνόματι. Καὶ ὁ μάλιστα ἠγίασέ με, ὅτι καὶ ὀνειδίξων ἐμοὶ τὴν συμφοράν, οὐδ' ὁ πατήρ, φησὶν, ὁ Ποσειδῶν, ἰάσεται σε. Ποσ. Θάρσει, ὦ τέκνον, ἀμυνοῦμαι γὰρ αὐτόν, ὥς μάθῃ, ὅτι, εἰ καὶ πῆρως μοι ὀφθαλμῶν ἰᾶσθαι ἀδύνατον, τὰ γοῦν τῶν πλεόντων⁵ ἐπ' ἐμοὶ ἐστί· πλεῖ δὲ ἔτι.

1. wine, with which he had been unacquainted.—2. for ἦν.—3. *soi* is frequently used in this manner, particularly in confidential language.—4. *scil.* τοῖς προβάτοις,—the construction is: ὅτι ἔλαθ' σε ὑπεξελθὼν ἐπ' ἐκείνοις, here *κεκρυμμένους* is understood.—5. τὰ τῶν πλεόντων, *the fate of mariners*.

IX. PANOPE AND GALENE.

(Lucian. Dial. Mar. V.)

Παν. Εἶδες, ὦ Γαλήνη, χθές, οἷα ἐποίησεν ἡ Ἔρις παρὰ τὸ δεῖπνον ἐν Θετταλία, διότι μὴ καὶ αὐτὴ ἐκλήθη ἐς τὸ συμπόσιον; Γαλ. Οὐ συνειστιώμην ὑμῖν ἔγωγε· ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐκέλευσέ με, ὦ Πανόπη, ἀκύμαντον ἐν τοσοῦτῳ¹ φυλάττειν τὸ πέλαγος. Τί δ' οὖν ἐποίησεν ἡ Ἔρις μὴ παροῦσα; Παν. Ἡ Θέτις μὲν ἤδη καὶ ὁ Πηλεὺς ἀπεληλύθεσαν ἐς τὸν θάλαμον, ὑπὸ τῆς Αἰριτρίτης καὶ τοῦ Ποσειδῶνος παραπεμφθέντες. Ἡ δ' Ἔρις ἐν τοσοῦτῳ² λαθοῦσα πάντας, ἐδυνήθη δὲ ῥαδίως, τῶν μὲν πινόντων, ἐνίων δὲ κροτούντων, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι κιθαρίζοντι, ἢ ταῖς Μούσαις ᾄδούσαις προσεχόντων τὸν νοῦν, ἐνέβαλεν ἐς τὸ συμπόσιον μῆλον τε πύγκαλον, χρυσοῦν ὄλον, ὦ Γαλήνη· ἐπεγέγραπτο δέ, Ἡ καλὴ λαβέτω. Κυλινδούμενον δὲ τοῦτο, ὥσπερ ἐξεπίτηδες ἦκεν ἔνθα Ἡρα τε, καὶ Ἀφροδίτη, καὶ Ἀθηνᾶ κατεκλίνοντο. Κάπειθ' ὁ Ἑρμῆς ἀνγλόμενος ἐπελέξατο τὰ γεγραμμένα, αἱ μὲν Νηρηίδες ἡμεῖς ἀπεσιωπήσαμεν· τί γὰρ ἔδει ποιεῖν, ἐκείνων παρουσῶν; αἱ δὲ ἀντεποιοῦντο ἐκχύστη, καὶ αὐτῆς εἶναι τὸ μῆλον ἡξίου. Καὶ εἰ μὴ γε ὁ Ζεὺς διέστησεν αὐτάς, καὶ ἄχρὶ χειρῶν ἂν προῦχώρησε τὸ πρᾶγμα. Ἀλλ' ἐκεῖνος, αὐτὸς μὲν οὐ χρινῶ, φησί, περὶ τούτου, (καίτοι ἐκεῖναι αὐτὸν δικάσαι ἡξίου), ἅπιτε δὲ ἐς τὴν Ἰδην παρὰ τὸν Πριάμου παῖδα· ὅς³ οἶδέ τε διαγνῶναι τὸ καλλίον, φιλόκαλος ὢν, καὶ οὐκ ἂν ἐκεῖνος δικάσει κακῶς. Γαλ. Τί οὖν αἱ θεαί, ὦ Πανόπη;⁴ Παν. Τήμερον, οἶμαι, ἀπίασι πρὸς τὴν Ἰδην, καὶ τις ἥξει μετὰ μικρὸν ἀπαγγελῶν ἡμῖν τὴν κρατοῦσαν. Γαλ. Ἦδη, σοι φημί, οὐκ ἄλλη κρατήσῃ, τῆς Ἀφροδίτης ἀγωνιζομένης, ἢ μὴ τι πάνυ ὁ δαιτητῆς ἀμβλυώττη.

1. scil. χρύσειον.—2. καὶ ἐκείνη.—3. for εἶδος.—4. scil. ἐποίησαν.

X. XANTHUS AND THE SEA.

(Lucian Dial. Mar. XI.)

Ξάν. Δέξαι με, ὦ Θάλαττα, δεινὰ πεπονθότα, καὶ κατὰσβεσόν¹ μου τὰ τραύματα. Θάλ. Τί τοῦτο, ὦ Ξάνθε; τίς σε κατέκαυσεν; Ξάν. Ἡφαιστος· ἀλλ' ἀπηνθράκωμαι ὅλως ὁ κακοδαίμων, καὶ ζέω. Θάλ. Διὰ τί δέ σοι καὶ ἐνέβαλε τὸ πῦρ; Ξάν. Διὰ τὸν ταύτης υἱὸν τῆς Θέτιδος· ἐπεὶ γὰρ φρονέοντα τοὺς Φρύγας ἰκέτευσα,² ὁ δ' οὐκ ἐπαύσατο τῆς ὀργῆς, ἀλλ' ὑπὸ τῶν νεκρῶν ἀπέφραττέ μοι τὸν ῥοῦν, ἐλεῆδας τοὺς ἀθλίους ἐπῆλθον, ἐπικλύσαι θέλων, ὥς φοβῆθεις ἀπόσχοιτο³ τῶν ἀνδρῶν. Ἐνταῦθα ὁ Ἡφαιστος, ἔτυχε γὰρ πλησίον που ὢν, πᾶν, οἶμαι, ὅσον ἐν τῇ Ἀθήνῃ πῦρ εἶχε, καὶ ὅσον ἐν τῇ Αἰτνῇ, καὶ εἵποθι ἄλλοθι, φέρων ἐπῆλθέ μοι· καὶ κατέκαυσε μὲν τὰς πτελέας καὶ μυρϊκάς· ὥπτησε δὲ καὶ τοὺς κακοδαίμονας ἰχθῦς, καὶ τὰς ἐγγέλεις· αὐτὸν δὲ ἐμὲ ὑπερκαχλάσαι ποιήσας μικροῦ δεῖν ὅλον ξηρὸν εἶργασται. Ὁρᾷς δ' οὖν, ὅπως διακίμαι ὑπὸ τῶν ἐγκαυμάτων. Θάλ. Θολερός, ὦ Ξάνθε, καὶ θεριμός, ὥς εἰκός· τὸ αἷμα μὲν ἀπὸ τῶν νεκρῶν. ἡ θέρυμη δέ, ὥς φῆς, ἀπὸ τοῦ πυρός. Καὶ εἰκότως, ὦ Ξάνθε, ὅς ἐπὶ τὸν ἐμὸν υἱὸν ὤρμησας, οὐκ αἰδεσθεῖς ὅτι Νηρηίδος υἱὸς ἦν. Ξάν. Οὐκ ἔδει οὖν ἐλεῆσαι γείτονας ὄντας τοὺς Φρύγας; Θάλ. Τὸν Ἡφαιστον δὲ οὐκ ἔδει ἐλεῆσαι Θέτιδος υἱὸν ὄντα τὸν Ἀχιλλέα;

XI. ÆACUS, PROTESILAUS, MENELAUS, PARIS.

(Lucian. Dial. Mort. XIX. *In the lower World.*)

Αἰ. Τί ἄγχεις, ὦ Πρωτεσίλαε, τὴν Ἑλένην προσπεσών; Πρωτ. Ὅτι διὰ ταύτην, ὦ Αἰαχέ ἀπέθανον, ἡμιτελῇ μὲν τὸν δόμον καταλιπών, χήραν δὲ τὴν νεόγαμον γυναῖκα. Αἰ. Αἰτιῶ¹ τοίνυν τὸν Μενέλαον, ὅστις ὑμᾶς ὑπὲρ τοιαύτης γυναικὸς ἐπὶ Τροίαν ἤγαγεν. Πρωτ. Εὖ λέγεις· ἐκεῖνόν μοι αἰτιατέον. Μεν.

1. κατασβέννυμι.—2. See the Iliad, XXI. 214, and the following lines.—3. ἀπέχω, with the genitive.

1. Αἰτιῶ, 2. sing. pres. imperat. con. for αἰτιάου, from αἰτιάομαι.

Οὐκ ἐμέ, ὦ βέλτιστε, ἀλλὰ δικαιότερον τὸν Πάριν, ὃς ἐμοῦ τοῦ ξένου τὴν γυναῖκα παρὰ πάντα τὰ δίκαια ᾤχετο ἀρπάσας. Οὗτος γὰρ οὐχ ὑπὸ σοῦ μόνου, ἀλλ' ὑπὸ πάντων Ἑλλήνων καὶ Βαρβάρων ἄξιός ἄγχεσθαι, τοσοῦτοις θανάτου αἵτιος γεγεννημένος. Πρωτ. "Αμεινον οὕτω. Σὲ τοιγαροῦν, ὦ Δύσπαρι, οὐκ ἀφήσω ποτὲ ἀπὸ τῶν χειρῶν. Παρ. "Αδिका ποιῶν, ὦ Πρωτεσίλαε, καὶ ταῦτα ὁμότεχνον ὄντα σοι· ἐρωτικὸς γὰρ καὶ αὐτὸς εἰμὶ, καὶ τῇ αὐτῇ θεῇ κατέσχημαι. Οἶσθα δέ, ὡς ἀκούσιόν, τι ἐστί, καὶ ὅτι ἡμᾶς ὁ δαίμων ἄγει, ἔνθα ἂν ἐθέλῃ καὶ ἀδύνατόν ἐστιν ἀντιτάττεσθαι αὐτῇ. Πρωτ. Εὖ λέγεις· εἴθε οὖν μοι τὸν "Ερωτα ἐνταῦθα λαβεῖν δυνατὸν ᾦν. Αἰ. "Εγὼ τοι καὶ περὶ τοῦ "Ερωτος ἀποκρινοῦμαι σοι τὰ δίκαια. Φήσει γὰρ αὐτὸς μὲν τοῦ ἐρᾶν τῇ Πάριδι ἴσως γεγενῆσθαι αἵτιος, τοῦ θανάτου δὲ σοὶ οὐδένα ἄλλον, ὦ Πρωτεσίλαε, ἢ σεαυτόν· ὃς ἐκλαθόμενος τῆς νεογάμου γυναικὸς, ἐπεὶ προσεφέρεσθε τῇ Τρωάδι, οὕτω φιλοκινδύνως καὶ ἀπονενοημένως προεπὶθήσας τῶν ἄλλων, δόξης ἐρασθεῖς, δι' ἣν πρῶτος ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπέθανες. Πρωτ. Οὐκοῦν καὶ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ σοι, ὦ Αἰακέ, ἀποκρινοῦμαι δικαιότερα. Οὐ γὰρ ἐγὼ τούτων αἵτιος, ἀλλ' ἡ Μοῖρα, καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς οὕτως ἐπικεκλῶσθαι. Αἰ. "Ορθῶς· τί οὖν τούτους αἰτιᾷ;

XII. TRITON, IPHIANASSA, AND DORIS.

(*Nereids.*)

(Lucian. Dial. Mar. XIV.)

Τρ. Τὸ κῆτος ἱμῶν, ὦ Νηρηίδες, ὃ ἐπὶ τὴν τοῦ Κηφεῶς θυγατέρα τὴν "Ανδρομέδαν ἐπέμψατε, οὔτε¹ τὴν παῖδα ἠδίκησεν ὡς οἶεσθε, καὶ αὐτὸ ἤδη τέθνηκεν. Νηρ. "Υπὸ τίνος, ὦ Τρίτων; ἢ ὁ Κηφεύς, καθάπερ δέλεαρ προθεῖς τὴν κόρην, ἀπέκτεινεν ἐπιῶν, λοχήσας μετὰ πολλῆς δυνάμεως; Τρ. Οὐκ· ἀλλ' ἴστε, οἶμαι, ὦ "Ιφιάνασσα, καὶ Δωρί, τὸν Περσέα, τὸ τῆς Δανάης παιδίον, ὃ μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῇ κιβωτῇ ἐμβληθὲν ἐς

1. οὔτε requires to be followed by οὔτε; instead of this, an affirmative clause follows with καί.

τὴν θάλατταν ὑπὸ τοῦ μητροπάτορος, ἐσώσατε, οἰκτεῖρασαι αὐτούς. Ἰφ. Οἶδα ὃν λέγεις· εἰκὸς δὲ ἦδη νεανίαν εἶναι, καὶ μάλα γενναῖόν τε καὶ καλὸν ἰδεῖν. Τρ. Οὗτος ἀπέκτεινε τὸ κῆτος. Ἰφ. Διὰ τί, ὦ Τρίτων; οὐ γὰρ δὴ σῶστρα ἡμῖν τοιαῦτα ἐκτίνειν αὐτὸν ἐχρῆν. Τρ. Ἐγὼ ὑμῖν φράσω τὸ πᾶν, ὡς ἐγένετο. Ἐστάλη μὲν οὖν ἐπὶ τὰς Γοργόνας, ἄθλόν τινα τοῦτον τῇ βασιλεῖ² ἐπιτελῶν· ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο ἐς τὴν Λιβύην, ἐνθα ἦσαν . . . . Ἰφ. Πῶς, ὦ Τρίτων; μόνος, ἢ καὶ ἄλλους συμμάχους ἦγεν; ἄλλως γὰρ δύσπορος ἡ ὁδός. Τρίτ. Διὰ τοῦ ἀέρος· ὑπόπτερον γὰρ αὐτὸν ἢ Ἀθηνᾶ ἔθηκεν. Ἐπεὶ δ' οὖν ἦκεν, ὅπου διητῶντο, αἱ μὲν ἐκάθευδον, οἶμαι, ὃ δὲ ἀποτεμῶν τῆς Μεδούσης τὴν κεφαλὴν ὤχετ' ἀποπτάμενος. Ἰφ. Πῶς ἰδὼν; ἀθέατοι γὰρ εἰσιν·³ ἢ ὃς ἂν ἴδῃ, οὐκ ἂν τι ἄλλο μετὰ ταῦτα ἴδοι. Τρ. Ἡ Ἀθηνᾶ τὴν ἀσπίδα προφαίνουσα (τοιαῦτα γὰρ ἤκουσα διηγουμένου αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀνδρομέδαν, καὶ πρὸς τὸν Κηφέα ὕστερον)· ἢ Ἀθηνᾶ δὴ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἀποστιλβούσης, ὥσπερ ἐπὶ κατόπτρου, παρέσχεν αὐτῇ ἰδεῖν τὴν εἰκόνα τῆς Μεδούσης· εἶτα λαβόμενος τῇ λαιᾷ τῆς κόμης, ἐνορῶν δὲ ἐς τὴν εἰκόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἄρπην ἔχων, ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· καὶ πρὶν ἀνεγρέσθαι⁴ τὰς ἀδελφάς, ἀνέπτατο. Ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν παράλιον ταύτην τῆς Αἰθιοπίας ἐγένετο, ἦδη πρόσγειος πετόμενος, ὁρᾷ τὴν Ἀνδρομέδαν προκειμένην ἐπὶ τινος πέτρας προβλήτος, προσπεπατταλευμένην, καλλίστην, ὦ θεοί, καθευμένην⁵ τὰς κόμας καὶ ἡμίγυμνον. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον οἰκτεῖρας τὴν τύχην αὐτῆς, ἀνηρώτα τὴν αἰτίαν τῆς καταδίκης· κατὰ μικρὸν δὲ ἁλοὺς ἔρωτι βοηθεῖν διέγων. Καπειδὴ τὸ κῆτος ἐπῆει μάλα φοβερόν, ὡς καταπιόμενον⁶ τὴν Ἀνδρομέδαν, ὑπεραιωρηθεὶς ὁ νεανίσκος, πρόκωπον ἔχων τὴν ἄρπην, τῇ μὲν⁷ καθικνεῖται, τῇ δὲ προδεικνύς τὴν Γοργόνα⁸ λίθον ἐποίει αὐτό. Τὸ δὲ τέθνηκεν ὁμοῦ, καὶ πέπηγεν αὐτοῦ τὰ πολλὰ,

2. Polydectes, king of Seriphus, where he had been saved.—3. that is, οὐ θέμις αὐτὰς θεᾶσθαι.—4. ἀνεγρέσθαι from ἀνεγείρω.—5. καθεύμι. The participle, by an ordinary construction, agrees not with the thing, but with the person. It stands for, καθευμένης τὰς κόμας ἔχουσαν.—6. καταπίνω, the future denoting design.—7. τῇ μὲν . . . τῇ δέ, scil. χειρί.—8. τὴν Μεδούσης κεφαλὴν.

δσα εἶδε τὴν Μέδουσαν. Ὁ δὲ λύσας τὰ δεσμὰ τῆς παρθένου, ὑποσχὼν τὴν χεῖρα, ὑπεδέξατο ἀκροποδητὶ κατιοῦσαν ἐκ τῆς πέτρας, ὀλισθηρᾶς οὔσης· καὶ νῦν γαμεῖ ἐν τοῦ Κηφέως,⁹ καὶ ἀπάξει αὐτὴν ἐς Ἀργος· ὥστε ἀντὶ θανάτου γάμον οὐ τὸν τυχόντα εὗρετο. Ἰφ. Ἐγὼ μὲν οὐ πάνυ ἐπὶ τῷ γεγονότι ἄχθομαι· τί γὰρ ἢ παῖς ἡδίκηει ἡμᾶς, εἴ τι ἢ μήτηρ ἐμεγαλαύχει τότε, καὶ ἡξίου καλλίων¹⁰ εἶναι; Δωρ. Ὅτι οὕτως ἂν ἤλγησεν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ μήτηρ γε οὔσα. Ἰφ. Μηκέτι μευνώμεθα, ὦ Δωρί, ἐκείνων, εἴ τι¹¹ βόρβαρος γυνὴ ὑπὲρ τὴν ἀξίαν ἐλάλησεν ἱκανὴν γὰρ ἡμῖν τιμωρίαν ἔδωκε, φοβηθεῖσα ἐπὶ τῇ παιδί. Χαίρωμεν οὖν τῷ γάμῳ.

XI. GEOGRAPHY.

I. EUROPE.

1. Ἡ Εὐρώπη σύμπασα οἰκησιμός ἐστι πλὴν ὀλίγης τῆς ἀοικήτου διὰ ψύχος· αὕτη δ' ὁμορεῖ τοῖς Ἀμαξικοῖς,* τοῖς¹ περὶ τὸν Τάναϊν, καὶ τὴν Μαιῶτιν, καὶ τὸν Βορυσθένη. Τῆς δὲ οἰκησίμου, τὸ μὲν δυσχείμερον καὶ τὸ ὀρεινὸν μοχθηρῶς οἰκεῖται τῇ φύσει· ἐπιμελητὰς δὲ λαβόντα ἀγαθούς καὶ τὰ φαύλως οἰκούμενα ἡμεροῦται.² Καθάπερ οἱ Ἕλληνες ὄρη καὶ πέτρας κατέχοντες, ἤκουν καλῶς διὰ τὴν πρόνοιαν τὴν περὶ τὰ πολιτικά, καὶ τὰς τέχνας, καὶ τὴν ἄλλην σύνεσιν τὴν περὶ βίον. Ῥωμαῖοί τε πολλὰ ἔθνη παραλαβόντες κατὰ τὴν φύσιν ἀνήμερα, καὶ τοὺς ἀγριωτέρους³ πολιτικῶς ζῆν⁴ ἐδίδαξαν.

§ 1. Strabo L. II. p. 126. s.

2. Διαφέρει δὲ ἡ Εὐρώπη καὶ ταύτη, διότι⁵ τοὺς καρπούς ἐκφέρει τοὺς ἀρίστους, καὶ τοὺς ἀναγκαίους τῷ βίῳ, καὶ μέταλλα ὅσα χρήσιμα· θνῶματα δὲ καὶ

9. scil. οἶκω.—10. scil. ἡμῶν.—11. εἴ τι, the indefinite for the relative ὅτινα, as, in Latin, *si quid* for *quae*.

1. scil. οὖσιν.—2. the construction is thus: ἀλλὰ καὶ τὰ φαύλως οἰκούμενα ἡμεροῦται, λαβόντα, (ὅτε ἔλαβε) ἐπιμελητὰς ἀγαθούς. Καθάπερ, as for example.—3. the masculine is used as referring to ἄνθρωποι, involved in ἔθνη.—4. to live in a condition conformable to laws.—5. in this also, that.

* Some commentators look on this word, as corrupted for ἀμαξίκοις, living in wagons.

λίθους πολυτελεῖς ἔξωθεν μέτεισιν, ὧν τοῖς σπανιζομένοις οὐδὲν χείρων ὁ βίος ἐστίν, ἢ τοῖς εὐπορουμένοις.⁶ Ὡς δ' αὖτως⁷ βοσκημάτων μὲν πολλῶν ἀφθονίαν παρέχει, θηρίων δὲ σπάνιν.

§ 2. Strabo L. II. p. 127.

3. Τῆς Ἰβηρίας τὸ μὲν πλεον οἰκεῖται φάυλως· ὄρη γὰρ καὶ δρυμοὺς καὶ πεδιά λεπτὴν ἔχοντα γῆν, οὐδὲ ταύτην ὁμαλῶς εὐυδρον οἰκοῦσι τὴν πολλήν.⁸ ἢ δὲ πρόσβορος ψυχρά ἐστι τελέως πρὸς τῇ τραχύτητι.⁹ Ἡ δὲ νότιος πᾶσα εὐδαίμων σχεδόν τι, καὶ διαφερόντως ἢ ἔξω στηλῶν.¹⁰

§ 3. Strabo L. III. p. 137.

4. Τὴν Βαιτικὴν διαρρέει ὁ Βαῖτις ποταμὸς, ἐξ ἀνατολῶν ὁρμώμενος. Οἰκοῦσιν αὐτὴν Τουρδιτανοί, σοφώτατοι τῶν Ἰβήρων ὄντες. Ὁ Βαῖτις ἀναπλέεται ὀλκάσι μεγάλαις, καὶ εἰσι¹¹ περὶ τὰς ὄχθας αὐτοῦ μέταλλα ἄλλα τε καὶ ἄργυρος πλεῖστος. Ἰβηρία πᾶσα τῶν ὀλεθρίων θηρίων σπανίζει, πλὴν τῶν γεωρύχων λαγιδίων. Λυμαίνονται γὰρ οὗτοι καὶ φυτὰ καὶ σπέρματα ῥιζοφαγοῦντες.¹²

§ 4. Epitome Strab. L. III. p. 25 and 27.

5. Ἡ Τουρδιτανία καὶ ἡ προσεχὴς αὐτῇ γῆ εὐκαρπὸς ἐστὶ, καὶ μετὰλλοις πληθύνει. Οὔτε γὰρ χρυσός, οὔτε ἄργυρος, οὐδὲ δὴ χαλκός, οὐδὲ σίδηρος, οὐδαμοῦ τῆς γῆς¹³ οὔτε τοσοῦτος, οὔθ' οὕτως ἀγαθὸς ἐξήτασται γεννώμενος μέχρι νῦν· ὁ δὲ χρυσὸς οὐ μεταλλεῖται μόνον, ἀλλὰ καὶ σύρεται· καταφέρουσι δὲ οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ χεῖμαρές· τὴν χρυσίτιν ἄμμον, πολλαχοῦ καὶ ἐν τοῖς ἀνύδροις τόποις οὔσαν· ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ἀφανὴς ἐστίν, ἐν δὲ τοῖς ἐπικλύστοις ἀπολάμπει τὸ τοῦ χρυσοῦ ψῆγμα. Ἐν δὲ τοῖς ψήγμασι τοῦ χρυσοῦ φασὶν εὐ-

6. for ὧν εἰ τις σπανίζεται, οὐδὲν χείρων αὐτῷ ὁ βίος ἐστίν, ἢ εἰ εὐπορεῖται.—7. for ὥσαύτως δέ.—8. for the most part.—9. besides that the soil is hard and rocky.—10. the part situated on the Atlantic ocean, αἱ στηλαί, the pillars of Hercules, which are the straits of Gibraltar.—11. εἰσι, contrary to the common, but not universal rule, which requires ἐστίν.—12. οὗτοι . . . ῥιζοφαγοῦντες, the masculine is used after λαγιδίων (τὸ λαγιδίον), as if λαγῶι had preceded. Such a change in gender is frequent when the author has in his mind another word besides what he has actually written.—13. nusquam terrarum, the genitive serves for a completion of the idea contained in the adverb.

ρίσκεσθαι ποτε καὶ ἡμιλιτριάδας βώλους, ὧς καλοῦσι πάλας, μικρὰς καθάρσεως δεομένας.

§ 5. Strabo L. III. p. 146.

6. Τῶν δὲ Ἰβήρων, ἀλκιμώτατοι μὲν εἰσιν οἱ καλούμενοι Λυσιτανοί. Φοροῦσι δ' ἐν τοῖς πολέμοις πέλτας μικρὰς παντελῶς, διαπεπλεγμένας νεύροις, καὶ δυναμένας σκέπειν τὸ σῶμα περιττότερον διὰ τὴν στερεότητα. Χρῶνται δὲ καὶ σαννίοις ὀλοσιδήροις ἀγκιστρῶδεσιν· ἀκοντίζουσι δὲ εὐστόχως καὶ μακράν. Εὐκίνητοι δὲ ὄντες καὶ κούφοι, ῥαδίως καὶ φεύγουσι καὶ διώκουσιν. Ἐπιτηδεύουσι δὲ κατὰ μὲν τὴν εἰρήνην ὀρχησίν τινα κούφην καὶ περιέχουσαν πολλὴν εὐτονίαν σκελῶν· ἐν δὲ τοῖς πολέμοις πρὸς ῥυθμὸν ἐμβαίνουσι, καὶ παιᾶνας ᾄδουσιν, ὅταν ἐπίωσι τοῖς ἀντιτεταγμένοις.

§ 6. Diodor. Sic. V. 34.

7. Τὰ Πυρρηναῖα ὄρη κατὰ τὸ ὕψος καὶ κατὰ τὸ μέγεθος ὑπάρχει διάφορα τῶν ἄλλων. Πολλῶν δὲ ὄντων ἐν αὐτοῖς δρυμῶν, φασὶν ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις ὑπὸ τινων νομέων, ἀφέντων πῦρ, κατακαῆναι¹⁴ παντελῶς ἅπασαν τὴν ὄρεινὴν χώραν. Διδὸν καὶ συχνὰς ἡμέρας συνεχῶς πυρὸς ἐπιφλέγοντος, καῆναι τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, καὶ τὰ μὲν ὄρη διὰ τὸ συμβεβηκὸς κληθῆναι Πυρρηναῖα, τὴν δὲ ἐπιφάνειαν τῆς κατακεκαυμένης χώρας ἀργύρῳ ὀνῆναι πολλῶ, καὶ ῥύακας γενέσθαι πολλοὺς ἀργύρου καθαροῦ. Τῆς δὲ τούτου χρείας ἀγνοουμένης παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις, τοὺς Φοίνικας, ἐμπορίαις χρωμένους¹⁵ καὶ τὸ γεγονὸς μαθόντας, ἀγοράζειν τὸν ἄργυρον μικρὰς τινὸς ἀντιδόσεως¹⁶ ἄλλων φορτίων. Διδὸν δὴ τοὺς Φοίνικας μεγάλους περιποιήσασθαι πλοῦτους.

§ 7. Diod. Sic. V. 35.

8. Καταντικρὺ δὲ τῆς Ἰβηρίας νῆσοι ὑπάρχουσιν, ὑπὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων ὀνομαζόμεναι Γυμνήσιαι, διὰ τὸ τοὺς ἐνοικοῦντας γυμνοὺς τῆς ἐσθῆτος βιοῦν κατὰ

14. κατακαίω.—15. that is, ἐμπόρους ὄντας.—16. as the value of this metal was unknown to this people, the Phoenicians procured it by the barter of things of little value.

τὴν τοῦ θέρους ὥραν· ὑπὸ δὲ τῶν ἐγχωρίων καὶ τῶν Ῥωμαίων προσαγορεύονται Βαλλιαρεῖς, ἀπὸ τοῦ βάλλειν ταῖς σφενδόναις λίθους μεγάλους κάλλιστα τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων.—Ὁπλισμὸς δ' ἔστιν αὐτοῖς τρεῖς σφενδόναι, καὶ τούτων μίαν μὲν περὶ τὴν κεφαλὴν ἔχουσιν, ἄλλην δὲ περὶ τὴν γαστέρα, τρίτην δ' ἐν ταῖς χερσίν. Κατὰ δὲ τὰς πολεμικὰς χρείας βάλλουσι λίθους πολὺ μείζους τῶν ἄλλων, οὕτως εὐτόνως, ὥστε δοκεῖν τὸ βληθὲν ἀπὸ τινος καταπέλτου φέρεσθαι.

§ 8. Diod. Sic. V. 17, 18.

9. Ἡ Γαλατία, κειμένη κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τὰς ἄρκτους, χειμερίος ἐστὶ καὶ ψυχρὰ διαφερόντως. Κατὰ γὰρ τὴν χειμερινὴν ὥραν, ἐν ταῖς συννεφείσιν ἡμέραις, ἀντὶ μὲν τῶν ὄμβρων χιόνι πολλῇ νίφεται, κατὰ δὲ τὰς αἰθρίας κρυστάλλῳ καὶ πάγοις ἐξαισίσις πληθύνει, δι' ὧν οἱ ποταμοὶ πηγνύμενοι διὰ τῆς ἰδίας φύσεως¹⁷ γεφυροῦνται. Οὐ μόνον γὰρ οἱ τυχόντες ὁδῖται κατ' ὀλίγους κατὰ τοῦ κρυστάλλου πορευόμενοι διαβαίνουσιν,¹⁸ ἀλλὰ καὶ στρατοπέδων μυριάδες¹⁹ μετὰ σκευοφόρων καὶ ἁμαξῶν γεμουσῶν ἀσφαλῶς περαιοῦνται. Πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων ποταμῶν ρέοντων διὰ τῆς Γαλατίας, καὶ τοῖς ρεῖθροις ποικίλως τὴν πεδιάδα τεμνόντων, οἱ μὲν ἐκ λιμνῶν ἀβύσσων ρέουσιν, οἱ δὲ ἐκ τῶν ὀρῶν ἔχουσι τὰς πηγὰς καὶ τὰς ἐπιρροίας· τὴν δὲ ἐκβολὴν οἱ μὲν εἰς τὸν Ὠκεανὸν ποιοῦνται, οἱ δὲ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν.²⁰ Μέγιστος δ' ἔστι τῶν εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς πέλαγος ρέοντων ὁ Ῥοδανός, τὰς μὲν γονὰς ἔχων ἐν τοῖς Ἀλπεῖσι ὄρεσι, πέντε δὲ στόμασιν ἐξερευρόμενος εἰς τὴν θάλασσαν.—10. Εὐφυνῶς δὲ κεῖνται οἱ τῆς χώρας ποταμοί, ὥστε ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ εἰς τὴν ἕσω θάλασσαν καὶ ἔμπαλιν²¹ τὰ φόρτια διὰ τῶν ποταμῶν οἱ ἔμποροι διαβιβάζουσιν, ὀλίγων τινῶν χωρίων περὶ κομίζεσθαι ἀναγκαζόντων.

§ 9. Diod. Sic. V. 15. § 10. Epit. Strabon. L. III. p. 33.

17. by their own nature, without the help of art.—18. scil. τοὺς ποταμούς.—19. for ὅλα στρατόπεδα μυρίων ἀνδρῶν.—20. into the Mediterranean,—thus also below τὸ καθ' ἡμᾶς πέλαγος, and ἡ ἕσω θάλασσα.—21. that is, ἐκ τῆς ἕσω θαλάσσης εἰς τὸν Ὠκεανόν.

11. Κατὰ τὴν Γαλατίαν ἄργυρος μὲν τὸ σύνολον οὐ γίγνεται, χρυσὸς δὲ πολὺς, ὃν τοῖς ἐγχωρίοις ἢ φύσις ἀνευ κακοπαθείας ὑπουργεῖ. Ἐν γὰρ βόθροις ὀρυχθεῖσιν ἐπὶ μικρὸν εὐρίσκονται καὶ χειροπληθεῖς χρυσίου πλάκες, ἔσθ' ὅτε²² μικρᾶς ἀποκαθάρσεως δεόμεναι. Τὸ δὲ λοιπὸν, ψῆγμά ἐστι καὶ βῶλοι, καὶ αὗται²³ κατεργασίαν οὐ πολλὴν ἔχουσαι.—12. Τῷ δὲ χρυσῷ καταχρῶνται πρὸς κόσμον, οὐ μόνον αἱ γυναῖκες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνδρες. Περὶ μὲν γὰρ τοὺς καρποὺς καὶ τοὺς βραχίονας ψέλλια φοροῦσι· περὶ δὲ τοὺς ἀνχένας κρίκους παχεῖς ὀλοχρύσους, καὶ δακτυλίους ἀξιολόγους, ἔτι δὲ χρυσοὺς θώρακας.

§ 11, 12. Diodor. Sic. V. 27, and Strabo IV. p. 190.

13. Τὸ σύμπαν ἔθνος, ὃ νῦν Κελτικὸν τε καὶ Γαλατικὸν καὶ Γαλλικὸν καλεῖται, θυμικὸν ἐστὶ καὶ μάχιμον, καὶ μάλιστα ἱππικῇ μάχῃ εὐδοκιμοῦν, καὶ τὸ κράτιστον Ῥωμαίοις, ἱππικὸν²⁴ οὗτοι παρέχουσιν. Εἰσὶν δὲ τοῖς τρόποις ἅπλοϊ, καὶ οὐ κακοήθεις· τῷ δὲ ἁπλῷ καὶ θυμικῷ πολὺ τὸ ἀνόητον καὶ ἀλαζονικὸν πρόσσεστι τοῖς Γαλάταις καὶ τὸ φιλόκοσμον.—14. Τοῖς μὲν σώμασιν εἰσιν εὐμήκεις, ταῖς δὲ σαρξὶ κάθυγροι καὶ λευκοί· ταῖς δὲ κόμαις οὐ μόνον ἐκ φύσεως ξανθοί, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς κατασκευῆς ἐπιτηδεύουσιν αὖξιν τὴν φυσικὴν τῆς χροᾶς ιδιότητα.²⁵ Τιτάνου γὰρ ἀποπλύματι σμῶντες τὰς τρίχας συνεχῶς, ἵνα διαφανεῖς ᾧσι, καὶ ἀπὸ τῶν μετώπων ἐπὶ τὴν κορυφὴν καὶ τοὺς τένοντας ἀνασπῶσιν· ὥστε τὴν πρόσοψιν αὐτῶν φαίνεσθαι Σατύροις καὶ Πᾶσιν ἰοικυῖαν· παχύνονται γὰρ αἱ τρίχες ἀπὸ τῆς κατεργασίας,²⁶ ὥστε μηδὲν τῆς τῶν ἵππων χαίτης διαφέρειν. Τὰ δὲ γένειά τινες μὲν ξυρῶνται, τινὲς δὲ μετρίως ὑποτρέφουσιν· οἱ δ' εὐγενεῖς τὰς μὲν παρεῖας ἀπολειαίνουσι, τὰς δ' ὑπέρτας ἀναιμένας ἑῶσιν, ὥστε τὰ στόματα αὐτῶν ἐπικαλύπτεσθαι.

§. Epit. Strab. III. p. 35. § 14. Diodor. Sic. V. 28.

22. that is, *scilicet* &c, sometimes.—23. these likewise.—24. the most efficient portion of the Roman cavalry.—25. *scilicet* τὸ ξανθόν.—26. by the process just mentioned.

15. Ἐν δὲ ταῖς ὁδοιπορίαις καὶ ταῖς μάχαις χρῶνται συνωρίσιν, ἔχοντας τοῦ ἄρματος ἡνίοχον καὶ παραβάτην. Κατὰ δὲ τὰς παρατάξεις εἰώθασι προάγειν τῆς παρατάξεως, καὶ προκαλεῖσθαι τῶν ἀντιτεταγμένων τοὺς ἀρίστους εἰς μονομαχίαν, προανασείοντες τὰ ὄπλα καὶ καταπληττόμενοι τοὺς ἐναντίους. Ὅταν δέ τις ὑπακούσῃ πρὸς τὴν μάχην,²⁷ τὰς τε τῶν προγόνων ἀνδραγαθίας ἐξυμνοῦσι, καὶ τὰς ἐαυτῶν ἀρετὰς προφέρονται, καὶ τὸν ἀντιταττόμενον ἐξονειδίζουσι. Τῶν δὲ πεσόντων πολεμίων τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦντες, περιάπτουσι τοῖς ἀνέμοις τῶν ἵππων· τὰ δὲ σκῦλα τοῖς θεράποισι παραδόντες ἡμαγμένα²⁸ λαφυραγωγοῦσι, παιανίζοντες καὶ ᾄδοντες ὕμνον ἐπινίκιον· καὶ τὰ ἀκροθίνια ταῦτα ταῖς οἰκίαις προσηλοῦσιν, ὥσπερ ἐν κυνηγίαις τισὶ κεχειρωμένοι θηρία. Τῶν δὲ ἐπιφανεστάτων πολεμίων κεδρώσαντες τὰς κεφαλὰς, ἐπιμελῶς τηροῦσιν ἐν λάρνακι, καὶ τοῖς ξένοις ἐπιδεικνύουσιν.

§ 15. Diodor. Sic. V. 29.

16. Κατὰ τὴν Γαλατίαν τὴν παρωκεανῆτιν, καταντικρὺ τῶν Ἑρκυνίων ὀνομαζομένων δρυμῶν²⁹ νῆσοι πολλαὶ κατὰ τὸν Ὠκεανὸν ὑπάρχουσιν, ὧν ἐστὶ μία καὶ μεγίστη Βρεττανικὴ καλουμένη. Αὕτη δὲ τῷ σχήματι τρίγωνος οὖσα παραπλησίως τῇ Σικελίᾳ, τὰς πλευρὰς οὐκ ἰσοκώλους ἔχει. Κατοικεῖν δὲ φασὶ τὴν Βρεττανικὴν αὐτόχθονα γέννη, καὶ τὸν παλαιὸν βίον ταῖς ἀγωγαῖς διατηροῦντα. Ἀρμασι μὲν γὰρ κατὰ τοὺς πολέμους χρῶνται, καθάπερ οἱ παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων ἥρωες ἐν τῷ Τρωϊκῷ πολέμῳ κεχρησθαι παραδέδονται.³⁰ καὶ τὰς οἰκῆσεις εὐτελεῖς ἔχουσιν, ἐκ καλάμων ἢ ξύλων κατὰ τὸ πλεῖστον συγκειμένας. Τοῖς δὲ ἡθεσιν ἀπλοῦς εἶναι αὐτοὺς λέγουσι, καὶ πολὺ κεχωρισμένους τῆς τῶν νῦν ἀνθρώπων ἀγχινοίας καὶ πονηρίας τὰς τε διαίτας εὐτελεῖς ἔχειν, καὶ τῆς ἐκ τοῦ πλούτου γεννωμένης τρυφῆς πολὺ διαλλάττοντας· βα-

27. when one accepts the challenge.—28. αἰμάσσω.—29. the Hercynian woods, an indefinite name of an immense forest north of the Alps. In this passage the mountains and woods to the north of Germany are meant.—30. that is, λέγουται.

σιλεῖς τε καὶ δυνάστας πολλοὺς ἔχειν, καὶ πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὸ πλεῖστον εἰρηνικῶς διακεῖσθαι.

§ 16. Diod. Sic. V. 21.

17. Τῆς Βρεττανικῆς κατὰ τὸ ἀκρωτήριον τὸ καλούμενον Βελέριον οἱ κατοικοῦντες φιλόξενοί τε διαφερόντως εἰσὶ, καὶ διὰ τὴν τῶν ξένων ἐμπόρων ἐπιμιξίαν ἐξημερωμένοι τὰς ἀγωγάς. Οὗτοι τὸν κασσίτερον κατασκευάζουσι, φιλοτέχνως ἐργαζόμενοι τὴν φέρουσαν αὐτὸν γῆν.—18. Ἡ πλείστη τῆς μεγάλης Βρεττανίας πεδιάς ἐστὶ καὶ κατάδρυμος, πολλὰ δ' ἔχει καὶ ὄρεινά.³¹ Φέρει δὲ σῖτον καὶ βοσκήματα καὶ μέταλλα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ σιδήρου· καὶ δέρματα δὲ καὶ ἀνδράποδα χορηγεῖ καὶ κύνας κυνηγετικούς. Κελτοὶ δὲ καὶ τοῖς κυσὶ τούτοις χρῶνται πρὸς τοὺς πολέμους. Εἰσὶ δ' οἱ Βρεττανοὶ εὐμήκεις τοῖς σώμασι, τὰ δὲ ἦθρ' ἀπλούστερα καὶ βαρβαρώτερα ἔχουσιν ἢ περ οἱ Κελτοί, ὥστ' ἔνιοι διὰ τὸ ἀγνοεῖν, καίτοι γαλακτὸς εὐποροῦντες, οὐ τυροποιοῦσιν· ἄπειροι δ' εἰσὶ καὶ κηπείας καὶ ἄλλων γεωργικῶν.³² Πόλεις δὲ αὐτῶν εἰσὶν οἱ δρυμοί.³³ Φράξαντες γὰρ δένδρεσι καταβεβλημένοις εὐρυχωρῇ κύκλον, καὶ αὐτοὶ ἐνταῦθα καλυβοποιοῦνται, καὶ τὰ βοσκήματα κατασταθμεύουσιν, οὐ πρὸς πολὺν χρόνον. Ἐπομβροὶ δ' εἰσὶν οἱ ἄερες μᾶλλον ἢ νιφετώδεις. Ἐν δὲ ταῖς αἰθρίαις ὁμίχλη κατέχει πολὺν χρόνον, ὥστε, δι' ἡμέρας ὅλης, ἐπὶ τρεῖς μόνον ἢ τέτταρας ὥρας τὰς περὶ τὴν μεσημβρίαν ὁρᾶσθαι τὸν ἥλιον.

§ 17. Diod. Sic. V. 22. § 18. Epit. Strabon. p. 38. L. IV. p. 200.

19. Οἱ Γερμανοὶ μικρὸν ἐξαλλάττουσι τοῦ Κελτικοῦ φύλου τῷ τε πλεονασμῷ τῆς ἀγριότητος, καὶ τοῦ μεγέθους, καὶ τῆς ξανθότητος· τᾶλλα δὲ παραπλήσιοι καὶ μορφαῖς καὶ νόμοις, ὅθεν καὶ Γερμανοὶ ὑπὸ Ῥωμαίων καλοῦνται· δύναται δὲ τὸ ὄνομα γνήσιοι. Τὰ βορειότερα ἔθνη τῶν Γερμανῶν ἀμαξόβιά ἐστι καὶ νομαδικά, καὶ ῥαδίως μεταναστεύειν ἔτοιμα, διὰ τὸ μὴ

31. Scil. μέρη.—32. Adjectives derived from verbs take the object of the verb in the genitive.—33. for τοῖς δρυμοῖς χρῶνται ἀντὶ τῶν πόλεων.

θησαυρίζειν.³⁴—20. Οἱ παρωικεανῖται Γερμανοὶ καλοῦνται Κίμβροι. Ἐθος δέ τι αὐτῶν διηγοῦνται τοιοῦτον,³⁵ ὅτι ταῖς γυναιξὶν αὐτῶν συστρατευούσαις τοῖς ἀνδράσι παρηκολούθουν γυναῖκες προμάντιες ἰέρειαι, πολιότριχες, λευχείμονες, καρπασίνας ἐφαπτίδας ἐπιπεπορημέναι, ζῶσμα χαλκοῦν ἔχουσαι, γυμνόποδες. Τοῖς οὖν αἰχμαλώτοις διὰ τοῦ στρατοπέδου συνήντων ξιφήρεις καταστέψασαι³⁶ δὲ αὐτοὺς ἤγον ἐπὶ κρατῆρα χαλκοῦν, ὅσον ἀμφορέων εἴκοσιν. Εἶχον δὲ ἀναβάθραν, ἣν ἀναβάσα ἡ ἰέρεια ὑπερπετῆς τοῦ λέβητος ἐλαιοτόμει ἕκαστον³⁷ μετεωρισθέντα. Ἐκ δὲ τοῦ προχεομένου αἵματος εἰς τὸν κρατῆρα μαντείαν τινὰ ἐποιοῦντο. Ἄλλαι δὲ διασχίσασαι ἐσπλάγγνουν, ἀναφθεγγόμεναι νίκην τοῖς οἰκείοις. Ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσιν ἔτυπτον τὰς βύρσας, τὰς περιτεταμένας³⁸ τοῖς γέροισι τῶν ἀρμαμαξῶν, ὥστε ἀποτελεῖσθαι ψόφον ἐξαίσιον. /

§ 19. Epit. Strab. VII. p. 81. et 290. § 20. Strabo L. VII. p. 297.

21. Μετὰ τὴν ὑπώρειαν τῶν Ἀλπειων ἀρχὴ ἐστὶ τῆς Ἰταλίας. Καὶ τὰ μὲν ὑπὸ ταῖς Ἀλπεσιν ἐστὶ πεδῖον εὐδαιμον σφόδρα, καὶ γεωλοφίαις εὐκάρποις πεποικιλμένον. Διαιρεῖ δ' αὐτὸ μέσον πῶς ὁ Πάδος. Ἀπασα μὲν οὖν ἡ χώρα ποταμοῖς πληθύνει καὶ ἐλεσι, μάλιστα δὲ ἡ τῶν Ἑνετῶν.—Παρὰ τοῖς Ἑνετοῖς τῷ Διομήδει ἀποδεδειγμένοι τινὲς ἱστοροῦνται τιμαί· καὶ γὰρ θύεται λευκὸς ἵππος αὐτῶν καὶ δύο ἄλση, τὸ μὲν Ἥρας Ἀργείας δεῖκνυται, τὸ δ' Ἀρτέμιδος Αἰτωλίδος.³⁹ Προσμυθεύουσι δὲ ἐν τοῖς ἄλσεσι τούτοις ἡμεροῦσθαι τὰ θηρία, καὶ λύκοις ἐλάφους συναγελάζεσθαι· προσιόντων δὲ τῶν ἀνθρώπων καὶ καταψαυόντων ἀνέχεσθαι· τὰ δὲ διωκόμενα ὑπὸ τῶν κυνῶν, ἐπειδὰν καταφύγῃ δεῦρο,⁴⁰ μηκέτι διώκεσθαι.

§ 21. Strabo L. V. p. 209. 212. 215.

34. they lay up no stores, but appease their present wants with whatever may be just at hand.—35. for τοιοῦτον, as ταῦτόν is often placed for ταῦτό.—36. the victims were crowned with a garland.—37. scil. τῶν αἰχμαλώτων.—38. περιτείνω. The sides of the wagons were formed with dried skins stretched over a frame.—39. Juno was particularly venerated in Argos, as was Diana in Aetolia. Diomed, by his father Tydeus, was of Aetolian descent, but by the right of his consort Aegialea, he reigned in Argos.—40. scil. εἰς τοῦτο τὸ ἄλσος.

22. Οἱ Αἴγυες νιμονται χώραν τραχεῖαν καὶ παντελῶς λυπράν· τοῖς δὲ πόνοις καὶ ταῖς κατὰ τὴν λειτουργίαν συνεχέσι κακοπαθείαις ἐπίπονον τινὰ βίον καὶ ἄτυχῇ ζῶσι. Καταδένδρου γὰρ τῆς χώρας οὕσης, οἱ μὲν αὐτῶν ὑλοτομοῦσι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, οἱ δὲ τὴν γῆν ἐργαζόμενοι τὸ πλεῖον πέτρας λατομοῦσι⁴¹ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς τραχύτητος—οὐδεμίαν γὰρ βῶλον τοῖς ἐργαλείοις ἀνασπῶσιν ἀνευ λίθου—καὶ τοιαύτην ἔχοντες ἐν τοῖς ἔργοις κακοπάθειαν, τῇ συνεχείᾳ περιγίγνονται τῆς φύσεως⁴² καὶ πολλὰ μοχθήσαντες, ὀλίγους καρπούς καὶ μόλις λαμβάνουσι. Πρὸς δὲ τὴν κακοπάθειαν ταύτην συνεργοὺς ἔχουσι τὰς γυναῖκας, εἰδισμένας ἐπίσης τοῖς ἀνδράσιν ἐργάζεσθαι. Κυνηγίας δὲ ποιοῦνται συνεχεῖς, ἐν αἷς πολλὰ τῶν θηρίων χειρούμενοι, τὴν ἐκ τῶν καρπῶν σπάνιν διορθοῦνται. Θρασεῖς δ' εἰσὶ καὶ γενναῖοι, οὐ μόνον εἰς πόλεμον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς ἐν τῷ βίῳ περιστάσεις τὰς ἐχούσας δεινότητας. Ἐμπορευόμενοι⁴³ γὰρ πλέουσι τὸ Σαρδῶν καὶ τὸ Λιβυκὸν πέλαγος, ἐτοίμως ἑαυτοὺς ῥίπτοντες εἰς ἄβυσσους κινδύνους. Σκάφεσι γὰρ χρώμενοι τῶν σχεδιῶν εὐτελεστέροις, καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς κατὰ ναῦν χρησίμοις ἥκιστα κατεσκευασμένοις, ὑπομένουσι τὰς ἐκ τῶν χειμῶνων φοβερωτάτας περιστάσεις καταπληκτικῶς.

§ 22. Diod. Sic. V. 39.

23. Συνεχεῖς τούτοις εἰσιν οἱ Τυρρῆνοί, οἱ παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις Ἐτροῦσκοι καὶ Τοῦσκοι προσαγορεύονται, τὰ πεδία ἔχοντες τὰ μέχρι τοῦ ποταμοῦ τοῦ Τιβέριδος. Ρεῖ δὲ ἐκ τῶν Ἀπεννίνων ὄρων ὁ Τίβερης· πληροῦται δὲ ἐκ πολλῶν ποταμῶν· μέρος μέντοι δι' αὐτῆς φερόμενος τῆς Τυρρηνίας, τὸ δ' ἐφεξῆς διορίζων ἀπ' αὐτῆς, πρῶτον μὲν τὴν Ὀμβρικήν, εἴτα τοὺς Σαβίνους καὶ Λατίνους, τοὺς πρὸς τῇ Ῥώμῃ μέχρι τῆς παραλίας.—24. Οἱ Τυρρῆνοί, τὸ μὲν παλαιὸν ἀνδρεία διενέγκαντες,⁴⁴ χώραν πολλὴν κατεκτήσαντο,

41. the labour of cultivation consists more in breaking and reducing the stones, than in digging up the soil.—42. that is, νικῶσι τὴν φυσικὴν ιδιότητα τῆς χώρας τῇ συνεχείᾳ τῶν πόνων, i. e. πόνῳ συνεχεῖ.—43. that is, ἐμπορίας χάριν.—44. διαφέρω.

καὶ πόλεις ἀξιολόγους καὶ πολλὰς ἔκτισαν. | Ὁμοίως δὲ καὶ ναυτικαῖς δυνάμεσιν ἰσχύσαντες, καὶ πολλοὺς χρόνους θαλαττοκρατήσαντες, τὸ μὲν παρὰ τὴν Ἰταλίαν πέλαγος ἀφ' ἑαυτῶν ἐποίησαν Τυρρήνικὸν προσαγορευθῆναι· τὰ δὲ κατὰ τὰς πεζικὰς δυνάμεις ἐκπονήσαντες, τὴν τε σάλπιγγα ἐξεύρον, καὶ πολλὰ ἄλλα, ὧν τὰ πλεῖστα Ῥωμαῖοι μιμησάμενοι μετήνεγκαν ἐπὶ τὴν ἰδίαν πολιτείαν. Γράμματα τε καὶ φυσιολογίαν καὶ θεολογίαν ἐξεπόνησαν ἐπὶ πλεῖον, καὶ τὰ περὶ τὴν κεραινοσκοπίαν⁴⁵ μάλιστα πάντων ἀνθρώπων ἐξεργάσαντο. Χώραν δὲ νεμόμενοι παμφόρον, καὶ ταύτην ἐξεργαζόμενοι, καρπῶν ἀφθονίαν ἔχουσιν. Ἐνδοξότατοι δὲ τὸ πρὶν ὄντες, εἰς τρυφὴν ὠλίσθησαν, καὶ ἐν πότοις τε καὶ ῥαθυμίαις βιοῦντες, τὴν ἐκ παλαιῶν χρόνων παρ' αὐτοῖς ζηλουμένην ἀλκὴν καὶ τὴν τῶν πατέρων δόξαν ἐν τοῖς πολέμοις ἀποβεβλήκασιν.

§ 23. Strabo V. p. 218. § 24. Diodor. Sic. V. 46.

25. Ἡ τῶν Λατίνων χώρα μεταξὺ κεῖται τῆς τε ἀπὸ τῶν Ὠστίων παραλίας, μέχρι πόλεως Σιννέσσης καὶ τῆς Σαβινῆς· ἐκτείνεται δὲ ἐπὶ μῆκος μέχρι τῆς Καμπανίας καὶ τῶν Σαννιτικῶν ὄρων.—26. Ἀπασα ἡ Λατίνη, οὗ Ῥώμη κεῖται, ἐστὶν εὐδαίμων καὶ παμφόρος, πλὴν ὀλίγων χωρίων τῶν κατὰ τὴν παραλίαν, ὅσα ἐλώδη καὶ νοσερά, ἢ εἴ τινα⁴⁶ ὄρεινὰ καὶ πετρώδη· καὶ ταῦτα δ' οὐ τελέως ἀργά, οὐδ' ἄχρηστα, ἀλλὰ νομὰς παρέχει θαυσιλεῖς ἢ ὕλην, ἢ καρπούς τινας ἐλείους ἢ πετράιους. Τὸ δὲ Καίκουβον ἐλώδες ὄν, εὐοινοτάτην ἄμπελον τρέφει, τὴν δενδρίτιν.

§ 25. Strabo V. p. 219. § 26. Ibid. p. 231.

26. Τὸ Καμπανίας πεδίον εὐδαιμονέστατον τῶν ἀπάντων ἐστὶ· περιέκινται δ' αὐτῷ γεωλοφαίαι τε εὐκαρποι, καὶ ὄρη τὰ τε τῶν Σαννιτῶν καὶ τὰ τῶν Ὀσκων. Διὰ δὲ τὴν ἀρετὴν περιμάχητον ἦν τὸ πεδίον. Ἱστορεῖται δὲ ἕνια τῶν πεδίων σπεῖρεσθαι δι' ἔτους, δις μὲν τῇ ζέᾳ, τὸ δὲ τρίτον ἐλύμῳ, τινὰ δὲ καὶ λαχα-

45. the art of drawing omens from thunder and lightning, which formed an important part of the science of augury.—46. equal to *divina*.

νεύεσθαι τῷ τετάρτῳ σπόρῳ. Καὶ μὴν τὸν οἶνον τὸν κράτιστον ἐντεῦθεν ἔχουσι Ῥωμαῖοι, τὸν Φάλερον, καὶ τὸν Στάτανον καὶ Κάληνον. Ὡς δ' αὕτως⁴⁷ εὐέλαιος ἐστι καὶ πᾶσα, ἥ περὶ τὸ Οὐέναφρον ὁμορον τοῖς πεδίοις ὄν.

§ 27. Strabo L. V. p. 242.

28. Ὑπέρκειται δὲ τῶν τόπων τούτων⁴⁸ ὄρος τὸ Οὐεσσοῦϊον, ἀγροῖς περιοικούμενον παγκάλοις, πλὴν τῆς κορυφῆς· αὕτη δ' ἐπίπεδος μὲν πολὺ μέρος ἐστίν, ἄκαρπος δ' ὅλη· ἐκ δὲ τῆς ὕψεως τεφρώδης, καὶ κοιλάδας φαίνει σηραγγώδεις πετρῶν αἰθαλωδῶν κατὰ τὴν χροάν, ὥς ἂν ἐκβεβρωμένων ὑπὸ πυρός· ὥς τεκμαίροιτ' ἂν τις, τὸ χωρίον τοῦτο καίεσθαι πρότερον, καὶ ἔχειν κρατῆρας πυρός, σβεσθῆναι δ' ἐπιλιπούσης τῆς ὕλης.⁴⁹

§ 28. Strabo V. p. 247.

29. Ἡ Κρότων, ἣν Μύσκελλος ἔκτισε, δοκεῖ τὰ τε πολέμια καλῶς ἀσκήσαι, καὶ τὰ περὶ τὴν ἀθλησιν. Ἐν μίᾳ γοῦν Ὀλυμπιάδι οἱ τῶν ἄλλων προτερήσαντες τῷ σταδίῳ ἑπτὰ ἄνδρες ἄπαντες ὑπῆρξαν Κροτωνιᾶται· ὥστ' εἰκότως εἰρῆσθαι δοκεῖ, διότι Κροτωνιᾶτων ὁ ἔσχατος πρῶτος ἦν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Πλείστους οὖν Ὀλυμπιονίκας ἔσχε, καίπερ οὐ πολὺν χρόνον οἰκηθεῖσα, διὰ τὸν φθόρον τῶν ἐπὶ Σάγρα⁵⁰ πεσόντων ἀνδρῶν, πλείστων τὸ πλῆθος. Προσέλαβε δὲ τῇ τῆς πόλεως δόξῃ καὶ τὸ τῶν Πυθαγορείων πλῆθος, καὶ Μίλων, ἐπιφανέστατος μὲν τῶν ἀθλητῶν γεγωνῶς, ὁμλητῆς δὲ Πυθαγόρου, διατρίψαντος ἐν τῇ πόλει πολὺν χρόνον. Φασὶ δὲ, ἐν τῷ συσσιτίῳ ποτὲ τῶν φιλοσόφων πονήσαντος στύλου, τὸν Μίλωνα ὑποδύντα σῶσαι ἅπαντας, ὑποσπάσαι δὲ ἑαυτόν. Τῇ δὲ αὐτῇ ῥώμῃ πεποιθότα εἰκὸς ἐστὶν εὐρέσθαι καὶ τὴν τοῦ βίου καταστροφὴν. Λέγεται γοῦν ὁδοι-

47. for ὡσαύτως δέ.—48. Pompeii, Naples, and Herculaneum.—49. the first eruption of Vesuvius mentioned in history, occurred A. D. 79, under the reign of Titus; before whose time, under the reign of Augustus, lived Strabo, from whom the text is extracted. Proofs of other previous eruptions were evident on the whole tract of the summit.—50. at the river Sagra, the citizens of Croton were defeated in a great battle by the Locrians.

πορῶν ποτε δι' ὕλης βαθείας εὐρεῖν ξύλον μέγα ἐσφηνωμένον· ἐμβαλὼν δὲ χεῖρας ἅμα καὶ πόδας εἰς τὴν διάστασιν, βιάζεσθαι πρὸς τὸ διασχίσαι τελέως· τοσοῦτον δ' ἴσχυσε μόνον,⁵¹ ὥστ' ἐκπεσεῖν τοὺς σφῆνας, εἴτ' εὐθύς συμπεσεῖν τὰ μέρη τοῦ ξύλου, ἀποληφθέντα⁵² δ' αὐτὸν ἐν τῇ τοιαύτῃ πάγῃ θηρόβρωτον γενέσθαι.

§ 29. Strabo VI. p. 262.

30. Ἐφεξῆς δ' ἐστὶν Ἀχαιῶν κτίσμα ἡ Σύβαρις, δυοῖν ποταμῶν μεταξὺ, Κράθιδος καὶ Συβαρίδος. Τοσοῦτον⁵³ δ' εὐτυχία διήνεγκεν ἡ πόλις αὕτη τὸ παλαιον, ὡς τεττάρων μὲν ἐθνῶν τῶν πλησίον ἐπῆρξε, πέντε δὲ καὶ εἴκοσι πόλεις ὑπηκόους ἔσχε, τριάκοντα δὲ μυριάσιν ἀνδρῶν ἐπὶ Κροτωνιάτας ἐστράτευσαν, πεντήκοντα δὲ σταδίων κύκλον συνεπλήρουν οἰκοῦντες ἐπὶ τῇ Κράθιδι. Ὑπὸ μέντοι τρυφῆς καὶ ὕβρεως τὴν εὐδαιμονίαν ἅπασαν ἀφῆρέθησαν ὑπὸ Κροτωνιατῶν, ἐν ἡμέραις ἐβδομήκοντα· ἐλόντες⁵⁴ γὰρ τὴν πόλιν, ἐπήγαγον⁵⁵ τὸν ποταμόν, καὶ κατέκλυσαν.

§ 30. Strabo VI. p. 263.

31. Διαβόητοι εἰσὶν ἐπὶ τρυφῇ οἱ Συβαρίται, οἱ τὰς ποιούσας ψόφον τέχνας οὐκ ἔωσιν ἐπιδημεῖν τῇ πόλει, οἷον χαλκίων καὶ τεκτόνων καὶ τῶν ὁμοίων, ὅπως ἀντοῖς πανταχόθεν ἀθόρυβοι ᾧσιν οἱ ὕπνοι. Οὐκ ἐξῆν δ' οὐδ' ἀλεκτρυόνα ἐν τῇ πόλει τρέφεσθαι. Ἱστορεῖ δὲ περὶ αὐτῶν Τίμαιος, ὅτι ἀνὴρ Συβαρίτης, εἰς ἀγρόν ποτε πορευόμενος, ἔφη, ἰδὼν τοὺς ἐργάτας σκάπτοντας, αὐτὸς ῥῆγμα λαβεῖν⁵⁶ πρὸς ὃν⁵⁷ ἀποκρίνασθαι τινα τῶν ἀκουσάντων, αὐτὸς δὲ σοῦ διηγρουμένου ἀκούων πεπόνηκα τὴν πλευράν.—Ἄλλος δὲ Συβαρίτης παραγενόμενος εἰς Λακεδαίμονα, καὶ κληθεὶς εἰς φειδίτιον, ἐπὶ τῶν ξύλων κατακείμενος καὶ δειπνῶν μετ' αὐτῶν,⁵⁸ πρότερον μὲν ἔφη καταπεπλήχθαι τὴν

51. his strength prevailed so far only.—52. ἀπολαμβάνω.—53. τοσοῦτον, for τοσοῦτο.—54. scil. οἱ Κροτωνιάται.—55. scil. τῇ πόλει,—after κατέκλυσαν we must consider αὐτὴν understood.—56. the construction is: ἔφη λαβεῖν, dixit se accepisse. If the subject be omitted with the infinitive, and is likewise nominative to the preceding finite verb on which the infinitive depends, the qualification must also be in the nominative.—57. that is, καὶ πρὸς τοῦτον.—58. scil. τῶν Λακεδαιμονίων, which idea is contained in Λακεδαίμονα.

τῶν Λακεδαιμονίων πυνθανόμενος⁵⁹ ἀνδρείαν, νῦν δὲ
 θεασάμενος νομίζειν μηδὲν τῶν ἄλλων αὐτοὺς διαφέ-
 ρειν· καὶ γὰρ τὸν ἀνανδρότατον μᾶλλον ἂν ἐλέσθαι⁶⁰
 ἀποθανεῖν, ἢ τοιοῦτον βίον ζῶντα καρτερεῖν.—

32. Δοκεῖ δὲ μετὰ τῆς εὐδαιμονίας αὐτῶν καὶ ὁ τῆς
 πόλεως τόπος παροξύνει αὐτοὺς ἐκτροφῆσαι.⁶¹ ἡ γὰρ
 πόλις αὐτῶν ἐν κοίλῳ κειμένη, τοῦ μὲν θέρους, ἐωθὲν
 τε καὶ πρὸς ἑσπέραν ψύχος ὑπερβάλλον ἔχει, τὸ δὲ
 μέσον τῆς ἡμέρας καῦμα ἀνύποιστον· ὅθεν καὶ ῥηθῆ-
 ναι,⁶² ὅτι τὸν βουλούμενον ἐν Συβάρει μὴ πρὸ μοίρας
 ἀποθανεῖν, οὔτε δυνόμενον, οὔτε ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον
 ὁρᾶν δεῖ.—33. Ἐς τηλικούτον δ' ἦσαν τροφῆς ἐληλα-
 κότες,⁶³ ὥς καὶ παρὰ τὰς εὐωχίας τοὺς ἵππους ἐθίσαι
 πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι. Τοῦτ' οὖν εἰδότες οἱ Κροτω-
 νιάται, ὅτε αὐτοῖς ἐπολέμουν, ἐνέδοσαν τὸ ὀρχηστικὸν
 μέλος· συμπαρῆσαν γὰρ αὐτοῖς καὶ αὐληταὶ ἐν στρα-
 τιωτικῇ σκευῇ· καὶ ἅμα⁶⁴ αὐλούντων ἀκούοντες οἱ ἵπ-
 ποι, οὐ μόνον ἐξωρχήσαντο, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀναβάτας
 ἔχοντες⁶⁵ ἡυτόμολησαν πρὸς τοὺς Κροτωνιάτας.

§ 31—33. Athen. XII. p. 518. seqq.

34. Ἡ Σικελία πασῶν τῶν νήσων καὶ κρατίστη
 ἐστί, καὶ τῇ παλαιότητι τῶν μυθολογουμένων πεπρώ-
 τευκεν. Ἡ γὰρ νῆσος τὸ παλαιὸν ἀπὸ μὲν τοῦ σχή-
 ματος Τρινακρία κληθεῖσα, ἀπὸ δὲ τῶν κατοικησάν-
 των αὐτὴν Σικανῶν Σικανία προσαγορευθεῖσα, τελει-
 οῦται ἀπὸ τῶν Σικελῶν τῶν ἐκ τῆς Ἰταλίας πανδημεῖ
 περαιωθέντων ὠνόμασται Σικελία. Ἔστι δ' αὐτῆς
 ἡ περίμετρος σταδίων ὥς τετρακισχιλίων τριακοσίων
 ἐξήκοντα. Οἱ ταύτην οὖν κατοικοῦντες Σικελιωταὶ
 παρειλήφασι⁶⁶ παρὰ τῶν προγόνων, αἰεὶ τῆς φήμης ἐξ
 αἰῶνος παραδεδομένης τοῖς ἐγγόνοις, ἱερὰν ὑπάρχειν
 τὴν νῆσον Δῆμητρος καὶ Κόρης, καὶ ταύτας τὰς θεὰς
 ἐν αὐτῇ πρώτως φανῆναι, καὶ τὸν τοῦ σίτου καρπὸν
 ταύτην⁶⁷ πρώτην ἀνεῖναι, διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας.

§ 34. Diodor. Sic. V. 2.

59. so long as he knew it only by report.—60. ἐλέσθαι ἂν, would prefer.—61. that is, εἰς τροφήν.—62. ὅθεν, whence it has been said. The infinitive is governed by δοκεῖ, above.—63. to such a degree of luxury. The infinitive is used in all expressions implying choice, exception, and part.—64. as soon as.—65. that is, σὺν αὐτοῖς τοῖς ἀναβάταις.—66. παραλαμβάνω.—67. scil. τὴν νῆσον.

35. Καὶ τῆς ἀρπαγῆς τῆς κατὰ τὴν Κόρη⁶⁸ ἐν ταύτῃ γενομένης ἀπόδειξιν εἶναι λέγουσι φανερωτάτην, ὅτι τὰς διατριβάς αἱ θεαὶ κατὰ ταύτην τὴν νῆσον ἐποιοῦντο, διὰ τὸ στέργεσθαι μάλιστα παρ' αὐταῖς ταύτην. Γενέσθαι δὲ μυθολογοῦσι τῆς Κόρης τὴν ἀρπαγὴν ἐν τοῖς λειμῶσι τοῖς κατὰ τὴν Ἑνναν. "Εστί δ' ὁ τόπος οὗτος πλησίον μὲν τῆς πόλεως, ἵοις δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἄνθεσι παντοδαποῖς εὐπρεπῆς καὶ θείας ἄξιος. Διὰ δὲ τὴν ἀπὸ τῶν φανομένων ἀνθῶν εὐωδίαν λέγεται τοὺς κυνηγεῖν εἰωθότας κύνας μὴ δύνασθαι στιβεῦν, ἐμποδιζομένους τὴν φυσικὴν αἴσθησιν.⁶⁹ "Εστί δὲ ὁ προειρημένος λειμὼν, ἀνωθεν μὲν ὁμαλὸς καὶ παντελῶς εὐνδρος, κύκλῳ δὲ ὑψηλός, καὶ πανταχόθεν κρημνοῖς ἀπότομος· δοκεῖ δ' ἐν μέσῳ κεῖσθαι τῆς ὅλης νήσου, διὸ καὶ Σικελίας ὁμφαλὸς ὑπὸ τινων ὀνομάζεται. Ἐχει δὲ καὶ πλησίον ἄλσιν καὶ λειμῶνας καὶ περὶ ταῦτα ἔλη, καὶ σπήλαιον εὐμέγεθες, ἔχον χάσμα κατὰγειον, πρὸς τὴν ἄρκτον νενευκός· δι' οὗ μυθολογοῦσι τὸν Πλούτωνα μεθ' ἄρματος ἐπελθόντα, ποιήσασθαι τὴν ἀρπαγὴν τῆς Κόρης. Μετὰ δὲ τὴν ἀρπαγὴν μυθολογοῦσι τὴν Δήμητραν, μὴ δυναμένην εὑρεῖν τὴν θυγατέρα, λαμπάδας ἐκ τῶν κατὰ τὴν Αἴτνην κρατήρων ἀναψαμένην, ἐπελθεῖν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης· τῶν δ' ἀνθρώπων τοὺς μάλιστα ταύτην προσδεξαμένους εὐεργετῆσαι, τὸν τῶν πυρῶν καρπὸν ἀντιδωρησαμένην.

§ 35. Diod. Sic. V. 3. 4.

36. Τὰ ἄνω τῆς Αἴτνης χωρία ψιλὰ ἐστί, καὶ τεφρώδη, καὶ χίονος μεστὰ τοῦ χειμῶνος· τὰ κάτω δὲ ὄρυμοις καὶ φυτείαις διείληπται⁷⁰ παντοδαπαῖς. "Εοικε δὲ λαμβάνειν μεταβολὰς πολλὰς τὰ ἄκρα τοῦ ὄρους διὰ τὴν νομὴν τοῦ πυρός, τοτὲ μὲν εἰς ἓνα κρατῆρα συμφερομένου, τοτὲ δὲ σχιζομένου, καὶ τοτὲ μὲν ῥυάκας ἀναπέμποντος, τοτὲ δὲ φλόγας καὶ λιγνῦς, ἄλλοτε δὲ καὶ μύδρους ἀναφυσῶντος. Νύκτωρ μὲν καὶ φέγγη

68. a periphrasis for τῆς Κόρης.—69. for τῆς φυσικῆς αἰσθήσεως ἐμποδιζομένης. The dogs lose the scent of the game.—70. διαλαμβάνω.

φαίνεται λαμπρὰ ἐκ τῆς κορυφῆς, μεθ' ἡμέραν δὲ καπνῷ καὶ ἀχλύϊ κατέχεται. γ

§ 36. Strabo VI. p. 273.

37. Ἡ Κύρνος, νῆσος, ἥ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν ἐγχωρίων Κόρσικα ὀνομάζεται, εὐμεγέθης οὖσα, πολλὴν τῆς χώρας ὀρεινὴν ἔχει,⁷¹ πεπυκασμένην δρυμοῖς συνεχέσι, καὶ ποταμοῖς διαῤῥεομένην μικροῖς. Οἱ δ' ἐγχωριοὶ τροφαῖς μὲν χρῶνται γάλακτι καὶ μέλιτι καὶ κρέασι, δαψιλῶς πάντα ταῦτα παρεχομένης τῆς χώρας· τὰ δὲ πρὸς ἀλλήλους⁷² βιοῦσιν ἐπιεικῶς καὶ δικαίως, παρὰ πάντας σχεδὸν τοὺς ἄλλους βαρβάρους. Τὰ τε γὰρ κατὰ τὴν ὀρεινὴν ἐν τοῖς δένδρεσιν εὕρισκόμενα κηρία τῶν πρώτων εὕρισκόντων ἐστί, μηδενὸς ἀμφισβητοῦντος· τὰ δὲ πρόβατα σημείοις διειλημμένα, καὶ μηδεὶς φυλάττει, σῶζεται τοῖς κεκτημένοις· ἐν τε ταῖς ἄλλαις ταῖς ἐν βίῳ οἰκονομίαις θαυμαστῶς προτιμῶσι τὸ δικαιοπραγεῖν. Παραδοξότατον δ' ἐστὶ παρ' αὐτοῖς τὸ γιγνόμενον κατὰ τὰς τῶν τέκνων γενέσεις. Ὅταν γὰρ ἡ γυνὴ τέκη, ταύτης μὲν οὐδεμία γίγνεται περὶ τὴν λοχείαν ἐπιμέλεια· ὁ δ' ἀνὴρ αὐτῆς ἀναπεσὼν ὥς νοσῶν, λοχεύεται τακτὰς ἡμέρας, ὥς τοῦ σώματος αὐτῇ κακοπαθοῦντος. Φύεται δὲ κατὰ τὴν νῆσον ταύτην καὶ πύξος πλείστη καὶ διάφορος, δι' ἣν καὶ τὸ μέλι τὸ γιγνόμενον ἐν αὐτῇ παντελῶς γίγνεται πικρόν. Κατοικοῦσι δ' αὐτὴν βάρβαροι, τὴν διάλεκτον ἔχοντες ἐξηλλαγμένην καὶ δυσκατανόητον· τὸν δ' ἀριθμὸν ὑπάρχουσιν ὑπὲρ τοὺς τρισμυρίους.

§ 37. Diodor. Sic. V. 13, 14.

38. Ἡ Πελοπόννησος ἰοικυῖά ἐστι φύλλῳ πλατάνου τὸ σχῆμα, ἴση δὲ σχεδὸν τι κατὰ μῆκος καὶ κατὰ πλάτος. Ἐχουσι δὲ τῆς χερσονήσου ταύτης τὸ μὲν ἐσπέριον μέρος Ἡεῖοι καὶ Μεσσήνιοι, κλυζόμενοι τῇ Σικελινῇ πελάγει· ἐξῆς δὲ μετὰ τὴν Ἡεῖαν ἐστὶ τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος, πρὸς ἄρκτους βλέπον, καὶ τῇ Κορινθιακῇ κόλπῳ παρατεῖνον· τελευτᾷ δὲ εἰς τὴν Σικυ-

71. for τὰ πολλὰ ὀρεινὴ ἐστίν.—72. for πρὸς ἀλλήλους δὲ, with reference to their conduct to one another.

ωνίαν. Ἐντεῦθεν δὲ Σικυὼν καὶ Κόρινθος ἐκδέχεται μέχρι τοῦ ἰσθμοῦ. Μετὰ δὲ τὴν Μεσσηνίαν ἡ Λακωνική, καὶ ἡ Ἀργεΐα, μέχρι τοῦ ἰσθμοῦ καὶ αὐτῇ.⁷³ Μέση δὲ ἐστὶν ἡ Ἀρκαδία, πᾶσιν ἐπικειμένη, καὶ γειτνιώσα τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν.

§ 38. Strabo VIII. p. 335.

739. Πολλὰ μὲν δὴ καὶ ἄλλα ἴδοι τις ἂν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀκούσαι θαύματος ἄξια, μάλιστα δὲ τὰ ἐν Ὀλυμπίᾳ. Αὕτη ἡ πόλις τὴν ἐπιφάνειαν ἔσχεν ἐξ ἀρχῆς μὲν διὰ τὸ μαντεῖον τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς· ἐκείνου δ' ἐκλειφθέντος,⁷⁴ οὐδὲν ἦττον συνέμεινεν ἡ δόξα τοῦ ἱεροῦ, καὶ τὴν αὖξησιν, ὅσῃν ἴσμεν,⁷⁵ ἔλαβε διὰ τε τὴν πανήγυριν καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν Ὀλυμπιακόν, μέγιστον τῶν ἀπάντων. Ἐκοσμήθη δ' ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ἀναθημάτων, ἅπερ ἐκ πάσης ἀνετίθετο τῆς Ἑλλάδος, ὧν ἦν καὶ ὁ χρυσοῦς σφυρήλατος Ζεὺς, ἀνάθημα Κυψέλου τοῦ Κορινθίων τυράννου. Μέγιστον δὲ τούτων⁷⁶ ὑπῆρξε τὸ τοῦ Διὸς ξόανον, ὃ ἐποίησε Φειδίας Χαρμίδου Ἀθηναῖος.—40. Καθέζεται μὲν δὴ ὁ θεὸς ἐν θρόνῳ, χρυσοῦ⁷⁷ πεποιημένος καὶ ἐλέφαντος. Στέφανος δὲ ἐπικείται οἷ⁷⁸ τῇ κεφαλῇ, μεμμημένος ἐλαίας κλῶνας. Ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ φέρει Νίκην ἐξ ἐλέφαντος, καὶ ταύτην χρυσοῦ ταινίαν τε ἔχουσαν, καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ στέφανον· τῇ δὲ ἀριστερᾷ τοῦ θεοῦ χαρίεν ἐστι σκῆπτρον μετάλλοις τοῖς πᾶσιν ἡνθισμένον. Ὁ δὲ ὄρνις, ὃ ἐπὶ τῷ σκῆπτρῳ καθήμενος, ἐστὶν ὁ αἰτός. Χρυσοῦ δὲ καὶ τὰ ὑποδήματα τῷ θεῷ⁷⁹ καὶ ἱμάτιον ὡσαύτως ἐστί. Τῷ δὲ ἱματίῳ ζώδιά τε καὶ τῶν ἀνθῶν τὰ κρίνα⁸⁰ ἐστὶν ἐμπεποιημένα. Ὁ δὲ θρόνος ποικίλος μὲν χρυσοῦ καὶ λίθοις, ποικίλος δὲ καὶ ἐβένῳ τε καὶ ἐλέφαντι.

§ 39. Paus. V. 10. Strab. VIII. p. 353. § 40. Pausan. V. 11.

41. Τὴν μὲν Λακωνικὴν Εὐριπίδης φησὶν ἔχειν πολλὴν μὲν ἄροτον, ἐκπονεῖν δ' οὐ ραδίαν· κοίλῃ γάρ, ὄρε-

73. Also, in like manner.—74. when oracles ceased to be imparted here.—75. that is, τὴν πολλὴν καὶ εὐγνωστὴν ἀξίαν, the great and well-known reputation.—76. scil. τῶν ἀναθημάτων.—77. the material of which any thing is made is put in the genitive.—78. for αὐτῷ. The more common expression would be τοῦ αὐτοῦ κεφαλῇ.—79. for τοῦ θεοῦ.—80. and of flowers, the lily.

σι περιδρομος, τραχεῖά τε, δυσείσβολός τε πολεμίοις· τὴν δὲ Μεσσηνιακὴν καλλίκαρπον ὁ αὐτὸς λέγει, καὶ κατάρχοντον, καὶ βουσί καὶ ποιμναισιν εὐβοτωτάτην. — Εὐσειστος δὲ ἡ Λακωνική, καὶ δὴ τοῦ Ταυγέτου κορυφὰς τινὰς ἀπορρήγαγῆναι τινες μνημονεύουσιν. Εἰσὶ δὲ λατομίαι λίθου πολυτελοῦς, τοῦ μὲν Ταιναρίου ἐν Ταινάρῳ παλαιαί· νεωστὶ δὲ καὶ ἐν τῷ Ταυγέτῳ μέταλλον ἀνέφξαν⁸¹ τινες εὐμέγεθες, χορηγὸν ἔχοντες τὴν τῶν Ῥωμαίων πολυτέλειαν.⁸²

§ 41. Strabo VIII. p. 366. s.

42. Λακεδαιμονίοις τέχνας μανθάνειν ἄλλας ἢ τὰς εἰς πόλεμον, αἰσχρὸν ἐστίν. Ἐστιῶνται δὲ πάντες ἐν κοινῷ· τοὺς δὲ γέροντας αἰσχύνονται, οὐδὲν ἥττον ἢ πατέρας· γυμνάσια δ' ὥσπερ ἀνδρῶν ἐστίν οὕτω καὶ παρθένων. Ξένοις δ' ἐμβιοῦν οὐκ ἔξεστιν ἐν Σπάρτῃ, οὔτε Σπαρτιάταις ξενιτεύειν. Χρηματίζεσθαι αἰσχρὸν Σπαρτιάτῃ· νομίσματι δὲ χρῶνται σκυτίνῳ· ἐὰν δὲ παρὰ τινι εὐρεθῇ χρυσὸς ἢ ἄργυρος, θανάτῳ ζημιοῦται. Σεμνύνονται δὲ πάντες ἐπὶ τῇ ταπεινοῦς αὐτοὺς παρέχειν καὶ κατηκόους ταῖς ἀρχαῖς. Μακαρίζονται δὲ μᾶλλον παρ' αὐτοῖς οἱ γενναίως ἀποθνήσκοντες ἢ οἱ εὐτυχῶς ζῶντες. Οἱ δὲ παῖδες νομίμως περὶ τὸν τῆς Ὀρθίας βωμὸν περιϋόντες μαστιγοῦνται. Αἰσχρὸν δὲ ἐστὶ δειλῶν σύσκηνον ἢ συγγυμναστὴν ἢ φίλον γενέσθαι. Μάχονται δὲ ἐστεφανωμένοι. Ὑπανίστανται βασιλεῖ πάντες, πλην Ἐφόρων. Ὀμνύει δὲ πρὸ τῆς ἀρχῆς ὁ βασιλεὺς κατὰ τοὺς τῆς πόλεως νόμους βασιλεύσειν.

§ 42. Stobae. Flor. Tit. 42. p. 293.

43. Ἱεροπρεπὴς ἐστὶ πᾶς ὁ Παρνασὸς ἔχων ἄντροα τε καὶ ἄλλα χωρία, τιμώμενά τε καὶ ἀγιστευόμενα· ὧν ἐστὶ γνωριμώτατον καὶ κάλλιστον τὸ Κωρύκιον ἄντρον. Τῶν δὲ πλευρῶν τοῦ Παρνασοῦ τὸ μὲν ἐσπέριον νέμονται Λοκροὶ τε οἱ Ὀζόλαι, καὶ τινες τῶν Δωριέων, καὶ Αἰτωλοί· τὸ δὲ πρὸς ἑω Φωκεῖς καὶ Δωριεῖς· τὸ δὲ νό-

81. ἀνοίγω.—82. an undertaking, promoted by the expensive and luxurious habits of the Romans, who highly valued the Lacedaemonian marble.

τιον κατέχουσιν οἱ Δελφοί, πετρῶδες χωρίον, θεατροειδές, κατὰ κορυφὴν ἔχον τὸ μαντεῖον καὶ τὴν πόλιν, σταδίων ἐκκαίδεκα κύκλον πληροῦσαν. Φασὶ δ' εἶναι τὸ μαντεῖον ἄντρον κοῖλον, οὐ μάλα εὐρύστομον· ἀναφέρεσθαι δ' ἐξ αὐτοῦ πνεῦμα ἐνθουσιαστικόν· ὑπερκεῖσθαι δὲ τοῦ στομίου τρίποδα ὑψηλόν, ἐφ' ὃν τὴν Πυθίαν ἀναβαίνουσαν, δεχομένην τὸ πνεῦμα, ἀποθεσπίζειν ἔμμετρά τε καὶ ἄμετρα.⁸³

§ 43. Strabo IX. p. 417. 419.

44. Ἡ τῶν Ἀθηναίων χώρα πέφυκεν οἷα⁸⁴ πλείστας προσόδους παρέχεσθαι. Τὰς μὲν γὰρ ὥρας ἐνθάδε πρασιότατας εἶναι καὶ αὐτὰ τὰ γιγνόμενα μαρτυρεῖ· ἃ γοῦν πολλαχοῦ οὐδὲ βλαστάνειν δύναται· ἂν ἐνθάδε καρποφορεῖ· ὥσπερ δὲ ἡ γῆ, οὕτω καὶ ἡ περὶ τὴν χώραν θάλαττα παμφορωτάτη⁸⁵ ἐστί. Καὶ μὴν ὅσα περ' οἱ θεοὶ ἐν ταῖς ὥραις ἀγαθὰ παρέχουσι, καὶ ταῦτα πάντα ἐνταῦθα πρωϊαίτατα μὲν ἀρχεται, ὀψιαίτατα δὲ λήγει. Οὐ μόνον δὲ κρατεῖ τοῖς ἐπ' ἐνιαυτὸν θάλλουσί τε καὶ γηράσκουσιν, ἀλλὰ καὶ ἀτῖδια ἀγαθὰ ἔχει ἡ χώρα. Πέφυκε μὲν γὰρ λίθος⁸⁶ ἐν αὐτῇ ἄφθονος, ἐξ οὗ κάλλιστοι μὲν ναοί, κάλλιστοι δὲ βωμοὶ γίγνονται, εὐπρεπέστατα δὲ θεοῖς ἀγάλματα· πολλοὶ δ' αὐτοῦ καὶ Ἕλληνες καὶ βάρβαροι προσδέονται. Ἔστι δὲ καὶ γῆ,⁸⁷ ἥ σπειρομένη μὲν οὐ φέρει καρπὸν, ὀρυσσομένη δὲ πολλαπλασίους⁸⁸ τρέφει, ἢ εἰ σῖτον ἔφερε· καὶ μὴν ὑπάργυρός ἐστι θεία μοῖρα. Πολλῶν γοῦν πόλεων παροικουσῶν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, εἰς οὐδεμίαν τούτων οὐδὲ μικρὰ φλέψ ἀργυρίτιδος διήκει.

§ 44. Xenopn. de Vectigal. init.

45. Ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Ἀττικῆς ἐστὶν ἡ Ἐλευσίς πόλις, ἐν ἣ τὸ τῆς Δήμητρος ἱερὸν τῆς Ἐλευσινίας· καὶ ὁ μυστικὸς σηκόρ, ὃν κατεσκεύασεν Ἰκτίνος, ὃς

83. scil. θεασίματα,—the oracles at the commencement of their decline, gave their responses in prose.—84. πέφυκεν οἷα, is naturally calculated.—85. this appears to be said in reference to the great number of fish, which are caught on the coast of Attica.—86. the beautiful marble of mount Pentelicus.—87. μέρος τι τῆς χώρας.—88. that is, πολλῶ πλείονας.

καὶ τὸν Παρθενῶνα ἐποίησε τὸν ἐν ἀκροπόλει⁸⁹ τῇ Ἀθηνᾷ, Περικλέους ἐπιστατοῦντος τῶν ἔργων. Ἐν δὲ τοῖς δήμοις⁹⁰ καταριθμεῖται ἡ πόλις.—46. Λόφος δ' ἐστὶν ἡ Μουνυχία χερρόνησίζων. Τὸ μὲν οὖν παλαιὸν ἐτετείχιστο καὶ συνώκιστο ἡ Μουνυχία, προσειληφυῖα⁹¹ τῷ περιβόλῳ τὸν Πειραιᾶ καὶ τοὺς λιμένας πλήρεις νεωρίων· ἄξιόν τε ἦν ναύσταθμον τετρακοσίαις ναυσίν. Τῇ δὲ τείχει τούτῳ συνῆπται τὰ καθεικυσμένα ἐκ τοῦ ἄστεος σκέλη· ταῦτα δ' ἦν μακρὰ τεῖχη, τετταράκοντα σταδίων τὸ μῆκος, συνάπτοντα τὸ ἄστυ τῷ Πειραιεῖ. Οἱ δὲ πολλοὶ πόλεμοι τὸ τεῖχος κατήρειπαν, καὶ τὸ τῆς Μουνυχίας ἔρυμα, τὸν τε Πειραιᾶ συνέστελαν εἰς ὀλίγην κατοικίαν.

§ 45, 46. Strabo IX. p. 395.

47. Πόλεις εἰσὶν ἐν τῇ Κρήτῃ νήσῳ πλείους μὲν, μέγισται δὲ καὶ ἐπιφανέσταται τρεῖς Κνωσσός, Γόρτυνα, Κυδωνία. Διαφερόντως δὲ τὴν Κνωσσὸν καὶ Ὅμηρος ὑμνεῖ, μεγάλην καλῶν, καὶ βασιλείον τοῦ Μίνω, καὶ οἱ ὕστερον. Καὶ δὴ καὶ διετέλεσε μέχρι πολλοῦ⁹² φερομένη τὰ πρῶτα· εἴτα ἐταπεινώθη, καὶ πολλὰ τῶν νομίμων ἀφῆρέθη. Ὑστερον δὲ ἀνέλαβε πάλιν τὸ παλαιὸν σχῆμα τὸ τῆς μητροπόλεως. Ἰστορεῖται δὲ ὁ Μίνως νομοθέτης γενέσθαι σπουδαῖος, θαλαττοκρατῆσαι τε πρῶτος. Προσεποιεῖτο δὲ Μίνως παρὰ τοῦ Διὸς αὐτοῦ μεμαθηκέναι τοὺς νόμους, δι' ἐννέα ἐτῶν εἰς τι ὄρος φοιτῶν, ἐν ᾧ Διὸς ἄντρον ἐλέγετο, κάκειθεν ἀεὶ τινας νόμους φέρων τοῖς Κρησί. Ὅμηρος αὐτὸν Διὸς μεγάλου ὁαριστὴν λέγει. Οἱ ἀρχαῖοι δὲ περὶ αὐτοῦ πάλιν ἄλλους εἰρήκασιν λόγους ὑπεναντίους τούτοις· ὥς τυραννικός τε γένοιτο, καὶ βίαιος, καὶ δασμολόγος· τραγοῦντες τὰ περὶ τὸν Μινώταυρον, καὶ τὸν Λαβύρινθον, καὶ τὰ Θησεῖ συμβάντα καὶ Δαιδάλῳ.

§ 47. Strabo X. p. 476. s.

89. the citadel of Athens, built on a rock.—90. scil. τῆς Ἀττικῆς, the whole of Attica was divided into one hundred and seventy-four δήμοι or districts: ἡ πόλις, that is, Ἑλευσίς.—91. προσλαμβάνω.—92. scil. χρόνον.

II. ASIA.

1. Τῇ δ' Εὐρώπῃ συνεχῆς ἐστὶν ἡ Ἀσία κατὰ τὸν Τάναϊν συνάπτουσα αὐτῇ· περὶ ταύτης οὖν ἐφεξῆς ῥητέον, διελόντας¹ φυσικοῖς τισὶν ὁροῖς τοῦ σαφοῦς χάριν.—Ο Ταῦρος μέσσην πῶς διέζωκε ταύτην τὴν ἡπειρον, ἀπὸ τῆς ἐσπερίας ἐπὶ τὴν ἑω τεταμένος, τὸ μὲν αὐτῆς ἀπολείπων πρὸς Βορρᾶν, τὸ δέ, μεσημβρινόν· καλοῦσι δ' αὐτῶν οἱ Ἕλληνες, τὸ μὲν, ἐντὸς τοῦ Ταύρου, τὸ δέ, ἐκτός.—Οἱ δὲ ποταμοί,² ὅσοι κατὰ τὴν Ἀσίαν λόγου ἄξιοι, ἐκ τοῦ Ταύρου τε καὶ τοῦ Καυκάσου ἀνίσχοντες, οἱ μὲν ὥς³ ἐπ' ἄρκτον τετραμμένον ἔχουσι τὸ ὕδωρ, οἱ δὲ ὥς ἐπὶ νότον ἄνεμον, ὃ Εὐφράτης τε καὶ ὁ Τίγρης, καὶ ὁ Ἰνδὸς τε καὶ ὁ Ὑδάσπης, καὶ Ἀκεσίνης, καὶ Ὑδραώτης, καὶ Ὑφασις, καὶ ὅσοι ἐν μέσῳ τούτων τε καὶ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ εἰς θάλασσαν ἐσβάλλουσιν, ἧ ἐς τενάγῃ ἀναχεόμενοι ἀφανίζονται, καθάπερ ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀφανίζεται.

§ 1. Strabo XI. p. 490. Arrian. Exp. Alex. V. 5.

2. Ὁ Καύκασος ὄρος ἐστὶν ὑπερκείμενον τοῦ πελάγους ἐκατέρου, τοῦ τε Ποντικοῦ καὶ τοῦ Κασπίου, διατειχίζον τὸν ἰσθμόν, τὸν διείργοντα αὐτά. Εὐδενδρον δ' ἐστὶν ὕλη παντοδαπῇ, τῇ τε ἄλλῃ καὶ τῇ ναυπηγησίμῳ.—Τὰ ἄκρα τοῦ Καυκάσου κατέχουσιν οἱ Σόανες, κράτιστοι ὄντες κατ' ἀλκὴν καὶ δύναμιν. Παρὰ τούτοις δὲ λέγεται χρυσὸν καταφέρειν τοὺς χειμάρρους·⁴ ὑποδέχασθαι δὲ αὐτὸν τοὺς βαρβάρους φάτναις κατατετρημέναις, καὶ μαλλώταις δοραῖς· ἀφ' οὗ⁵ δὴ μεμυθεῖσθαι καὶ τὸ χρυσομάλλον δέρος.

§ 2. Strabo XI. p. 497. 499.

3. Τὰ μὲν οὖν ἄλλα ἔθνη τὰ πλησίον περὶ τὸν Καύκασον, λυπρὰ καὶ μικρόχωρα· τὸ δὲ τῶν Ἀλβανῶν ἔθνος, καὶ τὸ τῶν Ἰβήρων, ἃ δὴ πληροῖ μάλιστα τὸν λεχθέντα ἰσθμόν, εὐδαίμονα χώραν ἔχει καὶ σφόδρα

1. agreeing with ἡμᾶς understood, which is governed by ῥητέον.—2. the nominative is placed absolutely, which is often the case before partitive clauses.—3. ὥς is pleonastically used before the prepositions ἐπὶ and πρὸς.—4. equivalent to οἱ χειμάρροι λέγονται χρυσὸν καταφέρειν.—5. for καὶ ἀπὸ τούτου ἀρχὴν λαβεῖσθαι τὸν μῦθον τὸν περὶ τοῦ χρυσομάλλου δέρους, the fable of the golden fleece.

καλῶς οἰκεῖσθαι δυναμένην.—Καὶ δὴ καὶ ἦγε Ἰβηρία οἰκεῖται καλῶς τὸ πλεόν πόλεσι τε καὶ ἐποικίοις, ὥστε καὶ κερχμωτὰς εἶναι στέγας, καὶ ἀρχιτεκνονικὴν τὴν τῶν οἰκήσεων κατασκευὴν, καὶ ἀγορὰς καὶ τᾶλλα κοινά. Τῆς δὲ χώρας τὰ μὲν⁶ κύκλοι τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι περιέχεται· ἐν μέσῳ δὲ ἐστὶ πεδῖον ποταμοῖς διάκοντον, ὃ οἱ γεωργικώτατοι τῶν Ἰβήρων οἰκοῦσιν, Ἀρμενιστὶ τε καὶ Μηδιστὶ ἐσκευασμένοι. Τὴν δὲ ὄρεινὴν οἱ πλείους, καὶ μάχιμοι κατέχουσι, Σκυθῶν δίκην ζῶντες, καὶ Σαρματῶν, ὧν περ καὶ ὁμοροὶ καὶ συγγενεῖς εἰσὶν.—4. Ἀλβανοὶ δὲ ποιμενικώτεροι, καὶ τοῦ νομαδικοῦ γένους ἐγγυτέρω, πλὴν οὐκ ἄγριοι· ταύτη δὲ καὶ⁷ πολεμικοὶ μετρίως. Οἰκοῦσι δὲ μεταξὺ τῶν Ἰβήρων, καὶ τῆς Κασπίας θαλάττης, χώραν νεμόμενοι ἀρίστην καὶ πᾶν φυτὸν ἐκφέρουσιν ἄνευ ἐπιμελείας. Εὐερυνῇ δ' ἐστὶ καὶ τὰ βοσκήματα παρ' αὐτοῖς, τὰ τε ἡμέρα καὶ τὰ ἄγρια. Καὶ οἱ ἄνθρωποι κάλλει καὶ μεγέθει διαφέροντες, ἀπλοῖ δὲ καὶ οὐ καπηλικοί· οὐδὲ γὰρ νομίσματι τὰ πολλὰ χρῶνται, οὐδὲ ἀριθμὸν ἴσασι μείζω τῶν ἑκατόν, ἀλλὰ φορτίοις τὰς ἀμοιβὰς ποιοῦνται· καὶ πρὸς τᾶλλα δὲ τὰ τοῦ βίου⁸ ῥαθυμῶς ἔχουσιν. Ἀπειροὶ δ' εἰσὶ καὶ μέτρων τῶν ἐπ' ἀκριβές,⁹ καὶ σταθμῶν, καὶ πολέμου τε καὶ πολιτείας καὶ γεωργίας ἀπρονοήτως ἔχουσιν.

§ 3. Strabo XI. p. 499. § 4. Ibid. XI. p. 501.

5. Ἡ Ἀραβία κεῖται μὲν μεταξὺ Συρίας καὶ τῆς Αἰγύπτου, πολλοῖς δὲ καὶ παντοδαποῖς ἔθνεσι διειληπταί.¹⁰ Τὰ μὲν οὖν πρὸς τὴν ἑω μέρη κατοικοῦσιν Ἀραβες, οὓς ὀνομάζουσι Ναβαταίους, νεμόμενοι χώραν τὴν μὲν ἔρημον, τὴν δὲ ἄνυδρον, ὀλίγην δὲ καρποφόρον. Ἐχουσι δὲ βίον ληστρικόν, καὶ πολλὴν τῆς ὁμόρου χώρας κατατρέχοντες ληστεύουσιν, ὄντες δύσμαχοι κατὰ τοὺς πολέμους. Κατὰ γὰρ τὴν ἄνυδρον χώραν λεγομένην κατεσκευαχότες εὐχαιρα φρέατα, καὶ ταῦτα πεποιηκότες τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν ἄγνωστα, συμφεύγουσιν εἰς τὴν χώραν ταύτην ἀκινδύνως. Αὐτοὶ

6. one portion of the country.—7. for this reason also.—8. in respect to the other affairs of life.—9. for τῶν ἀκριβῶν.—10. διαλαμβάνειν.

μὲν γὰρ εἰδότες τὰ κατακεκρυμμένα τῶν ὑδάτων, καὶ ταῦτ' ἀνοίγοντες, χρῶνται δαψιλέσι πότοις· οἱ δὲ τούτους ἐπιδιώκοντες ἄλλοεθνεῖς,¹¹ σπανίζοντες τῆς ὑδρείας διὰ τὴν ἄγνοιαν τῶν φρεάτων, οἱ μὲν ἀπόλλυνται διὰ τὴν σπάνιν τῶν ὑδάτων, οἱ δέ, πολλὰ κακοπαθήσαντες, μόλις εἰς τὴν οἰκίαν σῶζονται. Διόπερ οἱ ταύτην τὴν χώραν κατοικοῦντες Ἀραβες, ὄντες δυσκαταπολέμητοι, διατελοῦσιν ἀδούλωτοι.¹²

§ 5. Diodor. Sic. II. 48.

6. Ἡ δ' ἐχομένη τῆς ἀνδρου καὶ ἐρήμου χώρας Ἀραβία τοσοῦτο διαφέρει ταύτης, ὥστε, διὰ τὸ πλήθος τῶν ἐν αὐτῇ φυομένων καρπῶν τε καὶ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, εὐδαίμονα Ἀραβίαν προσαγορευθῆναι. Κάλαμον μὲν γὰρ καὶ σχοῖνον καὶ τὴν ἄλλην ὕλην τὴν ἀρωματίζουσαν πολλὴν φέρει, καὶ καθόλου παντοδαπὰς φύλλων εὐωδίας· καὶ τῶν ἀποσταζόντων δακρύων ὁσμαῖς ποικίλαις διείληπται.¹⁰ Τὴν τε γὰρ σμύρναν, καὶ τὸν προσφιλέστατον τοῖς θεοῖς, εἰς τε τὴν οἰκουμένην πᾶσαν διαπόμπιμον λιβανωτὸν αἱ ταύτης ἐσχατιαὶ φέρουσιν. Ἐν δὲ τοῖς ὄρεσιν οὐ μόνον ἐλάτη καὶ πεύκη φύεται δαψιλῆς, ἀλλὰ καὶ κέδρος καὶ ἄρκευθος ἄπλωτος, καὶ τὸ καλούμενον βόρατον. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλαι φύσεις εὐώδεις¹³ καρποφοροῦσαι τὰς ἀπορροίας καὶ προσπνεύσεις ἔχουσι τοῖς ἐγγίσασι προσσηεστάτας.

§ 6. Diod. Sic. II. 49.

7. Μεταλλεύεται δὲ καὶ κατὰ τὴν Ἀραβίαν καὶ ὁ προσαγορευόμενος ἄπυρος χρυσός, οὐχ ὥσπερ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐκ ψηγμάτων καθευόμενος, ἀλλ' εὐθύς ὀρυττόμενος εὐρίσκεται, τὸ μέγεθος¹⁴ καρύοις κασταναῖκοις παραπλήσιος, τὴν δὲ χρῶαν οὕτως φλογώδης, ὥστε τοὺς ἐντιμοτάτους λίθους ὑπὸ τῶν τεχνιτῶν ἐνδεθέντας ποιεῖν τὰ κάλλιστα τῶν κοσμημάτων.¹⁵

11. the nominative absolute, used for the genitive before partitive clauses, as above, § 1. note 2.—12. scil. *envies*.—13. *sweet-scented substances*.—14. Nouns signifying the part, circumstance, or object of which any thing is affirmed, are put in the accusative. A preposition is, however, generally expressed or understood.—15. the jewellers set precious stones in Arabian gold, and thereby improve their beauty.

Θρεμμάτων δὲ παντοδαπῶν τοσοῦτο κατ' αὐτὴν ὑπάρχει πληθὺς, ὥστε ἔθνη πολλά, νομάδα βίον ἡρημένα, δύνασθαι καλῶς διατρέφεσθαι, σίτου μὲν μὴ προσδεόμενα, τῇ δ' ἀπὸ τούτων δαψιλείᾳ χορηγούμενα.

§ 7. Diod. Sic. II. 50.

8. Τὰ δὲ πρὸς δυσμὰς μέρη κεκλιμένα τῆς Ἀραβίας διείληπται πεδίοις ἀμώδεσι, δι' ὧν οἱ τὰς ὁδοιπορίας ποιοῦμενοι, καθάπερ οἱ ἐν τοῖς πελάγεσι,¹⁶ πρὸς τὰς ἀπὸ τῶν ἀστέρων σημασίας τὴν διέξοδον ποιοῦνται.¹⁷ Τὸ δ' ὑπολειπόμενον μέρος τῆς Ἀραβίας, τὸ πρὸς τὴν Συρίαν κεκλιμένον, πληθύνει γεωργῶν καὶ παντοδαπῶν ἐμπόρων.—Ἡ δὲ παρὰ τὸν ὠκεανὸν Ἀραβία κεῖται μὲν ὑπεράνω τῆς εὐδαίμονος, ποταμοῖς δὲ πολλοῖς καὶ μεγάλοις διειλημμένη πολλοὺς ποιεῖ τόπους λιμνάζοντας. Τοῖς δὲ ἐκ τῶν ποταμῶν ἐπακτοῖς ὕδασι καὶ τοῖς ἐκ τῶν θερινῶν ὄμβρων γιγνομένοις ἀρδεύοντες¹⁸ πολλὴν χώραν, καὶ διπλοῦς καρποὺς λαμβάνουσι. Τρέφει δὲ ὁ τόπος οὗτος ἐλεφάντων ἀγέλας, καὶ ἄλλα ζῶα κητώδη· πρὸς δὲ τούτοις θρεμμάτων παντοδαπῶν πληθύνει, καὶ μάλιστα βοῶν καὶ προβάτων, τῶν τὰς μεγάλας καὶ παχείας οὐράς ἐχόντων. Πλείστα δὲ καὶ διαφορώτατα γένη καμήλων τρέφει, ὧν αἱ μὲν γάλα παρεχόμεναι καὶ κρεοφαγούμεναι, πολλὴν παρέχονται τοῖς ἐγγχωρίοις δαψίλειαν· αἱ δὲ πρὸς νωτοφορίαν ἡσκημέναι πυρῶν μὲν ἀνὰ δέκα μεδίμνους νωτοφοροῦσιν, ἀνθρώπους δὲ κατακειμένους ἐπὶ κλίνης πέντε βαστάζουσιν· αἱ δ' ἀνάκωλοι καὶ λαγαραὶ ταῖς συστάσεσι¹⁹ δρομάδες εἰσὶ, καὶ διατείνουσι πλεῖστον ὁδοῦ μῆκος, χρήσιμαί μάλιστα πρὸς τὰς διὰ τῆς ἀνύδρου καὶ ἐρήμου συντελουμένας ὁδοιπορίας. Αἱ δ' αὐταὶ καὶ κατὰ τοὺς πολέμους εἰς τὰς μάχας ἔχουσαι τοξότας ἄγονται δύο, ἀντικαθημένους ἀλλήλοις ἀντινώτους. Τούτων δὲ ὁ μὲν τοὺς κατὰ πρόσωπον ἀπαντῶντας, ὁ δὲ τοὺς ἐπιδιώκοντας ἀμύνεται.

§ 8. Diod. Sic. II. 54.

16. for οἱ πλείοντες.—17. to travel through these deserts, it is necessary, as at sea, to observe the stars.—18. scil. οἱ ἐγγχώριοι.—19. those of shorter and more slender forms.

9. Τῶν ποταμῶν, τοῦ τε Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγρητος, οἱ τὴν μέσῃ σφῶν Συρίαν ἀπειργοῦσιν (ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα Μεσοποταμία πρὸς τῶν ἐπιχωρίων κλητίζεται)²⁰ ὁ μὲν Τίγρης πολὺ τι ταπεινότερος ῥέων τοῦ Εὐφράτου, διώρυχάς τε πολλὰς ἐκ τοῦ Εὐφράτου ἐσδέχεται, καὶ πολλοὺς ἄλλους ποταμοὺς παραλαβὼν, καὶ ἐξ αὐτῶν αὐξηθεὶς ἐσβάλλει ἐς τὸν πόντον τὸν Περσικόν, μέγας τε καὶ οὐδαμοῦ διαβατὸς ἔς τε ἐπὶ τὴν ἐκβολήν, καθότι οὐ καταναλίσκεται αὐτοῦ οὐδὲν ἐς τὴν χώραν. Ὁ δὲ Εὐφράτης μετέωρός τε ῥεῖ καὶ ἰσοχείλης πανταχοῦ τῇ γῇ, καὶ διώρυχές τε πολλαὶ ἀπ' αὐτοῦ πεποίηνται, αἱ μὲν ἀένναοι, ἀφ' ὧν ὑδρεύονται οἱ παρ' ἐκάτερα ῥηκισμένοι· τὰς δὲ καὶ πρὸς καιρὸν ποιοῦνται, ὅποτε σφίσιν ὕδατος ἐνδεῶς²¹ ἔχοι, ἐς τὸ ἐπάρδειν τὴν χώραν (οὐ γὰρ ὕεται τὸ πολὺ ἡ γῇ αὕτη ἐξ οὐρανοῦ) ταὶ οὕτως ἐς οὐ πολὺ ὕδωρ ὁ Εὐφράτης τελευτῶν, καὶ τεναγῶδες τοῦτο, οὕτως ἀποπαύεται.

§ 9. Arrian. Exp. Alex. VII. 7.

10. Ἡ χώρα τῶν Ἰνδῶν ποταμοὺς ἔχει πολλοὺς καὶ μεγάλους πλωτοὺς, οἱ τὰς πηγὰς ἔχοντες ἐν τοῖς ὄρεσι, τοῖς πρὸς τὰς ἄρκτους κεκλιμένοις, φέρονται διὰ τῆς πεδιάδος· ὧν οὐκ ὀλίγοι συμμίσγοντες ἀλλήλοις, ἐμβάλλουσιν εἰς ποταμὸν τὸν ὀνομαζόμενον Γάγγην. Οὗτος δὲ τὸ πλάτος γενόμενος σταδίων τριάκοντα, φέρεται μὲν ἀπὸ τῆς ἄρκτου πρὸς μεσημβρίαν, ἐξερέγεται δὲ εἰς τὸν Ὠκεανόν. Ὁ δὲ παραπλήσιος τῷ Γάγγῃ ποταμός, προσαγορευόμενος δὲ Ἰνδός, ἄρχεται μὲν ὁμοίως ἀπὸ τῶν ἄρκτων, ἐμβάλλων δὲ εἰς τὸν Ὠκεανόν, ἀφορίζει τὴν Ἰνδικήν· πολλήν δὲ διεξιὼν πεδιάδα χώραν, δέχεται ποταμοὺς οὐκ ὀλίγους πλωτοὺς, ἐπιφανεστάτους δὲ Ὑπανιν καὶ Ὑδάσπιν καὶ Ἀκесῖνον. Χωρὶς δὲ τούτων, ἄλλο πλῆθος ποταμῶν παντοδαπῶν διαρρεῖ, καὶ ποιεῖ κατάρρυντον πολλοῖς κηπέμασι καὶ καρποῖς παντοδαποῖς τὴν χώραν.

§ 10. Diod. Sic. II. 37.

20. that is, ἡ χώρα πρὸς τῶν ἐπιχωρίων Μεσοποταμία καλεῖται.—21. that is, ἐπὶ (as often as) σφίσιν ὕδατος ἐνδεῖα γίγνεται.

11. Ἐκ δὲ τῆς ἀναθυμιάσεως τῶν τοσούτων ποταμῶν, καὶ ἐκ τῶν ἐτησίων βρέχεται τοῖς θερινοῖς ὄμβροις ἢ Ἰνδικῇ, καὶ λιμνάζει τὰ πεδία. Ἐν μὲν οὖν τούτοις τοῖς ὄμβροις λίνον σπείρεται καὶ κέγχρον· πρὸς τούτοις σήσαμον, ὄρουζα, βόσμορον· τοῖς χειμερινοῖς δὲ καιροῖς πυροί, κριθαί, ὄσπρια καὶ ἄλλοι καρποὶ ἐδώδιμοι, ὧν ἡμεῖς ἄπειροι.²²—12. Ἔστι δένδρα ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ὧν τοῖς κλάδοις ἔρια²³ ὑπανθεῖ, ἐξ ὧν σινδόνες ὑφαίνονται. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα τινὰ δένδρα παρ' αὐτοῖς, ὧν τὰ φύλλα οὐκ ἐλάττω ἀσπίδος ἐστίν· ἄλλα δὲ ἐπὶ δέκα ἢ δώδεκα πῆχεις κλάδους αὐξήσαντα, εἴτα τὴν λοιπὴν αὐξήσιν κατωφερῇ λαμβάνουσιν,²⁴ ἕως ἂν ἄψωνται τῆς γῆς· εἴτα πάλιν ῥιζωθέντα αὐθις αὐξάνονται πρὸς τὸ ἄνω· ἐξ οὗ πάλιν ὁμοίως τῇ αὐξήσει κατακαμφθέντα, ἄλλην κατώρυγα ποιοῦσιν,²⁵ εἴτ' ἄλλην, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ὥστ' ἀφ' ἐνὸς δένδρου σκιαδίων γενέσθαι μακρόν, πολυστύλῳ σκηνῇ ὅμοιον. Ἔστι δὲ καὶ δένδρα, ὧν τὰ στελέχη καὶ πέντε ἀνθρώποις ἐστὶ δυσπερίληπτα.

§ 11. Strabo XV. p. 690. § 12. Ibid. p. 693. Vergl. Epit., p. 194.

13. Ἡ Καρμανία παμφόρος ἐστὶ καὶ μεγαλόδενδρος, καὶ ποταμοῖς κατάρρυτος. Τὴν δὲ Γεδρωσίαν ἀκαρπία κατέχει πολλάκις· διὸ φυλάττουσι τὸν ἐνιαύσιον καρπὸν εἰς ἔτη πλείω. Μετὰ δὲ τὴν Καρμανίαν ἡ Περσίς ἐστι, πολλὴ μὲν ἐν τῇ παραλίᾳ²⁶ τοῦ ἀπ' αὐτῆς ὀνομαζομένου κόλπου· πολλῶν δὲ μείζων ἐν τῇ μεσογαίᾳ. Τριπλῇ δ' ἐστὶ καὶ τῇ φύσει, καὶ τῇ τῶν ἀέρων κράσει· ἡ μὲν γὰρ παραλία καυματηρὰ τε καὶ ἀνεμώδης, καὶ σπανιστὴ καρποῦ ἐστὶ πλὴν φοινίκων· ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης ἐστὶ παμφόρος καὶ πεδινή, καὶ θρεμμάτων ἀρίστη τρόφος, ποταμοῖς τε καὶ λίμναις πληθύνει. Τρίτῃ δ' ἐστὶν ἡ πρὸς βορρᾶν χειμέριος καὶ ὀρεινὴ.

§ 13. Strabo XV. p. 726. s.

14. Ἡ Περσέπολις, μητρόπολις οὖσα τῆς Περσῶν βασιλείας, πλουσιωτάτη ἦν τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον.²⁷ Οὐκ

22. scil. τινῶν.—23. cotton.—24. that is, εἴτα πρὸς τὸ κάτω νεόντα ἀξάνονται.—25. they make another layer.—26. that is, ἡς πολὺ μέρος ἐν τῇ παραλίᾳ καίται.—scil. τοῦ κόλπου, τοῦ Περσικοῦ.—27. scil. πόλεως.

ἀνοίκειον δ' εἶναι νομίζομεν, περὶ τῶν ἐν ταύτῃ τῇ πόλει βασιλείων, διὰ τὴν πολυτέλειαν τῆς κατασκευῆς, βραχεία διελθεῖν. Οὕσης γὰρ ἄκρας ἀξιολόγον, περιεῖληφεν αὐτὴν τριπλοῦν τεῖχος, οὗ τὸ μὲν πρῶτον ὕψος εἶχε πηχῶν ἑκκαίδεκα ἐπάλξεσι κεκοσμημένον· τὸ δὲ δεύτερον τὴν μὲν ἄλλην κατασκευὴν ὁμοίαν ἔχει τῷ προειρημένῳ, τὸ δ' ὕψος διπλάσιον. Ὁ δὲ τρίτος περίβολος τῷ σχήματι μὲν ἐστὶ τετράπλευρος, τὸ δὲ τοῦτου τεῖχος ὕψος ἔχει πηχῶν ἐξήκοντα, λίθῳ σκληρῷ καὶ πρὸς διαμονὴν αἰωνίαν εὖ πεφυκότι κατασκευασμένον. Ἐκάστη δὲ τῶν πλευρῶν ἔχει πύλας χαλκᾶς. Ἐν δὲ τῷ πρὸς ἀνατολὰς μέρει τῆς ἄκρας τέτταρα πλέθρα διεστηκὸς ὄρος ἐστί, τὸ καλούμενον βασιλικόν, ἐν ᾧ τῶν βασιλέων ὑπῆρχον οἱ τάφοι. Πέτρα γὰρ ἦν κατεξαμμένη²⁸ καὶ κατὰ μέσον οἴκους ἔχουσα πλείονας, ἐν οἷς σηκοὶ τῶν τετελευτηκότων ὑπῆρχον· πρόσβασιν μὲν οὐδεμίαν ἔχοντες, ὑπ' ὀργάνων δὲ τινων χειροποιήτων, ἐξαιρομένων τῶν νεκρῶν δεχόμενοι τὰς ταφάς.²⁹ Κατὰ δὲ τὴν ἄκραν ταύτην ἦσαν καταλύσεις βασιλικαὶ καὶ πλείους, καὶ θησαυροὶ πρὸς τὴν τῶν χρημάτων παραφυλακὴν εὐθέτως κατασκευασμένοι. Ταῦτα τὰ βασίλεια ὁ Ἀλέξανδρος ἐνέπρησε, τιμωρῶν τοῖς Ἑλλησιν, ὅτι κἀκείνων ἱερὰ καὶ πόλεις οἱ Πέρσαι πυρὶ καὶ σιδήρῳ διεπόρθησαν.³⁰

§ 14. Diod. Sicul. XVII. 70, 71. Strabo XV. p. 729.

15. Οἱ Πέρσαι ἀγάλματα καὶ βωμοὺς οὐχ ἰδρύονται· τιμῶσι δὲ ἥλιον, καὶ σελήνην, καὶ πῦρ, καὶ γῆν, καὶ ἀνέμους, καὶ ὕδωρ. Εἰ δέ τις εἰς πῦρ φυσήσειεν, ἢ νεκρὸν ἐπιθείῃ ἢ ὄνθον, θανατοῦται παρ' αὐτοῖς· ῥιπίζοντες δὲ ἐξάπτουσι τὴν φλόγα.—16. Οἱ τῶν Περσῶν παῖδες εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶντες, διάγουσι μανθάνοντες δικαιοσύνην, καὶ λέγουσιν, ὅτι ἐπὶ τοῦτο ἔρχονται, ὥσπερ παρ' ἡμῖν οἱ τὰ γράμματα μαθησόμενοι. Οἱ δὲ ἄρχοντες αὐτῶν διατελοῦσι τὸ

28. καταβαίνω.—29. as there was no door into the tombs, the dead were elevated in their coffins by certain machines (ἐξαιρόμενοι,) and let down into the sepulchres from above.—30. this happened in the second Persian war. M. Langlès, in a memoir contained in his collection of travels, has shown that the destruction of Persepolis was owing to the fanaticism of the Arabs.

πλείστον μέρος τῆς ἡμέρας δικάζοντες αὐτοῖς. Γίγνεται γάρ δὴ καὶ παισὶ πρὸς ἀλλήλους, ὥσπερ ἀνδράσιν, ἐγκλήματα καὶ κλοπῆς, καὶ ἀρπαγῆς, καὶ βίας, καὶ ἀπάτης, καὶ κακολογίας, καὶ ἄλλων, οἷων δὴ εἰκός.³¹

Οὓς δ' ἂν γινῶσι τούτων τι ἀδικοῦντας, τιμωροῦνται. Κολάζουσι δὲ καὶ οὓς ἂν ἀδίκως ἐγκαλοῦντας εὐρίσκωσι. Δικάζουσι δὲ καὶ ἐγκλήματος, οὗ ἕνεκεν ἄνθρωποι μισοῦσι μὲν ἀλλήλους μάλιστα, δικάζονται δὲ ἥκιστα ἀχαριστίας, καὶ ὃν ἂν γινῶσι δυνάμενον μὲν χάριν ἀποδιδόναι, μὴ ἀποδιδόντα δέ, κολάζουσι καὶ τοῦτον ἰσχυρῶς. Οἷονται γάρ, τοὺς ἀχαρίστους καὶ περὶ θεοὺς ἂν μάλιστα ἀμελῶς ἔχειν,³² καὶ περὶ γονέας, καὶ πατρίδα καὶ φίλους.

§ 15. Epit. Strabon. p. 202. § 16. Xenoph. Cyropaed. I. 2. 6.

17. Διδάσκουσι δὲ αὐτοὺς καὶ σωφροσύνην, καὶ πείθεσθαι τοῖς ἄρχουσι, καὶ ἐγκρατεῖς εἶναι γαστρὸς καὶ ποτοῦ. Μέγα δὲ εἰς τοῦτο συμβάλλεται, ὅτι οὐ παρὰ μητρὶ σιτοῦνται οἱ παῖδες, ἀλλὰ παρὰ τῷ διδασκάλῳ, ὅταν οἱ ἄρχοντες σημῇνωσι. Φέρονται δὲ οἰκοθεν σῖτον μὲν, ἄρτους, ὄψον δέ, κάρδαμον· πιεῖν δ', ἣν τις διψῇ, κώθωνα, ὡς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀρύσασθαι. Πρὸς δὲ τούτοις μανθάνουσι τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν. Μέχρι μὲν δὴ ἕξ ἢ ἑπτακαίδεκα ἐτῶν ἀπὸ γενεᾶς οἱ παῖδες ταῦτα πράττουσιν· ἐκ τούτου³³ δὲ εἰς τοὺς ἑφήβους ἐξέρχονται.

§ 17. Xenoph. Cyrop. I. 2. 8.

III. AFRICA.

1. Ὁ Νεῖλος, ὃς Αἴγυπτος τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο, ἀπὸ τῶν Αἰθιοπικῶν τερμόνων ρεῖ ἐπ' εὐθείας πρὸς ἄρκτους, ἕως τοῦ καλουμένου χωρίου Δέλτα, εἶτα σχιζόμενος τριγώνου σχῆμα ἀποτελεῖ. Πολλὰ δὲ στόματα τοῦ Νείλου, ὧν τὰ ἔσχατα, τὸ μὲν ἐν δεξιᾷ Πηλουσιακόν, τὸ δὲ ἐν ἀριστερᾷ Κανωβικόν καλεῖται καὶ Ἡρακλειωτικόν· μεταξὺ δὲ τούτων ἄλλαι πέντε εἰσὶν

31. that is, ἄλλων τοιοῦτων, ἃ δὴ γίνεσθαι εἰκός ἐστιν, or ὥσπερ εἰκός.—32. for τοῖς ἀχαρίστοις θεῶν οὐ μέλειν,—ἔχειν with an adverb signifies *to be*.—33. scil. χρόνον.

ἐκβολαί, αἱ γε ἀξιόλογοι, λεπτότεραι δὲ πλείους.—
 2. Μέγιστος δ' ὢν τῶν ἀπάντων ποταμῶν καὶ πλείσ-
 την γῆν διεξιὼν, καμπὰς ποιεῖται μεγάλας, ποτὲ μὲν
 ἐπὶ τὴν ἀχατολὴν καὶ τὴν Ἀραβίαν ἐπιστρέφων, ποτὲ
 δ' ἐπὶ τὴν δύσιν καὶ τὴν Λιβύην ἐκκλίνων. Φέρεται
 γὰρ ἀπὸ τῶν Αἰθιοπικῶν ὁρῶν μέχρι τῆς εἰς θάλατ-
 ταν ἐκβολῆς στάδια μάλιστα πῶς μύρια καὶ δισχίλια,
 σὺν αἷς ποιεῖται καμπαῖς.¹ Κατὰ δὲ τοὺς ὑποκάτω
 τόπους συστέλλεται τοῖς ὄγκοις,² αἰὲ μᾶλλον ἀποσπω-
 μένου τοῦ ρεύματος ἐπ' ἀμφοτέρως τὰς ἡπείρους. Τῶν
 δ' ἀποσχιζομένων μερῶν, τὸ μὲν εἰς τὴν Λιβύην ἐκ-
 κλίνον ὑπ' ἄμμου καταπίνεται, τὸ βάθος ἐχούσης
 ἄπιστον· τὸ δ' εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐναντίως εἰσχεόμενον,
 εἰς τέλματα παμμεγέθη καὶ λίμνας ἐκτρέπεται μεγάλας
 καὶ περιρικουμένας γένεσι πολλοῖς.

§ 1. Strabo XVII. p. 788. § 2. Diodor. Sic. I. 32.

3. Ἐν ταῖς ἀναβάσεσι τοῦ Νείλου, πᾶσα ἡ χώρα
 καλύπτεται καὶ πελαγίζει, πλὴν τῶν οἰκήσεων· αὗται
 δ' ἐπὶ λόφων ἀντοφυῶν ἢ χωμάτων ἰδρυνται, πόλεις
 τε ἀξιόλογοι καὶ κῶμαι, νησίζουσιν κατὰ τὴν πόρρω-
 θεν ὄψιν. Πλείους δ' ἢ τετταράκοντα ἡμέρας τοῦ
 θέρους³ διαμεῖναν τὸ ὕδωρ, ἔπειθ' ὑπόβασιν λαμβάνει
 κατ' ὀλίγον, καθάπερ καὶ τὴν αὕξησιν ἔσχεν· ἐν ἐξή-
 κοντα δὲ ἡμέραις τελέως γυμνοῦται τὸ πεδίον. Πλη-
 ροῦται δὲ ὁ Νεῖλος ὑπὸ τῶν ὄμβρων τῶν θερινῶν, τῆς
 Αἰθιοπίας τῆς ἄνω κλυζομένης καὶ μάλιστα ἐν τοῖς
 ἐσχάτοις ὄρεσι· παυσαμένων δὲ τῶν ὄμβρων παύεται
 κατ' ὀλίγον καὶ ἡ πλυμυρίς.

§ 3. Strabo XVII. p. 788. s.

4. Φασὶν οἱ Αἰγύπτιοι, κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς τῶν
 ὄλων γένεσιν πρῶτους ἀνθρώπους γενέσθαι κατὰ τὴν
 Αἴγυπτον, διὰ τε τὴν εὐκρασίαν τῆς χώρας, καὶ διὰ τὴν
 φύσιν τοῦ Νείλου. Τοῦτον γὰρ πολύγονον ὄντα, καὶ

1. That is, σὺν ταῖς καμπαῖς δε ποιεῖται.—The noun by which the relative is attracted, is often transported into the clause with the relative, where, together with the relative, it stands in the case governed by the word on which it depends.—2. for οἱ αὐτοῦ ὄγκοι συστέλλονται, that is, μειοῦνται ὁ ποταμός.—3. τοῦ θέρους, in summer. The genitive is used in statements of time and place, given as parts of a larger duration or extension.

τὰς τροφὰς αὐτοφυεῖς παρεχόμενον, ῥαδίως ἐκτρέφειν τὰ ζωογονηθέντα. Τῆς δ' ἐξ ἀρχῆς παρ' αὐτοῖς ζωογονίας τεκμήριον πειρῶνται φέρειν, τὸ καὶ νῦν ἐτι τὴν ἐν τῇ Θηβαΐδι χώραν κατὰ τινας καιροὺς τοσοῦτους καὶ τηλικούτους μῦς γεννᾶν,⁴ ὥστε τοὺς ἰδόντας τὸ γενόμενον ἐκπλήττεσθαι. Ἐνίους γὰρ αὐτῶν ἕως μὲν τοῦ στήθους καὶ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν διατετυπῶσθαι, καὶ κίνησιν λαμβάνειν, τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ σώματος ἔχειν ἀδιατύπτωτον, μενούσης ἐτι κατὰ φύσιν τῆς βώλου.

§ 4. Diodor. Sic. I. 10.

5. Τετταράκοντα ἀπὸ τῆς Μέμφιδος σταδίου προελθόντι,⁵ ὁρεινὴ τις ὄφρυς ἐστίν, ἐφ' ἣ πολλαὶ μὲν πυραμίδες εἰσὶ, τάφοι τῶν βασιλέων· τρεῖς δ' ἀξιόλογοι· τὰς δὲ δύο τούτων καὶ ἐν τοῖς ἐπτὰ θεάμασι καταριθμοῦνται. Ἐν Ἀρσινόῃ πόλει, ἣ πρότερον Κροκοδείλων πόλις ἐκαλεῖτο, χειροθήτης ἱερὸς κροκόδειλος ἐτρέφετο. Ἐν δὲ Ἡρακλέους πόλει ὁ ἰχνεύμων τιμᾶται, ἐχθρὸς ὢν κροκοδείλοις καὶ ἀσπίσιν. Ἐν τῷ Κυνοπολίτῃ νομῷ καὶ τῇ Κυνῶν πόλει ὁ Ἀνουβις τιμᾶται, καὶ τοῖς κυσὶ τιμὴ καὶ σίτισις τέτακται τις ἱερά. Τινὰ μὲν γὰρ τῶν ζῶων ἅπαντες κοινῇ τιμῶσιν Αἰγύπτιοι, καθάπερ βοῦν, κίνα, αἴλουρον, ἱέρακα καὶ ἴβιν· ἄλλα δ' ἐστὶν ἃ τιμῶσι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι.

§ 5. Strabo XVII. p. 808. Epitome Strab. p. 220.

6. Τὰς Θήβας Ὁμηρος ἑκατομπύλους καλεῖ, καὶ πλεῖστα ἐκεῖ κτήματα κεῖσθαι λέγει. Καὶ νῦν δείκνυται ἵχνη τοῦ μεγέθους αὐτῆς⁶ ἐπὶ ὀγδοήκοντα σταδίου· τὸ μῆκος· ἐστὶ δ' ἱερά πλείω. Καὶ τούτων δὲ τὰ πολλὰ ἠκρωτηρίασε Καμβύσης· νυνὶ δὲ κωμηδὸν συνοικεῖται. Ἐν τῇ περαιᾷ⁷ ἐστὶ τὸ Μεμνόνιον. Ἐνταῦθα δὲ δυοῖν κολοσσῶν ὄντων μονολίθων ἀλλήλων πλησίον, ὁ μὲν σώζεται, τοῦ δὲ ἐτέρου τὰ ἄνω μέρη, τὰ ἀπὸ τῆς καθέδρας,⁸ πέπτωκε σεισμοῦ γενηθέντος,

4. that is, ὅτι καὶ νῦν ἐτι ἡ ἐν τῇ Θηβαΐδι χώρα . . . μῦς γεννᾷ—5. προελθόντι is governed by ἐστὶ—6. αὐτῆς is used as if preceded by πόλις, the idea of which is included in Θήβας.—7. on the other side of the Nile.—8. the whole from the seat upward.

ὧς φασι. Πεπίστευται δ' ὅτι ἅπαξ καθ' ἡμέραν ἐκάστην ψόφος, ὥς ἂν πληγῆς οὐ μεγάλης, ἀποτελεῖται ἀπὸ τοῦ μένοντος ἐν τῷ θρόνῳ καὶ τῇ βάσει μέρους. Ὑπὲρ δὲ τοῦ Μεμνονίου θῆκαι βασιλέων ἐν σπηλαίοις λατομηταὶ περὶ τετταράκοντα, θαυμαστῶς κατεσκευασμένοι, θέας ἄξιοι.

§ 6. Strabo XVII. p. 816.

7. Περὶ τὰς ἐσχατίας τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς ὁμορούσης Ἀραβίας τε καὶ Αἰθιοπίας, τόπος ἐστὶν ἔχων μέταλλα πολλὰ καὶ μεγάλα χρυσοῦ, συναγουμένου πολλῇ κακοπαθείᾳ τε καὶ δαπάνῃ. Τῆς γὰρ γῆς μελαίνης οὕσης τῇ φύσει, καὶ διαφυὰς καὶ φλέβας ἐχούσης μαρμάρου, τῇ λευκότητι διαφερούσας, καὶ πάσας τὰς περιλαμβομένας φύσεις ὑπερβαλλούσας τῇ λαμπρότητι, οἱ προσεδρεύοντες τοῖς μεταλλικοῖς ἔργοις τῷ πλήθει τῶν ἐργαζομένων κατασκευάζουσι τὸν χρυσόν. Οἱ γὰρ βασιλεῖς τῆς Αἰγύπτου τοὺς ἐπὶ κακουργίᾳ καταδικασθέντας, καὶ τοὺς κατὰ πόλεμον αἰχμαλωτισθέντας, ἔτι δὲ τοὺς ἀδίκους διαβολαῖς περιπεσόντας, καὶ διὰ θυμὸν εἰς φυλακὰς παραδεδομένους, ποτὲ μὲν αὐτούς,⁹ ποτὲ δὲ καὶ μετὰ πάσης συγγενείας ἀθροίσαντες, παραδιδόασιν πρὸς τὴν τοῦ χρυσοῦ μεταλλείαν. Οἱ δὲ παραδοθέντες, πολλοὶ μὲν τὸ πλήθος ὄντες, πάντες δὲ πέδαις δεδεμένοι, προσκαρτεροῦσι τοῖς ἔργοις συνεχῶς, καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτός, ἀνάπνυσιν μὲν οὐδεμίαν λαμβάνοντες, δρασμοῦ δὲ παντὸς φιλοτίμως εἰργόμενοι. Τῆς δὲ τὸν χρυσὸν ἐχούσης γῆς τὴν μὲν σκληροτάτην πυρὶ πολλῇ καύσαντες¹⁰ καὶ ποιήσαντες χαύνην, προσάγουσι τὴν διὰ τῶν χειρῶν κατεργασίαν· τὴν δ' ἀνειμένην πέτραν καὶ μετρίῳ πόνῳ δυναμένην ὑπείκειν λατομικῇ σιδήρῳ καταπονοῦσι μυριάδες ἀκληροῦντων ἀνθρώπων. Καὶ τῆς μὲν ὅλης πραγματείας ὁ τὸν λίθον διακρίνων τεχνίτης καθηγεῖται, καὶ τοῖς ἐργαζομένοις ὑποδείκνυσιν· τῶν δὲ πρὸς τὴν ἀτυχίαν ταύτην ἀποδειχθέντων, οἱ μὲν σώματος ῥώμῃ διαφέροντες τυπίσι σιδηραῖς τὴν μαρμαρίζουσιν¹¹

9. for μέρους.—10. the rock containing the ore is broken and loosened by fires kindled against it.—11. the veins of these mines shone like marble.

πέτραν κόπτουσιν, οὐ τέχνην τοῖς ἔργοις, ἀλλὰ βίαν προσάγοντες.¹² Καὶ οὗτοι μὲν τὰ λατομούμενα θραύσματα εἰς ἔδαφος καταβάλλουσι, καὶ τοῦτο ἀδιαλείπτως ἐνεργοῦσι πρὸς ἐπιστάτου βαρύτητα καὶ πληγὰς. Οἱ δὲ ἄνηβοι παῖδες εἰσδυόμενοι διὰ τῶν ὑπονόμων εἰς τὰ κεκοιλωμένα τῆς πέτρας, ἀναβάλλουσιν ἐπιπόνως τὴν ῥιπτουμένην κατὰ μικρὸν πέτραν, καὶ πρὸς τὸν ἐκτὸς τοῦ στομίου τόπον εἰς ὑπαιθρον ἀποκομίζουσιν. Οἱ δὲ ὑπὲρ ἑτὶ τριάκοντα παρὰ τούτων λαμβάνοντες ὠρισμένον μέτρον τοῦ λατομήματος, ἐν ὄλμοις λιθίνοις τύπτουσι σιδηροῖς ὑπέροις, ἄχρις ἂν ὁρόβου τὸ μέγεθος κατεργάσωνται. Παρὰ δὲ τούτων τὸν ὁροβίτην λίθον αἱ γυναῖκες καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν ἀνδρῶν ἐκδέχονται, καὶ μύλων ἐξῆς πλειόνων ὄντων,¹³ ἐπὶ τούτους ἐπιβάλλουσι, καὶ παραστάντες ἀνὰ τρεῖς ἢ δύο πρὸς τὴν κώπην ἀλήθουσιν, ἐς σεμδάλεως τρόπον τὸ δοθὲν μέτρον κατεργαζόμενοι. Τὸ δὲ τελευταῖον οἱ τεχνῖται παραλαμβάνοντες τὸν ἀληλεσμένον λίθον, πρὸς τὴν ὄλην ἄγουσι συντέλειαν. Ἐπὶ γὰρ πλατείας σανίδος μικρὸν ἐγκεκλιμένης τρίβουσι τὴν κατειργασμένην μάρμαρον, ὕδωρ ἐπιχέοντες. Εἷτα τὸ μὲν γεῶδες αὐτῆς ἐκπηκόμενον διὰ τῶν ὑγρῶν καταρρεῖ κατὰ τὴν τῆς σανίδος ἔγκλισιν, τὸ δὲ χρυσίον ἔχον¹⁴ ἐπὶ τοῦ ξύλου παραμένει διὰ τὸ βάρος. Πολλάκις δὲ τοῦτο ποιοῦντες, τὸ μὲν πρῶτον ταῖς χερσὶν ἐλαφρῶς τρίβουσι, μετὰ δὲ ταῦτα σπόγγοις ἀραιοῖς κούφως ἐπιθλίβοντες, τὸ χαῦνον καὶ γεῶδες διὰ τούτων ἀναλαμβάνουσι, μέχρις ἂν ὅτου καθαρὸν γένηται τὸ ψῆγμα τοῦ χρυσοῦ. Τὸ δὲ τελευταῖον ἄλλοι τεχνῖται παραλαμβάνοντες μέτρῳ καὶ σταθμῷ τὸ συνηγμένον, εἰς κεραμέους χύτρος ἐμβάλλουσι. Μίξαντες δὲ κατὰ τὸ πλῆθος ἀνάλογον μολίβδου βῶλον καὶ χόνδρους ἁλῶν, ἔτι δὲ βραχὺ κασσιτέρου, καὶ κρίθινον πίτυρον προσεμβάλλουσιν. Ἀρμοστὸν δ' ἐπίθεμα ποιήσαντες, καὶ πηλῷ φιλοπόνως περιχρίσαντες, ὁπτῶσιν ἐν καμίνῳ πέντε ἡμέρας καὶ νύκτας ἴσας ἀδιαλείπτως. Ἐπειτα ἐάσαντες ψυγῆναι, τῶν μὲν

12. that is, οὐ τέχνην τινί, ἀλλὰ βίαν μόνον χρώμενοι.—13. the bruised ore was ground finer by a series of handmills.—14. that which contains gold.

ἄλλων¹⁵ οὐδὲν εὐρίσκουσιν ἐν τοῖς ἀγγείοις, τὸν δὲ χρυσὸν καθαρὸν λαμβάνουσιν, ὀλίγης ἀπουσίας γεγενημένης. Ἡ μὲν οὖν τῶν μετάλλων τούτων εὗρεσις ἀρχαία παντελῶς ἐστίν, ὥς ἂν ὑπὸ τῶν παλαιῶν βασιλέων καταδειχθεῖσα.

§ 7. Diod. Sic. III. 12, 13.

8. Ὁ Ἀλέξανδρος κρίνας ἐν Αἰγύπτῳ πόλιν μεγάλην κτίσαι, προσέταξε τοῖς ἐπὶ τὴν ἐπιμέλειαν ταύτην καταλειπομένοις, ἀνὰ μέσον τῆς τε λίμνης καὶ τῆς θαλάσσης οἰκίσαι τὴν πόλιν. Διαμετρήσας δὲ τὸν τόπον, καὶ ὄρυμοτομήσας φιλοτέχνως τὴν πόλιν, ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσεν Ἀλεξάνδρειαν, εὐκαιρότατα μὲν κειμένην πλησίον τοῦ Φάρου λιμένος, τῇ δ' εὐστοχίᾳ τῆς ὄρυμοτομίας ποιήσας διαπνεῖσθαι τὴν πόλιν τοῖς ἐτησίοις ἀνέμοις. Καὶ τούτων πνεόντων μὲν διὰ τοῦ μεγίστου πελάγους, καταψυχόντων δὲ τὸν κατὰ τὴν πόλιν ἄερα, πολλὴν τοῖς κατοικοῦσιν εὐκρασίαν καὶ ὑγίειαν κατεσκεύασε. Καὶ τὸν μὲν περίβολον αὐτῆς ὑπεστήσατο τῷ τε μεγέθει διαφέροντα καὶ κατὰ τὴν ὀχυρότητα θαυμάσιον. Ἀνὰ μέσον γὰρ ὧν¹⁶ μεγάλης λίμνης¹⁷ καὶ τῆς θαλάττης, δύο μόνον ἀπὸ τῆς γῆς ἔχει προσόδους στενὰς καὶ παντελῶς εὐφυλάκτους. Τὸν δὲ τύπον τῆς πόλεως ἀποτελῶν χλαμύδι παράπλησιον, ἤγε πλατεῖαν, μέσσην σχεδὸν τὴν πόλιν τέμνουσαν, καὶ τῷ τε μεγέθει καὶ πλάτει θαυμαστήν. Ἀπὸ γὰρ πύλης ἐπὶ πύλην διήκουσα, τεσσαράκοντα μὲν σταδίων ἔχει τὸ μῆκος, πλέθρου δὲ τὸ πλάτος, οἰκιῶν δὲ καὶ ἱερῶν πολυτελέσι κατασκευαῖς πᾶσα κεκόσμηται. Προσέταξε δ' ὁ Ἀλέξανδρος καὶ βασιλεία κατασκευάσαι θαυμαστὰ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ βάρος τῶν ἔργων. Οὐ μόνον δ' ὁ Ἀλέξανδρος, ἀλλὰ καὶ οἱ μετ' αὐτὸν βασιλεύσαντες Αἰγύπτου σχεδὸν ἅπαντες πολυτελέσι κατασκευαῖς ἠΰξησαν αὐτὰ τὰ βασιλεία. Καθόλου δὲ ἡ πόλις τοσαύτην ἐπίδοσιν ἔλαβεν ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις, ὥστε παρὰ πολλοῖς αὐτὴν πρῶτην ἀριθμεῖσ-

15. of the other ingredients, which were thrown in for promoting the fusion and purification of the metals.—16. scil. ὁ περίβολος.—17. the lake Ma-reotis.

Θαι τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην.¹⁸ Καὶ γὰρ κάλλει, καὶ μεγέθει, καὶ προσόδων πλήθει καὶ τῶν πρὸς τροφήν ἀνηκόντων πολὺ διαφέρει τῶν ἄλλων. Τὸ δὲ τῶν κατοικούντων οἰκητόρων αὐτὴν πληθος ὑπερβάλλει τοὺς ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν οἰκητορας.

§ 8. Diod. Sic. XVII. 52.

9. Οἱ Αἰθίοπες κακόβιοί τε καὶ γυμνήτες εἰσι τὰ πολλά, καὶ νομάδες· τὰ δὲ βοσκήματα αὐτοῖς ἐστὶ μικρὰ πρόβατα καὶ αἶγες καὶ βόες καὶ κύνες μικροί. Ζῶσι δ' ἀπὸ κέγχρου, καὶ κριθῆς, ἀφ' ὧν καὶ ποτὸν ποιοῦσιν αὐτοῖς. Οὐδ' ἀκρόδρυα ἔχουσι, πλην φοινίκων ὀλίγων ἐν κήποις βασιλικοῖς· ἔνιοι δὲ καὶ πόαν σιτοῦνται, καὶ κλῶνας ἀπαλούς, καὶ λωτόν, καὶ καλάμου ῥίζαν. Κρέασι δὲ χρῶνται, καὶ αἵματι καὶ γάλακτι, καὶ τυρῷ.—10. Οἱ Αἰθίοπες χρῶνται τόξοις τετραπήχεσι ξυλίνοις, πεπυρακτωμένοις. Ὀπλίζουσι δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, ὧν αἱ πλείους κεκρίκωνται τὸ χεῖλος τοῦ στόματος χαλκῷ κρίκῳ· κωδιοφόροι δ' εἰσὶν, ἑρέαν οὐκ ἔχοντες, τῶν προβάτων αἰγοτριχούντων· οἱ δὲ γυμνήται εἰσιν, ἥ καὶ περιέζωνται μικρὰ κώδια ἢ τρίχινα πλέγματα εὐϋφῇ. Θεὸν δὲ νομίζουσι, τὸν μὲν ἀθάνατον, τοῦτον δ' εἶναι τὸν αἴτιον τῶν πάντων, τὸν δὲ θνητόν, ἀνώνυμόν τινα καὶ οὐ σαφῆ· ὥς δ' ἐπιτοπολὺ τοὺς εὐεργέτας καὶ τοὺς βασιλέας θεοὺς νομίζουσι. Τοὺς δὲ νεκροὺς οἱ μὲν εἰς τὸν ποταμὸν ἐκρίπτουσιν, οἱ δ' οἴκοι κατέχουσι περιχέαντες ὕαλον, τινὲς δὲ ἐν κεραμίαις σοροῖς κατορύττουσι κύκλῳ τῶν ἱερῶν. Βασιλέας καθιστᾷσι τοὺς κάλλει διαφέροντας, ἢ ἀρετῇ κτηνοτροφίας, ἢ ἀνδρείας, ἢ πλούτου.

§ 9, 10. Strabo XVII. p. 821.

11. Τούτων διευκρινημένων, οἰκεῖον ἂν εἴη διελθεῖν περὶ τῶν Αἰβύων τῶν πλησίον Αἰγύπτου κατοικούντων καὶ τῆς ὁμόρου χώρας. Τὰ γὰρ περὶ Κυρήνην καὶ τὰς Σύρτεις, ἔτι δὲ τὴν μεσόγειον τῆς κατὰ τοὺς τόπους τούτους χέρσου, κατοικεῖ τέτταρα γένη Αἰβύων· ὧν οἱ μὲν ὀνομαζόμενοι Νασαμῶνες νέμονται τὰ νεύοντα

στίαν παρεχομένους· ἡ δ' ὑπὲρ τὸ νότιον μέρος ὑπερ-
τείνουσα, ἄσπορος οὖσα καὶ σπανίζουσα ναματιαίων
ὑδάτων, τὴν πρόσοψιν ἔχει πελάγει παρεμφερῇ, οὐδε-
μίαν δὲ παρεχομένη ποικιλίαν, ἐρήμῃ γῇ περιέχεται.
Διόπερ οὐδ' ὄρνερν ἰδεῖν ἔστιν, οὐ τετράπουν ἐν αὐτῇ
ζῶον, πλὴν δόρυκάδ' οὐ καὶ βοός· οὐ μὴν οὔτε φυτόν,
οὔτ' ἄλλο τῶν δυναμένων ψυχαγωγῆσαι τὴν ὄρασιν, ὥς
ἂν τῆς εἰς μεσόγειον ἀνηκούσης γῆς ἐχούσης ἐπὶ τὸ
μῆκος ἀθρόους θῖνας.²⁰ Ἐφ' ὅσον²¹ δὲ σπανίζει τῶν
πρὸς ἡμέρον βίον ἀνηκόντων, ἐπὶ τοσοῦτον πληθύνει
παντοίων ταῖς ἰδέαις καὶ τοῖς μεγέθεσιν ὄψεων,
μάλιστα δὲ τῶν τοιούτων οὓς προσαγορεύουσι κεράσ-
τας· οἱ τὰ μὲν δῆγματα θανατηφόρα ποιοῦνται, τὴν δὲ
χρόαν ἄμμῳ παραπλησίαν ἔχουσι. Διόπερ ἐξωμοιω-
μένων αὐτῶν κατὰ τὴν πρόσοψιν τοῖς ὑποκειμένοις
ἐδάφεσιν, ὀλίγοι μὲν ἐπιγιγνώσκουσιν,²² οἱ πολλοὶ δ'
ἄγνοοῦντες πατοῦσι, καὶ κινδύνους περιπίπτουσιν
ἀπροσδοκήτοις.

§ 12. Diod. Sic. III. 50.

13. Ἡ Καρχηδὼν ἐπὶ χερσονήσου τινὸς ἰδρύται,
περιγραφούσης²³ κύκλον, τριακοσίων ἐξήκοντα σταδίων
ἔχοντα τεῖχος.²⁴ Κατὰ μέσην δὲ τὴν πόλιν ἡ ἀκρόπο-
λις, ἣ ἐκάλουν Βύρσαν, ὀφρὺς ἱκανῶς ὀρθία, κύκλῳ
περιοικουμένη, κατὰ δὲ κήν κορυφὴν ἔχουσα Ἀσκλη-
πιεῖον, ὅπερ κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς πόλεως ἡ γυνὴ τοῦ
Ἀσδρούβα συνέπρησεν αὐτῇ. Ὑπόκεινται δὲ τῇ
ἀκροπόλει οἷτε τε λιμένες, καὶ ὁ Κώθων, νησίον περι-
φερὲς Εὐρίπῳ περιεχόμενον, ἔχον τε νεωσοίκους ἐκα-
τέρωθεν κύκλῳ. Κτίσμα δ' ἐστὶ Λιδούς, ἀγαπούσης
ἐκ Τύρου λαόν· οὕτω δ' εὐτυχῆς ἡ ἀποικία τοῖς Φοί-
νιξιν ὑπῆρξε καὶ αὕτη, καὶ ἡ μέχρι τῆς Ἰβηρίας τῆς τε
ἄλλης καὶ τῆς ἔξω στηλῶν,²⁵ ὥστε καὶ τῆς Εὐρώπης
τὴν ἀρίστην ἐνείμαντο οἱ Φοίνικες κατὰ τὴν ἡπειρον,
καὶ τὰς προσεχεῖς νήσους· τὴν τε Λιβύην κατεκτή-

20. the whole region stretching into the interior, offers to the eye a long range of sand-hills.—21. ἐφ' ὅσον . . . ἐπὶ τοσοῦτον, as great as their want is—so great is their abundance.—22. scil. αὐτοῖς.—23. that is, ἐχούσης.—24. that is, περιεχόμενον.—25. the colonies, which the Phoenicians had established in Spain, both on the Mediterranean and on the Ocean.

σαντο πᾶσαν, ὅσην μὴ νομαδικῶς οἶόν τ' ἦν οἰκεῖν.²⁶
 Ἀφ' ἧς δυνάμεως πόλιν τε ἀντίπαλον τῇ Ῥώμῃ κα-
 τεσκευάσαντο, καὶ τρεῖς ἐπολέμησαν πρὸς αὐτούς²⁷
 μεγάλους πολέμους.

§ 13. Strabo XVII. p. 832.

14. Γένοιτο δ' ἂν εὐδηλος ἡ δύναμις αὐτῶν²⁸ ἐκ τοῦ
 ὑστάτου πολέμου, ἐν ᾧ κατελύθησαν ὑπὸ Σκηπίωνος,
 τοῦ Αἰμιλιανοῦ, καὶ ἡ πόλις ἄρδην ἠφανίσθη. Ὅτε
 γὰρ ἤρξαντο πολεμεῖν, πόλεις μὲν εἶχον τριακοσίας ἐν
 τῇ Λιβύῃ ἀνθρώπων δ' ἐν τῇ πόλει²⁹ μυριάδας ἐβδο-
 μήκοντα· πολιορκούμενοι δὲ καὶ ἀναγκασθέντες τρα-
 πέσθαι πρὸς ἑνδοσιν, πανοπλιῶν μὲν ἔδοσαν μυριάδας
 εἴκοσι, καταπελτικά δὲ ὄργανα τρισχίλια, ὥς οὐ πολε-
 μηθησόμενοι.³⁰ Κριθέντος δὲ πάλιν τοῦ ἀναπολεμεῖν,³¹
 ἐξαίφνης ὅπλοποιῶν συνεστήσαντο, καὶ ἐκάστης ἡμέ-
 ρας ἀνεφέροντο θυρεοὶ μὲν ἑκατὸν καὶ τετταράκοντα
 πεπηγότες· μάχαιραι δὲ τριακόσαι, καὶ λόγχαι πεντα-
 κόσαι, χίλια δὲ βέλη καταπελτικά· τρίχα³² δὲ τοῖς
 καταπέλταις αἱ θεράπαινοι παρεῖχον. Ἐτι τοίνυν ναῦς
 ἔχοντες δώδεκα, τότε, καίπερ ἤδη συμπεφευγότες εἰς
 τὴν Βύρσαν, ἐν διμήνῳ κατεσκευάσαντο ναῦς εἴκοσι
 καὶ ἑκατὸν καταφράκτους, καὶ τοῦ στόματος τοῦ Κώ-
 θωνος φρουρουμένου, διώρυξαν ἄλλο στόμα, καὶ προ-
 ἦλθεν αἰφνιδίως ὁ στόλος· ὕλη γὰρ ἦν ἀποκειμένη
 παλαιά, καὶ τεχνιτῶν πλῆθος προσεδρεῦον καὶ σιταρ-
 κούμενον δημοσίᾳ. Τοιαύτη δ' οὕσα Καρχηδών,
 ὁμῶς ἐάλω³³ καὶ κατεσκάφη.

§ 14. Strabo XVII. p. 832.

26. the portion of Lybia, which could be cultivated, and which permitted any other than the wandering mode of life, οἶόν τ' ἦν, that is, *εἶην*.—27. τοῖς Ῥωμαίοις,—involved in Ῥώμη.—28. scil. τῶν Καρχηδονίων.—29. in the capital.—30. with the hope of avoiding a war.—31. as a determination had been made by the Carthaginians to renew the war.—32. through the want of hemp, the women gave their hair to manufacture ropes for the Catapultae.—33. ἐλίσκετο.

XII. HISTORY AND BIOGRAPHY.

I. Solon procures the Athenians the possession of Salamis.

(Plutarch. Vita Solon. c. 8.)

Ἐπεὶ μακρόν τινα καὶ δυσχερῇ πόλεμον οἱ ἐν ἄστει¹ περὶ τῆς Σαλαμινίων νήσου Μεγαρεῦσι πολεμοῦντες ἐξέκαμον,² καὶ νόμον ἔθεντο, μήτε γράψαι³ τινά, μήτε εἰπεῖν αὐθις, ὥς χρητὴν πόλιν ἀντίποιεῖσθαι τῆς Σαλαμῖνος, ἢ θανάτῳ ζημιοῦσθαι* βαρέως φέρων τὴν ἀδοξίαν ὁ Σόλων, καὶ τῶν νέων ὁρῶν πολλοὺς δεομένους ἀρχῆς⁴ ἐπὶ τὸν πόλεμον, αὐτοὺς δὲ μὴ θαρρόυντας ἄρξασθαι διὰ τὸν νόμον, ἐσκήψατό μὲν ἕκστασιν τῶν λογισμῶν, καὶ λόγος εἰς τὴν πόλιν ἐκ τῆς οἰκίας διεδόθη παρακινήτικῶς ἔχειν⁵ αὐτόν. Ἐλεγεία δὲ κρύφα συνθεῖς καὶ μελετήσας, ὥστε λέγειν ἀπὸ στόματος,⁶ ἐξεπλήθησεν εἰς τὴν ἀγορὰν ἄφνω, πιλίον περιθέμενος.⁷ Ὀχλου δὲ πολλοῦ συνδραμόντος, ἀναβάς ἐπὶ τὸν τοῦ κήρυκος λίθον,⁸ ἐν ᾗδῃ⁹ διεξῆλθε τὴν ἐλεγείαν, ἥς ἐστιν ἀρχή.

αὐτὸς κήρυξ ἦλθον ἀφ' ἡμερτῆς Σαλαμῖνος,
κόσμον ἐπέων, ᾗδῃν ἀντ' ἀγορῆς¹⁰ θέμενος.

Τοῦτο τὸ ποίημα Σαλαμῖς ἐπιγράφεται, καὶ στίχων ἑκατὸν ἐστι χαριέντως πάννυ πεποιημένων. Τότε δὲ ἀσθέντος αὐτοῦ, καὶ τῶν φίλων τοῦ Σόλωνος ἀρξαμένων ἐπαινεῖν, μάλιστα δὲ τοῦ Πεισιστράτου τοῖς

1. ἄστυ, when the subject relates to the affairs of Attica, means the city of Athens.—2. ἐξέκαμον, fought through, a stronger expression than ἐξετίλειπον.—3. γράψαι . . . εἰπεῖν, the former expresses a written proposal of a law, and the latter, an oral recommendation of it.—* The foregoing passage may be thus translated:—After those in the city had been quite exhausted, carrying on a long and harassing war against the Megarians for the possession of Salamis, they at length enacted a law, that no one should, either in writing, or verbally, hereafter propose it was fit or proper for the city ever again to assert its claim to that island:—otherwise, that the transgressor should be punished with death.—4. ἀρχῆς, the same as προφάσεως, pretence.—5. παρακινήτικῶς ἔχειν, to be insane.—6. from memory.—7. as if he had just returned from a journey, for the Greeks wore caps only when on a journey.—8. κήρυκος λίθον, an elevation from which the heralds spoke.—9. ἐν ᾗδῃ, that is, ῥέον.—10. ἀντ' ἀγορῆς, that is, ἀντὶ δημηγορίας, a song instead of an harangue.

πολίταις ἐγκεινομένου καὶ παρορμῶντος πεισθῆναι τῷ λέγοντι, λύσαντες τὸν νόμον, αὐτῷ ἤπτοντο τοῦ πολέμου, προστησάμενοι¹¹ τὸν Σόλωνα. Τὰ μὲν¹² οὖν δημῶδη τῶν λεγομένων τοιαῦτ' ἐστίν, ὅτι πλεύσας ἐπὶ Κωλιάδα μετὰ τοῦ Πεισιστράτου, καὶ καταλαβὼν αὐτόθι πάσας τὰς γυναῖκας τῇ Δήμητρι τὴν πάτριον θυσίαν ἐπιτελοῦσας, ἔπεμψεν ἄνδρα πιστὸν εἰς τὴν Σαλαμῖνα, προσποιούμενον αὐτόμολον εἶναι, κελεύοντα τοὺς Μεγαρεῖς, εἰ βούλονται τῶν Ἀθηναίων τὰς πρώτας λαβεῖν γυναῖκας, ἐπὶ Κωλιάδα μετ' αὐτοῦ πλεῖν τὴν ταχίστην.¹³ Ὡς δὲ πεισθέντες οἱ Μεγαρεῖς ἄνδρας ἐξέπεμψαν ἐν τῇ πλοίῳ, καὶ κατεῖδεν ὁ Σόλων τὸ πλοῖον ἐλαυνόμενον ἀπὸ τῆς νήσου, τὰς μὲν γυναῖκας ἐκποδῶν ἀπελθεῖν ἐκέλευσε, τῶν δὲ νεωτέρων τοὺς μηδέπω γενειῶντας ἐνδύμασι καὶ μίτραις καὶ ὑποδήμασι τοῖς ἐκείνων σκευασαμένους, καὶ λαβόντας ἐγχειρίδια κρυπτὰ, παίζειν καὶ χορεύειν προσέταξε¹⁴ πρὸς τῇ θαλάσσῃ, μέχρις ἂν ἀποβῶσιν οἱ πολέμοι, καὶ γένηται τὸ πλοῖον ὑποχείριον. Οὕτω δὲ τούτων πραττομένων, ὑπαχθέντες οἱ Μεγαρεῖς τῇ ὄψει, ἐξεπήδων ὥς ἐπὶ γυναῖκας ἀμιλλώμενοι πρὸς ἀλλήλους· ὥστε μηδένα διαφυγεῖν, ἀλλὰ πάντας ἀπολέσθαι, καὶ τὴν νήσον ἐπιπλεύσαντας εὐθὺς ἔχειν τοὺς Ἀθηναίους^{15*} Ἄλλοι δὲ ἄλλον τινὰ τρόπον γενέσθαι τὴν κατάληψιν λέγουσιν.

II. Passages from the Life of Aristides.

(Plutarch. Vit. Aristid. c. 1.)

Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου, φυλῆς¹ μὲν ἦν Ἀντιοχίδος, τὸν δὲ δῆμον Ἀλωπεκῆθεν.² Περὶ δ' οὐσίας

11. *having named Solon for their commander*.—Here observe the power of the middle voice.—12. τὰ μὲν is opposed to ἄλλοι δέ.—τὰ δημῶδη τῶν λεγομένων, that is, τὰ ἐπὶ τῶν πλείστων λεγόμενα.—13. for ὡς τάχιστα.—14. the construction is, προσέταξε τοὺς μηδέπω γενειῶντας τῶν νεωτέρων . . . παίζειν καὶ χορεύειν.—15.* The whole passage may be translated as follows:—*These things, being thus arranged, the Megarians, decoyed by the appearance, eagerly sprung upon shore, as emulously vying with one another for the supposed women, so that not one escaped, but all were cut off, and the Athenians immediately sailing to the island, took it, without any resistance.*

1. φυλῆς, the citizens of Attica were divided into ten tribes, (φυλές,) and these again, according to their place of abode, into 174 wards or parishes, (ἔθμοις.)—2. The relation of *whence* is indicated by *θεν* appended to the word, as, Ἀλωπεκῆθεν. The name of the δῆμος of Aristides was Ἀλωπέκη.

αὐτοῦ λόγοι διάφοροι γέγονασιν, οἱ μὲν, ὥς ἐν πενίᾳ, συντόνῳ καταβιώσαντος, καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν ἀπολιπόντος θυγατέρας δύο πολὺν χρόνον ἀνεκδότους δι' ἀπορίαν γεγενημένας. Πρὸς δὲ τοῦτον τὸν λόγον ὑπὸ πολλῶν εἰρημένον ἀντιτασσόμενος ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος, χωρίον τε Φαληροῖ³ φησὶ γινώσκειν. Ἀριστείδου λεγόμενον, ἐν ᾧ τέταπτα⁴, καὶ ἄλλα τεκμήρια τῆς περὶ τὸν οἶκον εὐπορίας ἀγείρει, οὐ μάλα πιθανά, φιλοτιμούμενος αὐτὸν τῆς πενίας⁴ ἐξελέσθαι, ὥς μεγάλου κακοῦ.

(c. 3.) Θαυμαστὴ δέ τις ἐφαίνετο αὐτοῦ παρὰ τὰς ἐν τῇ πολιτείᾳ μεταβολὰς ἢ εὐστάθεια, μήτε ταῖς τιμαῖς ἐπαιρομένου, πρὸς τε τὰς δυσημερίας ἀθορύβως καὶ πρᾶως ἔχοντος, καὶ ὁμοίως ἡγουμένου χρῆναι τῇ πατρίδι παρέχειν ἑαυτόν, οὐ χρημάτων⁵ μόνον, ἀλλὰ καὶ δόξης⁵ προῖκα καὶ ἀμισθὶ πολιτευόμενον.* Ὅθεν τῶν εἰς Ἀμφιάραιον ὑπ' Αἰσχύλου⁶ πεποιημένων Ἰαμβείων⁷ ἐν τῷ θεάτρῳ λεγομένων,

Οὐ γὰρ δοκεῖν δίκαιος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
βαθεῖαν⁸ ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
ἄφ' ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.

πάντες ἀπέβλεψαν εἰς Ἀριστείδην, ὥς ἐκείνῳ μάλιστα τῆς ἀρετῆς ταύτης προσηκούσης.

(c. 4.) Οὐ μόνον δὲ πρὸς εὐνοίαν καὶ χάριν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὀργὴν καὶ πρὸς ἔχθραν ἰσχυρότατος ἦν ὑπὲρ τῶν δικαίων ἀντιβῆναι.⁸ Λέγεται γοῦν ποτε διώκων

3. Φαληροῖ, at *Phalerum*, a parish or ward of Attica. When the question is *where*, some words take the termination *οι*, which has always the circumflex.

—4. τῆς πενίας for ἐκ τοῦ τῶν πενήτων ἀριθμοῦ.—5. χρημάτων . . . δόξης, these genitives add emphasis to the idea contained in *προῖκα* and *ἀμισθι*,—for οὔτε χρημάτων, οὔτε δόξης μισθὸν ἐκδεχόμενος. Adjectives and adverbs compounded with the privative *α* are frequently construed with the genitive, when the idea of privation (*ἀνευ*) predominates.—* The entire passage can be translated in the following manner:—*In all the changes of the state, his firmness of mind appeared wonderful. As he was neither elated with honour, so he was imperturbable in ill success; demeaning himself placidly and equably in all vicissitudes: ever considering that he should, under every circumstance, hold himself subservient to the interests of his country:—always discharging his duty as a citizen, freely and gratuitously, expecting neither a pecuniary recompense, nor the acquisition of glory.*—6. Αἰσχύλος. See “the Seven against Thebes” of Æschylus. These lines are descriptive of the genius and manner of Amphiaræus, one of the chiefs.—7. βαθεῖαν, the character of Amphiaræus is compared to a deeply ploughed, and therefore productive field.—καρπούμενος, that is, ἔχων καρποφόρον βαθεῖαν ἄλοκα.—8. ἰσχυρότατος ἦν ἀντιβῆναι πρὸς . . . that is, τῶν δικαίων ἕνεκα, δυνατός ἦν καὶ ἔχθρας ἀμνημονεῖν, καὶ δι' εὐνοίαν μὴ χαρίζεσθαι.

ἐχθρόν ἐν δικαστηρίῳ, μετὰ τὴν κατηγορίαν οὐ βουλευμένων⁹ ἀκούειν τοῦ κινδυνεύοντος τῶν δικαστῶν, ἀλλὰ τὴν ψῆφον¹⁰ εὐθύς αἰτούντων ἐπ' αὐτόν, ἀναπηδήσας¹¹ τῷ κρινομένῳ συνικετεύειν, ὅπως ἀκουσθῇ καὶ τύχοι τῶν νομίμων.

Πάλιν δὲ κρίνων ιδιώταις δυσί, τοῦ ἑτέρου λέγοντος, ὡς πολλὰ τυγχάνει τὸν Ἀριστείδην ὁ ἀντίδικος λελυπηκώς, λέγ' ὧ γαθῆ, ἔφη, μᾶλλον εἴ τι σὲ κακὸν πεποίηκε σοὶ γὰρ οὐκ ἐμαντῷ δικάζω.

(c. 6.) Πασῶν δὲ τῶν περὶ αὐτὸν ἀρετῶν ἡ δικαιοσύνη μάλιστα τοῖς πολλοῖς αἰσθησιν παρείχε,¹² διὰ τὸ τὴν χρεῖαν ἐνδελεχυστάτην αὐτῆς καὶ κοινοτάτην ὑπάρχειν.^{13*} Ὅθεν ἀνὴρ πένης καὶ δημοτικὸς ἐκτίσαστο τὴν βασιλικωτάτην καὶ θειοτάτην προσηγορίαν τὸν Δίκαιον. Ὁ¹⁴ τῶν βασιλέων καὶ τυράννων οὐδεὶς ἐξήλωσεν, ἀλλὰ Πολιορκηταί, καὶ Κεραυνοί, καὶ Νικάτορες, ἐνιοὶ δ' Ἀετοὶ καὶ Ἰέρακες¹⁵ ἔχαιρον προσαγορευόμενοι, τὴν ἀπὸ τῆς βίας καὶ τῆς δυνάμεως, ὡς ἔοικε, μᾶλλον, ἢ τὴν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς δόξαν ἀγαπῶντες.

(c. 7.) Τῷ δ' οὖν Ἀριστείδῃ συνέβη τὸ πρῶτον ἀγαπωμένῳ διὰ τὴν ἐπωνυμίαν, ὕστερον φθονεῖσθαι. Ὁ γὰρ δῆμος ἐπὶ τῇ νίκῃ¹⁶ μέγα φρονῶν, ἤχθετο τοῖς ὄνομα καὶ δόξαν ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς ἔχουσι. Καὶ συνελθόντες εἰς ἄστὺ πανταχόθεν ἐξοστρακίζουσι τὸν Ἀριστείδην, ὄνομα¹⁷ τῷ φθόνῳ τῆς δόξης φόβον τυραννίδος θέμενοι. Μοχθηρίας γὰρ οὐκ ἦν ζημία ὁ ἐξοστρακισμός, ἀλλ' ἐκαλεῖτο μὲν, δι' εὐπρέπειαν, ὄγκον καὶ δυνάμεως βαρυντέρας ταπεινώσεις καὶ κόλασις.¹⁸

Γραφομένων οὖν τότε τῶν ὁστροάκων, λέγεται τινα

9. οὐ βουλευμένων, from the great regard entertained for Aristides.—10. τὴν ψῆφον, for the purpose of voting, small white and black pebbles were distributed among the judges.—11. scil. Ἀριστείδης.—12. αἰσθησιν παρείχε, that is, οἱ πολλοὶ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ μάλιστα ἡσθάνοντο.—13. διὰ τὸ ὑπάρχειν, the infinitive and neuter article is used as a neuter substantive, and governed by a preposition.—* Translated thus: *On account of its utility being so evidently of permanent and general benefit to the people at large.*—14. δ, as *id quod*, referring to the foregoing phrase.—15. Alluding to Demetrius Poliorcetes, son of Antigonus; Ptolemy Ceraunus, king of Macedonia; Seleucus Nicator, king of Syria; Pyrrhus the Eagle, king of Epirus; and Antiochus Hierax, the brother of Seleucus Callinicus.—16. νίκη, the victory over the Persians.—17. Assigning their apprehension of tyranny, as the name, (or pretext,) for their envy of glory.—18. a check or restriction.

τῶν ἀγραμμάτων καὶ παντελῶς ἀγροίκων, ἀναδόντα τῷ Ἀριστείδῃ τὸ ὄστρακον, ὥς ἐνὶ τῶν τυχόντων,¹⁹ παρακαλεῖν, ὅπως Ἀριστείδην ἐγγράψει. Τοῦ δὲ θαυμάσαντος καὶ πυθομένου, μή²⁰ τι κακὸν αὐτῷ Ἀριστείδης πεποίηκεν, Οὐδέν, εἶπεν, οὐδὲ γινώσκω τὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ἐνοχλοῦμαι πανταχοῦ τὸν Δίκαιον ἀκούων. Ταῦτ' ἀκούσαντα τὸν Ἀριστείδην ἀποκρίνασθαι²¹ μὲν οὐδέν, ἐγγράψαι δὲ τοῦνομα τῷ ὄστράκῳ καὶ ἀποδοῦναι. Τῆς δὲ πόλεως ἀπαλλαττόμενος ἤδη, τὰς χεῖρας ἀνατείνας εἰς τὸν οὐρανόν, ἠΰξατο, μηδένα καιρὸν Ἀθηναίους καταλαβεῖν, ὃς ἀναγκάσει τὸν δῆμον Ἀριστείδου μνησθῆναι.

* * * * *

(c. 24.) Οἱ Ἕλληνες ἐτέλουν μὲν τινα καὶ Λακεδαιμονίων ἡγουμένων,²² ἀποφορὰν εἰς τὸν πόλεμον, ταχθῆναι δὲ βουλόμενοι κατὰ πόλιν ἐκάστοις τὸ μέτριον, ἤτησαντο παρὰ τῶν Ἀθηναίων Ἀριστείδην, καὶ προσέταξαν αὐτῷ, χώραν τε καὶ προσόδους ἐπισκεψάμενον ὀρίσαι τὸ κατ' ἀξίαν ἐκάστῳ²³ καὶ δύναμιν.* Ο δὲ τηλικαύτης ἐξουσίας κύριος γενόμενος, καὶ τρόπον τινὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπ' αὐτῷ μόνῳ τὰ πράγματα πάντα θεμένης, πένης μὲν ἐξῆλθεν, ἐπανῆλθε δὲ πενέστερος, οὐ μόνον καθαρῶς καὶ δικαίως, ἀλλὰ καὶ προσφιλῶς πᾶσι καὶ ἀρμοδίως τὸν ἐπιγραφὴν τῶν χρημάτων ποιησάμενος. Ὡς γὰρ οἱ παλαιοὶ τὸν ἐπὶ Κρόνου βίον, οὕτως οἱ σύμμαχοι τῶν Ἀθηναίων τὸν ἐπ' Ἀριστείδου φόρον, εὐποτμίαν τινὰ τῆς Ἑλλάδος ὀνομάζοντες, ὕπνου, καὶ μάλιστα μετ' οὐ πολὺν χρόνον διπλασιασθέντος, εἶτ' αὖθις τριπλασιασθέντος.²⁴

* * * * *

19. ὥς ἐνὶ τῶν τυχόντων, he did not know Aristides, and took him for one of the common citizens.—20. μή is often an emphatic particle of interrogation.—21. λέγεται is understood.—22. the Lacedæmonians were the principal associates in all the Grecian confederacies, and in all wars carried on by public contributions, they claimed the chief command.—23. that is, ἐκάστῳ τῶν πόλεων.—* Whilst the Lacedæmonians were at the head of the confederacy, the Greeks used to pay a tax, in common, towards the maintenance of the war, and wishing, that every city should be assessed, in an equitable proportion, they requested Aristides of the Athenians, and empowered him, after having inspected their land and revenues, to apportion this contribution, according to the estimated property and ability of each.—24. διπλασιασθέντος, scil. τοῦ φόρου.

(c. 25.) Ἀριστείδης εἰς τὸ ἄρχειν²⁵ ἀνθρώπων τοσοῦτων καταστήσας τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, αὐτὸς ἐνέμεινε τῇ πενίᾳ, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ πένης εἶναι δόξαν οὐδὲν ἦττον ἀγαπῶν τῆς ἀπὸ τῶν τροπαίων διετέλεσε.* Ἀῆλον δ' ἐκεῖθεν. Καλλίας ὁ δαδοῦχος²⁶ ἦν αὐτῷ γένει προσήκων· τοῦτον οἱ ἐχθροὶ θανάτου διώκοντες, ἐπεὶ περὶ ὧν²⁷ ἐγράψαντο μετρίως κατηγόρησαν, εἰπόν τινα λόγον ἔξωθεν²⁸ τοιοῦτον πρὸς τοὺς δικαστάς· Ἀριστείδην, ἔφησαν, ἴστε, τὸν Λυσιμάχου, θανυμαζόμενον ἐν τοῖς Ἑλλησι· τούτῳ πῶς οἴεσθε τὰ κατ' οἶκον ἔχειν, ὁρῶντες αὐτὸν ἐν τρίβωνι τοιοῦτῳ προερχόμενον εἰς τὸ δημόσιον; ἄρ' οὐκ εἰκὸς ἐστὶ, τὸν ῥιγούντα²⁹ φανερῶς, καὶ πεινῆν οἶκοι, καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων σπανίζειν; τοῦτον μέντοι Καλλίας, ἀνεψιὸν αὐτῷ ὄντα, πλουσιώτατος ὧν Ἀθηναίων, περιορᾷ μετὰ τέκνων καὶ γυναικὸς ἐνδεόμενον, πολλὰ κεχρημέγος τῷ ἀνδρί, καὶ πολλάκις αὐτοῦ τῆς παρ' ὑμῖν δυνάμεως ἀπολελαυκῶς. Ὁ δὲ Καλλίας ὁρῶν ἐπὶ τούτῳ μάλιστα θορυβοῦντας τοὺς δικαστάς καὶ χαλεπῶς πρὸς αὐτὸν ἔχοντας, ἐκάλει τὸν Ἀριστείδην, ἀξιῶν μαρτυρῆσαι πρὸς τοὺς δικαστάς, ὅτι πολλάκις αὐτοῦ πολλά καὶ δίδοντας³⁰ καὶ δεομένου λαβεῖν, οὐκ ἠθέλησεν, ἀποκρινόμενος, ὡς μᾶλλον³¹ αὐτῷ διὰ τὴν πενίαν μέγα φρονεῖν ἢ Καλλία διὰ τὸν πλοῦτον προσήκει. Ταῦτα τοῦ Ἀριστείδου τῷ Καλλία προσμαρτυρήσαντος, οὐδεὶς ἦν τῶν ἀκούοντων, ὃς οὐκ ἀπῆει πένης μᾶλλον, ὡς Ἀριστείδης, εἶναι βουλόμενος, ἢ πλουτεῖν, ὡς Καλλίας.

25. since, chiefly through his means, the chief command was transferred to Athens.—* *Aristides having thus raised his country to the command of so many states, nevertheless remained himself in poverty; and persevered to the end of his life, content with the glory arising from virtuous poverty, not less than that arising from all his trophies.*—26. ὁ δαδοῦχος, the torch-bearer, was one of the highest dignities, at the Eleusinian mysteries.—27. περὶ ὧν, with respect to the charges against him.—28. τὸ ἔξωθεν, what was not in the indictment,—opposed to περὶ ὧν.—29. ῥιγούντα,—shivering with cold in public,—τὸν οὕτω φεβλὸν τριβῶνιον ἀμπεχόμενον.—30. δίδοντας, points out the will, without the effect,—offering.—31. the construction is, ὡς αὐτῷ μᾶλλον προσήκει μέγα φρονεῖν διὰ τὴν πενίαν ἢ Καλλία διὰ τὸν πλοῦτον.

III. THEMISTOCLES.

(Plutarch. Vit. Themist. c. 3.)

Λέγεται ὁ Θεμιστοκλῆς, Νεοκλέους υἱός, οὕτω παρὰφορος πρὸς δόξαν εἶναι, καὶ πράξεων μεγάλων ὑπὸ φιλοτιμίας ἐραστής, ὥστε νέος ὢν ἔτι, τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης πρὸς τοὺς βαρβάρους¹ γενομένης, καὶ τῆς Μιλτιάδου στρατηγίας διαβοηθείσης, σύννους ὀρᾷσθαι² τὰ πολλὰ πρὸς ἑαυτῷ, καὶ τὰς νύκτας ἀγρυπνεῖν, καὶ τοὺς πότους παραιτεῖσθαι τοὺς συνήθεις, καὶ λέγειν πρὸς τοὺς ἐρωτῶντας καὶ θαυμάζοντας τὴν περὶ τὸν βίον μεταβολήν, ὡς καθεύδειν αὐτὸν οὐκ ἔφη³ τὸ τοῦ Μιλτιάδου τρόπαιον. Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πέρας ὄντο τοῦ πολέμου τὴν ἐν Μαραθῶνι τῶν βαρβάρων ἥτταν εἶναι, Θεμιστοκλῆς δὲ ἀρχὴν μειζόνων ἀγώνων, ἐφ' οὓς ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς ὅλης Ἑλλάδος ἤλειφεν⁴ ἀεί, καὶ τὴν πόλιν ἤσκει, πόρρωθεν ἦδη προσδοκῶν τὸ μέλλον.

(c. 4.) Καὶ πρῶτον μὲν τὴν Λαυριωτικὴν πρόσοδον⁵ ἀπὸ τῶν ἀργυρείων μετάλλων ἔθος ἔχοντων Ἀθηναίων διανέμεσθαι, μόνος εἰπεῖν ἐτόλμησε παρελθὼν εἰς τὸν δῆμον, ὡς χρή, τὴν διανομὴν ἑάσαντας, ἐκ τῶν χρημάτων τούτων κατασκευάσασθαι τριήρεις ἐπὶ τὸν πρὸς Αἰγινήτας πόλεμον. Ἦκμαζε γὰρ οὗτος ἐν τῇ Ἑλλάδι μάλιστα,* καὶ κατεῖχον οἱ Αἰγινῆται πλήθει νεῶν τὴν θάλασσαν. Ἦι καὶ ῥᾶον Θεμιστοκλῆς συνέπεισεν, οὐ Λαρεῖον, οὐδὲ Πέρσας (μακρὰν γὰρ ἦσαν οὗτοι, καὶ δέος⁶ οὐ πάνυ βέβαιον ὡς ἀφιζόμενοι παρεῖχον) ἐπισείων, ἀλλὰ τῇ πρὸς Αἰγινήτας ὀργῇ καὶ φιλονεικίᾳ τῶν πολιτῶν ἀποχρησάμενος εὐκαίρως ἐπὶ τὴν παρασκευήν. Ἐκατὸν γὰρ ἀπὸ τῶν χρημάτων ἐκείνων ἐποιήθησαν τριήρεις, αἱ καὶ πρὸς Ξέρξην ἐνανυμάχησαν. Ἐκ δὲ τούτου κατὰ μικρὸν ὑπάγῃ καὶ καταβιβάζων

1. that is, τοὺς Πέρσας.—2. ὥστε . . . σύννους ὀρᾷσθαι. In the construction of the infinitive with ὥστε, the nominative is joined with it by attraction, if the first clause require it.—3. ὅτι . . . οὐκ ἔφη.—4. ἤλειφεν, as a wrestler, who anoints himself for the exercise of the Palaestra,—that is, *he prepared himself*.—5. *Laurium*, a range of mountains in Attica, abounding in silver mines.
*For in Greece this war was considered of the highest importance.—6. καὶ δέος . . . παρεῖχον, for καὶ τὸ περὶ τῆς αὐτῶν ἀφίξεως δέος ἀμφίβολον ἦν.

τὴν πόλιν⁷ πρὸς τὴν θάλασσαν, ὥς⁸ τὰ πεζὰ μὲν οὐδὲ τοῖς ὁμόροις ἀξιωμαχοῦς ὄντας, τῇ δ' ἀπὸ τῶν νεῶν ἀλκῇ καὶ τοὺς βαρβάρους ἀμύνασθαι, καὶ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν δυναμένους, ἀντὶ μονίμων ὀπλιτῶν, ὧς φησι Πλάτων, ναυβάτας καὶ θαλαττίους ἐποίησε· καὶ διαβολὴν καθ' αὐτοῦ παρέσχεν, ὥς ἄρα Θεμιστοκλῆς τὸ δόρυ καὶ τὴν ἀσπίδα⁹ τῶν πολιτῶν παρελόμενος, εἰς ὑπηρεσίον καὶ κῶπην συνέστειλε τὸν τῶν Ἀθηναίων δῆμον. Ἐπραξε δὲ ταῦτα Μιλτιάδου κρατήσας ἀντιλέγοντος. Εἰ μὲν δὴ τὴν ἀκρίβειαν¹⁰ καὶ τὸ καθαρόν τοῦ πολιτεύματος ἔβλαπεν, ἢ μή, ταῦτα πράξας, ἔστω φιλοσοφώτερον ἐπισκοπεῖν.* Ὅτι δ' ἡ τότε σωτηρία τοῖς Ἕλλησιν ἐκ τῆς θαλάσσης ὑπῆρξε, καὶ τὴν Ἀθηναίων πόλιν λυθεῖσαν ἔστησαν αἱ τριήρεις ἐκεῖναι, τὰ τ' ἄλλα, καὶ¹¹ Ξέρξης αὐτὸς ἐμαρτύρησε. Τῆς γὰρ περὶ τῆς δυνάμεως ἀθραύστου διαμενούσης, ἔφυγε μετὰ τὴν τῶν νεῶν ἦτταν, ὥς οὐκ ὢν ἀξιόμαχος. Καὶ Μαρδόνιον ἐμποδὼν εἶναι¹² τοῖς Ἕλλησι τῆς διώξεως μᾶλλον, ἢ δουλωσόμενον αὐτούς, ὥς ἔμοι δοκεῖ, κατέλιπεν.

IV. THEMISTOCLES.

Incidents in the second Persian war.

(Plutarch. Vit. Themist. 7.)

Θεμιστοκλῆς παραλαβὼν τὴν ἀρχήν, εὐθύς μὲν ἐπεχειρεῖ τοὺς πολίτας ἐμβιβάζειν εἰς τὰς τριήρεις, καὶ τὴν πόλιν¹³ ἔπεισεν ἐκλιπόντας ὥς προσωτάτω¹⁴ τῆς Ἑλλάδος ἀπαντᾶν τῷ βαρβάρῳ κατὰ θάλασσαν. Προσεχόντων¹⁵ τῶν Ἀθηναίων αὐτῷ, πέμπεται μετὰ

7. τὴν πόλιν, is used for πολίτας, with which ἀξιωμαχοῦς ὄντας is construed.—8. ὥς with the accusative of the participle.—9. τὸ δόρυ καὶ τὴν ἀσπίδα, were the weapons of free-men, and here opposed to the implements of the rowers, who were slaves.—10. τὴν ἀκρίβειαν, the perfection and purity of republican governments, which permitted no degrading labour to be performed by citizens.—* Εἰ μὲν δὴ, whether, . . . ἢ μή, or not, ταῦτα πράξας, by so doing, . . . ἔστω φιλοσοφώτερον ἐπισκοπεῖν, let it be more the object of a philosopher to inquire.—11. τε . . . καὶ, not only . . . but.—12. the construction is, κατέλιπεν ἐμποδὼν εἶναι.—13. καὶ τὴν πόλιν, the construction is, καὶ ἐπεισεν αὐτοὺς ἐκλιπόντας τὴν πόλιν.—14. ὥς προσωτάτω, as far as possible,—ὥς strengthens the superlative.—15. προσεχόντων, scil. τὸν νοῦν.

νεῶν ἐπ' Ἀρτεμίσιον¹⁶ τὰ στενὰ φυλάξων. Ἐνθα δὴ τῶν μὲν Ἑλλήνων¹⁷ Εὐρυβιάδην καὶ Λακεδαιμονίους ἡγεῖσθαι κελεύοντων, τῶν δὲ Ἀθηναίων, ὅτι πλήθει τῶν νεῶν σύμπαντας ὁμοῦ τι¹⁸ τοὺς ἄλλους ὑπερέβαλλον, οὐκ ἀξιούντων ἑτέροις ἐπεσθαι, συνιδὼν τὸν κίνδυνον ὁ Θεμιστοκλῆς, αὐτὸς τε τὴν ἀρχὴν Εὐρυβιάδῃ παρῆκε, καὶ κατεπράϋνε τοὺς Ἀθηναίους, ὑπισχνόμενος,¹⁹ ἂν ἄνδρες ἀγαθοὶ²⁰ γένωνται πρὸς τὸν πόλεμον, ἐκόντας αὐτοῖς παρέξειν εἰς τὰ λοιπὰ πειθόμενους τοὺς Ἕλληνας. Αἱ δὲ περὶ δοκεῖ τῆς σωτηρίας αἰτιώτατος γενέσθαι τῇ Ἑλλάδι, καὶ μάλιστα τοὺς Ἀθηναίους προαγαγεῖν εἰς δόξαν, ὥς ἀνδρεία μὲν τῶν Ἀθηναίων, εὐγνωμοσύνη δὲ τῶν συμμάχων περιγενομένους.

(c. 8.) Αἱ δὲ γενόμεναι τότε πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων ναῦς περὶ τὰ στενὰ μάχαι²¹ κρίσιν μὲν εἰς τὰ ὅλα μεγάλην οὐκ ἐποίησαν, τῇ δὲ πείρᾳ μάλιστα τοὺς Ἕλληνας ὤνησαν, ὑπὸ τῶν ἔργων παρὰ τοὺς κινδύνους διδαχθέντας, ὥς οὔτε πλήθη νεῶν, οὔτε κόσμοι καὶ λαμπρότητες ἐπισήμων, οὔτε κραυγαὶ κομπῶδεις, ἢ βάρβαροι παιᾶνες ἔχουσί τι δεινὸν ἀνδράσιν ἐπισταμένοις εἰς χεῖρας ἰέναι, καὶ μάχεσθαι τολμῶσιν· ἀλλὰ δεῖ τῶν τοιούτων καταφρονοῦντας ἐπ' αὐτὰ τὰ σώματα φέρεσθαι, καὶ πρὸς ἐκεῖνα διαγωνίζεσθαι συμπλεκέντας.* Ὁ δὴ καὶ Πίνδαρος οὐ κακῶς ἔοικε συνιδὼν ἐπὶ τῆς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ μάχης εἰπεῖν,²² ὅθι²³ παῖδες Ἀθηναίων ἐβάλοντο φαεινὰν²⁴ κρηπίδα²⁵ ἐλευθερίας. Ἀρχὴ γὰρ ὄντως τοῦ νικᾶν τὸ θάρρειν.

(c. 9.) Ξέρξου δὲ διὰ τῆς Δωρίδος ἄνωθεν ἐμβαλόν-

16. *Artemisium*, a promontory of Eubœa.—17. τῶν μὲν Ἑλλήνων, scil. ἄλλων.—18. ὁμοῦ τι, that is, *σχεδόν*, nearly.—19. the construction is, *ἐπισχόμενος παρέξει τοὺς Ἕλληνας ἔκοντας πειθόμενους αὐτοῖς*.—20. *ἄνδρες ἀγαθοὶ*, brave men.—21. *αἱ μάχαι*, at Artemisium.—* Although the battles then fought in the straits against the Barbarian ships, afforded no sure criterion, as to the general issue, yet by the experience there gained, they greatly profited the Greeks, now taught from gallant actions, in the hour of danger, that neither the number of ships, nor the ornaments and splendour of ensigns, neither vaunting shouts, nor Barbaric pæans, have any thing terrific to men, skilled in combat, and daring to engage:—but that despising all these formidable appearances, they should rush boldly on the foe, and, coming to close quarters, fight, with every confidence of success.—22. the construction is, *οὐ κακῶς ἔοικεν εἰπεῖν*.—23. *ὅθι* for *οὗ*, where.—24. *φαεινὰν*, the Doric dialect for *φαινήν*.—25. *κρηπίδα*, a figurative expression much used by Pindar.

τος εἰς τὴν Φωκίδα, καὶ τὰ τῶν Φωκίων ἄσθη πυρπολοῦντος, οὐ προσήμνον οἱ Ἕλληνες, καίπερ τῶν Ἀθηναίων δεομένων εἰς τὴν Βοιωτίαν ἀπαντῆσαι πρὸ τῆς Ἀττικῆς, ὥσπερ αὐτοὶ κατὰ θάλασσαν ἐπ' Ἀρτεμίσιον ἐβοήθησαν. Μηδενὸς δ' ὑπακούοντος αὐτοῖς, ἀλλὰ τῆς Πελοποννήσου περιεχομένων,²⁶ καὶ πᾶσαν ἐντὸς Ἰσθμοῦ²⁷ τὴν δύναμιν ὠρμημένων συναγεῖν, καὶ διατειχιζόντων τὸν Ἰσθμὸν εἰς θάλασσαν ἐκ θαλάσσης, ἅμα μὲν ὀργή τῆς προδοσίας εἶχε τοὺς Ἀθηναίους, ἅμα δὲ δυσθυμία καὶ κατήφεια μεμονωμένους. Μάχεσθαι μὲν γὰρ οὐ διανοοῦντο μυριάσι στρατοῦ²⁸ τοσαύταις· ὃ δ' ἦν μόνον ἀναγκαῖον ἐν τῇ παρόντι, τὴν πόλιν ἀφέντας ἐμφῦναι ταῖς ναυσίν, οἱ πολλοὶ χαλεπῶς ἤκουον, ὥς μήτε νίκης δεόμενοι, μήτε σωτηρίαν ἐπιστάμενοι, θεῶν τε ἱερὰ καὶ πατέρων ἡρία προΐεμένων.^{29*}

(c. 10.) Ἐνθα δὲ Θεμιστοκλῆς ἀπορῶν τοῖς ἀνθρώπινοις λογισμοῖς προσάγεσθαι τὸ πλῆθος, σημεία δαιμόνια καὶ χρησμούς ἐπῆγεν αὐτοῖς, καὶ κρατήσας τῇ γνώμῃ, ψήφισμα γράφει, τὴν μὲν πόλιν παρακαταθέσθαι τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Ἀθηναίων μεδεούσῃ, τοὺς δ' ἐν ἡλικίᾳ πάντας ἐμβαίνειν εἰς τὰς τριήρεις, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας καὶ ἀνδράποδα σώζειν ἕκαστον ὡς δυνατόν. Κυρωθέντος δὲ τοῦ ψηφίσματος, οἱ πλεῖστοι τῶν Ἀθηναίων ὑπεξέθεντο γονέας καὶ γυναῖκας εἰς Τροιζῆνα,³⁰ φιλοτίμως πάνυ τῶν Τροιζηνίων ὑποδεχομένων. Καὶ γὰρ τρέφειν ἐψηφίσαντο δημοσίᾳ, δύο ὀβολοὺς ἑκάστῳ δίδόντες, καὶ τῆς ὀπώρας λαμβάνειν τοὺς παῖδας ἐξεῖναι πανταχόθεν,³¹ ἔτι δ' ὑπὲρ αὐτῶν διδασκάλοις τελεῖν μισθοῦς.——

13. Ἐκπλεούσης δὲ τῆς πόλεως, τοῖς μὲν οἶκτον τὸ θέαμα, τοῖς δὲ θαῦμα τῆς τόλμης παρεῖχε, γονέας μὲν ἄλλῃ προπεμπόντων,³² αὐτῶν δ' ἀκάμπτων πρὸς οἰμω-

26. περιεχομένων, that is, ὅλον τὸν νοτὴν, εἰς τὴν Πελοπόννησον τρεπόντων.—27. into Peloponnesus.—28. στρατοῦ, that is, τῶν πολεμίων.—29.* as, by no means, desirous of a victory thus dearly purchased, nor recognizing that to be a preservation of a people, thus compelled to abandon the temples of their gods, and the graves of their fathers.—30. Troezen, a town of Argolis in Peloponnesus.—31. the construction is, καὶ ἕξειναι (ἐψηφίσαντο) τοὺς παῖδας πανταχόθεν λαμβάνειν τῆς ὀπώρας.—32. scil. τῶν πολιτῶν.

γὰς καὶ δάκρυα γυναικῶν καὶ τέκνων περιβολὰς διαπερώντων εἰς τὴν νῆσον.³³ Καίτοι πολλοὶ μὲν διὰ γῆρας ἀπολιμπανόμενοι τῶν πολιτῶν ἔλεον εἶχον.³⁴ Ἦν δέ τις καὶ ἀπὸ τῶν ἡμέρων καὶ συντροφῶν ζῶων ἐπικλῶσα γλυκυθυμία,³⁵ μετ' ὠρυγῆς καὶ πόθου συμπαραθεόντων ἐμβαίνουσι τοῖς ἐαυτῶν τροφεῦσιν. Ἐν οἷς ἱστορεῖται κύων Ξανθίππου, τοῦ Περικλέους πατρός, οὐκ ἀνασχόμενος τὴν ἀπ' αὐτοῦ μόνωσιν, ἐναλέσθαι τῇ θαλάσῃ καὶ τῇ τριήρει παρανηχόμενος, ἐμπεσεῖν εἰς τὴν Σαλαμίνα καὶ λειποθυμήσας ἀποθανεῖν εὐθύς. Οὗ καὶ τὸ δεικνύμενον ἄχρι νῦν καὶ καλούμενον Κυνὸς σῆμα τάφον εἶναι λέγουσι.³⁶

(c. 11.) Ταῦτα³⁷ δὴ μεγάλα τοῦ Θεμιστοκλέους. Εὐρυβιάδου τὴν μὲν ἡγεμονίαν τῶν νεῶν ἔχοντος διὰ τὸ τῆς Σπάρτης ἀξίωμα, ~~μακάχου~~ ^{ἀπὸ περὶ τὴν} δὲ περὶ τὸν κίνδυνον ὄντος, αἶρειν³⁸ δὲ βουλευμένου καὶ πλεῖν ἐπὶ τὸν Ἰσθμόν, ὅπου καὶ τὸ πρῶτον ἡθροιστο τῶν Πελοποννησίων, ὁ Θεμιστοκλῆς ἀντέλεγεν· ὅτε καὶ τὰ μνημόνευόμενα λέξθῇναί φασι. Τοῦ γὰρ Εὐρυβιάδου πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ὦ Θεμιστοκλεις, ἐν τοῖς ἀγῶσι τοὺς προεξανισταμένους ῥαπίζουσι.³⁹ Naί, εἶπεν ὁ Θεμιστοκλῆς, ἀλλὰ τοὺς ἀπολειφθέντας οὐ στεφανοῦσιν. Ἐπαρμένου δὲ τὴν βακτηρίαν ὡς πατάξοντος, ὁ Θεμιστοκλῆς ἔφη· πάταξον μὲν, ἄκουσον δέ. Θανυμάσαντος δὲ τὴν ~~πρῶτην~~ ^{ἀριστερίαν} τοῦ Εὐρυβιάδου, καὶ λέγειν κελεύσαντος, ὁ μὲν Θεμιστοκλῆς ἀνῆγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν λόγον. Εἰπόντος δέ τινος, ὡς ἀνὴρ ἄπολις⁴⁰ οὐκ ὀρθῶς διδάσκει τοὺς ἔχοντας⁴¹ ἐγκαταλιπεῖν καὶ προέσθαι τὰς πατρίδας, ὁ Θεμιστοκλῆς ἐπιστρέψας τὸν λόγον, ἡμεῖς τοι, εἶπεν, ὦ μοχθηρέ, τὰς μὲν οἰκίας καὶ τὰ τεῖχη καταλελείπαμεν, οὐκ ἀξιοῦντες ἀφ' ὧν ^{ἀπὸ τῆς ἡμετέρας πόλεως} ἐνεκά σούλευεῖν· πόλις δ' ἡμῖν ἐστὶ μεγίστη τῶν Ἑλληνίδων, αἱ διακόσiai τριῆρεις, αἱ νῦν ὑμῖν παρεστάσι βοηθοὶ σώζεσθαι δι'

33. τὴν νῆσον, that is, Σαλαμίνα.—34. ἔλεον εἶχον, i. e. εἰκύνουν.—35. γλυκυθυμία τις ἀπὸ τῶν ζώων ἦν, ἐπικλῶσα, scil. τὸν θυμόν.—36. καὶ τοῦτου τάφον εἶναι λέγουσι τὸ ἄχρι νῦν δεικνύμενον καὶ καλούμενον Κυνὸς σῆμα.—37. ταῦτα denotes here, the following.—38. αἶρειν, scil. τὰς ἀγκυρας.—39. the ἀγωνοθέται or directors of the public games, had the right to inflict corporal punishment for the transgression of their laws.—40. Athens was then in the possession of the enemy.—41. τοὺς ἔχοντας, scil. πόλιν, which is involved in ἄπολις.

αὐτῶν βουλομένοις. Εἰ δ' ἄπιτε δεύτερον⁴² ἡμᾶς
προδόντες, αὐτίκα πεύσεται τις Ἑλλήνων,⁴³ Ἀθηναί-
ους καὶ πόλιν ἐλευθέραν, καὶ χώραν οὐ χείρονα κεκτη-
μένους, ἥς⁴⁴ ἀπέβαλον. Ταῦτα τοῦ Θεμιστοκλέους
εἰπόντος, ἔννοια καὶ δέος ἔσχε τὸν Εὐρυβιάδην τῶν
Ἀθηναίων,⁴⁵ μὴ σφᾶς ἀπολιπόντες οἰχωνται.⁴⁶

(c. 12.) Λέγεται δ' ὑπό τινων, τὸν μὲν⁴⁶ Θεμιστοκλέα
περὶ τούτων ἀπὸ τοῦ καταστρώματος ἄνωθεν τῆς νεῶς
διαλέγεσθαι, γλαῦκα⁴⁷ δ' ὀφθῆναι διαπετομένην ἐπὶ
τὰ δεξιὰ τῶν νεῶν, καὶ τοῖς καρχησίοις ἐπικαθίζουσιν,
δι' ὃ δὴ καὶ μάλιστα προσέθεντο τῇ γνώμῃ, καὶ προέβ-
ευάζοντο ναυμαχήσοντες. Ἀλλ' ἐπεὶ τῶν πολεμίων
ὁ στόλος τῇ Ἀττικῇ κατὰ τὸ Φαληρικὸν προσφερό-
μενος, τοὺς πέριξ ἀπέκρουεν αἰγιαλούς, αὐτὸς τε βα-
σιλεὺς μετὰ τοῦ πεζοῦ στρατοῦ καταβάς ἐπὶ τὴν
θάλασσαν ἄθρους ὤφθη, τῶν δυνάμεων⁴⁸ ὁμοῦ γενομέ-
νων, ἐξεῤῥύησαν⁴⁹ οἱ τοῦ Θεμιστοκλέους λόγοι τῶν
Ἑλλήνων, καὶ πάλιν ἐπάπταινον οἱ Πελοποννήσιοι
πρὸς τὸν Ἰσθμόν, εἴ τις ἄλλο τι λέγοι χαλεπὰν⁵⁰ ἔσχε-
ν. Ἐδόκει⁵⁰ δὲ τῆς νυκτὸς ἀποχωρεῖν, καὶ παρηγγέλλετο
πλοῦς τοῖς κυβερνήταις. Ἐνθα δὴ βαρέως φέρων ὁ
Θεμιστοκλῆς, εἰ⁵¹ τὴν ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ τῶν στενῶν
προέμενοι βοήθειαν⁵² οἱ Ἕλληνες διαλυθῆσονται κατὰ
πόλεις ἐβουλεύετο καὶ συνετίθει τὴν⁵³ περὶ τὸν Σίκιν-
νον πραγματείαν. Ἦν δὲ τῷ γένει Πέρσης ὁ Σίκιν-
νος αἰχμάλωτος, εὖνους δὲ τῷ Θεμιστοκλεῖ, καὶ τῶν
τέκνων αὐτοῦ παιδαγωγός. Ὅν ἐκπέμπει πρὸς τὸν
Πέρσην κρύφα, κελεύσας λέγειν, ὅτι Θεμιστοκλῆς ὁ
τῶν Ἀθηναίων στρατηγός, αἰδοῦμένος τὸν βασιλῆα,
ἐξαγγέλλει πρῶτος αὐτῷ τοὺς Ἕλληνας ἀποδιδράσκον-
τας.

42. δεύτερον. See Chap. 8.—43. τις Ἑλλήνων, a stronger expression than οἱ Ἕλληνες πύσσονται. Themistocles threatens that the Athenians would withdraw their fleet and settle in some other country.—44. ἥς ἀπέβαλον, the genitive is used by attraction, and governed by χείρονα.—45. δέος τῶν Ἀθηναίων for δέος μὴ οἱ Ἀθηναῖοι, the genitive denotes the object of the fear.—46. μὴ . . . οἰ. When these denote the contemporaneous event of two actions, the first clause may be expressed by *while*.—47. the owl was at Athens ominous of victory and success.—48. τῶν δυνάμεων, scil. τῆς πεζικῆς καὶ τῆς ναυτικῆς.—49. ἐξεῤῥύησαν τῶν Ἑλλήνων, *Graecorum animis effluerunt*.—50. ἰδόκει, scil. τοῖς Πελοποννήσιοις.—51. εἰ for ὅτι frequently followed by a future.—52. βοήθειαν, *advantage*.—53. τὴν περὶ, the article denotes the circumstance as already well known.—54. τὰ βασιλέως, *the king's party*.

High

τας, καὶ διακελεύεται μὴ παρεῖναι φυγεῖν αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν ᾗ⁵⁵ τὰ ῥα ὑπὸνται, τῶν πεζῶν χωρὶς ὄντες, ἐπιθέσθαι καὶ διαφθεῖραι τὴν ναυτικὴν δύναμιν. Ταῦτα δ' ὁ Ξέρξης ὡς ἀπ' εὐνοίας λελεγμένα δεξάμενος, ἤσθη, καὶ τέλος⁵⁶ εὐθὺς ἐξέφερε πρὸς τοὺς ἡγεμόνας τῶν νεῶν, τὰς μὲν ἄλλας πληροῦν καθ' ἡσυχίαν, διακοσίαις δ' ἀναχθέντας ἤδη περιβαλέσθαι τὸν πόρον ἐν κύκλῳ πάντα, καὶ διαζῶσαι τὰς νήσους, ὅπως ἐκφύγη μηδεὶς τῶν πολεμίων. Οὕτως οἱ Ἕλληνες ἐκινήθησαν ἀνάγκῃ πρὸς τὸν κίνδυνον.

(c. 13.) Ἀμα δ' ἡμέρᾳ Ξέρξης μὲν ἄνω καθῆστο τὸν στόλον ἐποπτεύων καὶ τὴν παράταξιν, ὡς μὲν Φανόδημός⁵⁷ φησιν, ὑπὲρ τὸν Ἡράκλειον, ἥ βραχεὶ πόρῳ διείργεται τῆς Ἀττικῆς ἡ νήσος, ὡς δ' Ἀκεστόδωρος, ἐν μεθορίῳ τῆς Μεγαρίδος, ὑπὲρ τῶν καλουμένων Κεράτων,⁵⁸ χρυσοῦν δίφρον θέμενος, καὶ γραμματεῖς πολλοὺς παραστησάμενος,⁵⁹ ὧν ἔργον ἦν ἀπογράφεισθαι κατὰ τὴν μάχην τὰ πραττόμενα.

(c. 14.) Περί δὲ τοῦ πλήθους τῶν βαρβαρικῶν νεῶν Αἰσχύλος ὁ ποιητὴς ἐν τραγῳδίᾳ Πέρσαις λέγει ταῦτα·

Ξέρξη δὲ (καὶ γὰρ οἶδα) χιλιάς μὲν ἦν
νεῶν τὸ πλῆθος· αἱ δ' ὑπέρκομποι⁶⁰ τάχει
ἐκατὸν δις ἦσαν, ἐπτά θ'· ὧδ' ἔχει λόγος·

τῶν δ' Ἀττικῶν, ἐκατὸν ἄγδοήκοντα πρὸ πλῆθος οὐσῶν, ἐκάστη τοὺς ἀπὸ τοῦ κατὰστρώματος μαχομένους ὀκτωκαίδεκα εἶχεν· ὧν τοξόται τέσσαρες ἦσαν, οἱ λοιποὶ δ' ὀπλίται. Δοκεῖ δ' οὐχ ἦττον εὐ τὸν καιρὸν ὁ Θεμιστοκλῆς, ἢ τὸν τόπον, συνιδὼν καὶ φυλάξας,⁶¹ μὴ πρότερον ἀντιπρώρους καταστῆσαι ταῖς βαρβαρικαῖς τὰς τριήρεις, ἢ τὴν εἰωθυῖαν ὥραν παραγενέσθαι, τὴν τὸ πνεῦμα λαμπρὸν ἐκ πελάγους αἰεὶ καὶ κύμα διὰ τῶν στενῶν κατάγουσαν.^{62*} ὁ τὰς μὲν Ἑλληνικὰς οὐκ

55. ἐν ᾗ, scil. χρόνῳ.—56. τέλος, seems here to have the same meaning as ἐντολή, command.—57. Phanodemus was the author of a history of Attica; Acetodorus is unknown.—58. τὰ Κέρατα, two mountains opposite Salamis, and the boundary between Megara and Attica.—59. placing near himself.—

60. αἱ δ' ὑπέρκομποι, that is, αἱ τανυπῆρι ἔξοχοι οὐσαι.—λόγος, the computation.—

61. φυλάξας for τηρήσας.—62.* The whole passage in English:—Themistocles appears to have considered, and waited the time, not less attentively than the situation, for action; in not ranging his galleys prow to prow against those of the barbarians, until the accustomed hour had arrived, which always brought on a fresh wind from the sea, and a rough swell through the straits.

ἔβλαπτε ναῦς, ἀλιτενεῖς οὔσας καὶ ταπεινοτέρας, τὰς δὲ βαρβαρικάς, ταῖς τε πρύμναις ἀνεστώσας καὶ τοῖς καταστρώμασιν ὑπορόφους καὶ βαρείας ἐπιφερομένας ἔσφαλλε προσπίπτον, καὶ παρεδίδου πλαγίας⁶³ τοῖς Ἕλλησιν ὁξέως προσφερομένοις, καὶ τῷ Θεμιστοκλεῖ προσέχουσιν, ὡς ὄρωντι μάλιστα τὸ συμφέρον.

(c. 15.) Τοῦ δὲ ἁγῶνος ἤδη πολὺ προβεβηκότος, φῶς μὲν ἐκλάμψαι μέγα λέγουσιν Ἐλευσινόθεν, ἦχον δὲ καὶ φωνὴν τὸ Θριάσιον⁶⁴ κατέχειν πεδῖον, ἄχρὶ τῆς θαλάσσης, ὡς ἀνθρώπων ὁμοῦ πολλῶν τὸν μυστικὸν ἐξαγαγόντων Ἰαχχον.⁶⁵ Ἐκ δὲ τοῦ πλήθους τῶν φεγγόμενων κατὰ μικρὸν ἀπὸ γῆς ἀναφερόμενον νέφος ἔδοξεν αὐτοῖς ὑπονόστειν καὶ κατὰσκήπτειν εἰς τὰς τριῆρεις.* Ἄλλοι δὲ φάσματά καὶ εἰδῶλα καθόδαν ἔδοξαν ἐνόπλων ἀνδρῶν, ἀπ' Αἰγίνης⁶⁶ τὰς χεῖρας ἀνέχοντων πρὸ τῶν Ἑλληνικῶν τριηρῶν· οὓς εἰκάζον Αἰακίδας⁶⁷ εἶναι, παρακεκλημένους εὐχαῖς πρὸ τῆς μάχης ἐπὶ τὴν βοήθειάν. Πρῶτος μὲν οὖν λαμβάνει ναὺν Λυκμίδης, ἀνὴρ Ἀθηναῖος, τριηραρχῶν, ἧς τὰ παρὰσῆμα περικόψας ἀνέστηκεν Ἀπόλλωνι δαφνηφορῶν. Οἱ δ' ἄλλοι τοῖς βαρβάροις ἐξισούμενοι τὸ πλῆθος,⁶⁸ ἐν στενῇ κατὰ μέρος πρόσφερόμενός καὶ περιπίπτοντας ἀλλήλοις, ἐτρεψάντο μέχρι δειλῆς ὀπισθιόντας, ὡς εἰρήκε Σιμωνίδης, τὴν καλὴν ἐκείνην καὶ περιβόητον ἀράμενοι νίκην, ἧς οὐθ' Ἕλλησιν, οὔτε βαρβάροις ἐνάλιον ἔργον⁶⁹ εἰργασταὶ λαμπρότερον, ἀνδρεία μὲν καὶ προθυμίᾳ κοινῇ τῶν ναυμαχησάντων, γνώμη δὲ καὶ δεινότητι Θεμιστοκλέους.

(c. 17.) Πόλεων μὲν⁷⁰ οὖν τὴν Αἰγινήτων ἀριστεύσαι φησιν Ἡρόδοτος, Θεμιστοκλεῖ δὲ, καίπερ ἄκοντες

63. *πλαγίας*, the wind and the waves drove them up broadside, by which they exposed the weakest parts to the attack of the Greeks.—64. *τὸ Θριάσιον*, the procession of the initiated crossed the Thriasian field at Eleusis, when they, at the celebration of the mysteries, carried the image of Iacchus from Athens to Eleusis.—65. *Ἰαχχον*, the name of Bacchus in the Attic mysteries.—*And it was also said, that from the midst of the multitude, which uttered these sounds, a cloud, at first gradually rising from the land, seemed afterward to sink down, and settle, in a protecting manner, over the Grecian galleys.—66. *ἀπ' Αἰγίνης*, coming from Ægina.—67. *Αἰακίδας*, Pelus and Telamon, who were worshipped in Ægina.—68. *ἐξισούμενοι*, in the circumscribed space, where they could not draw up a large number of ships, the Grecian fleet was equal to the Persians.—69. *ἐνάλιον ἔργον*, that is, *ναυμαχία*. 70. *πόλεων μὲν* requires to be followed by *ἀνδρῶν δέ*; instead of which is *Θεμιστοκλεῖ δέ*.

ὑπὸ φθόρου, τὸ πρωτεῖον ἀπέδωσαν ἅπαντες. Ἐπεὶ γὰρ ἀναχωρήσαντες εἰς τὸν Ἴσθμὸν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ⁷¹ τὴν ψῆφον ἔφερον οἱ στρατηγοί, πρῶτον μὲν ἕκαστος ἑαυτὸν ἀπέφαινε ἀρετῇ, δεῦτερον δὲ μεθ' ἑαυτὸν Θεμιστοκλέα. Λακεδαιμόνιοι δὲ εἰς τὴν Σπάρτην αὐτὸν κατὰ γὰγοντες, Εὐρυβιάδῃ μὲν ἀνδρείας, ἐκείνῃ δὲ σοφίας ἀριστεῖον ἔδοσαν, ^{καὶ} θαλλοῦ στέφανον καὶ τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἀριμάτων τὸ πρωτεῖον ἔδωκ' ἑαυτῷ, ^{καὶ} ^{πενήντα} τριακοσίους τῶν νέων πομποὺς ἄχρι τῶν ὄρων συνέξεπεμψαν. Λέγεται δ' Ὀλυμπίων τῶν ἐφεξῆς ἀγομένων, καὶ παρελθόντος εἰς τὸ στάδιον τοῦ Θεμιστοκλέους, ἀνελθόντας τῶν ἀγωνιστῶν τοὺς παρόντας, ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνον θεᾶσθαι καὶ τοῖς ξένοις ἐπιδεικνύειν ἅμα θαυμάζοντας καὶ κρητύνοντας, ὥστε καὶ αὐτὸν ἡσθέντα πρὸς τοὺς φίλους ὁμολογῆσαι τὸν καρπὸν ἀπέχειν τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος αὐτῷ⁷² πονηθέντος.

V. CIMON.

(Plutarch. Vit. Cimon. c. 5.)

Κίμων ὁ Μιλτιάδου, οὔτε τόλμῃ Μιλτιάδου ^{ἐν ἡμέρῃ} λειπόμενος, οὔτε συνέθει Θεμιστοκλέους, δικαιότερος ἀμφοῖν ὁμολογεῖται γενέσθαι, καὶ ταῖς πολεμικαῖς οὐδὲ μικρὸν ἀποδέων ἀρεταῖς ἐκείνων, ἀμήχανον ὅσον¹ ἐν ταῖς πολιτικαῖς ὑπερβαλέσθαι, νέος ὢν ἔτι καὶ πολέμων ἀπειρος. Ὅτε γὰρ τὸν δῆμον, ἐπιδόντων Μήδων, Θεμιστοκλῆς ἔπειθε,² προέμενον τὴν πόλιν, καὶ τὴν χώραν ἐκλιπόντα, πρὸ τῆς Σαλαμῖνος ἐν ταῖς ναυσὶ τὰ ὅπλα θέσθαι,³ καὶ διαγωνίσασθαι κατὰ θάλασσαν, ἐκπεπληγμένων τῶν πολλῶν⁴ τὸ τόλμημα, πρῶτος Κίμων ὤφθη διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ⁵ φαιδρὸς ἀνιῶν εἰς τὴν ἀκρόπολιν μετὰ τῶν ἐταίρων, ἵππου τινὰ χαλινὸν⁶ ἀναθεῖναι τῇ θεῇ διὰ χειρῶν κομίζων· ὥς οὐδὲν ἱππικῆς ἀλκῆς, ἀλλὰ ναυμαχῶν ἀνδρῶν ἐν τῷ παρόντι τῆς πό-

71. ἀπὸ τοῦ βωμοῦ, from the altar of Neptune, on which two ballots (ψῆφοι) were placed for voting who should receive the first and who the second prize of bravery.—72. αὐτῷ for ἐπ' αὐτοῦ.

1. ἀμήχανον ὅσον, *immane quantum*.—2. ἔπειθε, *sought to persuade*.—3. τὰ ὅπλα θέσθαι, *put themselves in battle order*.—4. τῶν πολλῶν, *plerisque*.—5. the Cerameicus, a public walk at Athens.—6. whatever thing, the use of which was renounced, was devoted to the gods:—διὰ χειρῶν for ἐν χειρσί.

λεως δεομένης. Ἀναθείς δὲ τὸν χαλινόν, καὶ λαβὼν ἐκ τῶν περὶ τὸν ναὸν κρεμαμένων ἀσπίδων,⁷ καὶ προσευξάμενος τῇ θεῇ, κατέβαινεν ἐπὶ θάλασσαν, οὐκ ὀλίγοις ἀρχὴ τοῦ θαυροῦ γενόμενος.* Ἦν δὲ καὶ τὴν ιδέαν⁸ οὐ μεμπτός, ἀλλὰ μέγας, πολλῇ καὶ οὐλῇ τριχὶ κομῶν τὴν κεφαλὴν. Φανεῖς δὲ κατ' αὐτὸν τὸν ἀγῶνα λαμπρὸς καὶ ἀνδρώδης, ταχὺ δόξαν ἐν τῇ πόλει μετ' εὐνοίας ἔσχεν, ἀθροιζομένων πολλῶν πρὸς αὐτόν, καὶ παρακαλούντων ἄξια τοῦ Μαραθῶνος ἥδη διανοεῖσθαι καὶ πράσσειν. Ὁρμήσαντα⁹ δ' αὐτὸν ἐπὶ τὴν πολιτείαν ἄσμενος ὁ δῆμος ἐδέξατο, καὶ μεστὸς ὢν¹⁰ τοῦ Θεμιστοκλέους, ἀνῆγε πρὸς τὰς μεγίστας ἐν τῇ πόλει τιμὰς καὶ ἀρχάς, εὐάρμοστον ὄντα καὶ προσφιλῆ τοῖς πολλοῖς, διὰ πραότητα καὶ ἀφέλειαν. Οὐχ ἦκιστα¹¹ δ' αὐτὸν ἠΰξησεν Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου τὴν εὐφυΐαν ἐνορῶν τῇ ἡθῇ,¹² καὶ ποιούμενος οἷον ἀντίπαλον¹³ πρὸς τὴν Θεμιστοκλέους δεινότητα καὶ τόλμαν.*

(c. 6.) Ἐπεὶ δέ, Μήδων¹⁴ φύγοντων ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἐπεμφθῆ στρατηγὸς κατὰ θάλασσαν, οὐπὼ τὴν ἀρχὴν¹⁵ Ἀθηναίων ἐχόντων, ἔτι δὲ Παισανία καὶ Λακεδαιμονίοις ἐπομένῳ, πρῶτον μὲν ἐν ταῖς στρατηγίαις αἰετὶ παρέιχε τοὺς πολίτας κόσμῳ τε θαυμαστοὺς καὶ προθυμίᾳ πολὺ πάντων διαφέροντας· ἔπειτα Παισανίου τοῖς μὲν βαρβάροις διαλεγόμενον περὶ προσδοκίας, καὶ βασιλεὶ γράφοντος ἐπιστολὰς, τοῖς δὲ συμμάχοις τράχως καὶ ἀνδράσως¹⁶ προσφερομένου, καὶ πολλὰ δι' ἐξουσίαν καὶ ὀγκὸν ἀνόητον ὑβρίζοντος, ὑπολαμβάνων¹⁷ πρῶτος τοὺς ἀδικουμένους, καὶ φιλανθρωπῶς ἐξομιλῶν, ἔλαθεν οὐ δι' ὀπλων τὴν Ἑλλάδος ἡγεμονίαν, ἀλλὰ λόγῳ καὶ ἡθῇ παρελόμενος.¹⁸ Προσετίθεντο γὰρ οἱ

7. ἀσπίδων, shields taken from the enemy were hung up in the vestibules of the temples.—* But having dedicated the bridle, and taken down one of the shields suspended in the temple, and then having offered up his prayers to the deity, he went down to the sea; thus becoming the inceptive example of courage to many.—8. τὴν ιδέαν, that is, τὸ εἶδος.—9. ὀρμήσαντα αὐτόν, eagerly engaging.—10. μεστὸς ὢν, that is, κορεσθεὶς, weary of.—11. for μάλιστα.—12. for ὁρῶν ἐν τῇ ἡθῇ.—13. a word borrowed from the games, at which men of similar adroitness and strength were matched in the combat.—* Aristides the son of Lysimachus, aided him not a little in his advancement; perceiving in his manner, his fine natural talents, and selling him up as a rival, equal to the great abilities and daring courage of Themistocles.—14. Μήδων for Περσῶν.—15. τὴν ἀρχὴν, that is, τὴν ἡγεμονίαν.—16. ἔλαθεν . . . παρελόμενος.

πλείστοι τῶν συμμάχων ἐκείνῳ τε καὶ Ἀριστείδῃ, τὴν
 χαλεπότητα τοῦ Πανυσανίου καὶ ὑπερόψιαν μὴ φέρον-
 τες.

*(c. 7.) Κίμων δέ, τῶν συμμάχων ἤδη προσκεχωρη-
 κότων αὐτῷ, στρατηγὸς εἰς Θράκην ἐπλευσε, πυνθα-
 νόμενος, Περσῶν ἄνδρας ἐνδόξους καὶ συγγενεῖς βασι-
 λέως, Ἡδόνα πόλιν ἐπὶ τῇ Στρυμόνι κειμένην ποταμῷ,
 κατέχοντας, ἐνόχλειν τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκείνον Ἑλ-
 λησιν. Πρῶτον μὲν οὖν μάχῃ τοὺς Πέρσας αὐτοὺς
 ἐνίκησε, καὶ κατέκλεισεν εἰς τὴν πόλιν. Ἐπειτα τοὺς
 ὑπὲρ Στρυμόνα Θραῦκας, ὅθεν αὐτοῖς ἐφοῖτα οἶτος,
 ἀναστάτους ποιῶν, καὶ τὴν χώραν παραφυλάττων
 ἅπασαν, εἰς τοσαύτην ἀπορίαν τοὺς πολιορκουμένους¹⁷
 κατέστησεν, ὥστε Βούτην, τὸν βασιλέως στρατηγόν,
 ἀποκνῶντα τὰ πράγματα, τῇ πόλει πῦρ ἐνεῖναι, καὶ
 συνδιαφθεῖραι μετὰ τῶν φίλων καὶ τῶν χρημάτων
 ἑαυτόν. Οὕτω δὲ λαβὼν τὴν πόλιν, ἄλλο μὲν οὐδὲν
 ἄξιον λόγου ἀφέλῃς, τῶν πλείστων τοῖς βαρβάραις
 συγκατακαέντων· τὴν δὲ χώραν, εὐφροδύστην οὖσαν
 καὶ καλλίστην, δόκῃσαι παρέδωκε τοῖς Ἀθηναίοις.

*(c. 10.) Ἦδη δ' ἐνθάδ' ὁ Κίμων, ἐφοδία τῆς
 στρατηγίας, ἃ καλῶς ἀπὸ τῶν πολεμίων ὥδεον¹⁸ ἀφέ-
 λῃσθαι, κάλλιον ἀνήλθεκεν εἰς τοὺς πόλίτας. Τῶν τε
 γὰρ ἀγρῶν τοὺς φραγμοὺς ἀφείλεν, ἵνα καὶ τοῖς ξένοις
 καὶ τῶν πόλιτῶν τοῖς δεομένοις ἀδεῶς ὑπάρχη¹⁹ λαμ-
 βάνειν τῆς ἀπόρασι καὶ δεῖπνον ρῖκοι παρ' αὐτῷ, λι-
 τὸν μὲν, ἀρκούν δε πολλοῖς, ἐπ' οἰεῖτο καθ' ἡμέραν ἐφ'
 ὃ²⁰ τῶν πενήτων ὁ βουλούμενος εἰσῆι, καὶ διατροφὴν
 εἶχεν ἀπράγμόνᾳ, μόνοις τοῖς δημοσίοις σχολάζων.
 Ὡς δ' Ἀριστοτέλης φησὶν, οὐχ ἀπάντων Ἀθηναίων,
 ἀλλὰ τῶν δημοτῶν²¹ αὐτοῦ Λακριαδῶν παρεσκευάζετο

17. *θεν, unde*, referring to the land and the inhabitants.—18. *τοῖς πολιορκουμέ-
 νους*, the Persians shut up in Eion.—19. *ἀφελείσθαι τι*, to profit by any thing—τῶν
 πλείστων, scil. χρημάτων.—20. *ὃ ἴδοεν ἀφελῆσθαι*, which he had honourably gained :
δοκῶ does not always imply a doubt, or seeming reality, but sometimes as here
 an absolute certainty.—21. *ἵνα . . . ὑπάρχη*—*ὑπάρχοι* would be more correct.—
 22. *ἐφ' ὃ*, scil. *δείκνον* : Cimon wished to place the poorer citizens in a condi-
 tion to devote themselves to public business, by exempting them from the
 care of procuring a livelihood.—23. *τῶν δημοτῶν*. *Theophrastus quidem scri-
 bit, Cimonem Athenis etiam in suos curiales hospitem fuisse. Ita enim insti-*

τῷ βουλομένῳ τὸ δεῖπνον. Αἱρεῖ δὲ γεανίσκοι παρεί-
ποντο συνήθως δύο, ἢ τρεῖς, ἀπαιχόμενοι καλῶς· ὧν
ἕκαστος, εἰς τὴν συνήθειαν τῷ Κίμωνι τῶν ἀστῶν πρεσ-
βύτερος, ἡμιφιέμενος ἐνδεώς, διημειβετο πρὸς αὐτὸν
τὰ ἱμάτια. Καὶ τὸ γινόμενον ἐφαίνετο δαίμον. Οἱ
δ' αὐτοὶ καὶ νόμισμα κομίζοντες ἄφθονον, παριστά-
μενοι τοῖς κομποῖς τῶν πενήτων ἐν ἀγορᾷ σιωπῇ τῶν
κερματίων ἐνέβαλλον εἰς τὰς χεῖρας.

(c. 12.) Τοῦ μεγάλου βασιλέως οὐδεὶς ἐταπείνωσε
καὶ συνέστελλε τὸ φρόνημα μᾶλλον ἢ Κίμων. Οὐ γὰρ
ἀνῆκεν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς ἡμετέρας, ἀλλ' ὥσπερ
ἐκ ποδὸς διώκων, πρὶν διαπνεῦσαι καὶ στήναι τοὺς
βαρβάρους, τὰ μὲν ἐπόρθει καὶ κατεστρέφετο, τὰ δ'
ἀφίστη καὶ προσήγετο τοῖς Ἕλλησιν, ὥστε τὴν ἀπ'
Ἰωνίας Ἀσίαν ἄχρι Παμφυλίας παντάπασιν Περσι-
κῶν ὅπλων ἐρημῶσαι.*

12² Ἦρχε μὲν τῶν βασιλικῶν νεῶν Τιθραύστης, τοῦ δὲ
πεζοῦ, ὥς μὲν Ἐφορος²⁷ λέγει, Φερενδάτης. Καλλισ-
θένης²⁸ δὲ Ἀριομάνδην τὸν Γωβρόου φησὶ κυριώτατον
ὄντα τῆς δυνάμεως, παρὰ τὸν Εὐρυμέδοντα ταῖς ναυσὶ
παρορμεῖν, οὐκ ὄντα μάχεσθαι τοῖς Ἕλλησι πρόθυμον,
ἀλλὰ προσδεχόμενον ὀγδοήκοντα ναῦς Φοινίσσας ἀπὸ
Κύπρου προσπλεούσας. Ταύτας φθῆναι βουλόμενος
ὁ Κίμων ἀνήχθη, βιάζεσθαι παρεσκευασμένος, ἂν
ἐκόντες μὴ ναυμαχῶσιν. Οἱ δὲ πρῶτον μὲν, ὥς μὴ
βιασθεῖεν, εἰς τὸν ποταμὸν εἰσωρμίσαντο προσφερο-
μένων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἀντεξέπλευσαν, ὥς ἱστορεῖ
Φανόδημος, ἑξακοσίαις ναυσίν, ὥς δ' Ἐφορος, πεν-
τήκοντα καὶ τριακοσίαις. Ἔργον δὲ κατὰ γοῦν τὴν

*twisse, et villas imperavisse, ut omnia praeberentur, quicumque Laciades in
villam suam divertisset. Cic. de Offic. II. 18. 16.—24. the genitive is used
whenever any thing is limited to a part.—25. ἀπὸ τῆς ἡμετέρας, that is, ἐκβαλόμε-
νον τῆς Ἑλλάδος.—26. the greater portion of the coast of Asia Minor, from
Ionia one of the northern, to Pamphylia one of the southern provinces.—
* No one humbled and kept down the pride of the great king more than Cimon.
For he not only drove him routed from Greece, but pursuing on his very foot-
steps, before the barbarians could take breath or rally:—some of his cities and
provinces, he sacked and destroyed, and others he detached from his sway, and
drew over to the Greeks; so that he freed all Asia, from Ionia to Pamphylia,
entirely from the Persian arms.—27. Ephorus, a Greek historian in the times
of Philip and Alexander.—28. Καλλισθένης, a philosopher and historian in
the school of Aristotle.*

θάλασσαν οὐδὲν ὑπ' αὐτῶν ἐπράχθη τῆς δυνάμεως ἄξιον, ἀλλ' εὐθύς εἰς τὴν γῆν ἀποστρέφοντες, ἐξέπιπτον²⁹, οἱ πρῶτοι, καὶ κατέφευγον εἰς τὸ πεζὸν ἐγγὺς ~~παράταγμα~~ ^{παράταγμα}. οἱ δὲ καταλαμβανόμενοι διεφθείροντο μετὰ τῶν νεῶν.

(c. 13.) Τῶν δὲ πεζῶν ἐπικαταβάντων πρὸς τὴν θάλασσαν, μέγα μὲν³⁰ ἔργον ἐφαίνετο τῷ Κίμωνι τὸ βιάζεσθαι τὴν ἀπόβασιν, καὶ κεκτηκότας ἀκμῆσι καὶ πολλαπλασίοις ἐπάγειν τοὺς Ἕλληνας· ὁμως δὲ ῥώμῃ καὶ φρονήματι τοῦ κρατεῖν ὄρων ἐπηρεμένους, καὶ προθύμους ὁμόσε χωρεῖν τοῖς βαρβάροις, ἀπεβίβαζε τοὺς ὀπλίτας ἔτι θερμούς τῷ κατὰ τὴν ναυμαχίαν ἀγῶνι, μετὰ κραυγῆς καὶ δρόμου προσφερομένους. Ὑποστάντων δὲ τῶν Περσῶν καὶ δεξαμένων³¹ οὐκ ἀγεννῶς, κρατερὰ μάχῃ συνέστη· καὶ τῶν Ἀθηναίων ἄνδρες ἀγαθοὶ καὶ τοῖς ἀξιώμασι πρῶτοι καὶ διαπρεπεῖς ἔπεσον· πολλῇ δ' ἀγῶνι τρεψάμενοι τοὺς βαρβάρους ἔκτεινον, εἴτα ἤρουν αὐτούς τε καὶ σκηνὰς παντοδαπῶν χρημάτων γεμούσας. Κίμων δ', ὥσπερ ἀθλητῆς θεϊνός, ἡμέρα μίᾳ δύο καθηρηκῶς ἀγωνίσματα, καὶ τὸ μὲν ἐν Σαλαμῖνι πεζομαχίᾳ, τὸ δ' ἐν Πλαταιαῖς ναυμαχίᾳ παρεληλυθὼς τρόπαιον,³² ἐπηγωνίσαστο³³ ταῖς νίκαις,* καὶ τὰς ὀγδοήκοντα Φοινίσσας τριήρεις αἱ τῆς μάχης ἀπελείφθησαν, Ὑδροῦ† προσβεβληκέναι πυθόμενος, διὰ τάχους ἔπλευσεν· οὐδὲν εἰδόντων βέβαιον οὕπω περὶ τῆς μείζονος δυνάμεως τῶν στρατηγῶν,³⁴ ἀλλὰ δυσπίστως ἤδη καὶ μετεώρως ἐχόντων· ἥ καὶ μᾶλλον ἐκπλαγέντες, ἀπώλεσαν τὰς ναῦς ἀπάσας, καὶ τῶν ἀνδρῶν οἱ πλεῖστοι συνδιεφθάρησαν.

29. ἐξέπιπτον, *escaped*.—30. μέγα μὲν, that is, σὺ μὲν ἔλαθεν σθένος, ὅτι μέγα τι ἦν ἔργον (χαλεπὸν καὶ κινδύνου μετάν) τὸ βιάζεσθαι τὴν ἀπόβασιν, ὁμως δὲ ὄρων τοὺς στρατιώτας ἐπηρεμένους ῥώμῃ, (ἥς ἡδὴ δείγμα ἔδωκαν,) καὶ φρονήματι τοῦ κρατεῖν, (τῆς νίκης).—

31. scil. τοὺς Ἕλληνας.—32. παρεληλυθὼς, that is, ἐπεβελόμενος.—τρόπαιον, that is, τὴν νίκην.—33. ἐπηγωνίσαστο, that is, ἄλλον ἐν ἀγῶνι μετὰ τὰς νίκας ἠγωνίσαστο.—

* But Cimon, like a skilful athlete, having gained two victories in one day, and, having, by his land engagement, in a manner, surpassed the glorious victory at Salamis, and, by his naval battle, that at Plataea, added still another to his former brilliant achievements, &c., &c., &c.—† Ὑδροῦ, *Hydrus*;—as geographers are unacquainted with any place of this name in Greece or Asia Minor. Lubinus thinks, that the text is corrupt, and that we should read Σύδρον, *Sydra*, a maritime town of Cilicia. Another conjecture is, that the word is only a corruption of Cyprus, whither Cimon sailed immediately after his victory.—34. τῶν στρατηγῶν, scil. τῶν νεῶν,—the construction is, τῶν στρατηγῶν εἰδόντων οὐδὲν βέβαιον.

Τοῦτο τὸ ἔργον οὕτως ἐταπείνωσε τὴν γνώμην τοῦ βασιλέως, ὥστε συνθέσθαι τὴν περιβόητον εἰρήνην ἐκείνην, ἵππου μὲν δρόμον³⁵ ἀεὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀπέχειν θαλάσσης, ἔνδον δὲ Κυανέων³⁶ καὶ Χελιδονίων³⁷ μακρὰ νηὶ καὶ χαλκεμβόλῳ μὴ πλέειν.

VI. Passages from the Life of Alcibiades.

Plutarch.

(Plutarch. Vit. Alcib. c. 2.)

Τὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἦθος πολλάς ἀνομοιοσητάς ^{discrepancies} πρὸς αὐτὸ καὶ μεταβολὰς ἐπεδείξατο. Φύσει δὲ πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων παθῶν ^{superiority} ἐν αὐτῷ, τὸ φιλόνηκον ἰσχυρότατον ἦν, καὶ τὸ φιλόμαχον, ὡς δῆλόν ἐστι τοῖς παιδικοῖς ἀπομνημονεύμασιν. Ἐν μὲν γὰρ τῇ παλαίῳν πιεζόμενος, ὑπὲρ τοῦ μὴ πεσεῖν ἀναγαγὼν πρὸς τὸ στόμα τὰ ἄμματα¹ τοῦ πιεζοῦντος, οἷος ἦν² διαφαγεῖν τὰς χεῖρας.* Ἀφέντος δὲ τὴν λαβὴν ἐκείνου, καὶ εἰπόντος, δάκνεις, ὦ Ἀλκιβιάδη, καθάπερ αἱ γυναῖκες. Οὐκ ἔγωγε, εἶπεν, ἀλλ' ὥς οἱ λέοντες.

Ἐτι δὲ μικρὸς ὢν ἔπαιζεν ἀστραγάλοις ἐν τῷ στενωπῷ. Τῆς δὲ βολῆς καθηκούσης εἰς αὐτόν, ἁμαξα φορτίων ἐπήγει. Πρῶτον μὲν οὖν ἐκέλευε περιμεῖναι τὸν ἄγοντα τὸ ζεύγος· ὑπέπιπτε γὰρ ἡ βολὴ τῇ παρόδῳ τῆς ἁμάξης.³ Μὴ πειθομένου⁴ δὲ δι' ἀγροικίαν, ἀλλ' ἐπάγοντος, οἱ μὲν ἄλλοι παῖδες διέσχον, ὁ δ' Ἀλκιβιάδης καταβαλὼν⁵ ἐπὶ στόμα πρὸ τοῦ ζεύγους, καὶ παρατείνας ἑαυτόν, ἐκέλευεν οὕτως, εἰ βούλεται, διεξελθεῖν· ὥστε τὸν μὲν ἄνθρωπον ἀνακροῦσαι τὸ ζεύγος ὀπίσω, δείσαντα, τοὺς δ' ἰδόντας ἐκπλαγῆναι καὶ μετὰ βοῆς συνδραμεῖν πρὸς αὐτόν.

35. Ἴππου δρόμον, a distance of four hundred stadia, according to the computation of Plutarch at the close of the life of Cimon.—36. Κυανέων, the Cynanean islands at the entrance of the Euxine Sea.—37. the Chelidonian islands were situated south of the Sacrum Promontorium on the coast of Lycia.

1. ἄμματα, the arms of the adversary intertwined round the neck. A word used by wrestlers.—2. οἷος ἦν, he was able.—* The character of Alcibiades exhibited in itself many discrepancies and changes. Having various and strong passions implanted in him by nature, still the love of contest and superiority was the most predominant; as is evident from the actions and sayings recorded of his boyhood. For being, at one time, worsted in wrestling, and, in order that he might not be overthrown, raising to his mouth, the arms of his victorious opponent, he contrived to inflict a bite on his hands.—3. the way on which the wagon goes.—4. πειθομένου, scil. τοῦ φορτηγού.—5. καταβαλὼν, scil. ἑαυτόν.

Ἐπεὶ δ' εἰς τὸ μανθάνειν ἦκε, τοῖς μὲν ἄλλοις ὑπήκουε διδασκάλοις ἐπεικῶς, τὸ δ' αὐλεῖν ἔφευγεν ὡς ἀγεννὲς καὶ ἀνελεύθερον. Πλήκτρου μὲν γὰρ καὶ λύρας χρῆσιν οὐδὲν οὔτε σχήματος οὔτε μορφῆς ἐλευθέρῳ πρεπούσης διαφθείρειν,⁶ αὐλοὺς δὲ φυσῶντος ἀνθρώπου στόματι, καὶ τοὺς συνήθεις ἂν πόνυ μόλις διαγνῶναι τὸ πρόσωπον.⁷ Ἐτι δὲ τὴν μὲν λύραν τῷ χρωμένῳ συμφθέγγεσθαι καὶ συνάδειν,⁸ τὸν δ' αὐλὸν ἐπιστομίζειν καὶ ἀποφράττειν,⁹ ἐκάστου τὴν τε φωνὴν καὶ τὸν λόγον ἀφαιρούμενον. Αὐλείτῳσαν οὖν, ἔφη, Θηβαίων παῖδες· οὐ γὰρ ἴσασι διαλέγεσθαι.¹⁰ ἡμῖν δὲ τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς οἱ πατέρες λέγουσιν, ἀρχηγέτις Ἀθηναῖα καὶ πατρῷος Ἀπόλλων ἐστίν· ὧν ἡ μὲν ἐῤῥιψε τὸ αὐλόν, ὁ δὲ καὶ τὸν αὐλητὴν¹¹ ἐξέδειρε. Τοιαῦτα παίζων ἅμα καὶ σπουδάζων ὁ Ἀλκιβιάδης αὐτόν τε τοῦ μαθήματος ἀπέστησε καὶ τοὺς ἄλλους.* Ταχὺ γὰρ διήλθεν ὁ λόγος εἰς τοὺς παῖδας, ὡς εὖ ποιῶν ὁ Ἀλκιβιάδης βδελύττοιτο τὴν αὐλητικὴν, καὶ χλευάζοι τοὺς μανθάνοντας· ὅθεν ἔξεπεσε¹² χομιδῇ τῶν ἐλευθέρων¹³ διατριβῶν, καὶ πρὸς ἡλικίᾳ παντάπασιν ὁ αὐλός.

(c. 7.) Περικλεῖ ποτε βουλόμενος ἐντυχεῖν, ἐπὶ θύρας ἦλθεν αὐτοῦ. Πυθόμενος δὲ μὴ σχολάζειν, ἀλλὰ σκοπεῖν καθ' ἑαυτόν,¹⁴ ὅπως ἀποδώσει λόγον Ἀθηναίοις, ἀπιὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, εἶτα, ἔφη, βέλτιον οὐκ ἦν σκοπεῖν αὐτόν, ὅπως οὐκ ἀποδώσει λόγον Ἀθηναίοις;

Ἐτι δὲ μειράκιον ὢν, ἐστρατεύσατο τὴν εἰς Ποτίδαιαν στρατείαν,¹⁵ καὶ Σωκράτη σύσκηνον εἶχε, καὶ παραστάτην ἐν τοῖς ἀγῶσιν. Ἰσχυρᾶς δὲ γενομένης μάχης, ἡρίστευσαν μὲν ἀμφοτέροι· τοῦ δὲ Ἀλκιβιάδου

6. *Ελεγε* is understood.—7. the construction is, τὸ πρόσωπον ἀνθρώπου αὐλοῦ φουσῶντος, τῷ στόματι καὶ (even) τοῦς πάνυ συνήθεις μόλις διαγνῶναι ἂν (*agnituros esse*).—

8. *that the lyre accompanied the singing of the player*.—9. ἀποφράττειν, scil. τὸν αὐλοῦντα, that is, τὸ τοῦ αὐλοῦντος στόμα.—10. the Boeotians were charged by the Athenians with unfitness for mental application.—11. scil. Marsyas, who found the flute which Minerva had thrown away, and proud of his property, challenged Apollo to a contest.—* *Saying those things as well in jest, as earnest, Alcibiades withheld both himself and others from learning this art*.—12. ἐξέπεσε, that is, ἐξεβλήθη, an expression applied to players, who were hissed from the stage.—13. τῶν ἐλευθέρων διατριβῶν, *artium liberalium, ingenuarum*.—14. *by himself, alone*.—15. Intransitive verbs govern an accusative of the noun which expresses the abstract of the verb.

τραύματι περιπεσόντος,¹⁶ ὁ Σωκράτης πρόεστη καὶ ἤμυνε, καὶ μάλιστα δὴ προδήλως ἔσωσεν αὐτὸν μετὰ τῶν ὅπλων.¹⁷ Ἐγίνετο μὲν οὖν τῷ δικαιοτάτῳ λόγῳ Σωκράτους τὸ ἀριστεῖον· ἐπεὶ δὲ οἱ στρατηγοὶ διὰ τὸ ἀξίωμα τῷ Ἀλκιβιάδῃ σπουδάζοντες ἐφαίνοντο περιθεῖναι¹⁸ τὴν δόξαν, ὁ Σωκράτης βουλόμενος αὔξεσθαι τὸ φιλότιμον¹⁹ ἐν τοῖς καλοῖς αὐτοῦ, πρῶτος ἐμαρτύρει καὶ παρεκάλει στεφανοῦν ἐκεῖνον καὶ διδόναι τὴν πανοπλίαν.^{20*}

(c. 10.) Πρώτην δ' αὐτῷ πάροδον εἰς τὸ δημόσιον γενέσθαι λέγουσι μετὰ χρημάτων ἐπιδοσέως,²¹ οὐκ ἐκ παρασκευῆς, ἀλλὰ παριόντα, βορυβούντων Ἀθηναίων, ἐρέσθαι τὴν αἰτίαν τοῦ θορύβου· πυθόμενον δέ, χρημάτων ἐπίδοσιν γίνεσθαι, παρελθεῖν καὶ ἐπιδοῦναι τοῦ δὲ δήμου κροτοῦντος καὶ βοῶντος, ὑφ' ἧδονῆς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ὄρνυγος,²² ὃν ἐτύγχανεν ἔχων ἐν τῷ ἱματίῳ. Πτοηθέντος οὖν καὶ διαφυγόντος, ἔτι μᾶλλον ἐκβοῆσαι τοὺς Ἀθηναίους, πολλοὺς καὶ συνθηρᾶν ἀναστάντας, λαβεῖν δ' αὐτὸν Ἀντίοχον τὸν κυβερνήτην, καὶ ἀποδοῦναι διδὸ καὶ προσφιλέστατον τῷ Ἀλκιβιάδῃ γενέσθαι.

(c. 11.) Αἱ δ' ἵπποτροφίαι²³ προβόητοι μὲν ἐγένοντο καὶ τῷ πλήθει τῶν ἀρμάτων· ἐπτα γὰρ ἄλλος οὐδεὶς καθῆκεν Ὀλυμπιάσιν²⁴ ἰδιώτης, οὐδὲ βασιλεύς, μόνος δ' ἐκεῖνος. Καὶ τὸ νικῆσαι δὲ καὶ δεύτερον γενέσθαι καὶ τέταρτον ὡς Θουκυδίδης φησὶν,²⁵ ὁ δ' Εὐριπίδης, τρίτον, ὑπερβάλλει λαμπρότητι καὶ δόξῃ πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις φιλοτιμίαν.† Λέγει δ' ὁ Εὐριπίδης ἐν τῷ

Androchion

16. τραύματι περιπεσόντος, that is, τραυθέντος.—17. μετὰ τῶν ὅπλων:—it was considered very disgraceful to lose the shield in battle.—18. περιθεῖναι, an expression taken from the act of crowning.—19. the construction is, τὸ φιλότιμον αὐτοῦ.—20. τὴν πανοπλίαν, the armour, which was the prize of bravery.—* The prize of bravery therefore belonged, by the most undoubted right, to Socrates, but when the judges appeared anxious to confer that honour on Alcibiades, on account of his high birth and importance, Socrates also wishing to increase his ambition in every thing honourable, was the first to bear witness to his gallant exploits, and to exhort the judges to crown him, and award him the armour.—21. ἐπίδοσις, a voluntary contribution for the wants of the state.—22. ὄρνυγος, quails were, like cocks, kept for fighting.—23. αἱ ἵπποτροφίαι, properly ἡ σπυριὰ καὶ ἢ ἡν ἵππους ἀγωνιστῆρας ἔτρεφε.—24. at the Olympic games.—25. See Thucyd. VI. 16.—† His zeal in the rearing and training of race-horses, and in the number of his chariots, was much celebrated. For, he alone excepted, no other, either a private person or a king, ever sent (or brought) seven chariots to-

in an ode

ἔσματοι²⁶ ταῦτα. Σὲ δ' αἰέσομαι, ὦ Κλεινίου παῖ·
καλὸν²⁷ ἂν νίκα²⁸ κάλλιστον δ' (ὃ μηδεὶς ἄλλος²⁹ Ἑλ-
λάνων,) ἀρῶμαι πρῶτα δρᾶμεν, καὶ δευτέρα καὶ τρίτα.

(c. 13.) Ἐπεὶ δ' ἀφῆκεν αὐτὸν εἰς τὴν πολιτείαν
ἔτι μειράκιον ὢν, τοὺς μὲν ἄλλους εὐθύς ἐταπείνωσε
δημαγωγούς, ἀγῶνα δ' εἶχε πρὸς τε Φαίακα τὸν
Ἐρασιστράτου, καὶ Νικίαν τὸν Νικηράτου· τὸν μὲν,
ἥδη καθ' ἡλικίαν προήκοντα, καὶ στρατηγὸν ἀριστόν
εἶναι δοκοῦντα. Φαίακα δ' ἀρχόμενον, ὥσπερ αὐτός,
αὐξάνεσθαι³⁰ τότε, καὶ γνωρίμων ὄντα πατέρων, ἐλατ-
τούμενον δὲ τοῖς τ' ἄλλοις καὶ περὶ τὸν λόγον.³¹ Ἐν-
τευκτικὸς γὰρ ἰδίᾳ καὶ πιθανὸς ἐδόκει μᾶλλον, ἢ φέρειν
ἀγῶνας³² ἐν δῆμῳ θύνατός. Ἦν γάρ, ὡς Εὐπολῆς³³ φησί,
Λαλεῖν ἀριστὸς, ἀδυνατώτατος λέγειν.

Ἦν δέ τις Ὑπέρβολος Περιθοίδης,³⁴ οὗ μέμνηται
μὲν ὡς ἀνθρώπου πονηροῦ καὶ Θουκυδίδης, τοῖς δὲ
κωμικοῖς ὁμοῦ τι³⁵ πᾶσι διατριβὴν αἰεὶ σκωπτόμενος
ἐν τοῖς θεάτροις παρεῖχεν.³⁶ Ἀτρέπτος δὲ πρὸς τὸ
κακῶς ἀκοῦειν³⁷ καὶ ἀπαθῆς ὢν, ὀλιγωρία δόξης, οὐ-
δενὶ μὲν ἤρεσκεν, ἐχρήτο δ' αὐτῷ πολλάκις ὁ δῆμος,
ἐπιθυμῶν³⁸ προπηλακίζειν τοὺς ἐν ἀξιώματι καὶ συκο-
φαντεῖν. Ἀναπεισθεῖς οὖν ὑπ' αὐτοῦ τότε, τὸ
δοστρακον³⁹ ἐπιφέρειν ἔμελλεν, ὃ κολούοντες αἰεὶ τὸν
προὔχοντα δόξῃ καὶ δυνάμει τῶν πολιτῶν ἐλαύνουσι,
παράμυθον⁴⁰ τὸν φθόνον μᾶλλον ἢ τὸν φόβον.
Ἐπεὶ δὲ δῶλον ἦν, ὅτι ἐνὶ τῶν τριῶν⁴¹ τὸ δοστρακον
ἐποίουσιν, συνήγαγε τὰς στάσεις⁴² εἰς ταῦτόν ὃ Ἀλ-

gether to the Olympic games. And to have gained not only the first prize, but also the second and fourth, as Thucydides says,—but according to Euripides, the third,—far surpassed in splendour and glory, all rivalry in such achievements.—26. ἐν ἔσματι, in an ode on this victory.—27. καλόν, scil. τὸν.—When the adjective, being a predicate, is separated from the substantive, it is often neuter, though the substantive be masculine or feminine.—28. ἂν νίκα for ἡ νίκη, and Ἑλλάνων for Ἑλλήνων, the Doric forms used by the Attic and lyric poets.—29. ὃ μηδεὶς, scil. ἕλας.—30. αὐξάνεσθαι, scil. δόξῃ.—31. περὶ τὸν λόγον, that is, τῇ τοῦ λέγειν δεινότητι.—32. certamina in foro, public discussions.—33. Εὐπολῆς, a poet of the old comedy.—λαλεῖν . . . λέγειν, in antithesis as to talk, and to speak; in like manner Pliny says, aliud esse eloquentiam, aliud loquentiam; and Sallust says of Catiline loquentiae satis, sapientiae parum.—34. the Perithoedæan,—one of the wards or parishes of Attica.—35. See XII. IV. note 18.—36. Most of the comic poets amused the people at the expense of Hyperbolus.—37. κακῶς ἀκοῦειν, male audire.—38. that is, ἐν ἐπιθυμίᾳ.—39. for τὸν δοστρακισμόν.—40. allaying.—41. Nicias, Phaeax, or Alcibiades.—42. the different parties.

Cicero

κιβιάδης, καὶ διαλῆχθεις πρὸς τὸν Νικίαν, κατὰ τοῦ
Ὑπερβόλου τὴν ὑστρακοφορίαν ἔτρεψεν.

VII. Death of Alcibiades.

(Plutarch. Vit. Alcib. c. 38. sq.)

Ἰ. Ἀθηναῖοι χαλεπῶς μὲν ἔφερον τῆς ἡγεμονίας ἀπο-
σπῆθέντες.¹ Ἐπεὶ δὲ καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἀφελόμενος
αὐτῶν ὁ Λύσανδρος ἀνδράσι τριάκοντα παρέδωκε τὴν
πόλιν, οἷς οὐκ ἐχρήσαντο σώζεσθαι δυνάμενοι λογι-
σμοῖς, ἀπολωλότων ἤδη τῶν πραγμάτων, συνίεσαν,
ὀλοφυρόμενοι καὶ διεξιόντες τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ
ἀγνοίας.^{2*} ὧν μεγίστην ἐποιοῦντο τὴν δευτέραν πρὸς
Ἀλκιβιάδην ὀργήν.³ Ἀπερρίφη γὰρ οὐδὲν ἀδικῶν
αὐτός, ἀλλ' ὑπηρέτη⁴ χαλεπήναντες ὀλίγας ἀποβαλόν-
τι ναῦς αἰσχρῶς, αἷσχλον αὐτοὶ τὸν κράτιστον καὶ
πολεμικώτατον ἀφείλοντο τῆς πόλεως στρατηγόν.
Ἐτι δ' οὖν ὅμως ἐκ τῶν παρόντων⁵ ἀνέφερε τις ἐλπίς
ἀμυνδρά, μὴ παντάπασιν ἔρρειν τὰ πράγματα τῶν
Ἀθηναίων, Ἀλκιβιάδου περιόντος. Οὔτε γὰρ πρό-
τερον ἡγάπησε φεύγων⁶ ἀπράγμῳως ζῆν καὶ μεθ'
ἡσυχίας, οὔτε νῦν, εἰ τὰ καθ' ἑαυτὸν ἱκανῶς ἔχοι,
περιόψεται Λακεδαιμονίους ὑβρίζοντας, καὶ τοὺς
τριάκοντα παροينوῦντας. Ταῦτα δ' οὐκ ἦν ἄλογον
ὄνειροπολεῖν οὕτω τοὺς πολλοὺς,⁷ ὅποτε καὶ τοῖς τρι-
άκοντα φροντίζειν ἐπήγει⁸ καὶ διαπνυθάνεσθαι, καὶ
λόγον ἔχειν πλεῖστον ὧν⁹ ἐκεῖνος ἔπραττε καὶ διανοεῖτο.

1. Certain verbs govern a participle, where we should use a verb with *that*.—2. the sense is, ἀπολωλότων ἤδη τῶν πραγμάτων (τῆς πόλεως δυνάμεως) λο-
γισμοῖς χρῆσάμενοι, οἷς πάλαι, ὅτε σώζεσθαι ἔτι εἶδοντο, οὐκ ἐχρήσαντο, καὶ συνίεσαν ἤδη
τὰς αὐτῶν ἀμαρτίας.—* The foregoing passage might admit a different order
and translation, as follows:—ἀπολωλότων ἤδη τῶν πραγμάτων, συνίεσαν (τοὺς λο-
γισμοῖς,) οἷς λογισμοῖς οὐκ ἐχρήσαντο, δυνάμενοι σώζεσθαι, (ὅτι αὐτῶν,) ὀλοφυρόμενοι καὶ
διεξιόντες τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ ἀγνοίας, κ. τ. λ. Now when their affairs were ut-
terly ruined, they too late perceived those plans and measures, which they did
not adopt, when they might have been saved by them; bitterly deploring and
recounting their numerous acts of blindness and folly, &c., &c., &c.—3. τὴν
δευτέραν ὀργήν, Alcibiades was, after his recall from his first exile, placed at
the head of the Athenian navy, which was again taken from him by the
people, because he did not satisfy all their expectations. He then went to
Bisanthe in Thrace.—4. ὑπηρέτη. Antiochus, who, in the absence of Alcibia-
des, and against his order, engaged the Spartan fleet and was defeated.—
5. ἐκ τῶν παρόντων, that is, τῶν πραγμάτων οὕτω κακῶς ἐχόντων.—6. φεύγων, for ἐν τῇ
πρότερον φυγῇ.—7. the construction is, τοὺς πολλοὺς ταῦτα ὄνειροπολεῖν οὐκ ἦν ἄλογον.
—8. ἐπήγει, for εἰσήλθε.—9. ὧν put in the genitive by attraction.

Τέλος δὲ Κριτίας ἐδίδασκε Λύσανδρον, ὥς¹⁰ οὐκ ἔσται, Ἀθηναίων δημοκρατουμένων, ἀσφαλῶς ἄρχειν Λακεδαιμονίοις τῆς Ἑλλάδος· Ἀθηναίους δέ, κἂν πράως πάνυ καὶ καλῶς πρὸς ὀλιγαρχίαν ἔχωσιν, οὐκ ἐάσει ζῶν Ἀλκιβιάδης ἀτρεμεῖν ἐπὶ τῶν καθεστώτων.¹¹ Οὐ μὴν ἐπείσθη γε πρότερον τούτοις ὁ Λύσανδρος, ἢ παρὰ τῶν οἴκοι τελῶν¹² σκυτάλην ἐλθεῖν, κελεύουσιν ἐκποδῶν ποιήσασθαι τὸν Ἀλκιβιάδην· εἴτε κἀκείνων¹³ φοβηθέντων τὴν ὀξύτητα καὶ μεγαλοπραγμοσύνην τοῦ ἀνδρός, εἴτε τῷ Ἀγιδί¹⁴ χαριζομένων.* —

(c. 39.) Ὡς οὖν ὁ Λύσανδρος ἐπεμψε πρὸς τὸν Φαρνάβαζον¹⁵ ταῦτα πράττειν κελεύων, ὁ δὲ Μαγαίῳ τε τῷ ἀδελφῷ καὶ Σουσαμίθρῃ τῷ θείῳ προσέταξε τὸ ἔργον, ἔτυχε μὲν ἐν κώμῃ τινὶ τῆς Φρυγίας ὁ Ἀλκιβιάδης τότε διαιτώμενος, ἔχων Τιμάνδραν μετ' αὐτοῦ τὴν ἑταίραν.—Οἱ δὲ πεμφθέντες πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐτόλμησαν εἰσελθεῖν, ἀλλὰ κύκλῳ τὴν οἰκίαν περιστάντες ἐνεπίμπρασαν. Αἰσθόμενος δ' ὁ Ἀλκιβιάδης, τῶν μὲν ἱματίων τὰ πλεῖστα καὶ τῶν στρωμάτων συναγαγὼν, ἐπέρριψε τῷ πυρί. Τῇ δ' ἀριστερᾷ χειρὶ τὴν ἑαυτοῦ χλαμύδα περιελίξας, τῇ δὲ δεξιᾷ σπασάμενος τὸ ἐγχειρίδιον, ἐξέπεσεν¹⁶ ἀπαθῆς ὑπὸ τοῦ πυρός, πρὶν ἢ διαφλέγεσθαι τὰ ἱμάτια,¹⁷ καὶ τοὺς βαρβάρους ὀφθεῖς διεσκέδασεν. Οὐδεὶς γὰρ ὑπέμεινεν αὐτόν, οὐδ' εἰς χεῖρας συνῆλθεν, ἀλλ' ἀποστάντες ἔβαλλον ἀκοντίοις καὶ τοξεύμασιν. Οὕτω δ' αὐτοῦ πεσόντος, καὶ τῶν βαρβάρων ἀπελθόντων, ἡ Τιμάνδρα τὸν νεκρὸν ἀνείλετο, καὶ τοῖς αὐτῆς περιβαλοῦσα καὶ περικαλύψασα χιτωνίσκοις, ἐκ τῶν παρόντων¹⁸ ἐκήδευσεν λαμπρῶς καὶ φιλοστόμως.

10. the construction is, ὥς οὐκ ἔσται (ἔξεσται) Λακεδαιμονίοις ἀσφαλῶς ἄρχειν τῆς Ἑλλάδος δημοκρατουμένων Ἀθηναίων.—11. τὰ καθεστῶτα, the established constitution.—12. τελῶν, the magistrates.—13. κἀκείνων, that is, τῶν τελῶν.—14. Agis, the personal enemy of Alcibiades, and king of Sparta.—¹⁵ Either dreading the untiring activity and enterprising spirit of the man, or in order to gratify Agis, in his private grudge.—15. Pharnabazus, the Persian satrap in Phrygia.—16. he rushed out.—17. τὰ ἱμάτια, which he had cast into the fire.—18. ἐκ τῶν παρόντων, as well as circumstances permitted.

VIII. PERICLES.

Beginning of the Peloponnesian War.

126

(Plutarch. Vit. Pericl. c. 33. ff.)

Ἐνέβαλον εἰς τὴν Ἀττικὴν στρατῶν μεγάλῳ Λακεδαιμόνιοι μετὰ τῶν συμμάχων Ἀρχιδάμου τοῦ βασιλέως ἡγουμένου, καὶ στήθυντες τὴν χώραν προήλθον εἰς Ἀχαρνάς,¹ καὶ κατεδράζοντες αὐτοὺς, ὥς² τῶν Ἀθηναίων οὐκ ἀνεξομένων, ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς καὶ φρονήματος διαμαχομένων πρὸς αὐτοὺς. Τῷ δὲ Περικλεῖ δεινὸν ἐφαίνετο πρὸς ἑξακισμυρίους Πελοποννησίων καὶ Βοιωτῶν ὀπλίτας (τοσοῦτοι γὰρ ἦσαν οἱ τὸ πρῶτον ἐμβαλόντες) ὑπὲρ αὐτῆς τῆς πόλεως μάχην συνάψαι· τοὺς δὲ βουλομένους μάχεσθαι, καὶ δυσπαθοῦντας πρὸς τὰ γινόμενα, κατεπράυνε λέγων, ὥς δένδρα μὲν τμηθέντα καὶ κοπέντα φύεται ταχέως, ἀνδρῶν δὲ διαφθαρέντων αὐθις τυχεῖν οὐ ῥάδιόν ἐστι. Τὸν δὲ δῆμον εἰς ἐκκλησίαν οὐ συνῆγε, δεδιὼς βιασθῆναι παρὰ γνώμην, ἀλλ' ὥσπερ νεῶς κυβερνήτης, ἀνέμου κατιόντος ἐν πελάγει θέμενος εὖ πάντα καὶ κατατείνας τὰ ὄπλα,³ χρῆται τῇ τέχνῃ,⁴ δάκρυα καὶ δεήσεις ἐπιβατῶν ναυτιῶντων καὶ φοβουμένων ἑάσας,⁵ οὕτως ἐκεῖνος, τό τ' ἄστυ σὺγκλείσας, καὶ καταλαβὼν πάντα φυλακαῖς πρὸς ἀσφάλειαν, ἐχρήτο τοῖς αὐτοῦ λογισμοῖς, βραχέα φροντίζων τῶν καταβοώντων καὶ δυσχεραίνοντων.* Καίτοι πολλοὶ μὲν αὐτοῦ τῶν φίλων θεόμενοι προσέκειντο, πολλοὶ δὲ τῶν ἐχθρῶν ἀπειλοῦντες καὶ κατηγοροῦντες· πολλοὶ δ' ἥδον ἄσματα καὶ σκώμματα πρὸς αἰσχύνην, ἐφρυβρίζοντες αὐτοῦ τὴν στρατηγίαν, ὥς ἄνανδρον καὶ προἰεμένην τὰ πράγματα⁶ τοῖς πολέμοις.

1. Ἀχαρναί, a parish of Attica not far from Athens.—2. ὥς, that is, νομίζοντες τοὺς Ἀθηναίους οὐκ ἀνεξομένους ἀλλὰ διαμαχομένους.—3. τὰ ὄπλα, scil. τῆς νεῶς.—4. χρῆται τῇ τέχνῃ, that is, τὰ δέοντα κατὰ τέχνην ποιεῖ.—5. ἑάσας, that is, ἀμελήσας.—* But he did not convene the people to any public assembly, apprehensive as he was, that he might be compelled to adopt measures contrary to his better judgment; but, like a ship's pilot, when a storm arises at sea, carefully disposing his vessel, and well-lightening his tackle, he confidently avails himself of his nautical skill, regardless of the outcries and prayers of the sea-sick and terrified passengers;—in like manner, he, having closed up the city, and occupied all its most defenceless parts, with a strong garrison, for complete security, followed his own prudent measures, wholly unaffected by the accusations and discontents of the people.—6. τὰ πράγματα, the public property.

επεφύετο δὲ καὶ Κλέων, ἤδη διὰ τῆς πρὸς ἐκείνον ὀργῆς τῶν πολιτῶν πορευόμενος ἐπὶ τὴν δημαγωγίαν. (c. 34.) Πλὴν ὑπ' οὐδενὸς ἐμνήσθη τῶν τοιούτων ὁ Περικλῆς, ἀλλὰ πρῶως καὶ σιωπῇ τὴν ἀδοξίαν καὶ τὴν ἀπέχθειαν ὑφιστάμενος, καὶ νεῶν ἑκατὸν ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον στόλον ἐκπέμπων, αὐτὸς οὐ συνεξέπλευσεν, ἀλλ' ἔμεινεν οἰκουρῶν⁷ καὶ διὰ χειρὸς ἔχων τὴν πόλιν, ἕως ἀπὸ ἡλλάγησαν οἱ Πελοποννήσιοι. Θεραπεύων δὲ τοὺς πολλοὺς [ὁμῶς] ἀσφαλόντας⁸ ἐπὶ τῷ πολέμῳ, διανομαῖς τε χρημάτων ἀνελάμβανε, καὶ κληρουχίας¹⁰ ἀνέγραφεν. Αἰγινήτας γὰρ ἐξελάσας ἅπαντας, διένειμε τὴν νῆσον Ἀθηναίων τοῖς λαχοῦσιν. Ἦν δέ τις παρηγορία καὶ ἀφ' ᾧν ἔπασχον οἱ πολέμοι. Καὶ γὰρ οἱ περιπλέοντες τὴν Πελοπόννησον, χώραν τε πολλήν, κώμας τε καὶ πόλεις μικρὰς διεπόρθησαν. Καὶ κατὰ γῆν αὐτὸς ἐμβαλὼν εἰς τὴν Μεγαρικὴν, ἔφθειρε πᾶσαν. *Ἡ* καὶ δῆλον ἦν, ὅτι πολλὰ μὲν δρῶντες¹¹ κακὰ τοὺς Ἀθηναίους, πολλὰ δὲ πάσχοντες ὑπ' ἐκείνων ἐκ θαλάσσης, οὐκ ἂν εἰς μῆκος πολέμου τοσοῦτον προὔβησαν, ἀλλὰ ταχέως ἀπείπον, ὥσπερ ἐξ ἀρχῆς ὁ Περικλῆς προηγόρευσεν, εἰ μὴ τι δαιμόνιον ὑπεναντιώθη τοῖς ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς.*

IX. Death of Pericles.

(Plutarch. Vit. Pericl. c. 38.)

Τοῦ Περικλέους ἤδη πρὸς τῷ τελευτᾷ ὄντος, περικαθήμενοι τῶν πολιτῶν οἱ βέλτιστοι, καὶ τῶν φίλων οἱ περιόντες,¹ λόγον ἐποιοῦντο τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς δυνάμεως, ὅση γένοιτο, καὶ τὰς πράξεις ἀνεμετροῦντο,² καὶ

7. *επεφύετο*, that is, *επαχέροι*, assailed; on the unpopularity of Pericles, Cleon paved a way for himself to an influence in the state.—8. the expression is taken from the watchful care which a mother of a family has for her household.—9. that is, *ώφελει*.—10. *κληρουχίας*, according to custom, the conquered lands were divided by lot among the poorer citizens.—11. that is, *οἱ Πελοποννήσιοι*.—* Whence also it was apparent, that the Allies inflicting many injuries on the Athenians, and suffering many from them, in turn, by sea, could not have protracted the war to any great length, but must have shortly abandoned it—as Pericles had foretold, from the beginning—did not some heaven-sent calamity* completely baffle all human foresight.

1. that is, *ἐκ τοῦ λοιποῦ*.—2. *recounted*. Thus Seneca de Ira. III. 36. *facta et dicta mea rememior*.

* Referring to the plague.

VIII. PERICLES.

Beginning of the Peloponnesian War.

126

(Plutarch. Vit. Pericl. c. 33. ff.)

Ἐνέβαλον εἰς τὴν Ἀττικὴν στρατῷ μεγάλῳ Λακεδαιμόνιοι μετὰ τῶν συμμάχων, Ἀρχιδάμου τοῦ βασιλέως ἡγουμένου, καὶ θηρόντες τὴν χώραν προήλθον εἰς Ἀχαρνάς,¹ καὶ κατέδρατον περὶ αὐτὰς, ὥς τῶν Ἀθηναίων οὐκ ἀνεξομένων, ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς καὶ φρονήματος διαμαχομένων πρὸς αὐτούς. Τῷ δὲ Περικλεῖ δεινὸν ἐφαίνετο πρὸς ἐξακισμυρίους Πελοποννησίων καὶ Βοιωτῶν ὀπλίτας (τοσοῦτοι γὰρ ἦσαν οἱ τὸ πρῶτον ἐμβαλόντες) ὑπὲρ αὐτῆς τῆς πόλεως μάχην συνάψαι· τοὺς δὲ βουλομένους μάχεσθαι, καὶ δυσπαθοῦντας πρὸς τὰ γινόμενα, κατεπράυνε λέγων, ὥς δένδρα μὲν τμηθέντα καὶ κοπέντα φύεται ταχέως, ἀνδρῶν δὲ διαφθαρέντων αὖθις τυχεῖν οὐ ῥάδιόν ἐστι. Τὸν δὲ δῆμον εἰς ἐκκλησίαν οὐ συνῆγε, δεδιὼς βιασθῆναι παρὰ γνώμην, ἀλλ' ὥσπερ νεῶς κυβερνήτης, ἀνέμου κατιόντος ἐν πελάγει θέμενος εὖ πάντα καὶ κατατείνας τὰ ὄπλα,² χρῆται τῇ τέχνῃ,³ δάκρυα καὶ δεήσεις ἐπιβατῶν ναυτιῶντων καὶ φοβουμένων ἔασας,⁴ οὕτως ἐκεῖνος, τό τ' ἄστυ σὺγκλείσας, καὶ καταλαβὼν πάντα φυλακαῖς πρὸς ἀσφάλειαν, ἐχρῆτο τοῖς αὐτοῦ λογισμοῖς, βραχεία φροντίζων τῶν καταβοώντων καὶ δυσχεραινόντων.* Καίτοι πολλοὶ μὲν αὐτοῦ τῶν φίλων δέομενοι προσέκειντο, πολλοὶ δὲ τῶν ἐχθρῶν ἀπειλοῦντες καὶ κατηγοροῦντες· πολλοὶ δ' ἤδον ἄσματα καὶ σκώμματα πρὸς αἰσχύνην, ἐφυβρίζοντες αὐτοῦ τὴν στρατηγίαν, ὥς ἀνανδρον καὶ προῖεμένην τὰ πράγματα⁶ τοῖς πολεμίοις.

1. Ἀχαρναί, a parish of Attica not far from Athens.—2. ὥς, that is, νομίζοντες τοὺς Ἀθηναίους οὐκ ἀνεξομένους ἀλλὰ διαμαχομένους.—3. τὰ ὄπλα, scil. τῆς νεῶς.—4. χρῆται τῇ τέχνῃ, that is, τὰ δέοντα κατὰ τέχνην ποιεῖ.—5. ἔασας, that is, ἀμελήσας.—* But he did not convene the people to any public assembly, apprehensive as he was, that he might be compelled to adopt measures contrary to his better judgment; but, like a ship's pilot, when a storm arises at sea, carefully disposing his vessel, and well-tightening his tackle, he confidently avails himself of his nautical skill, regardless of the outcries and prayers of the sea-sick and terrified passengers;—in like manner, he, having closed up the city, and occupied all its most defenceless parts, with a strong garrison, for complete security, followed his own prudent measures, wholly unaffected by the accusations and discontents of the people.—6. τὰ πράγματα, the public property.

επεφύετο

Επεφύετο' δὲ καὶ Κλέων, ἤδη διὰ τῆς πρὸς ἐκεῖνον ὀργῆς τῶν πολιτῶν πορευόμενος ἐπὶ τὴν θυμαγωγίαν.

(c. 34.) Πλὴν ὑπ' οὐδενὸς ἐκινήθη τῶν τοιούτων ὁ Περικλῆς, ἀλλὰ πρῶως καὶ σιωπῇ τὴν ἀδοξίαν καὶ τὴν ἀπέχθειαν ὑφιστάμενος, καὶ νεῶν ἑκατὸν ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον στόλον ἐκπέμπων, αὐτὸς οὐ συνεξέπλευσεν, ἀλλ' ἐμεινεν οἰκουρῶν⁸ καὶ διὰ χειρὸς ἔχων τὴν πόλιν, ἕως ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῶν Πειλοποννήσιον. Θεραπεύων δὲ τοὺς πολλοὺς [ὁμῶς] ἀσφαλτοῦντας⁹ ἐπὶ τῇ πολέμῳ, διανομαῖς τε χρημάτων ἀνελάμβανε, καὶ κληρουχίας¹⁰ ἀνέγραφεν. Αἰγινήτας γὰρ ἐξελάσας ἅπαντας, διένειμε τὴν νῆσον Ἀθηναίων τοῖς λαχοῦσιν. Ἦν δέ τις παρηγορία καὶ ἀφ' ᾧν ἔπασχον οἱ πολέμοι. Καὶ γὰρ οἱ περιπλέοντες τὴν Πελοπόννησον, χώραν τε πολλήν, κώμας τε καὶ πόλεις μικρὰς διεπόρθησαν. Καὶ κατὰ γῆν αὐτὸς ἐμβαλὼν εἰς τὴν Μεγαρικὴν, ἔφθειρε πᾶσαν. *Hi* καὶ δῆλον ἦν, ὅτι πολλὰ μὲν δρῶντες¹¹ κακὰ τοὺς Ἀθηναίους, πολλὰ δὲ πάσχοντες ὑπ' ἐκείνων ἐκ θαλάσσης, οὐκ ἂν εἰς μῆκος πολέμου τοσοῦτον προὔβησαν, ἀλλὰ ταχέως ἀπείπον, ὥσπερ ἐξ ἀρχῆς ὁ Περικλῆς προηγόρευσεν, εἰ μὴ τι δαιμόνιον ὑπεναντιώθη τοῖς ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς.*

IX. Death of Pericles.

(Plutarch. Vit. Pericl. c. 38.)

Τοῦ Περικλέους ἤδη πρὸς τῇ τελευτᾷ ὄντος, περικαθήμενοι τῶν πολιτῶν οἱ βέλτιστοι, καὶ τῶν φίλων οἱ περιόντες,¹ λόγον ἐποιοῦντο τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς δυνάμεως, ὅση γένοιτο, καὶ τὰς πράξεις ἀνεμετροῦντο,² καὶ

7. *επεφύετο*, that is, *επεχείρει*, assailed; on the unpopularity of Pericles, Cleon paved a way for himself to an influence in the state.—8. the expression is taken from the watchful care which a mother of a family has for her household.—9. that is, *ὠφέλει*.—10. *κληρουχίας*, according to custom, the conquered lands were divided by lot among the poorer citizens.—11. that is, *οἱ Πελοποννήσιοι*.—* *Whence also it was apparent, that the Allies inflicting many injuries on the Athenians, and suffering many from them, in turn, by sea, could not have protracted the war to any great length, but must have shortly abandoned it—as Pericles had foretold, from the beginning—did not some heaven-sent calamity* completely baffle all human foresight.*

1. that is, *ἐκ τοῦ λοιποῦ*.—2. *recounted*. Thus Seneca de Ira. III. 36. *facta et dicta mea rememior*.

* Referring to the plague.

τῶν τροπαίων τὸ πλῆθος. Ἐννέα γὰρ ἦν ἡ στρατηγῶν καὶ ναυῶν ἔστῃσεν ὑπὲρ τῆς πόλεως. Ταῦτα, ὥς οὐκέτι συνιέντος, ἀλλὰ καθηρημένου τὴν αἴσθησιν αὐτοῦ,⁴ διελέγοντο πρὸς ἀλλήλους· ὁ δὲ πᾶσιν ἐτύγχανε τὸν νοῦν προσεσχηκώς, καὶ φθελγόμενος εἰς μέσον, ἔφη θαυμάζειν,⁵ ὅτι ταῦτα μὲν ἐπαινοῦσιν αὐτοῦ καὶ μνημονεύουσιν, ἃ καὶ πρὸς τύχην ἐστὶ κοινά,⁶ καὶ γέγονεν ἥδη πολλοῖς στρατηγοῖς· τὸ δὲ κάλλιστον καὶ μέγιστον οὐ λέγουσιν. Οὐδεὶς γάρ, ἔφη, δι' ἐμὲ τῶν ὄντων Ἀθηναίων μέλαν ἱμάτιον⁷ περιεβάλετο.

(c. 39.) Θαυμαστός οὖν ὁ ἀνὴρ οὐ μόνον τῆς ἐπιεικείας⁸ καὶ πραότητος, ἦν ἐν πράγμασι πολλοῖς καὶ μεγάλας ἀπεχθείας διετήρησεν, ἀλλὰ καὶ τοῦ φρονήματος, εἰ⁹ τῶν αὐτοῦ καλῶν ἡγεῖτο βέλτιστον εἶναι τὸ μῆτε φθόνῳ, μῆτε θυμῷ χαρίσασθαι μηδὲν ἀπὸ τηλικαύτης δυνάμεως, μηδὲ χρήσασθαι τινι τῶν ἐχθρῶν¹⁰ ὥς ἀνηκέστῳ.*

X. End of the Peloponnesian War and taking of Athens.

(Plutarch. Vita Lysandri. c. 13.)

Ἐκ δὲ τούτου¹ πλέων ὁ Λύσανδρος ἐπὶ τὰς πόλεις, Ἀθηναίων μὲν οἷς ἐπιτύχοι, ἐκέλευε πάντας εἰς Ἀθήνας ἀπιέναι· φείσεσθαι² γάρ οὐδενός, ἀλλ' ἀποσφάξειν, ὃν ἂν ἔξω λάβῃ³ τῆς πόλεως. Ταῦτα δ' ἔπραττε καὶ συνήλauen ἐπαντας εἰς τὸ ἄστυ, βουλόμενος ἐν τῇ πόλει ταχὺ λιμὸν ἰσχυρὸν γενέσθαι καὶ σπάνιν, ὅπως μὴ πράγματα παρὰσχοιεν αὐτῷ τὴν πολιορκίαν εὐπό-

3. See a similar construction above, VIII. 2.—4. that is, ἀναισθήτου ἤδη ὄντος.—5. the subject of the infinitive is often omitted, if it is in any degree already expressed in the preceding verb.—6. κοινὰ πρὸς τύχην, wherein fortune has a share.—7. the black garment which was worn in mourning and during criminal accusations.—8. the genitive is here used because it shows in what respect the meaning of the governing word is taken.—9. εἰ for εἰς.—10. from ἐχθρός (not from ἐχθρός,) ἐχθρὰ ἀνένικος, an enmity which is irreconcilable.—* He was unquestionably a man, deserving of all admiration, not only for the singular discretion and mildness, which he preserved in the midst of many harassing state affairs, and the bitterest animosities, but also for his elevation of soul, in looking upon it, as the most glorious of all his achievements, never to have given way either to envy or resentment, although possessed of so much power, nor ever to have indulged in any enmity as irreconcilable.

1. After the battle at Ægospotamos, in which Lysander, in the twenty-sixth year of the Peloponnesian war, completely destroyed the Athenian fleet.—2. φείσεσθαι, scil. λίγων.—3. ὃν ἂν λάβῃ, quemcumque deprehendisset.

ρως⁴ ὑπομένοντες.* Καταλύων δὲ τοὺς δῆμους,⁵ καὶ τὰς ἄλλας πολιτείας, ἓνα μὲν ἀρμοστέην ἐκάστη Λακεδαιμόνιον κατέλιπε, δέκα δ' ἄρχοντας ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ συγκεκροτημένων κατὰ πόλιν ἑταιριῶν.⁶ Καὶ ταῦτα πρᾶττων ὁμοίως ἐν τε ταῖς πολεμίαις καὶ ταῖς συμμάχοις γεγεννημέναις πόλεσι, παρέπλει σχολαίως, τρόπον τινὰ κατασκευαζόμενος ἑαυτῷ τὴν τῆς Ἑλλάδος ἡγεμονίαν. Οὔτε γὰρ ἀριστίνδην,⁸ οὔτε πλουτίνδην ἀπεδείκνυε τοὺς ἄρχοντας, ἀλλ' ἑταιρίαις καὶ ξενίαις χαριζόμενος τὰ πράγματα, καὶ κυρίους ποιῶν τιμῆς τε καὶ κολάσεως, πολλαῖς δὲ παραγινόμενος αὐτὸς σφαγαῖς, καὶ συνεκβάλλων τοὺς τῶν φίλων ἔχθρους, οὐκ ἐπιεικὲς ἐδίδου τοῖς Ἑλλησι δείγμα τῆς Λακεδαιμονίων ἀρχῆς.† Ἀλλὰ καὶ ὁ κωμικὸς Θεόπομπος ἔοικε ληρεῖν, ἀπεικάζων τοὺς Λακεδαιμονίους ταῖς καπηλίαις, ὅτι τοὺς Ἕλληνας ἡδιστον ποτὸν τῆς ἐλευθερίας γεύσαντες,¹⁰ ὄξος ἐνέχεαν. Εὐθύς¹¹ γὰρ ἦν τὸ γεῦμα δυσχερὲς καὶ πικρόν, οὔτε τοὺς δῆμους κυρίους τῶν πραγμάτων¹² ἔωτος εἶναι τοῦ Αὐσάνδρου, καὶ τῶν ὀλίγων τοῖς θρασυτάτοις καὶ φιλονεικοτάτοις τὰς πόλεις ἐγχειρίζοντος.

312

(c. 14.) Διατρίψας δὲ περὶ ταῦτα χρόνον οὐ πόλιν, καὶ προπέμψας εἰς Λακεδαίμονα τοὺς ἀπαγγελοῦντας, ὅτι προσπλεῖ μετὰ νεῶν διακοσίων, συνέμιξε περὶ τὴν Ἀττικὴν Ἀγιδι καὶ Πανσανίᾳ, τοῖς βασιλεῦσιν, ὥς ταχὺ συναιρήσων¹³ τὴν πόλιν. Ἐπεὶ δ' ἀντείχον¹⁴ οἱ

4. εὐπέρως, that is, πάντων τῶν ἐπιτηδείων μετέχοντας.—* He continued to act thus, until he had cooped up all the Athenians within the city, under the expectation, that, from the numbers thus collected, a grievous famine and scarcity must speedily ensue therein, lest, by a vigorous resistance, they should give him some trouble, easily sustaining a siege in the midst of abundance.—5. the democracies.—6. political clubs of oligarchists.—7. ἑαυτῷ, to himself, not for the Lacedæmonians.—8. ἀριστίνδην . . . πλουτίνδην, the adverbial form equivalent to κατὰ ἀρετὴν, κατὰ πλοῦτον, that is, οὔτε ἀρετῆς, οὔτε πλοῦτος λόγον ἔχων.—† For not in complaisance to distinguished birth or merit, nor in proportion to a man's wealth, did he appoint governors, but bestowing all offices of state administration among those clubs and associations, and making them the sources of honour and the dispensers of punishment;—by being present, in person, at many public executions, and by banishing the enemies of his friends and creatures, he exhibited to the Greeks, no agreeable specimen of Lacedæmonian domination.—9. Ἀλλὰ καὶ, rather.—10. the expression is taken from tavern-keepers, who tender sweet wine to taste as a sample, whereas they pour out what is sour. 11. Εὐθύς, that is, ἀπ' ἀρχῆς.—12. that is, τῆς πολιτείας.—13. ὥς, that is, ἐλπίζων ταχὺ συναιρήσειν. See above, "History and Biography," VIII. note. 2.

Ἀθηναῖοι, λαβὼν τὰς ναῦς πάλιν εἰς Ἀσίαν διαπέ-
 ρασε, καὶ τῶν μὲν ἄλλων πόλεων ὁμαλῶς ἀπεσῶν καὶ
 τέλευε τὰς πολιτείας, καὶ καθίστη δεκαδουχίας, πολλῶν
 μὲν ἐν ἐκάστη σφαττομένων, πολλῶν δὲ φευγόντων.
 Σαμίους δὲ πάντας ἐλευθέρων, παρέδωκε τοῖς φυγάσι
 τὰς πόλεις.—Ἦδη δὲ τοὺς ἐν Ἀστεί κακῶς ἔχειν ὑπὸ
 λιμοῦ πυνθανόμενος, κατέπλευσεν εἰς τὸν Πειραιᾶ
 καὶ παρέστησατο¹⁵ τὴν πόλιν, ἀναγκασθεῖσαν ἐφ' οἷς¹⁶
 ἐκεῖνος ἐκέλευε, ποιήσασθαι τὰς διαλύσεις.* 312/107

(c. 15.) Ὁ δ' οὖν Λύσανδρος, ὡς παρέλαβε τὰς τε
 ναῦς ἀπάσας, πλὴν δώδεκα, καὶ τὰ τεῖχη τῶν Ἀθη-
 ναίων, ἕκτη ἐπὶ δεκάτῃ Μουνυχιῶνος¹⁷ μηνός, ἐν ᾗ καὶ
 τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν ἐνίκων¹⁸ τὸν βάρβαρον,
 ἐβόηλευσεν εὐθύς, καὶ τὴν πολιτείαν μεταστῆσαι.
 Ἀντιπείθως δὲ καὶ τραχέως φερόντων,¹⁹ ἀποστείλας
 πρὸς τὸν δῆμον, ἔφη, τὴν πόλιν εἰληφέναι παρασπον-
 δοῦσαν· ἐστάναι γὰρ τὰ τεῖχη, τῶν ἡμερῶν, ἐν αἷς ἔδει
 καθηρῆσθαι, παρωχημένων· ἐτέραν οὖν ἐξ ἀρχῆς προ-
 θῆσειν γνώμην²⁰ περὶ αὐτῶν, ὥς τὰς ὁμολογίας λευ-
 κότων.† Ἐνιοὶ δὲ καὶ πρότερόν τι φασὶν ὡς ἀληθῶς²¹
 ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ γνώμην ἐν τοῖς συμμαχοῖς· ὅτε
 καὶ τὸν Θηβαίων Ἐρίανθον ἐδηγόσασθαι, εὖ μὲν
 ἄστυ κατασκάψαι, τὴν δὲ χώραν ἀνείναι μηλοβοτόν.
 Εἶτα μέντοι συνουσίας γενομένης τῶν ἡγεμόνων, καὶ
 παρὰ πότον τινὸς Φωκέως ἄσαντος ἐκ τῆς Εὐριπίδου
 Ἠλέκτρας τὴν πάροδον,²² ἧς ἡ ἀρχή·

14. φυγάδες, the oligarchists, who formerly had been banished by the dem-
 ocrats to Samos.—15. that is, εἰλε.—16. on what conditions.—* Having heard
 that the Athenians were, at this time, grievously pressed by famine, he sailed to
 the Piræus, and took the city, now compelled to make peace, on the conditions dic-
 tated by him.—17. Μουνυχιῶνος, this month corresponds to April.—18. like νίκην
 νικῆν. Intransitive verbs govern an accusative of the noun, which expresses
 the abstract of the verb.—ἐν Σαλαμῖνι, this preposition often expresses only a
 nearness.—19. that is, τῶν Ἀθηναίων.—20. ἐτέραν γνώμην, different measures,
 and harder than what were before proposed.—† The Athenians manifesting
 much discontent and turbulence, at the proposed change, sending a message to
 the people, he said, that he had detected the city violating the terms of the capi-
 tulation;—for, that the walls remained standing, although the period had
 elapsed, in which they should have been demolished;—that, he would therefore
 deliberate on and promulgate conditions much harder than, and entirely dif-
 ferent from, those at first dictated:—just as he should act towards people, who
 had thus broken their solemn engagements.—21. ὡς ἀληθῶς, certainly—ὡς here
 strengthens the meaning of the adverb.—22. τὴν πάροδον, the words which
 the chorus chanted on entering the orchestra.

Ἀγαμέμνωνος ὃ κόρα, ἤλυθον, Ἡλέκτρα, ποτὶ²³ σὰν ἀγρότερον αὐλόν.

πάντας ἐπικλασθῆναι καὶ φανῆναι²⁴ σχετικὸν ἔργον, τὴν οὕτως εὐκλεὰ καὶ τοιούτους ἄνδρας φέρουσιν ἀνελεῖν καὶ διεργάσασθαι πόλιν. | candidum

Ὁ δ' οὖν Λύσανδρος, ἐνδόντων τῶν Ἀθηναίων πρὸς ἅπαντα, πολλὰς μὲν ἐξ ἄστεος μεταπεμψάμενος αὐλητρίδας, πάσας δὲ τὰς ἐν τῇ στρατοπέδῳ συναγαγὼν, τὰ τεῖχη κατέσχευε, καὶ τὰς τριήρεις κατέφλεγε πρὸς τὸν αὐλόν, ἐστεφανωμένων καὶ παιζόντων ἅμα τῶν συμμάχων, ὡς ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἄρχουσιν²⁵ τῆς ἐλευθερίας. Εὐθύς δὲ καὶ τὰ περὶ τὴν πολιτείαν ἐκίνησε, τριάκοντα μὲν ἐν ἄστει, δέκα δ' ἐν Πειραιεὶ καταστήσας ἄρχοντας, ἐμβαλὼν δὲ φρουρὰν εἰς τὴν ἀκρόπολιν, καὶ Καλλίβιον ἀρμοστήν, ἄνδρα Σπαρτιάτην, ἐπιστήσας. Ἐπεὶ δὲ οὗτος Αὐτόλυκον, τὸν ἀθλητὴν, τὴν βακτηρίαν διαράμενος παίσειν ἔμελλεν, ~~ἀλλὰ τῶν σκελῶν συνάβῃ μὲν~~ ἀνέτρεπεν αὐτόν, οὐ συνηγανάκτησεν²⁶ ὁ Λύσανδρος, ἀλλὰ καὶ ἐπέτιμήσε, φήσας, οὐκ ἐπίστασθαι τὸν Καλλίβιον ἐλευθερῶν ἄρχειν. Ἀλλὰ τὸν Αὐτόλυκον οἱ τριάκοντα, τῇ Καλλιβίῳ χαριζόμενοι, μικρὸν ὕστερον ἀνείλον.

Complaisance

XI. PHOCION.

(Plutarch. Vit. Phoc. c. 4.)

520

Φωκίωνα οὔτε γέλασαντ' αὖτις, οὔτε κλαύσαντ' αὖτις, Ἀθηναίων εἶδεν,¹ οὐδ' ἐν βαλανείῳ δημοσιεύοντι λουσάμενον, οὐδ' ἐκτός² ἔχοντα τὴν χεῖρα τῆς περιβολῆς, ὅτε τύχοι³ περιβεβλημένος. Ἐπεὶ⁴ κατὰ γε τὴν χώραν καὶ τὰς στρατείας ἀνυπόδητος αἰεὶ καὶ γυμνός⁵ ἐβάδιζεν, εἰ μὴ ψῦχος ὑπερβάλλον εἴη⁶ καὶ δυσχάρτε-

23. ποτὶ σὰν αὐλόν, Doric forms for πρὸς σὴν αὐλήν. According to Euripides, Electra was given in marriage by her mother to a needy peasant. The fate of the king's daughter and of her house, was compared by the hearers to that of Athens, once so high, but now so low.—24. φανῆναι, scil. αὐτοῖς.—25. ὡς . . . ἄρχουσιν. See V. note 12.—26. συνηγανάκτησεν, scil. Καλλιβίῳ.

1. The construction is: Ἀθηναίων τις.—2. ἐκτός, it was considered a mark of decorum, to have the arms wrapped up in the cloak.—3. when he had a cloak about him, which was not always the case.—4. Ἐπεὶ, siquidem.—5. γυμνός, with under-clothing, opposed to ἐνδεδυμένος, completely dressed.—6. εἰ μὴ εἴη, whenever it was.

ῥητον, ὥστε καὶ παίζοντας ἤδη τοὺς στρατευομένους
 σύμβολον μεγάλου ποιεῖσθαι χειμῶνος ἐνδεδυμένον
 Φωκίωνα.

520

(c. 5.) Τῷ δ' ἦθει προσηνέστατος ὢν καὶ φιλαν-
 θρωπότατος, ἀπὸ τοῦ προσώπου⁷ δυσξέμβολος ἐφαί-
 νετο καὶ σκυθρωπός, ὥστε μὴ ῥαδίως ἂν τινα μόνον
 ἐντυχεῖν αὐτῷ τῶν ἀσυνήθων.* Διὸ καὶ Χάρητι⁸ ποτε
 πρὸς τὰς ὀφρῦς αὐτοῦ λέγοντι, τῶν Ἀθηναίων ἐπιγε-
 λώντων, οὐδέν, εἶπεν, αὕτη ὑμᾶς λελύπηκεν ἡ ὀφρὺς⁹
 ὃ δὲ τούτων γέλως πολλὰ κλαῦσαι τὴν πόλιν πεποίη-
 κεν.

Ὁ Φωκίωνος λόγος πλεῖστον ἐν ἐλαχίστῃ λέξει νοῦν
 εἶχε. Καὶ πρὸς τοῦτ' ἔοικεν ἀπιστῶν ὁ Σφήττιος¹⁰
 Πολύευκτος¹¹ εἰπεῖν, ὅτι ῥήτωρ¹² μὲν ἄριστος εἴη Δημο-
 σθένης, εἰπεῖν δὲ δεινότατος ὁ Φωκίων.—Ὁ δὲ Δη-
 μοσθένης τῶν μὲν ἄλλων κατεφρόντει πολὺ ῥητόρων,
 ἀνισταμένου δὲ Φωκίωνος, εἰώθει λέγειν ἀτρέμα¹³ πρὸς
 τοὺς φίλους. Ἡ τῶν ἐμῶν λόγων κοπίς¹⁴ παρέσθιεν.
 Ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἴσως πρὸς τὸ ἦθος ἀνοίστηκεν.
 Ἐπὶ καὶ ὄψμα καὶ νεῦμα μόνον ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἀντι-
 οῖς ἐν ὀφρὺμασί καὶ περιόδοις ἀντίρροπον¹⁵ ἔχει πίστιν.

(c. 11.) Οἱ τῶν Ἀθηναίων σύμμαχοι καὶ οἱ νησι-
 ῶται τοὺς Ἀθήνηθεν ἀποστόλους, ἑτέρου¹⁵ μὲν ἐκ-
 πλέοντος στρατηγοῦ, πολεμίους νομίζοντες, ἐφράγγυν-
 το τείχη, καὶ λιμένας ἀπεχώννυσαν, καὶ κατεκόμιζον
 ἀπὸ τῆς χώρας εἰς τὰς πόλεις βροσκήματα, καὶ ἀνδρά-

7. from the expression of his countenance.—* Although being from his natural disposition, a man of the greatest benignity and humanity, yet from the expression of his countenance, he appeared both unsocial and sullen; so that one unacquainted with his manner, would feel no little hesitation in addressing him.

8. As one of the very few quotations, which can, with any propriety, be indulged in a work of this kind, I may take the liberty of selecting the two epithets δυσξέμβολος καὶ σκυθρωπός, as finely illustrated by Virgil's beautiful line, so descriptive of Polyphemus,

Nec visu facilis nec dictu affabilis ulli.—Vir. 3. 621.—[Edit.]

8. a general of bad reputation.—9. ὀφρὺς, as *supercilium*, is the seat of haughty pride.—10. A ward or parish of Attica.—11. Polyuctus, an orator of that time.—12. ῥήτωρ, refers rather to the rhetorical skill, and δεινότητος εἰπεῖν, to the persuasive power.—13. ἀτρέμα, that is, ἡσυχῇ.—14. ἀντίρροπον, that is, ἰσὺς, πῶς, that is, δυνάμει εἰς τὸ πείθειν.—† Since the word and even the nod of a good and virtuous man possess a charm of persuasion, equal to all the refined arguments and flowing periods of a professed orator.—15. ἑτεροί, as Chares for example. The rapacious behaviour of the soldiers and of their commanders, was at that time a matter of general complaint among the allies.

Φωκίωνα ποιησάμενος αὐτοῦ φίλον καὶ ξένον, εἰς το-
σαύτην ἔθετο τιμὴν, ὅσην εἶχον ὀλίγοι τῶν αἰεὶ συνδ-
των. Ὁ γοῦν Δούρις εἰρηκεν, ὥς μέγας γενόμενος, καὶ
Δαρείου κρατήσας, ἀπέειλε τῶν ἐπιστολῶν τὸ Χαίρειν,
πλήν ἐν ὅσαις³⁰ ἔγραφε Φωκίωνι. Τοῦτον δὲ μόνον
μετὰ τοῦ Χαίρειν προσηγόρευε 592

(c. 18.) Τὸ μέντοι περὶ τῶν χρημάτων ὁμολογούμε-
νον ἔστιν,³¹ ὅτι δωρεὰν αὐτῷ κατέπεμψεν ἑκατὸν τά-
λαντα. Τούτων κομισθέντων εἰς Ἀθήνας, ἠρώτησεν
ὁ Φωκίων τοὺς φέροντας, τί δὴ ποτε,³² πολλῶν ὄντων
Ἀθηναίων, αὐτῷ μόνῳ τοσαῦτα δίδωσιν Ἀλέξανδρος;
Εἰπόντων δ' ἐκείνων, ὅτι σὲ κρίνει μόνον ἄνδρα καλὸν
καὶ ἀγαθόν. Οὐκοῦν, εἶπεν ὁ Φωκίων, ἑσάτο με καὶ
δοκεῖν αἰεὶ καὶ εἶναι τοιοῦτον. Ὡς δ' ἀκολούθησαν
εἰς οἶκον αὐτῷ πολλὴν ἐώρων εὐτέλειαν, τὴν μὲν
γυναῖκα μάττουςαν, ὁ δὲ³³ Φωκίων αὐτὸς ἀνιμήσας
ὑδωρ ἐκ τοῦ φρέατος ἀπενίπτειτο τοὺς πόδας, ἔτι μάλ-
λον ἐνέκειντο, καὶ ἡγανάκτουν, δεινὸν εἶναι, λέγοντες, εἰ
φίλος ὢν τοῦ βασιλέως οὕτω διατίθεται πονηρῶς.*

Ἰδὼν οὖν ὁ Φωκίων πένητα πρεσβύτην, ἐν τριβωνίῳ
ῥυπαρῇ πορευόμενον, ἠρώτησεν, εἰ τοῦτου χείρονα νο-
μίζουσιν αὐτόν· εὐφημεῖν³⁴ δ' ἐκείνων δεομένων, καὶ
μὴν³⁵ οὗτος, εἶπεν, ἀπ' ἐλαττόνων ἐμοῦ ζῇ, καὶ ἀρχαίοντι
ται. Ὁ δ' ὅλον³⁶ ἢ μὴ χρώμενος, ἔφη, μάτην ἐφω-
τοσύντον χρύσιον, ἢ χρώμενος, ἐμαυτὸν ἀμα κάλεινον³⁷
διαβαλὼ πρὸς τὴν πόλιν. Οὕτω μὲν οὖν ἐπανήλθε

and so far reconciled him to his countrymen, that that prince was heard to say, that the Athenians ought to turn their attention to the affairs of Greece; as, if any thing happened him, the hegemony must necessarily devolve on them.—30. ἐν ὅσαις, that is, ἐν ταύταις αἰ.—31. However, with respect to the presents which were sent to Phocion by Alexander, that which is ascertained to be true, is thus, &c.—32. the question is emphatic, cur tandem?—33. τὴν μὲν . . . ὁ δὲ, in the second clause the construction is changed,—to correspond with the first, it should have been τὴν δὲ Φωκίωνα ἀνιμήσαντα.—* But when following him home, they beheld, among many other tokens of his extreme frugality, these two:—Phocion's wife kneading bread, and Phocion himself after drawing water from a well begin* to wash his feet, they urged him the more earnestly, and were much chagrined at his refusal: saying it was a shameful circumstance, if he the friend of so powerful a prince should continue to lead so miserable a life.—34. bona verba quaeso, God forbid!—35. καὶ μὴν, atqui, and yet.—36. τὸ ὅλον, for τὸ δὲ ὅλον εἶπεν, in summa denique—37. κάλεινον, that is, Ἀλέξανδρον:—διαβαλὼ, I should bring into ill-repute.

* There is a trifling liberty taken with the text in this passage, to reconcile it with the English idiom.

παλιν τὰ χρήματα ἐξ Ἀθηνῶν, ^{ἐπιδείξαντα} τοῖς Ἑλλησι πλουσιώτερον τοῦ διδόντος τούτων τὸν μὴ θαύμενον.

XII. Phocion's Condemnation and Death. (a)

(Plutarch. Vit. Phoc. c. 34.)

630

Τὸν δὲ Φωκίωνα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ Κλεῖτος εἰς Ἀθήνας¹ ἀνῆγε, λόγῳ μὲν κριθησομένους, ἔργῳ δὲ ἀποθανεῖν κατακεκριμένους.* Καὶ προσοὖν τῶν ὁσχημάτων τῇ κομιδῇ λυπηρόν, ἐφ' ἑμάξαις κομιζομένων αὐτῶν διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ πρὸς τὸ θέατρον.² Ἐκεῖ γὰρ αὐτοὺς προσαγαγὼν ὁ Κλεῖτος συνεῖχεν, ἄχρῃς οὐ τὴν ἐκκλησίαν ἐπλήρωσαν οἱ ἄρχοντες, οὐ δοῦλον, οὐ ξένον, οὐκ ἄτιμον³ ἀποκρίναντες, ἀλλὰ πᾶσι καὶ πάσαις⁴ ἀναπεπταμένον τὸ βῆμα καὶ τὸ θέατρον παρησχόντες. Ἐπεὶ δ' ἡ ἐπιστολὴ τοῦ βασιλέως ἀνέγνώσθη, λέγοντος, αὐτῷ μὲν ἐγνώσθαι προσδοτάς γεγονέναι τοὺς ἄνδρας, ἐκείνοις⁵ δὲ διδόναι τὴν κρίσιν, ἐλευθέροις ἤδη καὶ αὐτονόμοις οὔσι, καὶ τοὺς ἄνδρας ὁ Κλεῖτος εἰσήγαγεν, οἱ μὲν βέλτιστοι τῶν πολιτῶν, ὁφθέντος τοῦ Φωκίωνος, ἐνεκαλύψαντο, καὶ κάτω κύψαντες ἐδάκρυον· εἰς δ' ἀναστὰς ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ὅτι τηλικαύτην κρίσιν ἐγκεχειρικότες τῇ δῆμῳ τοῦ βασιλέως, καλῶς ἔχει τοὺς δούλους καὶ τοὺς ξένους ἀπελθεῖν ἐκ τῆς ἐκκλησίας. Οὐκ ἀνδραγαδῶν δὲ τῶν πολλῶν,⁶ ἀλλ' ἀνακραγόντων βάλλειν τοὺς ὀλιγαρχικοὺς καὶ μισοδήμους, ἄλλος μὲν οὔδεις ὑπὲρ τοῦ Φωκίωνος ἐπεχείρησεν εἰπεῖν, αὐτὸς δὲ χαλεπῶς καὶ μόλις ἐξακουσθεὶς,

1. εἰς Ἀθήνας, they had been in the camp of the king to justify themselves.—* *Clitus conveyed Phocion and his companions to Athens, under the pretence of having them tried, but in reality as already pre-judged to death.*—2. τὸ θέατρον, the place where the people assembled for deliberation.—3. ἄτιμον, infamous, those guilty of this crime were deprived of all civil privileges, comprehending that of voting.—4. πᾶσι καὶ πάσαις, to all both male and female, without distinction of rights.—5. ἐκείνοις, that is, τοῖς Ἀθηναίοις. Polysperchon rather taunts the Athenians in applying to them the epithet *free*, (ἐλευθέροις.)—6. τῶν πολλῶν, the mass of the people.

(a) After Antipater's death, his son Cassander, and Polysperchon, the guardian of the Macedonian king Arrideus, tried severally to acquire the possession of Greece. But Phocion, at Polysperchon's instance, being accused by the people of a treasonable attachment to Cassander, was deprived of his generalship, and delivered by Polysperchon to the people for trial.

πότερον, εἶπεν, ἀδίκως ἢ δικαίως ἀποκτεῖναι βούλεσθε ἡμᾶς; Ἀποκριναμένων δὲ τινων ὅτι δικαίως· καὶ τοῦτο, ἔφη, πῶς γνώσεσθε, μὴ ἀκούσαντες; Ἐπεὶ δ' οὐδὲν μᾶλλον ἤκουον, ἐγγυτέρω προσελθὼν, ἐγὼ μὲν, εἶπεν, ἀδικεῖν ὁμολογῶ, καὶ θανάτου τιμῶμαι τὰ πεπολιτευμένα ἑμαυτῶν· τούτους δ', ἄνδρες Ἀθηναῖοι, διὰ τί ἀποκτενεῖτε, μηδὲν ἀδικοῦντας; Ἀποκρινομένων δὲ πολλῶν· ὅτι σοὶ φίλοι εἰσὶν· ὁ μὲν Φωκίων ἀποστάς ἡσυχίαν ἤγειν· ὁ δ' Ἀγνωνίδης⁹ ψήφισμα γεγραμμένον ἔχων ἐγγύθεν, καὶ τὸν δῆμον ἔδει χειροτονεῖν περὶ τῶν ἀνδρῶν, εἰ δοκοῦσιν ἀδικεῖν· τοὺς δ' ἄνδρας, ἂν καταχειροτονηθῶσιν, ἀποθνήσκειν.*

(c. 35.) Ἀναγνισθῆντος δὲ τοῦ ψηφίσματος, ἡξίουν τινὲς προσγράψαι, ὅπως καὶ στρεβλωθεῖς¹⁰ Φωκίων· ἀποθάνοι, καὶ τὸν Κλεῖτον εἰσφέρειν, καὶ τοὺς ὑπηρέτας καλεῖν προσετατάτους. Ἀγνωνίδης καὶ τὸν Κλεῖτον ὁρῶν δυσχεραίνοντα, καὶ τὸ πρᾶγμα βαρβαρικὸν εἶναι καὶ μαρτὸν ἡγούμενος, ὅταν, ἔφη, Καλλιμέδοντα¹¹ τὸν μαρτυρίαν¹² λάβωμεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λαβόντες στρεβλωδομένον περὶ δὲ Φωκίωρος οὐδὲν ἐγὼ γράφω τοιοῦτον. Ἐνταῦθα τῶν ἐπτείκων τις ὑπέφωκῆσεν· ὁρθῶς γε σὺ ποιῶν· ἂν γὰρ Φωκίωνα βραδανίσωμεν, σὲ τί ποιήσομεν; Ἐπικυρώσαντος δὲ τοῦ ψηφίσματος, καὶ τῆς χειροτονιασ ἀποδοθείσης, οὐδεὶς καθήμενος, ἀλλὰ πάντες ἐξαγαστάντες, οἱ δὲ πλειστοὶ καὶ στεφανωσάμενοι,¹³ κατεχειροτονήσαν αὐτῶν θάνατον. Ἦσαν δὲ σὺν τῷ Φωκίῳ Νικοκλῆς, Θούδιππος, Ἡγῆμων, Πυθοκλῆς· Δημητρίου δὲ τοῦ Φα-

7. μὴ ἀκούσαντες, that is, εἰ μὴ ἤκούσατε. See II. note 45.—8. τοὺς, meaning his fellow-prisoners around him.—9. Ἀγνωνίδης, the person who accused Phocion to Polysperchon.—* But as they appeared still less inclined to grant them a hearing, advancing nearer to the assembly, he says, "I confess that I indeed have acted wrong, and that for my political conduct, I deserve death. but why, O Athenians! do ye put these to death, who have done no wrong?" When the mob cried out, "because they are friends of thine," Phocion drawing back to his former position, maintained a profound silence throughout the rest of this outrageous mockery of law and justice. Then Agnonides read the decree, which he had previously written. According to this, the people were to declare by their votes, whether the prisoners were guilty or not; and if they voted in the affirmative, that then the arraigned should suffer death.—10. ὅπως . . . ἀποθάνοι, for ὅπως στρεβλωθείη πρὸ τοῦ θανάτου, the rack appointed for slaves, was sometimes applied to free citizens before their death.—11. a rhetorician.—12. a contemptible epithet applied to slaves.—13. as after a victory.

ληρεως, καὶ Καλλιμέδοντος, καὶ Χαρικλέους, καὶ τινῶν ἄλλων ἀπόντων κατεψηφίσθη θάνατος.

630 (c. 36.) Ὡς οὖν διαλύσαντες τὴν ἐκκλησίαν ἦγον εἰς τὸ δεσμοτήριον τοὺς ἄνδρας, οἱ μὲν ἄλλοι περιπλε-
κομένων τῶν φίλων αὐτοῖς καὶ οἰκείων, δορυρῶμενοι καὶ
καταβρηνοῦντες ἐβάδιζον· τὸ δὲ Φωκίωνος πρόσωπον,
οἷον ὅτε στρατηγῶν ἀπ' ἐκκλησίας προὔπτεμπετο βλέ-
ποντες,¹⁴ ἐθαύμαζον τὴν οὐκ ἀδραϊκὴν καὶ μεγαλοφροσύνην
τοῦ ἀνδρός· οἱ δ' ἐχθροὶ κακῶς ἔλεγον παρατρέχοντες·
εἰς δὲ καὶ προσέπτυσεν ἐξεναντίας προσελθόν·* Ὅτε¹⁵
καὶ τὸν Φωκίωνα λέγεται βλέψαντα πρὸς τοὺς ἄρχον-
τας εἰπεῖν· οὐ παύσει τις ἀδελφαιότητά τοῦτον;—
Ἐπεὶ δὲ Θοιδίππος ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ γενόμενος, καὶ
τὸ κώνειον ὁρῶν τριβόμενον, ἠγανάκτηε καὶ κατέχλει
τὴν σὺμφροάν, ὥς οὐ προσήκοντος τῷ Φωκίῳ συνά-
πολλύμενος, εἰτ' οὐκ ἀγαπᾶς, εἶπεν, ὅτι μετὰ Φωκί-
ωνος ἀποθνήσκεις;—Ἐρομένου δὲ τινος τῶν φίλων, εἴ-
τι πρὸς Φῶκον λέγει, τὸν υἱόν; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη,
λέγω μὴ μνησικαχεῖν Ἀθηναίοις.

Πεπωκότες δὲ ἤδη πάντων τὸ κώνειον, τὸ φάρμα-
κον ἐπέλιπε, καὶ ὁ δημόσιος οὐκ ἔφη¹⁶ τρίψειν ἕτερον,
εἰ μὴ λάβοι δώδεκα δραχμάς, ὅσων¹⁷ τὴν ὅλην ὠνεῖται.
Χρόνου δὲ γενομένου καὶ διατριβῆς, ὁ Φωκίων καλέ-
σας τινὰ τῶν φίλων καὶ εἰπόν, “ἢ μὴδὲ ἀποθανεῖν
Ἀθήνησι δούραν ἐστίν,” ἐκέλευσε τῷ ἀνθρώπῳ δοῦ-
ναι τὸ κεράτιον.¹⁸

630 (c. 37.) Ἦν δ' ἡμέρα μηνὸς Μουνυχιῶνος ἐνάτη
ἐπὶ δέκα, καὶ τῷ Δεῖ¹⁹ τὴν πομπὴν πέμποντες οἱ ἱππεῖς

14. τὸ δὲ Φωκίωνος, the connection of thought would have been more accurate-
ly expressed thus, τὸ δὲ Φωκίωνος πρόσωπον ἐφαίνετο ὅλον ὅτε στρατηγῶν ἀπ' ἐκκλησίας
προὔπτεμπετο δὲ βλέποντες ἐθαύμαζον, &c.—* When therefore breaking up the assem-
bly, the officers were conducting the condemned to prison, the rest, surrounded
by friends and relations closely locked in their embraces, advanced towards their
destination, with tears and lamentations; but the beholders perceiving the
countenance of Phocion to be the same, as when he used to be escorted as general
elect from the assembly, were lost in admiration at the imperturbable firmness
and magnanimity of the man. His enemies going along with the company, re-
viled him: and one, more brutal than the rest, advancing before him, spat in his
face!—15. εἰτε in the beginning of a clause stands for τότε—16. οὐκ ἔφη, ne-
gavit.—17. ὅσων. The price of a thing, where ἀντί may be supplied, is put in
the genitive.—18. τὸ κεράτιον, that is, τὰς δώδεκα δραχμάς.—19. τῷ Δεῖ, to the
honour of Jupiter.

παρεξήεσαν. ²⁰ Ὡν οἱ μὲν ἀφείλοντο τοὺς στεφάνους, οἱ δὲ πρὸς τὰς θύρας δεδακρυμένοι τῆς εἰρκτῆς ἀπέβλεψαν. Ἐφάνη δὲ τοῖς μὴ παντάπασιν ὡμοῖς καὶ διεφθαρμένοις ὑπ' ὀργῆς καὶ φθόρου τὴν ψυχὴν, ἀνοσιωτάτον γεγονέναι, τὸ μὴδ' ἐπισχεῖν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, μηδὲ καθαρεῦσαι δημοσίου φόνου τὴν πόλιν ἑορτάζουσιν.²¹

Οὐ μὴν ἀλλ' ²² ὥσπερ ἐνδεέστερον ἡγωνισμένοις τοῖς ἐχθροῖς ἔδοξε καὶ τὸ σῶμα τοῦ Φωκίωνος ἐξορίσαι, καὶ μηδὲ πῦρ ἐναῦσαι μηδένα πρὸς τὴν ταφὴν Ἀθηναίων.* Δι' ὃ φίλος μὲν οὐδεὶς ἐτόλμησεν ἄψασθαι τοῦ σώματος. Κωνωπίων δέ τις ὑπουργεῖν εἰθισμένος τὰ τοιαῦτα μισθοῦ, ²³ κομισθέντα τὸν νεκρὸν ὑπὲρ τὴν Ἐλευσίνα, πῦρ λαβὼν ἐκ τῆς Μεγαρικῆς ἔκαυσεν. Ἡ δὲ Μεγαρική γυνὴ παροῦσα μετὰ τῶν θεραπαινίδων, ἔχωσε μὲν αὐτόθι χῶμα κενὸν ²⁵ καὶ κατέσπεισεν· ἐνθεμένη δὲ τῇ κόλπῃ τὰ ὀστά, καὶ κομίσασα νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν, κατῴρνε παρὰ τὴν ἐστίαν, εἰποῦσα· Σοί, ὦ φίλη ἐστία, παρακατατίθειμαι ταῦτα ἀνδρὸς ἀγαθοῦ λείψανον, οὗ δ' αὐτὰ τοῖς πατρίοις ἀπόδος ἡρίοις, ὅταν Ἀθηναῖοι σωφρονήσωσι.

31 (c. 38.) Καὶ μέντοι χρόνου βραχείος διαγενομένου, καὶ τῶν πραγμάτων διδασκόντων, οἷον ἐπιστάτην καὶ φύλακα σωφροσύνης καὶ δικαιοσύνης ὁ δῆμος ἀπώλεσεν, ἀνδριάντα μὲν αὐτοῦ χαλκοῦν ἀνέστησαν, ἔθαψαν δὲ δημοσίοις τέλεσι τὰ ὀστά. Τῶν δὲ κατηγόρων Ἀγνωνίδην μὲν αὐτοί, θάνατον καταχειροτονήσαντες, ἀπέκτειναν· Ἐπίκουρον δὲ καὶ Δημόφιλον, ἀποδράντας ἐκ τῆς πόλεως, ἀνευρὼν ὁ τοῦ Φωκίωνος υἱὸς ἐτιμωρήσατο.

20. In the time of mourning festival crowns were laid aside.—21. To pollute the feast of a god by an execution, appeared impious.—22. οὐ μὴν ἀλλ', however.—23. ἡγωνισμένοις, as, in a contest of passion and lawlessness, what had happened did not appear to them sufficient for a complete victory.—* To all not entirely brutalized by ferocity, and not corrupted in mind by rage and envy, it appeared a most heinous thing, that the city celebrating a solemn festival should not have deferred the execution for that day, and have been thus unpolluted by a public execution. But by his unrelenting enemies, as if something still remained to complete their triumph, a decree was obtained to cast the body of Phocion beyond the boundaries of the state, and that no Athenian should kindle a fire for his funeral pile.—24. See above, note 17.—25. χῶμα κενόν, a cenotaph.

XIII. DEMOSTHENES.

(Plutarch. Vit. Demosth. c. 7.)

589.
 Λέγεται, τοῦ Δημοσθένους ὀδυρομένου πρὸς τὸν Σάτυρον, τὸν ὑποκριτὴν, ὅτι πάντων φιλοπόνωτάτος ὢν τῶν λεγόντων, καὶ μικροῦ δέων¹ κατὰνάγκη² τὴν τοῦ σώματος ἀνάγκην εἰς τοῦτο, ^{καταναγκάσκει} χάριν οὐκ ἔχει πρὸς τὸν δῆμον, ἀλλὰ κράϊπάλλωντες³ ὅσῳ⁴ ἄνθρωποι καὶ ἀμάθεῖς ἀκούσονται καὶ κατέχουσι τὸ βῆμα, παρορᾶται⁵ αὐτοῦς ἀληθῆ λέγεις, ὦ Δημοσθένης, φάναι⁶ τὸν Σάτυρον· ἀλλ' ἐγὼ τὸ αἴτιον ἰσχυροῦμαι τάχως, ἂν μοι τῶν Εὐριπίδου τινὰ ῥήσεων ἢ Σοφοκλέους ἐβελήσης εἰπεῖν ἀπὸ στόματος. Εἰπόντος δὲ τοῦ Δημοσθένους, μετὰ λαβόντα⁷ τὸν Σάτυρον, οὕτω πλάσαι καὶ διεξελθεῖν ἐν ᾗθει⁸ πρέποντι καὶ διαδεθεῖν τὴν αὐτὴν ῥῆσιν, ὥστ' ὅλως ἑτέραν τῷ Δημοσθένει φανῆναι. Πείθεσθαι δὲ ὅσον ἐκ τῆς ὑποκριτικῆς τῇ λόγῳ κόσμου καὶ χάριτος⁹ προῖκεται, μικρὸν ἡγήσασθαι καὶ τὸ μηδὲν¹⁰ εἶναι τὴν ἀσκήσιν, ἀμελοῦντι τῆς προφύρας καὶ διαδεθεῖως τῶν λεγομένων. Ἐκ τούτου¹¹ κατάγειον μὲν οἰκοδομῆσαι μελετητήριον· ἐνταῦθα δὲ πάντως μὲν ἐκάστης ἡμέρας κατὰ τὸν πλάττειν τὴν ὑποκριτὴν, καὶ διαπνέειν τὴν φωνήν· πολλάκις δὲ καὶ μῆνας ἐξῆς δύο καὶ τρεῖς συνάπτειν, ξυρούμενον τῆς κεφαλῆς θάτερον μέρος, ὑπὲρ τοῦ μηδὲ βουλομένῳ πάνυ προελθεῖν ἐνδέχεσθαι δι' αἰσχύνην.

(c. 12.) Ὡρμησέ¹² μὲν οὖν ἐπὶ τὸ πράττειν τὰ κοινά, τοῦ Φωκικοῦ πολέμου¹³ συνιστώτος. Λαβὼν δὲ τῆς πολιτείας καλὴν ὑπόθεσιν, τὴν πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων δικαιολογίαν, καὶ πρὸς ταύτην ἀγωνιζομένους ἀξίως, ταχὺ δόξαν ἔσχε, καὶ περιβλεπτός¹⁴ ὑπὸ τῶν λόγων ἡρῆθη¹⁵ καὶ τῆς παρήσias· ὥστε

1. μικροῦ δέων, non multum abest quin, nearly.—2. εἰς τοῦτο, that is, τὸ λέγειν.—3. φάναι, is governed by λέγεται. and μεταλαμβάνοντα τὸν Σάτυρον is the accusative before πλάσαι.—4. the construction is. ὅσον κόσμον πρίσσει τῷ λόγῳ ἐκ τῆς ἐπακρίσεως.—5. μικρὸν καὶ τὸ μηδὲν, little or nothing.—6. ἐκ τούτου, scil. γοῦνου.—7. συνάπτειν, continuasse. 8. ὑπὲρ τοῦ μηδὲ . . . ἐνδέχεσθαι, that it might be improper, &c.—9. ὦρμητε. See "the Life of Cimon," V. note 9.—10. This is called the sacred war, which was waged by the Boeotians, Locrians, and Thessalians, against the Phocians, who were accused of plundering the temple at Delphi.—11. περιβλεπτός ἦρθη, a figurative and vivid expression for περιβλεπτός ἐγένετο.

θανυμάζεσθαι μὲν ἐν τῇ Ἑλλάδι, θεραπευέσθαι δ' ὑπὸ τοῦ μεγάλου βασιλέως, πλείστον δ' αὐτοῦ λόγον εἶναι παρὰ τῷ Φιλίππῳ τῶν δημαγωγούντων· ὁμολογεῖν δὲ καὶ τοὺς ἀπεχθανομένους, ὅτι πρὸς ἔνδοξον αὐτοῖς ἄνθρωπον ὁ ἄγων ἐστίν.^{12*}

592 (c. 16.) Ἡ δὲ τοῦ Δημοσθένους πολιτεία φανερά μὲν ἦν,¹³ ἔτι καὶ τῆς εἰρήνης ὑπαρχούσης οὐδὲν ἑὼντος ἀνεπίτιμῆτόν τῶν πραττομένων ὑπὸ τοῦ Μακεδόνα, ἀλλ' ἐφ' ἐκάστῳ¹⁴ ταράττοντος τοὺς Ἀθηναίους, καὶ διακαίοντος ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον. Διδὸς καὶ παρὰ Φιλίππῳ πλείστος ἦν λόγος αὐτοῦ· καὶ ὅτε πρεσβέων δέκατος¹⁵ ἦκεν εἰς Μακεδονίαν, ἤκουσε μὲν πάντων Φίλιππος, ἀντεῖπε δὲ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας πρὸς τὸν ἐκείνου λόγον. Οὐ μὴν ἐν γε ταῖς ἄλλαις τιμαῖς καὶ φιλοφροσύναις ὁμοιον αὐτὸν τῷ Δημοσθένει παρεῖχεν, ἀλλὰ προσήγειτό τοὺς περὶ Αἰσχίνην¹⁶ καὶ Φιλοκράτην μᾶλλον. "Ὅθεν ἐπαίνουμένων ἐκείνων τὸν Φίλιππον, ὥς καὶ λέγειν δυνατώτατον, καὶ κάλλιστον ὀφθῆναι, καὶ νῆ Δία συμπιεῖν ἱκανώτατον, ἡναγκάζετο βασκαίνων¹⁷ ἐπισκώπτειν, ὥς τὸ μὲν σοφιστοῦ, τὸ δὲ γυναικός, τὸ δὲ σπογγιᾶς εἶη, βασιλέως δ' οὐδὲν ἐγκώμιον.†

593 (c. 17.) Ἐπεὶ δ' εἰς τὸ πολεμεῖν ἔρρεπε τὰ πράγματα, τοῦ μὲν Φιλίππου μὴ δυναμένου τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, τῶν δ' Ἀθηναίων ἐγειρομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους, πρῶτον μὲν εἰς Εὐβοίαν ἐξώρησε¹⁸ τοὺς Ἀθηναίους, καταδεδουλωμένην ὑπὸ τῶν τυράννων

12 the construction is, ὅτι ὁ ἄγων ἐστίν αὐτοῖς πρὸς ἔνδοξον ἄνθρωπον.—* And adopting a glorious line of policy,—the defence of the Greeks against Philip, and exerting himself nobly for this sacred cause, he speedily acquired renown, and was, in a conspicuous manner, exalted by the power of his eloquence, and the undaunted freedom of his language, to such a degree, as to become an object of admiration throughout Greece;—of flattering attention on the part of the king of Persia;—and of higher importance in the eyes of Philip than all the other popular leaders. His very enemies acknowledged that their contest in rivalry was with an illustrious man.—13. for φανερόν ἦν ὅτι ἡ πολιτεία Δημοσθένους ἦν (it was evident that it was the policy of Demosthenes) οὐδὲν ἦν ἀνεπίτιμητον.—14. ἐφ' ἐκάστῳ, on every occasion.—15. δέκατος, that is, he with nine others.—16. τοὺς περὶ Αἰσχίνην, those with Æschines.—17. βασκαίνων, that is, ἐπὶ βασκανίας.—† Whence on their extolling Philip, as being very persuasive in oratorical powers, comely in appearance, and above all, an excellent boon companion,* he was compelled to jeer him in a disparaging manner; saying, that the first was the property of a sophist, the second, that of a woman, and the third, that of a sponge: but none of them a suitable panegyric on a king.—18. ἐξώρησε, that is, ὁ Δημοσθένης ἐκίνησε στόλον ἐκπέμπειν.

* Able to drink a great quantity of liquor in company.

Φιλίππῳ· καὶ διαβάντες, ἐκείνου τὸ ψήφισμα γρά-
ψαντος, ἐξήλασαν τοὺς Μακεδόνας. Δεύτερον δὲ
Βυζαντίοις¹⁹ ἐβοήθησε καὶ Περινθίοις ὑπὸ τοῦ Μα-
κεδόνα πολεμουμένοις.—Ἐπειτα πρεσβεύων καὶ δια-
λεγόμενος τοῖς Ἕλλησι, καὶ παροξύνων, συνέστησε,²⁰
πλὴν ὀλίγων, ἅπαντας ἐπὶ τὸν Φίλιππον· ὥστε σύντα-
ξιν γενέσθαι πεζῶν μὲν μυρίων καὶ πεντακισχιλίων,
ἱππέων δὲ δισχιλίων, ἄνευ τῶν πολιτικῶν δυνάμεων,²¹
χρήματα δὲ καὶ μισθοὺς τοῖς ξένοις²² εἰσφέρεισθαι
προθύμως. Ἐπρωμένης δὲ τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ
μέλλον, καὶ συνισταμένων κατ' ἔθνη καὶ πόλεις Εὐβοέ-
ων, Ἀχαιῶν, Κορινθίων, Μεγαρέων, Λευκαδίων, Κερ-
κυραίων, ὁ μέγιστος ὑπελείπετο τῷ Δημοσθένει τῶν
ἀγώνων, Θηβαίους προσαγαγέσθαι τῇ δουλείᾳ, χῶ-
ραν τε ὀνόμαζον τῆς Ἀττικῆς καὶ δύναμιν ἐναγώνιον
ἔχοντας, καὶ μάλιστα τότε τῶν Ἑλλήνων εὐδοκιμοῦν-
τας²³ ἐν τοῖς ὅπλοις. Ἦν δ' οὐ ῥάδιον ἐπὶ προσφάτοις
εὐεργετήμασι τοῖς περὶ τὸν Φωκικὸν πόλεμον τετιθασ-
σευμένους²⁴ ὑπὸ τοῦ Φιλίππου μεταστῆσαι τοὺς Θη-
βαίους, καὶ μάλιστα ταῖς διὰ τὴν γειτνίασιν ἀψιμαχίαις
ἀναξαινομένων ἐκάστοτε τῶν πολεμικῶν πρὸς ἀλλήλας
διαφορῶν ταῖς πόλεσιν.^{25*}

5 (c. 18.) Οὐ μὲν ἄλλ' ἐπεὶ Φίλιππος εἰς τὴν Ἑλλά-
τειαν²⁶ ἐξαίφνης ἐπέπεσε, καὶ τὴν Φωκίδα κατέσχεν,
ἐκπεπληγμένων τῶν Ἀθηναίων, καὶ μηδενὸς τολμῶντος
(ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα, μηδ' ἔχοντος ὃ, τι χρὴ λέγειν,
ἀλλ' ἀπορίας οὐσης ἐν μέσῳ²⁷ καὶ σιωπῆς, παρελθὼν
μόνος ὁ Δημοσθένης, συνεβούλευε τῶν Θηβαίων ἔχε-
σθαι καὶ τὰλλα παραθαρούνας καὶ μετεωρίδας, ὥσπερ

19. *Byzantium*, a town situated on the Thracian Bosphorus,—and *Perinthus*, a town of Thrace on the Propontis.—20. *συνίστας*, *he united them in an alliance*.—21. *πολιτικῶν δυνάμεων*, *the municipal troops*.—22. *οἱ ξένοι*, *the hired soldiers*.—23. The Thebans acquired great glory by the war against Sparta, and especially by the battles at Leuctra and Mantinea.—24. The Thebans after the Phocian war had received great benefits from Philip.—* *But it was a difficult task to detach the Thebans from Philip's interest, cajoled as they were, by recent benefits, conferred in the Phocian war; and particularly as the hostile feuds, continually fomented between either nation, on account of the skirmishes almost daily occurring and mainly arising from the vicinity of their respective borders, had mutually exasperated the two cities against each other*.—25. The construction is, καὶ μάλιστα τῶν πολεμικῶν διαφορῶν πρὸς ἀλλήλας ταῖς πόλεσιν ἀναξαινομένων ἐκάστοτε ταῖς ἀψιμαχίαις διὰ τὴν γειτνίασιν.—26. *Elatea*, a city on the northern frontier of Boeotia.—27. *that is, in τῇ ἐκκλησίᾳ*.

εἰώθει, τὸν δῆμον ταῖς ἐλπίσι, ἀπεστάλη πρεσβευτῆς μεθ' ἐτέρων εἰς Θήβας. Τὸ μὲν οὖν συμφέρον²⁸ οὐ διέφυγε τοὺς τῶν Θηβαίων λογισμούς, ἀλλ' ἐν δυμῶσιν ἑκαστος εἶχε τὰ τοῦ πολέμου δεινά, ἔτι τῶν Φωκικῶν τραυμάτων γὰρ ἄλλων παραμενόντων· ἡ δὲ τοῦ ῥήτορος δύναμις ἐκρίπτευσά τὸν θυμὸν αὐτῶν, καὶ διακαίουσα τὴν φιλοτιμίαν, ἐπεσκόπησε τοῖς ἄλλοις ἅπασιν· ὥστε φόβον καὶ λογισμὸν καὶ χάριν ἐκβαλεῖν αὐτοὺς, ἐνθουσιῶντας ὑπὸ τοῦ λόγου πρὸς τὸ κάλόν.²⁹ Οὕτω δὲ μέγα καὶ λαμπρὸν ἐφάνη τὸ τοῦ ῥήτορος ἔργον, ὥστε τὸν μὲν Φίλιππον εὐθύς ἐπικηρόμενον εἶρηνης, ὀρθῇ³⁰ δὲ τὴν Ἑλλάδα γενέσθαι καὶ συνεξαναστήναι πρὸς τὸ μέλλον, ἐπήγγετέν δὲ μὴ μόνον τοὺς στρατηγοὺς τῷ Δημοσθένει ποιῶντας τὸ προσταττόμενον, ἀλλὰ καὶ τοὺς Βοιωτάρχας,³¹ διοικεῖσθαι τε τὰς ἐκκλησίας ἁπάσας οὐδὲν ἥττον ὑπ' ἐκείνου τότε τὰς Θηβαίων, ἢ τὰς Ἀθηναίων,³² ἀγαπωμένου παρ' ἀμφοτέροις καὶ δυναστεύοντος, οὐκ ἀδίκως, οὐδὲ παρ' ἀξίαν, ἀλλὰ καὶ πᾶν προσηκόντως.

5 (c. 20.) Μέχρι μὲν οὖν τούτων ἀνὴρ ἦν ἀγαθός· ἐν δὲ τῇ μάχῃ καλὸν οὐδέν, οὐδ' ὀμολογούμενον³³ ἔργον, οἷς εἶπεν, ἀποδειξάμενος, ὅχετο λίπών³⁴ τὴν τάξιν, ἀποδράς αἰσχιστα, καὶ τὰ ὅπλα ῥίψας, οὐδὲ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἀσπίδος, ὡς ἔλεγε Πυθίας, αἰσχυνθεὶς, ἐπιγεγραμμένης γράμμασι χρυσοῖς· Ἀγαθῇ τύχῃ. Παραυτίκα μὲν οὖν ὁ Φίλιππος ἐπὶ τῇ νίκῃ διὰ τὴν χαρὰν ἐξυβρίσας, καὶ κωμάσας ἐπὶ τοὺς νεκροὺς, μεθύων, ἦδε τὴν ἀρχὴν τοῦ Δημοσθένους ψηφίσματος,³⁵ πρὸς πόδα διαιρῶν καὶ ὑποκροῶν.³⁶

Δημοσθένους Δημοσθένους Παιανιεὺς³⁷ τὰδ' εἶπεν· ἐκνήψας δέ, καὶ τὸ μέγεθος τοῦ περιστάντος αὐτὸν ἀγῶνος ἐν νῷ λαβὼν, ἐφθιττε τὴν δεινότητα καὶ τὴν

28. τὸ συμφέρον, scil. to avoid the evils of war, still before their eyes, and to preserve friendship with the Macedonian king.—29. τὸ καλόν is opposed to τὸ συμφέρον.—30. ὀρθῇ, in anxious expectation.—31. The chiefs of the Boeotian deputies assembled in Thebes.—32. The construction is, διοικεῖσθαι δι' οὐδὲν ἥττον τὰς ἐκκλησίας τὰς Θηβαίων ἢ τὰς Ἀθηναίων.—33. οὐδ' ὀμολογούμενον ἔργον οἷς εἶπεν, that is, τοῖς αὐτοῦ λόγοις ὁμοιον, ὅτι τῶν αὐτοῦ λόγων ἕξιν.—34. Having suddenly deserted, &c.—ὅχετο adds the idea of celerity to the action.—35. The first words of the decree happened to form an Iambic Tetrameter.—36. scanning and beating time with the foot.—37. Pœania, a ward or parish of Attica.

δύναμιν τοῦ ῥήτορος, ἐν μέρει μικρῇ μιᾷς ἡμέρας τὸν ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας καὶ τοῦ σώματος ἀναρῶναι κίνδυνον ἀναγκασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ.^{38*}

59 *Li* (c. 21.) Τότε δὲ τῆς ἀτυχίας³⁹ τοῖς Ἑλλησι γενομένης, οἱ μὲν ἀντιπολιτευόμενοι ῥήτορες, ἐπεμβαίνοντές τῷ Δημοσθένει, κατεσκεύαζον εὐθύνas καὶ γραφάς ἐπ' αὐτόν· ὁ δὲ δῆμος οὐ μόνον τούτων ἀπέλυεν, ἀλλὰ καὶ τιμῶν διετέλει,⁴⁰ καὶ προσκαλούμενος αὐτοῖς, ὡς εὖνουν, εἰς τὴν πολιτείαν, ὥστε καὶ τῶν ὁστέων ἐκ Χαιρωνείας κομισθέντων καὶ θαπτομένων, τὸν ἐπὶ τοῖς ἀνδράσιν ἔπαινον⁴¹ εἰπεῖν ἀπέδωκεν, οὐ ταπεινῶς, οὐδ' ἀγεννῶς φέρων τὸ συμβεβηκός, ἀλλὰ τῷ τιμᾶν μάλιστα καὶ κοσμεῖν τὸν σύμβουλον ἀποδεικνύμενος τὸ μὴ μεταμέλεισθαι⁴² τοῖς βεβουλευμένοις.

59 *b* * * * * *
(c. 28.) Ἀπέθανε δὲ ὁ Δημοσθένης τόνδε τὸν τρόπον. Ὡς Ἀντίπατρος καὶ Κρατερός⁴³ ἡγγέλλοντο προσιόντες ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, οἱ μὲν περὶ τὸν Δημοσθένην⁴⁴ φθάσαντες ὑπεξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως, ὁ δὲ δῆμος αὐτῶν θάνατον κατέγνω, Δημάδου γράψαντος.⁴⁵ Ἄλλων δ' ἄλλαχοῦ διασπαρέντων, ὁ Ἀντίπατρος περιέπεμπε τοὺς συλλαμβάνοντας, ὧν ἡγεμῶν ἦν Ἀρχίας, ὁ κληθεὶς Φυγαδοθήρας. Τοῦτον δέ, Θούριον⁴⁶ ὄντα τῷ γένει, λόγος ἔχει τραγωδίας ὑποκρίνασθαι ποτε, καὶ τὸν Αἰγινήτην Πῶλον, τὸν ὑπερβαλόντα τῇ τέχνῃ πάντας, ἐκείνου γεγονέναι μαθητὴν ἱστοροῦσιν.

38. The construction is, ἀναγκασθεὶς ἐπ' αὐτοῦ ἀναρῶναι τὸν κίνδυνον ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας καὶ τοῦ σώματος.—* Immediately after this decisive victory, Philip, through excessive joy, acting in the most insolent manner, and dancing with riotous indecency, through the dead bodies, while in a state of intoxication, sung the beginning of Demosthenes' decree, as an ode, scanning and beating time, with his foot:—

Demosthenes, the Paeanian, the son of Demosthenes, has proposed as follows.

But on coming to his sobriety, and reflecting at his leisure on the magnitude of the contest, in which he had been just engaged, he shuddered to contemplate the consummate skill and amazing power of the orator, by whom,* he was driven to fling the hazard of his life and empire on the insignificant portion of a single day.—39. The defeat at Chæroneia.—40. τιμῶν διετέλει.—41. The usual eulogy pronounced on such occasions.—42. μεταμέλεισθαι is usually followed by the preposition *ἐν*.—43. Antipater and Craterus were the generals and successors of Alexander in his European dominions.—44. See above, note 16.—45. scil. τὸ ψήφισμα.—46. Thurium, a colony of Athens in lower Italy.

* There is a trifling liberty taken with the text in this passage, to accommodate the translation to the English idiom. This liberty, however, is rarely required.

59 (c. 29.) Οὗτος οὖν ὁ Ἀρχίας τὸν Δημοσθένη πηθόμενος ἐκέτην ἐν Καλαυρία⁴⁷ ἐν τῷ ἱερῷ Ποσειδῶνος καθεστῆσθαι, διακλέψας ὑπηρετικοῖς, καὶ ἀποβάς μετὰ Θρακῶν δορυφόρων, ἐπειθεν⁴⁸ ἀναστάντα βαδίζειν μετ' αὐτοῦ πρὸς Ἀντίπατρον, ὡς δυσχερὲς πεισόμενον οὐδέν.⁴⁹ Ὁ δὲ Δημοσθένης ἐτύχχανεν ὄψιν ἐωρακῶς κατὰ τοὺς ὕπνους ἐκείνης τῆς νυκτὸς ἀλλόκοτον. Ἐδόκει γὰρ ἀνταγωνίζεσθαι τῷ Ἀρχία τραγωδίαν ὑποκρινόμενος, εὐήμερων δὲ καὶ κατέχων τὸ θέατρον,⁵⁰ ἐνδεία παρασκευῆς καὶ χορηγίας⁵¹ προατεῖσθαι. Διὸ τοῦ Ἀρχίου πολλὰ φιλάνθρωπα διακείμενός, ἀναβλέψας⁵² πρὸς αὐτόν, ὥσπερ ἐτύχχανε καθήμενος· ὃ Ἀρχία εἶπεν, οὔτε ὑποκρινόμενός με ἐπειράς, πῶποτε, οὔτε νῦν πείσεις ἐπαγγελλόμενός.⁵³ Ἀρξάμενός δ' ἀπειλεῖν τοῦ Ἀρχίου μετ' ὀργῆς, νῦν, ἔφη, λέγεις τὰ ἐκ τοῦ Μακεδονικῆ τρίποδος,⁵⁴ ἄρτι δ' ὑπεκρίνου.⁵⁵ Μικρὸν οὖν ἐπίσχες, ὅπως ἐπιστείλω τι τοῖς οἴκοι. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐντὸς ἀνέλωρήσεν τοῦ ναοῦ· καὶ λαβὼν βιβλίον, ὡς γράφειν μέλλων, προσήνεγκε τῷ στόματι τὸν κάλαμον,⁵⁶ καὶ δακὼν, ὥσπερ ἐν τῷ διανοεῖσθαι καὶ γράφειν εἰώθει, χρόνον τινὰ κατέσχεν, εἴτα συγκαλυψάμενος ἀπέκλινε τὴν κεφαλὴν. Οἱ μὲν οὖν παρὰ γὰρ θύρας ἐστῶτες δορυφόροι κατεγέλων ὡς ἀπόδεικνύντες αὐτοῦ, καὶ μαλακὸν ἐκάλουν καὶ ἀνανδρὸν· ὁ δ' Ἀρχίας προσελθὼν ἀνίστασθαι παρεκάλει, καὶ τοὺς αὐτοὺς ἀνακνυλὼν⁵⁷

47. Calauria, an island on the coast of Argolis.—48. See "Life of Aristides," note 38.—49. ὡς . . . οὐδέν, that is, λέγων, αὐτὸν οὐδὲν δυσχερὲς πείσασθαι.—50. κατέχων τὸ θέατρον, that is, τοὺς θεατὰς ἐκτρέφειν, so that he kept his place on the stage.—51. παρασκευὴ καὶ χορηγία, the wardrobe, masks, and other requisites necessary at the exhibition of a piece, which the Choregus was charged to furnish.—52. ἀναβλέψας, scil. Δημοσθένος.—53. οὔτε ἐπειράς, you never on the stage persuaded me that you were that character which you represented.—54. Now you speak the truth, which comes from the Macedonian tripod,—the will of Antipater.—55. You act a part.—For he imagined in his dream, that he was engaged in a rivalry, with Archias, in the performance of tragedy, and that, although he had succeeded in winning the general applause and remaining in possession of the stage, he was afterwards overcome, through a deficiency of scenic preparation and ornaments usually furnished by the Choregus. Wherefore when Archias began to say many kind things, looking up at him,—for he remained sitting—he replied; as heretofore, O! Archias, thou couldst never persuade me, that thou wast the character personated on the stage; so neither canst thou, at present, persuade me, in the capacity of an ambassador. Archias in a rage, beginning to use threats, Now, observed the orator, thou utterest the oracles from the Macedonian tripod; lately, thou wast only acting a part.—56. κάλαμον, which contained the poison.—57. ἀνακνυλὼν, that is, πάλιν διεκίδεας, repeating.

λόγους, αὐθις ἐπήγγελλετο διαλλαγὰς πρὸς τὸν Ἀντίπατρον. " Ἦδη δὲ συνησθημένος ὁ Δημοσθένης ἐμπεφυκὸς αὐτῷ τοῦ φαρμάκου καὶ κρατοῦντος ἐξεκαλύψατο· καὶ διαβλέψας πρὸς τὸν Ἀρχίαν οὐκ ἂν φθάνοις,⁵⁸ εἶπεν, ἤδη τὸν ἐκ τῆς τραγοῦδιᾶς ὑποκρινόμενος Κρέοντα, καὶ τὸ σῶμα τοῦτο ῥίπτων ἄταφον; Ἐγὼ δ', ὦ φίλε Πόσειδον, ἔτι ζῶν ἐξανίσταμαι τοῦ ἱεροῦ.⁵⁹ τῷ δὲ Ἀντιπάτρῳ καὶ Μακεδόσιν οὐδ' ὁ σὸς ναὸς καθαρὸς ὑπολέλειπται. Ταῦτ' εἰπὼν καὶ κελεύσας ὑπολαβεῖν αὐτὸν ἤδη τρέμοντα καὶ σφαλλόμενον, ἅμα τῷ προελθεῖν καὶ παραλλάξαι⁶⁰ τὸν βωμὸν ἔπεσε, καὶ στενάξας ἀφῆκε τὴν ψυχὴν.*

58. οὐκ ἂν φθάνοις ὑποκρινόμενος. Creon, the tyrant of Thebes, in the *Antigone* of Sophocles, commanded the body of Polynices to be left unburied.—59. The temples were considered to be polluted by containing a dead body.—60. παραλλάξαι, that is, παραμεῖψαι.—* But I, O! friendly Neptune, while yet living shall depart from thy sacred abode: as even thy temple is not left unpolluted by Antipater and the Macedonians. Thus speaking, and ordering them to support him already tottering and staggering, while in the act of going forth and passing by the altar, he fell, and, with a groan, yielded up the ghost.

Finished July 12/11.

POETICAL EXTRACTS.

1. The meeting of Hector and Andromache.

(Homer's Iliad, VI. 369.)

Ὡς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 Αἶψα δ' ἔπειθ' ἰκάνε δόμους εὐναιετάοντας,
 Οὐδ' εὖρ, Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
 Ἀλλ' ἦγε ξὺν παιδί καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
 Πύργῳ ἐφειστέκει γοῶσά τε, μυρομένη τε. 5
 Ἔκτωρ δ' ὥς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
 Ἔστη, ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, μετὰ δὲ δμῳῇσιν ἔειπεν·
 Εἰ δ', ἄγε μοι, δμῳαί νημερτέα μυθήσασθε·
 Πῇ ἔβη Ἀνδρομάχῃ λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
 Ἢ πῇ ἐς γαλῶν, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων, 10
 Ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 Τρῳαὶ εὐπλόκαμον δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται;
 Τὸν δ' αὖτ' ὀτρυνή ταμίη πρὸς μῦθόν ἔειπεν·
 Ἐκτόρ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι·
 Οὔτε πῇ ἐς γαλῶν, οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων, 15
 Οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι.
 Τρῳαὶ εὐπλόκαμον δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται·
 Ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὔνεκ' ἄκουσεν
 Τείρεσθαι Τρῳας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
 Ἢ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει, 20
 Μαινομένη εἰκυῖα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη
 Ἢ ῥα γυνὴ ταμίη· ὁ δ' ἀπέσσντο δώματος Ἔκτωρ,
 Τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτις, εὐκτιμένας κατ' ἀγυιάς.
 Εὖτε πύλας ἰκάνε, διερχόμενος μέγα ἄστυ,
 Σκαιάς—τῇ γὰρ ἔμελλε διεξίμεναι πεδίονδε— 25

V. 1. φωνήσας. Hector had been just conversing with Helen, and Paris, his brother.—V. 8. Εἰ δ', ἄγε. This phrase is considered to be elliptical, for εἰ δὲ βούλεσθε.—V. 10. ἐς γαλῶν, scil. οἶκον.—V. 13. δ' αὖτ'.—αὖτε strengthens the antithesis denoted by δ.—V. 18. πύργον, one of the towers on the walls, whence was visible the field of battle.—V. 20. δὴ is probably formed from δᾶω or δαίω, *disco*, denoting something *known*, *ascertained*,—ἢ μὲν δὴ, *she for certain*.—ἀφικάνει, the present for the aorist.—V. 21. μαινεσθαι is applied to any vehement passion.—V. 22. ἢ for ἐφ, from ἡμί.—V. 25. τῇ for ταύτῃ, *there*—διεξίμεναι for διεξίταται.

Ἐνθ' ἄλοχος πολίδωρος ἐναντίη ἦλθε Θέουσα,
 Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,
 Ἡετίων, ὃς ἐνῆλθεν ὑπὸ Πλάκῃ ὕληεσση,
 Θήβη· Ὑποπλακίη, Κιλίκεσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσων.
 Τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἐκτορι χαλκοχορυστῇ. 30
 Ἡ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', αἶμα δ' ἀμφίπολος κτεν αὐτῇ,
 Παῖδ' ἐπὶ κόλποι ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς,
 Ἐκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ.
 Τὸν ῥ' Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστυάνακτ'. οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἐκτωρ. 35
 Ἦτοι ὁ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ.
 Ἀνδρομάχῃ δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δακρυχέουσα,
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν
 Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις
 Παῖδά τε νηπίαχον, καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἣ τάχα χήρῃ 40
 Σεῦ ἔσομαι· τάχα γὰρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοί,
 Πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη,
 Σεῦ ἀφαρμαρτούση, χθόνα δύνεμαι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 Ἔσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν σύ γε πότμον ἐπίσπης,
 Ἀλλ' ἄχ'· οὐδέ μοι ἔστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ. 45
 Ἦτοι γὰρ πατέρ' ἄμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 Ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὐναιετάωσαν,
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 Οὐδέ μιν ἐξενάρριξε· σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ.
 Ἀλλ' ἄρα μιν κατέκχε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν, 50
 Ἦδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 Νύμφαι ὀρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Οἱ δέ μοι ἐπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν.
 Οἱ μὲν πάντες ἰὼ κίον ἡματι Ἀῖδος εἴσω.
 Πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρχης δῖος Ἀχιλλεύς, 55
 Βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἄργεννῇς ὄτεσσιν.

V. 28. Ἡετίων, strict syntax would here require the genitive to be used—ἐν Πλάκῃ, a mountain in Asia Minor, at the foot of which lay Thebe, distinguished by the epithet ὑποπλακίη.—V. 30. ἔχεθ' Ἐκτορι for ἀλοχος ἢ Ἐκτορος.—V. 34. καλέεσκε, this Ionic form is only used of a repeated action.—V. 35. Ἀστυάνακτα, complimenting the valour of the father, by an epithet applied to the son.—V. 38. ἐν τ' ἄρα οἱ φῶ for ἐνέφν αὐτῷ, she clung to his hand.—V. 43. ἀφαρμαρτούση, that is, σὸς στερηθείση—δύνεμαι for δύναι.—V. 44. ἐπίσπης, aorist from ἐπίσσω—ἐπισπένειν τὸν πότμον, to hasten to destruction; for ὀλισθαίνει.—V. 46. Achilles, in the first year of the war, attacked the circumjacent allies of Troy, and laid waste their regions.—V. 50. σὺν ἔντεσι, according to ancient usage, whatever the dead valued when alive was buried with them.—V. 54. οἱ μὲν for οἱ μὲν.

Μητέρα δ', ἣ βασίλευεν ὑπὸ Πλάκῃ ὑληέσση,
 Τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἤγαγ' ἄμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 " Ἀψ' ὄγε τὴν ἀπέλυσε, λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα·
 Πατὴρ δ' ἐν μεγάροισι βάλ' " Ἀρτεμις ἰοχέαιρα. 60
 " Ἐκτορ, ἀτὰρ σὺ μοὶ ἔσσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 " Ἡδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης.
 " Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε, καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 Μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θείης, χήρην τε γυναῖκα·
 Λαὸν δὲ στῆσον παρ' ἐρινεόν, ἔνθα μάλιστα — 65
 " Ἀμβατός ἐστι πόλις, καὶ ἐπιδρομον ἔπλετο τεῖχος.)
 Τρεῖς γὰρ τῇ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι, —
 " Ἀμφ' Αἴαντε δῶ καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα,
 " Ἡδ' ἄμφ' Ἀτρεΐδας καὶ Τυδεὸς ἄλκιμον υἱόν·
 " Ἡ ποῦ τίς σφιν ἐνίσπε θεοπροπίων εὖ εἰδώς, 70
 " Ἡ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἴκτωρ·
 " Ἡ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλους,
 Αἶ κε, κακὸς ὤς, νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο· 75
 Οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλοῦς
 Αἰεὶ, καὶ πρῶτοισι μετὰ Τρῳέσσι μάχεσθαι,
 Ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἧδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
 Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 " Ἔσσεται ἡμαρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή, 80
 Καὶ Πριάμος, καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο.
 " Ἀλλ' οὐ μοι Τρῶων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω,
 Οὔτ' αὐτῆς Ἐκάβης, οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος,
 Οὔτε κασιγνήτων, τοῖ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ —
 " Ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν, 85
 " Ὅσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 Δακρυόεσσαν ἄγῃται, ἐλεύθερον ἡμαρ ἀπούρας·

V. 57. The construction introduced by *μητέρα*, being broken off by the next clause, is again renewed by *τὴν ἐπεὶ*.—V. 60. *βάλ'* Ἀρτεμις, that is, *she died suddenly*.—V. 64. *θείης* subjunctive for *θείς* commonly *θῆς*.—V. 70. *ἐνίσπε* from *ἐνίσπω*.—*θεοπροπίων εὖ εἰδώς*, *well skilled in prophecy*.—V. 75. (*αἶ* for *εἰ*) *κε* a conjunction peculiar to epic poetry.—*νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο*, *I wander far from the field to avoid him*.—V. 78. *ἀρνύμενος*, *supporting my father's glory*.—*ἐμὸν αὐτοῦ*. The accusative of the possessive pronoun is used instead of the genitive *ἐμοῦ*, with which *αὐτοῦ* is in apposition.—V. 81. *ἐυμμελής*, gen. *ἐυμμελῆος*, *ω*.—V. 82. The epic poets use *κέν* for *ἄν*.—*οἷ κε . . . πέσοιεν*, the optative is here used as a milder expression than the indicative *οἱ πέσουσιν*.—V. 87. *ἐλεύθερον ἡμαρ*, that is, *τὴν ἐλευθερίαν*.—*ἀπούρας*, the 1. aorist participle.

Καί κεν ἐν Ἀργεὶ ἐοῦσα, πρὸς ἄλλης ἰστὸν ὑφαίνοις,
 Καί κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηίδος ἢ Ὑπερείης,
 Πόλλ' ἀκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσεται ἀνάγκη· 90
 Καί ποτέ τις εἴπῃσιν, ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν·
 "Ἐκτορος ἦδε γυνή, δς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι
 Τρῶων ἵπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
 "Ὡς ποτέ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
 Χήτει τοιοῦδ' ἀνδρὸς, ἀμύνειν δοῦλιον ἡμαρ. 95
 Ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει,
 Πρὶν γε τι σῆς τε βοῆς, σοῦ δ' ἐλκηθμοῖο πυθέσθαι.
 "Ὡς εἰπὼν, οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἐκτωρ.
 "Ἀψ δ' ὁ πᾶς πρὸς κόλπον εὐζώνοιο τιθήνης
 Ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλου ὧσιν ἀτυχθεῖς, 100
 Ταρβήσας χαλκὸν τε, ἰδὲ λόφον ἱππιοχαίτην,
 Δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας·
 Ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
 Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἐκτωρ,
 Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν· 105
 Αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε, πῆλὲ τε χερσίν,
 Εἶπεν ἐπευξάμενος Αἰτ' τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν·
 Ζεῦ, ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 Παῖδ' ἐμὸν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρῶεσσιν,
 Ὡδε βίην τ' ἀγαθὸν, καὶ Ἰλίου ἴφι ἀνάσσειν· 110
 Καί ποτέ τις εἴπῃσι πατρὸς δ' ὄγε πολλὸν ἀμείνων!
 Ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα,
 Κτείνας δῆϊον ἄνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ·—
 "Ὡς εἰπὼν, ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσίν ἔθηκεν
 Παῖδ' ἐόν· ἥ δ' ἄρα μιν κηῶδε δέξατο κόλπῳ, 115
 Δακρυόεν γελάσασα. Πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
 Χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Δαιμονίη, μή μοί τι λήν ἀκαχίζεο θυμῷ·
 Οὐ γάρ τίς μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνῆρ Ἀἰδι προΐαψει·

V. 88. πρὸς ἄλλης, *alio júbente*, for ἐν ἄλλῃ.—V. 91. καὶ ποτέ τις εἴπῃσι (εἴπῃ,) the subjunctive is used to express probability, and *then some one may say*.—V. 92. ἀριστεύεσκε. See V. 34.—V. 95. τοιοῦδε ἀμύνειν for the prosaic expression οἷον τε θυτὸς ἀμύνειν.—V. 106. αὐτὰρ ὅγ', scil. τὸν δὲ υἱὸν ἔλαβε.—πῆλε from πᾶλλω.—V. 108. δὴ is usually added to the imperative to strengthen its meaning. See V. 20.—The construction is, δότε καὶ τόνδε παῖδα ἐμὸν γενέσθαι ἀριπρεπέα, ὥσπερ καὶ ἐγὼ (ἀριπρεπέως εἰμι).—V. 110. ἀνάσσειν, depending on δότε.—καὶ ποτε. See above, V. 90.—V. 112. ἀνιόντα construed with εἴπῃ.—V. 113. χαρεῖν, opt. 2. aor. pass.—V. 119. Αἰδι προΐαψει, that is, εἰς Αἶδα. In προΐαπτειν, the preposition does not refer to the time, but denotes the manner.

Μοῖραν δ' οὔτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν, 120
 Οὐ κακόν, οὔδ' ἐν ἐσθλόν' ἐπὶ τὰ πρῶτα γένηται. |
 Ἄλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
 Ἰστον τ', ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 Ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει
 Πᾶσιν, ἱμοὶ δὲ μάλιστα, τοῖ Ἰλῖω ἐγγεγάασιν. 125
 Ὡς ἄρα φωνήσας, κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἐκτωρ
 Ἰππουριν· ἄλοχος δὲ φίλῃ οἰκόνδε βεβήκει,
 Ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
 Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὐναιετάοντας
 Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο· κινήσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς 130
 Ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόον πάσησιν ἐνώρσεν.
 Αἰ μὲν ἔτι ζῶν γόον Ἐκτορα ὦ ἐνὶ οἴκῳ·
 Οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
 Ἰεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.

II. Jupiter commands the Gods to remain neutral.

(Iliad. VIII. 1—29.)

Ἦώς μὲν κροκόπεπλος ἐκιδνάτο πᾶσαν ἐπ' αἶαν·
 Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραννος,
 Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
 Αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·
 Κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοί, πᾶσαι τε θέαιναι, 5
 Ὅφρ' εἴπω, τὰ με θυμός ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Μῆτε τις οὖν θήλεια θεὸς τόγε, μῆτε τις ἄρσην
 Πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος· ἄλλ' ἅμα πάντες
 Αἰνεῖτ', ὅφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
 Ὅν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐβέλοντα νοήσω 10

V. 125. ἐγγεγάασιν, the poetic form for ἐγγεγάασαι.—V. 133. μιν, though short, is made long by being in the *arsis*, which is on the first syllable of the foot in hexameter verse.

V. 3. Οὐλύμποιο, a famous mountain on the coast of Thessaly, on the top of which the ancients placed the residence of the gods.—V. 4. σφ', that is, σφεῖς for αὐτοῖς,—ἐπὶ πάντες ἄκουον, for πάντες ἀπήκουον.—V. 8. διακέρσαι, the ancient form of the aorist, from διακίρω, (as ὄρω from ὄρω, κέλω from κέλλω,) διακίρσαι ἔπος, to disobey a command.—Jupiter does not expressly announce his decree, but implies it in his menace of punishment. In the tenth verse he says ἐν δ' ἂν ἐγὼν, as if he had explicitly said μή τις θεῶν ἀρηγέτω Τρωσὶν ἢ Δαναοῖσιν.—V. 10. The construction is, ἐν θεῶν νοήσω ἂν ἐβέλοντα ἐλθόντα, voluntarily and of himself.—V. 10.* ἐβέλοντα in this, and ἐλθόντα, in the following line, have been rather inelegantly translated—"voluntarily and of himself." "Voluntarily coming," is better. Could not the passage be thus translated—"Whatsoever one of the gods, I shall perceive, contrary to this order (ἀνάνευθε) coming

Ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Ἀναοῖσιν,*
 Πληγεῖς οὐ κατὰ κόσμον, ἐλεύσεται Οὐλύμπονδε·
 * Ἡ μιν ἐλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἡρόεντα,
 Τῇλε μάλ' ἤχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον·
 " Ἐνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός, 15
 Τόσσον ἔνερθ' Ἀΐδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
 Γνώσεται ἔπειθ' ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.
 Εἰ δ', ἄγε, πειρήσασθε, θεοί, ἵνα εἴδετε πάντες,
 Σειρὴν χρυσεῖην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες;
 Πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοί, πάσαι τε θέαιναι. 20
 Ἄλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε
 Ζῆν', ὑπατον μήστωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ καμοίτε.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
 Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμι', αὐτῇ τε θαλάσσῃ·
 Σειρὴν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο 25
 Δησαίμην· τὰ δέ κ' αὐτε μετήορα πάντα γένοιτο.
 Τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν, περὶ τ' εἰμ' ἀνθρώπων.
 " Ὡς ἔφραθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.

III. *Triumph of Achilles over the dead body of Hector, and the lament of Andromache.*

(*Iliad*, XXII. 376—515.)

Τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 Στάς ἐν Αἰαίοισιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
 " ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, X
 Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
 " Ὅς κακὰ πόλλ' ἔρρεξεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι· 5
 Εἰ δ', ἄγετ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,

(*ἰδόντ'*) with an intention (*ἰθέλοντα*) of aiding either Trojans, or Greeks, &c., &c., &c. ?—(*Edit.*)—V. 15. *πύλαι*, the gales, which separate the deeps of Tartarus from Hades.—V. 17. *ἔπειτα* for *τότε*.—V. 18. See "Poetical Extracts," I. v. 8.—*εἴδετε* for *εἶδετε* by poetic license.—V. 19. *ἐξ οὐρανόθεν*, a common pleonasm of the preposition.—V. 23. *ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ*, when I in my turn.—V. 24. *ἐρύσαιμι* *αν*, scil. *τὴν σειρην*,—*αὐτῇ γαίῃ* governed by *σὺν* understood, for this preposition is commonly omitted before *αὐτός*.—V. 25. *περὶ ῥίον*. Here Olympus is considered as detached from the earth, and as a part of the heavens.—V. 28. *ἀκὴν ἐγένοντο* for *ἡσυχίαν ἡγαγον σιωπήσαντες*. The construction of *ἀκὴν γίνεσθαι* was obscure to the ancient grammarians.

V. 1. *τὸν δὲ*, that is, *Ἑκτορα*.—V. 4. *ἐπειδὴ*, the first syllable of this word is long, because the *arsis* or stress of the rhythm falls on it.—V. 6. *εἰ δ' ἄγετ'*. See "Poetical Extracts," I. v. 8.—*σὺν τεύχεσι* for *ὡς ἔχομεν ἐπλισθέντες*.—*πειρηθῶμεν*,

- " Οφρα κ' ἔτι γνῶμεν Τρώων νόον, ὄντιν' ἔχουσιν·
 " Η καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, τοῦδε πεσόντος,
 " Ηὖ μένειν μεμάασι, καὶ "Εκτορος οὐκέτ' ἐόντος.
 " Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; 10
 Κεῖται παρ νήεσσι νέκυς ἄκλαντος, ἄθραπτος,
 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
 Ζωῶσιν μετέω, καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ·
 Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν' Αἶδαο,
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἐταίρου. 15
 Νῦν δ' ἄγ', αἰείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
 " Ηιράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν "Εκτορα δῖον,)
 " Ωἱ Τρῶες κατὰ ἄστυ, θεῶ ὦς, εὐχετόωντο.
 " Η ῥα καὶ "Εκτορα δῖον αἰεκέα μῆδετο ἔργα· — 20
 Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
 " Ες σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας.
 " Εκ δίφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
 " Ες δίφρον δ' ἀναβάς, ἀνά τε κλύτὰ τεύχε' αἰέρας,
 Μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην. 25
 Τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσσαλος· ἀμφὶ δὲ χαῖται
 Κυάνεαι πύλναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσιν
 Κεῖτο, πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσιν
 Δῶκεν αἰεκίσσασθαι ἐπὶ ἐν πατρίδι γαίῃ.
 " Ως τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δὲ νυ μήτηρ 30
 Τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
 Τηλόσε· κώκυσεν δὲ μάλα μέγα, παῖδ' ἐσιδοῦσα.
 " Ωμιωξεν δ' ἔλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ,
 Κωκυτῷ τ' εἶχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ·
 Τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἦν ἐναλίγκιον, ὥς εἰ ἅπασα 35
 " Γίλοις ὄφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.

ὄφρα . . . instead of *πειρηθῶμεν γινῶναι τὸν νοῦν*.—*ὄφρα* is frequently connected with *ἂν* (*κε*) by epic writers.—V. 11. *ἄκλαντος*, refers to the solemn lamentations over the dead.—V. 13. *μετέω* for *μετώ*, from *μέτειμι*.—V. 14. *καταλήθονται*, scil. *οἱ ἄλλοι*, though others of the dead are forgotten in Hades, yet will I even there, &c.—V. 16. *ἄγε* is often followed by the plural.—V. 17. *τονδε*, that is, *τὸ τοῦ "Εκτορος σῶμα*.—V. 20. *μῆδεσθαι τινά τι*, as, *ποιεῖν, λέγειν*, with a double accusative.—V. 24. *τεύχεα*, scil. *"Εκτορος*.—V. 25. *τῷ δὲ*, scil. *Ἰππῳ*.—V. 26. *ἦν (κεκόνιτο) κόνης τοῦ ("Εκτορος) ἐλκομένου*.—V. 27. *πύλναντο*, (*προσεπέλαζοντο*) ταῖς κονίαις.—V. 30. Hecuba, Priam, and many others had witnessed from the walls of Troy, the battle between Hector and Achilles.—V. 35. *τῷ δὲ . . . ὥς εἰ*, is not a strictly correct construction. The sense is, *that what happened here was comparable to what would have happened, if, &c.*

Λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόλις ἔχον ἀσχαλόωντα,
 Ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.
 Πάντας δ' ἐλλιτάνευε, κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
 Ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον. 40
 Σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἷον ἑάσατε, κηδόμενοί περ,
 Ἐξελθόντα πόλῃος, ἰκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Αἴσσω μ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον, ὄβριμοεργόν,
 Ἦν πως ἡλικίην αἰδέσσεται, ἥδ' ἐλεήσῃ.
 Γῆρας, καὶ δέ νυ τῷδε πατήρ τοιόσδε τέτυκται, 45
 Πηλεὺς, ὃς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε, πῆμα γενέσθαι
 Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκεν.
 Τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθόωντας·
 Τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
 Ὡς ἐνός, οὗ μ' ἄχος ὀξὺ κατοίσεται Ἀΐδος εἴσω, 50
 Ἐκτορος· ὥς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσιν!
 Τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε, μυρομένω τε,
 Μήτηρ θ', ἥ μιν ἔτικτε, δυσάμμορος, ἥδ' ἐγὼ αὐτός.
 Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δ' ἑσπενάχοντο πολῖται·
 Τρωῆσιν δ' Ἐκάβη ἀδινουῖ ἐξῆρχε γόοιο. 55
 Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι αἰνὰ παθοῦσα,
 Σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἡμαρ
 Εὐχωλὴ κατὰ ἄστνυ πελέσκεο, πᾶσί τ' ὀνειράρ,
 Τρωσί τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἳ σε, θεὸν ὦς,
 Δειδέχατ'· ἥ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα, 60
 Ζωὸς ἐὼν· νῦν αὖ θάνατος καὶ Μοῖρα κιχάνει.
 Ὡς ἔφατο κλαίους· ἄλοχος δ' οὐπῶ τι πέπυστο
 Ἐκτορος· οὐ γὰρ οἳ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
 Ἠγγεῖλ', ὅττι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων·
 Ἀλλ' ἦγ' ἰστὸν ὕφαινε, μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο, 65
 Αἰπλάκα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν.
 Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις κατὰ δῶμα,
 Ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
 Ἐκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκ νοστήσαντι·

V. 37. ἔχον, that is, κατέχον.—V. 41. σχέσθε, stand back, hold off.—44. αἰδέσεται, by syncope for αἰδίσσεται.—V. 45. καὶ δὲ νυ, for he also had such a father, that is, of advanced age like me.—V. 49. τῶν πάντων, the genitive of cause, after ὀδύρομαι.—V. 52. τῶν γάρ, for ὁδῶν γάρ.—V. 56. βείομαι, from βίωμαι, the same as βέβαιον, I go, for I live.—V. 57. ὃ μοι for ὃς μοι.—V. 58. πελέσκεο for ἐπέλεον.—V. 60. δειδέχατο from δέχομαι, with a strengthened reduplication.—V. 60—61. ζωὸς ἐὼν, living, for hadst thou lived, ἔησθα (ἦς) ἐν, thou wouldst have been.

Νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὃ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν 70
 Χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου,
 Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς.
 Ἥ δ' αὔτις δμῶησιν εὐπλοκάμοισι μετηύδα·
 Δεῦτε, δῶ μοι ἐπεσθον, ἴδωμ', ὅτιν' ἔργα τέτυκται. 75
 Αἰδοίῃς ἐκυρῆς ὁπὸς ἔκλυον· ἐν δ' ἐμοὶ αὐτῇ
 Στήθεσι πάλλεται ἥτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δέ γούνα
 Πήγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
 Αἶ γὰρ ἅπ' οὐατος εἴη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 Δεῖδω, μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἐκτορα δίος Ἀχιλλεύς, 80
 Μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος, πεδίονδε δίηται,
 Καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνηορίης ἀλεγεινῆς,
 Ἥ μιν ἔχεσθ'· ἐπεὶ οὐποτ' ἐνὶ πληθύνι μένεν ἀνδρῶν,
 Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ δὲ μένος οὐδενὶ εἰκῶν.
 Ὡς φαμένη, μεγάροιο διέσσυτο, μαινάδι ἴση, 85
 Παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ·
 Αὐτὰρ, ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὄμιλον,
 Ἔστη παπτήνασ' ἐπὶ τείχεϊ· τὸν δ' ἐνόησεν
 Ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δέ μιν ἵπποι
 Ἐλκον ἀκηδέστωρ κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 90
 Τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν·
 Ἥριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν
 Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χεε δέσματα σιγαλόεντα,
 Ἀμπυκα, κεκρύφαλόν τε ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην,
 Κρήδεμνόν θ', ὃ ρά οἱ δῶκε χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ, 95
 Ἥματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἡγάγεθ' Ἐκτωρ
 Ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.

V. 70. ὃ μιν for ὅτι αὐτῶν.—V. 75. ὅτιν' ἔργα for ἅτινα:—δ is joined with all cases of τις by epic writers.—V. 77. στήθεσι determines the power of ἐμοὶ αὐτῇ—V. 79. ἅπ' οὐατος, far from my ear,—εἴη ἔπος, that is, ἡ ἀγγελία τοῦ κακοῦ, instead of μήποτε ἀκούσασθαι τοιοῦτόν τι.—V. 81. πεδίονδε, to the plain, the field of battle.—V. 82. ἀγνηορίης, that is, τοῦ μένος. Hector's courage has the epithet ἀλεγεινῆ applied to it by his consort, because it led him on to destruction.—V. 83. ἡ μιν ἔχεσκε, usually ἦν εἴχε:—πληθύνι is a dissyllable.—V. 84. τὸ δὲ μένος for τῷ ταυτοῦ μένει.—V. 85. μαινάδι ἴση. See "Poetical Extracts," I. v. 21.—V. 93. τῆλε. By the violence of the fall, the ornaments of her hair were thrown at a distance.—V. 94. Ἀμπυκα, used to tie back the hair, that grew on the forehead of the head;—κεκρύφαλον, a veil of net-work, which covered the hair so tied;—ἀναδέσμην, an ornament to tie back the hair which grew over the temples;—κρήδεμνον, a fillet, perhaps embroidered with gold, and which bound up the whole, completing the dress.—V. 95. χρυσέῃ, an ordinary epithet of Venus, which may be rendered by splendid, beautiful.

Ἀμφὶ δέ μιν γάλοψι τε καὶ εἰνατέρες ἄλῃς ἔσταν,
 Αἷ' ἔμετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
 Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρεθ, 100
 Ἀμβλήδην γοόωσα, μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν·
 "Ἐκτορ, ἐγὼ δύστηνος, ἱγὴ ἄρα γείναμεθ' αἴσῃ
 Ἀμφοτέροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
 Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν ὑπὸ Πλάκῃ ὑλήεσση,
 Ἐν δόμῃ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν, 105
 Δύσμορος αἰνόμορον· ὥς μὴ ὤφελλε τεκέσθαι·
 Νῦν δὲ σὺ μὲν Αἶδαο δόμους, ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 Ἐρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῇ ἐνὶ πένθει λείπεις
 Χήρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὖτως. 109
 "Ὀν τέκομεν σὺ τ' ἐγὼ τε, δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ
 Ἔσσειαι, Ἐκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοὶ οὔτος.
 Ἦν γὰρ δὴ πόλεμόν γε φύγῃ πολὺδακρυν Ἀχαιῶν
 Αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω
 Ἔσσουντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας.
 Ἡμαρ δ' ὀρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθῃσιν· 115
 Πάντα δ' ὑπεμμήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
 Δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρός ἐταίρους,
 Ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 Τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλῃν τις τυτθὸν ἐπέσχεν,
 Χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηνεν. 120
 Τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὲς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξεν,
 Χερσὶν πεπληγῶς, καὶ ὄνειδείοισιν ἐνίσσων·
 "Ἐρῶ' οὕτως· οὐ σὸς γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν."
 Δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
 Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐοῦ ἐπὶ γούνασι πατρός 125
 Μυελὸν οἶον ἔδεσκε, καὶ οἶων πίονα δημόν,
 Αὐτὰρ ὁδ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
 Εὐδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,

V. 99. ἀτυζομένην ἀπολέσθαι, that is, οὕτως ἀτυζομένην ὥστε ἀπολέσθαι δοκεῖν, *dead with terror*.—V. 100. ἀμπνυτο from ἀμπνύω.—V. 105. τυτθὸν (for τυτθὴν) a poetical license, overlooking the gender.—V. 106. ὤφελλε for ὤφελε.—V. 107. σὺ μὲν, the short syllable is lengthened by the *arsis*.—V. 114. ἀπουρίσσουσιν from οὐρος (Ionic for ὄρος) instead of ἀπαρίσσουσιν.—V. 115. ἡμαρ ὀρφανικόν. See a similar expression, "Poetical Extracts," I. v. 87, and v. 95.—V. 119. τυτθόν is used adverbially. The aorists ἐπέσχεν and ἐδίηνε express the *repetition* of the action.—V. 123. Ἐρῶ' οὕτως, *begone*,—an expression of execration.—V. 124. ἐς μητέρα for πρὸς μητέρα. See v. 117.—V. 126. ἔδεσκε, from ἔδω,—as in v. 128. εὐδεσε' from εὐδω.—V. 127, εἴ' ἔλοι. It is a peculiar use of the optative, when

Εὐνῇ ἐνι μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
 Νῦν δ' ἄν πολλὰ πάθῃσι, φίλου ἀπὸ πατρὸς ἁμαρτῶν,
 Ἀστυάναξ δὲ Τρῶες ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν· 131
 Οἷος γάρ σφιν ἔρυσσεν πύλας καὶ τείχεα μακρά.
 Νῦν δὲ σε μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν νόσφι τοκῆων,
 Αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσσονται,
 Γυμνὸν ἄτάρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται, 135
 Λεπτὰ τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 Ἄλλ' ἦτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῃ,
 Οὐδὲν σοίγ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεται αὐτοῖς,
 Ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.
 Ὡς ἔφατο κλαίους· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες. 140

IV. Priam supplicates Achilles for the dead body of Hector.*

(Iliad, XXIV. 471.—675.)

——— γέρων δ' ἰθὺς κίεν οἴκου,
 Τῇ ῥ' Ἀχιλεὺς ἔζεσκε, Διὶ φίλος· ἐν δέ μιν αὐτὸν
 Εὐρ' ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθείατο· τῇ δὲ δὴ οἶω
 Ἥρωις Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος, δῖος Ἀρης,
 Ποίπνυον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἔδωδῃς, 5
 Ἑσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
 Τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στὰς
 Χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα, καὶ κύσε χεῖρας
 Δεινὰς, ἀνδροφόνους, αἱ οἱ πολέας κτάνον νῆας.
 Ὡς δ' ὅταν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅσθ' ἐνὶ πάτρῃ
 Φῶτα κατακτείνας, ἄλλων ἐξίκετο δῆμον, 11
 Ἄνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας·
 Ὡς Ἀχιλεὺς θάμβησεν, ἰδὼν Πριάμον θεοειδέα
 Θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο.

it stands in the protasis instead of a preterite indicative, to signify the *repetition* of an action.—V. 135. ἐνὶ μεγάροισι, here the short syllable is lengthened by the *arsis*.—V. 137. κηλέῃ, is a dissyllable.—138. οὐδὲν σοίγ' ὄφελος, costly garments burned with the corpse did honour to the obsequies,—but as Hector's body had fallen into the hands of his enemies, this honour was rendered by burning these garments before the Trojans.

V. 1. The construction is. ἰθὺς οἴκου.—V. 2. τῇ for *ῃ*. *where*—ἐν absolutely for ἐν αὐτῷ or ἐνδόν,—μιν αὐτὸν, *himself, him whom he sought*.—V. 3. καθείατο for καθέειντο, and this for the more common form καθήντο.—V. 10. ἄτη, *the calamity* which springs from some crime.—V. 12. ἀνδρὸς, to entreat an expiation of his bloodshed.

* Priam, conducted by Mercury, has arrived at the tent of Achilles, to request of him the dead body of Hector. He leaves his chariot and charioteers behind, and enters the tent.

- Τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπεν· 15
 Μνησai πατρός σοιο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Τηλίκου, ὥσπερ ἐγών, ὀλοῇ ἐπὶ γήραος οὐδῶ.
 Καὶ μὲν που κείνον περυναίεται ἀμφὶς ἐόντες
 Τείρουσ', οἷδέ τίς ἐστιν ἀρῆν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι· 20
 Ἀλλ' ἦτοι κείνός γε, σέθεν ζῶντος ἀκούων,
 Χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἡματα πάντα
 Ὀψεσθαι φίλον υἱὸν ἀπὸ Τροίηθε μολόντα.
 Αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱὰς ἀρίστους
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ· τῶν δ' οὔτιν' ἀφ' ἡμῶν λελεῖσθαι.
 Πεντήκοντά μοι ἦσαν ὅτ' ἤλυθον υἱες Ἀχαιῶν· 25
 Ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἱῆς ἐκ νηδύος ἦσαν.
 Τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
 Τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἀρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν
 Ὃς δέ μοι οἶος ἔην, εἵρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτούς,
 Τὸν σὺ πρῶην κτείνας, ἀμυνόμενον περὶ πάτρης, 30
 Ἐκτορα· τοῦ νῦν εἵνεχ' ἰκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
 Λυσόμενος παρὰ σείῳ, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
 Ἀλλ' αἰδεῖο θεούς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
 Μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
 Ἐτλην δ', οἷ' οὔπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος, 35
 Ἀνδρὸς παιδοφόνοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατὴρ υἱὸς ἱμερον ὥρσε γόοιο·
 Ἀψάμενος δ' ἄρα χειρὸς, ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
 Τῷ δὲ μνησαμένῳ, ὁ μὲν Ἐκτορὸς ἀνδροφόνοιο,
 Κλαῖ' ἀδινά, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἐλυσθείς· 40
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐὼν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὐτὰ
 Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δῶματ' ὀρώρει.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
 Αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,

V. 17. ἐπὶ γήραος οὐδῶ,—he is said to stand on the threshold of old age, who is advanced in years. The epithet ὀλοῇ is according to a poetical license connected with οὐδῶ instead of γήρας.—V. 19. ἐστίν, that is, παρέστιν οἷός τε ὡς ἀμῦναι.—V. 22. ἀπὸ Τροίηθε, a pleonasm of the preposition as in ἐξ σφρανδάνου, "Poetical Extracts," II. v. 19.—V. 28. ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν, the weakness of the body is particularly observable in the knees.—V. 29. ὃς δέ μοι, &c., that is, ὃς δέ μοι μένος οἷός τε ἦν σῶσαι πόλιν καὶ αὐτούς (τοὺς πολίτας).—V. 33. αἰδεῖο for αἰδέσθαι, αἰδέν.—αὐτόν for ἐμὲ.—V. 34. ἐλεεινότερός περ, still more worthy of pity.—V. 36. ποτὶ στόμα. Suppliants usually, when preferring their suit, applied one hand to the knees, and the other to the chin of the person supplicated.—V. 37. πατρός, the genitive of the cause.—V. 41. ἄλλοτε, agreeably to common use, should precede both πατέρα and Πάτροκλον.—V. 43. τετάρπετο, was satiated. See τέρω.—V. 44. χειρὸς, taking him by the hand, as λαβεῖν χειρὸς.

- Οἰκτεῖρων πολίων τε κάρη, πολίων τε γένειον· 45
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἄ δειλ', ἣ δὴ πολλὰ κάκ' ἀνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
 Πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 Ἄνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὃς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
 Υἱέας ἐξενάριξα ; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. 50
 Ἄλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔζευ ἐπὶ θυρόνου· ἄλγεα δ' ἔμπης
 Ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ.
 Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
 Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν,
 Ζῶειν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσίν. 55
 Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδῃ,
 Δῶρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δέ, ἐάων·
 Ὡι μὲν κ' ἀμμίζας δῶη Ζεὺς τερπικέραννος,
 Ἄλλοτε μὲν τε κακῇ ὄγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ·
 Ὡι δέ κε τῶν λυγρῶν δῶη, λωβητὸν ἔθηκεν· 60
 Καὶ ἐ κακῇ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα διὰν ἐλαύνει·
 Φοιτᾷ δ', οὔτε θεοῖσι τιτιμένος, οὔτε βροτοῖσιν.
 Ὡς μὲν καὶ Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 Ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο
 Ὀλβῳ τε, πλούτῳ τε, ἀνασπεί τε Μυρμιδόνεσσιν· 65
 Καὶ οἱ θνητῷ ἔοντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν·
 Ἄλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅτι οἱ οὔτε
 Παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων·
 Ἄλλ' ἓνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδὲ νῦν τόνγε
 Γηράσκοντα κομίζω· ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης 70
 Ἡμαὶ ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων ἦδὲ σὰ τέκνα.
 Καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι,
 Ὅσσον Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἔεργει,
 Καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων,

V. 47. ἀνσχεο for ἀνίσχου.—V. 49. ὃς τοι . . . ἐνάρξα, the person is here changed from the third to the first.—πολλίαι for πολλοί. The forms πολλῆς, πολλόν, are Ionian, and the regular forms of πολῆς are found in the Epic dialect, as πολέος, πολέας, εἰς, &c.—V. 51. The construction is, καί περ ἀχνύμενοι, ἔμπης (ὁμως) ἐάσομεν.—V. 53. πρῆξις, since all lamentation for the dead avails nothing. See below, v. 79.—V. 56. κατακείαται for κατακείνται.—οὔδει (from οὐδᾶς) for ἐν οἴκῳ.—V. 57. εἰς μὲν is understood before κακῶν.—ἐάων, that is, ἀγαθῶν, derived by some from ἐθε, ἐθος, by others from εὖς, εἴη, εἶον. ἐάων agrees with δόσεων.—V. 58. ἀμμίζας, that is, ἀναμίζας τὰ κακὰ τοῖς ἐσθλοῖς.—δῶη, 2. aor. subjunct. arising from δῶη and δόση.—V. 60. τῶν λυγρῶν, scil. μόνον καὶ ἀνευ μίξεως τῶν ἀγαθῶν.—ἔθηκε, scil. τοῦτον.—V. 64. ἐπ' ἀνθρώπους for ἐν ἀνθρώποις.—V. 72. ἀκούομεν for ἀκοῦομεν.—V. 73. Μάκαρος, Macar, the son of Ilus, founded Lesbos, which was the boundary of the kingdom of Troy on the south (ἄνω,) the Helles-

Τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ νιάσῃ φασὶ κεκάσθαι. 75
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίῳνες,
 Αἰεὶ τοι περὶ ἄστρ' μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε·

" Ἀνσχεο, μηδ' ἀλίσστον ὁδύρεο σὸν κατὰ θυμόν.

Οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἱὸς ἔηρος,

Οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθαι. 80

Τὸν δ' ἡμίβητ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·

Μή με πῶς ἐς θρόνον ἵξε, Διοτρεφές, ὄφρα κεν Ἐκτωρ
 Κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής· ἀλλὰ τάχιστα 84

Λῦσον, ἦν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα [θοῖς
 Πολλά, τὰ τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶν δ' ἀπόναιο, καὶ ἔλ-
 Σήν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας. [λεύς.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 Μηκέτι νῦν μ' ἐρέδιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς

" Ἐκτορά τοι λύσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθεν

Μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος. 90

Καὶ δὲ σε γινώσκω, Πρίαμε, φρεσὶν, οὐδέ με λήβεις,

" Ὅττι θεῶν τίς σ' ἤγε θοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οὐ γάρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἥβων,

' Ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκους λάβοι, οὐδέ κ' ὀχῆας

' Ρεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων. 95

Τῷ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης·

Μή σε, γέρον, οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω,

Καὶ ἱκέτην περ ἐόντα, Διὸς τ' ἀλίτῳμαι ἐφετμάς.

" Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπείβετο μύθῳ.

Πηλείδης δ' οἴκοιο, λέων ὥς, ἄλτο θύραζε, 100

Οὐκ οἶος· ἅμα τῷγε δῶν θεράποντες ἔποντο,

" Ἡρώς Αὐτομέδων ἦδ' Ἀλκιμος, οὓς ῥα μάλιστα

Τί' Ἀχιλεὺς ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.

Οἱ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λῦον ἵππους ἡμιόνους τε,

' Ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος. 105

Καδ' δ' ἐπὶ δίφρου εἶσαν· εὐξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης

pont bounded it on the north, and Phrygia on the east.—*ἔσσαν*, scil. *γῆς*, as many people.—*εἰργει, εἰργει*, that is, *περιερίζει*.—V. 78. *ἀνσχεο, ἀνσχεο*, imperat. 2. aor.—V. 80. *πρὶν πάθῃσθαι*, sooner couldst thou bring on thyself.—V. 82. *μή με πῶς* for *μήπως* με.—86. *ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας*, i. e. to go unhurt, and after obtaining my request.—V. 88. *μή μ' ἐρέδιζε*, i. e. by frequently urging your request.—V. 91. *καὶ σε γινώσκω, ὅτι* . . . the accusative *σε* is transferred from the following clause,—such as *novi te, qualis vir sis*.—V. 96. *τῷ, wherefore*, that is, since you have arrived under divine guidance.—V. 97. *ἐάσω*. See above, v. 86.—V. 100. *ἄλτο*, a syncopated aorist.—*ἡλάμην* from *ἄλλομαι*.—V. 104. *ζυγόφιν* for *ζυγῶν*.—V. 105. *τοῖο* for *τοῦτον*.—V. 106. *καδ' δ'*—*κατὰ*, in this place, to be

" *Ἥρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.*
Καδ' δ' ἔλιπον δύο φάρε', ἐϋννητόν τε χιτῶνα,
 " *Οφρα νέκυν πυκάσας δῶη οἰκόνδε φέρεσθαι.*
Δμῶας δ' ἐκκαλέσας λούσαι κέλετ', ἀμφί τ' ἀλείψαι,
Νόσφιν ἀειράσας, ὥς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἷόν· 111
Μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένην κραδίη χόλον οὐκ ἐρύσαιτο.
Παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθείη φίλον ἦτορ,
Καί εἰ κατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίπτηται ἐφετμάς.
Τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῶαί λούσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ, 115
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλλον ἠδὲ χιτῶνα,
Αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέβηκεν αἰέρας,
Σὺν δ' ἑταροὶ ἥειραν εὐξέστην ἐπ' ἀπῆλην.
 " *Ωμῶξεν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον·*
Μῆ μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἶ κε πύθῃαι 120
Εἰν Ἀΐδός περ ἑών, ὅτι Ἐκτορα δῖον ἔλυσα
Πατρὶ φίλῳ· ἐπεὶ οὗ μοι αἰεκέα δῶκεν ἄποινα·
Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι, ὅσος ἐπέοικεν.
 " *Ἡ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦϊε δῖος Ἀχιλλεύς.*
Ἐξετο δ' ἐν κλισίῳ πολυδαίδαλῳ, ἐνθὲν ἀνέστη, 125
Τοίχου τοῦ ἐτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον·
Υἱὸς μὲν δὴ τοι λέλυται, γέρον, ὥς ἐκέλευες,
Κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ'· ἅμα δ' ἦοι φαινομενῆφι.
 " *Οψεαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρυπον.*
Καὶ γάρ τ' ἠΰκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου, 130
Τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
Ἐξ μὲν θυματέρες, ἔξ δ' υἱέες ἡβώνοντες
Τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
Χωόμενος Νιόβῃ, τὰς δ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
Οὐνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρήν· 135
Φῇ δοιὼ τεκέειν, ἣ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς.
Τῷ δ' ἄρα, καὶ δοιὼ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσαν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν

connected with *εἶσαν*, is changed into *καδ* by epic poets when it precedes *δ*, as *καδῶσαι*.—V. 107. *ἥρεον*, (from *αἰρέω*) for *ἀφῆκεον*.—*Ἐκτορέης κεφαλῆς* instead of *Ἐκτορός*.—V. 118. *ἀπῆλην*, on which the gifts to Achilles had been brought.
 —V. 120. *σκυδμαινέμεν*, the infinitive used for the imperative.—V. 123. *τῶνδ'*, he promises to consecrate part of the gifts which he received from Priam at the grave of his dead friend.—V. 126. *τοίχου τοῦ ἐτέρου*, that is, *τοῦ ἐναντίου*,—*τοίχου* is governed by *κλισίῳ*.—V. 133. *πέφνεν ἀπὸ βιοῖο*,—*ἀπὸ* signifies *proceeding from*, and alludes to the fatal arrows shot from the bow of Apollo.
 —V. 136. *φῇ* for *ἐφη γὰρ ἡ Νιόβη τὴν Λητῶν ὅσο μόνον τεκεῖν, αὐτὴν δὲ πολλούς*.
 —V. 139. *κέατο* for *έκειντο*.—*ἦεν*, *there was nobody to . . .*

Κατθάψαι· λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων.

Τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες. 140

Ἡ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δακρυχέουσα.

Νῦν δὲ πού ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὖρεσιν οἰοπόλοισιν,

Ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνάς

Νυμφάων, αἶτ' ἄμφ' Ἀχελώϊον ἐρῶσαντο,

Ἐνθα, λίθος περ ἐοῦσα, θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει. 145

Ἄλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, διε γεραιέ,

Σίτου, ἐπειτὰ κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίησθα,

Ἴλιον εἰς ἀγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.

Ἡ, καὶ ἀναίξας δῖν ἄργυρον ὠκὺς Ἀχιλλεύς 149

Σφάζ'· ἔταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,

Μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πείραν τ' ὀβελοῖσιν,

Ὡπτησαν δὲ περιφραδέως, ἐρύσαντο δὲ πάντα.

Αὐτομέδων δ' ἄρα σίτον ἐλὼν ἐπένειμ' τραπέζῃ

Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς·

Οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον. 155

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδήτυος ἐξ ἔρον ἔντο,

Ἦτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλῆα,

Ὅσος ἔην, οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα ἴσκει.

Αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,

Εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν, καὶ μῦθον ἀκούων. 160

Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρόωντες,

Τὸν πρότερος προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδής·

Λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφές, ὄφρα κεν ἦδῃ

Ὑπνώ ὑπο γλυκερῇ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.

Οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν, 165

Ἐκ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς παῖς ὦλεσε θυμόν·

Ἄλλ' αἰεὶ στενάχῳ καὶ κήδεα μυρία πέσσω,

Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.

Νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην, καὶ αἶθοπα οἶνον

Λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὔτι πεπάσμην. 170

Ἡ ῥ', Ἀχιλλεύς δ' ἑτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσεν,

V. 139. λαοὺς, the further particulars of the fable and of the transformation are unknown.—V. 143. ἐν Σιπύλῳ, a mountain of Lydia, inhabited by the nymphs, where they had their *launts*.—V. 144. Ἀχελώϊον, scil. ὅδωρ, a river of Lydia.—ἐρῶσαντι (ῥώμαι,) that is, ὡρχήσαντο.—V. 145. ἐκ θεῶν, that is, θεῶν οὕτως θελούντων.—V. 147. κλαίησθα ἄν, *thou mayest lament*. The poets frequently appended the termination *θα* to the 2d person subjunctive and optative.—V. 156. ἐξ ἔρον ἔντο from ἐξίημι, *to satisfy desire, to have a sufficiency*.—V. 158. ἄντα for ἄντιος ὦν, *was directly like the gods, like them to the face, very like*.—V. 163. λέξον, that is, *κοίμασθαι* με.—V. 165. σὺ γάρ πω for οὐκ ἔγω γάρ;—See v. 82.

Λέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
 Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφ' ὑπερθε τάπητας,
 Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὐλας καθ' ὑπερθεν ἑσασθαί.
 Αἰ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι. 175
 Αἶψα δ' ἄρα στόρεσαν δοιὼ λέχε' ἐγκονέουσai.
 Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε· μή τις Ἀχαιῶν
 Ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουλευφόρος, οἵτε μοι αἰεὶ
 Βουλὰς βουλευουσι παρήμενοι, ἧ θέμις ἐστίν. 180
 Τῶν εἰ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
 Καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένοιτο. ππ
 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἄτρεκέως κατὰλεξον,
 Ποσσῆμαρ μέμογας κτερεῖζέμεν Ἕκτορα διον, 185
 Ὅφρα τέως αὐτὸς τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 Εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἕκτορι δίοι,
 Ὡδέ κέ μοι ῥέζων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης
 Οἶσθα γὰρ ὥς κατὰ ἄστρ' ἐέλεμεθα, τηλόθι δ' ὕλη 190
 Ἀξέμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
 Ἐννήμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν,
 Τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαίνυντό τε λαός·
 Ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῇ ποιήσaiμεν,
 Τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζοιμεν, εἴπερ ἀνάγκη. 195
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὥς σὺ κελεύεις·
 Σχίσσω γὰρ τόσπον πόλεμον χρόνον, ὅσπον ἄνωγας.
 Ὡς ἄρα φωνήσας, ἐπὶ καρπῇ χεῖρα γέροντος
 Ἐλλαβε δεξιτερὴν, μήπως δείσει ἐνὶ θυμῷ. 200
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῃ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
 Κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μέδε' ἔχοντες.
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εἶδε μυχῇ κλισίης εὐπῆκτου.

V. 174. *ἑσασθαι*, the infinitive frequently expresses *design*, sometimes with and sometimes without *ὥστε*.—V. 177. *ἐπικερτομέων*, *jesting with feigned dread*.—V. 178. *λέξω* for *λίλεξω*.—V. 185. *ποσσῆμαρ* for *πόσας ἡμέρας*.—V. 189. *ὥδε μέζων*, that is, *εἰ ὥδε (οὕτως) μέζοις, ποιήσαις*.—V. 190. *ἐέλεμεθα* (from *ἔλλω*), that is, *κλείεμεθα*.—V. 193. *δαίνυντο*, seems to be syncopated for *δαίνοντο*.

$$\begin{array}{r} 3 \overline{) 93} \\ 31 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 3 \overline{) 13} \\ 31 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 12 \overline{) 600} \\ 480 \\ \hline 120 \end{array}$$

